

Inc. Bre. 2768-9.

Bibl. Jag.

2768-2769

Inc.

~~Theol~~
~~2457~~

X⁹⁰⁹⁸ = Pol. 2058

Luc. 2763 = Pol. 3248

Tabul

D

De imi

omni

De hum

De doc

De pru

De lect

De inoz

De van

De cau

De obe

De can

De pac

capit. x

De viri

De tem

De tem

De op

De luff

Tabula.

Tabule capituloꝝ in libros seq̃ntes

Capitula libri primi.

- De imitatione christi ⁊ de contemptu
omniũ vanitatum m̃di cap. i.
De humili sentire suũpsus. ca.
De doctrina veritatis. capit. ii.
De prudentia in agendis. ca. iii.
De lectione sanctarũ scripturaz. c. v.
De inordinatis affectionibz. ca. vi.
De vana spe ⁊ elatione fugienda. vii.
De cauenda nimia familiaritate. viii.
De obedientia ⁊ subiectione. ca. ix.
De cauenda supfluitate verboꝝ x.
De pace acquirenda ⁊ zelo pficiendi.
capit. xi.
De vilitate aduersitatis. ca. xii.
De temptationibz resistendis. xiii.
De temerario iudicio vitando xiiii.
De opibz charitate factis ca. xv.
De sufferentia defectuũ alioꝝ. xvi.

De monastica vita ca. xvij.
 De exemplis sanctorum patrum ca. xviii.
 De exercitiis boni religiosi. ca. xix.
 De amore solitudinis et silentii .xx.
 De compunctione cordis. ca. xxi.
 De consideratione humane miserie. xxii.
 De meditatione mortis. ca. xxiii.
 De iudicio et penis peccatorum. xxiiii.
 De ferventi emendatione totius vite
 nostre. capi. xxv.

Capitula secundi libri.

De interna conversatione. capi. i.
 De humili submissione sub prelati re
 gimine. capi. ii.
 De bono pacifico homine. ca. iii.
 De pura mente et simplici intentione. iii.
 De propria consideratione. ca. v.
 De leticia bone conscientie. ca. vi.
 De amore ihesu super omnia. ca. vii.
 De familiari amicicia ihesu ca. viii.
 De carentia omnis solacii. capi. ix.

Tubula

De gratitudine p gratia dei. cap. x.

De paucitate amatoꝝ crucis. xi.

De regia via sancte crucis. capi. xij

Capitula libri tercij.

De interna locutione christi ad aīam
fidelem. capitulum. i.

Q, veritas intus loquitur sine strepi
tu verborum ca. ij.

Q, verba dei cū hūilitate sunt audiē
da: z q̄ multi ea non pōderant ij.

Oratio ad implorandum deu orōnis
gratiam. capi. iij.

Q, in veritate z hūilitate corā deo cō
uersandum est. ca. v.

De mirabili affectu diuini amoris vi

De probatione veri amoris ca. viij

De occultanda gratia sub humilitatē
custodia capit. viij.

De vili estimatōe suū pī? i oculis dī ix.

Q, omnia ad deū sicut ad finem vlti/

mū sunt referenda.

capi. x.

D,spreto mūdo dulce est fūire dō xi

D,desideria cordis examināda sunt

z moderanda.

ca. xij.

De informatiōe patiētie z luctamine

aduersus cōcupiscētiās.

ca. xij.

De obedientia humilis subditi ad ex

emplum ihu christi.

c. xiiij

De occultis dei iudicijs consideran/

dis ne extollamur in bonis

c. xv

Qualiter standū sit ac dicendū in om

ni re desiderabili

xvi.

Dio p bñplacito dei pficiendo.

xvij.

D,verum solacium in solo deo est q/

rendū.

ca. xvij.

D,ois solitudo in dō ponēda ē.

xix

D,tpales miserie xpī exemplo equa/

nimiter sunt ferende.

xx.

De tollerantia iniuriarū. z quis verus

patiens probetur.

c. xxi

De cōfessione pprie infirmitatis. z hu

us vite miserijs

ca. xxij.

D,sin d

quic

D,erece

triplici

De qua

pacem

Dio p

Dio p

capi. x

De eni

In qu

profe

De em

plexo

D,pri

imere

D,ratio

lapiet

Dōra

Qual

uoca

Tabula.

De in deo super omnia bona et dona re
quiescendum est. ca. xxiij.

De recordatione beneficiorum dei mul
tiplicium. ca. xxiiij.

De quatuor magnarum importantibus
pacem. ca. xxv.

Dico contra cogitationes malas. c. xxvi

Dico per illuminationem mentis deuotissima.
capi. xxvij. alterius vita. xxviij

De euitatione curiose inquisitionis super

In quibus firma pax cordis et verus
profectus consistit. ca. xxix.

De eminentia libere mentis. et quod super
plex oratio magis meretur quam lectio xxx

Priuat^{us} amor a summo bono ma
iorem retardat. ca. xxxi

Oratio pro purgatione cordis. et celesti
sapientia. capi. xxxij

Contra linguas obrectatorum. xxxij

Qualiter in tante tribulatione deus in
uocandus est et benedicendus xxxiij

De diuino petendo auxilio. et confi/
dentia recuperande grē capi. xxxv
De neglectu omnis creature vt creator
possit inueniri. ca. xxxvi.
De abnegatiōe sui. et abdicatione oīs
cupidi. ca. xxxvij
De infirmitate cordis et de intentio
ne finali deū habēda. xxxviii.
Quamanti capit deus super omnia et
in omnibus capi. xxxix.
Quoniam non est securitas a temptatiōe in
hac vita. ca. xl.
Contra vana hominum iudicia. ca. xli.
De pura et integra resignatiōe sui ad
obtinendā cordis libertatem c. xlii.
De bono regimine in externis : et re/
cursu ad deū in periculis. ca. xliii
Quod homo non sit importunus in ne
gocijs. capi. xliiii.
Quod homo nihil boni ex se habet. et de
nullo gloriari potest. capi. xlv
De preceptis oīs temporalis honoris. xli

Quod pa
Lōra
Deū a
Q, no
facili
De cor
do in
Q, oia
rand
De die
De del
certa
Quali
mane
Q, hu
cum
Q, hō
gnū se
De gra
na sap
De diu
capi

Tabula.

P, par nō est ponēda in hoīb⁹ xlvij.

Contra vanā z secularē sciam xlvij.

Deñ attrahēdo sibi res exteriores. xlvij.

N, non omnibus est credenduz. z de

facili lapsu verborum ca. l.

De confidentia in deo habenda quā

do insurgunt verborū iacula. c. li.

N, oīa graua pēterna vīta sunt tole

randa. capi. liij.

De die cōnītat⁹ z h⁹ vīte angustijs. liij.

De desiderio eterne vite. z quāta sint

certantibus bona pmissa. c. liij.

Qualiter homo desolatus debeat in

manus dei se offerre. ca. lv.

N, humilibus insistendū est opibus

cum deficitur a summis. ca. lvi

N, hō non reputet se consolatiōe dī

gnū sed magis verberib⁹ reum. lvij.

De gratia dei que non miscetur terre

na sapientibus. c. lvij

De diuersis motibus naturē z gratie

capi. liij.

De corruptōe nature z efficacia diuine
gratie. ca. lx.

D, nos ipsos abnegare z christū imita
ri debemus per crucem. cap. lxi.

D, homo non sit nimis deiectus qñ
in aliquos labitur defectus c. lxij

De altioribus rebus z occultis indi
cñs dei non scrutandis. c. lxij

D, omnis spes z fiducia in solo deo
est fugenda. ca. lxiiij.

Capitula libri quarti.

Cum quanta reuerentia Christus sit
suscipiendus. capi. i.

D, magna bonitas z charitas dei in
sacramento exhibet homini. ca. ij

D,z vtile sit sepe cōmunicare. ca. iij

D,z multa bona prestantur deuote cō
municantibus. ca. iiij.

De dignitate sacramentiz statu sacer
dotali. ca. v

Inter
muni

De disci
patione

De obla
tione

D, nos
ferre. z

D, sacra
linque

D, cor
sint an

D, cū m
muni

D, tot
one;

De quo
derio

D, gra
us ab

D, nece
eius

Tabula.

Interrogatio de exercitio ante com-
munionem. cap. vi.

De discussione pprie cōscientie. z emē-
datōis pposito. ca. vii

De oblatione chulsti in cruce. z ppria
relignatione. ca. viii

Q, nos z omia nostra deo habem⁹ of-
ferre. z p omnibus orare. cap. ix.

Q, sacra cōmunio de facili non est re-
linquenda. cap. x.

Q, cor⁹ xp̄i et sacra scriptura maxie
sint anime fidei necessaria. ca. xi.

Q, cū magna diligentia se debeat cō-
municaturus xp̄o pparare xii

Q, toto corde anima deuota xp̄i vni-
onez in sacramēto affectare dz. xiii

De quorundā deuotoz ardenti desi-
derio ad corpus xp̄i. cap. xiiii

Q, gratia deuotōis hūilitate z suūpi-
us abnegatione acq̄ritur. ca. xv.

Q, necessitates nostras xp̄o aperire z
eius grām postulare debem⁹ .xvi

Incipit Epistola hanc

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Sup 3m pr

Ad aliam introducit
Eclafiam
Flagellatam
Vbi addit passim
q tu gaudium
presentatio

et honore qm gaudium
du die x Aue maria
p q caditane sitis
salut regiam
glofa dicitur diffusa
O dicitur q lte ha
ue vgm luy mti gaudium
separa m tpe lida
st lue qd cu sola
eqs fuit m celis auz
gaudium scilicet m tpe
Conced mcoro te
dicitur auctu dte
non dicitur mcoro

Spas
quid
genu

Si dicitur p
logitudo p dicitur
q lte p tpeo ligitur
Quidam a sepo p p p
dicitur fte amissat
A pilato examinatur
A co venitas p p p
Amorena cu p p p

ad herod m tpe
m tpe m tpe
ad herod p p p
allu veste m dicitur
Eclafit m p p p
ad pilato dicitur
p p p p p p p

q tu gaudium
presentatio

Si am p
p p p p p p p
p p p p p p p
p p p p p p p
p p p p p p p
p p p p p p p
p p p p p p p

Am gaudium
presentatio

Si dicitur p
p p p p p p p
p p p p p p p
p p p p p p p
p p p p p p p
p p p p p p p
p p p p p p p

Si gaudium
suo filio
p p p

p p p p p p p
p p p p p p p
p p p p p p p
p p p p p p p
p p p p p p p

Spus
Si x

p p p p p p p
p p p p p p p
p p p p p p p
p p p p p p p
p p p p p p p

p p p p p p p
p p p p p p p
p p p p p p p
p p p p p p p
p p p p p p p

De qm
Assup

Si gaud' a se
suo filij sui
et homi p'

proas eduat
humana ad itaq' p'sim
a iudeis infige p' d'at
ad humil' duat
Ihs ad morte p'mat
d' p'one duat
v'p'q' iubea d'p'ont
m'nera epi' inu'at

Spiritu sc'i missio

Si x'm p'

deq'te p'ia induit
fathena collo' p'p'ediz
Cruce humeris imponit
ad itaq' caluarie duat
Ihs ad tra' p'st'ert
m'ia p'o' o'rie' d'nt
filij a' opatit
humili' portat' d'e' cogit
m'it'os alloquit
a iudeis impellit
in mote caluarie p'sim
corpa' cu' d'm'dat
Cena v'itib'g' cel'it

Deum gaudi
assumptio b' v'g'

Si x'm p'

tr'ophis q' d'm'it'us
in lapide collocat
Cena noue' m'p'mit
Cruce p'p'rat
Ihs m'ndetur
a' m'at' p'ed' d'm' accipit
in t'rem p'rat'ur' f'ig'it
in toto' corp'e' off'endit
in m'it'is p' d'ib'g' d'ang'af
in o'ib' m'eb'g' d'ed'it
in p'p'is' cel'it'ur
in o'ib'g' d'nt' m'it'it
humana ad tra' p'sim
in celo' sui' m'p'it' p'ing'it
Ihs d' d'cl'at
in o'ib' p'p'm'et' v'ch'ent
in o'ib'g' q'q' in p'it
in a'q'ue' i' f'id'it
in t'ula' s' d'az' s'ch'it
in lat'omb'g' b'ass'mat
in iudeis m'ndat
in m'it'is d'p'rat
in t'ra' p'ad'is p'm'it
in epi' tom' com'edat

Gaud' celi

plenitudo g'te p'
o'ib' an'ib'g' z' p'it'os
decorat' d'ant'it'at
o'ib' cel'os z' p'it'os
in loc

Sup in pr

corporeis nary sossioz
Ihu dulces orom
qhu magna puzze
Ihu felle potatoy
Ihu vociferatoy
Ihu caputayom
Capite admitez idiaz
veli sossioz
Ere mononez
petraz sossioz
monimetozy apay
corporeu resusctatoy

Gaudiu reli

Exaltatoy sup oc
ciob a loz z fatis
Conforatu volu
tas qz volu tas cu
p mta e volu tu dnu

S in pr

Anteqz apponem
Een illuinaom
Galaru applicatoy
Clauoz de posuer
Imma laudatoy
Cory qz dposuom
pauzima a ppeletoy
miz fatigatoy

Gaudiu reli

hemionem ad os
eoz quoz sy eoz mte
et arbutu

S in pr

Et loz qz
miz salutayom
mauemagie apayom

Gaudiu maie

qz apponem site fmitatoy
qz deo fno i psoz et om
m essencia e pua

S in pr

En discipulz referoy
dimitate enomoz
In mote oia apponem
miz valedicoy
In aerez pletatoy
Ipsoz m mliem

Gaudiu maie

Asserant ete qte
qz scana e qz pta cu
m emi monent et qz
pult asilo grandez

qz mte sic et qz qz
qz qz qz qz qz
fuit huius pte m ife
in indulgentie ptey

Inci
mede b
ordinis
ipi z de
di.

citons
ammo
res im
lumina
berari
fieri v
nappi
qui sp
ibi ma
mulei
ui del
haberi

Liber primus

Incipit liber primus fratris Tho-
me de Kempis: canonici regularis
ordinis sancti Augu. De imitacione
xpi ⁊ de cōtemptu oīū vanitatū mū-
di.

Capitulū primū.

Qui sequit me
nō ambulat in tenebris.
s; habebit lumen vite di-
cit dñs. Hec sunt verba xpi quibus
ammonemur quaten⁹ vitā ei⁹ ⁊ mo-
res imitemur si velim⁹ veraciter il-
luminari ⁊ ab oīi cecitate cordis li-
berari. Summū igit⁹ studiū nostrū
sit in vita iesu xpi meditari. Doctri-
na xpi oēs doctrinas scrōz pcellit. ⁊
qui spiritū xpi haberet: absconditū
ibi manna inueniret. S; tringit qd
multi ex frequenti auditu euāgelij
uñ desideriu sentiūt qd spm xpi non
habent. Qui aut vult plene sapide

¶

xpi verba intelligere oportet vt tota
vita sua illi studeat pformare Quid
pdest tibi alta de trinitate disputare
si careas humilitate vno displiceas
trinitati. Vere alta vba non faciunt
sanctum et iustum: sed virtuosa vita effi-
cit deo charum. Oportet magis sentire et con-
punctionem: quam scire eius diffinitionem.
Si scires totam bibliam menteten et
omni philosophorum dicta quod totum pro-
desse sine charitate dei et gratia. Vanitas
vanitatum et omnia vanitas: pre-
ter amare deum et illi soli servire. Ista
est summa sapientia per contemptum
mundi sedere ad celestia regna. Vanitas
igitur est diuitias perituras querere et
in illis sperare. Vanitas quoque est
honores ambire et in altum se extollere.
Vanitas est carnis desideria sequi.
illud desiderare unde postmodum
grauiter oportet puniri. Vanitas est
longam vitam optare. et de bona vita pa-

Geno
inf. gmo

va tibi.
li subie
ginatio
lit. Ven
git p se
gis q se
nos ne
q nrm
est ita sa
go noli
sed reli
dire. P
pter de
gis exi
securi?
q dare
sic nui
acq fce
lar sign
Decau

Liber primus.

vel ibi. nō inuenies q̄tez nisi in bñi
li subiectiōe sub plati regimie. Ima
ginatio locoꝝ ⁊ mutatio mltos fefel
lit. Verū est q̄ vnusquisq̄ libēter aſ
git p̄ ſenſu ſuo: ⁊ inclinā ad eos ma
gis q̄ ſecū ſentiūt. S; ſi d̄s eſt inter
nos neceſſe eſt vt relinquam⁹ etiā qñ
q̄ n̄ in ſentire p̄p̄ bonū pacis. Quis
eſt ita ſapiēs q̄ oīa plene ſcire pōt. Ar
go noli nimis in ſenſu tuo p̄fidere.
ſed velis etiā libēter alioꝝ ſenſuz au
dire. Si bonū eſt tuū ſentire ⁊ h̄ ip̄z
p̄pter deū dimittis ⁊ aliū ſeq̄ris ma
gis exinde p̄ficiēs. Audiui em̄ ſepe
ſecur⁹ eſſe audire ⁊ accipe conſiliuz
q̄ dare. p̄bōt em̄ cōtingere vt bonuz
ſit vnus cuiusq̄ ſentire. ſ; nolle alijs
acq̄ſcere cū id ratō aut cauſa poſtu
lat ſignū eſt ſupbie ⁊ p̄tinacie.

Decauēda ſupfluitateſ h̄oꝝ. **Ca. 8**

Aueas tumultū hoīm q̄tū
poſteſt: multuz em̄ ipedit tra

ctatus secularium gestoruz etiam in
simplici intētiōe pferatur. Aito ē
inquinamur vanitatez captiuamur
Vellē me pluries tacuisse z inter ho
mines nō fuisse. S; qre tā libent lo
qmur z inuicē fabulamur cū tñ raro
sine lesione pscie ad silentiū redim?
Nō tā libenter loqmur: qz p mutual
locutōes ab inuicē p solari qrim⁹. et
cor diuers cogitatōibz fatigatū op
tam⁹ releuare. Et multū libenter de
his q multū diligim⁹ vl cupim⁹ vl q
nob p̄ia sentim⁹ libet loq z cogitare
S; p̄hdolor sepe inaniter z frustra
Nā hec exterior p̄solatio interioris
z diuine p̄solatiōis nō modicū detri
mentū est. Nō violandū estz orādūz
net̄ps ociose trāseat. Si loq licz ex
pedit. q edificabilia sunt loqre. Ma
lus vsus z negligētia p̄fect⁹ n̄i mul
tū facit ad incustodiā oris n̄i. Qu
uat tñ nō paz ad p̄fectū spūale deuo⁹

nū curat
solū at
puidere
omni c
rerbi se
mento
non fac
pletur
more v
sibilia
sensua
dunr
S; D
O
p̄fecto
supbi
li fid
sibip
būant
z non

Liber primus.

rum curare. Vanitas est pntez vitam
solū attendere. et que futura sunt nō
puidere. Vanitas est diligere qd cū
omni celeritate trāsit: et illuc n̄ festia
rerbi sempitnū gaudiū manet. Me-
mento illius frequenter puerbū: qd
non faciat oculus visu: nec auris im-
pletur auditu. Stude g̃ cor tuū ab a-
more visibiliū abstrahere. et ad inui-
sibilia te trāsserre. Nā sequētes suā
sensualitatē maculant cōscientiā et p-
dunt dei gratia.

De hūili sentire suūp̃. **Capitulum.**

Omnis hō naturaliter scire
desiderat. s; scia sine timore
dei qd importat. Melior est
pfecto hūilis rusticus q̃ deo fuit q̃
supbus p̃ho q̃ seneglecto cursum ce-
li cōsiderat. Qui bñ seipm cognoscit
sibūp̃i vilescit: nec laudib; delectat̃
hūanis. Si scirē om̃ia q̃ ī mdo sunt
et non essem in charitate: qd me iuna

ret corā deo q̄ me iudicatur⁹ est ex fac
to Quiesce a nimio sciēdi desiderio:
qz mag̃ ibi inuenit̃ distracō z decep
tio. Sciētes libenter volūt videri et
sapientes dici. Multa g̃ sunt q̄ scire
parū v̄l nihil aīe p̄sunt. Et valde in
sipēs est q̄ alijs intēdit̃ q̄ his q̄ salu
ti sue defuiunt. Multa p̄ba non sa
tiant aīaz: s̄z bona vita refrigerat mē
tez. z pura cōscia magnaz p̄stat ad de
um cōfidentia. Quāto pl⁹ z meli⁹ scis
tāto graui⁹ inde iudicaberis nisi san
ctius vixeris. Noli ergo extolli de vl
la arte v̄l scia. poti⁹ time de data tibi
noticia. Si tibi videt̃ q̄ multa scis z
sag̃ bñ intelligis scito tñ qz sunt ml
to plā q̄ nescis. Noli altū s̄ape. s̄z ig
rancia tuā mag̃ fatere. Quid vis te
alicui p̄ferre cū plures doctiores te ī
ueniatur: z mag̃ ī lege p̄iti. Si vis
vtiliter aliqd scire z dīlcere ama ne
sciri z p̄ nihilo reputari. Dec ē altis/

simaz v̄
gnitio z
re z d̄ ali
p̄ientia
apte pec
nō debe
scis q̄d
fragiles
orem te

De

z n̄ sen
videt̃
cultis z
guemu
dis ins
cessarij
nolis.
qd cure
eternū

Liber primus.

suma et utilissima lectio suūpi? ha con
gnitio et despectō. de seipō nihil tene
re et alijs sp bñ et alte sentire: magis
pntia ē et pfectio. Si videris aliquē
apte peccare vel aliq̄ gravia ppetrare
nō debes te tñ meliorē estimare. qz ne/
scis q̄diu possis in bono stare Dēs
fragiles sumus: s; tu neminē fragili
orem teipso tenebis

De doctrina veritatis

Eadem
Alit quē veritas p se docet nō
p figuras et voces trāseūtes
sed sicuti sebz. Hāc opinio
et nñ sensus sepe nos fallit et modicū
videt Quid pdest magis cavilatio et oc
cultis et obscuris reb? et qbus nec ar
guemur iudicio qz igravim? Gran
dis insipientia q̄ neglectis utilib; et ne
cessarijs vltro intēdim? curios et dā/
nolis. Quos hñtes non videm? Et
qd cure nob de generib; et spēb; Qui
eternū verbū loq̄tur a mltis opinio

nibz expedit. **E**r vno pbo oia z vnū
loquunt oia. **A**t hoc ē picipiū qđ z
loquit nob. **N**emo sine illo intelli/
git aut recte indicat. **S**ui oia vnū st
z oia ad vnū trahit z oia in vno vidz
pōt stabilis corde eē. z in dō pacific^o
pmanere. **D** p̄itas d̄s fac me vnū te
cū in cbaritate ppetua. **T**edet me se
pe mltā legeret audire. **I**n te ē totuz
qđ volo z desidero. **T**aceāt oēs dō/
ctores. siliāt vnū in se creature in cō
spectu tuo. tu mibi hōre sol^o **Q**uāto
aliqđ magis vnū^o sit. z interi^o simpli/
ficat^o fuerit: tanto plā z altōra sine la
bore intelligit: qz desup lumē intelli
gētie accipit. **P**ur^o simplex z stabilis
spūs in mltis opibz non dissipāt: qz
oia ad dī honorē opāt z i se ocios^o ab
omī ppria exq̄sitōe essenititur **Q**uis
te magis ipedit z molestat q̄ tua imor
tificata affectio cordis. **B**on^o z dūo
tūo p̄dō opa sua pri^o int^o disponit q̄ fo

ris agere
ad deside
ipe islect
Quis h
cere seip
nrm: vic
fortio: ē
re **Q**is p
pfection
lario nrm
lis tui co
q̄ p̄funa
dascia a
q̄ bona
nata sz
p̄mofa
dent sci
pene nu
si tantā
panda
admou
mala z

Liber primus

ris agere debz Nec illa trahūt enim
ad desideria viciose inclinatis. sed
ipe iſſectit ea ad arbitriū recte rōnis
• Quis hz fortio certamē q̄ q̄ nūcū vin
cere ſeipm. Et hoc dicit eē negocium
nrm: vicere vicz ſeipm z quidie ſeipō
fortiozē fieri. atz in meli aliqd p̄fice
re. Ois p̄fectio in hac vita quādā im
p̄fectionē ſibi hz annexā. z ois specu
lacio nra q̄daz caligie nō caret. Hūi
lis tui cognitio certoz via eſt ad deū
q̄ p̄funde ſcie inq̄ſitio. Qd ē culpan
da ſcia aut q̄libet ſimplex rei noticia
q̄ bona ē in ſe p̄ſiderata z a deo ordi
nata ſz p̄ferēda eſt ſp̄ bona conſcia z
p̄tuoſa vita. Qz ſo plures magiſtu
dent ſcire q̄ bñ vivere: iō ſepe errāt: z
pene nullū l' modicū fructū ferūt. Q
ſi tantā adhiberēt diligētiā ad extir
panda vicia z p̄tutes iſerēdas: ſicuti
admouēdas q̄ſtiōes nō fierēt tanta
mala z ſcādala in p̄lo: nec iāta diſſo
l

lutio in cenobijs. **V**erte adueniente
die iudicii nō queret a nob qd legi-
m⁹: s; qd fecim⁹. nec q; bñ dixim⁹ sed
q; religiose vixim⁹. Dic mihi vbi sūt
mō oēs illi dñi z mñi q; bene noui
sti dñi adhuc vinerent z studijs flore-
rēt. **V**ā eoz p̄bendas alij possident z
nescio vtrū de eis recognāt. **I**n vita
sua aliqd videbātur. z mō de illi tace-
tur. **Q**uā cito trāsit glia mūdi. **U**tri-
nā vita eoz scie ipoz recordasset: tūc
bñ studuissent z legissent: q; mñi per-
eūt p vanā sciām in hoc seculo q; paz-
curāt de dei fuitio. **E**t q; magis eli-
gūt magni eē q; hūiles. iō euālescūt
in cogitatōib; suis. **V**ere magn⁹
est qui magnam habet charitatē. **V**e-
re magn⁹ est q; in se puus ēz p nūbio
om̄e culmē honoris ducit. **V**ere p; i-
dēs est q; oia terrena arbitrat; su-
cora vtrp̄m lucrifaciat. z p; bene do-
ctus est q; dei volūtātē facit. z suā vo-

luntaten

De p

n

derāda:

lius q; b

infirmi

credunt

tatē hun

bis satis

esse prec

ter in pp

ptinet n

credere

alioz au

confite

p. 2. a

umtōe

sapient

Quāto

subiect

Liber primus

luntatem relinquit.

De prudētia in agēdis Ca. III

In instinctui s; caute et longa
nimitus res est s; deū pon/
derāda: Prochdoloz sepe malū faci
lius q; bonū d' alio credit et dicit. ita
infirmi sum? S; pfecti si nō facile
credunt oī enarrāti. q; sciūt infirmi
tatē humanā ad malū pcliuā et ver
bis satis labiles. Hāc sapiētia ē nō
esse precipitē in agendis: nec pūaci
ter in ppijs sensib' stare Ad hāc etiā
ptinet nō quib;libet hoīm verbis
credere nec auditav' credita mor ad
alioz aures effundere. Qu sapiēte et
consciētioso viro piliuz habe et qre
p ameliozi instrui q; tuas adinz
uētōes seq Bona vita facit hoīem
sapientē s; deū exptuz in multis.
Quāto q; in se hūilior fuerit et deo
subiectior. tāto in omnib; erit sapi/

entior z pacatior.

De lectōe sc̄pturaz scripturaz. **Ca. V**

Veritas est in scripturis sanctis q̄renda nō eloquentia. **V**is sc̄ptura sacra eo spū dz legi q̄ facta ē. Querere poti⁹ debem⁹ utilitatē in sc̄pturis q̄ subtilitatē sermonis. Ita libētē deuotos z simplices libros legere debem⁹ sicut altos z pfundos. Nō te offendat auctoritas scribētis vtrū pue vl' magnē lītature fuerit. s; amor pure veritatis te trahat ad legendū. Nō q̄ras q̄s hoc dixerit: s; qd dicat attēde. Voies trās eū s; p̄itas dñi manet in eternū. Si ne psonarū acceptōe varijs modis loquit nob deus. Curiositas n̄ra sepe nos ipedit in lectōe sc̄pturaz: cū volum⁹ itelligere z discutere vbi simpliciter eēt trās eundum. Si vis pfectū haurire. lege hūiliter simpliciter z fideliter nec ynq̄s velis h̄re nom̄ sci

entie In
pba sc̄ptōz
senior si

De in

q

e

q̄s q̄scū

tudine p

pfecte in

vincit in

spūz qd

sibilia i

renis d

z iō sep

leuiter

Si ar

tim ex

tus e p

pacē q

tionib

fuied

Liber primus.

entie Interroga libēter ⁊ audi tacēs
vba scrōz. nec displiceāt tibi pabole
senioz sine causa em̄ nō pferunt.

De inordinat̄ affectōibz. Ca. VI

Quādo cūq; hō aliqd inordi-
nate appetit statim in se inq̄-
etus fit. **S**upb⁹ ⁊ auar⁹ nun-
q̄ q̄descūt. Paup⁹ ⁊ hūilis spū in mlti-
tudine pacis puerfat. **D**ō q̄ necdum
pfecte in se mortu⁹ est. cito tēptat⁹ et
vincit⁹ in puis ⁊ vilib⁹ rebz. **I**nfirmit̄
spū ⁊ q̄dam mō adhuc carnal⁹ ⁊ ad sen-
sibilia inclināt⁹. difficulter se pōt af-
renis desiderijs ex toto abstrahere.
⁊ iō sepe hz tristitiā cū se subtrahit.
leniter etiā indignat⁹ si q̄s ei resistit.
Si at̄ psecut⁹ fuerit qd̄ ꝑcupiscit sta-
tim ex reatu cōsciētie granať. qz secus
tus ē passiōē suā: q̄ nihil iuuat ad
pacē quā q̄siuit. **R**esistendo igit̄ pas-
sionibz inuenit̄ p̄a pax cordis. nō at̄
fuiēdo eis. **N**ō est ergo pax in corde

hoīs carnalis n̄ in hoīe exteriorib⁹
dedito. s; i seruīdo ⁊ spūali.

De vana spe ⁊ elatiōe
fugienda **Ca. VII**

Tu⁹ est q̄ spem suā ponit in
hoīb⁹ aut in creaturis. **N**ō
te pudeat alijs fūire amore ihu xpī
⁊ paupem in hoc seclō videri. **N**on
stes sup teipm s; in dō spem tuā cō
stitue. **F**ac qđ inte est: ⁊ deus aderit
bone volūtati tue. **N**ō p̄fidas ī tua
sciā. vlt cui⁹ q̄ astutia viuēis. s; ma
gis in dei grā q̄ adiuuat hūiles. ⁊ de
se presumētes humiliat. **N**eglieris
in diuitijs si assunt nec ī amicis: qz
potētes sunt s; in dō q̄ oīa p̄stat. ⁊ se
ipm sup oīa dare desiderat. **N**on te
extollas de magnitudine vlt pulcri/
tudine corpis: q̄ modica infirmitate
corrūpit ⁊ defecāt. **N**ō placeas tibi
ipī de habilitate aut ingenio tuo. ne
displiceas dō cui⁹ est tot⁹ q̄cqd bōi

T

n r

y dme m 222

naturali
tes alijs
deterior
mie. **N**ō
q̄alit su
sepe disp
liqd bon
liora. v
cer si oib
rimū si v
cū hūili
dignati

lia

An

trancie
blā dir
appare
denoti
edificu

Liber primus.

naturaliter habueris. Non terepu/
tes alijs meliorem ne forte corā deo
deterior habearis: q̄ scit qd est in ho
mie. Nō supbias de opibus bonis
q̄ alijs sunt iudicia dei q̄ hoīm. cui
sepe displicet qd hoīb⁹ placet. Si a
liqd boni habueris crede de alijs me
liora. vt hūilitatē cōserues. Non no
cet si oīb⁹ te supponas: nocet aut plu
rimū si vl⁹ vni te pponas. **B**ugis par
cū hūili. in corde aut supbi zel⁹ et ino
dignatio frequens.

De cauenda nimia fami
liaritate. **Ca. VIII**

An oī hoī reueles cor tuū: s̄
cū sapiente et timēte deū age
cām tuā. **Q**u iuuenibus et ex
traneis rarus esto **Q**u diuitib⁹ noli
blādiri et corā magnatis nō libenter
appareas. **Q**u hūilib⁹ et simplicib⁹ cū
deuotis et morigerat⁹ sociare. et que
edificatiōis sunt ptracta **N**on sis fa

miliaris alicui mulieri. scilicet in comuni
omnes bonas mulieres deo comenda. So
li deo et angelis opta familiaris esse
et hominum noticiam deuita. Charitas ha
benda est ad omnes. scilicet familiaritas non
expedit. Quoniam accidit ut persona igno
ta ex bona fama luceat. cuius tamen pre
sentia oculos intuentium obfuscat.
Putamus aliquando alijs placere ex coniun
ctione nostra et incipimus magis displice
re ex more in probitate in nobis con
siderata.

De obedientia et subiectione. Aa. IX

Valde magnū est in obedien
tia stare. sub plato vivere. et
sui iuris non esse. Multo tu
tius est stare in subiectione quam in platu
ra. Multi sunt sub obedientia ma
gis ex necessitate quam ex charitate et illi
penam habent et leuiter murmurant. nec
libertatem mentis acquirunt nisi ex toto
corde propter deum se subiciant. Surrex

ta spiritus
ubi pares
sociantur

Merito occu
cemanen
cet q occu
rū vī rar
simplice
quidā sc
rū. qz o
minib
et iō totie
re aqz li
qdez nū
nib
Raro en
ad qtid

Liber primus

ta spiritaliū rerū collatio. ⁊ maxime
vbi pares animo ⁊ spiritu in deo sibi
sociantur.

De pace acq̃renda ⁊ zelo
proficiendi. **Aa. Xi**

Multā possem⁹ pacē h̃re. si nō
vellem⁹ nos cū alioꝝ dictis ⁊
factis q̃ ad nr̃am curā nō spe
ctāt occupare. Nū̃o pōt ille diu in pa
ce manera q̃ alienis curis se intermis
cet q̃ occasiones forinsecus q̃rit. q̃ pa
rū ṽl raro se intrinsec⁹ colligit. Beati
simplices. qm̃ multā pacē hēbūt. q̃re
quidā sc̃toꝝ tā p̃fecti ⁊ cōtēplatiui fue
rūt. q̃ oīno seip̃os mortificare ab ho
minib⁹ terrenis desiderijs stupuerūt.
⁊ iō totis medullis cordis dō inhere
re atq̃ libere sibi vacare poterūt. Nos
q̃dez nimīū occupamur p̃p̃rijs passio
nib⁹ ⁊ de trāsitorijs n̄is sollicitamur.
Raro etiā vnū viciū p̃fecte vincim⁹. ⁊
ad q̃tidianū p̃fectū nō accendimur. iō

AR

frigidi et tepidi remanemus Si essemus
nobis ipsis perfecte mortui: et interi? mis-
re replicati tunc possemus etiam diuina sa-
pientia et de celesti contemplatione aliquid experiri
Totum et maximum impedimentum est. quod non
sumus a passionibus et concupiscentiis libe-
ri: nec perfectam sanctorum viam conamur ingre-
di. Quoniam etiam modicum aduersitatis occur-
rit: nimis cito deridimur: et ad humanas
solationes conuertimur. Si initeremur
sicut viri fortes stare in proelio: perfectio au-
gumentum domini videremus super nos de celo Ipse
se enim certantes et de gratia sua sperantes pa-
tus est adiuuare: quod nobis certandi occasi-
ones procurat ut vicemus. Si tamen in istis
exterioribus obsequiis perfectum religionis
ponimus cito sinez habebit deuotio nostra
Sed ad radicem securi ponamus ut pur-
gati a passionibus pacificam mentem possi-
deamus Si omni anno unum vicium extirpa-
remus: cito viri perfecti efficeremur. Sed
modo e contrario sepe sentimus ut meliores

et purior
esse inuen
fessionis
beret cre
fides pri
re Si in
principio
recit leu
ta dimitt
ire. Sed
supbia
pio inc
fuerudi
res et de
res gratia
reipsum b
eet ad f

B
etates. o
ten? se in

Liber primus

et puriores in initio pueritidis nos fu-
isse inueniamus quod post multos annos p-
fessionis. Feruor et pfectus noster quodidie de-
beret crescere. sed nunc per magno videtur
si quis primi feruoris parte possit retine-
re. Si modicam violentiam faceremus in
principio tunc postea cuncta possemus face-
re cum leuitate et gaudio Graue est assue-
ta dimittere. sed quoniam est propria voluntate
ire. Sed si non vincis parua et leuia: quam
superabis difficiliora. Resiste in princi-
pio inclinationi tue et mala desiste con-
suetudinem: ne forte paulatim ad maio-
res te ducat difficultatem. Quod si aduertere/
res quanta tibi pace et alijs leticia faceres
te ipsum bene habendo: puto quod sollicitior
esset ad spiritualem pfectum. **La. XII.**

De utilitate aduersitatis
Bonum est nobis quod aliquando habemus quod
liquas grauitates: et contrari-
etates. quod sepe hominem ad cor reuocant qui
tenetur se in exilio esse cognoscat: nec spem

suā in aliq̄ remundi ponat. Bonū ē
q̄ patiamur q̄nq̄ p̄dictores z q̄ male
z impfecte de nob̄ sentiat. etiā si bñ a
gim⁹ z intendim⁹. Ista sepe iuuant ad
hūilitatē z a vana gl̄ia nos defendūt.
Tūcē m̄ melius interiorē testē deū q̄/
rim⁹ q̄n̄ foris vilipendimur ab hoīb⁹
z non bñ nob̄ creditur. Iō deberet se
hō in deo totaliter firmare vt nō esset
ei necesse multas p̄solatōes q̄rere. Qñ
hō bone volūtatis tribulat⁹ vlt̄ tēptat⁹:
aut malis cogitatōib⁹ āffligit. tūc deū
sibi magis necessariū intelligit. sine q̄
nihil boni se posse dephendit. Tūc eri
am tristat⁹ gemit z orat p̄ miseris q̄s
patit⁹. Tūc cedit eū diat⁹ viuere / mox
tē optat inuenire vt possit dissolui. et
cū xp̄o esse. Tūc etiā bñ aduertit p̄se/
etā securitatē et plenā pacem in mū
do non posse cōstare.

Que tēptatōib⁹ resistēdis. **Ca. XIII.**
Vādin in mūdo viuim⁹ si

ne tribu
non pos
est. Tēp
Iō vnu
tēptatōe
ne diab
nūq̄ do
deuoret
nō hēat
rere nō p
mi sepe
gues: q̄
ruditur
tōes z tē
z q̄ bñ tē
probi fā
quis o
vbi nō
Non ē
din vix
et q̄ in p
ptatōe

Liber primus.

ne tribulatione: et temptatione esse
non possumus. **U**n in Job scriptū
est. **T**emptatio est vita hoīs sup terras
Jō vnusq̄sq̄ sollicit⁹ esse deberet circa
tēptatōes suas ⁊ vigilare in oratiōib⁹
ne diabol⁹ locū inueniret decipiēdi q̄
nūq̄ dormitat. s; circūit querēs quez
deuoret. **N**emo tā pfect⁹ est ⁊ sc̄t⁹: q̄
nō hēat aliq̄n tēptatōes: ⁊ plene eis ca
rere nō possum⁹. **S**ūt tñ tēptatōes ho
mī sepe valde viles licet moleste sint ⁊
ḡues: q; in illis bō hūiliat purgat ⁊ e
ruditur. **D**ēs sancti p mltas tribula
tōes ⁊ tēptatōes trāsierūt ⁊ p̄fecerunt
⁊ q̄ bñ tēptatōes sustinere neq̄uerūt re
probi facti sunt ⁊ defecerūt. **N**ō est ali
quis ordo tā sanct⁹ nec loc⁹ tā secret⁹
vbi nō sint tēptatōes v̄l aduersitates
Non ē hō secur⁹ a tēptatōib⁹ totalit̄ q̄
diu vixerit: q; in nob̄ est vñ tēptamur
exq̄ in concupiscentia nati sum⁹. **U**na tē
ptatōe seu tribulatōe recedēte alā sup

uenit. et sp aliqd ad patiendū habebi/
m^o Nā bonū felicitas nre pdidimus
Alii qrit tēptatōes fugere. et qn^o in
cidūt in eas. Per solā fugā nō possu^o
m^o vincere. s; p patientiā et verā hūili
tatē oībus hostib^o efficiamur fortiores
Qui tñ modo exteri^o dclinat nec radi
cē euellit parū pficiet. imo citi^o ad euz
tēptatōes rediet et peius sentiet. Pau
latim et p patientiā cū lōganimitate do
luuāte meli^o sup abis: q; cū duritia et i
portunitate ppria. Sepi^o accipe p fili
uz in tēptatōe. et cū tēptato noli duris
ter agere: s; p solatōezingere sicut tibi
optares fieri Initiū oīm malaz tēpta
tionū inconstātia aī et pua ad deū pfi
dētia. q; sicut nauis sine gubernaclo
hincisi a fluctib^o impellit ita hō remis
sus et suū ppositū deserēs varie tēptat
Ignis pbat ferrū et tēptatō hōiem iu
stū Nescim^o sepe qd possum^o sed tēpta
tio agit qd sum^o Vigilandū ē tñ p cīs

pue circa
us hostis
tenuis in
vt pulsau
pit Prim
atur Qu
ras Ma
gitatio: d
eadelecta
Sicq; p
lign^o et c
pio. Et
torpuer
et hostis
pio puer
patiuntur
p tota vi
tis leuie
tionis sa
ta hōim
rū salute
despare

Liber primus

pue circa initiū tēptatōis qz tūc facili
us hostis vincit si ostiū mētis nulla/
tenuis intrare sinit: s; extra limē statiz
vt pulsauerit illi obuiat. **U**n qdaz di
xit Principijs obsta sero medicina p
atur. **U**n mala p longas pualuere mo
ras. **M**ā pmo occurrit mētis simplex co
gitatio: deinde fortis imaginatio. post
eadelectatio z mor⁹ prauus z assensio.
Sicq; paulatim ingredit^r hostis mas
hign⁹ ex toto dū illi nō resistit in pnci/
pio. **E**t q̄to diuti⁹ q̄s ad resistendum
corpuerit tāto in se q̄tidie debilior fit
z hostis p̄ eū potēti⁹. **Q**uidā in pnci
pio puerfionis sue gūiores tēptatōes
patiūt^r. q̄dam autē in fine. qdaz p̄o q̄i
p totā vitā suam male hñt. **N**onnulli sa
tis leuiter tēptant^r fm diuine ordina
tionis sapiāz z eq̄tatem q̄ statū z meri
ta hōim pensatz cūcta ad electoz suo
rū salutes pordinat. **N**on debem⁹
despare cū tēptamur. s; eo feruent⁹ de

umerorare quatenus nos in omni tribu-
latione dignetur adiuuare. quod utique secundum di-
ctum pauli tale faciet cum temptatione pro-
uentum ut possim sustinere. Humilie-
mus ergo animas nostras sub manu dei in om-
ni temptatione et tribulatione: quia humi-
les spiritus saluabit et exaltabit. In tempta-
tionibus et tribulationibus probatur homo quam-
tum profecit. et ibi maius meritum existit. et
prius melius patescit. Nec magnus est
si homo deuotus sit et feruidus cum gemitibus
non sentit. sed si tunc aduersitatis patien-
ter se sustinet spes magni profectus erit
Quidam a magnis temptationibus custo-
diuntur et in paucis quotidianis sepe vincun-
tur ut humiliati nunquam de se ipsis in ma-
gnis perfidant qui in tam modicis infir-
mantur.

De temerario iudicio vitando. **Ca. XIII**

Hoc te ipsum oculos reflecte. et alio-
rum facta caueas iudicare. In
iudicando alios bene frustra la-

borat. sep-
ipm ho in
cuose lab
sico dea fr
iudiciu p
dim. si d
stri desid
mur. pre
aliqd ab
currit qd
ti occulte
agut et na
ce stare q
re. Si a
uentur et
tate sen su
oriuntur d
ues. inte
qua p su
ultra pp
Si rati
dustrie d

Liber primus.

borat. sepi⁹ errat z leuiter peccat. Se
ipm po iudicādo z discutiēdo sp fru/
ctuose laborat Sic nob res cordi est.
sic de ea frequēter iudicam⁹. Nā verū
iudiciū ppter puatū amorē faciliter p/
dim⁹. si de⁹ semp esset pura inrētio no
stri desiderij. non tā faciliter turbare
mur p resistentia sensus nrī Sz sepe
aliqd ab intra later: vl etiā ab extra cō
currit qd nos etiā piter trahit. Mul
ti occulte seipsos querūt in reb⁹ quas
agūt z nesciūt. Vident etiā i bona pa
ce stare: qñ res p eoz velle fiūt z senti/
re. Si aut aliter fit qz cupiūt: cito mo/
uentur z tristes fiūt. Propter diuersi
tate sensuū z opinionū satis frequēter
oriūtur dissensiones inter amicos z ci
ues. inter religiosos z deuotos Anti
qua p̄suetudo difficulter relinq̄tur et
vltra p̄p̄iū videre nemo libēter ducit
Si rationi tue magi inniteris vl in/
dustrie qz p̄tuti subiectiue ihu xpi ra/

ro ⁊ tardeeris hō illuminat⁹. qz deus
vult nos sibi pfecte subijci ⁊ oēm rati
onē p inflāmatū amorē trāscendere

De opib⁹ ex charitate. Capi. XV.

Pro nulla re mundi ⁊ p nulli⁹
hoīs dilectiōe aliqd malū ē fa
ciendū. sz p utilitate indigen
tis opus bonū aliqn intermittendū
est aut etiam pro meliori mutandū
hoc em facto opus bonū nō destruit
sed in melius cōmutat Sine charita
te opus externū nihil pdest. qd aūt
ex charitate agitur qntūcūqz etiā par
uū sit et despectū totū efficitur fructu
osūz Magis liquidē de⁹ pensat ex qn
to quis agit: qz quantū qd facit. Al
tū facit q multū diligit. Vultū facit q
rē bñ facit. Benefacit q magis cōmu
nitati qz sūevolūtati seruit Sepe vide
tur esse charitas ⁊ est mag⁹ carnalitas
quia carnalis inclinatio. p̄pria volūn
tas. spes retributionis. affect⁹ cōmo

ditatis ran
pfectā cha
querit. sz
fieri delid
nullū pua
ipō vult
na optat
ni attrib
a quo fon
finaliter o
D qui sci
tis. pfecte
fore van

De
alio

q n
net. Log
tua pba
sunt mu
bestm p

Libri primus.

ditatis raro abesse volūt. Qui verā z
pfectā charitatē hz. in nulla re seipm
querit. sz dei solūmodo glām in oib⁹
fieri desiderat. Nulli etiā inuidet. qz
nullū puatuz gaudiū amat. nec in se/
ipso vult gaudere. sz in deo sup oīa bo
na optat beatificari. Nemī aliqd bo/
ni attribuit: sed totaliter ad deū refert
a quo fontaliter omīa pcedūt. in quo
finaliter oēs sancti fruibiliter q̄scūt.
Qui scintillā haberet vere charita/
tis. pfecto omīa terrena sentiret plena
fore vanitatis:

De sufferentia defectuum
aliorum. **Cap. XVI.**

Que hō in se vl in alijs emēda
renon valet: debet patiēter su
stinere donec deus aliter ordi
net. Cogita qz forē sic melius est pro
tua p̄batione z patientia. sine qua nō
sunt multū pōderāda merita nra. De
best tñ p talibus impedimētis suppli

care. vt deus tibi dignetur subuenire et
possis benigne portare. Si q̄s semel
aut bis admonitus nō acquiescit no/
licū eo contēdere. sed totū deo cōmitte
te vt fiat volūtas ei⁹ ⁊ honor in omni
bus suis suis. q̄ scit bñ mala in bonū
cōuertere. Stude patiēs esse in tole/
rādo aliorū defectus ⁊ qualescūq; īfir
mitates. qz ⁊ tu multa habes que ab a
lijs optet tolerari Si nō potes te talē
facere qualē vis: quō poteris aliū hñe
ad tuū bñplaciū. Abēter habem⁹ ali
os pfectos. ⁊ tñ p̄rios non emēdam⁹
defect⁹. Volum⁹ q; alij stricte corrigā
tur. ⁊ ipi corrigi nolum⁹. Displicet lar
ga aliorū licentia. ⁊ tñ nob nolum⁹ ne
gari qd̄ petim⁹. Alios restringi p̄ sta/
tuta volum⁹. ⁊ ipi nullaten⁹ patimur
ampli⁹ cohiberi. Sic ḡ patz q̄ raro p
ximū sicut nos ipos pensam⁹ Si eēnt
omēs pfecti qd̄ tunc haberem⁹ ab alijs
pro deo pati. Aūc autē deus sic ordina

uit vt disc
tare. qz nē
re. nemo si
sapiens. se
in uicē p̄lo
re ⁊ admo
q; fuerit m
sitatis De
lem non f
De m
O
paruz in
tione hab
sari ⁊ vlt
Dñs qu
columm
ficere ten
p̄ terrā
Si vis
ius ⁊ tor

Liber primus.

ut: vt discam⁹ alter alteri⁹ onera por-
tare. qz nō sine defectu. nō sine one-
re. nemo sibi sufficiens: nemo sibi satis
sapiens. sed optet nos inuicē portare
inuicē solari. piter adiunare. instrue-
re z admonere. Quāte autē virtutē qz
qz fuerit melius pater occasiōe aduer-
sitatis Occasionēs nāqz hoīem fragi-
lem non faciūt sz qlis sit ostendūt

De monastica vita. *¶* **Ca. XVn**
Oportet vt discas teipm in mlti-
tis frangere si vis pacēz con-
cordiā cū alijs tenere. **N**ō est
paruu in monasterijs vl in cōgrega-
tione habitare. z ibi sine querela puer-
sari z vsqz ad mortē fidelis pseuerare.
Bñs quidē qui ibi bñ vixit. z feliciter
cōsummauit. **S**i vis debite stare z p-
ficere teneas te tāqz exulē z pegrinū su-
p terrā **P**ortet te stultū fieri ppter xpm.
Si vis religiosam ducere vitā habi-
tus z tonsura modicū cōferūt. sz mus

tatio morz et integra mortificatio pas-
sionū verū faciūt religiosus. Qui aliis
querit q̄z pure deū et aīe sue salutē. nō ī
ueniet nisi tribulatōez et dolorēz. Nō
pōt etiā diu stare pacific⁹ q̄ nō nitit eē
mīnus et oībus subiect⁹. Ad fuiendū
venisti nō ad regendū. Ad patien-
dū et laborandū scias te vocatū. non ad o-
ciandū vel fabulandū. Hic ḡ probant
hoīes sicut auz in fornace. Hic nemo
potest stare nisi ex toto corde se volue-
rit ppter deū humiliare.

De exēplis scōz patrū. Ca. XVIII

Intuere sanctorū patrū ferui-
da exēpla: in q̄bus vera perfe-
ctō refulsit et religio: et videbis
q̄z modicū sit et pene nihil qd nos agi-
mus. Deu quid est vita nra si illis fu-
erit cōparata. Sancti et amici xpī dño f-
uierūt in fame et siti: in frigore et nudi-
tate. in labore et fatigatōe. in vigilijs et
ieiunijs. in orationib⁹: in psecutioni/

bns et oppro-
braes tribu-
li. martyres
liqui dēs: q̄
qui Rā aīa
vi in eterni-
strictā et ab-
remo dūce
ptatōes p
inimicorū
das oratio-
das abstin-
zelū et feru-
buerūt q̄ f-
tionē vitio-
tentione a
borabāt et
bant quā-
tali minin-
expendebe-
breuis vic-
piēplatio

Liber primus.

bus et opprobriis multis. Quod quod multas et
graues tribulationes passi sunt aposto
li. martyres confessores virgines et re
liqui p̄s: qui xp̄i vestigia voluerūt se
qui. Nā aīas suas in hoc mūdo oderūt
vt in eternā vitā eas possiderēt. Quod quod
strictā et abdicatā vitā sancti p̄s i be
remo duxerūt. quod quod longas et graues tē
ptationes perculerūt. quod quod frequēter ab
inimico vexati sunt. quod quod crebras et ferui
das orationes deo obtulerūt. quod quod rigi
das abstinentias pegerūt. quod quod magnū
zelū et feruorē ad spirituale p̄fectū ha
buerūt quod quod forte bellū aduersus edoma
tionē vitioꝝ gesserūt. quod quod purā et rectā i
tentionē ad deū tenuerūt. Per diē la
borabāt et noctibz orationi diuine va
bant quāquā laborādo ab oratione mē
tali minime cessarēt. Dñe tps vtiliter
expēdebāt. oīs hora ad vacandū so
breuis videbāt. et p̄e magna dulcedie
p̄tēplationis etiā obliuioni tradebāt

necessitas corporalis refectionis. **D**m/
nib⁹ diuinis dignitatibus honorib⁹
amicis z cognatis renūciabāt. nūl de
mūdo habere cupiebāt vir necessaria
vite sumebāt: corpⁱ fūire etiā in neces
sitate dolebāt. **P**aupes igit^r erāt rebus
terrenis. s³ diuites valde in grā z vir
tutibus. **F**oris egebāt. sed intus grā
z consolatione diuina reficiebāt. **Q**uon
do erāt alieni. s³ deo primi ac familia
res amici. **S**ibiūpⁱus videbant^r tan
q̃ nibili z huic mūdo despecti. s³ erāt
in oculis dei preciosi et electi. **I**n p^a hu
militate stabant. in simplici obediētia
vivebāt. in charitate et patiētia ambu
labant: z iō q̃tidie in spū pficiebant. z
magnā apō deū grām obtinebāt. **D**a
ti sunt in exemplū omib⁹ religiosis. z
plus puocare nos dñt ad bñ pficiens
dū q̃ tepidoz nūerus ad relaxandus
Quātus feruor oim religiosoz in
pncipio sue sancte institutiōis fuit. **Q**

quāta deuotio
latio virtutū
guit: q̃nta r
gula magist
stant ad hū
ri sancti z p
militātes n
magnus pu
fuerit. siqui
lerare potu
rie status n
stino fermo
situdine z r
non dormi
ta sepius ex
De a
gios
In
trib
ine
bus exteri
deber esse i

Liber primus.

quāta deuotō orationis: quāta emu-
latio virtutis: q̄z magna disciplinari
guit: q̄nta reuerētia z obediētia sub re-
gula magistri in om̄ibus effloruit. Te-
stant adhuc vestigia derelicta q̄ p̄ vi-
ri sancti z perfecti fuerūt. q̄ tā strenue
militātes mundū supeditauerūt. Jā
magnus putat si quis trāsgressor nō
fuerit. si quis qd̄ accepit cū patiētia to-
lerare potuerit. Ad teporis z negligē-
tie status n̄rī q̄ tā cito declinam⁹ a p̄i-
stino fernoze. z iam teder viuere p̄ las-
situdine z tepore. Utinā in tepenitus
non dormitet p̄fectus virtutū. q̄ mul-
ta sepius exempla vidisti deuotoz.

De exercitijs boni reli-
giosi Capitu. XIX

Ita boni religiosi oib⁹ stu-
dijs pollere debent sit talis
interius q̄lis videt homini-
bus exterius. Et merito multo plus
debet esse intus. q̄z qd̄ cernit foris. q̄z

D

Inspector nŕ est dŕs quē sumope reue
rerī debem⁹ ybiq; fuerim⁹. ⁊ tanq;
angeli in cōspectu ei⁹ mundi incedere
Omni die renouare debem⁹ pposituz
nŕm ⁊ ad feruorē nos excitare qŕsi ho/
die primū ad puerſionē veniſſem⁹. at
q; dicere. Adiua me dñe dŕs me⁹ in
bono pposito ⁊ ſcō ſuicio tuo: ⁊ da mi
hi nūc hodie pfecte incipe: q; nihil ē
qđ hacten⁹ feci. Scđm pposituz nŕm
curſus pfectus nŕi ⁊ multa diligentia
opus ēbñ pficere volēti. q; ſi fortiter
proponēs ſepe deficit. qđ ille qui raro
aut min⁹ fixe aliqđ pponit. Varijs tñ
modis ptingit deſertio ppositi nŕi: ⁊ le/
uis omiſſio exercitioꝝ vix ſine aliqđ di
ſpēdio trāſit Juſtoꝝ ppositū in grā dī
poti⁹ q; in ppria ſapiētia pēdet. in quo
⁊ ſemp fidūt qđquic arripiūt. Nam
hō pponit ſed dŕs diſponit: neceſt ī ho
mine via ei⁹. Si pietas cauſa aut fra
terne utilitatis pposito qñq; conſuetū

ominitur
rit recuper
gligētia fa
bile eſt ⁊ n
tū poſſum
multis S
dū eſt p
nos īpedi
oraparite
dinanda:
Si non
tez inter
ne videt
reſpe diſ
fuſti in
ſepius ſo
Accinge
cas nequ
carnis ī
bis Au
legē au

Liber Primus.

omittitur exercitiū. facile postea poterit recuperari. Si autem tedio animi aut negligētia faciliter relinquitur. satis culpabile est et nocivū sentietur. Conemur quātū possumus adhuc leniter officiēmur in multis Sēp tū aliqd certi pponendū est praeter illa precipue que amplius nos impediunt. Exteriora nostra et interiora pariter a nobis scrutanda sunt et ordinanda: quod utraque expediūt ad pfectū. Si non cōtinue te vales colligere saltem interdū: et ad minimum semel in die. mane videlicet aut vespere. Mane ppone. vespere discute mores tuos quilibet hodie fuisti in verbo opere et cogitatione. quia in his sepius forsitan deū offendisti et primum Accinge te sicut vir contra dyabolis cas nequicias. frena gulam et omnis carnis inclinationem facilius frenabis Nunquā sis ex toto ociosus. sed aut legēs aut scribēs aut orās aut meditās

aut aliquid utilitatis p̄ cōmuni labo
rās. Corpalia exercitia discrete sunt
agenda. nec oībus eq̄liter assumenda
Que cōmunia nō sunt non sunt foris
oñdēda nā in secreto tuti⁹ exercēt pua
ta. Lauendū tñ ne piger sis ad cōmu/
nia. ⁊ ad singularia p̄mprior. s̄ exple/
tis integre ⁊ fideliter debitis ⁊ in iun
ctis si iā vltra vacat. redde te tibi p̄ut
deuotio tua desiderat. Nō p̄nt oēs ha
bere vnū exercitiū. s̄ aliū isti. aliud il
li magis defuit Et iā pro tēporū p̄gru
entia diuersa placēt exercitia. q̄z alia i
festis. alia in feriatis magis sapiūt di
ebus. Alijs indigem⁹ tpe tēptatōnis.
⁊ alijs tpe pacis ⁊ q̄etis Alia cū trista
mur libz cogitare. ⁊ alia cū letiā dñō
fuerim⁹ Circa principalia festa reno/
uāda sunt bōa exercitia ⁊ sc̄iōz suffra
gia feruenti⁹ implorāda. De festo i fe
stū proponere debem⁹. q̄si tūc de hoc
seculo migraturi sim⁹ ⁊ ad eternū festū

puenturi.
bem⁹ in d
uersari. a
custodire
nri a deo
rit credam
q̄ indign
bitur in n
nos meli
suus ait e
nerit dñs
dico vob

De amoz

Quod
q̄ ⁊
g
lege mater
stant q̄z o
a supflua
onibus: n
bus audi

Liber primus.

puentur. Jōq̃ sōlicite nos p̃pare de/
bem⁹ in deuotis t̃pibus ⁊ deuoti⁹ cō
uersari. atq̃ oēm obseruantia stricte
custodire. tāq̃ in breui premiū laborū
nri a deo p̃cepturi. Et si dilatatu⁹ fue
rit credam⁹ nos min⁹ bñ p̃paratos at
q̃ indignos tāte adhuc gl̃ie. q̃ reuela
bitur in nob t̃pe p̃finito ⁊ studeam⁹
nos melius ad exitū p̃parare. Beat⁹
suus ait euāgelista. Lucas quē cū ve
nerit dñs inuenerit vigilantē Amen
dico vob sup oīa bona sua p̃stituet eū

De amore solitudinis ⁊ silētiū Ca. XX

Quere aptū t̃pus vacādi tibi.
⁊ de bñficijs dei frequēter cog
ita Relinq̃ curiosā Tales p
lege materias q̃ cōpunctōez magis p̃
stant q̃ occupatōez. Si te subtraxeris
a supfluis locutōib⁹ ⁊ ociosis circūiti
onibus. nec nō a nouitatib⁹ ⁊ rumori
bus audiēdis inuenies t̃ps sufficiēs

z aptū p bonis meditationibus in si/
stēdis. Maximi scōz humana psoz
tia vbi poterāt vitabāt: z deo in secre/
to viuere eligebāt. Dixit quidā Quo
tiens inter hoīes fui minor hō redij.
Hoc quippe sepi⁹ experimur. qñ diu p
fabulamur. Facilius ē oīno tacere: q̃
verbo non excedere. Facili⁹ est domi
latere: q̃ foris se posse sufficiēter custo
dire. Qui igi^r intendit ad interiora et
spūalia peruenire. oportet eū cū iesu a
turba declinare. Nemo secure apparz
nisi qui libenter later. Nemo secure p
est. nisi q̃ libēter subest. Nemo secure
precipit: nisi qui libēter obedire didi
cit. Nemo secure gaudet. nisi qui bōe
cōscientie testimoniū habz. Nemo se
cure loquitur nisi q̃ libēter tacet. Sem
p tñ scōz securitas plena timoris dī
exiuit. Recedo minus solliciti z būiles
in se fuerūt. qz magis virtutib⁹ z g^ria
emicuerūt. Prauoz autē securitas ex

superbia z
ne in dece
promittat
ta. q̃uis b
deuotus
estimatio
ti sunt p
Uñ mult
tēpration
pugnentu
forte in su
ad exterior
clinent. Q
ticias que
occuparet
uaret. N
tudinem
taria acci
suam in d
pacem et
dignus el

Liber primus

superbia et presumptione oritur. et si
ne in deceptionem sui vertitur. Nam
promittas tibi securitatem in hac vi
ta. Quis bonus videatur cenobita. aut
deuotus heremita. Sepe meliores in
estimatione hominum grauius piclita
ti sunt. propter suam nimiam confidentiam.
Nam multis utilius est ut non penitus
reprobationibus careant. sed sepius im
pugnentur. ne nimium securi sint. ne
forte in superbiam eleuentur. ne etiam
ad exteriores consolationes licentius de
clinent. Qui nunquam transitoriam le
ticiam quereretur. qui nunquam cum mundo se
occuparet. quibus bonam conscientiam ser
uaret. Qui omnem vanam sollicitu
tudinem amputaret. et dumtaxat salu
taria ac diuina cogitaret. et totam spes
suam in deo constitueret. quibus magnam
pacem et quietem possideret. Nemo
dignus est celesti consolatione nisi di

ligenter se exercuerit. in sancta com/
punctione. Si vis cor de tenus com/
pungi intra cubile tuum ⁊ excludere tu
multū mūdi. sicut scriptū est. In cubi/
libus vris cōpungimī. In cella inue
nies q̄ de foris sepius amittes. Cella
cōtinuata dulcescit. ⁊ male custodita
tediū generat. Si in p̄ncipio p̄uersio
nis tue bñ eā incolueris ⁊ custodieris
erit tibi postea dilecta amica ⁊ gratissi
mū solatiū. In silētio ⁊ quiete p̄ficit a
nima deuota. ⁊ discit abscondita scrip
turarū: ibi inuenit fluēta lacrimarū
quibz singulis noctibz se lauet ⁊ mun
det vt cōditori suo tāto familiarior fi
at q̄to longius ab omī seculari tumultu
degit. Quiq̄ se abstrahit a notis. ⁊
amicis appropinquit illi de⁹ cū ange
lis sanctis. Melius est latere ⁊ sui cu
rā agere q̄ se neglecto siḡ facere Lau
dabile est hoī religioso raro foras ire
fugere videri: nolle etiā hoīes videre.

Quid vie
sit mūdus
desideria
sed cū bo
p̄scie ⁊ co
tus erit
ta vigilia
omī carn
in fine m
libi vider
⁊ terrā ⁊ o
facta. Q
diu pote
forsitan
Si cūct
visio par
in excels
gentis.
intēde ill
de sup te
lectū tuū
inuenies

Liber primus.

Quid vis videre qđ nō licet hñe Trā
sit mūdus ⁊ cōcupiscētia ei⁹. Trahūt
desideria sensualitatis ad spaciādum
sed cū hora trāsierit. qđ nisi gravitatē
pscie ⁊ cordis dīpsionē importas Le
tus exitus tristē sepe reditū parit. ⁊ le
ta vigilia serotia triste mātē facit Sic
omne carnale gaudiū blāde i ntrat. sed
in fine mordet ⁊ pūnit. Quid potes a
libi videre qđ hic nō vides. Ecce celū
⁊ terrā ⁊ oīa elemēta. nā ex istis oīa sūt
facta. Quid potes alicubi videre qđ
diu potest sub sole pmanere Credis te
forsitan satiari s; nō poteris ptingere
Si cūcta videres pntia qđ essent nisi
visio vana Leua oclōs tuos ad deuz
in excels. ⁊ ora p peccatis tuis ⁊ negli
gentijs. Dīmte vana vanis. tu autē
intēde illis que tibi pcepit deus Lau
de sup te ostiū tuū: ⁊ voca ad te ihm di
lectū tuū. Mane cū eo in cella: q; nō
inuenies alibi tāta pacē. Si nō exis

ses. nec quicquid rumoribus audisses
melius in bona pace permansisses. Ex
quo noua delectat aliquando audire. oportet
te exinde turbationem cordis tolerare.

De compunctione cordis. Ca. XXI

T Si vis aliquid proficere perserua
te in timore dei. et noli esse ni
mis liber. sed sub disciplina co
hibe omnes sensus tuos nec inepte te tra
das leticie. Da te ad cordis compunctio
nem. et inuenies deuotionem. Compun
ctio multa bona apert. quam dissolutio cito
perdere consuevit. Vnde est quod homo possit
vniuersum perfecte letari in hac vita. qui suum
exilium et tam multa pericula anime sue conside
rat et perscrutat. Propter leuitatem cordis et
negligentiam defectum nostrorum non sentimus
anime nostre dolores. sed sepe vane ridemur
quam merito flere deberemus. Non est ve
ra libertas nec bona leticia nisi in timo
re dei cum bona conscientia Felix qui abstinere
potest omne impedimentum distractio

nis. et ad
ctionis
conscientie
uare. Le
tudine
mittere
cere. Ad
te implic
oculum
ipsum spec
Si non
hoc trist
habes
rer dei se
uerfari.
homo non
hac vita
nas non
mus non
punctio
vanas
no abstinere

Liber primus.

nis. et ad vñionē se redigere scētē cōpun-
ctionis Felix qui a se abdicat quicquid
conscientiā suā maculare potest vlg
uare. Certa viriliter. cōsuetudo p̄sue-
tudinē vincitur. Si tu scis hoīes di-
mittere ip̄i benere dimittēt tua scētā fa-
cere. Nō attrahas tibi res alioꝝ: nec
te implicēs causis maiorū. Habesp̄
oculum sup te primū et admoneas te
ip̄m specialiter p̄ oībus tibi dilectis
Si non habes fauores hoīm noli ex
hoc tristari sed hoc sit tibi graue q̄ nō
habes te sat bñ et circūspecte. sicut dōce-
ret dei seruū et deuotū religiosum con-
uersari. Utilius est sepe et securius q̄
hō non habeat multas cōsolatōes in
hac vita s̄m carnē precipue. tñ q̄ diui-
nas non habemus aut rarius senti-
mus nos in culpa sumus. quia com-
punctionem cordis non querim⁹ nec
vanas externas consolationes omni-
no abijcimus. Egnosce te indignū

diuina consolatione. sz magis dignū
multa tribulatione. Qñ hō pfecte ē cō
punctus. tñc grauis z amar⁹ est ei cō
tus mund⁹. Bon⁹ hō sufficientē inue
nit materiā dolendi z flendi. Siue ei
se p̄siderat sine de primo p̄sat scit qz
nemo sine tribulatōe hic vinit. Et qñ
to strictius sese cōsiderat. tāto m̄plius
dolz. Materie iusti doloris z interne
cōpunctōis sunt peccata z vicia n̄ra q̄
bus ita inuoluti iacem⁹ vt raro celestia
contēplari valeam⁹. Si frequētius o
morte tua q̄ de longitudie vite tue co
gitares. non dubiuz quin feruenti⁹ te
emēdares. Si etiā futuras inferni si
ue purgatorij penas cordialiter ppen
deres credo qz libēter laborē z dolorē
sustineres: z nihil rigoris formidares.
Sz qz ad cor ista nō trāseunt. z blan⁹
dimēta adhuc amam⁹. iō frigidi z val
depigri remanem⁹. Sepe est in opia
spūs vñ tā leuiter conq̄ritur miserum

corpus. z
det tibi cō
phera. L
z porū de
De
Lap
in
co
non succe
Duis est
Peccego
terrā f̄ec
bularōe v
pa. q̄s est q
aliqd pati
les z infirm
bz. q̄s diue
magn⁹ z q̄
stia bōa z v
la sunt. sz v
tia. qz nuni

Liber Primus.

corpus. Ora igitur humiliter ad dominum. ut
det tibi conspersionis spiritum: dic cum pro
pheta. Liba me domine pane lachrimarum
et potum da mihi in lachrimis in mensura

De consideratione humane miserie

Capi. XXII.

Miser es ubique quod fueris et quo
cumque te verteris. nisi ad deum te
converteras Quid turbaris quod
non succedit tibi sicut vis et desideras
Quis est qui habet omnia secundum suam voluntatem.
Nec ego nec tu. nec aliquis hominum super
terram Nemo est in mundo sine aliquo tribu
lacione vel angustia. Quis rex sit vel pa
pa. quis est qui melius habet utique quam pro deo
aliquid pati valet. Dicunt multi imbeci
les et infirmi Ecce quod bona vita ille homo
habet. quod diues: quod potens: quod excelsus: quod
magnus et quod pulcher. Sed attende ad cele
stia bona et videbis quod omnia ista temporalia nuda
sunt. sed valde incerta et magis quan
tia. quod nunquam sine solitudine et timore

possident. non ē hoīs felicitas habere.
tpalia ad abundātiāz. s3 sufficit ei me/
diocritas. Veremiseria ē viuere sup
terrā. quāto hō voluerit esse spūalior.
tanto pūs vita sit ei amarioz. qz sentit
meli⁹. z videt clari⁹ humane corrupti
onis defectus. Nam comedere bibere
vigilare dormire q̄scere laborare. z ce
teris necessitatib⁹ nature subiacere ꝑe
magna miseria est z afflictio hoī deuo
to q̄ libēter esset absolut⁹ z liber ab oī
pctō Valde em̄ grauatur interior hō
necessitatib⁹ corporalibus in hoc mu
do Vñ ppheta deuote rogat q̄ten⁹ lib
ab istis esse valeat dicēs. De necessita
tib⁹ meis erue me dñe S3 venō p̄gno
scentib⁹ suā miseriā: z ampli⁹ ve illis q̄
diligūt hāc miseriā z corruptibiles vi
tā Nā intantū q̄daz hāc amplectunt
licet etiāz vix necessaria laborādo aut
medicādo habeāt vt si h̄ possent ip̄ vi
uere de regno dī nihil curarēt Q̄nīsa

ni z infidel
terris iacē
S3 miser
q̄ vile z ni
cti aut di
tenderūt q̄
hoc tpe flo
tencio ad e
bat totū de
uisibilia: n
ad infima
riaz pficiē
tps z horā
positū tūl
z dic Nūc
gnādi. nūc
male habet
promerend
ignem et ac
frigerium.
uz nō super

Liber Primus.

ni et infideles corde quod tamen profunde in
terris iacet ut nihil nisi carnalia sapiat
Sed miseri adhuc sine quiter sentiunt
quod vile et nihilum erat quod amauerunt. San-
cti autem dei et omnes deuoti amici christi non ac-
tenderunt que carni placuerunt nec quod in
hoc tempore floruerunt. sed tota spes eorum et in-
tentio ad eterna bona anhelabat: fere-
bat totum desiderium eorum ad mensuram in-
uisibilia: ne amore visibilium traherentur
ad infima: noli frater amittere confiden-
tiam perficiendi ad spiritualia: adhuc habes
tempus et horum. Quare vis percrastinare per-
positum tuum. Surge et in instanti incipe
et dic. Nunc tempus est faciendi: nunc tempus est pu-
gnandi. nunc tempus aptum est emendandi. Quoniam
male habes et tribularis tunc tempus est
promerendi. Oportet te transire per
ignem et aquam antequam venias in re-
frigerium. Nisi tibi vim feceris vici-
us non superabis. Quoadiu istud fragile

corpus gerimus sine peccato esse nō
possum⁹ nec sine tedio ⁊ dolore viuere
Libēter haberem⁹ ab omī miseria q̄e
tē s̄ q̄ p peccatū perdidim⁹ innocētiā
amissim⁹ etiā verā beatitudinē. Jō op
tet nos tenere patientiā ⁊ dī expectare
miscōdiam donec trāseat iniquitas hec: ⁊
mortalitas absorbeat a vita Q̄ quāta
fragilitas hūana q̄ semp pna est ad vi
cia Hodie p̄fiteris peccata tua ⁊ cras
iterū ppetras p̄fessa. Nūc pponis ca
uere. ⁊ post horā agis q̄i nūl p̄posuist
ses. Merito ḡ nos ip̄os hūiliare pos
sum⁹: nec vnq̄z aliqd magni de nobis
sentire. q̄z taz fragiles ⁊ instabiles su
m⁹. Lito etiā potest p̄dī p negligētiā
q̄o multo labore vix tandē acq̄situs ē
p grām. Quid fiet de nob̄ adhuc in fi
ne q̄ tepe scim⁹ tam m̄ae. Venob̄ si sic
volum⁹ declinare ad quietē q̄ si iā pax
sit ⁊ securitas: cū necdū appareat vesti
giū p̄e sanctitatis in n̄ra cōuersatōne

Bene opu
tuerūt tanq̄
rimos. si fo
ra emēdati

Demed

T Al
die
aut sublatu
trāsīt a mer
cordis būa
⁊ futura nō
facto ⁊ cog
timēōs mo
haberes nō
Belī ēē p
Si bodie
Lras ē die
nuz hēbis.
tā pax emē
semp emēd
Unā p v

Liber primus.

Bene opus esset q̄ adhuc iterū insti-
tuerit tanq̄ bōi nouiciū ad mores op-
timos. si forte spes esset de aliq̄ futu-
ra emēdatione ⁊ maiori spūali p̄fectu

De meditatioe mortis. Ca. XXIII

Valde cito erit tecū hoc factuz
Vide aliter quō te babeas: ho-
die hō est ⁊ cras nō cōpet. Lū
aut̄ sublatus fuerit ab oculis cito etiā
trāsīt a mente. O hebetudo ⁊ duricia
cordis hūani q̄ solū p̄ntia meditatur
⁊ futura nō magis p̄uidet Sic te in ol-
facto ⁊ cogitatu deberes tenere q̄ sta-
tim eēs moriturus. Si bonā p̄sciam
haberes non multū mortem timeres
Neli⁹ eēt p̄ctā cauere q̄ mortē fugere
Si hodie nō es parat⁹ quō cras eris
Cras ē dies incerta. ⁊ qd̄ scis si crasti-
nuz hēbis. Quid p̄dest diu viuere qn̄
tā paz emēdamur. Ah longa vita nō
semp emēdat. s; sepe culpā magis augz
Utinā p. vnā die bñ essem⁹ cōuersati i
E

hoc mūdo. **A**ltri annos cōputāt cō/
uersionis sed sepe puus ē fructus emē
datiōis. Si formidolosus ē mori. for
sitan piculosus ē diutius uiuere. **B**rius
q̄ horā mortis sue sp̄ añ oculos hz. ad
moziendū q̄tidie se disponit. si vidisti
aliqñ hoīez mori: cogita qz z tu p̄ ean
dē viā trāsibis. **L**ū māt fuerit puta te
ad vesperū nō puenturū **V**espere autē
fctō: mane non audeas tibi polliceri.
Sp̄ q̄ parat⁹ esto. z taliter viue vt nūq̄
q̄ teiparatū mors inueniat **A**ltri sibi
toz improuise moriūtur nam hora q̄
non putat filius hoīs ventur⁹ est **N**ñ il
la extrema hora venerit: multuz aliter
sentire incipies de tota vita tua p̄teri
ta. z valde dolebis qz tā negligēs z re
missus fuisti: q̄ felix z prudēs q̄ talis
nūc nititur esse in vita q̄lis optat inue
niri in morte. **D**abit nāqz magnā p̄fi
dentiā feliciter moriēdū p̄fect⁹ cōtēpt⁹
mūdi: seruēs desiderii in virtutibus

proficiendū
nitē. pro
gatio fuit
sitatis pro
potes ope
matus ne
infirmat
cum peregr
Noli conf
nec in futu
citius obli
mas. **D**e
dere z aliq
alioz auxi
ipō solici
citius in fu
depreciosi
utilius ex
vales vi
et quando
emendatō
petrab. **E**

Liber primus.

proficiendi. amor discipline. labor penitentie. promptitudo obediencie: abnegatio suorum supportatio cuiuslibet aduersitatis pro amore christi. Multa bona potes operari dum sanus es. sed infirmatus nescio quid poteris. Pauci ex infirmitate emendantur: sicut qui multum peregrinatur raro sanctificatur. Noli confidere super amicos et primos nec in futuris salutem tuam differas. quia citius obliuiscuntur tui homines quam estimas. Melius est nunc tempestine providere et aliquid boni premittere. quam super aliorum auxilio sperare. Si nunc pro te ipso sollicitus modo. quis erit pro te sollicitus in futuro. Nunc tempus est valde preciosum. sed pro dolor quod hoc inutilius expendis. in quo promereri vales unde eternaliter viuas. Veni et quando unum diem seu horam pro emendatione desiderabis nescio an inpetrabis. Eia charissime de quanto precio

te poteris. liberare: de q̄ magno timo-
re eripe. si mō sp̄ timoratus fueris et
de morte suspect⁹. Stude nūc taliter
vivere: vt in hora mortis valeas poti-
us gaudere q̄ timere Disce nūc mori
mūdo. vt tūc incipias vivere cū xp̄o.
Disce nūc oīa ptēnere: vt tūc possis li-
bere ad xp̄z p̄gere Castiga nūc corp⁹
tuū p̄ penitētiā vt tūc valeas certā h̄re
cōfidentia Ab stulte q̄d cogitas te diu
victurū cū nullū diē habeas securum
Quā mlti decepti sunt: z insperate de
corpe extracti. Quoties audisti a dicē-
tib⁹: qz ille gladio cecidit: ille submer-
sus est. ille ab alto ruēs cernicē fregit.
ille māducādo obriguīt. ille ludēdo fi-
nē fecit. ali⁹ igne ali⁹ ferro. ali⁹ peste. ali-
us latrociniō p̄iit: z sic omnium finis
mors ē: z vita hoīm tanq̄z vmbra subi-
to p̄trāsīt. Quis memorabit tui post
mortem z q̄s orabit p̄ te. Age age nūc
charissime q̄cqd agere potes qz nescis

q̄n morieris
morte sequi
tibi diuitia
tēnā nūbi-
res. Fac r
dei sc̄iōs. z
feceris in
na tabnac
z hospitē s
ctat d mūc
rū z ad de
hic manē
mius q̄ti
vt sp̄s tu
dñm felic
De iudici
K
l
e
bus nō p
z qd in
z incipie

Liber Primus

quā morieris. nescis etiam quid tibi post
mortē sequet. Dū tps habes pgrega
tibi diuinitas imortales. Præter salu
tētuā nihil cogites: solū q̄ dei sunt cu
res. Fac nūc tibi amicos venerando
dei scōs. ⁊ eoz act⁹ imitādo. vi cū de
feceris in hac vita illi te recipiāt in ef
na tabnacula Serua te tāq̄ pegrinū
⁊ hospitē sup̄ terram. ad quē nihil spe
ctat d̄ mūdi negocijs. Serua cor libe
rū ⁊ ad deū sursum erectū: qz nō habes
hic manētes ciuitatē Illuc pces ⁊ ge
mitus q̄tidianos cū lachrymis dirige
⁊ spūs tu⁹ mereatur post mortem ad
dñm feliciter trāsire. Amē.

De iudicio ⁊ penis pctōz Ca. XXIII

In oib⁹ reb⁹ respice finē. ⁊ q̄
liter añ districtū indicē stab.
cui nihil ē occultū. q̄ muneri
bus nō placat. nec excusatiōes recipit
s; qd̄ iustū est indicabit D̄ miserrime
⁊ incipiēs pctōz. qd̄ rñdebis dō. om̄ia

mala tua scētēti: qui interdū formidas
vultum hoīs irati. Ut qđ non preui-
des tibi ī die iudiciū qm̄ nemo poterit
per aliū excusari vel defendi. sed vnus
qđq̄ sufficiens onus erit sibi ip̄i. Plūc
labor tuus est fructuosus. fletus acce-
ptabilis. gemitus exaudibilis. dolor
satisfactorius ⁊ purgatiuus. H; ma-
gnū ⁊ salubre purgatoriū paties hō. qđ
suscipiēs iniurias plus dolet de alte-
terius malicia qđ de sua iniuria. qđ pro
p̄trariātibus sibi libēter orat. ⁊ ex cor-
de culpas indulget: qui veniā ab alijs
petere nō retardat. qui facili⁹ misere-
t̄ qđ irascitur. qui sibi ip̄i violentia; fre-
quēter facit. ⁊ carnē suā oīno spūi sub-
iugare conatur. **B**eli⁹ est mō purgare
peccata ⁊ vicia resecare qđ ī futuro pur-
gāda reseruare. Vere nos ip̄os decipi
m⁹ p̄ inordinatus amorem quē ad car-
nem habemus. Quid aliud ille ignis
denozabit nisi peccata tua. Quanto

amplius t
sequeris. t
maiores
In quibu
us punier
stimulis
me ac siti
⁊ voluptat
fetido sal
riosis can
būt. **A**l
ciatū non
fusione re
egetate an
uior in pe
rissima p̄
la cōsolat
dñ cessat
fruitur sol
⁊ dolens p
dici sis se
nim iusti

Liber Primus.

amplius tibi p̄pi nunc parcis ⁊ carnē
sequeris. tanto durius postea lues. ⁊
maiozem materiam cōburēdi refuas
In quibus hō peccauit. in illis graui
us punietur. Ibi accidiosi ardentibz
stimulis pungent. ⁊ gulosi ingenti fa
me ac siti cruciabūtur. Ibi luxuriosi
⁊ voluptatū amatores ardenti pice et
fetido sulphure pfundēt. Et sicut fu
riosi canes pre dolore inuidiosi vlu
lā bunt. Nullū viciū erit qđ suū p̄piū cru
ciatū non habebit. Ibi supbi omī cō
fusione replebūtur. ⁊ auari miserrima
egetate artabunt Ibi erit vna hora q̄
uior in pena q̄ hic centū anni in ama
rissima p̄nia Ibi nulla requies est ⁊ nul
la cōsolatio dānatis. Dic tamē inter/
dū cessatur a laboribus. atq; amicorū
fruitur solatijs. Esto modo sollicitus
⁊ dolens p peccatis tuis vt in die iu/
dicij sis securus cum beatis Tunc es
nim iusti stabunt in magna cōstantia

aduersus eos q̄ se angustianerūt ⁊ de/
presserūt Tūc stabit ad iudicādū qui
mō se subūcit hūiliter iudicijs hoīm.
Tūc magnā fiduciā habebit paup̄ et
hūilis. ⁊ p̄auebit iudicijs sup̄bus Tūc
videbit sapiēs in hoc mūdo fuisse qui
p̄p̄o didicit stult⁹ ⁊ despect⁹ esse Tūc
placebit oīs tribulatō patiēter p̄p̄ssa
Et oīs iniquitas opt̄abit os suū. Tūc
gaudebit oīs deuor⁹ ⁊ mērebit oīs ir/
religiosus Tūc pl⁹ exultabit caro af/
flicta. q̄ si in delicijs fuisset sp̄ nutrita
Tūc splendeat habir⁹ vilis ⁊ obtine
brescet vestis subtilis Tūc plus lau
dabit paup̄culū domiciliū q̄ deaura
tū pallatiū Tūc plus iunabit p̄stans
patiētia. q̄ oīs mūdi potētia Tūc am
plius exaltabit ^{in hunc} simplex obedietia. q̄m
oīs secl̄aris astutia Tūc plus letifica
bit pura ⁊ bona cōscia. q̄ docta p̄bia.
Tūc plus ponderabit ^{in hunc} p̄ceptus diui/
narū. q̄ totus thesaur⁹ terrigenarū

Tūc mag
ratione. q̄
Tūc potu
tio q̄ de le
ualebit sc
Tūc pl⁹ p
penitētia
sce nūc in
oribus va
qd possis
nō valeo
na tormen
passio tā
tūc faciet
dia habere
ea regnar
bodiernū
tibus vict
iam in in
vanitas p
re Qui en
moriē nec

Liber primus.

Tūc magis ^{potius} solaberis sup deuota o/
ratione. q̄s sup ^{delicata} commestione
Tūc potius gaudebis d̄ suato suen
tio q̄s de longa fabulatione. Tūc pl⁹
ualebūt sciā opa. q̄s multa pulcra s̄ba
Tūc pl⁹ placebit stricta vita z ardua
penitētia q̄s oīs delectatō terrena Di
sce nūc in modico pati vt tūc a p̄ui/
oribus valeas liberari Hic p̄mo p̄ba
qd possis pati postea. Si nūc tā paz
nō vales sustinere. q̄to poteris tūc ef
na tormenta sufferre Si mō modica
passio tā impatiētē efficit. qd gelbēna
tūc faciet Ecce s̄e non potes duo gau
dia habere. d̄lectari hic in mūdo. z p⁹
ea regnare in celo cuz x̄po. Si vsq̄ in
hodiernū diē sp̄i honoribz z volupta
tibus vixisses: qd totū tibi p̄fuisset si
iam in instāti mori cōtingeret. Dia ḡ
vanitas p̄ter amare deū. z illi soli fui
re Qui em̄ deū ex toto corde amat nec
mortē nec suppliciū nec iudiciū nec in

fernum metuit. qz perfectus amor se
curū accessum ad deū facit. Quē autē
ad huc peccare delectat. non mirum si
mortē z iudiciū timeat. Bonus tñ est.
vt sine dū amor a malo te reuocat: sal
tē timor gehennalis coherceat: qui ve
ro timorē dī postponit diu stare in bo
no non valebit sed dyaboli laqueos
citus incurrer.

De feruenti emēdatōne to
tius vite nre. Ca. XXV

Esto vigilās z diligēs in dei
fuitio z ^{colūm} cogita frēqnter ad qd
venisti z cur seculū reliquisti.
Nōne vt dō ^{hūm} viueres z spūalis hō fie/
res Igit ad pfectū ferueas qz mercedē
laborū tuorū in breui recipies. nec erit
tūc ampli⁹ timor aut dolor in finibus
tuis. Modicū nūc laborabis z mag
nā requiē. imo ppetuā letitiā inueni/
es. Si tu pmāseris fidelis z feruid⁹
in agendo. de⁹ proculdubio erit fidel.

z locuple
nā retiner
es. sz secur
peas aut
pius inier
ctuarer z
in ecclia a
pstrauisse
D si scire
statimqz a
suz. Quid
nūc qd r
Doxa
cōmisit vo
ctuario: n
sciret quel
duit in q
cēs z pfect
dū z pficie
nitatem a
ram z pas
est quod n

Libër Primus.

^{of f. 100. 71}
et locuples in retribuendo. Spem bonā retinere debes quod ad palmā puenies. scilicet securitatē cape non opter ne torpeas aut elatus fias. Cū ei quidā anxius inter metū et spem frequenter fluctuaret et quadā vice merore cōsecutus in ecclesia añ quōdā altare se in oratione prostrauisset: hec inter se reuoluit dicēs. O si scirē quod adhuc pseueratur⁹ essem. Statimque audiuit intus diuinū respōsū. Quid si h̄ scires facere velles Fac nūc quōd tūc facere velles et bñ secur⁹ eris. **D**orquet solar⁹. et cōfortat⁹ diuine se cōmisit volūtati. et cessauit anxia fluctuatio: noluitque curiose inuestigare vt sciret quae sibi eēnt futura scilicet magis studuit inq̄rize quae esset volūtas dei bñplacēs et pfecta ad oē opus bonū inchoādū et p̄ficiendū. Sp̄a in dño et fac bonitatem ait propheta. et inhabita terram et pasceris in diuitijs eius. Unū est quod multos a profectu et feruenti

emendatione retrahit. horroz difficul-
tatis seu labor certaminis. Eū uero il-
li maxie p̄ alijs in p̄tutibz p̄ficiūt q̄ ea
que sibi magis gūia z contraria sunt vi-
ribus vincere nitunt̄. Nā ibi hō plus
p̄ficit z grām meret̄ ampliorē vbi ma-
gis seipsuz vincit z in spū mortificat
S; nō oēs hñt eque multū ad vincē/
dū z moriendū. Diligēs tñ emulator
valentior erit ad p̄ficiendū: etiā si plu-
res habeat passiones. q̄z ali⁹ bñ mori/
gerat⁹: min⁹ tñ seruēs ad p̄tutes. Duo
tñ specialiter ad magnā emēdatōnez
iunāt. vīcz subtrahere se violentē ad
qđ natura viciose inclināt. z seruēter
instare p̄ bono quo ampli⁹ q̄s indigz
Illa etiā studeas magis cauere z vin-
cere q̄ tibi frequēti⁹ in alijs displicet
Abiqz p̄fectū tuū capias. vt si bōa ex-
empla videas v̄l audias. ad imitandū
accēdaris. Si qđ aut̄ reprehēibile cō-
sideraueris caue ne idē facias: aut si a-

liqñ fecisti
Sicut ocu-
lū ab ali⁹
z dulce est
frēs bñ m
Quaz tri-
ambulāte
exercēt. Q
catōis sue
suz inclina-
positi. z in
Bñ verec
su xpi. qz
studuisti.
ligiosus q̄
ma vita z
lia z necess
ueniet. ne
melius q̄
cor nrm v
docti esset
bñ portat

Liber Primus.

liqñ fecisti citius emēdare te studeas.
Sicut oculus tuus alios p̄siderat: sic
iteꝝ ab alijs notaris. Quā iocūdum
z dulce est videre feruidos z deuotos
frēs bñ morigeratos et disciplinatos
Quaz triste ē z ḡue videre inordinate
ambulātes. q̄ ea ad q̄ vocati sunt non
exercēt. Quā nociuū est negligere vo
catōis sue p̄positū z ad nō cōmissa sen
sus inclinare. Demor esto arrepti p/
positi. z imaginē tibi p̄pone crucifigi.
Bñ verecūdari potes inspecta vita se
su xpi. qz necdū magis illi te p̄formare
studuisti. licet diu in via dei fuisti Re
ligiosus q̄ se intente z deuote in scripsi
ma vita z passione dñi exercet. oīa vti
lia z necessaria sibi abūdanter ibi in
ueniet. nec opus est vt extra ihm aliqd
melius querat. N si ihs crucifixus in
cor nrm veniret. qz cito z sufficienter
docti essem⁹. Religiosus feruid⁹ oīa
bñ portat z capit q̄ illi iubent. Religi

osus negligens et tepidus huius tribula/
tione; super tribulationem. et ex omni parte pati
tur angustiam quia interiori consolatione ca
ret et exteriori querere prohibet. Religiosus
extra disciplinam vivens qui ruine patitur
Qui laxiora querit et remissiora sepe in an
gustia erit. quia aut vnum aut reliquum sibi
displicebit. Quomodo faciunt tam multi alii re
ligiosi qui satis arcti sunt sub disciplina
claustrali. Raro exeunt. abstracte vivunt
paupere comedunt: grosse vestiuntur.
multum laborant pariter loquuntur: diu vigi
lant. mature surgunt orationes plangent
frequenter legunt et se in omni disciplina cu
stodiunt. Attende cartusienf. cysterce et diu
se religionis monachos ac moniales qui
liter omni nocte ad psallendum domino assur
gunt: et ideo turpe est ut tu deberes in tanta sancto
ope pigritare ubi tanta multitudo reli
giosorum incipit deo iubulare. Quod si nihil
aliud faciendum incuberet nisi dominum de
um nostrum toto corde et ore laudare. Quod

si nunquam in
re nec dormi
re et solum
re. tunc mul
ni ex quicun
non essent il
spirituales aie
ro degustar
quod de nulla
rit. tunc ei de
tunc etiam bene
erit. tunc ne
modico co
grez fiduci
oibus. cui
sed omnia ei
ter deserui
nis et quia
Sine soli
acquires v
cere. incipi
tem dederi

Liber Primus

si nunq̃ indigeres cōmedere nec bibe
re nec dormire s; sp̃ posses deū lauda
re z solūmodo sp̃ualib⁹ studiis vaca
re. tūc multo felitior esles q̃mō cū car
ni et q̃licūq; necessitate seruīs. Utinā
nō essent iste necessitates. s; solūmodo
sp̃uales aie refectōes. q̃s heu satis ro
ro degustam⁹. Qñ hō ad hoc puenit
q̃ de nulla creatura p̃solationē suā q̃
rit. tūc ei de⁹ primo p̃fecte sage incipit
tūc etiā bñ cōtētus de omni euētū rez
erit. tūc nec pro magno letabit; nec p
modico contristabit. sed ponit se inte
grez fiducialiter in deo qui est ei oīa ī
oībus. cui nihil vtiq; perit nec morit
sed oīa ei viuūt z ad nutū incūctan
ter deseruiunt. Vemento semper fi
nis et quia perditus non redit temp⁹.
Sine sollicitudine et diligētia nūq̃
acquires virtutes. Si incipis tepes
cere. incipies et male habere. Si au
tem dederis te ad fauorem et amorem

inuenies magnā pacē. ⁊ senties leuio-
rem laborem propter dei grām ⁊ fructū
amorē. Nō feruidus ⁊ diligēs ad oīa
est patus. Maior labor est resistere vi-
cijs ⁊ passionib⁹ q̄z corp'alibus insu-
dare laboribus. Qui puos non vitat
defectus paulatim labit ad maiores.
Gaudebis sp̄ vesp̄si diē expēdas fru-
ctuose Vigila semp̄ teip̄m. excita teip̄z
ad mone teip̄m. ⁊ q̄cqd de alijs sit non
negligas teip̄m: Tm̄ pficies q̄cum ti-
bi p̄sivim intuleris.

Explicit liber primus:

Incipit secundus

De interna puerfatione. Ca. 1.

Regnus dei in-
travos est dicit dñs Cō-
verte te ex toto cord tuo
ad dñm. ⁊ relinque hūc
miserū munduz: ⁊ inue-
niet aīa tua requiem. Disce exteriora

2
cōtemnere
debis regnū
gnū dī par-
datur imp̄
tibi p̄solari
tus paratue
ius ⁊ decor
bi. frequē
no: dulcis f
mīta par fa
Eya aīa fid
tū: q̄tenue
re dignet. S
me monē n
m⁹ ⁊ mālon
p̄p̄locū ⁊ ce
Lū xpm̄ bat
tibi Jpe erit
rator in oīb⁹
boibus sper
tur ⁊ deficiū
in eternū ⁊ a

Liber Secundus.

cōtemnere. ⁊ ad interiora te dare. ⁊ vi
debis regnū dei in te venire Est em̄ re
gnū dī pax ⁊ gaudiū in spū sc̄to. qđ nō
datur imp̄s Veniet ad te xp̄s oñdēs
tibi p̄solationē suā. si dignā illi ab in/
tus paraueris māsiōnē Om̄is gl̄ia eo
ius ⁊ decor ab intra est ⁊ ibi p̄placet si
bi. Frequēs illi v̄silitatio cū hoīe inter
no: dulcis smocinatio: grata p̄solatō
ml̄ta pax familiaritas stupēda nimis
Eya aīa fidelis p̄para buic sp̄so cor
tuū: q̄tenus ad te venire ⁊ in te habita
re dignet. Sic em̄ dicit Si q̄s diligit
me smonē meū fuabit. ⁊ ad eū venie/
m⁹ ⁊ māsiōnē ap̄d eū faciem⁹ Da ergo
xp̄o locū ⁊ ceteris oībus nega introitū.
Cū xp̄m habueris diues es. ⁊ sufficit
tibi Ip̄e erit p̄uisor tu⁹ ⁊ fidelis p̄cu/
rator in oībus: vt non sit opus tibi in
hoībus sperare. Hoīes em̄ cito mutā
tur ⁊ deficiūt velociter. xp̄s aut̄ manz
in eternū ⁊ astat vsq; in fines firmiter.

f

Non est magna fiducia ponenda in homi-
mie fragili et mortali. etiam si utilis sit et
dilectus: neque tristitia multa capienda ex
hoc si interdum aduersetur et dicitur. Qui
hodie tecum sunt cras contrariari possunt.
et conuerso. sepe ut aura vertuntur. Pone
totam fiduciam tuam in domino. et sit ipse timor
tuus et amor tuus. Ipse pro te respondet
et faciet bene sicut melius fuerit. Non ha-
bes hic manentem ciuitatem et ubicumque fu-
eris extraneus et pegrinus. nec requies
aliquam habebis. nisi Christo intime fueris uni-
tus. Quid hic circumspecis. cum iste non
sit locus tue requietis. In celestibus de-
bet esse habitatio tua. et sicut intrasim-
ilia terrena sunt aspicienda. Transiunt
omnia et tu cum eis pariter. Vide ut non in-
hereas. ne capiaris et pereas. Apud al-
tissimum sit cogitatio tua. et deprecatio
tua ad Christum sine intermissione dirigatur.
Si nescis alta speculari et celestia: requiesce
in passione Christi et in sacris vulneri-

bus eius. Libe-
nera et prec-
fugis mag-
senties. in
spectores.
pferas. Et
hominibus de-
tate a nobis
relicta. Et ha-
audes de a-
aduersarios
nos habere an-
ronabit pro
occurrerit
quod eris an-
Christo et pro
Christo. Si sen-
riora ihesu et
re sapuisse
incommo-
de opprobri-
mores dilecti-

Liber secundus.

bus ei⁹ libenter habita Si em̄ ad vul
nera z preciosa stigmata ihu duote cō
fugis magnā in tribulatōe pfortatōz
senties. nec multū curabis hoīm de/
spectōes. facilliterq; pba detrahentiū
pferes. Christus fuit etiā in mūdo ab
hoībus despect⁹. z in maxima necessi/
tate a not⁹ z amicis inter opprobria de
relict⁹ Christ⁹ pati voluit z d̄spici. z tu
audes de aliq̄ cōqueri. Christ⁹ habuit
adūfarios z oblocutores: z tu vis om
nes h̄re amicos z bñfactores. Vñ co
ronabit̄ patiētia tua si nil aduersitat⁹
occurrerit Si nihil cōtrariū vis pati
quō eris amic⁹ xp̄i. Sustine te cum
xp̄o et pro christo: si vis regnare cum
xp̄o Si semel pfecte inuoluisse in inte
riora ihu z modicū de ardēte ei⁹ amo
re sapuisses. tūc de pprio cōmodo vel
incommodo nihil curares. sed magis
de opprobrio illato gauderes: quia as
mor et dilectio ibesu xp̄i facit hominē
f

seipm cōtemnere. Amator ihu z ver^o
internus z liber ab affectōibz inordinatis
pōt se ad deū libere puertere z eleuare
se supra seipm in spū ac fruitiue
q̄scere. Cui sapiūt oīa put sunt: nō vt
dicūtur aut estimant. hic se sapiēs est
z doct^o magis a deo q̄ ab hoīb^o. Qui
ab intra scit ambulare z modicū res ab
extra pōdere. non req̄rit loca nec tē/
pora expectat ad habenda deuota ex/
ercitia. Hō internus cito se recolligit.
qz nun q̄ se totū ad exteriora effundit
Nō illi obest labor exterior aut occu/
patio ad tps necessaria sz sic res eueni
unt sic se illis accōmodat. Qui intus
bñ disposit^o est z ordinat^o nō curat mi
rabiles z puerfos hoīm gest^o. Tm hō
impedit z distrahit q̄tum sibi res at/
trahit. Si recte tibi esset z bñ purga/
tus esses oīa tibi in bonū cederēt z pfe
ctuz. Jō multa tibi displicēt z sepe cō/
turbat. qz adhuc non es tibī pī pfecte

2
mortu^o nec
nis. Nihil
mīa sicut in
renuis p̄lo
ri celestia z

De l

prala

Dr

n p̄tr

de

Habeas p

fabit. Quē

lius p̄uersu

scis tacere z

ōnī auxiliū

liberandi te

Dei est adiu

rare. Sepe

liatē p̄feru

unt z redar

luis se būlū

z leuiter sa

Liber Secundus

mortu⁹ nec segregatus ab oībus terre
nis. Nihil sic maculat z īplicat cor ho
mis sicut impur⁹ amor ī creatur⁹. Si
rēnuis p̄solari exteri⁹ poteris specula
ri celestia z frequēter interi⁹ iubilare.

De humili submīssione sub
p̄lati regimine. La. II.

Non magnipēdas q̄s p te vel
p̄tra te sit. sed hoc age z cur vt
de⁹ tecū sit in oīmi re quā facis
Habeas p̄scias bonā. z de⁹ bñ te d̄fen
sabit. Quē em̄ adiunare voluerit. nul
lius p̄uersitas nocere poterit. Si tu
scis tacere z pati videbis p̄culdubio
dñi auxiliū. Ip̄e nouit t̄pus z modū
liberandi te z iō debes te illi resignare
Dei est adiunare z ab oī p̄fusione libe
rare. Sepe valde p̄dest ad maiore hūi
litate p̄seruandā q̄ d̄fect⁹ n̄ros alij sci
unt z redarguūt. Nñ bō p̄ defectibus
suis se hūiliat. tūc facili⁹ alios placat
z leuiter satisfaci⁹ sibi irascentib⁹ Hu

milis deus ptegit ⁊ liberat: hūilem dī
ligit ⁊ solatur. hūili homi se inclinat
hūili largit grāz magnā: ⁊ post suā de
pressionē leuat ad gl'iam. hūili suā se
creta reuelat ⁊ ad se dulciter trahit ⁊ in
uitat. Hūilis accepta ⁊ timelia ⁊ p
fusione satis bñ est in pace qz stat in dō
⁊ nō in mūdo. Non reputes te aliqd
profecisse: nisi omnibus inferiores te
esse sentias:

De bono pacifico hōe. Ca. III

Pone te primo in pace ⁊ tūc a/
lios poteris pacificare. Hō pa/
cificus plus pdest qz bñ docet.
Hō passionat⁹ etiā bonū in malū tra/
hit. ⁊ facilius malū credit. Bon⁹ paci/
ficus hō oīa ad bonū puerit. Qui be
ne in pace est de nullo suspicat. q autē
male cōtent⁹ est ⁊ cōmot⁹ varijs suspi
tōibus agitatur. nec ipse qescit nec alios
qescere pmittit dicit sepe qd dicere nō
deberet. ⁊ omittit qd sepe sibi magis fa

21
cere expedit
tenentur ⁊
Dabēz pñ
zelare pote
Tūbū fac
re ⁊ alioz
stius esset
excusares
Vide qz lo
te ⁊ hūilita
vlt' rascini
cū bonis ⁊
oibus nati
beter pacē h
ligit. S; ei
ciplinat⁹ au
ce posse vire
bile nimis v
seipos in pa
cem habēt. ⁊
bēt. nec alios
qnes. s; sibi

Libet Secundus.

cere expediret Considerat qđ alij facere
tenentur z negligit qđ ipe facere tenet
Habe gđ p̄mū zelū sup̄ temetipm. tunc
zelare poteris etiā iuste p̄mū tuum.
Tu bñ factā tua scis excusare z tolera
re z alioz nō vis recipe excusatōes Iu
stius esset vt te accusares z frēm tuum
excusares Si portari vis portar aliū
Vide qđ longes adhuc a s̄a charita
te z hūilitate. qđ nulli nouit indignari
vīrasci nisi tm̄ sibi p̄pi. Non ē magnū
cū bonis z māsuetis cōuersari hoc ei
oībus naturaliter placet. z vnusq̄sq̄ li
bēter pacē hz z secū sentiētes magis di
ligit. S; cū duris z pueris aut indis
ciplinat aut nob̄ p̄trariātibus pacifi
ce posse viuere magna gr̄a est. z lauda
bile nimis virileq̄ factū S; sunt qui
seipos in pace tenēt z cū alijs etiā pas
cem habēt. Et sunt qui nec pacem ha
bēt. nec alios in pace dimitūt Alij sūt
ḡues. s; sibi sunt sḡ ḡuiores Et sunt q̄

seipſos in pace retinēt: ⁊ ad pacē alios
reducere student. ⁊ tñ tota pax nra in
hac misera vita potius in hūili suffe-
rētia ponenda est q̃ in nō sentiēdo cō-
traria Qui meli⁹ scit pati pacē tenebit
maiorē Iste est victor sui. ⁊ dñs mūdi
amicus christi ⁊ heres celi.

De puramente ⁊ simplici
intentione. Ca. III.

Dubius alis hō subleuatur a
terrenis. simplicitate scz ⁊ pu-
ritate Simplicitas debz esse
l'intentōe. puritas in affectōe Simplici-
tas intēdit deū: puritas apphēdit ⁊ gu-
stat Nulla bona actio te impedit. si lib-
intus ab omī inordinato affectu fue-
ris Si nihil aliud q̃ dei bñplacitū et
prīmū vtilitatē intēdis ⁊ q̃ris. interna
libertate frueris. Si rectū cor tuū eēt
tūc ois creatura speculm vite ⁊ liber scē
doctrine esset. Non ē creatura tā pua
⁊ vili q̃ bonitatem dei nō reprēsentet.

Si tu esse
sine impedim
Lor purū
Qualis vn
dicat exteri
hoc vtiqz p
est alicubi t
lius nouit
missum in
totū candē
regre quē
uū boiem
tepelcere tū
benter exte
qñ pfecte in
in via dei ā
tat que sibi

Deppria

Dn
n
est
est in nobis

Liber Secundus.

Si tu esses intus bon⁹ ⁊ pur⁹ tūcola
sine impedimento videres ⁊ hñ caperes
Loz purū penetrat celuz ⁊ infernum.
Qualis vnusquisq; ē intus. taliter iu
dicat exteri⁹ Si est gaudiuz in mūdo
hoc vtiq; possidet puri cordis hō: ⁊ si
est alicubi tribulatio ⁊ angustia h me
lius nouit mala ꝑscia. Sicut ferrum
missum in ignem amittit rubiginē. et
totū candēs efficit. sic hō ad deū se in
tegre ouertēs a torpore exiit ⁊ in no
uū hoīem trāsmutat. Qñ hō incipit
repescere tūc puuz metuit laboz. ⁊ li
benter externā accipit ꝑsolatōez. Sz
qñ ꝑfecte incipit se vincere et viriliter
in via dei ābulare. tūc minus ea repu
tat que sibi ꝑus grauiā esse sentiebat.

De ꝑria ꝑsideratione. La.V

Non possumus nobis ipsis ni
mis credere qz sepe nob grā d
est ⁊ sensus. Modicū lumen
est in nobis. ⁊ hoc cito ꝑ negligētiā

amittim⁹. Sepe etiā nō aduertim⁹ q̄
tā ceci intus sum⁹. Sepe male agim⁹ ⁊
peius excusam⁹. ⁊ passione interdum
mouemur ⁊ zelū putam⁹. Parua in a
lijs rep̄bendim⁹ ⁊ nra maiora ptrāsi
m⁹. Sat cito sentim⁹ ⁊ pōderam⁹ qd̄
ab alijs sustinem⁹. sz q̄tum alijs nob̄
sustineāt non aduertim⁹. Qui bñ ⁊ re
cte sua pōderaret nō eēt qd̄ de alio gūi
ter iudicaret. Intern⁹ hō sūp̄i curā
oib⁹ cur̄ an̄ponit. ⁊ q̄ si bñp̄i diligē
ter intēdit facilliter de alijs tacet. Aū
q̄eris intern⁹ ⁊ deuor⁹ nisi de alienis
silueris ⁊ ad teipm̄ specialiter respe
ris. Sz tibi ⁊ dō totaliter intēdis mo
dicū te mouebit qd̄ foris pcipis. Ubi
es. qñ tibi p̄i pñs nō es. Et qñ oīa p
curristi qd̄ te neglecto pfecisti. Si des
bes hñe pacē ⁊ ynionē verā. optet q̄ to
tū adhuc postponas ⁊ te solū p̄ oculis
habeas. Multū p̄inde pficies. si te fe
rijatū ab oī tpali cura p̄serues. Valde

deficies si a
altū. nil ma
tibi sit. nisi
tū vanū est
rit de alijs
deo despici
nus ⁊ imm
est anime ⁊

Deletici

G bono
co

Bona p̄ci
valde leta e
scientia sp̄i
uiter regelo
derit. Poli
li nūq̄ bñ
tū pacem
dominus.
non veniet
tū nobis r

Liber secundus

deficies si aliqd tpale reputaueris. Nil
altū: nil magnū. nil gratū. nil acceptū
tibi sit. nisi pure de^o aut de dō sit To
tū vanū estima qd solatōis occur
rit de aliq creatura. Amās deū aīa sō
deo despiciat vniuersa. Solus de^o eter
nus et immēsus īplens omīa: solatiū
est anime et vera cordis leticia

De leticia bone pscie. Ca. VI.

Gloria boni hoīs testimoniū
bone conscie est. Habe bonaz
consciam et sp habebis leticiā
Bona pscia valde mltā pōt portare et
valde leta est inter aduersa. Mala cō
scientia sp timida est et inqeta. Sua/
uiter req̄sces si te cor tuū nō reprehē/
derit. Noli letari nisi cū bñfeceris. Ma
li nūq̄ hnt verā leticiā nec internā sen
tūt pacem qz non est pax imp̄is dicit
dominus. Et si dixerint in pace sum⁹
non venient super nos mala. et quis
tūc nobis nocere et aduersari audebit

Ne credas eis qm̄ repente exurget ira
dei ⁊ in nihilū redigent act⁹ eoz. ⁊ co/
gitatōes eoz pibunt. Gliari in tribu/
latōe nō est gūe amāti. sic em̄ glar iest
in cruce dñi gliari. Breuis glia q̄ ab
hoibus dat ⁊ accipit. Audi gliaz sp
comitat tristitia Bonoz glia in cōsci
entijs eoz ⁊ nō in ore hoim Justoz le
ticia de dō ⁊ in deo est. ⁊ gaudiū eoz d
veritate Quiverā ⁊ eternā gliam desi
derat tpalem nō curat. Et q̄ tpalem q̄
rit gliaz aut non ex aio ptēnit. min⁹ a
mare cōvincitur celestē. Magnaz hz
cordis tranquillitatē q̄ nec laudes cu
rat nec vitupia Facile erit ptēptus ⁊
⁊ pacatus cui⁹ pscia mūda est. Nō es
sancior si laudaris nec vilior si vitu/
peraris. Nō es hoc es. nec maior dici
vales q̄ deo teste sis. Si attēdis qd a
pud te sis int⁹ non curabis qd de te lo
quātur hoies foris: hō videt in facie
de⁹ aut in corde. Nō p̄siderat act⁹ dō

2
pensat in te
cū de te ten
Nolle cōso
gne purita
est. Qui n
niū q̄rit lic
sit Nō em̄
tus est ait b
dat Ambu
affectione
ni homini

De amo

B E
re
ih̄m
oia relinqu
amari. Dile
stabilis: dile
lis. Qui ad
bili. q̄ ampl
Illū dilige
recedentibz

Liber Secundus

pensat intentōes Bñ sp agere z modi
cū de se tenere. hūilis aīe iudiciū est.
Nolle cōsolarī ab aliqua creatura ma
gne puritatē z interne fiducie iudiciū
est. Qui nullū extrinsec⁹ p se testimo
niū qrit liquet q se dō totaliter cōmi
sit. Nō em̄ q se ipm cōmendat ille pba
tus est ait bñs Paul⁹. s. z quē dō cōmē
dat Ambulare cū deo int⁹ nec aliqua
affectione teneri foris. status est inier
ni hominis:

De amore ihu sup oīa. Ca. VII.

batus qui intellit qd sit ama
re ihm z cōtemnere seipm ppter
ihm. O pter dilectūz p dilecto
oīa relinquere. qz ihs vult sol⁹ sup oīa
amari. Dilectō creature fallax est z in
stabilis: dilectō ihu fidelis z pseuerabi
lis. Qui adheret creature cadet cū la
bili. q amplectit̄ ihm firmabitur i enū
Illū dilige z amīcū tene tibi. q oībus
recedentibz te non derelinquet nec pa

tietur in sine pire Ab hominib⁹ op/
tet te aliquñ separi siue velis siue nolis
Teneas te ap^d ihm viuēs z moriens
z illi⁹ fidelitati te cōmitte q^oibus de
ficientib⁹ solus pōt te iuuare. Dilect⁹
tu⁹ talis est nature vt alienuz nō velit
admittere sed sol⁹ vult cor tuū habere.
z tanq³ rex in pprio throno sedere. Si
scires te bñ ab omni creatura euacuare
ihus deberet libēter tecū habitare. Pe
ne totū pditū inuenies q^oq^d extra ibe
sum in hoib⁹ posueris. Nō pfidas
nec imitar⁹ sup calamū vētosuz. quia
oīs caro fenū z oīs glia ei⁹ vt flos feni
cadet Lito decipieris si ad externā ho
minū apparentiā tm aspereris. Si ei
tuū in alijs q^oris solaciū z lucrū senties
sepe detrimentū. Si q^oris in oībus ie
suz inuenies vtiq³ ihm. Si autē q^oris
teipm inuenies etiā teipm sz ad tuā p
nitē. Pl⁹ em hō nociuorē sibi si ihm
nō q^orit. q³ tor⁹ mūd⁹ z oēs sui adūsarij

De fami
Quest
Dñ ielus
lis est Si
tm: magna
ria magda
in q^o fleuit
adest z vo
catō lach
aridus z
piens z va
Rōne hoc
res mund
ferre sine
internus.
Si fuerit
re inimic⁹
nit thesau
super omi
sum perdi

Liber secundus

De familiari amicitia ihu. Ca. VIII

Quādo ih̄s adest totū bonum
est nec q̄cūq̄ difficile uidet. Qñ
ih̄s nō adest totū durū est
Qñ iesus intus nō loq̄tur. Psolatio vi
lis est Si aut̄ ih̄s vnū verbū loq̄tur
tū: magna psolatio sentit. Añe ma
ria magdalena statim surrexit de loco
in q̄ fleuit. qñ martha illi dixit. Mḡ
adest ⁊ vocat te. Felix hora qñ ih̄s vo
cat ⁊ lachrymis ad gaudiū spūs Quā
aridus ⁊ durus es sine ih̄u Quā insi
piens ⁊ van⁹ si cupis aliqd̄ extra ih̄m.
Añe hoc est mai⁹ dānū q̄ si totū pde
res munduz. Quid potest mūdus cō
ferre sine iesu Esse sine iesu grauis est
infernus. ⁊ esse cū iesu dulcis paradysus
Si fuerit tecū ih̄s null⁹ poterit noce
re inimic⁹ Qui inuenit iehsum inue
nit thesaurum bonum. immo bonuz
super omne bonum. Et qui perdit ie
sum perdit nimis multū ⁊ pl⁹ q̄ totuz

mundū. Panprim⁹ est q̄ vivit sine ie/
su. z ditissim⁹ q̄ bñ est cū ihu. Magna
ars est scire puerfari cū ihu z scire ihm
tenere magna prudentia. Esto hūilis
z pacificus z erit tecū ihs. sis deuot⁹ z
q̄etus z pmanebit tecū ihs. Potes cio
to fugare ihm z grām ei⁹ pdere si volu
eris ad exteriora declinare. Et si illuz
effugaueris z pdideris ad quē tūc fu/
gies z quē tūc q̄res amicū. Sine ami
co nō potes diu vivere. Et si ihs non
fuerit tibi pre omnib⁹ amicus eris ni
mis tristis z desolat⁹. Fatue igit agis
si in aliquo altero pfidis z letar⁹. Eli
gendū magis totū mūdūz h̄re priuz
q̄ ihm offensum. Ex oībus q̄ char⁹ sis
ihs dilect⁹ specialis. Diligatur oēs p
pter ihm. ihs aut ppter seipm. Sol⁹ ie
sus xps singulariter est amand⁹ q̄ sol⁹
bon⁹ z fidelis inuenit⁹ p oībus amic⁹
Propter ipm z i ipo tā amici q̄ inimi
ci tibi sint chari. z p oībus bis exoran

2
dus est vt
gāt. Alit⁹
ri z amari.
binon bz
suo tecū oc
cuperis an
bono boie
ne alicui⁹ c
te esse nudū
vis vacare
Et reuera
ei⁹ fueris p
euacuaz z
aris. Qñ
tūc potēs f
paup z inf
la drelig⁹
despare. s
stare et cū
de ihu xpi
estas. post
pellatē sere

Liber Secundus.

duo est vt oēs ipm cognoscant z dilī
gāt. Aliq̄ cupias singulariter lauda
ri z amari. qz hoc soli⁹ dei est: q̄ si lem si
bi non hz. Nec velis q̄ aliq̄s in corde
suo tecū occupet neq̄ tu cū alicui⁹ oc
cuperis amore. s̄ sit ihs inte z in omī
bono hoīe. Esto pur⁹ z liber ab int⁹ si
ne alicui⁹ creature implicamento. optet
te esse nudū z purū cor ad ihm gerere si
vis vacare z videre q̄s suauis est dñs.
Et reuera ad hoc nō puenies nisi grā
ei⁹ fueris p̄ueniens z intract⁹ vt oībus
euacuat⁹ z licentiat⁹ solus cū solo vni
aris. Qñ em̄ grā dei venit ad hoīem
tūc potēs fit ad oīa. z qñ recedit tunc
paup z infirmus erit. z qñ tūc ad flagel
la d̄relict⁹ In his nō debes deici nec
despare. s̄ ad volūtares dei eq̄nimit̄
stare et cūcta supueniētia tibi ad laus
dē ihu xpi perpeti. qz post hyemē seq̄t
estas. post noctē redit dies. z post tē/
pestatē serenitas magna.

De carentia omnis solacij.

Capitulum. IX

Non est graue humanū ptēne
re solatiū cuz adest diuinum.
Magnū est ⁊ valde magnuz:
tā hūano q̄ diuino posse carere solatō
⁊ p honore dei libēter exiliū cordis rei
le sustinere ⁊ in nullo seipm q̄rere. nec
ad p̄p̄iū meritum respicere. Quid ma
gni es si bylaris sis ⁊ deuot⁹ adueniēs
te grā. optabilis cūctis hec hora. Sa
tis suauiter eq̄tat quez grā dei ponat
Et qd mirū si onus nō sentitq̄ porta
tur ab oīpotente ⁊ ducit a summo du/
ctore. Libēter habem⁹ aliqd p solatio
⁊ difficulter hō exuit a seipō. Vicit sc̄
martyr Laurētiū seclm cū suo sacer
dote: qz om̄e qd in mūdo delectabile
videbat desperit. ⁊ dī summi sacerdo
tem Sixtū quē maxime diligebat. p a
more xpi etiā a se tolli clemēter ferebat
Amore i gl̄i creatoris amorē hoīs su/

paniti: ⁊ p
bñplacitu
quē necess
redei disce
ras cū ab
qm̄ oport
cem separ
in seipō ce
ne supare.
deū traher
facile labit
S; veru
ciator viri
solatōes n
cedines. se
⁊ p̄o xpo d
igitur spūa
grāz action
tellige esse.
extolli nol
p̄sumere. s;

Liber secundus.

panis: et pro humano solacio diuinus
bñplacitus magis elegit. Ita et tu ali/
quē necessariū et dilectū amicum p amo
re dei disce relinquere. Nec grauit̃er fe
ras cū ab amico derelict⁹ fueris. sciēs
qm̃ oportet nos om̃es tandē ab inui
cem separari. Multū et diu optet hoīez
in seipso certare añq̃ discat seipm̃ ple/
ne supare. et totū affectuz suū plene in
deū trahere. Qñ homo stat sup seipso
facile labitur ad solatōes humanas
S; verus xp̃i amator et studiosus se
ctator virtutū non cadit sup illas con
solatōes nec q̃rit tales sensibiles dul/
cedines. sed magis fortes exercitatōes
et pro xp̃o duos sustinere labores. Eū
igitur spūalis solatio a deo dat. cum
gr̃a actione accipe eā. sed de iun⁹ in
tellige esse. non tuum meritum. Noli
extolli noli nimi ūgaudere nec inanif
psumere. s; esto mag⁹ hūilior et dono:

cautior quoque et timoratio in cunctis
actibus tuis. quoniam transibit hora illa et sequi-
tur teporatio. Cum ablata fuerit consolatio
non statim desperes. sed cum humilitate et
patientia expecta celestem visitationem. quia
potens est deus amplior tibi redonare gra-
tiam et consolationem. Istud non est nouum nec
alienum via dei scriptis. quia in magnis san-
ctis et in antiquis prophetis fuit talis sepe
alternationis modus. Vnde quando de prophetia
gratia dicebat. Ego dixi in abundantia
mea non moueboz in eternum. Absente
autem gratia quid in se fuerit expressum adiu-
git dicens. Auertisti faciem tuam a me et fa-
cius suus conturbatur. Inter hec tamen neque
desperat. sed instantius dominum rogat. et
dicit. Ad te domine clamabo. et ad deum me-
um deprecabor. Denique orationis sue fru-
ctum reportat. et se exaudiri testatur dicens.
Audiuit dominus et misit in me. dominus fa-
ciens est adiutor meus. Et in quo. Conuer-
tisti inquit placentium meum in gaudium mi-

2
hi et circumde-
rum cum me
randum nobis
terdum in frigi-
sum. quoniam
voluntatis
ait. Ad istas
illum. Super
in quo prohi-
milis dei
ue ei assint
tres et amic
tractatus p
hymni. oia
cum sapientia
pria pauper
remedium quod
voluntate dei
ta religio su
interdum gre-
feruoris di-
in vultu al

Libër Secundus

hi z circūdedisti me leticia. Et si sic ac-
tum ē cū magnis sanctis. nō est despe-
randū nob infirmis z pauperibz si in-
terdū in frigiditatez interdū in feruore
sum⁹. qm̄ spūs venit z recedit fm̄ sue
voluntatis bñplaciū. Vñ beat⁹ Job
ait Visitas eū diluculo z subito p̄bas
illū. Sup qd̄ igit sperare possum aut
in quo p̄fidere debeo nisi in sola maḡ
mīscōia dei z in sola spe gr̄e celest⁹. Si
ue ei assint hoīes boni siue deuoti fra-
tres z amici fideles: siue libri sancti vl
tractatus pulchri: siue dulcis cātus z
hymni. oīa bec modicū iuuāt z modi-
cū sapiūt: qm̄ defusus suz a gr̄a z in pro-
pria paup̄tate relict⁹. Tūc nō est meli⁹
remediū q̄ patiētiā z abnegatō mei in
volūtatē dei. Nunq̄ inueni aliquem
tā religiosuz z deuotiū q̄ non habuerit
interdū gr̄e subtractōz. aut nō senserit
feruoris diminutiōez. Null⁹ sanct⁹ fu-
it vnq̄ tā alteraptus z illuminat⁹ qui

prius vlt postea non fuit tēptatus. Nō
em̄ dign⁹ est alta dei cōtemplatōe q̄ p
dō non ē exercitat⁹ aliqua tribulatōe.
Solz em̄ sequētis p̄solatōis tēptatio
precedēs esse signū. Nam tēptationib⁹
p̄bātis celestis p̄mittit⁹ p̄solatio. Qui
vicerit inquit dabo ei edere d ligno vi
te Datur etiam p̄solatio diuina vt hō
fortior sit ad sustinendū aduersa. Se
quitur etiā tēptatio. ne se eleuet de bo
no. Nō dormit dyabolus nec caro ad
huc mortua est. iō non cesses prepara
re te ad certamē. qz a dexteris ⁊ a sini
stris sunt hostes qui nunq̄ desunt

De gratitudine p̄ grā dei.
La. X

Quid queris quietē cū nat⁹ sis
ad laborē. Pone te ad paciēti
am magis q̄ ad p̄solatōem. ⁊
ad crucē portandā magis q̄ ad letici
am. Quis em̄ seculariū nō libēter con

solatōez ⁊
obtinere p
solatōes o
voluptate
ne aut tun
tuales po
fle ex p̄tur
ribus infir
lationib⁹
frui valer
cessat. N
oni falsa
fidentia
tiam dād
deo cū grā
nō possun
ingrati sur
dimus for
debetur gr
ti. ⁊ aufert
humili. N
bi aufert co

Liber Secundus.

solatōes ⁊ leticiā spūales acciperet si sp
obtinere posset. excedūt em̃ spūales cō
solatōes oēs mundi delicias ⁊ carnis
voluptates. Nam oēs delicie munda
ne aut turpes sunt aut vane. Spiri
tuales pō leticie sole iocunde ⁊ hone
ste ex frutib⁹ pgenite ⁊ a deo putris mē
tibus infuse Sed istis diuinis cōso
lationib⁹ nemo semp pro suo affectu
frui valet. qz temp⁹ rēptatōnis nō diu
cessat. Multū p̃triat supne visitati
oni falsa libertas animi ⁊ magna con
fidentia sui. De⁹ bñ faciū cōsolatōis g
tiam dādo. sed hō male agit nō totū
deo cū gr̃aactōe retribuendo. Et iō
nō possunt in nob dona gr̃e fluere. qz
ingrati sumus auctori: nec totū refun
dimus fontali origini. Semper em̃
debetur gratia digne gratias referen
ti. ⁊ aufertur ab elato quod dari solet
humili Nolo consolationem que mi
hi aufert compunciōem. Nec affecto

cōtemplatōez que ducit in elatōez. Nō
em̄ oē aliū sc̄m̄ nec oīe desiderīū pu
rū: nec oē dulce bonū nec oē charū dō
gruz Libēter accepto grām vñ hūili/
or z timoratioz inueniar. atq; ad relin
quēduz me patioz fiam. doct^r dono g
tie z erudit^r subtractiōis p̄bere nō sibi
audebit q̄cūq; boni attribuere. s; poti⁹
se pauperē z nudum p̄fitebit. Da deo
q̄cūq; dei est. z tibi ascribe qd tuū est. B
est: dō grās p grā tribue. tibi autē soli
culpā z dignā penā p culpa dberi sen
tias. Pone tē sp̄ ad infimuz z dabit tī
bi summū. nā summū nō stat sine infi
mo Sūmī sancti apd deū mīmi sunt
apud se. z q̄to gl̄iosiores tāto in se bu
miliores. pleni p̄tate z gl̄ia celesti nō
sunt vane gl̄ie cupidi In deo fundati
z cōfirmati nullo mō possunt esse elaz
ti. z q̄ dō totū ascribūt q̄cūq; boni acce
perūt. gl̄iaz ab inuicē nō q̄runt. s; glo
riā q̄ a solo deo c̄volāt. z deū in se z in

oibus sal
z sp̄ in idip
in mīmo.
Sicuti n
gl̄ia p̄p̄ri
gnitas da
uum aut
uum mū
eriā si pen
esse debz.
nob̄ adue
nere desic
patiens
tus sit z h
Depau
su. **L**

H re
ba
tos d̄iden
tribulatiō
mēse. s; pa

Liber Secundus.

oibus sanctis laudari sup oia cupiūt
z sp in idiūm tendūt. Esto igit gratul
in mimo. z eris dign⁹ maiora accipe.
Sic tibi minimū etiā p maximoz ma
gis pēpibile p speciali dono Si dis
gnitas datoris inspicit nullū datur p
uum aut mun⁹ vile videbit. Nō em p
uum mun⁹ est qd a summo dō donat
etiā si penas z pbera donauerit grātū
esse debz. qz sp p salute nrā facit qcqd
nob aduenire pmittit. q grām dei reti
nere desiderat sit grat⁹ p grā dei data.
patiens pro sublata: oret vt redeat cau
tus sit z humilis ne amittat.

De paucitate amatoz crucis ie

su. Capitulum. XI

Habet ihs nūc multos amato
res regni sui celest⁹. s3 paucos
baiulatores sue crucis H3 ml⁹
tos dīderatores p solatōis s3 paucos
tribulatōis. Plures inuenit socios
mēse. s3 paucos abstinentie. Qēs volūt

est xpo gaudere: s; pauci volūt p ipso a
liqd sustinere. Multi sequunt ihm vs
q; ad fractionē panis. s; pauci ad bibē
dū calicē passionis. Multi miracula
ei⁹ venerant. sed pauci ignominia cru
cis sequunt. Multi ihm diligūt q̄diu
aduersa nō cōtingūt. Multi illū lau
dāt z bñdicunt q̄diu p̄solatōes aliq̄s
ab ipso recipiūt. Si autē se ih̄us absco
derit z modicū eos reliq̄rit. aut in q̄ri
monia aut in deiectione nimia cadunt
Qui autē ihm ppter ihm z nō ppter suā
aliquā p̄solatōem p̄pria diligūt ip̄m in
tribulatōe z in angustia cordis sicut i
summa cōsolatōe bñdicūt. Et si nūq̄
eis p̄solatōnem dare vellet. ip̄m tñ sp̄
laudarēt z sp̄ gr̄as agere vellēt. D q̄n
tū pōt amor ih̄u purus. nullo p̄prio cō
modo vel amore p̄mixtus. Nōne oēs
mercenarij sunt dicēdi q̄ p̄solatōes sp̄
querūt. Nōne amatores sui magis q̄
xpi p̄bant. q̄ sua cōmoda vel lucra sp̄

mediat. C
p̄uere ḡris.
liquis q̄ oī
sp̄i paup̄e
quis inue
nib⁹ p̄eci
substantiali
cerit penit
est. z si app
huc longē
gnā z deu
multū sibi
necessariū
relicis se
at. nihil q̄
Lū omnia
nihil se fe
deret q̄ g
veritate se
ficut veri
nia que p
dicite qu

Liber Secundus

meditat. Ubi inueniet talis q̄ velit dō
p̄uire gr̄is. Raro inuenit tā sp̄ualis a
liquis q̄ oībus sit nudat⁹. Nā verum
sp̄ū pauperē ⁊ ab omī creatura nudū
quis inueniet. Procul ⁊ de vltimis fi
nib⁹ precū ei⁹. Si dederit hō omnē
substātiā suā. adhuc nihil est. ⁊ si fe
cerit penitētiāz magnā adhuc exigūū
est. ⁊ si apprehenderit oēm scientiā ad/
huc longē ē. ⁊ si habuerit virtutē ma/
gnā ⁊ deuotōz nimis ardentē adhuc
multū sibi deest. vnū. s. qđ sibi summe
necessariū est. Quid illud? Ut oībus
relictis serelinquat. ⁊ a se totaliter exe
at. nihilq; de priuato amore retineat.
Cū omīa fecerit que faciēda nouerit.
nihil se fecisse sentiat. Nō gr̄ade pon
deret qđ grandis estimari possit. sed in
veritate seruū inuilem se p̄nunciet
sicut veritas ait. Cum feceritis om
nia que precepta vobis sunt. adhuc
dicite quia serui inutiles sum⁹. Tunc

ho paup z nudus spū esse poterit: et cū
ppha dicere. Qz vnicus z paup sū ego
Nemo isto ditior. nēo tñ liberior. ne
mo potērior illo q̄ scit se z oīa relinq̄re
et ad infimum se ponere.

De reglavia scē crucis .Ca. XII

Durus hic multis videt fmo.
Abnega temetipm: tolle cru/
cē tuā z seq̄re ihm. Sed mltro
duri⁹ erit audire illd extremū p̄bū. Di
scedite a me maledicti in ignē eternuz.
Qui em̄ mō libenter auduit z sequunt
p̄buz crucis: tūc nō timebūt ab auditi
one mala eterne dānatiōis. Hoc signū
crucis erit in celo cū dñs ad iudican
dū venerit. Tūc oēs fui crucis qui se
crucifixo p̄formauerūt in vita: ad xp̄z
accedēt iudicē euz maḡ fiducia Quid
igit times tollere crucē p̄ quā itur ad
regnū. In cruce salus. i. cruce vita. in
cruce p̄ctio ab hostibz: in cruce infu
sio sup̄ne suauitat̄. in cruce robur mē

2
tis. in cruce
no summa
Non est sal
nisi in cruce
im. z ibi s
le baulas
in cruce. ve
ri affectus i
ris etiā cū i
eris pene so
ce totū p̄sta
z non ē alia
nā pacē nisi
ne mortific
re q̄d cūqz v
oē viāz sup̄
si viā scē cr
fm tuū vell
sūp aliqd p
uit. z ita cr
corpe dolo
bulatōez su

Liber Secundus

tis. in cruce gaudiū spūs. in cruce vir
tus summa. in cruce pfectio sanctitat
Non est salus aīe nec spes eterne vite
nisi in cruce. Tolle igitur crucē tuā et seqre
ihm. et ibis in vitā eternā. Precessit il
le baiulās sibi crucē. et mortu⁹ est. p te
in cruce. vt tu etiā portes crucē et mo
ri affectes in cruce. qz si cōmorm⁹ fue
ris etiā cū illo piter viues. et si soci⁹ fu
eris pene soci⁹ eris et glie. Ecce in cruce
totū pstat. et in moriendo totū iacet
et non ē alia via ad vitā et ad verā inter
nā pacē nisi via sancte crucis et qridia/
ne mortificatiōis Ambula vbi vis. q
re qd cūqz volueris. et nō inuenies alii
orē viāz sup. nec securiorē viā infra ni
si viā scie crucis. Dispone et ordina oīa
fm tuū velle et videre. et nō inuenies ni
sī sp aliqd pati debere. aut spōte aut in
uite. et ita crucē sp inuenies. Aut ei in
corpe dolorē senties. aut i aīa spūs tri
bulatiōez sustinebis. Interdū a dō re

linqueris. interdū a primo exercitabe
ris z qđ ampli⁹ est sepe tibi metip̃i gra
uis eris nec tñ aliq̃ remedio vl' solatō
liberari. seu alleviari poteris. sed do/
nec deus voluerit optet q̃ sustineas.
Vult em̃ de⁹ vt tribulatōez sine cōso/
latione discas pati. z vt illi te totaliter
subijcias z hūilior ex tribulatōne fias
Nemo ita cordialiter sentit passiōē
xp̃i sicut is cui p̃tigerit filia pati Cruc
igit̃ semp̃ para est. z vbicq̃ te expectat.
Non potes effugere vbicūq̃ cucurre
ris. qz vbicūq̃ veneris teip̃m tecū por
tas z sp̃ teip̃m inuenies. Conuerte te
sup̃. p̃uerte te infra. p̃uerte te extra z i
tra z i hīs oībus inuenies crucē z ne/
cesse ē te vbicūq̃ tenere paciētiā si in
ternā vis h̃re pacē z p̃petuaz p̃mereri
coronā. Si libēter crucē portas por
tabit te z deducet te ad desideratū finē
vbi scz finis paciēdi erit. Quis hic nō
erit. Si inuitē portas on⁹ ubi facis: z

teip̃suz mag
neas. Si a
dubio inuen
dis tu euad
mit p̃teriti
ne cruce z t
min⁹ n̄r h̃s
passiōis fr
it. O p̃teba
amortuis.
Et quō in a
viā que est
xp̃i crux fu
ris requie z
liud queris
ta ista vita
circūfigta c
in sp̃u p̃feca
pe inuenier
more cresci
pliciter affli
psolatōis. q

Liber secundus

teipsum magis quam et tunc optet ut susti-
neas. Si abijcis unam crucem aliam percul-
dubio inuenies. et forsitan graviorē. Cre-
dis tu euadere quod nullus mortalium po-
tuit preterire. Quis sanctorum in mundo si-
ne cruce et tribulatione fuit. Accem do-
minus noster ihesus christus una hora sine dolore
passionis fuit quod diu in hoc mundo vi-
xit. Optabat autem christum pati et resurgere
a mortuis. et ita intrare in gloriam suam.
Et quomodo tu aliam viam queres quam hanc regiam
viam que est via sancte crucis. Tota vita
christi crux fuit et martirium. et tu tibi que-
ris requiem et gaudium. Erras erras si al-
liud queres quam pati tribulationes: quia to-
ta ista vita mortalis plena miseriis et
circumsignata crucibus. Et quanto alius quis
in spiritu profecerit. tanto graviores cruce se-
pe inueniet: quia exilij sui pena magis ex a-
more crescit. Sed tamen iste sic multi-
pliciter afflictus non est sine leuamine
consolationis. quia fructum magnum sibi sentis

accrescere ex sufferentia sue crucis. Nam
dñi spōte illi se subijcit oē onus tribu/
latōis in fiducia diuine consolatōis cō/
uertit. Et q̄to earo magis p̄ tribulatōez
atterit. t̄to ampli⁹ spūs p̄ internā p̄so/
latōz roborat. Et nōnunq̄ intm̄ p̄for/
tat ex affectu tribulatōis z aduersitat̄
ob amorē cōformitatis crucis xpi ut nō
sine dolore z tribulatōe eē veller qm̄ tā
to se acceptiorē dō credit quāto plura
z ḡuioza p̄ eo p̄ferre poterit. Nō est il/
lud p̄tus hoīs s̄z gr̄a xpi. que tāta pōt
z agit i carne fragili. ut qđ naturaliter
sp̄ abhorret z fugit. hoc seruoze spirīt⁹
aggrediat̄ z diligit. Nō est fm̄ hoīem
crucē portare. crucē amare. corp⁹ casti/
gare. z futuri subijcere: honores fuge/
re. cōtumelias libēter sustinere: seipm̄
despicere z d̄spici optare. aduersa que
q̄ cū dānis p̄peti. z nihil p̄spitatis in
hoc mūdo desiderare. Si ad teipm̄ re/
spicias. nihil h̄mōi ex te poteris. s̄z si in

2
dñō p̄fidis
celo. z subij
ro. S̄z nec
si fueris fide
tus. pone
nus xpi ad
dñi cui p̄ te
te ad tolerā
cōmoda in
erit vbiq̄
nles vbiq̄
z non ē rem
maloz z do
lices dñi aff
z partē eū ec
lationes dō
bus sicut fib
pone te ad f
reputa eas r
sunt cōdign
futura gl̄ia
rēda. etiā si f

Liber Secundus.

dñio pfidis dabitur tibi fornitudo de
celo. ⁊ subijciēs dñi tue mūdus ⁊ ca/
ro. Sz nec inimicū diabolū timebis
si fueris fide armatus: ⁊ ihu cruce sig/
tus. Pone g̃ te sicut fidelis ⁊ bon⁹ ser/
uus xp̃i ad portandū viriliter crucem
dñi tui p te ex amore crucifiri. Prepa
te ad tolerāda mltā aduersa ⁊ varia in
cōmoda in hac misera vita. qz sic tecū
erit vbicūqz fueris ⁊ sic reuera cū inue
nies vbicūqz latueris O pter te ita esse
⁊ non ē remediū euadēdi a tribulatōe
maloz ⁊ dolore q̃ vt te patiaris. Ea
licez dñi affectāter bibe si amic⁹ ei⁹ esse
⁊ partē cū eo habere desideras. Lōso
lationes dō cōmitte. faciat ip̃e cū talis
bus sicut sibi magis placuerit. Tu po
pone te ad sustinendū tribulatōes ⁊
reputa eas maximas psolatōes: qz nō
sunt cōdigne passionēs huius tp̃is ad
futurā gl̃iam q̃ reuelabit in nob̃ p me
rēda. etiā si solus oēs posses sustinere
D

Nū ad hoc veneris q̄ tribulatio tibi
dulcis est ⁊ sapir p̄ x̄po tūc bñ tecū esse
estima. qz inuenisti paradysum in terra.
Quādiu pati tibi gñe ē ⁊ fugere q̄ris.
tādiu male habebis. ⁊ sequet te vbiqz
fuga tribulatiois. Si ponis te ad qd
esse debes: videlicet ad patiendū ⁊ mo
riendū fiet cito meli⁹ ⁊ pacē inuenies.
Etiā ⁊ si rap⁹ fueris in terciū celū cuz
paulo. nō es p̄pterea securat⁹ de nullo
p̄trario sustinēdo. Ego inq̄t ihs ostē/
daz illi quāta opteat cū pro noīe meo
pati. Pati g̃ tibi remanet si ihs dilige
re ⁊ p̄petuo illi fuisse placet. Utinā di
gn⁹ esses p̄ noīe ihu aliqd pati. q̄ ma
gna glia remaneret tibi: quāta exulta
tio oībus sanctis dei: q̄nta qz edifica
tio esset p̄priml. Nā patientiā oēs recō
mendāt q̄uis pauci tamē pati velint
Merito deberes libēter modicū pati
p̄ x̄po cū mlti grauiora paciunt p̄ mū
do. Scias p̄ certo qz morientē te opz

ducere vici
rit tātō de
mo ap̄ est
nisi se sub
aduersa
lubrius
x̄po Et si
rare debet
tis p̄solat
lior: esses
formior.
⁊ profect
uitaribz
in magni
p̄ferendis
nilius salu
christus v
differ. Al
los oēs q̄
ste ad cruc
q̄s vult p̄

Liber secundus.

ducere vitā. ⁊ quāto plus q̄s sibi mo-
rit̄ tāto deo magis viuere incipit. Ne-
mo ap̄ est ad cōprehendendū celestia
nisi se submiserit ad portandū p̄p̄o
aduersa. Nil deo acceptū. nihil tibi sa-
lubrius in mūdo isto q̄ libēter pati p̄
x̄p̄o. Et si eligendū tibi esset magis op-
tare deberes p̄ x̄p̄o aduersa pati q̄ ml̄
tis cōsolatōibus recreari. q̄ x̄p̄o simi-
lior esses ⁊ om̄ibz sanctis ei⁹ magis cō-
formior. Non em̄ stat meritum nostrū
⁊ profectus status nostri in multz sua-
uitatibus ⁊ cōsolatōibus: sed potius
in magnis grauitatibz ⁊ tribulatōibz
p̄ferendis. Siquidē aliquid meli⁹ ⁊ v-
tilius saluti hominū q̄ pati fuisset.
christus vtiqz verbo ⁊ exemplo osten-
disset. Nam et sequentes se discipu-
los oēs eum sequi cupientes mai⁹
se ad crucē portandā hortat̄ ⁊ dicit. Si
q̄s vult venire post me abneget semet

ipm ⁊ tollat crucē suaz ⁊ sequatur me.
Dibus ḡplectis ⁊ scrutatis sit ista fi
nalis cōclusiō. Qm̄ p̄ multas tribula
tiones optet nos intrare in regnū dī
Explicit liber secundus

Incipit tercius

De interna xpi locutiōe ad aīaz
fidelem. Capitulu. I

Adiaz quid
loquatur in me dñs d̄s
Bt̄a aīa que dñm in se
loquentē audit: ⁊ de ore
ei⁹ p̄buz p̄solatiōis acci
pit. Bt̄e aures q̄ venas dīuini susur
rū suscipiūt: ⁊ de mūdi hui⁹ susurratio
nibz nihil aduertūt. Bt̄e plane aures
q̄ non vocē foris sonantē. s; interi⁹ au
scultāt veritatē loquentē ⁊ docentem.
Beati oculi q̄ exterioribz clausi. inte
rioribz aut̄ sunt intenti. Beati q̄ inter
na penetrāt ⁊ ad capiendā archana ce

lestia mag
tia leitudi
re gestūc
securū
mea ⁊ cla
possis in
tuus De
ego suz. p
pud me ⁊
transitoz
oīa t̄palia
oēs creatū
ta. Qm̄
te redde p
as appreb
D; ve
piu v
I u
m
nia tua.
tui: stat

Libet Tercius.

lestia magis ac magis p̄ q̄ridiane exerci-
tia se studēt preparare. Beati q̄ dō vaca-
re gestiūt z ab omī spedimento seculi
se excutiūt. Animaduerte hec o anima
mea z clande sensualuatis tue ostia vt
possis in te audire qd loq̄tur dñs de⁹
tuus. Hec dicit dilect⁹ tuus Sal⁹ tua
ego suz. par tua z vita tua. Serua te a
pud me z pacē inuenies. Dimitte oīa
transitoria z quere eterna. Quid sur t
oīa tpalia nisi seductoria. Et qd inuāt
oēs creature si fueris a creatore de-
ta. Minib⁹ ḡ abdicatis creatori. n. d
te redde placidā ac fidelē. vt verā vale-
as apprehendere beatitudinem.

Q, veritas intus loq̄tur sine stre-
pitu verborum. Capitulū. II.

Il. Q̄quere dñe q̄ audit suus tu-
us. Seruus tu⁹ ego sum: da
mibi intellectu vt sciā testimo-
nia tua. Inclina cor meū in v̄ba oris
tui: sicut vt ros eloq̄um tuū. Dicebat

olim. filij isrl' ad moysen. Loq're nob
tu z audiem'. non loq'tur nobis dñs
ne forte moriamur. Non sic dñe non
sic oro. sz mag' cū samuele ppha hūili/
ter ac desiderāter obsecro. Loq're dñe
q' audiremus tu? nō loq'tur mihi moi
ses aut aliq's ex pphis. sz poti' tu loq're
dñe dñs inspirator z illuminator oim
pphetaz. qz tu solus sine eis potes me
pfecte imbuerē. illi aut sine te nihū pfi
ciēt. pnt q'dez pba sonare sz spm nō pfe
rūt. Pulcerrime dicūt. sz te tacēte cor
nō accendūt L'ras tradūt. sz tu sensus
apis Mysteria pferūt sz tu reteras in
tellectū signatorū. Mā data edicūt. sz
tu iuuas ad pficiendū. Viā ostendūt
sz tu pfortas ad ambulandū. Illi tm
foris agūt. sz tu corda instruis z illumi
nas Illi exteri' rigāt. sz tu fecūditates
donas Illi elamāt p'bis. sz tu auditui
intelligentiaz tribuis. Non g' loq'tur
mihi moyses. sz tu dñe d's meus ciet/

na veri
tu effici
tus z u
iudici
rū nec
q're ig
em vi
lēciqz
te mee
riam z

Dz
dar

exceder
ta sunt
Non s
traben
cū om

Liber Tercius.

na veritas. ne forte moriar z sine fruc
tu efficiar Si fuero tm foris admoni
tus z int⁹ non accēsus: ne sit mihi ad
iudiciū p̄bū auditū z non scm̄ cogni
tū nec amariū. creditū z nō fuatū. Lo
q̄re igit dñe qz audit fuus tu? Verba
em̄ vite eterne habes: loq̄re mihi ad q̄
lēcūgaie mee p̄solatōez: et ad totū vi
te mee emendationez. tibi autē ad glo
riam z perpetuū honorem.

Qz p̄ba dei cū hūilitate sunt audie
da z q̄ mlti ea nō pōderāt. La. III

Adi fili mi p̄ba mea. verba su
auissima: oēm philosophoz et
sapiētū hui⁹ mūdi sciētiāz
excedentia. Verba mea spiritus z vi
ta sunt. nec human̄ offensu pensanda.
Non sunt ad vanam complacentiam
trabenda. sed in silentio audienda et
cū omni hūilitate atqz affectu magno

suscipienda et dixit. Beatus est quem tu erudi-
eris domine et de lege tua docueris eum. ut mi-
tuges ei a diebus malis et non desoletur
in terra. Ego inquit dominus docui prophetas
ab initio. et usque nunc non cesso omnibus lo-
qui. sed multi ad vocem meam surdi sunt et
duri. Plures mundum libenter audiunt
quod dei: facilius sequuntur carnis sue appe-
titum quam dei beneplacitum. Promittit mun-
dus temporalia et puer. et servit ei auaritia
magis. Ego permitto summa et eterna. et
torpescunt mortalium corda. Quis tanta
cura mihi in omnibus fuit et obedit sicut
mundo et dominis eius servit. Erubescere
dicit autem mare. Et si causas queris. audi quod
re. Pro modica prebenda longa via cur-
ritur. et per eterna vita vita multum pes se-
mel a terra lenatur. Vile precium queritur. per
vno numerismate interdum turpis litiga-
tur. et per vana re et puer promissionem die non
curat fatigari non timet. Sed per dolor
per bono incommutabili: pro premio inesti-

mabili. p
minabili
rat. Erub
illi parat
quod tu ad v
nitatem quod
a non nunc
neminem fa
rit inane
bo. si tamen
mea deus p
suis olim b
uorum. S
et per tracta
pietatis v
legis cum le
tionis D
visitare. et
as lectores
do eorum
tum increm
et spernit.

Libet Tercius

mabili. p summo honore ⁊ glia inter/
minabili vñ ad modicū fatigari pigri/
tat. Erubescē gñe piger et q̄ruloſe q̄
illū paratiores inueniūtur ad p̄ditōez
q̄ tu ad vitā. Gaudēt illi ampli⁹ ad va
nitatē q̄ tu ad veritatē. Eq̄dez a spe su
a nōnunq̄ frustrant. sed p̄missio mea
nemine fallit. nec p̄fidentē mihi dimittit
inane. Qd̄ p̄misi dabo. qd̄ dixi imple
bo. si tñ vsq̄ in finē fidelis in dilectiōe
mea q̄s p̄manserit Ego remunerator
sūz oīm bonoz. ⁊ fortis p̄bator oīm de
uoroz. Scribe p̄ba mea in corde tuo
⁊ p̄tracta diligēter: erunt em̄ in tpe tē/
p̄ratōis valde necessaria. Qd̄ nō intel
ligis cū legis cognosces in die visita
tionis Dupliciter soleo electos meos
visitare. tēp̄ratōe scz ⁊ p̄solatōe. Et dū
as lectōes eis q̄ridie lego vnā increp̄
do eoz vicia. alterā ethortādo ad p̄tu
tū incrementa. Qui habet p̄ba mea
⁊ spernit ea h̄z q̄ iudicet euz in nouissi

mo die.

Oratio ad implorandū deuotōis
gratiam. Capitulum. III

Domine deus meus omnia bona mea
tu es. Et quod ego sum ut aude
am ad te loqui. Ego sum paup
rimus. Puulus tuus et abiectus et micul
multo paupior et detestabilior: quod scio et
dicere audeo. Memeto tamen domine: quod ni
hil sum: nihil habeo: nihilque valeo. Tu
solus bonus iustus et sanctus tu omnia po
tes. omnia prestatas. omnia imple. solus pec
catorum inanem relinques. Reminisce
re miserationum tuarum domine et imple cor
meum gratia tua. quod non vis vacua esse opa
tua. Quod possum me tolerare in hac
misera vita nisi me confortauerit miseri
cordia et gratia tua. Noli auertere faciem
tuam a me. noli uisitationem tuam prolongare
noli consolationem tuam abstrahere. ne fiat
anima mea sicut terra sine aqua tibi. Do

mie doce
ce me cor
quod sapien
cognosco
mundus

Deo

coram me
bus mal
ductorib
vitiis
curabis
verum est
Veritas
dicit et vi
ducat. J
tione ma
ambula

Liber Tertius.

mie doce me facere voluntatē tuā. do
ce me corā te digne ⁊ hūiliter puerfari
qꝫ sapiētia mea tu es. q̄ in veritate me
cognoscis. ⁊ cognouisti anteq̃ fieret
mūdus. ⁊ anteq̃ natus eē in mūdo.

D, in veritate ⁊ humilitate corā
deo puerfandus est Lapi. V

Illi ambula corā me in verita
te. ⁊ in simplicitate cordis tui
querere me semp Qui ambulat
corā me in veritate tutabit̃ ab in curfi
bus malis: ⁊ veritas liberabit eū a se
ductoribus ⁊ a detractōibꝫ iniquꝫ Si
veritas te libauerit ꝑ libereris ⁊ nō
curabis de vanis hoīm verbis. Dñe
verū est sicut dicis. ita queso mecum fiat
Veritas tua me doceat. ip̃a me custo
diat ⁊ vsqꝫ ad salutarem finem me con
ducat. Ipsa me liberet ab omni affec
tione mala et inordinata dilectione et
ambulabo tecum in magna

cordis libertate. Ego te docebo aut ve
ritas q̄ recta sūt z placita corā me. Lo
gita pctā tua cū displicētia maḡ z me/
rore. z nunq̄z reputes te aliqd esse pro
pter opa bona. Reuera peccatores et
m̄ltis passionibz obnox⁹ z iplicatus.
Ex te sp̄ad nihil tēdis z cito laberis.
cito vinceris. cito turbaris. cito dissoly
ueris. Non habes q̄cūq̄ vñ possis glia
ri. sed m̄ltā vñ te debes vilificare: quia
m̄lto infirmior es q̄ vales cōpreben/
dere. Nihil ḡ magnū tibi videat̄ ex oī
bus que agis. nihil grāde. nihil p̄cio/
sum z ad mirabile nihil reputatōe ap
pareat dignū. nihil altū: nihil vere lau
dabile. z desiderabile. nisi quod eter/
num est. placeat tibi sup̄ omnia eter/
na veritas displiceat tibi sup̄ oīa vili
tas maxia tua. Nihil sic timeas. nihil
sic vitupes z fugias sicut vicia z pctā
tua q̄ magis displicere dñt q̄ quelibz
rerū dāna. Quidā non sincere coram

me ambu
arrogant
re alta d
negligen
tōes z p
ratē me
iudicia d
noli aut
tuas inq
liquisti a
dā solū p
z quidā i
gnis expe
me in ore
z aliq̄ d in
purgari. a
rmis gra
ture dolē
qd verita
ceteros ter
stia. mun
ac nocte d

Liber Tercius.

me ambulāt. sed quadā curiositate et
arrogantia ducti volūt secreta mea sci
re et alta dei intelligere. se et suā salutē
negligentes. Hi sepe in magnas tēpta
tōes et pccā ppter suā supbiā et curiosi
tatē me eis aduersante labunt. Time
iudicia di expauesce iram oīpotentis
noli autē discutere opera altissimi. sed
tuas iniquitates pscrutare in quātis de
liquisti et q̄s mltā bona neglexisti Qui
dā solū portāt suā deuotiōē in libris.
et quidā in imaginib⁹. q̄dam autē in si
gnis exteriorib⁹. et figuris. q̄dam hñt
me in ore. sed modicū in corde Sunt
et alij q̄ intellectu illuminati. et affectu
purgati. ad eterna sp̄s anhelant. de ter
renis grautier audiūt. necessitatib⁹
bona turedolēter inferiunt. et hi sentiunt
qd̄ veritatis spūs loq̄tur in eis. q̄ do
cet eos terrena despiciere et amare cele
stia. mundū negligere. et celus tota die
ac nocte desiderare.

De mirabili effectu diuina
moris. Capitulū. VI

Benedico te pater celestis pa-
trōni mei ihu xpi. qz mei paupe-
ris dīgnus es recordari. O pa-
ter misericordiarū z de⁹ totius cōsolatō-
nis. grās ago tibi q̄ me indignū omni
cōsolatione qñqz tua recreas cōsola-
tione Benedico te semper z glorifico
cū vnigenito filio tuo z spūsancto pa-
clito in seclā seculorū Eya dñe deus a-
mator sancte me⁹. cū tu veneris in cor
meū exultabūt oīa interiora mea Tu
es glia mea et exultatio cordis mei. tu
spes mea z refugīū meū in die tribula-
tōis mee. Sed qz adhuc debilis sum
in amore z imperfectus in fide. ideo ne-
cesse habeo a te pfortari z cōsolari. p-
pterea visita me sepius z instrue dīci-
plinis sanctis. Libera me a passioni-
bus malis z sana cor meū ab oībus af-
fectionibus inordinatis z vicijs vt in

tuos sanati
ficiat ad a
stabilis ad
est amor.
solū leue f
equaliter
sine onere
sapidus est
magna op
rāda sp p
se sursum
Amor ru
ctōe alien
tur aspect
dum tēpor
aut p incō
rius est an
rius. nihil
bil plenius
terra. qu
est. nec p

Liber Tertius

tus sanatus et bene purgatus aptus est/
ficiat ad amandum. fortis ad patiendum
stabilis ad perseverandum. Magna res
est amor. magnū omnino bonū quod
solū leue facit omne onerosum. et fert
equaliter omne inequale. Nam onus
sine onere portat. et oē amat dulce: ac
sapidus efficit. Amor iesu nobilis ad
magna operanda impellit et ad deside
randa sp̄fectiora excitat. Amor vult ef
se sursum nec ullis infimis rebus tineri
Amor vult eē lib̄ et ab oī mūdāna effe
ctōe alienus. ne internus eius īpedia
tur aspectus. ne per aliquod commo
dum tēporale implicatōnes sustineat
aut p̄ incōmodus succūbat. Nihil dul
cius est amore. nihil fortius. nihil al
tius. nihil latius. nihil iocundius. nil
hil plenius. nihil melius in celo et in
terra. quia amor et dilectio a deo nat̄
est. nec potest nisi in deo super omnia

creata requiescere. Amās volat cur/
rit: letat: liber est et non tenet: dat oīa p
oībus: et h3 oīa in oībus. qz in vno
summo hono sup oīa quiescit. ex q̄ oē
bonū fluit et pcedit. Nō respicit ad do
na: s3 ad donantē se cōuertit sup oīa
bona. Amor modū semp nescit. s3 sup
oēm modū feruescit. Amor on⁹ non
sentit. labores nō reputat. pl⁹ affectat
q̄ valet. de impossibilitate nō causat. qz
cūcta sibi posse et licere arbitrat. Valz
igit ad oīa. et mltā implet et affectui
mācipat. vbi nō amans deficit et iacet
Amor vigilat. et dormiēs non dormi
tat. Fatigat⁹ nō lassatur: artatus non
artatur. terret⁹ non perturbat. s3 sicut vi
uar flāma et ardēs facula sursum erum
pit. secureq; ptransit. Si q̄s amat no
uit qd̄ hec vox clamet. Magnus cla
mor in aurib⁹ dei est. ip̄e ardēs affect⁹
aīe quē dicit D⁹ meus. amor me⁹. tu
totus me⁹ et ego tuus. Dilata me in a/

more vt di
gustare q̄s
liq̄fieri et na
sup me p n
re amoris
inaltū. dñi
bilis ex am
me nisi ppe
rescit ubi
amor vel op
men⁹. forti
lōganimis
rens. Vbi
amore cadit
milis et rec
vanis inter
bilis. q̄tus
tus. Est am
tis. sibi vili
et gratificus
enā cū sibi
non vinit

Liber Tertius

more vt discā interiora cordis ore de/
gustare q̄s suauē sit amare. ⁊ in amore
liq̄fieri ⁊ natare Teneat amore vadē
sup̄ me p̄ nimio feruore ⁊ stupore. Lā
rē amoris canticū. seq̄r te dilectū meū
in altū. officiat in laude tua aīa mea in
bilās ex amore Amem te pl⁹ q̄ me. nec
me nisi p̄pter te. ⁊ oēs in te q̄ se amant
te: sicut iubz lex amoris lucēs ex te Est
amor velox sincer⁹. pius. iocūdis. ⁊ a
men⁹. fortis. patēs. fidelis. prudens.
lōganimis. virilis ⁊ seipm nūq̄ que
rens. Vbi eī seipm aliq̄s querit. ibi ab
amore cadit. Est amor circūspect⁹: bu
milis ⁊ rect⁹ non mollis. nō levis. nec
vanis intendēs rebo. sobri⁹ castus: sta
bilis. q̄etus ⁊ in cūctis sensib⁹ custodi
tus. Est amor subiect⁹ ⁊ obediēs pla
tis. sibi vilis ⁊ despect⁹. deo deuotus.
⁊ gratificus: p̄fidens ⁊ sp̄ sperās in eo
etiā cū sibi non sapit dōs q̄ sine dolore
non viuūt in amore Qui nō est patus

omnia pati z ad voluntate stare dilecti n̄
est dign⁹ amator appellari. Q^{uod} p^{ro}pter amā
tem oīa dura z amara p^{ro}pter dilectū lio
bēter amplecti. nec ob contraria acci/
dentia ab eo defleci.

De pbatōe veri amatoris. La. VII

Isti nō es adhuc fortis z pru^{us}
dēs amator. q̄re dñe. Q^{uod} p^{ro}pter
modicā p^{ro}varietatez deficiis a
ceptis. z nimis auide p^{ro}solatōez queris
Fortis amator stat in tēptationibus
nec callidis credit p^{ro}suationib^{us} inimi/
ci. sicut in p^{ro}speris ei placeo. ita nec in
aduersis displiceo. Prudēs amator n̄
tā donū amātis p^{ro}siderat q̄ dātis amo
rē. Affectū poti^{us} attēdit q̄ celsuz. z īfra
dilectū oīa data ponit. Nobilis ama
tor nō q̄scit in dono. sed in me sup^{er} oē
donū. Non ē īdo totū p^{ro}ditum si qñq^{ue}
minus bñ d^{icitur} me v^{el} d^{icitur} scis meis sentis
q̄ velles. Affect^{us} ille bon^{us} dūlcis quez
interdū p^{ro}cipis. Affect^{us} grē p^{ro}ntis ē z q̄

Liber Tercius.

dam pre gustus patrie celestis: usup quo
nō nīmū innitendū qz vadit ⁊ venit.
Lertare autē aduersus incidentes ma
los aīni mor^o suggestionēqz spnere di
aboli insigne est virtutis ⁊ magni meri
ti. Non g̃ te cōturbet aliene fantasie de
q̃cunqz materia ingeste. Forteserna p
positū ⁊ intentōez rectā ad deū. Nec ē
illusio q̃ aliquā in excessu subito rape
ris ⁊ statim ad ineptias solitas cordis
reuerteris. Illas em̃ in uite magis pate
ris q̃z agis. ⁊ q̃diu displicet ⁊ reniteris
meritū est ⁊ non p̃ditio. Scito q̃ anti
quus inimicus oīno nitit̃ īpedire de
sideriū tuū in bono ⁊ ab omī duoro ex
ercitio euacuare. a scōrū scilicet cultu
a pia passionis mee memoria. a pecca
toz vtili recordatiōe. a proprii cordis
custodia. ⁊ a firmo p̃posito pficiēdi in
virtute. Multas malas cogitatōes īgerit
vt rediū tibi faciat horrore ⁊ ab oīoe

reuocet ⁊ sacra lectōe Displicet sibi hu
milis p̄fessio ⁊ si possz a cōmuniōe ces
sare faceret Nō credas ei neqz cures il
lū. licet sepi⁹ tibi deceptōis tetēderit la
queos. Sibi imputa cū mala ingerit
⁊ immūda. dicitō illi. Vade immūde
spūs. erubescē miser. valde imundus
es tu q̄ talia infers aurib⁹ meis Disce
de a me seductor pessime nō habebis i
me p̄tē vllā. sz ihs mecū erit tanq̄ bel
lator fortis. ⁊ tu stabis p̄fusus. Ma
lo poti⁹ mori oēm penā subire q̄ tibi cō
sentire Tace ⁊ obmutescē: nō audiam
te ampli⁹. licet mihi plures molir⁹ mo
lestias. Dñs illuminatō mea ⁊ sal⁹ mea
quē timebo. Dñs p̄ctor vite mee. a
q̄ trepidabo. Si p̄sistat aduersus me
castra nō timebit cor meū Dñs adiu
tor me⁹ ⁊ redēptor me⁹. Certa tāq̄ mi
les bonus. ⁊ si interdum ex fragilitate
corruis resume vires fortiores priori
bus: cōfidens de ampliori g̃ra mea. et

multū p̄ce
bia. p̄per b
in cecitatē
Sic tibi i
ruina bec

De o
tis cu

qui. neqz n
metipm d
tā timere.
in berend
trariū. Co
esse soles
liu vite p̄f
g̃ram. sz cū
terqz tuler
ab oratōis
qua opa
bi g̃mitta

Libertercius.

multū preceane a uana cōplacētia z sup
bia. ppter hoc mlti in errore ducūtur et
in cecitatē pene incurabile qñq; labūt
Sic tibi in cautelāz ppetuā hūilitatē
ruina hec supboz d se stulte psumētū.

De occultanda grā sub hūilita
tis custodia. Capitu. VIII.

Illi uili⁹ est tibi z securi⁹ duo
tōis grām abscondere nec in al
tū te efferre. nec multū indelo
qui. neq; mltūz pōderare. s; magis te
metipm despiciere z tanq; indigno da
tā timere. Non ē huic affectōi tenaci⁹
in herendū q̄ citius pōt mutari in con
trariū. Cogita in grā q̄ miser z inops
esse soles sine grā. Nec ē in eo tm spūa
liō vite pfect⁹ cū p solatōis habueris
grām. s; cū hūiliter z abnegate patien
terq; tuleris ei⁹ subtracōez. ita q; tunc
ab oratōis studio nō torpeas. nec reli
qua opa tua ex r̄su faciēda oīno dila
bi pmittas. sed sicut meli⁹ potueris z

intellereris libenter qđ in te est facias
nec ppter ariditatē seu anxietatē mētis
quā sentis te totaliter negligas. Dul
ti em̄ sunt qđ cū nō bñ eis successerit sta
tim impatiētes fiūt aut desides. Non
em̄ sp̄ est in prāte hoīs via ei⁹. sed dī ē
dare z cōsolari qñ vult z quantuz vult
z cui vult. sicut sibi placuerit z nō am
plius. Quidam incauti ppter deuotō
nis grām se ip̄os destruxerūt. qz plus
agere voluerūt q̄ potuerūt non p̄san
tes sue paruitatis mensurā. sed maḡ
cordis affectū sequētes q̄ ratiois iudi
ciū Et qz maiora presumpserūt q̄ deo
placitū fuit idcirco grāz cito pdiderūt
Facti sunt inopes z viles relictī. qui ī
celū posuerūt nidū sibi vt humiliari z
depaupari discāt non in alis suis vo
lare. s; sub pennīs meis sperare. Qui
adhuc noui sunt z impiti ī via dñi nī
si consilio discretōz se regāt. facili⁹ de
cipi pñt z elidi. Q. si suū sentire maḡ

sequi q̄ al
erit eis pic
appio cōc
bñ p̄s lap
pariunt.
hūilitate
sciētiarū
Dei uis
vnde pol
te agit q̄ se
cēs p̄stīti
dñi qui t
Non etiā
pore adue
nimis de
d me q̄ op
pacis nim
pore belli
lois rep
lis z mod
sp̄m tuū b
deres tā c

Liber Terās.

sequi q̃ alijs exercitatis credere volūte
erit eis piculosus exitus. si tñ retrahi
appio: cōceptu nō valuerint. Raro si
bñs sapientes ab alijs regi hūiliter
patiunt. Melius ē modicū sapere cū
hūilitate z pua intelligentia. q̃ magni
sciētiaz thesauri cū vana complacētia
Melius est tibi minus hñe q̃ multum
vnde posses supbire. Nō satis discere
te agit q̃ se totum leticie tradit. obliuif
cēs pristina inopie sue z casti timoris
dñi: qui timet gram oblaraz amittere
Non etiā satis virtuose sapit qui tem
pore aduersitatis z cuiusq̃ grauitatis
nimis despare se gerit z min⁹ d̃ fidēter
d̃ me q̃ optz z cogitat ac sentit Qui tpe
pacis nimis secur⁹ esse voluerit sepe tē
pore belli nimis deiectus. z formido/
losus reperietur. Si scires semp hūi
lis z modicus in te permanere. nec nō
sp̃m tuū bñ moderare ac regere n̄ inci
deres tā cito ī piclū z offēlāz. Cōsiliū

pius vlt' postea non fuit tēptatus. Ad
em dign' est alta dei cōtemplatōe q' p
do non ē exercitat' aliqua tribulatōe.
Solz em sequētis p'solatōis tēptatio
precedēs esse signū. Plaz tēptationib'
pbatis celestis p'mittit' p'solatio. Qui
vicerit inquit dabo ei edere d' ligno vi
te Datur etiam p'solatio diuina vt hō
fortior sit ad sustinendū aduersa. Se
quitur etiā tēptatio. ne se eleuet de bo
no. Ad dormit dyabolus nec caro ad
huc mortua est. iō non cesses prepara
re te ad certamē. q' a dexteris 2 a sini
stris sunt hostes qui nunq' q'escunt

De gratitudine p' grā dei.

La. X

Quid queris quietē cū nat' sis
ad laborē. Pone te ad paciēti
am magis q' ad p'solatōem. 2
ad crucē portandā magis q' ad letici
am. Quis em seculariū nō libēter con

solatōes 2 le
obtinere po
solatōes oē
voluptates
ne aut turp
tuales p'o
ste ex p'uiti
tibus infu
lationib' n
frui valet. q
cessat. Du
oni falsa li
fidentia su
tiam dādo
deo cū grā
nō possunt
ingrati sum
dimus for
debetur gr
ti. 2 aufert
humili. Ad
bi aufert co

Liber Secundus.

solatōes ⁊ leticiā spūales acciperet si sp
obtinere posset. excedūt em̄ spūales cō
solatōes oēs mundi delicias ⁊ carnis
voluptates. Nam oēs delicie munda
ne aut turpes sunt aut vane. Spiri/
tuales pō leticie sole iocunde ⁊ hone/
ste et p̄utib⁹ p̄genite ⁊ a deo puris mē
tribus infuse Sed istis diuinis cōso/
lationib⁹ nemo semp pro suo affectu
frui valet. qz temp⁹ tēptatōnis nō diu
cessat. Multū p̄trariat supne visitati
oni falsa libertas animi ⁊ magna con/
fidentia sui. De⁹ bñ facit cōsolatōis ḡ
tiam dādo. sed hō male agit nō totūz
deo cū ḡazactōe retribuendo. Et iō
nō possunt in nob donaḡe fluere. qz
ingrati sumus auctori: nec totū refun/
dimus fontali origini. Semper em̄
debetur gratia digne gratias referen/
ti. ⁊ aufertur ab elato quod dari solet
humili Nolo consolationem que mi
bi aufert compunctōem. Nec affecto

cōtemplatōez que ducit in elatōez. Nō
em̄ oē altū sc̄m̄ nec om̄e desiderū pu
rū: nec oē dulce bonū nec oē charū dō
gruz. Libēter accepto grām vñ hūili/
or̄ z timoratioz inueniar. atq; ad relin
quēduz me patioz fiam. doct⁹ dono g
tie z erudit⁹ subtractiōis p̄bere nō sibi
audebit q̄cūq; boni attribuere. s; poti⁹
se pauperē z nudum p̄fitebit. Da deo
q̄cūq; dei est. z tibi ascribe qd̄ tuū est. H
est: dō grās p̄ grā tribue. tibi autē soli
culpā z dignā penā p̄ culpa d̄beri sen
tias. Pone te sp̄ ad infimuz z dabit t̄i
bi summū. nā summū nō stat sine infi
mo. Sūmi sancti ap̄d deū mimi sunt
apud se. z q̄to gl̄iosiores tāto in se hu
miliores. pleni p̄tate z gl̄ia celesti nō
sunt vane gl̄ie cupidi. In deo fundati
z cōfirmati nullo mō possunt esse elaz
ti. z q̄ dō totū ascribūt q̄cūq; boni acce
perūt. gl̄iaz ab inuicē nō q̄runt. s; glo
riā q̄ a solo deo ē: volāt. z deū in se z in

2
oibus sanctis
z sp̄ in idip̄
in mīmo. z
Sic tibi m
gis p̄p̄rib
gnitas dat
uum aut m
uum mun
erā si pena
esse debz. q
nob̄ aduen
nere deside
patiens pa
tus sit z bu

Depau
su. L

Ab
res
ba
tos d̄sider
tribulatiō
mēle. s; pa

Liber Secundus.

oibus sanctis laudari sup oia cupiūt
z sp in idipm tendūt. Esto igit gratul
in mīmo. z eris dign⁹ maiora accipe.
Sic tibi minimū etiā p maximor ma
gis prētribile p speciali dono Si dis
gnitas datoris inspicit nullū datur p
uum aut mun⁹ vile videbit. Nō em p
uum mun⁹ est qđ a summo dō donat
etiā si penas z pbera donauerit gratū
esse debz. qz sp p salute nra facit qđqd
nob aduenire pmittit. q grām dei reti
nere desiderat sit grat⁹ p grā dei data.
patiens pro sublata: oret vt redeat cau
tus sit z humilis ne amittat.

De paucitate amatoz crucis ie
su. Capitulum. XI

Habet ihs nūc multos amato
res regni sui celestz. sz paucos
baulatores sue crucis. H3 ml
tos dīderatores p solatōis sz paucos
tribulatōis. Plures inuenit socios
mēse. sz paucos abstinentie. Qēs volūt

2
cū xpo gaudere: s; pauci volūt p ipso a
liqd sustinere. Multi sequunt̃ ihm vs
q; ad fractionē panis. s; pauci ad bibē
dū calicē passionis. Multi miracula
ei⁹ venerant. sed pauci ignominiā cru
cis sequunt̃. Multi ihm diligūt q̃d iu
aduersa nō cōtingūt. Multi illū lau
dāt z bñdicunt q̃d iu p̃solatōes aliq̃s
ab ipso recipiūt. Si autē se ih̃us abscō
derit z modicū eos reliq̃rit. aut in q̃ri
moniā aut in deiectionē nimia cadunt
Qui autē ihm ppter ihm z nō ppter suā
aliquā p̃solatōem p̃pria diligūt ip̃m in
tribulatōe z in angustia cordis sicut i
summa cōsolatōe bñdicūt. Et si nūq̃
eis p̃solatōnem dare vellet. ip̃m tñ sp̃
laudaret z sp̃ gr̃as agere vellēt. Q̃ nō
tū pōt amor ih̃u purus. nullo p̃prio cō
modo vel amore p̃mixtus. Nōne oēs
mercenarij sunt dicēdi q̃ p̃solatōes sp̃
querūt. Nōne amatores sui magis q̃
xpi p̃bant. q̃ sua cōmoda vel lucra sp̃

meditat. C
p̃uire gr̃is.
liquis q̃ oī
sp̃u pauper
quis in uel
nib⁹ precū
substantiam
cerit penitē
est. z si app
huc longe
gnā z deu
multū sibi
necessariū
relictis ser
at. nibil q̃
Lū omnia
nihil se fec
deret q̃ gr̃
veritate se
sicut verit
nia que p
dicite qui

Liber Secundus

meditat. Ubi inueniet talis q̄ velit dō
suire gr̄is. Raro inuenit tā spūalis a
liquis q̄ oībus sit nudat⁹. Nā verum
spū pauperē ⁊ ab oīi creatura nudū
quis inueniet. Procul ⁊ de vltimis fi
nib⁹ precii ei⁹. Si dederit hō omne
substantiam suā. adhuc nihil est. ⁊ si fe
cerit penitētiā magnā adhuc exigūū
est. ⁊ si apprehenderit oēm scientiā ad/
huc longē ē. ⁊ si habuerit virtutē ma/
gnā ⁊ deuotōz nimis ardentē adhuc
multū sibi deest. vnū. s. qđ sibi summe
necessariū est. Quid illud? Ut oībus
relictis se relinquat. ⁊ a se totaliter ere
at. nihilq; de priuato amore retineat.
Cū oīa fecerit que faciēda nouerit.
nihil se fecisse sentiat. Nō grāde pon
deret q̄ grandis estimari possit. sed in
veritate seruū inutilem se p̄nunciet
sicut veritas ait. Cum feceritis om
nia que precepta vobis sunt. adhuc
dicite quia serui inutiles sum⁹. Tunc

po paup z nudus spū esse poterit: et cū
ppha dicere. Qz vnicus z paup sū ego
Nemo isto ditior. nēo tñ liberior. nes
mo potērior illo q̄ scit se z oīa relinq̄re
et ad infimum se po nere.

De regta via sc̄re crucis. Ca. XII

Durus hic multis videt fmo.
Abnega temetipm: tolle cru/
cē tuā z seq̄re ihm. Sed mlti
duri erit audire illō extremū p̄bū. Di
scedite a me maledicti in ignē eternū.
Qui em̄ mō libenter audiūt z sequunt
p̄būz crucis: tūc nō timebūt ab auditi
one mala eterne dānatōis. Hoc signū
crucis erit in celo cū dñs ad iudican/
dū venerit. Tūc oēs fui crucis qui se
crucifixo p̄formauerūt in vita: ad xp̄z
accedēt iudicē euz maḡ fiducia Quid
igit times tollere crucē p̄ quā itur ad
regnū. In cruce salus. i cruce vita. in
cruce p̄ectio ab hostibz: in cruce infu
sio sugne suauitarz: in cruce robur mē

2
tis. in cruce
mo summa
Non est sal
nisi in cruce
ihm. z ibi s
le bailās
in cruce. vt
ri affectus i
ris etiā cū i
eris pene so
ce totū p̄sta
z non ē alia
nā pacē nisi
ne mortific
re q̄d cūqz v
ozē viāz su
si viā sc̄re cr
fm tuū vell
sisp aliqd p
uite. z ita cr
corpe dolo
bularōez su

Liber Secundus

ris. in cruce gaudiū spūs. in cruce vir
tus summa. in cruce pfectio sanctitatis
Non est salus aīe nec spes eterne vite
nisi in cruce: Tolle igitur crucē tuā et seque
re ih̄m. et ibis in vitā eternā. Precessit il
le baiulās sibi crucē. et mortu⁹ est p te
in cruce. ut tu etiā portes crucē et mo
ri affectes in cruce. qz si cōmorin⁹ fue
ris etiā cū illo piter viues. et si soci⁹ fu
eris pene soci⁹ eris et glie. Ecce in crus
ce totū pstat. et in moriendo totū iacet
et non ē alia via ad vitā et ad verā inter
nā pacē nisi via sancte crucis et q̄tidia
ne mortificationis Ambula vbi vis. q̄
re qd cūqz volueris. et nō inuenies alti
orē viāz sup̄. nec securiorē viā infra nī
si viā scē crucis. Dispone et ordina oīa
fm tuū velle et videre: et nō inuenies nī
sī sp̄ aliqd pati debere. aut spōre aut in
uite. et ita crucē sp̄ inuenies. Aut ei in
corpe dolorē senties. aut i aīa spūs tri
bularde et sustinebis. Interdū a dō re

linqueris. interdū a primo exercitabe
ris z qđ ampli⁹ est sepe tibi meripi gra
uis eris nec tñ aliq remedio vl' solatō
liberari. seu alleuari poteris. sed do/
nec deus voluerit optet q' sustineas.
Vult em̄ de⁹ vt tribulatōez sine cōso/
latione discas pati. z vt illi te totaliter
subijcias z hūilior ex tribulatōne fias
Nemo ita cordialiter sentit passi onē
xpī sicut is cui ptingerit filia pati. Crux
igit' semp pata est. z vbiq' te expectat.
Non potes effugere vbiq'q' cucurre
ris. qz vbiq'q' veneris teipm tecū por
tas z sp teipm inuenies. Conuerte te
sup. puer te te infra. puer te te extra z i
tra z i hīs oībus inuenies crucē z ne/
cesse ē te vbiq'q' tenere paciētiā si in
ternā vis hñe pacē z ppetuaz pmereri
coronā. Si libēter crucē portas por
tabit te z deducet te ad desideratū finē
vbi scz finis paciēdi erit. Quis hic nō
erit. Si inuitē portas on⁹ tibi facis: z

2
teipm mag
neas. Si a
dubio inuen
dis tu euad
uit preterin
ne cruce z t
min⁹ n⁹ ihs
passionis fu
it. Oprebat
amortuis. z
Et quō in al
viā que est v
xpī crux fini
ris requiē z
lind queris
ra ista vita n
circūfigia cr
in spū pfece
pe inueniet
more cresc
pliciter afflic
z solatōis. q

Liber secundus

teipsum magis quam et tunc optet susti-
neas. Si abijcis unam crucem aliam procul
dubio inuenies. et forsitan graviorē. Cre-
dis tu euadere quod nullus mortalium po-
tuit preterire. Quis sanctorum in mundo si-
ne cruce et tribulatione fuit. Nec enim do-
minus nisi ihesus christus una hora sine dolore
passionis fuit quod diu in hoc mundo vir-
it. Optabat autem christum pati et resurgere
a mortuis. et ita intrare in gloriam suam.
Et quomodo tu aliam viam quæris quam hanc regiam
viam que est via sancte crucis. Tota vita
christi crux fuit et martyrium. et tu tibi que-
ris requiem et gaudium. Erras erras si ali-
ud queris quam pati tribulationes: quia to-
ta ista vita mortalis plena miseriis et
circumsignata crucibus. Et quanto alius quis
in spiritu profecerit. tanto graviorēs cruces se-
pe inueniet: quia exilij sui pena magis ex a-
more crescit. Sed tamen iste sic multi-
pliciter afflictus non est sine leuamine
consolationis. quia fructum magnum sibi sentit

2
accrescere ex sufferentia sue crucis. Nam
dñi spōre illi se subijcit oē onus tribu/
latōis in fiduciā diuine p̄solatōis cō
uertit. Et q̄to caro magis p̄tribulatōez
atterit. t̄to ampli⁹ spūs p̄internā p̄so
latōz roborat. Et nōnunq̄ in t̄m p̄for
tat ex affectu tribulatōis z aduersitat̄
ob amorē cōformitatis crucis xpi vt nō
sine dolore z tribulatōe eē vellet qm̄ tā
to se acceptiorē dō credit quāto plura
z ḡuioza p̄ eo p̄ferre poterit. Nō est il/
lud p̄tus hoīs s̄z gr̄a xpi. que tāta pōt
z agit ī carne fragili. vt qd̄ naturaliter
sp̄ abhorret z fugit. hoc feruore sp̄it⁹
aggrediat̄ z diligat. Nō est fm̄ hoīem
crucē portare. crucē amare. corp⁹ casti
gare. z fuituri subijcere. honores fuge
re. cōtumelias libēter sustinere. seipm̄
despicere z d̄spici optare. aduersa que
q̄ cū dānis p̄peti. z nihil p̄sp̄itatis in
hoc mūdo desiderare. Si ad teipm̄ re
spicis. nihil h̄mōi ex te poteris. s̄z si in

dñō p̄fidis
celo. z subij
ro. S̄z nec
si fueris fid
tus. Pone
uns xpi ad
dñi cui p̄ re
te ad tolerād
cōmoda in h
erit vbiq̄
nies vbiq̄
z non ē reme
maloz z dol
licez dñi affe
z parē cū eo
lationes dō
bus sicut sibi
pone te ad si
reputa eas n
sunt cōdign
futurā gl̄ia
ēda. etiā si f

Liber Secundus.

dño pfidis dabitur tibi fornicudo de
celo. z subijciet dñi tui mūdus z ca/
ro. Sz nec inimicū diabolū timebis
si fueris fide armatus: z ihu cruce sig/
tus. Pone igit te sicut fidelis z bon^{us} ser/
uus xp̄i ad portandū viriliter crucem
dñi cui p te ex amore crucificti. Prepa
te ad tolerāda mltā aduersa z varia in
cōmoda in hac miseravita. qz sic tecū
erit vbicūqz fueris z sic reuera eū inue
nies vbicūqz latueris Opret te ita esse
z non ē remediū euadēdi a tribulāōe
maloz z dolore q̄s vt te patiaris. Ea
licez dñi affectatē bibe si amic^{us} ei^{us} esse
z partē cū eo habere desideras. Cōso
lationes dō cōmitte. faciat ip̄e cū talibz
bus sicut sibi mag^{is} placuerit. Tu po
pone te ad sustinendū tribulāōnes z
reputa eas maximas p̄solatōes: qz nō
sunt cōdigne passionēs huius tp̄is ad
futurā gl̄iam q̄ reuelabit in nob^{is} p̄me
rēda. etiā si solus oēs posses sustinere

Nū ad hoc veneris q̄ tribulatio tibi
dulcis est ⁊ sapir p̄ xpo tūc bñ tecū esse
estima. qz inuenisti paradysum in terra.
Quādiu pati tibi g̃ue ē ⁊ fugere q̃ris.
tādiu male habebis. ⁊ sequeſ te vbiqz
fuga tribulatiois. Si ponis te ad qd̄
esse debes: videlicet ad patiendū ⁊ mo
riendū fiet cito meli⁹ ⁊ pacē inuenies.
Enā ⁊ si rap⁹ fueris in terciū celū cuz
paulo. nō es p̄pterea securat⁹ de nullo
p̄trario sustinēdo. Ego inq̃t ihs ostē/
daz illi quāta opteat eū pro noīe meo
pati. Pati g̃ tibi remanet si ihm dilige
re ⁊ p̄petuo illi fuisse placet. Utinā di
gn⁹ esses p̄ noīe ihu aliqd̄ pati. q̄ ma
gna gl̃ia remaneret tibi: quāta exulta
tio oībus sanctis dei: q̃nta q̃z edifica
tio esset p̄ximl. Nā patientiā oēs recō
mendāt q̃uis pauci tamē pati velint
Merito deberes libēter modicū pati
p̄ xpo cū mlti grauiora paciunt̄ p̄ mū
do. Scias p̄ certo qz morientē te opz

ducere vitā
nī rāto deo
mo ap̄ est
nī se sub
aduersa P
labris in
xpo Esi e
rare debere
tis p̄solatō
lior esses ⁊
formior. P
⁊ p̄fectu
uitaribus
in magnis
p̄ferendis.
nilius salu
christus v
disset. Na
los oēs q̄
ste ad cruce
q̄s vult ven

Liber secundus.

ducere vitam. et quanto plus quisque sibi mori
rit tanto deo magis vivere incipit. Ne
mo aptus est ad comprehendendum celestia
nisi se submiserit ad portandum pro
aduersa. Nil deo acceptum. nihil tibi sa
lubrius in mundo isto quam libenter pati pro
christo. Et si eligendum tibi esset magis op
tare deberes pro christo aduersa pati quam mul
tis consolatoribus recreari. quia christo simili
lior esses et omnibus sanctis eius magis con
formior. Non enim stat meritum nostrum
et profectus status nostri in multis sua
uitatibus et consolatoribus: sed potius
in magnis granitatibus et tribulacionibus
preferendis. Siquidem aliquid melius et v
tilius saluti hominum quam pati fuisset.
christus utique verbo et exemplo ostendit
dissert. Nam et sequentes se discipu
los omnes cum sequi cupientes maius
se ad crucem portandam hortatur et dicit. Si
quis vult venire post me abneget semet

ipm ⁊ tollat crucē suaz ⁊ sequatur me.
Dibus ḡ plectis ⁊ scrutatis sit ista fi-
nalis cōclusiō. Qm̄ p multas tribula-
tiones optet nos intrare in regnū dī
Explicit liber secundus

Incipit tercius

De interna xpī locutiōe ad aīaz
fidelem. Capitulū. I

Adiaz quid
loquatur in me dñs d̄s
Btā aīa que dñm in se
loquentē audit: ⁊ de ore
ei⁹ sbuz p̄solatiōis acci-
pit. Btē aures q̄ venas dīuini susur-
rū suscipiūt: ⁊ de mūdi hui⁹ susurratio-
nibz nihil aduertūt. Btē plane aures
q̄ non vocē foris sonantē. sz interi⁹ au-
scultāt veritatē loquentē ⁊ docentem.
Beati oculi q̄ exterioribz clausi. inter-
rioribz aut sunt intenti. Beati q̄ inter-
na penetrāt ⁊ ad capiendā archana ce-

2
lestia magi-
tia se studē-
re gestiūt ⁊
securiūt.
mea ⁊ clau-
pōsis in re-
tuus. Hec
ego suz. pa-
pud me ⁊ p
transitoria
oīa t̄palia n
oēs creatur
ra. Qm̄ nū-
te redde pla-
as apprehen-

Q̄ ven-
piu re-

Q̄
us
mu-
nia tua. I
cuiusnat v

Liber Tercius.

lestia magis ac magis p̄ q̄tidiane exerci-
tia se studet̄ preparare. Beati q̄ dō vaca-
re gestiūt z ab omī sp̄dimento seculi
se excutiūt. Animaduerte hec oīma
mea z claude sensualitatis tue ostia vt
possis in te audire qđ loq̄tur dñs de⁹
tuus Hec dicit dilect⁹ tuus Sal⁹ tua
ego suz. pax tua z vita tua Serua te a
pud me z pacē inuenies. Dimitte oīa
transitoria z quere eterna. Quid sūt
oīa tp̄alia nisi seductoria Et qđ inuāt
oēs creature si fueris a creatore de-
ta. Omnib⁹ ḡ abdicatis creatori. nō
te redde placidā ac fidelē. vt verā vale-
as apprehendere beatitudinem.

D, veritas intus loq̄tur sine stre-
pitu verborum. Capitulū. II.

Il. Quere dñe quādit̄ finis tu-
us. Seruus tu⁹ ego sum: da
mibi intellectū vt scīā testimo-
nia tua. Inclina cor meū in p̄ba oris
tui: sicut vt ros eloq̄um tuū. Dicebāt

olim. fili isrl ad moysen. Loq̃re nob
tu ⁊ audiem⁹. non loq̃tur nobis dñs
ne forte moriamur. Non sic dñe non
sic oro. sz mag⁹ cū samuele p̃ba hūili/
ter ac desiderāter obsecro. Loq̃re dñe
q̃ audit fñus tu⁹ nō loq̃tur mihi moi
ses aut aliq̃s ex p̃phis. sz poti⁹ tu loq̃re
dñe dñs inspirator ⁊ illuminator oīm
p̃phetaz. q̃ tu solus sine eis potes me
p̃fecte imbuerē. illi autē sine te nihīl p̃fi
ciēt. p̃nt q̃dez p̃ba sonare sz sp̃m nō p̃fe
rūt. Pulcherrime dicūt. sz te tacēte cor
nō accendūt. L̃ras tradūt. sz tu sensus
apis. Mysteria p̃ferūt sz tu reſeras in
tellectū signator. M̃adata edicūt. sz
tu inuas ad p̃ficiendū. Ṽiā ostendūt
sz tu p̃fortas ad ambulandū. Illi t̃m
foris agūt. sz tu corda instruis ⁊ illumi
nas. Illi exteri⁹ rigāt. sz tu fecūditatez
donas. Illi elamāt p̃bis. sz tu auditui
intelligentiaz tribuis. Non ȝ loq̃tur
mihi moyses. sz tu dñe dñs meus eter⁹

na veritas
tu efficiar
mo ⁊ int
indiciū p̃b
tū nec ama
q̃re igit dñ
em vite et
lectū galet
te mee eme
riam ⁊ per

D; p̃ba
dar q̃ n

Han
sap
excedentia
ra sunt. ne
Non sunt
trabenda
cū omni b

Liber Tercius.

na veritas. ne forte moriar z sine fruc
tu efficiar Si fuero tm foris admoni
tus z int⁹ non accēsus: ne sit mihi ad
iudiciū p̄bū auditū z non sc̄m cogni
tū nec amatū. crediū z nō suatū. Lo
q̄re igit dñe qz audit fuus tu⁹ Verba
em vite eterne habes: loq̄re mihi ad q̄
lēctiōaie mee p̄solatōez: et ad toti⁹ vi
te mee emendationez. tibi autē ad glo
riam z perpetuū honorem

Qz p̄ba dei cū hūilitate sunt audie
da z q̄ mlti ea nō pōderāt. La. III

Audi fili mi p̄ba mea. verba su
auissima: oēm philosophoz et
sapientiū bul⁹ mūdi sciētiāz
excedentia. Verba mea spiritus z vi
ta sunt. nec human osensu pensanda.
Non sunt ad vanam complacentiam
trabenda. sed in silentio audienda et
cū omni hūilitate atqz affectu magno

suscipienda et dixit Beatus est quem tu erudi-
eris domine et de lege tua docueris eum. ut mi-
tiges ei a diebus malis et non desoletur
in terra Ego inquit dominus docui prophetas
ab initio. et usque nunc non cesso omnibus lo-
qui. sed multi ad vocem meam surdi sunt et
duri. Plures mundum libenter audiunt
quod deus: facilius sequuntur carnis sue appe-
titum quam dei beneplacitum. Promittit mun-
dus temporalia et puer. et seruit ei auaritia
magis. Ego promitto summa et eterna. et
torpescunt mortalium corda. Quis tanta
cura mihi in omnibus fuit et obedit sicut
mundo et dominis eius seruus. Erubescet sy-
don ait mare Et si causas queris. audi quod
re. Pro modica prebenda longa via cur-
ritur. et per eterna vita vixit multus pes se-
mel a terra lenatur. Vile precium queritur. per
vno numerismate interdum turpis litiga-
tur. et per vana re et puer promissione die no-
cturnus fatigari non timeat. Sed per dolorem
per bonum incommutabili: pro premio inesti-

mabili. per
minabili v
na. Erube
illi parati
quod tu ad v
nitatem quod
a nonnunquam
nemine fal
tiranam d
bo. si tu v
mea quod p
suis omnibus
uorum. S
et pertracta d
pratoris va
ligis cum leg
tionis Du
visitare. te
as lectiones
do eorum v
tu increm
et spernit a

Liber Tercius

mabili. p summo honore z glia inter/
minabili vlad modicū fatigari pigri/
tat. Erubescē g̃ sue piger et q̃ruloſe q̃
illi paratiores inueniūtur ad p̃ditōez
q̃ tu ad vitā. Gaudēt illi ampli⁹ ad va
nitatē q̃ tu ad veritatē. Ẽq̃dez a spe su
a nōnunq̃ frustrant. sed p̃missio mea
nemine fallit. nec p̃fidentē mihi dimitt
it inanē. Nō p̃misi dabo. qd̃ dixi i ple
bo. si tñ vsq̃ in finē fidelis in dilectiōe
mea q̃s p̃manserit Ego remunerator
suz oīm bonoz. z fortis p̃bator oīm de
uoz. Scribe p̃ba mea in corde tuo
z p̃tracta diligēter: erunt em̃ in tpe tē/
p̃ratōis valde necessaria. Nō nō intel
ligis cū legis cognosces in die visita
tionis Dupliciter soleo electos meos
visitare. tēp̃ratōe scz z p̃solatōe. Et dñ
as lectōes eis q̃tidie lego vnā increp̃
do eoz vicia. alterā exhortādo ad p̃u
tū incrementa. Qui habet p̃ba mea
z spernit ea bz q̃ iudicet euz in nouissi

modo die.

Oratio ad implorandū deuotiōis
gratiam. Capitulū. III

Domine deus meus omnia bona mea
tu es. Et quod ego sum ut aude
am ad te loqui. Ego sum paup
rimus et humilis tuus et abiectus et micul
multo paupior et detestabilior: quod scio et
dicere audeo. Memeto tamen domine: quod ni
hil sum: nihil habeo: nihilque valeo. Tu
solus bonus iustus et sanctus tu omnia po
tes. omnia prestat. omnia implet solus pec
catorum inanem relinques. Reminisce
re miserationum tuarum domine et imple cor
meum gratia tua. quod non vis vacua esse opa
tua. Quod possum me tolerare in hac
misera vita nisi me confortauerit miseri
cordia et gratia tua. Noli auertere faciem
tuam a me. noli visitationem tuam plangere
noli consolationem tuam abstrahere. ne fiat
anima mea sicut terra sine aqua tibi. Do

mie doce
ce me corā
qz sapiētia
cognoscere
mūdus. 7

Q, in
deo 2

f te
q

corā me in
bus malis
ductoribus
veritas te
curabis d
verū est sic
Veritas
diat et vici
ducat. In
tione mal
ambulab

Liber Tertius.

mie doce me facere voluntatē tuā. do
ce me corā te digne ⁊ hūiliter puerfari
qꝫ sapiētia mea tu es. q̄ in veritate me
cognoscis. ⁊ cognouisti anteq̃ fieret
mūdus. ⁊ anteq̃ natus cēm in mūdo.

Qꝫ in veritate ⁊ humilitate coraz
deo puerfanduz est Lapi. V

Illi ambula corā me in verita
te. ⁊ in simplicitate cordis tui
quare me semp Qui ambulat
corā me in veritate tutabit̃ ab in cursi
bus malis: ⁊ veritas liberabit̃ euz a se
ductoribus ⁊ a detractōibz iniqꝫ Si
veritas te libauerit ꝑe liber eris ⁊ nō
curabis de vanis hoīm verbis. Dñe
verū est sicut dic̃. ita queso mecu fiat
Veritas tua me doceat. ipa me custo
diat ⁊ vsqꝫ ad salutarem finem me con
ducat. Ipsa me liberet ab omni affec
tione mala et inordinata dilectione et
ambulabo tecum in magna

cordis libertate. Ego te docebo ait ve
ritas q̄ recta sūt z placita corā me. Lo
gita pctā tua cū displicētia mag̃ z me/
rore. z nunq̃z reputes te aliqd̃ esse pro
pter opa bona. Reuera peccatores et
m̃ltis passionibz obnox̃i z iplicatus.
Ex te sp̃ad nihil tēdis z cito laberis.
cito vinceris. cito turbaris. cito dissol
ueris. Non habes q̄cūq̃ vñ possis gl̃ia
ri. sed m̃ltavñ te debes vilificare: quia
m̃lto infirmior es q̃z vales cōpreben/
dere. Nihil g̃ magnū tibi videat̃ ex oī
bus que agis. nihil grāde. nihil p̃cio/
sum z ad mirabile nihil reputatōe ap
pareat dignū. nihil altū: nihil vere lau
dabile. z desiderabile. nisi quod eter
num est. placeat tibi sup̃ omnia eter
na veritas displiceat tibi sup̃ oīa vili
tas maxima tua. Nihil sicut timeas. nihil
sic vitupes z fugias sicut vicia z pctā
tua q̄ magis displicere dñt q̃z quelibz
rerū dāna. Quidā non sincere coram

me ambulā
arrogantia
re z alta dei
negligente
tōes z pctā
tate me eie
iudicia dī
noli aut̃ dī
tuas iniqua
liquisti z q̃z
dā solū pos
z quidā in
gnis exteri
me in ore. s
z aliq̃ q̃ inte
purgari. ac
renis grau
ture dolēte
qd̃ veritatē
ceteros ter
stia. mund
ac nocte de

Liber Tercius.

me ambulāt. sed quadā curiositate et
arrogantia ducti volūt secreta mea sci
re et alta dei intelligere. se et suā salutē
negligentes. Hi sepe in magnastēpra
tōes et pccā ppter suā supbiā et curiosi
tatē me eis aduersante labunt. Time
iudicia di expauesce iram oīpotentis
noli autē discutere opera altissimi. sed
tuas iniquitates pscrutare in quātis de
liquisti et q̄ mltā bona neglexisti Qui
dā solū ponāt suā deuotōē in libris.
et quidā in imaginibz. q̄dam autē in si
gnis exterioribz. et figuris. q̄dam hnt
me in ore. sed modicū in corde Sunt
et alij q̄ intellectu illuminati. et affectu
purgati. ad eterna sp̄ anhelant. de ter
renis grautier audiūt. necessitatibz na
ture dolēter inserviunt. et hi sentiunt
qd veritatis spūs loq̄tur in eis. q̄ do
ceteos terrena despiciere et amare cele
stia. mundū negligere. et celuz tota die
ac nocte desiderare.

De mirabili effectu diuina
moris. Capiculum. VI

Benedico te pater celestis pa-
trōni mei ihu xpī. qz mei paupe-
ris dignus es recordari. O pa-
ter misericordiarū et de⁹ totius p̄solatō-
nis. gr̄as ago tibi q̄ me indignū omni
cōsolatione q̄nqz tua recreas consola-
tione Benedico te semper et glorifico
cū vnigenito filio tuo et spūs sancto pa-
clito in seclā seculorū. Eya dñe deus a-
mator sancte me⁹. cū tu veneris in cor
meū exultabūt oīa interiora mea Tu
es gl̄ia mea et exultatio cordis mei. tu
spes mea et refugium meū in die tribula-
tōis mee. Sed qz adhuc debilis sum
in amore et imperfectus in f̄tute. ideo ne-
cesse habeo a te p̄fortari et consolari. p̄-
pterea visita me sepius et instrue disci-
plinis sanctis. Libera me a passionib⁹
bus malis et sana cor meū ab oībus af-
fectionibus inordinatis et vicijs vt in

tus sanatus
ficiat ad an-
stabilis ad p-
est amor. in
solū leue fa-
equaliter o-
sine onere p-
sapidus effi-
magna ope-
rāda sp̄ p̄fec-
se sursum ne-
Amor vul-
ctōe alienu-
tur aspectu-
dum tēpor-
aut p̄ incōm-
tius est am-
tius. nihil
bil plenius
terra. quia
est. nec po-

Liber Tertius

tus sanatus ⁊ bene purgat⁹ aptus ef/
ficiat ad amandū. fortis ad patiendū
stabilis ad perseverandū. Magna res
est amor. magnū omnino bonū quod
solū leue facit omne onerosum. et fert
equaliter omne ineguale. Nam onus
sine onere portat. ⁊ oē amat⁹ dulce: ac
sapidus efficit. Amor iesu nobilis ad
magna operanda impellit ⁊ ad deside
randa sp̄ p̄fectiora excitat Amor vult ef
se sursum nec vllis infimis rebo r̄tineri
Amor vult eē lib⁹ ⁊ ab oī mūdāna effe
ctōe alienus. ne internus eius īpēdia
tur aspectus. ne per aliquod commo⁹
dum tēporale implicatōnes sustineat
aut p̄ incōmodus succūbat. Nihil dul
tius est amore. nihil fortius. nihil al
tius. nihil latius. nihil iocundius. nil
hil plenius. nihil melius in celo ⁊ in
terra. quia amor ⁊ dilectio a deo nat⁹
est. nec potest nisi in deo super omīa

creata requiescere. Amās volat cur/
rit: letat: liber est et non tenet: dat oīa p
oībus: et hīc omīa in oībus. qz in vno
summo hono sup oīa quiescit. ex q oē
bonū fluit et pcedit. Nō respicit ad do
na: s; ad donantē se cōuertit sup omīa
bona. Amor modū semp nescit. s; sup
oēm modū feruescit. Amor on? non
sentit. labores nō reputat. pl? affectat
q̄ valet. de impossibilitate nō causat. qz
cūcta sibi posse et licere arbitrat. Valz
igit ad omīa. et mltā implet et affectui
mācipat. vbi nō amans deficit et iacet
Amor vigilat. et dormiēs non dormi
tat. Fatigat? nō lassatur: artatus non
artatur. territ? non pturbat: s; sicut vi
uar flāma et ardēs facula sursum erum
pit. secureq; ptransit. Si q̄s amat no
uit qd hec vox clamet. Magnus cla
mor in aurib; dei est. ip̄e ardēs affect?
aīe que dicit De? meus. amor me?. tu
totus me? et ego tuus. Dilata me in a/

more et dile
gustare q̄s
liq̄fieri et na
sup me p̄ ni
tē amoris ca
in altū. Ofici
bilas ex amo
me nisi p̄rer
re sicut in bz
amor velox
men? fortis
loganimis.
rens. Abie
amore cadit.
milis et rect?
vanis inten
bilis. q̄etus
tus. Est ame
tis. sibi vilis
et gratificus
enā cū sibi n
non vinit in

Liber Tertius

more vt discā interiora cordis ore des
gustare q̃ suaue sit amare. ⁊ in amore
liq̃ fieri ⁊ natari Teneat amore vaddi
sup̃ me p̃ nimio feruore ⁊ stupore. Cā
te amoris canticū. seq̃r te dilectū meū
in altū. ōficiat in laude tua aīa mea in
bilās ex amore Amem te pl̃ q̃ me. nec
me nisi p̃pter te. ⁊ oēs in te q̃ ōe amant
te sicut iubz lex amoris lucēs ex te Est
amor velox sincer⁹. pius. iocūdu⁹. ⁊ a
men⁹. fortis. patiēs. fidelis. prudens.
lōganimis. virilis ⁊ seipm nunq̃ que
rens. Vbi ei seipm aliq̃s querit. ibi ab
amore cadit. Est amor circūspect⁹. hu
milis ⁊ rect⁹ non mollis. nō leuis. nec
vanis intendēs rebz. sobri⁹ castus. sta
bilis. q̃etus ⁊ in cūctis sensib⁹ custodi
tus. Est amor subiect⁹ ⁊ obediēs pla
tis. sibi vilis ⁊ despect⁹. deo deuotus.
⁊ gratificus. p̃fidens ⁊ sp̃ sperās in eo
etiā cū sibi non sapit dōs q̃ sine dolore
non viuūt in amore Qui nō est parus

omnia pati et ad voluntate stare dilecti non
est dignus amator appellari. Quod per amorem
omnis dura et amara propter dilectionem
habere amplecti. nec ob contraria acci-
dentia ab eo deflecti.

De probatōe veri amatoris. La. VII

Isti non es adhuc fortis et prudens
amator. quare domine. Quod propter
modicam contrarietatem deficiis a-
ceptis. et nimis auidem consolationem queris.
Fortis amator stat in temptationibus.
nec callidis credit persuasionibus inimi-
ci. sicut in prosperis ei placeo. ita nec in
aduersis displiceo. Prudens amator non
tam donum amantis considerat quam datis amo-
re. Affectum potius attendit quam censuram. et infra
dilectionem omnia data ponit. Nobilis ama-
tor non quiescit in dono. sed in me super omne
donum. Non est ideo totum perditum si quandoque
minus bene de me vel de sciis meis sentis
quam velles. Affectus ille bonus dulcis quem
interdum percipis. Affectus gratie presentis est et qui

deum persequi
non nimium in
Lectare autem
bos aperi me
aboli infirmitas
ti Non gratia
quoniam ma
positum et in
illusio quod al
ris et statim
reuerteris.
ris quod agis
meritum est
quod in in
siderium tuum
erantio ena
apia passio
tor. virili re
custodia.
fuit. De
ut rediit tu

Libet Tercius.

dam preguſtus patrie celeſtis: ſup quo
nō nīmīū innitendū qz vadit ⁊ venit.
Lertare autē aduerſus incidentes ma
los aīmi mot⁹ ſuggeſtionēqz ſpnere di
aboli inſigne eſt p̄utis ⁊ magni meri
ti Non g̃te cōturbēt aliene fantaſie de
q̃cunqz materia ingeſte. Forte ſerna p
poſitū ⁊ intentōez rectā ad deū. Necē
illuſio q̃ aliquñ in exceſſuz ſubito rape
ris ⁊ ſtatim ad ineptias ſolitas cordis
reuerteris. Illas em̃ inuite magi patē
ris q̃z agis. ⁊ q̃s diu diſplicēt ⁊ reniter
meritū eſt ⁊ non p̄ditio Scito q̃ anti
quus inimicus oīno nūq̃ ipedire de
ſideriū tuū in bono ⁊ ab oīni duolo ex
ercitio euacuare. a ſcōrū ſcilicet cultu
a pia paſſionis mee memoria. a pecca
toz vtili recordatiōe. a proprij cordis
cuſtodia. ⁊ a firmo p̄poſito p̄ficiēdi in
p̄tute. Vltas mala cogitatōs īgerie
vt tediū tibi faciat ⁊ horroz vrb ozo e

reuocet ⁊ sacra lectōe Displicet sibi hu
milis p̄fessio ⁊ si poss⁹ a cōmuniōe ces
sare faceret Nō credas ei neq; cures il
lū. licet sept⁹ tibi deceptōis tetēderit la
queos. Sibi imputa cū mala ingerit
⁊ immūda. dīcīto illi. Vade immūde
spūs. erubescē miser. valde imundus
es tu q̄ talia infero aurib⁹ meis Disce
de a me seductor pessime nō habebis i
me p̄tē vllā. s; ih̄s mecū erit tanq̄ bel
lator fortis. ⁊ tu stabis p̄fusus. Da
lo poti⁹ mori oēm penā subire q̄ tibi cō
sentire Tace ⁊ obmutescē. nō audiam
te ampli⁹. licet mihi plures molir⁹ mo
lestias. Dñs illuminatō mea ⁊ sal⁹ mea
quē timebo. Dñs p̄ceptor vīte mee. a
q̄ trepidabo. Si p̄sistat aduersus me
castra nō timebit cor meū Dñs adiu
tor me⁹ ⁊ redēptor me⁹. Certa tāq̄ mi
les bonus. ⁊ si interdum ex fragilitate
corruis resume vires fortiores priori
bus: cōfidens de ampliori grā mea. et

multū p̄ce
bia. p̄pter bo
in cecitatē p
Sit tibi in
ruina beclu
De occu
ris cust

Il
f
tōis
cū te

qui. neq; m
metipm des
hā timere. P
in herendū
trariū. Log
esse soles si
liu vire p̄fec
grām. s; cū
teroz tuleri
ab oratōis
qua opa tu
bi p̄mutas

Liber Tercius.

multū precaue avara cōplacētia ⁊ sup
bia. ppter hoc mlti in errore ducūtur et
in cecitatē pene incurabilē qñq; labūt
Sit tibi in cautelā ⁊ ppetuā hūilitatē
ruina hec supboꝝ d se stulte psumētū.

De occultanda grā sub hūilita
tis custodia. Capitu. VIII.

Illi vtilis est tibi ⁊ securus duo
tōis grām abscondere nec in al
tū te efferre. nec multū indelo
qui. neq; mltū pōderare. s; magiste
metipm despiciere ⁊ tanq; indigno da
tā timere. Non ē huic affectōi tenaci⁹
in herendū q̄ citius pōt mutari in con
trariū. Logita in grā q̄ miser ⁊ inops
esse soles sine grā. Nec ē in eo tm spūa
lis vite pfec⁹ cū p solatōis habueris
grām. s; cū hūiliter ⁊ abnegate patien
terq; tuleris ei⁹ subtractiōes. ita q; tunc
ab oratōis studio nō torpeas. nec reli
qua opa tua ex vsu faciēda oīno dila
bi pmutas. sed sicut meli⁹ potueris ⁊

intelleperis libenter qđ in te est facias
nec ppter ariditatē seu anxietatē mētis
quā sentis te totaliter negligas. Adul
ti em̄ sunt qđ cū nō bñ eis successerit sta
tim impatiētes fiūt aut desides. Non
em̄ sp̄ est in prāte hoīs via ei⁹. sed dī ē
dare z cōsolari qñ vult z quantus vult
z cui vult. sicut sibi placuerit z nō am
plius. Quidam incauti ppter deuotō
nis grām se ipsos destruxerūt. qz plus
agere voluerūt qđ potuerūt non pēsan
tes sue paruitatis mensurā. sed magis
cordis affectū sequētes qđ ratiois iudi
ciū Et qz maiora presumpserūt qđ deo
placitū fuit idcirco grāz cito pdiderūt
Facti sunt inopes z viles relictī. qui ī
celū posuerūt nidū sibi vt humiliati z
depaupari discāt non in alis suis vo
lare. sz sub pennis meis sperare. Qui
adhuc noui sunt z impitiī via dñi ni
si consilio discrerorū seregāt. facili⁹ de
cipi pñt z elidi. Qz si suū sentire magis

sequi qđ ali
erit eis pic
appio: cōc
būpias ap
pariunt. 7
būlitate z
sciētiāz th
Delius
vnde poss
teagit qđ se
cēs pristin
dñi qui cin
Non erit s
pore aduer
nimis desig
d me qđ op
paciis nim
pore belli n
losus repe
lis z mod
sp̄m tuū bñ
deres tā ci

Liber Teratius.

sequi q̃ alijs exercitatis credere volūt
erit eis piculosus exitus. si tñ retrahi
a p̃prio: cōceptu nō valuerint. Raro si
būp̃is sapientes ab alijs regi būlter
patiunt. Melius ē modicū sapere cū
būlitate ⁊ pua intelligentia. q̃ magni
sciētiaz thesauri cū vana complacētia
Melius est tibi minus h̃re q̃ multum
vnde posses sup̃bire. Nō satis discre
te agit q̃ se totum leticie tradit. obliuif
cēs pristine inopie sue ⁊ casti timoris
dñi: qui timet gr̃am oblataz amittere
Non etiā satis virtuose sapit qui tem
pore aduersitatis ⁊ cuiusq̃ grauitatis
nimis despare se gerit ⁊ min⁹ d̃ fideter
d̃ me q̃ optz ⁊ cogitat ac sentit Qui tpe
pacis nimis secur⁹ esse voluerit sepe tē
pore belli nimis deiectus ⁊ formido/
losus reperietur. Si scires semp būi
lis ⁊ modicus in te permanere. nec nō
sp̃m tuū bū. moderare ac regere n̄ incis
deres tā cito ī piclū ⁊ offēsz. Lōsiliū

bonū est ut feruoris spū cōcepto medi
teris qd futurū sit abscondēte lumine.
Nō dū ptigerit recogita et denuo lucē
posse reuerti. quā ad cautelā tibi mibi
alut ad glām ad tpus subtraxi. Utili
or est em sepe talis pbatio q̄ si sp. p̄spa
p tua haberes voluntate. Nā merita n̄
sunt ex hoc estimāda si q̄s plēs visiōs
aut cōsolatōes habeat. v̄l si picus sit i
scripturis. aut in altiori ponat̄ gdu. sed
si p̄a fuerit hūilitate fundat̄ et diuina
charitate replet̄. si dei bonorē pure et
integre sp. q̄rat. si seipm nihil reputet.
et in veritate despiciat. atq; ab alijs etiā
despici et hūiliari magis gaudeat q̄s ho
norari.

De vili estimatōe sui p̄pi in ocu
lis dei. Capitulum. IX

Il D quor ad dñm meum cū sim
puluis et cinis Si me ampli⁹
reputauero. ecce tu stas p̄ me
dicūt testimo nū verū iniquitates mee.

nec possum
lificauero et
ppia reput
puluerica
ma et vicin
estimato
nibileit
eternū. J
qd fui et
Si mibi
firmitas.
Ita fortis
dio. Et m
uor. et tū be
pōdere sp. a
m⁹ gratiā
ueniēs nec
stodiens m
veredicā et
male aman
do et pure
atq; amo

Liber Tertius.

nec possum cōtradidicere. Si autē me vilificauero et ad nihilū redegero et ab op̄pria reputatōe defecero. atq; sicut sum puluerica uero: erit mihi op̄p̄cia gratia tua et vicina cordi meo lux tua. et om̄is estimatō q̄ntulacūq; minima in valle nihilitatis mee submerget. et pibit ī eternū. Ibi ostēdes me mihi qd sum: qd fui: et de q̄ veni. qz nihil et nesciui. Si mihi p̄pi relinq̄r: ecce nihil et tota ī firmitas. Si autē subito me respexeris: statī fortis efficior et nouo repleor gaudio. Et mirū valde q̄ sic repete subleuor. et tā benigne a te cōplector: q̄ p̄prio pōdere sp̄ ad ima feroz. Fac hoc amor tu⁹ gratis pueniēs me et in tā multis subueniēs necessitatib⁹: a grauib⁹ q̄z custodiens me piculis et ab innūeris. vere dicā eripiēs malis. De siquidē male amando me p̄didi et te solū q̄rendo et pure amādo me et te p̄iter inueni. atq; ex amore p̄fundius ad nihilū me

redegi. Quia tu o dulcissime facis me
cū supra meritū omē. ⁊ supra id qđ au
deo sperare vltrogare. Benedic⁹ sis dō
me⁹ qz licet ego oībus bonis sim indi
gnus. tua tñ nobilitas ⁊ infinita boni
tas nunq̃ cessat bñfacere etiā ingratū
⁊ longe a te auersis. Conuerte nos ad
te vt sim⁹ grati hūiles et deuoti. qz sal⁹
nra tu es. p̃tus ⁊ fortitudo nra.

Q, oia ad deū sicut ad finē vlti
mū sunt referenda. La. X

If Ili ego debeo esse finis tu⁹ su
prem⁹ ⁊ vltimatus si p̃e deside
ras esse bñs. Ex hac intentōe
purificabit affectus tu⁹ seip̃s ad seip
sum ⁊ ad creaturas male incuruatus
Nā si teip̃m in aliq̃ queris statim i te
deficis ⁊ arescis. Dia g̃ ad me p̃ncipa
liter referas qz ego suz qđ oia dedi Sic
singula p̃sidera sicut ex summo bono
manantia. ⁊ ideo ad me tanq̃ ad suaz
originem cuncta sunt reducenda Ex

me p̃sillu
tanq̃ ex fol
nam. ⁊ qui
nunt grat
aut extra
liquo p̃i
billetur i
dilatabit
⁊ angustia
cribere deb
attribuas
habz bō
bere volo
actiones r
fugatur gl
rit celestis
erit aliqua
dis. neq̃ p
Vincit en
⁊ dilatato
me solo ga

Liber Tertius.

me pusillus et magnus pauper: et diues
tanquam ex fonte viuo aquam hauriunt vi
uam. et qui mihi sponte et libere deser
uiunt gratias pro gratia accipient. Qui
autem extra me voluerit gloriari vel in a
liquo priuato bono delectari non sta
bilietur in hoc gaudio neque in corde suo
dilatabitur: sed multipliciter impediatur
et angustabitur. Nihil ergo tibi de bono as
cribere debes: nec aliquid huius virtutem
attribuas: sed totum da deo sine quo nihil
habes homo Ego totum dedi. ego totum reha
bere volo et cum magna districtioe gratiarum
actiones requiro. Hec est veritas qua
fugatur glorie vanitas. Et si intraue
rit celestis gratia et vera charitas non
erit aliqua inuidia. nec contractio cor
dis. neque priuatus amor occupabit.
Vincit enim omnia diuina charitas:
et dilatatio eius aie vires Si recte sapias in
me solo gaudebis: in me solo sperabis. quia non

bonus nisi sol⁹ d^s qui est sup oia lan-
dādus z in omib⁹ bñdicendus:

Q, sp^{re}to mundo dulce est ser-
uire deo. Capitulum. XI

Anunc iterū loquor dñe z nō si-
lebo. dicā in aurib⁹ dī mei do-
mini mei z regⁱ mei q̄ est in ex-
celso. Q̄s mag⁹ multitudo dulcedinīs
tue dñe quā abscondisti timētib⁹ te Sz
q̄d es amātib⁹ q̄d toto corde tibi fuit
tibus. Vere ineffabilis dulcedo cōre-
platiōis tue quā largis amātib⁹ te In
hoc maxie ondisti dulcedinē charitat^{is}
tue. qz cū nō eēm fecisti me: z cū errarē
longe a te reduxisti me. vt fuit tibi. et
pcepisti vt diligā te Q fons amoris p-
petui qd dicā de te. quō potero tui ob-
lisciscā mei dignus es recordari. Eti-
am p⁹ q̄ prabui z perij fecisti vltra om-
nē spem miscōiam cū suo tuo. z vltra
omē meritū grām z amicitia exhibui
sti. Quid retribuā tibi p grā ista. Nō

2
em omnib⁹
secl⁹ renūcie
mā: Fund
cui ois crea
gnū mibi vi
tius hoc m
apparet q̄ a
ris in seruū
adunare. E
vñ tibi fuit
magis mib⁹
lū z terra q̄
presto sunt
dasti. Et bo
ministerio b
Trāscendit
boi dignat⁹
fisti. Quid de
libus bonis
cūctis dieb⁹
dignū seruiri
re tu es dign

Libet Tercius

em̄ omnib⁹ datū est vt oībus abdicat⁹
seclō renūcient ⁊ monasticā vitā assu/
māt. Nunq̄d magnū est vt tibi seruiciū
cui oīs creatura fūire tenet. Non ma/
gnū mihi videri debet fūire tibi. s; po/
tius hoc mihi magnū ⁊ admirandū
apparet q̄ tā paup̄em ⁊ indignū dig/
nis in seruū recipe. ⁊ dilectis suis tuis
adunare. Ecce oīg tua sunt q̄ habeo ⁊
vñ tibi fūio. Verū tamē viceuersa tu
magis mihi fuis q̄ ego tibi. Ecce ce/
lū ⁊ terra q̄ in ministerio boīs creasti.
presto sunt ⁊ faciūt quid ie quecūq̄ mā/
dasti. Et hoc paz est q̄neriā angelos ī
ministerio homīs creasti ⁊ ordinasti.
Trāscendit aut̄ hec oīa q̄ tūp̄e fūire
hoī dignat⁹ es ⁊ teip̄m ei daturūz p̄mi/
sisti. Quid dabo tibi p oībus istis mī/
libus bonis Utinā possem tibi fūire
cūctis dieb⁹ vite mee; utinā vl' vno die
dignū seruiciū exhibere suff. cerē. Ve/
re tu es dign⁹ om̄i seruicio. om̄i hono

re ⁊ laude eterna. Veredñs me⁹ es et
ego paup⁹ fuus tu⁹ qui totis virib⁹ res
neor tibi fuisse. nec vnq̃ in laudib⁹ tu
is debeo fastidire. Sic volo sic deside
ro. ⁊ q̃qd mibi deest tu digneris sup/
plere. Magn⁹ honor magna glia tibi
fuisse. ⁊ om̃ia ppter te ptemnere. Habe
būt em̃ grām magnā qui spōte se sub/
iecerūt tue sanctissime fuituri. Inue/
nient suauissimā sancti spūs consolatōz
q̃ pro amore tuo carnales abiecerūt de
lectatōem. cōseq̃ntur magnā cordis li
bertatē. q̃ artam p noīe tuo ingrediū/
tur viā ⁊ oēm mundana neglexerint
curā. O grata ⁊ iocūda dei seruit⁹ qua
hō veraciter efficit⁹ liber ⁊ sanctus. O
sacer status religiosi famulat⁹ q̃ hoīes
angelis reddit equalē. dō placabilem
demonib⁹ terribilē. ⁊ cūct⁹ fidelib⁹ cō/
mēdabilē. O amplectendū ⁊ sp optan
dū fuit iūm q̃ summū pmeret⁹ bonū ⁊
gaudiū acq̃ritur sine fine māsurus.

2
D; desider
sunt ⁊ mod

Illi op
discer
cisti.

fideritū tuum
placitū meum
sio: sed meevol
⁊ emulatoz. D
⁊ vebementer
ra an propter
tuū commod
ego sum in ca
quomodocum
tem de proprie
ce hoc est quod
Laue ergo ne
desiderio prec
sulto: ne forte p
at qd po placu

Liber Tercius

Desideria cordis examināda
sunt z moderanda. Capi. XII

Ifili optet te adhuc multa ad/
discere que necdum bene didi/
cisti. Que sunt hec dñe. Ut d/
sideriū tuum ponas totaliter fm bn/
placitū meum: z tuūpsius amator nō
sis: sed mee voluntatē cupidus amator
z emulator. Desideria te sepe accēdūt
z vehementer impellunt. sed conside/
ra an propter bonorē meū. an propter
tuū commodū magis mouearis. Si
ego sum in causa bene contentus eris
quomodocunq; ordinauero. Si au/
tem de proprio quesitu aliquid latz ec/
ce hoc est quod te impedit et grauat.
Laue ergo nenimum innitaris sup/
desiderio preconceptio menon con/
sulto: ne forte postea pēiteat z displice/
at qđ po placuit z qđ p meliore celasti.

Non enim omnis affectio que videtur bona statim est sequenda. sed nec omnis contraria affectio ad primum fugienda. Expectat interdum refrenatioem vti. etiam in bonis studiis et desideriis. ne per importunitatem mentis distraccionem incurras ne alijs per indiscipline de scandalum generes vel etiam per resistentiam aliorum subito turberis et corruas. Interdum pro optima violentia vti et viriliter appetitum sensu sitiuo contrarie: nec aduertere quod velit caro et quod non velit. sed hoc magis satagere ut subiecta sit etiam nolens spiritui: et tam diu castigari debet et cogi fuituti subesse donec pata sit ad omnia: paucisq; contentari discat. et simpliciter delectari nec aliquid inconueniens murmurare

De informatione patientie et lucamine aduersus concupiscentias

Capitulum. XIII

Domine dñe deus ut audio patientia est mihi valde necessaria.

multa enim in
Nam qualite
ce mea non po
ta mea. Trac
legere pace
contraria no
re te pace inu
bula totius
rieratib' pro
multa posse
igne purgat
per minus m
na futura si
la presentia
tolerare. An
ius nihil aut
uenies etiam si
Sed habet
ones et ppias
et parum pond
Esto quia si
sed quod in pu

Liber Tercius.

multa enim in hac vita accidunt contraria
Nam qualitercumque ordinauero de pa
ce mea non potest sine bello et dolore vi
ta mea. Ita est fili. Non autem volo te ta
le querere pacem que temptatibus careat aut
contraria non sentiat. sed tunc etiam estima
re te pacem inuenisse cum fueris varijs tri
bulatibus exercitatus et in multis contra
rietatibus probatus. Si dixeris te non
multa posse pati quod tunc sustinebis
ignem purgatorium. De duobus malis sem
per minus malum est eligendum. Ut gēter
na futura supplicia possis euadere ma
la presentia. Itudeas pro deo equanimiter
tolerare. An putas quod boies seculi hu
ius nihil aut parum patiantur. Nec hoc in
uenies etiam si delicatissimos quesieris.
Sed habet inquis multas delectati
ones et proprias sequuntur voluntates. ideo
quod parum ponderant suas tribulationes.
Esto quod ita sit ut habeant quicquid voluerit
sed quod diu putas durabit. Ecce quod ad

R

modum fumus deficient abūdantes
in secto. et nulla erit recordatio ōpteritō
rū gaudiorū. S; cū adhuc viuūt non
sine amaritudine et tedio ac timore in
eis quiescūt. Et eadē namq; re vñ deo
lectatōez cōcipiūt sibi inde doloris pe
nā frequēter recipiūt. Iuste illis fit. et
q; inordinate delectatōes querūt et se
quunt nō sine amaritudine et cōfasio
ne eas expleāt. Quē breues: q; falsē: q;
inordinate et turpes oēs sunt. Vexm
pre ebrietate et cecitate nō intelligūt. s;
velut muti aiali a ppter modicū corru
ptibilis vite delectamentū mortē ani
me incurrūt. Tu g fili post cōcupiscē
tias tuas non eas. et a volūtate tua a
uerrere. Delectare in dño et dabit tibi
petitōes cordis tui. Et em si veraciter
vis delectari et abūdantiā a me cōsola
ri. ecce in cōtemptu oīm mūdanoz et i
abscissione oīm infimarū delectatōnū
erit bñdictio tua. et copiosa reddet tibi

consolatio: et
turari solatio
suauiores et
nies. Sed p
cia et labore d
Obstiste in d
cōsuetudie d
caro: s; seru
gabit te et ex
sed oīoe fug
aditus ei m

De obedi
exemplu

Ille
fili
obedi
tia

amittit cōmu
spore suo sup
caro sua nece
sepe recalcit
clerit supior

Liber Tercius.

consolatō: et q̄nto plus te ab om̄i crea-
turarū solatio subtraxeris: tāto in me-
suauiores et potētiōres solatōs inue-
nies. Sed p̄mo nō sine quadā tristi-
cia et labore certam̄is ad has ptīges.
Obstistit inolita soluetudo. s; meliori
cōsuetudie deuīncet. Remurmurabit
caro: s; seruoze spūs refrenabit. Insti-
gabit te et exacerbabit spēs antiqu⁹
sed oīoe fugabit. insup et labore vtili
aditus ei magnus obstruetur.

De obediētia hūilis subditi ad
exemplum ihu xpī Ca. XIII

Illi qui se subtrahere nint ab
obediētia ip̄e se subtrahit a g̃/
tia. Et qui querit h̄re p̄uinata
amittit cōmunia. Qui non libēter et
spōte suo sup̄iori se subdit. signū est q̄
caro sua necdū perfecte sibi obedit. s; sepe
recalcitrat et murmurat. Disce g̃
celerit sup̄iori tuo te s̄bmittere sic carnē

ppriam optas subiugare. Citius nāq̃
exterius vincit inimicus si interior homo non
fuerit deuastatus. Non est molestior
et peior aie hostis q̃ tu ipse tibi non bene
procordans spiritui. Oportet enim verus
te assumere tuū p̃p̃r contemptus si vis p̃
ualere aduersus carnes et sanguinē. q̃
adhuc nimis inordinate te diligit. ideo
plene te resignare aliorum voluntati trepi
das. Sed q̃d magnū. tu q̃ puluis es et
nihil. si propter deū te subdis hominibus: q̃n̄ ego
om̃ip̃s et altissim⁹ qui cūcta creauit ex ni
hilo me hominē propter te subieci humiliter
Fac⁹ suū oīm humillim⁹ et infimū vt
tuā supbiā mea humilitate vinceres.
Disce obtemperare puluis. disce te humi
liare terra et limus et sub oīm pedib⁹
incuruare. disce voluntates tuas frāge
re. et ad oīm subiectōem te dare. Exar
desce protra te. nec patiaris tumores in
te viuere. sed ita subiectū et puulum te
exhibe vt oēs sup te ambulare possint

et sicut lu
habes b
de pecca
bus nbi
tiens in
bi ocul
tni cons
lectōez
existere
ratem te
prium d

De
der
nis

nima me
dero q̃
tuo. S
m̃ pepci
stelle de

Liber Tercius

z sicut lutu; platearū ꝑculcare. Quid habeshō inanis cōqueri. Quid sordi de peccator potes ꝑdicere exprobrāri/ bus tibi q̄ totiens deū offendisti. z to tiens infernū meruisti Sed peccit ti bi ocul⁹ meus qz preciosa fuit aia tua in conspectu meo. vt cognosceres di/ lectōez meā z gratus bñficijs meis sp existeres. z ad verā subiectōem z hūili tatem te iugiter dares. patienterq; pro prium contemptum ferres.

De occultis dei iudicijs consi/ derandis ne extollamur in bo/ nis.

Capitulum. XV

Istos super me iudicia tua dñe. z timore ac tremore cōcu tis oīa ossa mea z expauescit a nima mea valde. Sto atronitus z ꝑsi dero qz celi non sunt mūdi in ꝑspectu tuo. Si in angel⁹ repisti prauitatē nec tñ peccasti. qd fiet de me. Ceciderunt stelle de celo z ego pulvis qd presumo

Quorū opa videbant̃ laudabilia ceci-
derūt ad infima. ⁊ qui comedabāt pa-
nē angelorū vidi filiūq; delectari porco-
rū. Nulla est ḡ sanctitas si manū tuaz
dñe retrahas. Nulla sapiētia pdest si
gubnare desistas. Nulla inuat forti-
tudo si confuare desinas. Nulla secu-
ra castitas si eā nō ptegas. Nulla pro-
pria pdest custodia si non adsit tua sa-
cra vigilātia. Nā relictī mergimur et
pimus. visitati p̃o viuim⁹ ⁊ erigimur
Instabiles quippe sum⁹ sed p te p̃fir-
mamur. tepescim⁹ s; a te accendimur.
Q̃ hūiliter ⁊ abiecte mihi de me ip̃o
sentiendū est q̃ nihil ip̃edendū si quid
boni video ⁊ h̃re. Q̃ p̃funde me sub-
mittere dēo sub abyssalib; iudicijs tu-
is dñe. vbi nihil aliud me esse inuenio
q̃ nihil ⁊ nihil. Q̃ pond⁹ imensū ⁊ ope-
lag⁹ intrāsnatabile. vbi nihil de me re-
pio q̃ in toto nihil. Vbi est ḡ larebra
glie. vbi p̃sidentia de glia p̃cepta Ab/

sorta est o
dicioꝝ tu
ro in p̃p̃e
p̃forman
cuꝝ cor i
cū tot⁹ m
cipitas.
bitur q̃ to
Nā ⁊ ip̃i
ficient cū
dñi man

Qu
omn

tu hoc
et vtile e
hoc vti a
nociuꝝ
saluti p̃d
Non at

Liber Tertius.

sorta est ois gl'ia vana i pfunditate iudicioꝝ tuoru sup me. Quid est ois caro in p'spectu tuo. Nūqđ gl'abit lutus p'formante se. Quō p'terigi vaniloq'o cuiꝰ cor in p'itate subiectū est dō. Non eū tot' mūdus erigeret quē sibi subiecit p'itas. nec oīm laudantiū ore mouebitur q' totā spem suā in dō firmauit. Nā r' ipi q' loquunt' ecce oēs nihil. r' d' ficient cū sonitu p'boꝝ. Veritas autē dñi manet in eternū

Qualiter standū sit ac dicēdū in omni re desiderabili. Cap. XVI

Illi sic dicas in oī re. Dñe si tibi placitū fuerit. fiat hoc ita. Dñe si sit honor tu' fiat i noīe tuo hoc Dñe si mihi videris expedire et vtile esse probaueris. tunc da mihi hoc vti ad honorem tuum. sed si mihi nociuū fore cognoueris nec aīe mee saluti p'desse aufer a me tale desiderū Non em̄ om̄e desiderū a spūs sancto ē

etiam si hoī videatur rectū aut bonū.
Difficile est p̄ hoī iudicare an spūs bo-
nus aut alien⁹ te impellat ad desiderā-
dū hoc vñ illud: an etiā ex pprio moue-
aris spū. Multi in fine sunt decepti
q̄ pmo bono spū videbantur inducti.
Igīr semp cū timore dei ⁊ cordis hūi-
litate desiderādum ē ⁊ petendū q̄cqd
desiderabile mēti occurrit. maxie q̄cū
ppria resignatōe mibi totū cōmittē-
dū est atq; dicendū. Dñe tu scis q̄liter
melius ē. fac hoc vñ illud sicut volueris.
Da qd vis ⁊ quātū vis ⁊ qñ vis. Fac
mecū sicut scis ⁊ sicut tibi magis placu-
erit ⁊ maior honor tuus fuerit. Pone
me vbi vis ⁊ libere age mecū in oībus
In manu tua ego sum. gyra ⁊ reuerſa
ma p̄ circuitum. En ego fuus tu⁹ pa-
ratus ad oīa. qm̄ nō desidero mibi vis-
uere sed tibi. vñ nā digne et p̄fecte

Oratio p̄ bñplacito dei p̄ficiēdo.
Capitulum. XVII

Libertertius.

Q Oncede mihi benignissime
ibu grām tuā vt mecū sit z me
cū laborer. mecūq; vsq; in finē
pseueret. Da mihi sp desiderare z vel
le qđ tibi magis acceptū z cbarius pla
cet. Tua volūtas mea sit z mea volū
tas tuā sequat. sp z optieci concordet
Sit mihi vnū velle z nolle tecū. nec a
liud posse velle aut nolle nisi qđ vis et
nolis. Da mihi oībus mori que ī mū
do sunt. z ppter te amare contēti z ne
sciri in hoc seculo. Da mihi sup omnia
desiderata in te qđscere et cor meū in te
pacificare. Tu pā par cordis. tu sola
req̄es. extra te oīa sunt dura z inq̄eta.
In hac pace ī idipm. hoc est. in te vno
summo et eterno bono dormiam et re
quiescam Amen.

Q ueruz solaciū in solo
deo ē querendū La. XVIII.
Uicqđ desiderare vlcogitare
possum ad solaciū meū nō hic

expecto. sed in poster. q. si omnia sola
cia mūdi solus habere. z omibus deli
cijs frui posses certū est q. diu durare
non possent. Vñ non poteris aīa mea
plene solari nec perfecte recreari nisi
in deo solatore pauperū z susceptore
hūiliū. Expecta modicū aīa mea. ex/
pecta diuinū pmissū z habebis abū/
dantiā oīm bonorū in celo. Si nimis
inordinate ista appeti pſentia pdes e/
terna z celestia. Sint ipalia i vsu eter
na in desiderio. Non potes aliq̄ bono
tēporali satiari. qz ad hec fruenda nō
es creata. Etiam si omnia bona creata
haberes. non posses esse felix z btā. sz
in deo qui cuncta creauit. tua beatitu
do. tua z felicitas pſistit. non qual vi/
detur z laudat a stultis mūdi amatorib;
bus: sz qualē expectāt boni tpi fideles
z p̄gustant interdū spirituales ac mū/
di corde: quorū conuersatio est in celis
Vanū est z breue oē humanū solariū

Būm ver
tare p̄cipit
fent consol
Adesto m
pore. Hec
velle carer
tua defuer
litas z iu
cio. Non e
in eternu

D. ou
nend

is sent
Dñe ver
solicitud
ego poss
causalit
nem sol
nedūmā

Liber Tercius.

Butz verū solaciū qđ intus a veritate p̄cipitur. Deuor⁹ hō ubiq̄secum fert consolatorē suū ih̄m. et dicit ad eū Adesto mihi dñe ih̄u in om̄i loco z tēpore Hec mihi sit consolatio libenter velle carere om̄i humano solacio. Et si tua defuerit solatio sit mihi tua voluntas z iusta p̄batio pro summo solacio Non em̄ in p̄petuū irasceris. neq̄ in eternum conminaberis.

Om̄is sollicitudo in dō ponenda est: Capitulum. XIX

Illi sine me tecuz agere qđ volo. ego scio quid expediat tibi Tu cogitas vt homo. in multis sentis sic tibi hūan⁹ suadet intellex⁹ Dñe verū est quod dicis. Maior est sollicitudo tua pro me q̄ois cura quā ego possum gerere pro me. Nimis ei casualiter stat qui non proyicit omnem solitudinem suam in te. Domine dñmō voluntas mea recta z firma

ad te pmaneat fac de me qcqd tibi pla/
cuerit. Non em̃ potest esse nisi bonuz
qcquid de me feceris. Si me vis esse
in tenebris sis bñdictus. ⁊ si me vis es
se in luce sis itez bñdictus. Si me di
gnaris consolari sis bñdictus. ⁊ si me
vis tribulari eque sis semp bñdictus
Fili sic optet testare si mecum deside/
ras ambulare. Ita promptius debes
esse ad patiendū sicut ad gaudendum
Ita libenter debes esse inops ⁊ paup
sicut plen⁹ ⁊ diues. Dñe libeter patiar
p te qcqd volueris venire sup me. In
differenter volo de manu tua bonū et
malū. dulce ⁊ amare. letū ⁊ triste susci
peret. p oibus mihi ptingētibz gra
tias agere Custodi me ab om̃i pctō: ⁊
nō timebo mortē nec infernā. dū mo
do in eternū me nō pñcial. nec deleas
me de libro vite. non mihi nocebit qc
quid venerit tribulationis sup me

Q, tpales miserie xpi exemplo

eqnimo

tu

sal

nec

te. vt patier

rias nō in

ra oruz m

defuit mib

ctū rerū tpa

rimonias

fusione ⁊

pro bñfici

miraculis

prebensio

vita tua m

pñ patrie

rim⁹ pecca

ter me sus

onus cor

porit. Ha

facta est i

ruozia at

Liber Tertius

eqnimitur sunt ferēde. Ca. XX

Itego descendi de celo p tua
salute. suscepi tuas misērias nō
necessitate sed charitate trahē
te. vt patientiā disceres. ⁊ tpaes misē
rias nō indignāter ferres. Nā ab ho
ra ortus mei vsq; ad exitū in cruce nō
defuit mibi tolerantia doloris. defes
ctū rerū tpaaliū magnū habui: mltas q̄
rimonias de me frequēter audiui. cō/
fusiones ⁊ opprobria benigne sustinui
pro bñficijs ingratitudinē recepi ⁊ o
miraculis blasphemias p doctrina re
prehensiones Dñe q; fuisti patēs in
vita tua in hoc maxie implendo prece
ptū patris tui. dignū est vt ego miser/
rim⁹ peccator fm volūtātē tuā patien/
ter me sustineā. ⁊ donec ipse volueris
onus corruptibilis vite p salute mea
portē. Nā zsi onerosa sentiē pñs vita
facta est in iam p grām tuā valde me/
ritoria atq; exemplo tuo ⁊ scōz tuorū

uestigijs infirmis tolerabilior et clari
or. sed et multo magis consolatoria quam olim
in lege veteri fuerat cum porta celi clau-
sa persisteret et obscurior etiam via videba-
tur quam tamen pauci regnum celorum querere cur-
rabant. sed neque qui tunc iusti erant et sal-
uandi ante passionem tuam et sacre mortis de-
bitum celestis regnum poterant introire. O
quantas tibi gratias teneor referre quod rectam
et bonam viam dignatus es mihi et cunctis fi-
delibus ad eternum regnum tuum ostendere.
Nam vita tua via nostra. et per sanctam patien-
tiam ambulamus ad te qui es corona nostra.
Nisi tu nos precessisses et docuisses quod
sequi curaret. Deum quantum longe retroque
manerent nisi tua preclara exempla in-
spicerent. Ecce adhuc te pescimus audi-
tis tot signis tuis et doctrinis. quod fie-
ret si in lumen adsequendum te non habu-
issemus.

De tolerantia iniuriarum
et quis verus patiens pro-
betur.

Capitulum XXI

Q
sa q
liaz
dum vsc a
est qd tu p
ta multa p
tam graui
pbati et cre
ru grauior
us feras tu
non viden
patientia
sint stude
to meli re
sapienti a
res leui a
paratis. F
boie tali p
rieda sunt
et improp
ra. sed ab a
da videro

Liber Tercius

Quid est qđ loqueris fili. Ecf/
sa cōqueri. Cōsidera meā 7 a/
liarū sanctorū passiōez Flon/
dum vsq; ad sanguinē restinisti. Parū
est qđ tu pateris in cōparōne eorū qui
tā multa passi sunt. tā fortit er tēptati.
tam grauitē tribulatī. tā multiplicē
pbatī 7 exercitati Oportet te igit̃ alio
rū grauiora ad mentē reducere vt leuī
us feras tua minima. Et si tibi minia
non vident. vide ne 7 hoc tua faciat ī
patientia. Siue tñ pua siue magna
sint stude cūcia patienter ferre. Quā/
to meli⁹ te ad patiendū disponis tāto
sapienti⁹ agis et ampli⁹ pmereris et fe
res leui⁹ aio 7 vsu ad hoc nō segniter
paratis. Nec dicas non valeo hoc ab
hoīe tali pati: nec hui⁹ cemōi mibi pa
riēda sunt. graue em̃ intulit damnum
et improperat mihi q̃ nunq; cogitaue
rā. sed ab alio libēter patiar 7 sic patie
da videro. Incipiēs ē illis cogitatio q̃

virtutes patientie non considerat. nec a
quo coronanda erit sed magis personas et
offensas sibi illatas perpendit. Non est
verus patiens qui non vult pati nisi quod
tibi visus fuerit et a quo sibi placuerit. Verus autem patiens non attendit a
quo homine. utrum a patre suo an ab aliquo
equali aut inferiori. utrum a bono et san-
cto viro vel a perverso et indigno exercea-
tur. sed indifferenter ab omni creatura
quantumcumque querens cumque ei aliquid aduer-
si acciderit. totum hoc gratanter de manu
dei accipit. et ingens lucrum reputat. quod
nihil apud deum quantumlibet parvum pro
deo tamen passum poterit sine merito transire
sine. Esto igitur expedit ad pugnam si vis
habere victoriam. Sine certamine non poteris
venire ad patientie coronam. Si pa-
ti non vis reculas coronari. si autem co-
ronari desideras certa viriliter. sustine
patienter. Sine labore non tendis ad res
quies. nec sine pugna pervenis ad victo-

riam. Fac
tia quod mihi
ra. Tu scilicet
quod deo deus
te. Efficacia
bulatiois p
bilis. Pa
lubre est a

De co
huius

Quod in
res est quod me
me fortita
tio viderit
de vilis quod
tio perveni
tutu cum non
quod penes de
godum bene
vndique non

Liber Tercius.

riam. Fac mihi dñe possibile per gratiā qđ mihi impossibile videt p naturā. Tu scis qđ modicū possum pati z qđ cito deñcior leui exurgēte aduersitate. Efficiat mihi q̄libet exercitatio tribulatiōis p noie tuo amabilis et optabilis. Nam pati z vexari p te valde salubre est anime mee.

De cōfessione pprie infirmitatis et huius vite miseris. Ca. XXII.

Confiteor aduersum me iniusticiā meam p̄fitebor tibi dñe infirmitatē meā. Sepe puares ē q̄ me deñcit z cōtristat. Propono me fortiter acturū sz cū modica tēptatio vcerit maḡ mihi sit angustia. Valde vilis qñq; res est vñ gravis tēptatio puenit. z dū puto me aliqñtulum tutū cū nō sentio. inuenio me nōnunq̄ pen e deuictū ex leui flatu. Vide ergo dñe būilitatē meā z fragilitatē tibi vndiq; notā. Miserere mei z eripe me

de luto vt nō infigar. nō pmanear de
uictus vsq; quaq;. Hoc est qđ me fre/
quēter reuerberat ⁊ corā te pfundit qđ
tā labilis sum ⁊ infirm⁹ ad resistendū
passionib⁹. Et si nō oīno ad p̄sensionē
trahit. tū mibi etiā molesta et g̃uis est
eorū infectatio. et tēdet valde sic q̄tidie
vivere in lite. Ex hinc nota sit mibi in
firmitas mea. qđ mltō facili⁹ irruunt
abomināde sp̄ fantasie q̄ discedūt. U
tinā fortissime d̄s isrl̄ zelator aīaz fide
liū. respicias fui tui laborē ⁊ dolorē as
sistasq; illi in oībus ad q̄cunq; prece /
rit. Robora me celesti fortitudine: neq;
vetus hō misera caro sp̄ui necduz ple
ne subiecta valeat dñari aduersus qm
certare optebit qđ diu spirat in hac vi
ta miserrima. Veni q̄lis est hec vita vbi
nō desunt tribulatōes ⁊ miserie vbi ple
na laq̄is ⁊ hostib⁹ sunt oīa. Flāyna tri
bulatōe seu tēptatōe recedēte alia acce
dit. i. adhuc p̄ore durante pflictu alij

2
plures supu
pōt amari v
nes. ⁊ tot
rūg; Quō
mores ⁊ p
i ea mltis
mūd⁹ qđ fa
relinq̄tur c
tur. S; al
ad p̄tēnēd
desideriū c
bia vite. S;
diū mōi p
dolor dele
tā. ⁊ esse su
di suanica
tē nec vidit
diū p̄fētē
disciplia s
p̄is abren
q̄ g̃uiter n
D; in

Libri Tercius

plures supueniunt et insperate Et quod
potest amari vita hominis tantas amaritudi-
nes. et tot subiecta calamitatibus et misere-
riis: Quod etiam de vita tot generans
mortes et pestes. et tamen amat et delectari
in ea multis queunt. Reprehendit frequenter
mundus quod fallax sit et vanus: nec tamen facile
relinquitur cum concupiscentie carnis dominan-
tur. Sed alia trahunt ad amandum alia
ad continentium. Trahunt ad amorem mundi
desiderium carnis desiderium oculorum et sup-
bia vite. sed pene ac miserie sequentes ea o-
diunt mundi pariunt et tedium. Sed vincit propter
dolor delectatio propterea mentem modo dedi-
tam. et esse sub sensibus delicias reputat. quod
dei suauitatem et internam proutis amenita-
tem nec vidit nec gustauit. Qui autem mun-
dum profectum continentium et deo viuere sub sacra
disciplina studet: isti diuinam dulcedinem
per abrenuntiationibus promissas non ingrati. et
quod quiter mundum errat et varie fallit videt
Quod in deo super omnia bona et dona

reſcendū eſt. Ca. XXIII

Aper oīa et in oībus reſce
nima mea in dño ſp. qz ipe eſt
ſctōz eterna reſes. Da mihi
dulciſſime et amātiſſime ihu in te ſup
omnem creaturaz quieſcere. ſup om
nem ſalutēz pulcritudinē. ſup omnez
gliam ⁊ honore ſup oēm potētiā ⁊ di
gnitatē. ſup oēm ſciam ⁊ ſubtilitatē. ſu
p oēs diuitias ⁊ artes. ſup oēm leticiā
⁊ exultatōem. ſup oēm famā ⁊ laudem:
ſup oēm ſuguitatē ⁊ ōſolatōem. ſuper
oēm ſpem ⁊ pmiſſionē. ſup omne meri
tum ⁊ dſideriū. ſup oīa dona ⁊ mūe
ra que potes dare ⁊ infundere. ſup oē
gaudiū ⁊ iubilatōez quā pōt mens ca
pere ⁊ ſentire. Deniqz ſup oēs anglos
⁊ archāgelos: ⁊ ſup oēm exercituz celi.
ſup oīa viſibilia ⁊ inuiſibilia. ⁊ ſup oē
qđ tu de⁹ meus nō es. qz tu dſ me⁹ ſu
p oīa optimus es tu ſolus altiffimus
tu ſolus potentiſſim⁹. tu ſol⁹ ſufficien

tiſſimus ⁊ p
mus ⁊ ſola
rimus ⁊ tam
mus ⁊ glori
cia bona ſi
atqz ideo m
ter te ipm
las vlt pmi
epro. Qm
reſcere n
te reſcat
trāſcenda
ſu xpe ama
ſe creatre
tatis ad v
qñ ad plen
re qz ſuavi
nūre collig
ſentiā me
modū in r
frequente
dolore po

Liber Tertius

tissimus et plenissim⁹ tu solus suavis-
simus et solaciosissim⁹. tu solus pulcer-
rimus et amantissim⁹. tu solus nobilissi-
mus et gloriosissim⁹ sup oia. in quo cū
cta bona simul pfecte sunt fuerūt et ēē
atq; ideo min⁹ cū et insufficiēs q̄cqd p/
ter teipm mihi donas. vt d̄ teipō reue-
las vl̄ pmittis te nō viso nec plene ad/
epto. Qm̄qdē nō p̄t cor meū veraciter
requiescere nec totaliter contentari nisi in
te requiescat. et oia dona oēm̄q; creaturā
trāscendat O mi dulcissime sponse ie-
su xpe amator purissime dñator vniū/
se creature q̄s mihi det pēnas et liber-
tatis ad volandū et pausandū in te O.
qū ad plenū dabit vacare mihi et vide-
re q̄s suavis es dñe d̄s me⁹. Qñ ad ple-
nū recolligā me in tert p̄ amore tuo n̄
sentia me. s; te solū sup oēm̄ sensum et
modū in mō nō oibus noto. Rūc aut
frequenter gemo et infelicitatē meā cū
dolore porio. q; mltā mala in hac val

le miferiarū occurrūt q̄ me sepi⁹ p̄tur
bant p̄tristant z obnubilant. sepi⁹ im
pediūt z distrahiūt. alliciūt z iplicāt ne
libez habeā accessus ad te. z ne iocun
dis fruar amplexib⁹ prestosq̄ beas spi
ritib⁹. **N**oueāt te suspiriū meū z d̄so
latio mlti plex in terra. **O** ihu splendor
eternę gl̄ie solamē pegrinātis aīe. ap̄
te est os meū sine voce. et silētiū meū
loq̄tur tibi. **V**sq̄q̄ tardat venire dñs
me⁹ **V**eniat ad me paup̄culū suū z le
tū faciat. **M**ittat manū suā z me mi
serū eripiat de omī angustia **V**eni ve
ni. qz sine te nulla erit q̄eta dies aut ho
ra: qz tū letitia mea: et sine te vacua est
mensa mea. **M**iser suz z qdāmodo in
carcerat⁹ z p̄pedib⁹ ḡuat⁹ donec luce p̄
sentie tue me reficias ac lib̄tati donec
vultū q̄ amicabilem demonstrēs. **Q**ue
rāt alij p̄te aliud qd̄cūq̄ libuerit. z mi
hi aliud interiz nil placet nec placebit
nisi tu de⁹ meus. spes mea. sal⁹ eterna.

Non renice
nec grā tua
loq̄ris. **E**c
innocasti m
aīe tue hūi
inclinauer
dixi. dñe in
te. parat⁹ or
por excitat
bñdictus
te cūz fuo
cordie tue.
miseru
valde aīe
z vilis
ctis mirab
tua bona
nidencia
ergo tibi
re laudet
et cūcta cr
De record

Liber Tercius.

Non reticebo nec deprecabor faciem tuam
nec gratia tua reuertatur. in omnibus tui intus
loquaris. Ecce assus. Ecce ego ad te: quia
inuocasti me lachryme tue et desiderium
anime tue humilitatio tua et contritio cordis
inclinauerunt me et adduxerunt ad te Et
dixi. Domine inuocaui te et desideravi frui
te. parat omnia respondere propter te. Tu ei
propter excitasti me ut quererem te. Si
benedictus Dominus qui fecisti hanc bonita-
tem cum tuo semine multitudinem miseri-
cordie tue. Quid habes ultra dicere do-
mestico tuo coram te nisi ut humiliet se
valde ante te. memor spiritus proprie iniquitatis
et vilitatis. Non enim est similis tui in cun-
ctis mirabilibus celi et terre. Sunt opera
tua bona valde Domine iudicia vera. et pro-
prietaria tua regunt vniuersa. Laus
ergo tibi et gloria. o patris sapientia.
te laudet et benedicat os meum. anima mea
et cuncta creata sunt. Ca. XXXIII.
De recordatione beneficiorum dei multiplicium

Heri dñe cor meū in lege tua:
Et in preceptis tuis doce me am-
bulare. Da mihi itelligere vo-
luntatē tuā. et cū magna reuerentia ac
diligenti consideratōe bñficia tua tā in
generalis q̃ in speciali memorari vt di-
gne tibi ex hinc valeā grās referre. Ve-
rū scio et p̃fiteor. nec p̃ minūmo pūcto
me posse debitas grāz laudes p̃solue-
re. Minor ego suz oībus bonis mihi
prestitis. et cū tuā nobilitatē attēdo de-
ficio p̃ magnitudine illi⁹ spūs meus
Omnia que in aīa habem⁹ et in corpe et
quecūq; exteri⁹ vlt̃ inferius naturaliter
vlt̃ sup̃naturaliter possidem⁹. tua sunt
bñficia. et te bñficiuz piū ac bonū com-
mēdāt a q̃ bōa cūcta accepim⁹. Et si ali-
us pl̃ra. aliis pauciora accepit: omnia
tū tua sunt. et sine te nec minimū habe-
ri potest. Ille q̃ maior accipit nō pōt
merito suo gl̃iari: nec sup̃ aliois extol-
li nec minori insatulare. qz ille maior

2
et melior q̃ si-
tiādo bñfici-
oibus vilio-
rese iudicat
maiora. Q-
tristari nō
neq; diuina
dere et tūā
tā affluētē
p̃sonaz acc-
Dia ex te.
Tu scis q̃
et cur iste n-
nīm s; tu
singulorū
mie dā p̃
nō multa
laus et gl̃i-
rata paup̃
mō grāui
inde cōcip-
ritatē ma-

Liber Tercius

et melior quàm sibi min⁹ ascribit et in regna
ciando bñliore est atq; deuotior. Et qui
oibus vilior ē se existimat et indignio⁹
re se indicat aptior est ad p̄cipiendum
maiora. Qui aut̄ pauciora accepit cō/
tristari nō debet: nec indignāter ferre
neq; ditiari inuidere. sed te poti⁹ atten/
dere et tuā bonitatē maxime laudareq;
tā affluēter. tā gratis taz libenter sine
psonarū acceptōe tua munera largiris
Dia ex te. idō in oibus es laudāda
Tu scis qđ vniciq; donare expediat
et cur iste min⁹ et ille ampli⁹ habeat nō
nrm s; tū est hoc discernere. apđ quē
singulorū diffinita sūt merita. Vñ do/
mie dōs p̄ magno etiā reputo bñficio
nō multa hñe vñ exteri⁹. et fm homies
laus et glia appareat. Ita vt qđs p̄side/
rara paup̄tate et vilitate p̄sone sue non
mō grauitatē auz tristitiā vñ delectōez
inde cōcipiat. s; poti⁹ p̄solatōez et bila/
ritatē magnā. qz tu dōs paupes et bñi

les. atq; huicmōdo dīspectos tibi elegisti
in familiares et domesticos. Testes
sunt ip̄i apl̄i tui: q̄s p̄ncipes sup̄ oēm
terrā p̄stituiſti. fuerūt tñ sine querrela
p̄nerſari in mōdo tā hūilesz simplices
sine oīmi malicia z dolo vt etiā pati cō
tumelias gauderēt p̄ noīe tuo. z q̄ mū
dus abhorret ip̄i amplecterentur affe
ctu magno. Nihil ḡamatorē tuū z co
gnitorē bñficioz tuoz ita letificare d̄
bet sicut volūtas tua in eo. et bñplaci/
tū eterne dispositōis tue de qua tñ cō
tentari debet z p̄solari vt ita libenter
velit esse minim⁹ sicut aliq̄s optaret ef
se maxim⁹. z ita pacificus z contentus
in nouissimo sicut in loco primo. atq;
ita libēter displicabilis z abiect⁹ nul/
lius q̄z noīis z fame. sicut ceter⁹ hono
rabilior z maior in mūdo. Nam volū
tas tua z amor honoris tui oīa exce
dere debet. z plus eū cōsolari: magisq;
placere q̄ oīa bñficia sibi data l' dāda

Dequa
tibus p
M
z v
dic
audire. S
revolunt
plus h̄re
z oības sub
lūtas dei in
hō ingred
sermo tuu
rinet p̄fec
sensu z v̄ba
fideliter cu
cillis in me
me impac
bac doctri
tu qui oī
semper oī
tiam vt po
nem. z me

Liber Tercius.

De quatuor magnā importan-
tibus pacem. Capi. XXV.

In nunc docebo te viā pacis
et vere libertatis. Fac dñe qđ
dicis. qz hoc mihi gratum est
audire. Stude fili alteri⁹ potius face-
re voluntatez q̃ tuā. Elige sp̃ min⁹ q̃
plus hñe Quere semp inferiorē locuz
et oibus subesse. Opta sp̃ et ora. vt vo-
lūtas dei integre in te fiat. Ecce talis
hō ingreditur fines pacis et quietis. Dñe
sermo tuus iste brevis multū in secō/
tinet p̃secrōis. p̃uus est dictu. sz plen⁹
sensu et verber i fructu. Nā si posset a me
fideliter custodiri non deberet tā fa-
cilis in me turbatō oriri. nam q̃tiens
me impacatum sentio et grauatus. ab
hac doctrina me recessisse inuēio. Sz
tu qui om̃ia potes et anime profectum
semper diligis adauge maiorem gra-
tiam vt possim tuum complere sermo-
nem. et meam proficere salutem.

2
Dño ꝑ cogitatōes malas La. XXVI
Domine dñs me⁹ ne elongeris a
me dñs me⁹ in auxiliū meū rel/
pice. qm̄ insurrexerūt in me co/
gnatōs vane ⁊ timores magni affligē/
tes aīam meā Quō ꝑtransibo illesus:
quō ꝑfringā eam. Ego in q̄tān te ibo
⁊ gloriosos terre bñfiliabo. aperiā iā
nuā carceris et archana secretorū reue/
labo tibi. Fac dñe vt loqueris. ⁊ fugiāt
a facie tua oēs inique cogitatōes Dec/
spes ⁊ vnica ꝑsolatō mea ad te in oīni
tribulatione ꝑfugere. tibi ꝑfidere: te ex/
intimo inuocare. ⁊ patienter cōsolatō/
nem tuam expectare.

Dño ꝑ illuminatōne mētis de/
uotissima. Capit. XXVII

Clarifica me bone ihu clarita/
te eterni lumīs. ⁊ educ de ha/
bitaculo cordis mei tenebras
vniuersas. Cohibe cogitatōes mltas
⁊ elide vim facientes tēptatōes. Pu

gna fortiter
bestias: ꝑcu/
sas. vt fiat ꝑ/
tia laudis
hoc est in co/
⁊ tēptatōib/
loni: ne flā/
Emitte lucē
at sup terrā
cua donec i/
naz tuā des/
celesti. min/
rigandā fa/
rū bonū ⁊ c/
sam mole/
deriū meū
tate sup ne
cognare. R/
turāū ind/
res creatā
q̄etare ꝑs/
bili dilectō

Liber Tercius.

XXVI
gna fortiter pro me et expugna malas
bestias: concupiscentias dico illecebras
sas. ut fiat pax in virtute tua et abundā
tia laudis tue resonet in aula sancta.
hoc est in consciā pura Impera vētis
et tēpestatibus dic mari quiesce dic aequi
loni: ne flaueris. et erit tranquillitas mag
Emitte lucē tuā et veritatē tuā ut luce
at sup terrā. qz terra sum inanis et va
cua donec illumines me. Effūde gra
tiaz tuā desup. perfunde cor meuz grā
celesti. ministra deuotōis aquas ad ir
rigandā faciē terre. ad pducendū fruc
tū bonū et optimū. Eleua mentes pres
sam mole peccatōz. et ad celestia totū desi
deriū meū suspende: ut gustata suavi
tate supne felicitatē pigeat de terrenis
cogitare. Rape me et eripe ab omni crea
turarū indurabili solatōne. qz nulla
res creata appetitū meū plenarie valz
quetare et solari. Junge me tibi in sepa
bili dilectōis vinculo qm tu sol⁹ amā

ti sufficis. ⁊ absq; te friuola sūt vniūsa
Deunitatōne curiose inq̄sitiōis
sup̄ alterius vite. La. XXVIII

Illi noli esse curiosus: nec va-
cuas gerere sollicitudines. qđ
hoc vñ illud ad te. tu me seque-
re Quid em̄ ad te vñ ille sit talis vel
talis. aut iste sic agere vñ loq̄tur. Tu nō
indiges rñdere pro alijs. s; pro teip̄o
rationem reddes. Quid ḡ te implicas
Ecce ego om̄es cognosco. ⁊ cūcta que
sub sole fiunt video. ⁊ scio qualiter cū
vnoquoq; sit: quid cogitet. quid velit
⁊ ad quē finem tendat ei⁹ in iērio. Si
hī igitur p̄mittēda sunt om̄ia tu vero
serua te in bona pace. ⁊ dimitte agitā-
tem agitare quātum volueris Veniet
sup̄ euz qđquid fecerit vñ dixerit. quia
me fallere non potest. Non sit tibi cu-
re de magni nominis vmbra ⁊ non d̄
multorum familiaritate. nec de priua-
ta hominū dilectione. Ista enīz gene-

rant dñs
obscure
bum me
uentū m
stium co
nidus ⁊
miliare

In
pfece

If
dat: ego
rant fec
omne
bus ⁊ m
in mule
vocz m
te pace
omni re
dicas. e
ad hoc

Libertus Tertius.

rant distractiones et magnas in cor-
obscritates. Libertus loquerer tibi
bum meum et abscondita reuelare si ad-
uentum meum diligenter obseruares et o-
stium cordis mihi aperires. Esto pro-
uidus et vigila in orationibus. et hu-
miliate in omnibus.

In quibus firma pax cordis et verus
perfectus consistit: La. xxix

In ego locutus sum. Pacem
f. relinquo vobis. pacem meam
do vobis. non quod mundus
dat: ego do vobis Pacem omnes deside-
rant sed que ad veram pacem pertinent non
omnes curant Pax mea cum humili-
bus et mansuetis corde. Pax tua erit
in multa patientia. Si me audieris et
voce meam secutus fueris poteris mihi
te pace frui. Quid igitur faciam. In
omni re attende tibi quid facias et quid
dicas. et omnem intentionem tuam
ad hoc dirige ut michi soli placeas. et

Dñe fiat volūtas tua ego bene merui
tribulari ⁊ grauari optet vtiq; vt susti
neā; ⁊ vtinā patiēter donec trāseat tem
pestas ⁊ meli⁹ fiat. Potēs est aut oīpo
tens man⁹ tua etiā hāc tēptatōez a me
auferre ⁊ ei⁹ impetū mitigare ne penit⁹
succūbaz; quēadmodū ⁊ pri⁹ sepe egisti
mecū de⁹ meus miscōia mea. Et quā/
to michi difficilius: tāto tibi facilitior ē
hec mutatio dextre excelsi.

De diuino petendo auxilio ⁊ confi
dētia recuperāde grē. La. XXXV

Illi ego dñs cōfortans in die
tribulatōnis. Venias ad me
cū tibi nō fuerit bñ. Hoc ē qđ
maxime impedit p̄solatōez celestē. qā
tardius cōuertis te ad orationē Nam
anteq; me intente roges mltā interim
solacia queris ⁊ recreas te in externis
Idō qđ sit vt parū oīa p̄sint donec ad
uertas. qz ego suz q̄ eruo sperantes in
me nec eit extra me valēs auxiliū neq;

vtilec
diū. S
itātē
meari
rem v
dante
est di
facier
ter ⁊ p
fortis
Expo
Len
vana
lolic
vt tri
fici d
de fur
tenun
bmōi
bucan
gestiō
veris

Liber Tercius.

utile consiliū. sed neq̃ durabile reme-
diū. Sz iam resumpto spū post tēpe/
statē recōualeſce in luce miserationū
meārū. qz xpe sum dicit dñs. vi restau-
rem vniuersa nō solū integre. sz zabū-
danter z cumulate. Nunqd mibi q̃c̃q̃
est difficile. aut ero similis dicēti z nō
facienti. Ubi est fides tua Sta firmi-
ter z pseuerāter. Esto lōganimis z vir
fortis. veniet tibi cōsolatio in tpe suo
Expecta me expecta veniā z curabo te
Temptatō est que te verat. z formido
vana que te exterrēt. Quid importat
lolicitudo de futuris p̃ngentib⁹ nisi
vt tristitiā sup tristitiā habeas. Suf-
ficir dei malicia sua. Vanū ē z inutile
de futuris cōturbari vlt gratulari q̃ for-
te nunq̃ euenient. Sed humanū est
bmōi imaginatōib⁹ illudi. z parui ad/
huc animi signū tā leuiter trahi a sug-
gestiōe inimici. Ip̃e em̃ non curat an
veris an falsis illdat z decipiat. z viz

presentiū amore vlt futuroꝝ formidie
pſternat. Non igitur turbetur cor tuū ne/
q̃s formidet. Crede in me. ⁊ in miſcōdia
mea habeto fiducia. Qñ tu te elonga
tū eſtimas a me. ſepe ſum p̃p̃inquoꝝ.
Qñ tu eſtimas totū perditū. tunc ſepe
magis merēdi inſtat lucrū. Non ē totū
p̃ditum qñ res accidit in ōrium. Non
debes iudicare ſm p̃iis ſentire. nec ſic
guitari alicui vnde cūq̃ veniēti inbe/
rere et accipe tanq̃ ois ſpes ſit ablata
emergendi. Noli putare te derelictum
ex toto q̃nis ad t̃pus miſerim tibi ali
quā tribulatoē. vlt etiā optatā subtra
herim ꝛ ſolatioē. ſic em̃ tranſit ad re/
gnū celoꝝ. Et hoc ſine dubio magis
expedit tibi ⁊ ceteris ſuis meis vt ex
citēmini aduerſus q̃s ſi cuncta ad libi
tū haberetis. Ego noui cogitatioē
abſcōditas. qz multū expedit p̃ ſalute
tua vt interdum ſine ſapore relinq̃ris
ne forte eleueris in bono ſucceſſu. ⁊ ti

būpi p
dōi a
bi pla
trape
bonū
ſero g
nō in
go ci
gaud
⁊ recō
cū. S
nūq̃s
trista
imme
afflig
dilexi
ciis d
gaudi
nō ad
ad oci
ſed ad
nientia

Liber Tercius

bijpi placere velis in eo qđ nō es. Qđ
dedi auferre possuz. ⁊ restituere cū mi-
hi placuerit. Cū dederō meū est. cū sub-
traxero tuū nō tuli. qz meū est oē datū
bonū ⁊ oē donū pfectū. Si tibi admi-
sero granitatē aut quālibet fr̃ietatem
nō indigner̃ neq; ꝓcidat cor tuū. ⁊ es-
go cito subleuare possuz. ⁊ oīe on⁹ in
gaudiū trāsmutare. Verūtū iust⁹ suz
⁊ recōmendabilis multū cū sic facio te
cū. Si recte sapis ⁊ in p̃tate aspicias.
nūq; debes ppter aduersa tā delecte cō-
tristari. sed mag̃ gaudere ⁊ gr̃as agere:
immo hoc vnicū reputare gaudiū qđ
affligēs te dolorib; nō parco tibi Sic
dilexit me p̃r ego diligo vos. dixi dile-
ctis discipul̃ meis qđ vtiq; nō nisi ad
gaudia tpalia sed ad magna certamīa
nō ad honores sed ad despectōes non
ad ociū sed ad labores. non ad requiē
sed ad afferendū fructum multū in pa-
tientia. Horz memēto fili mi verborū.

De neglectu ois creature vt crea/
tor possit inueniri La. XXXVI

Domine mi ad huc bene indi/
geo maiori grā si debeas illuc
puenire vbi me nemo poterit
nec vlla creatura impedire. Nā qđ diu
res aliqua mererinet non possuz libe
re ad te volare Lupiebat libere volare
qđ dicebat. Quis dabit mibi pēnas si/
cut colūbe et volabo et req̄scas. Quid
simplici oculo quierit. et qđ liberi nil
desiderāti in terris. Q̄poriet igit om
nem p̄transire creaturā. et seip̄ p̄fecte
deserere ac in excessu mentis stare: et vi
dere oim p̄ditore cū creaturis nil si
mile h̄re. Et nisi q̄s ab oibz creatur̄
fuerit expedit non poterit libere intē
dere diuinis. Ideo em̄ pauci inueniū
tur p̄templatiui. qz pauci sciunt se a pe
riur̄is creaturis ad plenū sequestrari
Ad hoc magna req̄ritur grā que aīaz
leuet et sup̄ seip̄az rapiat. Et nisi bō sit

in spū
libera
quid e
Diu p
quid
mens
nō est
ber. L
tia ill
rari et
est illa
fluen
no aq
tur cō
eā req
et mag
in reb
fecta n
et quo
qui sp
boz et
sitor

Liber Tercius

in spū eleuatus. ⁊ ab oībus creaturis
liberat⁹ ac deo tot⁹ vnitus q̄cqd sit qd
quid etiā habz nō est magni pōderis
Diu puus erit ⁊ in terra iacebit q̄ ali/
quid magni estimat. nisi solū vnū im/
mensuz eternū bonū Et q̄t quid deus
nō est nihil est: et p̄ nihilo cōputari de/
bet. Est quippe magna differētia sapiē/
tia illuminati ⁊ deuoti viri ⁊ scia litte/
rati ⁊ studiosi clerici. Alio nobilior
est illa doctna q̄ desursuz ex diuina in/
fluentia manat. q̄ que laboriose hūa/
no acq̄tur ingenio. Plures reperiun/
tur cōtemplatōez desiderare: s̄z que ad/
eā requirunt nō student exercere. Est
⁊ magnū impedimentū. qz in signis ⁊
in rebus sensibilibus stat. ⁊ paz de p/
fecta mortificatōe habet. Nescio qd ē
⁊ quo spū ducimur ⁊ quid prēdīm⁹
qui spūales dici videmur q̄ totum la/
borē ⁊ ampliorē sollicitudinē pro tran/
sitorijs ⁊ vilibus rebus agimus. ⁊ de

teriorib⁹ nostris vix raro plene recol
lect⁹ sensib⁹ cogitam⁹. Proh dolor sta
tim post modicā recollectiōez foras e
rūpim⁹ nec opa nra districta examina
tione trutinam⁹. Ubi iacēt affect⁹ nri
non attendim⁹? q̄ ipura sint oīa nra
nō deploram⁹? Omnis quippe caro cor
rupat viā suā ⁊ ido sequebat⁹ diluui⁹
magnū. Cū g̃ interior affect⁹ nri corru
ptus sit: necesse ēvt actio seq̄ns index
carētie interioris vigoris corūpatur
Ex puro cor de pcedit fruct⁹ bone vite
Quantū q̄s fecerit q̄ritur: s; ex q̄nta p
tute agit nō tā studiose pensat. Si fu
erit foris. dines. pulcer. habil⁹ vel bon⁹
scptor. bon⁹ cātor. bon⁹ laborator in
uestigat: q̄s paup sit spū. q̄s paties ⁊ mi
tis. q̄s deuot⁹ ⁊ intern⁹ a mltis tacetur
Natura exteriora hoīs respicit. grā ad
interiora se cōuertit. Illa frequēter fal
litur. ista in deo sperat vt nō decipiat.
De abnegatiōe sui ⁊ abdicatiōe oīs

Liber Tercius.

cupiditatē.

Ca. XXXVII

Illi nō potes pfecte possidere
libertatez nisi totaliter abne/
ges temetipm. Cōpediti sunt
ocē proprietarij z sup̄ius aātores cupi/
di: curiosi girouagi: gēntes sp̄ mollia
nō que ihu xp̄i. sed sepe hoc fingētes z
p̄ponētes qđ nō stabit. Peribit ei to/
tū qđ non est ex dō ortū. Tene breuez
psummatū s̄buz. Dimitte oīa z inue/
nies oīa. Dimitte cupiditatē z inueni/
es req̄em. Hoc mēte p̄tracta: z cū iple/
ueris oīa intelliges. Dñe hoc non est
op⁹ vnus diei nec ludus puuloz. im/
mo in hoc breui includit oīs pfectio/
religiosoꝝ. Fili nō dēs auerti nec sta/
tim deijci audita via perfectoz. s; ma/
gis ad sublimioꝝa puocari et ad min⁹
ad hec ex dō desiderio suspirare. Unā sic
tecū eēt ad h̄ puāssel vt tuū p̄⁹ aātoꝝ n̄

esses. ſz ad nutū meū pure ſtares. ⁊ ei⁹
quē tibi p̄poſui p̄ris. tunc mihi valde
placere⁹ ⁊ tota vita tua cum gaudio ⁊
pace trāſiret. Dabes adhuc mltā ad
reliquendū. que niſi mihi ex integro
reſignaueris non acquires qđ poſtu-
las. Suadeo tibi a me emere auxi-
um ut locuples ſias. i. ſapiāz celeſtem
oīa infima ꝑculcantē. Poſtpone terre-
nā ſapiam. oēm humanā cōplacentiā
⁊ p̄p̄iā. Dixi tibi viliora emēda ꝑ ꝑcio-
ſis ⁊ altis in reb⁹ humanis. Nā valō
vilis ⁊ pua ac pene obliuioni tradita
videt⁹ vera celeſtis ſapiētia. nō ſapiēs
alta d̄ ſe nec magnificari querēs in ter-
ra: quā mlti ozeten⁹ predicāt. ſz vita lō-
ge diſſentiunt. ipa tñ eſt ꝑcioſa mar-
garita a multis abſcondita

De inſtabilitate cordis ⁊ de
intentione finali ad deum
habenda Ca. XXXVIII:

tati ſub
tus: mō
nūc deu
ſus: nū
inueni
lia ſapi
qđ in ſe
ſtabilit
ad deb
Nā ſic
maner
tot vari
directo
tōis ocl
ſas itur
oculus
to in ali
ro totus
exſitio

Liber Tercius.

Illi noli credere affectui tuo q̄
nūc est: cito mutabit in aliud
Quādiu em̄ vixeris mutabili
tati subiect⁹ eris: etiā nolēs. vt mō le/
tus: mō trist⁹. mō pacat⁹ mō turbatus
nūc deuot⁹: nūc in deuot⁹. nūc studio
sus: nūc accidiosus nūc g̃uis nūc leuif
inueniaris. S; stat sup̄ hec mutabi/
lia sapiēs ⁊ bñ doct⁹ in spū nō attēdēs
q̄d in se sentiat. vl' qua pte flet vent⁹ in
stabilitatis s; vt tota intētio mētis ei⁹
ad debitū ⁊ ad optimū pficiat finem.
Nā sic poterit vn⁹ ⁊ idēz incōcussus p
manere: simplici intētiōis oculo per
tot varios enētus ad me imp̄ermisse
directo. Quāto aut purior fuerit intē
tiōis oculus tāto ḡstanti⁹ inter diuer/
sas itur pcellas. S; in mltis caligat
oculus pure intētiōis. respicit em̄ ci/
to in aliq̄d dlectabile q̄d occurrit. ⁊ ra
ro totus liber q̄s inuenit a nouo pprie
exquisitionis Sic iudei olim venerant
A

in Bethaniā ad marthā z mariā: nō p
pter ihm tm̄ sz vt lazaz videret. Dun
dandus est g̃ intentiōis oculus vt sit
simplex z rect⁹ atq; vltra oīa varia me
dia ad me dirigen^{tes}.

Q; amāti sapit de^{us} sup oīa z in om/
nibus Capitulum. XXXIX

Ecce de^{us} meus z omīa. Quid
volo ampli⁹ z qd felicius desi
derare possuz. O sapiētiū z dul
ce verbū. sed amāti verbū nō mundū
nec ea que in mūdo sunt. De^{us} meus z
omīa. Intelligēti satis dictū est z sepe
repetere iocundū est amāti. Te si qui/
des p̄nte iocūda sunt oīa. te aut absen
te fastidiunt cūcta Tu facis cor tran
quillū. z pacē magnā leticiāq; festiua
Tu facis bñ sentire de oībus z in om
nib⁹ te laudare. nec p̄t aliqd sine te diu
placere. sz si debet g̃tuz esse z bene sape
re. optet gratiam tuā adesse z condimē
to tue sapientie condiri. Qui tu sapis

quid ei
pis qd
Secd
tes z q
nitas
p̄p̄p̄
ficatō
gnos
d car
pit de
m̄ refe
simili
coris
cis in
ppet
fulgur
tranfē
lenific
cū suis
lōlis ex
ta z des
p̄ntia. z
h̄ dasti

quid ei recte non sapiet. et cui tu non sa-
pis quod ei ad iocunditatem esse poteris
Sed deficiunt in tua sapientia mundi sapien-
tes et qui carne sapiunt quia ibi plurima va-
nitas et hic mors inuenitur. Qui autem te
per preceptum mundanorum et carnis mori-
ficationes sequuntur vere sapiens esse co-
gnoscent. quia de vanitate ad veritatem
de carne ad spiritum transferuntur. Istis sa-
pit deus: et quicquid inuenitur in creaturis to-
tum refertur ad laudem sui conditoris. Dis-
similis tamen multum dissimilis sapor crea-
toris et creature. eternitatis et temporis. lu-
cis in create et lucis illuminate. Quod lux
perpetua cuncta creata transcendens lumina
figurata coruscantibus de sublimi. pene-
trans omnia intima cordis mei: purifica-
letifica: clarifica: et vivifica spiritum meum
cum suis potentibus ad inherendum tibi iubi-
lous excessibus. Quod quando veniet hec bea-
ta et desiderabilis hora ut tua me saties
pantia. et sis mihi omnia in omnibus. Quod diu
si datum non fuerit nec plenum gaudium erit.

Adhuc prohdolor uiuit in me vetus
hō. non ē totus crucifix⁹. nō est pfecte
mortu⁹. Adhuc ꝑcupiscit foruiter ad
uersus spm̄ bella mouēt intestina: nec
regnū aie patit esse detum. S; tu qui
dñaris pñari maris. ⁊ motū fluctuū ē
tu mitigas exurge adiuua me. Dissi
pa gētes que bella volūt. cōtere eas in
pñute tua oñde q̄so magnalia tua ⁊ glī
ficetur dextera tua. qz non ē spes alia
nec refugiū mibi nisi in te dñe ds me⁹

Q; nō est securitas a tēptatione i
bac vita. Capitulum. XL

Illi nunc securus es in bac vi
ta. s; quo ad vixerisq; arma spi
ritualia tibi sunt necessaria.

Inter hostes versaris: a dextris ⁊ a si
nistris impugnaris. Si ḡ non vteris
pñdisq; curo parietie non eris diu sine
vulnere. Isup si non ponis cor tuū fi
de in me cū meravolūtate cūcta patie
di. ppter me. non poteris ardore istum.

sustine
Dpor
positi
vincet
quim
vita r
nā. P
ad ma
cēnot
bus n
solo.
subir
nes. v
infirm
pieber
correc
virtut
brican
ei etern
infini
tas q; s
solatioe

Liber Tercius

sustinere: nec ad palmā ptingere bñōz
Dporet te g̃ viriliter oīa pertālire. et
potēti mān vti aduersus obiecta. Nā
vincēti datur manna ⁊ torpenti relin
quit multa miseria. Si queris in hac
vita req̃em. quō tunc puenies ad eter
nā. Non ponas te ad multā req̃em. sz
ad magnā patientiā. Quere verā pa
cē non in terris sed in celis. nō in hōis
bus nec in ceteris creaturis sed in dō
solo. Pro amore dei debes oīa libēter
subire. labores scz ⁊ dolores. tēptatio
nes. veratōes. anxietates. necessitates
infirmittates. iniurias. oblocutōes. re
prehensiones. hūiliatōes. p̃fusiones:
correctōes ⁊ despectōes. Hec iunāt ad
virtutes. hec p̃bant xpi tyronē. hec fa
bricant celestem coronā. Ego reddaz
ei eternaz mercedē pro breui labore. ⁊
infinītā gl̃iaz p̃trāsitoria p̃fusiōe. Pu
tas q̃ semp habebis p̃mavolūtate cō
solatōes spirituales. Sancti mei non

habuerūt tales. sed mltas grauitates
z temptatōes varias: magnasq; deso/
latōes. sed patiēter sustinuerūt se in oī
bus z magis sunt p̄fide deo q̄ sibi. sciē
tes qz nō sunt cōdigne passionēs hui⁹
tpis ad futurā gl̄iaz p̄merendā. Vis
tu statim h̄re qđ multi p̄ lachrymas z
magnos labores vix obtinuerūt. Ex
pecta dñm viriliter age z p̄fortare. nō
li diffidere. noli discedere. sz corp⁹ z a/
nimā expone p̄stanter p̄ gl̄ia dei. Ego
reddā plenissime. Ego tecū ero in om
ni tribulatōe.

Cōtra vana hoīm iudicia. Ca. XLII

Illi tacta cor tuū firmiter i do
mino. et humanū ne metuas
iudiciū. vbi te p̄scia pium red
dit z insonat. Bonuz est z bñm taliter
pati. nec hoc erit graue humili colde z
deo magis q̄ sibi p̄p̄fidenti. Multi
mlta loquūtur. z idō pua fides est ad
hibēda. Sz z oībus satis esse non est

possibi
in dño
enā p
indica
tifica
rat: sed
nō de
corū
tienti
iniqu
rū ar
se def
mie
dalū.
mine
ret. D
nescie
iniuri
poteri
le. Tu
re p̄bie
cūbi z

Liber Tercius.

possibile. Et si paulus oibus studuit
in dño placere z oibus oia fact⁹ est. tñ
etiã p minimo duxit q ab hũano die
iudicatus fuerit. Egit satis p alioz e/
dificatõe z salute qñ in seerat z pore/
rat: sed ne ab alijs aliqui iudicaret vel
nō despiceret cohibere nō potuit. idō
totũ deo cōmisit q totũ nouerat. et pa
tientia z hũilitate ptra ora loquẽtium
iniqua ac etiã vana ac mēdosa cogitã
tiũ atq; pro libitu suo queq; iactantiuz
se defendit. Rñdit tñ interdũ. ne infir
mis ex sua taciturnitate generaret scã
dalũ. Quis tu vt timeas a mortali ho
mine iudicari. Hodie z cras nō ppa
ret. Desi time z hoim terrores nō expa
nesces. Quid pōt aliq; in te p̃bis aut
iniurijs Sibi potius nocet q̃ tibi. nec
poterit iudiciũ dī effugere q̃cuq; est il
le. Tu habes deũ pre ocul. z noli p̃tēde
re p̃bis q̃rulos. q̃ si ad p̃ns videri suc
cubi z p̃fusiõe pati quã non meruisti

ne indigneris ex hoc. neq; p impatien-
tiam minuas coronā tuā. s; ad me po-
tius respice in celū. qui potēs sum eri-
pere ab omī pfusione z iniuria. z vni/
cuiq; reddere s; opera sua.

Depura z integra resignatione sui
ad obtinendam cordis libertatem:

Capitulum XLII

If Alī relinque te z inuenies me
Sta sine electōe. z omī pprie-
tate z sp lucraberis. Nā z adūci-
etur tibi amplior grā. statim vt te resi-
gnaueris nec resumpseris. Dñe quo-
tiēs me resignabo. z in quib; me relin-
quā. Semp z in omī hora sicut i par-
uo sic z in magno. n;hil excipo sed in
oībus te nudatū inueniri volo. Alio-
quin q̄ modo poteris esse me? z ego tu-
us nisi fueris ab omī ppria voluntate
intus z foris spoliat? Quanto celeri⁹
hoc agis tanto melius habebis. et q̄n-
to plenius. z sincerius tanto plus mihi

placobi
dam se
one. Al
puider
cotū ob
sante d
ture p
libert
tiam i
tione
us fac
nio fr
iterun
fruer
proto
rez in
Eris
cabun
ituded
sis exp
qui. til
re. Tu

Liber Tercius.

placebis et amplius lucraberis. Qui/
dam se resignant sed cum aliqua excepti/
one. Non enim plene deo confidunt. ideo
pauere sibi satagunt. Quidam etiam pro
totum offerunt. sed postea temptatione pul/
sante ad propria redeunt. ideo minime in
fide proficiunt. Hi ad veram puri cordis
libertatem et iocunde familiaritatem mee
gratiam non perueniunt nisi integra resigna/
tione et quotidiana sui immolatione pri/
us facta. sine qua non stat nec stabit v/
nio fructiva. Dixi tibi sepe et nunc
iterum dico. Relinque te. resigna te: et
frueris magna interna pace Da totum
pro toto. nihil require. nil repete. sta pur/
e et inhesitante in me et habebis me.
Eris liber in corde et tenebre non percul/
cabunt te. Ad hoc conare et hoc ora
stude desiderare ut ab omni proprietate pos/
sis expoliari. et nudus nudum ihesum se
qui. tibi mori. et mihi eternaliter viuere.
Tunc deficiunt omnes vane fantasie.

conturbatōnes inique ⁊ cure supflue
Tūc etiam recedet immoderat⁹ timor
et inordinatus amor morietur.

De bono regimine in externis ⁊ re
cursu ad deū i piculis. Ca. XLIII

Illi ad istud diligēter redere o
bes vt in omī loco actōne seu
occupatōne externa sis interi
us liber ⁊ tūpīus potēs. ⁊ sint omīa
sub te ⁊ tu nō sub eis. vt sis dñs actio/
nū tuarū ⁊ rector. nō sūus nec empti/
us. sed magis emptus. ver⁹ q̄ hebre
us in sortem ac libertate ⁊ trāsiens filio
rū dei q̄ stāt super pñtia ⁊ speculantur
eterna. q̄ trāsitoria intuent⁹ sinistro o/
culo ⁊ dextro celestia. q̄s t̄palia nō tra
hūt ad inherendū. s̄z trahūt ipī ea ma
gis ad bñ fuiendū put ordinata sunt
a deo. ⁊ instituta a summo opifice qui
nil inordinatum reliquit in sua crea/
tura Sicutiam in omni euētū stas nō
in apparenia externa. nec oclō carna/

li lustra
libet ca
culū ad
q̄d iui
cus de
p em
naculū
fugito
lis zi
lic ⁊ tu
cretar
fragili
a gab
nō pr
duli
lusi su

Q.
goc

f

Liber Tertius.

li lustras visa v'l audita. sed mor in q̄
libet causa intras cū moyse in tabna/
culū ad p̄sulendū dñm: audies nōnū
q̄ diuinū responsū. ⁊ redies instru
ctus de mltis p̄ntib⁹ ⁊ futuris. Sem
p cū moyses recursū habuit ad tab
naculū p̄p̄dubij⁹ questioib⁹ soluedis
fugitq; ad oionis adiutorijū pro picu
lis ⁊ improbitatib⁹ hoīm subleuadis
sic ⁊ tu p̄fugere debes in cordis tui se
cretariū: diuinū intēsus iplozādo suf
fragiū. Propterea nāq; ioseph filij isrl
a gabaonitis legunt d̄cepti qz os dñi
nō prius interrogauerūt s; nimijū cre
duli dulcib⁹ p̄monib⁹ falsa pietate de/
lusi sunt.

Q; homo non sit importun⁹ in ne
gocijs. Capitulum. XLIII

Illi cōmīte mibi sp̄ cām tuaz
⁊ ego bene disponā in tpe suo
Expecta ordinationem meaz
et senties inde profecium.

I M R I
Dñe satis libenter oēs res tibi cōmit/
to: qz parū pōt cogitatio mea pficere.
Utinā nō multū adhererē futuris eue/
ntibus sed ad beneplacitū tuū me incū/
ctāter offerre. Fili mi sepe hōrem ali/
quā agitat qd desiderat. sed cū ad eā p/
uenerit aliter incipit sentire. qz affecti/
ones circa idem nō sunt durabiles sz
magis de vno in aliud nos impellāt.
Non est g̃ minimū crām in minimis
se relinquere. Verus pfectus hoīs est
abnegatō suūpius. ⁊ hō abnegat⁹ val/
de liber est ⁊ securus. Sed antiquus
hostis oībus bonis aduersans a tem/
ptatōe non cessat. ⁊ die noctuq; gues/
molitur insidias. si forte in laqueū de/
ceptrōis possit p̃cipitare incautū. Vi/
gilate g̃ ⁊ orate dicit dñs vt non intres/
tis in temptationem.

Q, bō nihil boni ex se hz ⁊ de nul/
lo gloriari pōt. **Cap. XLV**

Q
vt daret
pqueri
dere po
te hoc
cere. D
habeo
sempre
⁊ inter
pidus
idem ip
bonus
agēs oī
ego qui
qd ad p
tu p dur
me. Ver
cuerit ⁊
qz tu sol
ris auct

Liber Tertius

Domine qđ ē homo qđ memor
es eius aut filiſ hoīs qđ viſi
taui eū. Quid pmeruit homo
vt dares illi grām tuā Dñe qđ poſſuz
pqueri i deſeris me. aut qđ iuſte obrē
dere poſſuz ſi qđ pero non fecerſ. Ler
te hoc in veritate cogitare poſſuz ⁊ di
cere. Dñe nihil ſum. nihil boni ex me
habeo: ſz in omnibz deficio ⁊ ad nihil
ſemp tendo. Et niſi a te fuero adiutus
⁊ interius informat⁹ totus efficioz te/
pidus ⁊ diſſolutus Tu autē dñe ſemp
idem ipſe es ⁊ pmanes in eternū. ſemp
bonus iuſtus ⁊ ſcrūs. bñz iuſte ac ſctē
agēs om̃ia ⁊ diſponēs in ſapiētia. Sz
ego qui ad defectuz magis pnus ſum
qđ ad pfectū non ſum ſemp in vno ſtao
tu pdurans. qđ ſeptē tpa mutatur ſup
me Verūtāme cito meli⁹ fit cū tibi pla
cuerit ⁊ manū porreperis adiutricem.
qđ tu ſolus ſine būano ſuffragio pote
ris auxiliari. et in tantū cōfirmare vt

vultus meus amplius in diuersa nō
mutetur. sed in te vno cor meū cōuer/
tatur ⁊ descat. Vñ si bñ scirē oēm hu/
manā solatōem abijcere siue ppter de/
uotōem adipiscendā siue ppter necessi/
tatē qua cōpellor te querere. qz non est
hō qui me psoletur. tūc merito posses
de grā spare tua et de dono noue pso/
latōis exultare. Sras tibi vñ totū ve/
nit quotiescunqz mihi bñ succedit Ez/
go aut vāitas: ⁊ nihilū añ te incōstās
hō ⁊ infirmus. Vñ g passus glari aut
cur appeto reputari. Nunqd de nubi/
lo ⁊ hoc vanissimum est. Vere inanis
glia mala pestis. vanitas maxima. qz
a vera trahit glia ⁊ celesti spoliat grā.
Dū em hō cōplacet sibi displicet tibi.
dū inbiat laudibz hūanis priuat ver/
tutibus. Est aut vera glia ⁊ exultatō
scā glari in te nō in se. gaudere in no/
mine tuo. nō in virtute ppiā. nec in a/
liqua creatura dlectari nisi propter te

Laudet
ficeret
scm
laudibz
rio cor
botata
mitati
ab inu
est. D
tempo
etern
ricia. Q
us me
noz vi
lorum

D
lie
f
ge cor

Liber Tercius.

Laudes nomē tuū non meū. magni/
ficcitur op⁹ tuū: nō meū. bñdicať nomē
scm tuū. nihil autē attribuat mihi de
laudib⁹ dñi. Tu gl'ia mea. tu exulta
tio cordis mei. In te gl'abor et exulta
bo tata die: p me autē nihil nisi in infir
mitatib⁹ meis. Querāt iudei gl'iam q̄
ab inuicē est ego hāc riqem q̄ a solo dō
est Om̄is q̄dez gl'ia hūana. oīs honoz
temporalis. omnis altitudo mūdāna
eterne gl'ie tue p̄pata vanitas est et stul
ticia. O veritas mea et mīscōia mea de
us me⁹ trīnitas brā. tibi soli laus ho
noz virtus et gl'ozia per infinita secu
lorum secula. Amen.

De contemptu om̄is temporalis
lis honoris. Capi. XLVI

Ist noli tibi attrahere si vīde
as alios honorari et eleuari.
te autē despici et hūiliari. Eri
ge cor tuū ad me i celū et nō p̄stristabie

te contēptus hominis in terris. Dñe
inccitate sumus ⁊ vanitate cito sedu
cimur Si recte me inspicio nunq̃ mi
hi facta est iniuria ab aliqua creatura
vñ nec iuste habeo p̃queri aduersum
te Quia aut̃ frequēter ⁊ g̃uiter peccau
tibi merito armatur p̃tra me ois crea
tura. Tibi igit̃ iuste debetur cōfusio
⁊ cōtepm̃⁹ tibi aut̃ laus honor ⁊ gl̃ia.
Et nisi me ad hoc p̃parauero q̃ veliz
libenter ab om̃i creatura despici et re/
linqui atq; penit̃⁹ nibil videri. nō pos
sum interius pacificari ⁊ stabiliri. nec
sp̃ualit̃ illuminari. neq; plene tibi vniri.

Q, pax non est ponenda in omni/
bus. Capitulum. XLVII

If si p̃ponis p̃ce⁹ tuā cū aliq̃
p̃sona p̃pter tuū sentire⁹ pue/
nire instabilis eris ⁊ impa/
tus S; si recursus habes ad semp vi
uētem ⁊ manentē veritatē non p̃rista
bit te amicus recedens aut moriens.

In me
pter me
visus el
Si me
cicia. ne
ego nō
esse tali
viq̃nt
optare
magis a
cio terr
am alie
us in se
Qui a
grām d
ria sp̃u
scires te
creato a
cū magis
spicio ad
peccus c
pter crea

Liber Tercius.

In me debet amici dilecto stare. et propter me diligendus est quisquis tibi bonus visus est. et multum charus in hac vita. Sine me non valet nec durabit amicitia. nec est vera et munda dilectio quam ego non copulo. Ita mortuus deberes esse talibus affectionibus dilectorum hominum: ut quantum ad te pertinet sine omni humano optares esses consortio. Tanto hoc deo magis appropinquat quanto ab omni solacio terreno longius recedit. Tanto etiam altius ascendit ad deum quanto profundius in se descendit. et plus sibi privilegit. Qui autem aliquid boni sibi attribuit: gratiam dei in se venire impedit. quod gratia spiritus sancti cor humile sper querit. Si scires te perfecte annihilare: atque ab omni creato amore evacuare: tunc deberes in te cum magna gratia emanare. Sed quando tu respicis ad creaturas subtrahit tibi aspectus creatoris. Disce te in omnibus propter creatorem vincere. tunc ad divinam va-

lebis cognitiōez ptingere. Quāticunq;
q̄ modicū sit si inordinate diligit̄ ⁊ re
spicit̄ retardat a summo bono ⁊ viciat̄

Contra vanam et seculare sciām
Capitulum. XLVIII

Illi non moueant te pulcra et
subtilia dicta hoim. Non em̄
est regnū dei in smone: sed in
in p̄tute. Attende verba mea q̄ corda
accendūt ⁊ mentes illūinant. inducūt
cōpunctiōem. ⁊ variā ingerūt ⁊ solatō
nem. Nunq̄ ad hoc legas p̄bū vt do/
ctior aut sapiētior possis videri. s; stu
de mortificatiōez vicioz. q; hoc ampli
us tibi proderit q̄ noticia multaz dif
ficiliū q̄stionū. Cū mlt̄a legeris ⁊ co/
gnoueris. ad vnū tñ opoz venire p̄n
cipiū. Ego sum q̄ doceo hoim sciām
⁊ clariōrē intelligētiām paruulis tri
buo q̄ ab homine possit doceri. Cui
ego loquor cito sapiens erit ⁊ multū in
spū proficiet. Ne illis q̄ multa curiosa

ab homi
bi fuit
appare
minu
lectōez
consci
lucern
teneb
guarū
cio ele
tatis c
nis stu
ne stre
nionū
tione a
terrena
na quer
gere. scā
ponere.
omnia a
dam am
na. et lo

Liber Tercius.

ab hominibus inquirūt. ⁊ de via mi-
hi fuiendi paz curāt. Ueliet tpus qm̄
apparebit magister magistroꝝ xps do-
minus angeloz: cunctozū auditurus
lectōes. hoc est. singuloz examinatur
conscias. et tūc scrutabitur hierlm̄ in
lucernis: ⁊ manifesta erūt abscondita
tenebrarū. tacebuutq; argumenta lin-
guarum. Ego sum qui humilē in pū-
cto eleuo mentē. vt plures eterne veri-
tatis capiat ratōnes. q̄ si q̄s decez an-
nis studuisset in scolis. Ego doceo si-
ne strepitu verboꝝ. sine pfusione opi-
nionū. sine fastu honoris. sine pugna-
tione argumentoz. Ego sum q̄ doceo
terrena despicere. pntia fastidire. eter-
na querere. eterna sapere. honores fu-
gere. scādala sufferre: oēm spem in me
ponere. extra me nihil cupere et super
omnia ardentem me amare. Nam qui
dam amando me intimedidicit diuiz
na. et loquebatur mirabilia..

Plus proficit in relinquendo omnia quam in
studendo subtilia. Sed alijs loquor
communis. alijs specialis. aliquibus in si-
gnis et figuris dulciter appareo. quibus
dum homo in multo lumine reuelo mysteria.
Una vox librorum. scilicet non omnes eque infor-
mat. quia inter sum doctor veritatis. cor-
dis scrutator. cogitationum intellectus
actionum promotor. distribuens singu-
lis sicut dignum indicauero

De non attrahendo sibi res eter-
naiores. Capitulum XLIX

In multis optet te esse in-
f. sciū. et estimare te tanquam mortu-
um super terram. et cui totus mun-
dus crucifixus sit. Multa etiam oportet
tibi surda aure perasire. et que tue pacis
sunt magis recogitare. Utilis est oculos
a rebus displicentibus auertere et uniu-
ersis suis sentire relinquere quam contentio-
sum omnibus deseruire. Si bene steteris cum
deo et eius iudicium aspexeris: facilius te

viciū p
Ecce d
stulab
m in ob
Quo pa
summe
ritur q
nifici
iacer.

De
gū

mebr
vbi m
boibus
nedice
dunt ne
cito fall
bo qui i
se custod

Liber Tercius.

victū portabis. O dñe q̄usq̄ venim⁹.
Ecce damnū deflet tpale. p modico q̄
stu laborat⁹ z currit⁹. z spūale detrimen
tū in obliuionē trāsit⁹ vix ser. reditur
Qd̄ paz vlt̄ nihil pdestatē dicitur. z qd̄
summe necessariū est negligenter p̄re/
ritur qz totus hō ad externa i. Auir. z
nisi cito resipiscat libēs in exteriorib⁹
iacet.

O, non oibus est credendū z d̄ fa
cili lapsu p̄boz. Capitu. L.

A mibi auxiliū dñe d̄ tribula
ōe. qz vana salus hoīs. Quā
sepe ibi non inueni fidem vbi
me h̄re putavi. q̄tiens etiā ibi reperi
vbi minus p̄sumpsi. Vana ḡspes in
hoīb⁹: salus aut̄ iustoz in te dē. Be
nedict⁹ sis dñe d̄s in oibus que acci
dunt nob. Infirmitatē z instabiles
cito fallimur et p̄mutamur. Quis est
hō qui ita caute z circūspecte in oibus
se custodire valet: vt aliqū in aliquaz

deceptōem v^l pplexitatem nō veniat.
S^z qui in tedōne p^sfidit ac simplici ex
corde querit non t^z facile labit̃. Et si
inciderit in aliquā tribulatōez quōcū
q^z etiā fuerit implicat⁹. citius p te eru
etur aut a te p^solabit̃. q^z tu nō deferis
in te spantē vsq^z in finē. Rarus fidus
amicus in cunctis amici p^seuerās p^su
ris. Tu dñe tu sol⁹ es fidelissim⁹ in oī
bus. z p^oter te nō est alter talis. O q^z bñ
sapuit illa aīa scīa que dixit. mēs mea
solidata ē z in x^po fundata. Si ita me
cūfozet. nō tā facile timor hūanus me
solicitarer. nec p^oboz lacula mouerēt.
Quis oīa p^ouidere. q^z p^ocavere futura
mala sufficit. Si p^ouisa etiā ledūt sepe
qd̃ improvisa nisi gūiter etiā feriunt.
S^z quare mibi miso nō mel⁹ p^ouidi.
Cur etiā tā facile alijs credidi. Sed
hoīes sum⁹. nec aliō q^z fragiles hoīes
sum⁹ etiā si angeli a mltis estimamur
z ducimur. Cui credā dñe: cui credaz

nisi tibi
falli po
infirm
bis. ita
cre in fa
ter p^om
inimic
duz si d
Docu
telaz m
Lautu
ua apu
abicon
q^zo fiele
sez ab
mibus
clidā ne
rū z ita
dā lōge
de caue
fici de
credere
cis seip

nisi tibi. Veritas es que nō fallis nec
falli potes. Et rursus. Dis hō mēdax
infirmus. instabil z labilis: maxie in
bis. ita vt statiz vix credi debeat qđ re
cte in facie sonare videt. Quā pruden
ter pmonuisti cauendū ab hoibz. z qđ
inimici hoīs domesticior nec creden
duz si qđ dixerit. ecce hic aut ecce illic.
Doctus suz dāno meo z vtinā ad cau
telaz maiorē. z nō ad insipientiā mibi
Lautus esto quidā ait: caut⁹ esto: ser
ua apud te qđ dico. Et dū ego sileo. et
absconditū credo nec ille silere potest
qđ silendū petijt. sed statim pdit me z
se z abijt. Ab hmōi fabul z incant⁹ ho
mibus ptege me dñe ne i man⁹ eoz in
cladā nec vnqđ talia pmittā. Verbū ve
rū z stabile da i os meū z linguā calli
dā lōge fac a me. Nō pati nolo oīmo
de cauere debeo. Nō qđ bonum z paci
ficū de alijs silere. nec indifferēter oīa
credere neq; de facili viteri⁹ effari. pau
cis seipm reuelare. telq; inspectionem

cordis querere: nec om̃i vento ꝑboruz
circũferri. sed oia int̃imaz externa fm̃
tue bñplacitũ volũtatis optare ꝑfici.
Quã tantũ pro ꝑseruatõe celest̃ gr̃e hu
manã fugere apparentiã. nec appetere
que foris admiratõe m̃vident̃ prebere
sed ea tota sedulitate sectari q̃ vite em̃e
dationẽ dant z feruorẽ. Quam mltis
nocuit ꝑrus scita ac ꝑpere laudata. q̃
sane ꝑfuit gr̃a silẽtio fruata in hac fra
gilivita que tota tẽptatõe fert̃ z militia.

De cõfidentia in dō habēda qñ in
surgũt ꝑboz iacula Cap. Li

Ist̃ ita firmiter z spera in me.
Quid em̃ sunt ꝑba nisi verba
per aerẽ volant. sed lapidẽ nõ
ledũt. Si reus es cogita q̃ te libẽter
velis em̃edare. Si nihil tibi cõsciũs
es pensa q̃ velis libẽter ꝑ dō hoc susti
nere. Paz̃ satis est vt vl̃ ꝑba interdũ
sustineas q̃ necdũ fortia ꝑbera tolerare
vales. Et quare tã pua tibi ad cor trã

seunt n
mies m
despici
non vis
Sed in
nit ad
placēdi
gis z
nec vere
tuas: n
audi ꝑ
lia hoĩ
q̃ fingi
nocere
plus q̃
vl̃ vnũ
Sed q̃
culis fa
nis. Qu
dicio sta
re erit.
om̃i sec

Liber Tertius

semit nisi qz adhuc carnalis es: et ho/
mies magis q̄s optet attendis. Nā quia
despici meritis: reprehendi p̄ excessib⁹
non vis. et excusationū q̄ris ymbracta
Sed inspicite te meli⁹ et agnosces qz vi
uit adhuc in te mund⁹ et vanus amor
placēdi hoībus. Eū em̄ quassari refu/
gis et p̄fundi p̄ defectib⁹. p̄stat utiqz q̄
nec vere hūilis sis: nec vere mūdo mor
tuus: nec tibi mūdos crucifixus. Sz
audi p̄ba mea et non curabis decē mi/
lia hoīm p̄ba. Ecce si cūcta p̄ te dicerēt
q̄ fingi maliciosissime possent qd tibi
nocerent si oīo trāsire pmitteres: nec
plus q̄ festucā p̄penderes. Nūquid
vlt̄ vnū capilluz tibi extrahere possent
Sed q̄ cor intus nō h̄z. nec deū pre o/
culis facili ter verbo mouet vitupatio
nis. Qui aut̄ in me p̄fidit nec p̄prio iu
dicio stare appetit. absqz hūano terro/
re erit. Ego em̄ sum iudex et cognitor
oī m̄ secretorū ego scio q̄liter res acta ē.

ergo iniurantem noni et sustinentem.
a me erit verbum istud. me permittente
accidit ut reuelentur ex multis cordibus
agitantes Ego reus et innocentem iudica
bo sed occulto iudicio utrumque ante pro
bare volui Testimonium hominum sepe
fallit: meum iudicium verum est. stabit et non
subuertetur. latet plerumque et paucis ad sin
glam patet. nunquam enim errat nec errare po
test. etiam si oculis insipientium non re
ctum videatur. Ad me ergo recurrendum
est in omni iudicio. nec proprio innitendum
arbitrio. Iustus enim non perturbabitur
quicquid a deo ei acciderit. Etiam si iniu
ste aliquid contra eum placuit fuerit non melius
curabit. Sed nec vane exultabit
si per alios rationabiliter excusetur. Pe
ssimaque quia ego sum scrutans corda et re
nes. qui non iudico secundum faciem et hu
manam apparentiam. Nam sepe in oculis
meis reperitur culpabile quod hominum
iudicio creditur laudabile. Domine

deus in
minu na
robur n
mibi fut
quod eg
benfion
fuere ful
cuis qu
gram an
est ei mi
consecu
ta iustic
Et si ni
me in iu
ta miser
conspic

D.
lerā

Liber Tercius.

deus iudex iuste fortis et patiens. quod ho-
minum nosti fragilitatem et prauitatem: esto
robur meum et tota fiducia mea. Non enim
mihi sufficit conscientia mea. Tu nosti
quod ego non noui. et ideo in omni repre-
hensione me humiliare debui et man-
suetesustinere. Ignosce ergo mihi pro-
pter eius quoties sic non egi et dona iterum
gratiam amplioris sufferentie. Melior
est ei mihi tua copiosa misericordia ad
consecutionem indulgentie quam mea opinio
ta iniusticia per defensione latetis conscientie
Et si nihil mihi conscius sum: tamen in hoc
me iustificare non possum. quia remo-
ta misericordia tua non iustificabitur in
conspectu tuo omnis uiuens.

De omnia gratia per eterna uita sunt to-
leranda. Capitulum. LII

Illi non frangant te labores.
quos assumpsisti propter me. nec tri-
bulaciones te deiciant usquequaque

sed mea promissio in omni enētu te ro/
bozet ⁊ ⁊soletur. Ego sufficiens suz ad
reddendū sup oēm modū ⁊ mensuraz
Non hīc diu laborabis nec semp gra
uaberis doloribz. Expecta paulisp. et
videbis celerē finē maloz. Veniet v/
na hora qñ cessabit oīs labor ⁊ tumult
tus Modicū est ⁊ breue omē qd tran
sit cū tpe. Age ergo qd ags fideliter. la
bora in vinea mea: ego ero merces tua
Scribe: lege: canta. geme. tace. ora. su
stine viriliter p̄traria. digna est his oī
bus ⁊ maioribz p̄zelijs vita eterna. ve/
niet pax i die vna q̄ nota est dño ⁊ erit
nō dies neqz nor: hui⁹ scz t̄pis: s; lux p
petua. claritas infinita: pax firmat ⁊ re
q̄es secura. Non dices tūc. q̄s me libe
rabit de corpe mortis hui⁹. nec clamab:
heu mihi qz incolat⁹ meus plongat⁹
est. qm̄ p̄cipitabit mors. ⁊ salus erit in
defectiua. anxietas nulla: iocunditas
brā. societas dulcis ⁊ decora. Q si vis

diffes
as. q̄nta
temūdo
ip̄indig
hūliare
tius oib
ius vitel
gis p de
bilo inte
crū ducer
profund
v̄l semel
cūcta la
est puuz
dei. Lei
ego ⁊ oē
culo ma
dene: mo
⁊ mō rec
tis mei
De
gust

Liber Tercius

disces sanctorum in celo coronas perpetuas. Quanta quoniam nunc exultant gloria qui huic mundo olim contemptibiles et quasi vita ipsi indigni putabantur. perfecto te statim humiliare usque ad terram et affectare potius omnibus subesse quam vni preesse: nec huius vite letos dies percipisceres: sed magis pro deo tribulari gauderes. et pro nihilo inter homines computari maximam lucrum duceres. Quod si tibi hec saperent. et profunde ad cor transiret quod auderes vel semel conqueri. Nonne pro vita eterna cuncta laboriosa sunt toleranda. Non est parum quid lucrari aut perdere regnum dei. Lena igitur faciem tuam in celum. Ecce ego et omnes sancti mei tecum qui in hoc seculo magnam habuere certamen modo gaudent: modo consolantur. et modo securi sunt et modo requiescunt. et sine fine in regno patris mei mecum permanebunt.

De die eternitatis. et huius vite angustis. Capitulum LIII

O Supne ciuitatis mansio be
atissima. **Q** dies eternitas cla
rissima: quā nox nō obscurat.
sed summa veritas sp irradiat dies sp
leta: semp secura. et nūq̄ statū mutans
in cōtraria. **Q** utinā dies illa illuxiss̄
et cūcra hec tpalia finē accepissent Lu
cet q̄dem sanctis ppetua claritate splē
dida. sed non nisi a longe et p speculuz
peregrinātibns in terra. **F**lorunt celi
cines q̄s gaudiosa sit illa: gemunt exu
les filij **E**ue q̄s amara et tediosa sit ista
Dies hui' ipis pui et mali. pleni dolo
ribus et angustijs. vbi hō multis pec
catis inq̄natur: multis passionibz irreti
tur. multis timoribz stringit̄. multis cu
ris distenditur. et multis curiositatibz
distrabitur. multis vanitatibus impli
catur. multis erroribus circūfunditur
multis laboribus atteritur. tempra
tō nibus grauatur. delicijs enervatur ege
state cruciatur. **Q** quando finis horū

multos
seruitus
dicitur
re. **Q**n
vera libe
tis et corp
purbab
pax et o
bo ad vi
regni tu
Q qn er
sti dilect
paup et
ridiana
lare exili
ad te su
Nam on
dus bico
intime fi
Q pro in
rel tempo

Liber Tercius.

multorum laborum. quam liberabor a misera
seruitute vicio. Quando memorabor
domine tui solius. quam ad plenum labor in
te. Non ero sine omni impedimento. et in
vera libertate. sine omni gemitu men
tis et corporis. Non erit pax solida. pax in
perturbabilis et secunda. pax intus et foris.
pax ex omni parte firma. Tibi bone quam sta
bo ad videndum te. quam contemplantur gloriam
regni tui. quam eris mihi omnia in omnibus
Quoniam ero tecum in regno tuo quod prepara
sti dilectis tuis ab eterno. Relictus sum
pauper et erul in terra hostili. ubi bella qui
tidiana et infortunia maxima. Conso
lare exilium meum. mitigare dolorem meum. quia
ad te suspirat omne desiderium mentium.
Nam onus mihi totum est quicquid mun
dus hic offert ad solacium. Desidero te
intime frui sed nequeo apprehendere.
Opto inherere celestibus. sed deprimunt
res temporales et immortificate passionibus

Adte oibus rebus superesse volo: car/
ni aut inuite subesse cogor. Sic ego i
felix homo mecu pugno. et factus mi
hi metipsum quis: dum spiritus sursum et caro
querit esse deorsum. Quod intus pati
or: dum mente celestia tractor: et mox carna
lium turbu occurrit oranti. Deus meus
ne elongeris a me neque declines in ira
a furo tuo. Fulgura coruscatores tuam et
dissipa eas. emitte sagittas tuas et tur
bent omnes fantasie inimici. Recollige
sensum meos ad te. Fac me obliuisci om
nium mundanorum. Da cito abhorrere et con
tinere fantasmatum viciorum Succurre
re mihi eterna veritas: ut nulla me mo
ueat vanitas. Adveni celestis suavi/
tatis. aut fugiat a facie tua omnis im
puritas. Ignosce quoque mihi et mis
ericordialiter indulge quatenus pre
ter te aliud in oratione reuoluo. Consecro
etiam vere quia valde distractus fui me
habe. Nam ibi multoties non sum ubi

corpore
quo cogi
cogitatio
gitaro me
cito occur
er ysu pla
isti. Ubi
cor tuum.
lethibz per
mundi p
tritor. S
sepissime
spualibz
gem dil
dio atz ta
reporio.
dne oibu
tribuit. d
centias
vi serens
offerat.
choris.

Liber Tercius.

corpuliter sto aut sedeo szibi magis suz
quo cogitationibz feror. Ibi sum vbi
cogitatio mea est Ubi est frequēter co
gitatō mea ibi ē id qđ amo. Hoc mihi
cito occurrit qđ naturalit̃ delectat aut
ex vsu placet. An tu veritas apte dix/
isti. Ubi em̃ est thesaurus tu⁹ ibi est z
cor tuū. Si celū diligo libēter te de ce
lestibz penso. si mūdū amo felicitatibz
mūdi pgaudeo z d̃ aduersitatibz eius
tristor. Si carnē diligo q̃ carnis sunt
sepissime imaginor. Si spm̃ amo de
spūalibus cogitare delector. Quēcū/
q̃em diligo de his libēter loquor z au
dio atz talūū imagines ad domū meā
reporto. Sed beat⁹ ille hō qui ppter te
dñe oibz creaturis abēndi licentiaz
tribuit. q̃ nature vim facit. z cōcupis/
centias carnis feruore spūs crucifigit
vi serenata pscia puraz tibi oratōnem
offerat. dignusq̃ sit angelicis interesse
choris. oib⁹ terrenis forz z in⁹ exclus⁹

De desiderio eterne vite. 7 quanta
sint certatibus bona promissa.

Capitulum. LIII

Illi mi cū tibi desideriiū eterne
beatitudinis d'super. infundi
sentis. 7 de tabnaculo corporis
exire concupiscis vt claritatē meā sine
vicissitudinis vmbra p'tēplari possis
dilata cor tuū 7 oīni desiderio hāc san
ctā inspiratōz suscipe. Redde amplis
simas supne bonitati grās. que tecū
sic dignāter agit. clemēter visitat ardē
ter excitat. potenter subleuat. ne p'prio
pōdere ad terrena labaris. Neq; em h
cogitatu tuo aut conatu accipis. sz so
la dig'itōne supne grēz diuī aspect' q'te
n' i p'utibz 7 maiori hūilitate pficias
7 ad futura certamina te p'pares. mibi
q; toto cordis affectu ad herere ac fer
uētī volūtate studeas defuīre. Fili se/
pe ignis ardet. sed sine fumo flāma nō

ascendit
celestia fl
lis affect
nec oīno
desidera
pe tuū d
importu
fectū qd
Pete no
modū. se
honozif
dinatio
rato pfe
deriū tu
Jam ve
rū dei. i
lestis pa
venit h
belli. vi
tōnis
nō pote

Libet Tercius.

ascendit. Sic ⁊ aliquoz desideria ad
celestia flagrāt. ⁊ tñ a tēptatōe carna
lis affectus liberi non sunt. Idcirco
nec oīn opore phonore dei agūt qđ tā
desideranter ab eo petūt. Tale est ⁊ se
pe tuū desiderii qđ insinualti fore taz
importunū. Non em̄ est hoc puz ⁊ p/
fectū qđ pprio cōmoditate est infectuz
Pete non qđ tibi est delectabile ⁊ com
modū. sed qđ mihi acceptabile est atq;
honorificū. qz si recte iudicas meā or/
dinationē tuo desiderio ⁊ oīni deside/
rato pferre debes ac sequi. Noui desi/
deriū tuū ⁊ frequētes gemitus audiri
Jam velles esse in libertate glie filio/
rū dei. iam te delectat dom⁹ eterna ⁊ ce
lestis patria gaudio plena. sed nondū
venit hora ista. s; est adhuc aliud tps
belli. videlicet tempus laboris ⁊ pba/
tōnis Optas summo repleti bono s;
nō potes hoc assequi modo. Ego suz

expecta medicit dñs donec veniat res
gnū dei. Probādu es adhuc in terrā
z in multis exercitādu. Consolatio
tibi interdū dabit. sz copiosa satietas
non pceditur. Cōfortare igit z esto ro
bustus tā in agendo qm in patiēdo na
ture p̄traria optet te nouū induere ho
minē. z in alterū viz mutari. Optet te
sepe agere qd non vis z qd vis optet te
relinquere. Qd alijs placet p̄cessu z ha
bebit. qd tibi placet vltra non pficiet
Qd aliq dicūt audiet. qd tu dicis p ni
hilo cōputabit. Petēt aliq z accipient.
tu petes nec ipetrabis. Erunt aliq ma
gni in ore hoīm: de te aut tacebit. A
lijs hyl illud cōmitte. tu aut ad nihil
vtile iudicaberis. Propter hoc natu
ra aliq p̄tristabit. et magnū certamē
sustinebit. Sz magnū bonū inde cō
sequeris si silens poraueris. In his
z similib⁹ multis p̄bari solet fidel dñi
suus qualiter se abnegare et in oībus

frangere
le in quo
videri z p
sa sunt m
z que min
tur. Et d
potestari
duz tibi
re. z oīe
pensa fili
finem. at
habebis
patientia
ca hac v
habebis
Ibi qui
oīe qd t
tibi totū
amitten
mecū. nī
Ibi nul
queret:

Liber Tercius.

frangere quiverit. Vix est aliquid tale in quo tñdem mori indiges sicut ñ videri et pati que voluntati tue aduersa sunt: maxime aut cū discōuenientia et quem in? vtilia tibi apparēt fieri iubētur. Et q̄a non audes resistere altiori potestati sub dominio p̄stitutus. idodux tibi videt ad nutū alteri? ambulare. et om̄e p̄p̄iū sentire omittere. Sed pensa fili horū fructuū laborū: celerem finem. atq; premiū nimis magnū. et nō habebis inde gūamen. sed fortissimū patientie tue solamen. Nam et p̄modica hac voluntate quā nūc sp̄o te desers. habebis semp voluntatē tuā in celis. Ibi quippe inuenies om̄e qđ volueris. om̄e qđ desiderare potes. Ibi aderit tibi totius facultas boni. sine timore amittendi. Ibi volūtas tua vna semp mecū. nil cupiet extra meū v̄l p̄riuatuz. Ibi nullus resistet tibi. nemo de te cōqueret. nemo impediet. nil obuiabit.

sed cuncta desiderata simul erūt presen-
tia. totūq; affectū tuū reficiēt z ad im-
plebūt vsq; ad summū. Ibi reddam
gl̄iam p cōtumelia p̄pessa. palliū lau-
dis p merore pro loco nouissimo sedē
regni in sc̄la. Ibi apparebit fruct⁹ obe-
diētie. gaudebit labor penitētie. z hu-
milis subiectō coronabit gl̄iose. Nūc
ergo inclinate hūiliter sub oīm manib⁹
bus. nec sit cure q̄s hoc dixerit vl ius-
serit. sed hoc magnope curato vt siue
platus siue minor aut eq̄lis aliquid a-
te exposcerit vl inuenerit. pro bono to-
tū accipias. z sincera volūtate studeas
adimplere. Querat ali⁹ hoc: ali⁹ illū
gl̄ietur ille in illo. z iste in isto. laudet
q̄s millies mille. tu aut nec in isto nec ī
illo sed in tuūpius gaude cōtemp̄ta. z
in mei sol⁹ bñplacito ac honore. hoc
optandū est tibi. vt siue p̄ritam siue p
mortem de⁹ semp in te gl̄ificetur.

Qualiter homo d̄solatus debeat

in ma

D est. Lete-
nec in al-
ra. in spe-
um meū
seruus t-
sine meri-
diti z qu-
ribus m-
tur aīne
mas. qm̄
minente
gaudiū
in lumin-
Si da-
dis. erit
latione
te subtr

Liber Tercius.

in man^o deise offerre. La. LV:

Domine de^s sancte pater sis nūc
z in eternū bñdictus. qz sicut
vis factū ē. z quod facis bonū
est. Letet in te seruus tuus. non in se.
nec in aliquo alio. qz tu sol⁹ leticiare/
ra. tu spes mea z corona mea. tu gaudi
um meū z honor me⁹ dñe Quid habz
seruus tuus nisi qđ a te accepit etiam
sine merito suo. Tua sunt oia que de^s
disti z que fecisti. Paup sum z in labo
ribus meis a iuuentute mea. z tristita
tur anima mea nōnunq̃ vsqz ad lachry
mas. qñqz etiā conturbat ad se ppter i
minentes passiones. Desidero pacis
gaudiū pacem filiorū tuorū flagito. qđ
in lumine p̃solationis a te pascuntur
Si das pacem. si gaudiū sc̃m in fun
dis. erit anima serui tui plena modu/
latione z deuota in laude tua. Sed si
te subtraheris sicut sepissime soles

non poterit currere viā mandatorū tu
orū. s; magis ad tundendū pectus ge
nua incuruant. qz nō est illi sicut heri
z nudius tercius qm splendebat lucer/
na tua sup caput ei? et sub ymbra ala
rū tuarū ptegebatur a tēptatiōibz ir
ruentib? Pater iuste z sp laudandere
nit hora vt pbetur fūus tu?. Pater a
māde dignus est vt hora hac patiat p
te aliquid fūus tuus. Pater perpetue
venerande venit hora quā ab eterno
presciebas affuturaz vt ad modicum
tps succūb at foris fūus tu?. viuat ve
ro semp apud te incus. paululū vilipē
datur hūi lietur z deficiat corā homi
bus. passionibz pterat z languoribus
vt iterū tecū in auroza noue luc? resur
gat z in celestib? clarificet. Pater sano
cte tu sic ordinasti. tu sic voluisti h oc
factū est qd ipe pcepisti. Nec est emg
tia ad amicū tuū pati. z triblari in mū
do p amore tuo q̄tienscūq; a q̄cunq; z

quocunq;
lio z puid
in terra. z
me vt dī
lectōes c
am. Vri
em meā
landū r
tabile iu
gis iustu
z iusticia
lis meis
ris iusti
stias for
ex oibus
de? meu
z sanas.
Dilcipli
me doce
bus mi
nis tue
z colluz

Liber Tercius

quocumq; id pmiseris fieri. Sine pſi
lio ⁊ puidētia tua ⁊ sine causa nihil fit
in terra. Bonuz mihi dñe q̃ hūiliaſti
me vt diſcā iuſtifiatōes tuas. ⁊ oēs e/
lectōes cordis atq; pſumptōes abijci
am. Utile mihi q̃ pſuſio coopuit faci
em meā. vt te potius q̃ hoies ad pſo/
landū req̃ram. Didici etiā ex h̃ inferu
tabile iudiciū tuū expauſcere. q̃ affli/
gis iuſtu ⁊ cū impio. ſz nō ſine eq̃tate
⁊ iuſticia. Gr̃as tibi qz nō pepciſti ma
lis meis. ſz attriuiſtime p̃berib⁹ ama
ris inſtigēs dolores ⁊ imittens angu
ſtias foris ⁊ int⁹. Non eſt q̃ me pſoleſ
ex oībus que ſub celo ſunt niſi tu dñe
de⁹ meus. celeſtis medic⁹ aīaz q̃ pcut⁹
⁊ ſanas. deduciſ ad inferos ⁊ reduci⁹ :
Dilciplina tua ſup me ⁊ virga tua ipa
me docebit. Ecce pater dilecte in māi
bus tuis ego ſum. ſub virga correcciō
nis tue me inclino: p̃cute dorſum meū
⁊ colluz meū. ſvt curuē ad voluntatem

tuam tortuositatem meā. Fac me piū
z humilem discipulūz sicut bñe facere
consueuisti. vt ambulē ad oēm nutūz
tuū. Tibi me z omnia mea ad corrigē
dū cōmendo. meli⁹ est hic corripī q̃ in
futuro. Tu scis omnia z singla: z nil te
latet in humana cōscientia. Anteq̃ fi
ant nosti ventura. z non opus est tibi
vt q̃s te doceat aut admoneat d̃ his q̃
geruntur in terra. Tu scis qd̃ expedit
ad pfectū meū z q̃ntūz defuit tribula
tio ad rubiginez vicioz purgandam.
Fac me cū desideratū bñplacitū tuūz
z ne despicias peccaminosam vitā me
am: nulli meli⁹ nec clarius q̃ tibi soli
notam. Da mihi dñe scire q̃ sciendūz
est. hoc amare qd̃ amandū est: hoc lau
dare quod tibi summe placet. hoc re
putare qd̃ tibi p̃ciosum apparet. hoc
vitupare qd̃ oculis tuis fordescit. Nō
me sinas s̃m visionē oculoz exterioroz
iudicare. neq̃ s̃m auditū aurū boīm

imperator
ro de vili
aig sup o
sp inquir
sus in in
seculi vili
est bō in
mie mai
nū: cecae
pir dū ex
dit dū in
quibz el
amplius

Q
cu d

tionis s
origina
descend
etiam in

Liber Tercius

imperatorū sentētiare. s; in iudicio ve/
ro de visibilib⁹ ⁊ spūalib⁹ discernere.
atq; sup omīa voluntatē bñ placiti tui
sq; inquirere. Fallunt sepe hoīm sen/
sus in iudicando. fallunt ⁊ amatores
seculi visibilia tūmō amando. Quid
est hō indemeliōr. q; reputatur ab ho
mie maior. Fallax fallacez. vanus va/
nū. cecus cecū. infirmus infirmū deci
pit dū exaltat. ⁊ veraciter magis ꝑfun
dit dū inaniter laudat. Nam qntū vn⁹
quisq; est in oculis tuis tantū est ⁊ nō
amplius ait hūilis scūs frāciscus

Q hūilibus insistentū est opib⁹
cū deficitur a summis. La. LVI.

Non vales semp in seruen
tiori desiderio virtutū stare.
nec in altiori gradu cōtempla
tionis sed necesse habes interdum ob
originalem corruptelam ad inferiora
descendere et onus corruptibilis vite
etiam inuite et cum tedio portare.

Quādiu mortale corpus geris. tedi/
um senties ⁊ gūamen cordis. Porro
ergo sepe in carne de carnis onere ge/
mere eo q̄ nō uales spūalibz studijs et
diuine p̄teplatoī indefinēter inherere
Tūc expedit tibi ad hūilia ⁊ exteriora
opa p̄fugere ⁊ in bonis te actibz recre/
are. aduentū meū ⁊ supnam uisitatōez
firma p̄fidentia expectare. exiliū tuū ⁊
ariditatē mētis patienter sufferre. doo
nec iterū a me uisiteris ⁊ ab oībus an/
xietatibz libereris. Nam faciā te labo/
rū obliuisci. ⁊ interna q̄ere p̄frui. Ex/
pandā corā te p̄rata scripturaz. vt di/
latato corde currere incipias viā mā/
datoz meozū. ⁊ dices. Non sunt cōdi/
gne passiōes hui⁹ t̄pis ad futurā glo/
riam q̄ reuelabitur in nob̄.

Q, hō non reputz se p̄solatōe
dignū s; magis p̄beribus rerū.
Capitulum. LVII.

Quādiu mortale corpus geris. tedi/
um senties ⁊ gūamen cordis. Porro
ergo sepe in carne de carnis onere ge/
mere eo q̄ nō uales spūalibz studijs et
diuine p̄teplatoī indefinēter inherere
Tūc expedit tibi ad hūilia ⁊ exteriora
opa p̄fugere ⁊ in bonis te actibz recre/
are. aduentū meū ⁊ supnam uisitatōez
firma p̄fidentia expectare. exiliū tuū ⁊
ariditatē mētis patienter sufferre. doo
nec iterū a me uisiteris ⁊ ab oībus an/
xietatibz libereris. Nam faciā te labo/
rū obliuisci. ⁊ interna q̄ere p̄frui. Ex/
pandā corā te p̄rata scripturaz. vt di/
latato corde currere incipias viā mā/
datoz meozū. ⁊ dices. Non sunt cōdi/
gne passiōes hui⁹ t̄pis ad futurā glo/
riam q̄ reuelabitur in nob̄.

Liber Tertius

Domine non sum dignus solatione tua nec aliqua spiritali visitatione et ideo iuste mecum agis quoniam me inopem et desolatum relinquis. Si enim ad instar maris lacrimas fundere possem, adhuc solatione tua dignus non essem. Unde nihil dignus sum quod flagellari et puniri quod cruciari et sepe te offendi. et in multis valde deliqui Ergo per pensata ratione: nec minima dignus sum consolatione. sed tu clemens et misericors deus qui non vis perire opera tua ad ostendendum diuitias bonitatis tu in vasa misericordie tue etiam propter omnem proprium meritum dignaris consolari seruum tuum super humanum modum. Tue enim solationes non sunt sicut humane consolationes. Quid ego domine ut mihi perferres aliquam celestem consolationem. Ego nihil boni me egisse recolo sed semper ad vicia perueni et ad emendationem pigrum fuisse Vix est et negare non possum. Si aliter dicerem istares

protra me et non esset qui defenderet. Quid
merui pro peccatis meis nisi infernum et
ignem eternum. In veritate confiteor quoniam di-
gnus sum omni ludibrio et contemptu. nec de-
cet me inter deuotos tuos commorari.
Et licet hoc egre audiam. tamen aduersum
me pro veritate peccata mea arguam. ut fa-
cilius misericordiam tuam merear impetrare.
Quid dicam reus et omni confusione plenus?
Non habeo os loquendi: nisi hoc tamen ver-
bum peccaui domine peccaui misere mei: ig-
nosce mihi Sine me paululum ut plangam
dolorum meum antequam vadam ad terram tene-
brasam et optam mortis caligine. Et
quid tam maxime a reo et peccatore mise-
ro requiris nisi ut conteras et humiliet se pro
delectis suis. In hac contritione et cordis
humiliatione nascitur spes venie. reconciliatur
perturbata conscientia: reparatur gratia perditam. tu-
etur homo a futura ira et occurrunt sibi mu-
tuo in ostio sancto deus et penitens anima. Hu-
milis precor contritio acceptabile tibi est

domine sacrifici-
um in conspectu
est gratia
dilectis tuis
in humilitate
locus re-
medatur
contrac-

De gra-
tia sap-

ficere er-
tie si op-
pete lee-
teci. nul-
magis ad-
ppuatar
sciencia. 1
vacatio

Liber Tertius.

dñe sacrificiū . longe suauius odorās
in p̄spectu tuo q̄ thuris incēsus. hoc
est gratū etiā vnguentū qđ sacris pe/
dibz tuis infundi voluisti qz cor cōtri/
tū z hūiliatū nunq̄ desperisti. Ibi est
locus refugij a facie ire inimici. ibi e/
mēdatur et abluitur quicqđ aliunde
contractū est z inquinatum.

De gratia dei que non misceſ terre
na sapientibz Capitu. LVIII:

Illi preciosa est gr̄a mea. nō pa/
ſſitur ſe miſceri extraneis rebz
nec ſolationibz terrenis. Ab
iicere ergo optet om̄ia impedimēta ḡ/
tie ſi op̄as eius inſuſionē ſuſcipere.
Pete ſecretum tibi ama ſol⁹ habitare
tecū. nullius require p̄fabulatōez. ſed
mag⁹ ad dēnz deuotā effunde precē vt
p̄pūctam teneas mentem z puram cō/
ſciētā. Totū mūdus nihil eſtima. di
vacatōez oibz exterioribz antepone

Non enim poteris mihi vacare et in transi-
torijs piter delectari. Anot et a cha-
ris amicis optet elogiari. et ab omni tem-
porali solacio mentem tenere priuatam.
Sic obsecrat beatus apostolus petrus: ut tam
quam aduenas et pegrinos in hoc mundo
se contineant christi fideles. Quanta fiducia
erit morituro. quem nullius rei affectus de-
tinet in mundo. Sed sic segregatum cor
habe ab omnibus. eger necdum capit animus
nec animus homo nouit interni hominis li-
bertatem. Attamen si se velit esse spirituales
optet eum renunciare tam remotis quam pro-
pinquis et a nemine magis cauere quam a
seipso. Si semetipsum perfecte viceris ce-
tera facilius subiugabis. Perfecta namque
victoria est de semetipso triumphare.
Qui enim semetipsum subiectum tenet ut
sensualitas rationi et ratio in cunctis o-
bediat mihi. hic se victor est super do-
minum mundi. Si adhuc apicem scandere
gliscis. optet viriliter incipere et se curis

ad radicem
as occulta
teipm et ad
num. Et ch
mis in oz
det qd qd
deuictor
quillitas
bipis p
extra se te
remanen
Qui aut
rat. neces
tas affec
li creatur
ter inher

Ded

spualiz i

Liber Tercius.

ad radicem ponere. vt euellas ⁊ destru-
as occultā ⁊ inordinatā inclinatioz ad
teipm ⁊ ad omne priuatūz materiale bo-
num. Ex hoc vicio qd hō semetipm ni-
mis inordinate diligit pene totū pen-
det qdqd radicaliter viciendū est. Quo
deuictor subacto malo. par mag⁹ ⁊ trā
quillitas erit cōtinuo. S; qz pauci si
bñp̃is pfecte mori laborant nec plene
extra se tendūt. ppter ea in se implicati
remanent nec sup se in spū eleuari pñt
Qui autē libere mecū ambulare deside-
rat. necesse est vt oēs prauas ⁊ inordīa-
tas affectōes suas mortificet. atq; nul-
li creature priuato amore cōcupiscen-
ter inhereat.

De diuersis motibus nature ⁊ grē.

Capitu. LX.

Illi diligenter aduerte motus
nature ⁊ grē. qz valde p̃trarie ⁊
subtiliter mouētur ⁊ vir nisi a
spūali ⁊ intimo illuminato hoīe discer

Q

nuntur. Omnes quidem boni appetit
et aliquid boni in suis dictis vel factis
pretendunt. ideo sub specie boni multi
falluntur. Natura callida est et multos
trahit illaqueat et decipit. et se pro fi
ne habet. Sed gratia simpliciter ambulat
ab omni specie mali declinat. fallacias
non pretendit et omnia pure propter deum agit
in quo est finaliter reuertitur. Natura in
uite vult mori. nec premi nec superari nec
subesse nec sponte subiugari. Beata homo
studet mortificationi proprie. resistit sensu
alitati. querit subijci appetit vinci. nec
propterea vult libertate fungi. sub discipli
na amat teneri. nec alicui cupit dominari
sed sub deo sponte viuere stare et esse. atque pro
pter deum omni humane creature humiliter
parata est inclinari. Natura pro suo com
modo laborat. et quod lucret alio sibi pre
ueniat antedit. Beata autem non quid sibi
utile et commodum sit. sed quod multis pro
ficiat magis considerat. Natura liben

ter bono
omni bono
tribuit. Pro
tempore. A
contumacia
et quiete
non potest
Natura
abhorret
cibus de
aspernari
nis. Na
lucra re
natur lei
dit et em
pdiuere
bus acer
um in ce
ra cupid
amat pe
re pia et
tas pau

Liber Tercius

ter honore et reuerentiā accipit. grā pro
oem honores et gloriā deo fideliter at-
tribuit. Natura pfusionē timet et con-
temptū. Dñs autē gaudet pro noie ihū
contumeliā pati: Naturaocius amat
et quietē corporales: grām autē vacua esse
non pōt. sed libēter amplectit labores
Natura querit curiosa hñe et pulcra. et
abhorret vilia et grossa. grā pro simpli-
cibus delectat et humilibus. aspera non
aspernat. nec vetustū refugit indui pā-
nis. Natura respicit tpalia. gaudet ad
lucra terrena. tristatur de damno. irri-
tatur leui iniurie pbo. Sed grā atten-
dit eterna. non inheret tpalibus. nec i-
pdiōe rerū turbat. neq; pbois duriori-
bus acerbatur. qz thesaurū suū et gaudiū
um in celo vbi nil perit pstituit. Flatu-
ra cupida est et libēti accipit qd donat
amat propria et prauata. Gratia au-
tē pia ē et cōmunis. vitat singlaria pte-
tat paucos. beati iudicat dare qd accipe

Natura inclinat ad creaturas. ad car-
nē ppriam. ad vanitatē ⁊ discursus. sed
grā trahit ad deū ⁊ ad p̄tutes. renūci-
at creatur̄. fugit mundū. odit carnis
desideria. restringit enagatōes. erube-
scit in publico apparere. Natura liben-
ter aliqd solaciū habz eternū in q̄ de-
lectet̄ ad sensuz. S; grā in solo dō q̄
rit p̄solari. ⁊ in summo bono sup om-
nia visibilia delectari. Natura totum
agit p̄pter lucrū ⁊ cōmoduz ppriū: nihil
gratis facere pōt. s; aut eq̄le aut meli⁹
aut laudē v̄l fauorez p bñfactis psequi
spat. et multū ponderari sua gestaz do-
na p̄cupiscit. B̄ra p̄o nil tpale querit.
nec aliud premiū q̄ deū solū p merce/
de postulat: nec ampli⁹ de tpalibus ne-
cessarijs desiderat nisi q̄ntum hec sibi
ad assuetudēz eternoz valeant defuere
Natura gaudet de amicis mltis ⁊ pro-
pinqs. gl̄iatur de nobili loco ⁊ ortu ge-
neris. arridet potentib⁹ blāditur diui

tibus app
⁊ inimico
ba extolli
reputat n
magis p
innocen
nō fallac
carūmag
assimila
stia cito
inopiā.
se certat
cia redu
hil bon
sumit. n
lys p̄fer
ne sapie
rit. Nat
ta audie
p̄ sensus
gere vii
nō cura

Liber Tercius.

tibus applaudit sibi filiis. Sra aut
z inimicos diligit. nec de amicor tur
ba extollit. nec locū nec orū nataliū
reputat nisi viri maior ibi fuerit. fauet
magis pauperi q̄ diuiti. cōpatiat pl⁹
innocenti q̄ potenti. cōgaudet veraci
nō fallaci. exhortat sp̄ bonos meliora
carismata emulari: z filio dei p̄ p̄tutes
assimilari. Natura de defectu z mole
stia cito conquerit. Sra p̄stanter fert
inopiā. Natura oīa ad se reflectit: pro
se certat z arguit. Sra aut ad deū cun
cta reducit vñ originaliter emanāt. ni
hil boni sibi ascribit nec arrogāter p̄
sumit. nō cōtendit nec suā sententiā a
lijs p̄fert. sed in oī sensuz intellectu cō
ne sapie ac diuino examini se submit
tit. Natura appetit scire z noua z secre
ta audire. vult exteri⁹ apparere et in lra
p̄ sensus expiri. desiderat agnosci z a
gere vñ laus z admiratio p̄cedit s̄ sra
nō curat noua nec curiosa p̄cipere. q̄a

totū hoc de vetustate corruptōis est or
tū. cū nihil nouū & durabile sit sup ter
rā. Docet itaq; sensus restringere. va
nā & placentiā & ostētatōz deuitare lau
dāda & digne mirāda hūiliter abscon
dere. & de oī re & de oī scia vtilitatē fru
ctū atq; dī laudē & honozē q̄rere. Non
vult se nec sua p̄dicari. s; deū i donis
suis optat b̄ndici q̄ cūcta ex mera cha
ritate largit̄. Nec grā sup naturale lu
mē & q̄dā dī sp̄ale donū est. & pprie
lectorū signaculū. & pign⁹ salutē eterne.
q̄ hoīem de terrenis ad celestia aman
da sustollit. & de carnalī spūalez efficit
Quāto igit̄ natura ampli⁹ p̄mit̄ & vin
citur. tanto maior grā infundit̄. & q̄ti
die nouis visitationibus interior bō
fm imaginē dei reformatur.

De corruptōe nature & effiactia ḡ/
tie diuine. Capi. LX

 Domine de⁹ meus q̄ me creasti

ad imaginē
cōcedē mī
mibi tā m
vi vincā p
tē ad pecc
in carne
gi mētis
obediē
posuiz re
stat tua s
ter infus
grā. vt v
p. pna al
mū boīe
in oēs h
dic. vt ip
condita
corrupt
eius sibi
trabat. 1
q̄ sint ill

Liber Tercius.

ad imaginem et similitudinem tuam:
cōcede mihi hanc grāz quā ostendisti
mihi tā magnā et necessariā ad salutē
vt vincā pessimā naturā meā. trahen
tē ad peccata et in p̄ditōem Sentio ei
in carne mea legē peccati et dicentē le
gi mētis mee et captiuū me ducentē ad
obediendū sensualitati in multis. nec
possum resistere passionibz eius nisi assi
stat tua sanctissima grā cordi meo ardē
ter infusa. Opus est grā tua et magna
grā. vt vincatur natura ad malū sem
p̄ p̄na ab adolescentia sua. Nā per pri
mū hoīem adā lapsa et viciata p̄ p̄ctm
in oēs hoīes pena huius macule descen
dit. vt ipsa natura que bona et recta a te
condita fuit. p̄ vicio iaz et infirmitate
corrupte nature ponatur. eo q̄ motus
eius sibi relicto ad malū et ad inferiora
trahat. Nā modica vis q̄ remāsit ē tā
q̄ sintilla quedā latens in cinere Hec

est ipsa ratio naturalis circūfusa magis
caligine. adhuc iudicium hūmāni boni et
mali. veri falsique distantia: licet im-
pedit sit adimplere id quod approbat. nec
pleno iam lumine veritatis nec sanitate
affectionum suarum potius. Hinc est de
me quod cōdelector legi tunc secundum interiorē
hōiem. sciens mandatū tuū fore bonū:
iustum et sanctū. arguens etiā omne malū
et peccatū fugiendū: carne autem finio le-
gi peccati dum magis sensualitati obe-
dio quam rationi. Hinc est quod velle bonum
mihi adiacet perficere aut non inuenio
Hinc sepe multa bona propono: sed quia
gratia deest ad adiuuandū infirmitates
meas ex leui resistantia resilio et deficio.
Hinc accidit quod viam perfectionis agnosco.
et qualiter agere debeam clare satis video:
sed proprio corruptionis potestate pressus ad
perfectiora non assurgo. Quod quoniam maxime
est mihi necessaria domine gratia tua. ad in-
choandū bonum: ad proficiendū et ad

proficiendū
re. Quoniam
me gratia. Quoniam
la sunt. pro
sure potest
uirie. nihil
bulinger
domine sine
et malis
primum domi
gniti divi
eminent
nec signi
specula
nec fid
bi accep
beatissim
turbis
nis hū
de ad m
ne defi
tis aia

Liber Tertius

pficiendū. Nā sine ea nihil possuz face
re. Omnia aut possum in te pfortante
me grā. Quia grā celestis grā sine q nuls
la sunt ppria merita. nulla qz dona na
ture pōderanda. Nihil artes. nihil di
uitie. nihil pulcritudo vl fortitudo. ni
hil ingeniū vl eloqntia valent apud te
dñe sine grā. Nā dona nature bonis
z malis sunt cōmunia. electoz aut pro
priū donū est grā siue dilectō qua insi
gniti digni habētur vita eterna. Tm
eminet hec gratia vt nec donū pphetie
nec signoz operatio. nec qstaliber alta
speculatio aliqd estimef sine ea. Sed
neqz fides neqz spes neqz alie vtutes ti
bi accepte sunt sine charitate z grā. O
beatissima grā que paupem spiritu fo
tutibz diuitē facis. et diuitē multis bo
nis hūilem corde reddis. veni descen
de ad me reple me mane solatiōe tua
ne deficiat p lassitudīe z ariditate mē/
tis aīa mea. Obsecro dñe vt inuenias

grām in oculis tuis sufficit em̄ mihi
grā tua. ceteris non obtentis que desi-
derat natura Si fuero tēptatus & rep-
atus tribulationibz mltis non time-
bo mala dñi mecū fuerit grā tua. Ip̄a
fortitudo mea. ip̄a cōsiliū pfert & auri-
liū Lunctis hostibz potentior est. & sa-
pientior vn̄uersis sapientibz. Magi-
stra est veritatis. doctrix discipline. lu-
men cordis. solamen pressure. figa-
trix tristitie. ablatrix timor̄. nutritrix
de uotōis. pductrix lachrymarū. Quid
sum sine ea nisi aridum lignū & stip̄s i-
utilis ad eijciendū Tua ergo me dñe
grā semp pueniat & sequat̄. ac bonis
opibz iugiter prester esse intentus. p
ih̄m xp̄m filiū tuū Amen.

Q, nosipos abnegare & xp̄m imi-
tari debem̄ p̄ crucē. La. LXXI

Illi quantū a te uales exire tm̄
in me poteris trāsire. Sicut
nihil foris concupiscere inter

nā pacē fac
cōiungit. &
negatōez t
tradictōez
sum via v
itur. sine
ne vita n
sequi deb
vita quā
inuolab
intermir
ma. veri
ata. vita
mea cog
rabite &
Si vis
ta. Si
mibi S
vis esse
ipm. S
sentē vi
in celo b

Liber Tercius.

nā pacē facit: sic se interi⁹ reliquere dō
cōiungit. Volo te addiscere pfectā ab
negatōez tui in voluntate mea sine cō
tradictōe z querela. Sequere me: ego
sum via veritas et vita. Sine via nō
itur. sine veritate non cognoscitur. si
ne vita non viuitur. Ego suz via quā
sequi debes veritas cui credere debes
vita quā sperare debes. Ego sum via
inuiolabilis. veritas infallibilis. vita
interminabilis. Ego sum via rectissi
ma. veritas supma. vita vera. vita be
ata. vita increata. Si māseris in via
mea cognosces veritatē. z veritas libe
rabit te z apprehendet vitam eternaz
Si vis ad vitā ingredi serua manda
ta. Si vis veritatē cognoscere crede
mibi Si vis pfect⁹ esse vende oia Si
vis esse discipul⁹ meus abnega temet
ipm. Si vis beatā vitam possidere p
sentē vitā cōtempne. Si vis exaltari
in celo humilia te in hoc mundo.

Si vis regnare mecum porta crucem me-
cum. Soli enim tui crucis inveniunt viam
beatitudinis et vere lucem. Domine ihesu christe
quia ardua est via tua et mundo despecta do-
na mihi tecum mundi despectum imitari.
Non enim maior est tuus domino tuo: nec
discipulus super magistrum. Exerceat tuus
tuus in vita tua. quia ibi est salus mea et
sanctitas vera. Quicquid extra eam lego
vel audio non me recreat nec delectat ple-
ne Fili quia beatus es et legisti omnia beatus
eris si feceris ea. Qui habet mandata
mea et fuerit ea ipse est qui diligit me et ego
diligam eum et manifestabo ei meipsum. et
faciam eum sedere mecum in regno patris
mei. Domine igitur sicut dixisti et promissisti sic
utique mihi promereri contingat. Susce-
pi de manu tua crucem. portabo eam usque
ad mortem sicut imposuisti mihi. Vere
vita boni monachi crux est sed durus pa-
radisi. Inceptum est. retro abire non li-
cet nec relinquere oportet. Eya fratres perga-

mus simul
ibidem suscep-
severem in
quod est durus
greditur a
Secundum
rores. sim-
lo. nec in-
giamus
De
aliquo

ris. Ut
tra te di-
ueri non
fire non
mum erit
quod diu
lis. et ali-
quod ad ia-

Liber Tercius

mus simul ih̄s erit nobiscū. Propter
ih̄m suscepim⁹ hāc crucez. ppter ih̄m p
seuerem⁹ in cruce. Erit adiutor noster
q̄ est dux nr̄ z p̄cessor. En rex noster in
greditur aī nos. q̄ pugnabit p nobis
Seq̄mur viriliter. nemo metuat ter-
rores. sim⁹ parati mori fortiter in bel-
lo. nec inferam⁹ crimē gl̄ie nostre vt fu-
giamus a cruce.

D, bō non sit nimis deiect⁹ qñ in
aliq̄s labitur defect⁹ **Ca. LXII**

Iti magis placēt mibi patiē-
tia z hūilitas in aduers⁹. q̄ ml-
ta solatio z deuotio in p̄spe-
ris **U**t qd te p̄tristat parū factū con-
tra te dictuz. Si ampli⁹ fuisset cōmo-
ueri non debuisses. s; nūc dimitte trā-
sire non est p̄mum nec nouū. nec vlti-
mū erit si diu vixeris. Sat⁹ virūlis es
q̄ diu nil obuiat aduersi. bñ etiā cōsu-
lis. z alios nostri roborare verbis. sed
cū ad ianuā tuā venit repentina tribu

latio. deficiis consilio ⁊ robore. Atten-
de magnā fragilitatē tuā quā sepi⁹ ex/
periris in modicis obiectis. Tamen
p salute tua ista fiūt cū hec ⁊ similia cō-
tingūt. Pone ⁊ melius nosti ex corde
⁊ si te tetigit. nō tñ deiciat nec diu im-
plicet Ad min⁹ sustine paciēter si non
potes gaudenter. Etiam si min⁹ libē-
ter audis ⁊ indignatōez sentis Repri-
me te. nec patiaris aliqd inordinatuz
ex ore tuo exire. vñ pūli scādalizent.
Eito conq̄escet cōmotio excitata ⁊ do-
lor intern⁹ reuertēte grā dulcorabit.
Adbuc viuo ego dicit dñs. iuuare te
paratus. ⁊ solito ampli⁹ solari si con-
fusus fueris mihi ⁊ deuote inuocaue-
ris An imeq̄ore esto ⁊ ad maiore sustinē-
tiā accingere. Non est totū frustratus
si te sepius pcipis tribulatū vñ grauis-
ter temptatū. Homo es ⁊ nō de⁹. caro
es ⁊ non angelus Quō tu posses sem-
p in eodez statu virtutis pmanere qñ

2
hoc defuit
in paradisi
suzd mere
cognoscet
bo diuini
uum: dul
Quid fac
⁊ angustia
is sancti
ad portū
⁊ quāra p
da felice
mēto m
itinere i

Deal
dei no

ad tanta
affligit
būaz fac

Liber Tercius.

boc defuit angelo in celo ⁊ pmo hoī
in paradiso. q̄ non diu steterunt. Ego
suz q̄ merentes erigo sospitate. ⁊ suaz
cognoscētes infirmitatē ad meā pue
bo diuinitatē. Dñe bñdictū sit verbū
tuum: dulce sup mel ⁊ fauum ori meo
Quid facerē in tantis tribulationib⁹
⁊ angustijs meis nisi me confortares tu
is sanctis sermonib⁹. Dñmō tandem
ad portū salutis pueniā qd cure est q̄
⁊ quāta passus fuero. Da finē bonum
da felicē ex hoc mūdo transiūm. De
mēto mei de⁹ meus et dirige me recto
itinere in regnū tuū amen.

De altiorib⁹ rebus ⁊ occultis iudicijs
dei non scrutandis. Ca. LXXIII

Ifi caueas disputare de altis
materijs ⁊ de occultis dei iu
dicijs. Cur iste sic relinq̄t zilla
ad tantā grāz assumit. cur etiā iste tm̄
affligit zille tā eximie exaltat. Ista oēs
hūaz factitatē excedūt n̄ ad uestigādū

iudiciuz diuinū vlla ratio preualet vlt
disputatio. Qñg hec tibi suggerit ini
micus. vlt etiā qdam curiosi inqruunt
hōes: rñde illō pphē. Iustus es dñe. z
rectū iudiciū tuū. Et illō Iudicia dñi
vera iustificata in semetipā. Iudicia
mea metnēda sunt. non discutiēda. qz
hūano intellectui sunt incōprehēsi
lia. Noli etiāz inqruere vlt disputare de
meritis sanctorū. q̄s alio sanctior aut
q̄s maior fuerit in regno celoz. Talia
generāt sepelites z pientōes inutiles.
nucritū q̄s supbiaz: z vanā gl̄iam. vñ
oriuntur inuidie z dissensiones dum
iste illū sc̄m. et alius aliū conat supbe
preferre. Talia aut velle scire z inuesti
gare nullū fructū afferūt sed magis san
tis displicent. qz non sum d̄s dissens
sionis sed pac̄. que pax magis in hui
militate vera q̄s in p̄ria exaltatōe con
sistit. Quidā zelo dilectōis trahūtur
ad hos vel ad illos ampliori affectu.

sed bñano n
q̄ cūctos cō
tiā. ego p̄sti
merita. ego
dulcedis m
re sc̄la. ego
me p̄leger
traci per m
tēptatōes v
nes magni
ego corona
mū z noui
stimabili d
dand⁹ suz
sup oia bñ
in singulis
z p̄destina
pijs meriti
meis contē
qz pusillū z
rogat alicu
tis oib⁹ in

Liber Tercius.

sed bñano potius q̃ diuino. Ego suz
q̃ cūctos cōdidi sc̃tōs. ego donauī gra
tiā. ego p̃stiti gl̃am. ego noui singlōrū
merita. ego p̃ueni eos in bñdictōibz
dulcedis mee. ego p̃sciui dilectos an/
te scl̃a. ego eos elegi de mūdo: non ip̃i
me p̃elegerunt. ego vocauī p̃ gr̃am. at
traxi per misc̃diāz. ego p̃duxi eos per
tēptatōes varias. ego infudi cōsolatō
nes magnificas ego dedi p̃seuerantiā
ego coronauī eoz patientiam. ego pri
mū z nouissimū agnosco. ego oēs ine
stimabili dilectōe amplector. ego lau/
dand⁹ suz in oibus sanctis meis. ego
sup oīa bñdicendus suz z honorāndus
in singulis. q̃s sic gl̃iose magnificaui
z p̃destinaui sine vllis precedentibz p̃
prijs meritis. Qui ḡ vnū de minimis
meis contēpserit nec magnū honorat
q̃ pusillū z magnū ego feci. Et qui de
rogat alicui sc̃tōz d̃rogat mihi z cete
ris oibus in regno celoz. Dēs vnū s̃c̃l̃

R

p charitatis vinculū. idē sentiūt: idē
volunt. z oēs in vnū se diligunt. Ad/
huc autē qđ mltō altius est plus me qđ
se z sua merita diligūt. Nā supra se ra
pti z extrap̄riā dilectōez tracti toti in
amōre mei p̄gūt. in quoz fruitiue qui
escūt. Nihil est qđ eos auertere possit
aut deprimere. q̄ppe qui eterna p̄tate
pleni. igne ardescūt inextinguibilis cha
ritatis. Taceāt igit̄ carnales z aīales
hoīes de sanctorū statu differere. qui
non norūt nisi priuata gaudia dilige
re. Demūt z addūt p̄ sua inclinacōe. n̄
put placet eterne veritati. In multū est
ignorātia. eoz maxime q̄ parū illumi/
nati raro aliquē p̄fecta dilectōe spūali
diligere norūt. Vlti adhuc natura
li affectu z hūana amicitia ad hos vel
ad illos trahunt. z sicut in inferioribz
se hñt itaz de celestibz imaginant. Sz
est distantia incomparabilibus q̄ im
p̄fecti cogitāt. z q̄ illuminati viri p̄res

uelatōem
fili de illi
entiā ecce
intende v
inueniri
cior esse
celoz. qđ
ex hac co
z in mai
ret. De
catorū su
suarū p̄
ctorū p̄f
ritate v
est sancti
exorare
mēre imp
quisitiō
cōtētiā
ni loquia
atur d̄ p̄
nil boni

Libert Lercius

uelatōem supnam specularē. Eane g
fili de istis curiose tractare que tuā sci
entiā excedūt. sed hoc magis satage z
intende vt vl̄ minim⁹ in regno dī q̄as
inueniri. Et si q̄spia sciret q̄s alio san
ctior esset vel maior haberet in regno
celoz. qd ei hec noticia pdeset. nisi se
ex hac cognitione coram me hūiliaret
z in maiorē nois mei laudem exurgeret.
Multo accepti⁹ deo facit q̄ de pec
catoz suoz magnitudine et virtutuz
suarū puitate cogitat et q̄ longe a san
ctoꝝ pfectōe distat. q̄ is q̄ d̄ eoz maio
ritate vl̄ paruitate disputat. Melius
est sanctos deuot⁹ precib⁹ z lachrimis
exorare z eoz gl̄iosa suffragia humili
mēte implorare q̄ eoz secreta vana in
quisitiōne pscrutari. Illi bñ z optime
cōtentat̄ si hoies sciret cōtentari. z va
ni loquia sua compescere Non glori
ātur d̄ proprijs meritis quippe q̄ sibi
nil bonitatis ascribūt s̄ totum mibi:

qm̄ ipsis cuncta ex infinita charitate
mea donauī. Tanto amore diuinita-
tis ⁊ gaudio superfluēti replent̄. vt ni-
hil eis desit gl̄ie. nihilq; possit deesse fe-
licitatis. Dēs sancti quanto altiores
in gl̄ia tanto hūiliores in seip̄is. ⁊ mi-
hi viciniore ⁊ dilectiores existūt. I-
deoq; habes scriptū. qz mittebāt coro-
nas suas añ deū. ⁊ ceciderūt in facies
suas corā agno. ⁊ adorauerūt uiuentē
in secula sc̄loz. Multi querūt qd ma-
ior sit in regno dei. q̄ ignorāt an cū mi-
nimis erūt digni cōputari Magnuz
est vl̄ minimū esse in celo vbi oēs ma-
gni sunt. qz oēs filij dei vocabunt̄ et e-
rūt. Minim⁹ erit in mille. ⁊ peccator
centū annoz moriet̄. Cū em̄ quererēt
discipuli qd maior esset in regno celo-
rū. tale audierūt r̄sum. Nisi cōuersi
fueritis ⁊ efficiami sicut puuli non in-
trabit̄ in regnū celoz. Quicūq; ḡ hu-
miliauerit se sicut puulus iste. hic ma-

ior est in re-
hūiliare se
lis ianua
ter intrare
cōsolatōe
in regnū
Gaudeat
vestz est
bulatis.

Do-
est fig

renit̄o si
cuius mi-
mibi bñ
tuit p̄nte
ues sine
pēgrinar
bi tu ibi
vbi tu no

Liber Tertius

ior est in regno celoz. Ne eis q̄ puillis
hūiliare se spōte dedignātur. qm̄ hūi/
lis ianua regni celestis eos nō admic-
tet intrare. Ne etiā diuinitibz q̄ hñt hic
cōsolatōes suas. qz paupibz intrātibz
in regnū dei ip̄i stabūt foras eiulātes.
Gaudent hūiles z exultate paupes qz
vestz est regnū di. si tñ in veritate am-
bulatis.

De om̄is spes z fiducia in solo dō
est figenda. Capi. LXXXIII

Dom̄ie que ē fiducia mea quā
in hac vita habeo. aut qd̄ ma-
ius solaciū meū ex oibz appa-
rentibz sub celo. Nōne tu dñe dō me?
cuius misericordie nō est nūerus. Ubi
mibi hūi fuit sine te. aut qñ male cē po-
tuit pñte te. Dalo paup̄ esse pñte q̄ di-
ues sine te. Eligo potius teiū in terra
pegrinari iq̄ sine te celū possidere. U-
bi tu ibi celū atz ibi mors z infernus
vbi tu non es Tu mibi i desiderio es

h

z ido post te gemere z clamare z exora-
re necesse est. In nullo deniq; possum
plene p̄sidere q̄ in necessitatib; auxilie
tur optunis nisi ī te solo dō meo. Tu
es spes mea z fiducia mea tu p̄solator
me⁹ z fidelissim⁹ in oībus. Dēs q̄ sua
sunt querūt. tu salutē meā z p̄fectū me-
um solūmō pretendis. et oīa in bonū
mibi conuertis. etiā si varijs tēptatio-
nib; z adūsitatib; exponas. Hoc totū
ad utilitatē meā ordinas. q̄ mille mo-
dis dilectos tuos p̄bare consueuisti.
In qua p̄batōe nō min⁹ diligi debes
z laudari q̄ si celestib; p̄solationibus
me repleres In te ḡ dñe de⁹ pono totā
spem meā et refugium in te oēm tribula-
tionē z angustia meā p̄stituo. qz totū
infirmū z instabile inuenio q̄cquid ex-
tra te p̄spicio. Non em̄ p̄derūt mlti a-
mici. neq; fortes auxiliarij adiuuare
poterūt. neq; prudentes consiliarij re-
sponsū vtile dare. neq; libzi doctorū

consolari
tia liberat
p̄turi si
fortes. cōs
Dm̄a nā
felicitatē
nihilq; fe
Finis ḡ
p̄fundita
oīa spera
moz. Al
do deus
necic z s
ne celest
z sedes e
tue dign
tue mai
gnitudin
nem mise
z expandi
gerculāci

Liber Tercius.

consolari. nec aliqua p̄ciosa substā/
tia liberare. nec locus aliquis secretus
p̄tutari si tu ip̄e non assistas: in ues: cō
fortes. cōsoleris. instruas ⁊ custodias
Om̄ia nāq; que ad pacē vident̄ esse ⁊
felicitatē habendā. te absente nihil s̄
nihilq; felicitatis in veritate conferūt
Finis ḡoim bonoz ⁊ altitudo vite ⁊
p̄funditas eloq̄orum tu es ⁊ in te sup̄
oia sperare fortissimū solaciū seruozū
tuoz. Ad te sunt oculi mei. in te confi
do deus meus misericordiarū p̄r. Be
nedic ⁊ sanctifica aīaz meā benedictō
ne celesti. vt fiat habitatio sancta tua.
⁊ sedes eterne gl̄ie tue. nihilq; in tēplo
tue dignitatis inueniatur qđ oculos
tue maiestatis offendat. Scđm ma
gnitudinē bonitatis tue et multitudi
nem miserationuz tuaz respice in me
⁊ exaudi oratōnē pauperis serui tui lō
geculātis in regione vmbre mortis.

k

Proteget confua aīaz fuuli tui inter
tor discrimia vite corruptibilis. ac co/
mitate grā tua dirige p viāz pacis ad
patriam ppetue claritatis.

Explicit liber tercius

Incipit Quarius.

Deuota exhortatio ad sacrā corporis
epī cōmunionē. Vox xpī.

Venite ad me oēs q̄ laboratis
z onerati estis z ego reficiā vos
dicit dñs. Panis quē ego da
bo caro mea est p mūdi vita Accipite
z comedite hoc est corpus meum qd̄ p
vob tradetur. Hoc facite in meā cōme
moratōem. Qui māducat carnē meāz
z bibit meūz sanguinē in me manet z
ego in illo. Verba que ego locut⁹ sum
vobis spūs z vi ta sunt.

Lū q̄ta reuerētia xps sit susci
piendus. Capiculum. I.

cūcia sunt
ea p̄tulisti
mea edidi
re tuo vi
ciāt me
nis z dile
pria z ad
uerberat
me dulce
me mltu
fiduciali
habere p
limonia
z glām.
boratis

Ec sunt ver //

Tua tua xpe veritas eter/
na. Quis nō vno tpe p/
lata nec vno in loco cō/
scpta. Quia tua sunt vba
gratāter mihi z fideliter
cūcta sunt accipiendā. Tua sunt z tu
ea ptulisti. z mea q̄s sunt qz pro salute
mea edidisti. Libēter suscipio ea ex o/
re tuo vt arti⁹ inserātur cordi meo. Ex-
citāt me vba tāte pietatis plena dulcedi-
nis z dilectōis. sz terrēt me delicta pro-
pria z ad capiēda tāta misteria. me re-
uerberat ipura cōscientia. Prouocat
me dulcedo verborū tuorū: sed onerat
me multitudo vicioz meorū. Jubes vt
fiducialiter ad te accedā si tecū velim
habere prē vt immortalitatis accipiā as-
limoniā si eternā cupiā obtinere vitā
z glām. Venite inq̄s ad me oēs q̄ la-
boratis z onorati estis z ego reficiam

vos. **D** dulce et amicabile verbum in ad
receptoris quod tu domine deus meus egenum et
pauperem inuitas ad communionem tui
sanctissimi corporis. Sed quod ego sum do
mine ut ad te presumam accedere Ecce de
li celorum te non capiunt. et tu dicis. venite
ad me omnes Quid sibi vult ista preciosa
dignatio et tam amicabile inuitatio
Quod ausus ero venire quod nihil boni mi
hi presens sum. Vnde possis presumere. Quod
te introducā in domum meam quod septem offe
di benignissimam faciem tuam. Reuerentem
angeli et archangelum. meruerunt sancti et ius
ti. et tu dicis. venite ad me omnes. Nisi tu
domine si diceres quod verum esse crederet. et ni
si tu iuberet quod accedere attemptaret
Ecce noe vir iustus in arche faba cen
tum annis laborauit ut cum paucis saluare
tur. et ego quomodo me potero vno vna ho
ra prepare ut mundi fabricatorem cum reueren
tia sumam. Moyses famulus tuus ma
gnus et specialis amicus tuus archa ex lignis

iputabilis
stuit auro
ret. et ego pu
ddior legi
scipe in cor
lomo sapien
replu septem
ficauit et o
celebrauit
culi et arch
bilo in loc
cauit. et ego
quod te i de
mediam exp
tinam vlti
dos quod ill
est. Deu
expleo ip
no. raro n
distracti
tari dicta
decet cog

iputribilibz fecit. quā z mūdissimō ve
stituit auro vt tablas legū in eis repone
ret. z ego putrida creatura audebo te
p̄ditorē legū acvite datorē tā facile su/
scipe in corpe meo pccis subdito Sa
lomō sapiētissim⁹ regū isrl magnificū
tēplū septē ānis in laudē noīs tui edi
ficauit z octo diebz festū dedicatōis e⁹
celebrauit. mille hostias pacificas ob
tulit z archā federis clāgore buccinez iu
bilo in locū sibi p̄parū solēniter collo
cauit. z ego infelix et pauprim⁹ hoīm
quō te i domū meam introducā: q̄ vir
mediā expēdere deuote noui horā z v⁹
tinā vl̄ semel digne fere mediaz. O mi
s̄s q̄rū illi ad placēdū tibi agere studu
ert. Deu q̄ pusilluz ē qd̄ ago. q̄ breue
expleo tps cū me ad cōicanduz dispo
no. raro tot⁹ collectus. rarissime ab oī
distractōe purgat⁹. Et certe in tua salu
tari dicat⁹ p̄ntia nllā d̄ret occurrere in
decēs cogitatō nllā et occupare creatā

qz nō angelū s; angloꝝ dñm susceptu-
rus su; hospitio. Est tñ valde magna
distātia inter archā federis cū suis re-
liqis z mūdissimū corpus tuū cū suis
ineffabilib; virtutib;. inter legalia illa
sacrificia futuroꝝ prefigurata z verā
tui corpis hostiā oim antiqꝝ sacrifici-
oꝝ ppletinā. Quare igit nō magis ad
tuā venerabilē inardescō pñtiā. curū
maiori me pparō solitudine ad tua
scitā sacra sumēda cū illi antiqꝝ scitū pñ
arche z pphē reges q; z pñcipes cū vni-
uerso ppo tñ deuotōis demonstrānt
affectū erga cultū diuinitū. Saltauit de-
uotissim⁹ rex dauid corā archa dei tog
virib;. recolēs bñficia oliz indulta pa-
trib;. fecit diuersi generis organa. psal-
mos edidit z cātari instituit cū leticia
cecinit z ipse frequēter in ciethara spūs
sancti afflat⁹ grā docuit pplm isrl̄ toto
corde deuz laudare. z ore psona dieb;
singulis bñdicere z pdicare. Si tāta

agebat tñ
tñ recorda-
ra nūc mib;
reuerētia z
tñ sumptu-
Lurū tñ
dis reliqis
gestis corp-
ciūt. z oī
ta sacra o-
apō me in-
creator oī-
talib; vid-
uitas in-
tōis fru-
vera cōm-
cramto a-
pō ihs.
salutis fru-
nore sus-
uitas ali-
tas s; tu

agebat tunc deuotio ac diuine laudis ex
tinit recordatio coram archa testamenti quā
ta nunc mihi et omni populo christiano habenda est
reuerentia et deuotio in presentia sacramen-
ti in sumptione excellentissimi corporis christi
Currunt multi ad diuersa loca per visitan-
dis reliquiis sanctorum et mirantur auditis
gestis eorum ampla edificia templorum in spi-
ciunt et osculantur sericis et auro inuolu-
ta sacra ossa ipsorum. Et ecce tu presens es
apud me in altari domus mea. sanctus sanctorum
creator omnium et dominus angelorum. Sepe in
talibus videdis est curiositas hominum et no-
uitas iuuium et modicum repositum emenda-
tionis fructus. matie ubi est tamen leuis sine
vera contritione discursus Dic autem in sa-
cramento altaris totus presens es domus mea homo
christus ihesus ubi et copiosus principium eterne
salutis fructus Quiescens fueris digne ac do-
note suscipe Ad istud homo non trahit le-
uitas aliquam nec curiositas aut sensuali-
tas sed firma fides deuota spes et sincera

charitas. Quod inuisibilis p̄dītor mūdi
deus q̄ mirabiliter agnōbiscū. q̄ sua
uiter et gratiose cū electis tuis dispo
nis. quibz temeripm in sacramēto su
mendū pponis. Hoc nāq̄ oēm intelle
ctū supat. s̄ specialiter deuotoz corda
trahit et accēdit affectū. Ip̄iem veri fi
deles tui q̄ totā vitā suā ad emēdatōez
disponūt. ex hoc dignissimo sacro ma
gnā deuotiōis grāz et fructus amorē fre
quēter recipiūt. Quod admirabilē et absco
dita grā sacramēti quā norūt tm̄ xp̄i fi
deles. infides autē et peccat̄ fūiētes ex
periri nō p̄nt. In h̄ sacramēto p̄fertur
spūalis grā. et repatur iāia virt̄ am̄is
sa et p̄ p̄ctm̄ deformata redit pulcritu
do. Tāta est aliqñ hec grā vt ex pleni
tudine collate deuotiōis nō tm̄ mens
sz et debile corp⁹ vires sibi p̄stītas sen
tiat ampliores. Dolendū tm̄ valde et mi
serandū sup̄ tepiditate et negligētia no

stra. q̄ nō m
sumendū. n
sistit et meri
nra et redēp
scōz etern
de q̄ multi
rū aduēre
p̄seruat v
ricia cord
nō magis
tiā ad inā
hoc sanct
celebrare
sacerdote
rio ad ill
mines af
lebrare a
sunt sacer
tur chris
gratia et
us est sac

stra. q̄ nō maiori affectu trahit ad xp̄m
sumendū. in q̄ tota spes saluādoꝝ cōs
sistit et meritū. Ip̄e est sanctificatio
n̄ra et redēptio. ip̄e solatio viatoꝝ et
sc̄toꝝ eterna fructū. Dolendū itaq̄ val
de q̄ multi tā parū hoc salutare misse
riū aduertūt. qđ celū letificat et mūdū
p̄seruat vniuersū. Deu cecitas et du
ricia cordis hūani tā ineffabile donū
nō magis attēdere et ex q̄tidiano vsu e
tiā ad inaduertentiā defluere. Sicm̄
hoc sanctissimū sacramentū i vno tm̄
celebraret loco. et ab vno tm̄ p̄secraret
sacerdote in mūdo: q̄to putas deside
rio ad illū locū et talē dei sacerdotē bo
mines afficerent v̄t diuina misteria ce
lebrare audirēt. Nūc autē multi facti
sunt sacerdotes. et in mltis locis offer
tur christus v̄t tanto maior appareat
gratia et dilectio dei ad hoīes q̄to lati
us est sacra cōmunio diffusa p̄ orbem

B̄as tibi bone ih̄u pastor eterne qui
nos paupes & exules dignat' es preci
oso corpe & sanguine tuo reficere. & ad
hec misteria p̄cipiēda etia3 p̄p̄i oris
tui alloq̄o inuitare: dicendo. Venite
ad me oēs q̄ laboratis & onerati estis
& ego reficiam vos.

Q̄ magna bonitas & charitas dei
in sacramento exhibet' hoī. La. II.

Mag' bonitate tua & mag' mise
ricordia tua dñe p̄fusus. acce
do eger ad medicū & saluatorē
esuriēs & sitiēs ad fontē vite egenus
ad regē celi. finis ad dñm. creatura ad
creatorē. desolatus ad meū p̄iū sola
torē. S3 vñ hoc mihi vt rēias ad me
Quis ego sum vt prestes mihi teipm
Quō audeat p̄c̄tōr corā te apparere: Et
quō in digris ad p̄c̄tōez venire Tu no
sti seruū tuū & scis qz nil boni in se h3
vñ hoc illi p̄stes Cōfiteor igit' vilitatē
meā. agnosco bonitatē nā. laudo pie

ratem & ḡ
tām. Prop
non p̄per
mibi magi
plior inge
denur. Du
fieri iussit
& vñ in
cissime & b
uerētia & g
sumptōe s̄
gnitatē nū
inuenit. S
munione
debite vel
scipe defi
& salubri
liando cor
exaltādo s̄
alto inete
ubi in p̄f
ctus sc̄tōz

tatem et gr̃as ago ppter nīmīā charitā-
tām. Propter temetip̃m em̃ hoc facias
non ppter mea merita vt bonitas tua
mibi magis innotescat. charitas am-
plior ingerat et hūilitas pfecti⁹ cōmen-
detur. Quia ergo tibi hoc placet. et sic
fieri iussisti. placet et mibi dignatio tua
et vtinā iniquitas mea n̄ obsistat. O dul-
cissime et benignissime ihu q̃nta tibi re-
uerētia et gr̃az actiō cū ppetua laude p-
sumptiōe sacri corporis tui debet. cui⁹ di-
gnitatē nullus hoīm explicare potēa
inuenit. S; qd cogitabo in hac com-
munionē. in accessu ad dñm meū quē
debite venerari nequeo et tñ deuote su-
scipe desiderio. Quid cogitabo meli⁹ ^{cogito}
et salubrius nisi meip̃m totaliter hūi-
liando corā te. et tuā infinitā bonitatē
exaltādo sup me Laudo te oīs me⁹ et ex-
alto in eternū. Despicio me et subiūcio
ubi in pfundū vilitat̃ mee Ecce tu san-
ctus sc̃torū et ego sordēs peccatōr. et tu in-

clinas te ad me qui non sum dign⁹ ad
ad te respicere. **E**cce tu v^eis ad me. tu
vis esse mecū. tu inuitas ad cōuiuiz
tuū. tu mihi dare vis celestē cibū z pa/
nē angeloz ad manducandū. nō aliū
sane q̄ teipm panē vinū q̄ de celo des/
cendisti z das vitā mūdo. **E**cce vñ dī
lectio pcedit. q̄lis dignatio illucescit.
q̄ magne grāz actiōes z laudes tibi p
his debētur. **D** q̄ salutare z vt le cōfi
liū tuū cū istis instituisti. q̄ suauet ior
cundū puiniū cū teipm in cibū dona
sti. **D** q̄ admirabil opatio tua dñe: q̄
potēs virt⁹ tua. q̄ infallibilis veritas
tua. Dixisti em̄ z facta sunt oīa. z h̄ fa/
ctū est qd̄ ip̄e iussisti. **D**ira res z fide
digna achūanuz vincēs intellectū q̄
tu dñe d̄s me⁹ verus d̄s z hō sub mo
dica specie panis z vini integer ptine
ris z sine psumptiōe a sumēte māduca
ris **T**u dñe vniuersoz q̄ nulli⁹ habes
indigentiā. voluisti p sacramtuz tuuz

habitare
corp⁹ meū
scia (epi⁹ v
ad meā p
pripue bo
sancti z
grās age
cios singu
tibi relic
recolit z
dempnō
meritoz
p̄pi nūc
atōis et
mētis re
bes. z m
sideratōe
iocundū
aut nullā
pmū in v
et esset. a
teboim p

habitare in nobis. cōserua cor meū et
 corp⁹ meū imaculatū. vt leta z pura cō
 scia sepi⁹ valeā tua celebrare misteria z
 ad meā ppetuā accipe salutē. q̄ ad tuū
 p̄cipue honorem et memoriale penne
 sanctisti z instituisti. Letare aia mea. z
 grās age dō p̄ tā nobili munere z sola
 cio singulari in hac lachrymarū valle
 tibi relicto. Nam q̄tiens hoc misteriū
 recolis z xp̄i corp⁹ accipis. toties tuere
 demp̄tionis opus agis z p̄iceps oīm
 meritoz xp̄i efficeris. Charitas etem
 xp̄i nunq̄ minuit. z magnitudo p̄pici
 atōis ei⁹ nunq̄ exhaurit. Ido noua sp̄
 mētis renouatōe ad h̄ disponere te de
 bes. z magnū salu⁹ misteriū attēta cō
 sideratōe p̄sare. Ita magnū nouū et
 iocundū tibi videri debet cū celebras *Joan. 14*
 aut missam audis. ac si eodez die xp̄s
 p̄mū in vitz p̄ginis descendens hō fa
 cr⁹ esset. aut in cruce pendens pro salu
 te hoīm pateretur. z moreretur.

Q,utile sit sepe cōicare. **Cap. III**

Ecce ego venio ad te dñe et bñ
mibi sit ex mūere tuo et letifi-
cer in iuiuiō scō tuo. qđ pa-
sti in dulcedie tua paupi de. **E**cce i te
est totū qđ desiderare possuz et debeo.
tu sal⁹ mea et redēptio. spes et fortitudo
de⁹ et glia. **A**etifica g̃ hodie aīam fui
tui qm̃ ad te dñe ihu aīam meā leuauī
Desiderio te nūc deuote ac reuerenter
fufcipe: cupio te i domū meā introdu-
cere. q̃ten⁹ cū zacheo merear a te bñdi-
ci. ac inter filios abrahe p̃putari. **A**nī-
ma mea corp⁹ tuū p̃cupiscit. cor meū
tecū vniri desiderat. **T**rade tē mibi et
sufficit. **N**ā p̃ter tē nulla cōsolatio va-
let. sine te esse neq̃o. et sine vīfīratōe tua
vivere nō valeo. **I**doq; optz me frequē-
ter ad te accedere et in remediū salutis
mee recipe. ne forte deficiā in via si fu-
ero celesti fraudar⁹ alimonia. **S**icem̃
tu mīfīcordissime ihū predīcās p̃p̃ia

et varios cu
str. Molo ec
mū suā ne
mō meū. d
cramēto re
refectio aī
participes
cessariū q
ro et pecco
p frequēte
tui corpis
et accendat
scō ppositi
sus hoīs
nisi succu
hō morae
munio a
em̃ mō tā
qñ cōmuni
medelā nō
nō q̃reret
nec ad cele

et varios curas languores aliqui dicit/
 st. Molo eos ieiunos dimittere in do/
 mu sua ne deficiat in via. Age igit hoc
 mo mecu. q te p fideliu psolatione in sa/
 cramento reliquisti. Tu es em suavis
 refectio aie. z q te digne maducauerit
 particeps z heres erit eterne glie. Ne/
 cessariu quide mihi est q taz sepe labo/
 ro z pecco ta cito torpescio z oficio. ut
 p frequetes ozones z ofessioes z sacra/
 tui corpis pceptoz merenou: mudez
 z accendaz. ne forte diuti? abstinendo a/
 scro pposito defluat. Proxi em sunt sen/
 sus hois ad malu ab adolescencia sua z
 nisi succurrat diuina medicina labit
 homo ad peiora. Retrahit g scra co/
 municio a maloz pfortat in bono. Si
 em mo ta sepe negliges suz z repidus
 qn comunico aut celebzo. qd fieret si
 medela no sumeret z taz grade iuuane
 no qrerem. Et licet oi die no sum apus
 nec ad celebranduz bn disposir? dabo

Colat

tñ opaz pgruis tpibus diuina pcipe
misteria ac tate grē picipē me exhibe
re. **N**ā hec ē vna pncipalis fidel' aīe cō
solatio qđ diu pegrinat a te in mortali
corpe. vt sit sepi' memor dī sui dilectū
suū deuota suscipiat mēte. **M**ira cir
canos tue pietatis digtio. qđ tu dñe d
us creator z viuificator oīm spiritū
ad paupculā dignaris venīre aīam. et
cū tota deitate tua ac hūanitate ei' im
pinguare esuriē. **F**elix mēs z brā aīa
que te dñm deū suū meret deuote sus
cipe. z in tua susceptione spiritali gau
dio repleti. **Q**z magnū suscipit dñm
qz dilectū inducit hospitē. qz iocundū
recipit sociū. qz fidelē acceptat amīcū
qz speciosus z nobile amplectit spōsus
pre oībus dilectis z sup oīa desidera
bilia amandū. **S**ileāt a facie tua dul
cissime dilecte me' celū z terra z oīs or
natus eoz: qm̄ qđqd laudis hñt ac de
coris ex dignatiōe tue est largitaz. nec

obely

o. h. g. j.

ad decorer
sapientie n

*D*ymul
cantibz

*D*u
d

sacramen

cedere. **E**

corpore ex

tuo ad gu

ratē que in

te plenari

os ad inte

dendū ille

Est em̄ op

tia. tua fac

uentio. **P**

ligēda ali

licā etiā sū

ptio: idig

ad decorem tui peruenient nois cui
sapientie non est numerus.

Quia multa bona pstant deuote coi/
cantibus. Capitulum. III.

Domine deus me⁹ preueni ser
uū tuū in bñdictōibus dulce
dinis tue ut ad tuū magnificū
sacramentū digne ac deuote merear ac
cedere. *Exorta* Exorta cor meuz in te. ⁊ a graui
torpore erue me. *Visita* Visita me in salutari
tuo ad gustandū in spiritu tuā suau
tatē que in hoc sacramto tanq̃ in fon
te plenarie latet. Illumina q̃z oculos me
os ad intuendū tm̃ misterīū et ad cre
dendū illō indubitata fide me roborā
Est em̃ opatio tua non hūana poten
tia. tua sacra institutio nō hoīs adin
uentio. Nō em̃ ad hec capiēda ⁊ intel
ligēda aliq̃s idone⁹ p se repit. q̃ ange
licā etiā s̃btilitatē trāscendū: qd̃ g ego
pctōz idign⁹ t̃ra ⁊ cinis d̃ tā alio sacro

secreto potero inuestigare et cape. Do
mie in simplicitate cordis: in bona fir
ma fide et in tua iussione ad te cum spe et
reuerentia accedo. et sic credo quod tu presens
es hic in sacramento dei et hominis. Vis ergo ut
te suscipias et meipsum tibi in charitate
vniam. Vnde tua precor clementiam et specialem
ad hoc implozo mihi donari gratiam. ut
totus in te liquescam et amori presens. atque
de nulla aliena consolatio amplius me in
tromittam. Est enim hoc altissimum et dignis
simum sacramentum salutis anime et corporis. me
dicina omnium spiritualium languoris. in quo vi
cia mea curantur. passionum frenantur.
temptationes vincuntur ac minuuntur gratia
maior infunditur. prius incepta auge
tur: firmatur fides. spes roboratur et chari
tas ignescit ac dilatur. **H**ic namque bo
na largitur es et adhuc sepius largiris in sa
cramento dilectis tuis deuote comuni
cationibus meis susceptor anime mee. repa
tor infirmitatis humane et totius dator con

solatio in
latore ad
fundis: et
spem me p
das gratia co
dantem pri
munionem
potius cel
niat. Quod
pensant a
parenter e
habeat. et
quatur q
in deuoti
uotum esse
suauitati
cum suauit
ta igne co
inde precip
pabundant
que deficiet
rur de ple

solatōis interne. Nā mltaz ip̄is cōso-
latōez aduersis varias tribulatōes in-
fundis: et de imo deiectionis p̄rie ad
spem tue p̄tectōis erigis. atq; noua q̄-
daz gr̄a eos int̄ recreas ⁊ illustras. vt
q̄ ant̄ primū ⁊ sine affectione se añ cō-
munione senserant. postea refecti cibo
potuz celesti in meli⁹ se mutatos inne-
niāt. Qd̄ idcirco cū electis tuis ita dis-
pensant. agis vt veraciter agnos. āt. et
patenter expiant q̄s nihil ex semetip̄is
habeāt. ⁊ qd̄ bonitatis ac gr̄e ex te cōse-
quātur qz ex semetip̄is frigidū duri ac
indeuotū. ex te aut̄ feruētes alacres ⁊ d̄-
uotiesse merent̄. Quis em̄ ad fontem
suauitatis hūiliter accedēs nō modi-
cū suauitatis inde reportat. Aut q̄s iux-
ta ignē copiosuz stās nō parū caloris
inde pcipit. Et tu fons es sp̄ plen⁹ ⁊ su-
pabūdans ignis iugiter ardens ⁊ nū-
q̄s deficiēs. Un̄ si mihi non licet hau-
rere de plenitudine fontis. nec vsp̄ ad sa-

tietatez potare. apponā tñ'os meū ad
foramen celestis fistule. vt saltez inde
guttulā modicā capiam ad refocillan
dā sitim meā. ⁊ nō penit' exarescā: Et
si necdū tor' celestis ⁊ tā ignit' vt sera
phim ⁊ cherubin esse possuz: conabor
tñ deuotōi insistere ⁊ cor meū ppare vt
vl' modicā diuini incēdij flāmā ex hu
mili sumpt' deuifici sacramti p̄qraz.
Quidd' aut' mibi deest bōe ihu salua
tor s̄ctissime. tu p me supple benigne
ac ḡtiose. q̄ oēs ad te dignat' es vocare
dicens. Venite ad me oēs q̄ laboratis
⁊ onerati estis. ⁊ ego reficiā vos. Ego
q̄dem laboro in sudore vult' mei dolo
re cordis torq̄or. peccat' oneror. tēpta
tionib' inq̄tor: mltis malis passiōi
bus implicor ⁊ p̄mor ⁊ non est q̄ adiu
uet. ⁊ non est q̄ liberet ⁊ saluū faciat ni
si tu dñe de' saluator me'. cui cōmitto
me ⁊ oīa mea vt me custodias ⁊ pdu
cas in vitā eternā Suscipe me in lau

dem ⁊ gl'ia
⁊ sanguin
sti. p̄festa
frequentari
deuotōni

Dedig
cerdor

R tractare
q̄ bō p̄le
mar in ci
steriūz m
dātū est q̄
lināz sa
cipitēz h
plecrādi.
deuotōis
stuitōem
torzinuū

dem ⁊ gl'iam nois tui. qui corpus tuū
⁊ sanguinē in cibū ⁊ potū mihi para/
sti. Presta dñe de⁹ salutaris me⁹ vt cū
frequētatione misterij tui crescat mee
deuotōnis affectus

Dedignitate sacramēti ⁊ statu sa/
cerdotali. Capit. V.

N haberes angelicā puritatez
⁊ sancti Johis bap. scitātē nō
eēs idgn⁹ h sacm accipe nec
tractare. Nō em hoc meris debet hois
q̄ hō cōsecret ⁊ tractet xpī sacm et su/
mar in cibū panē angeloz. Grāde mi
steriūz mag⁹ dignitas sacerdotū quib⁹
datū est qd angelis non ē pcessus. So
li nāq; sacerdotes in eccl'ia rite ordina
ti p̄tatez hñt celebrandi ⁊ corpus xpī
cōsecrādi. Sacerdos q̄dem minister ē
deiytiens verbo dei per iussionez ⁊ in
stitutiōem dei. De⁹ aut̄ ibi pncipal' ē ac
torz inuisibil' opator; cui subest om̄e

quod voluerit. et pareat omne quod iusserit
¶ **P**rius credere debes deo omnipotenti in hec
cellentissimo sacramento quod proprio sensui
aut alicui signo visibili. Ideoque cum ti-
more reuerentia ad hoc opus est acceden-
dum. Attende igitur et vide cuius ministerium
tibi traditum est per impositionem manus
episcopi. Ecce sacerdos factus es ad celebra-
ndum consecratur. vide nunc ut fideliter et deu-
ote in suo tempore deo sacrificium offeras et
teipsum irreprehensibiles exhibeas. Non
alienasti onus tuum. sed artiori iam alli-
gatus es vinculo discipline. et ad maio-
rem teneris perfectionis sanctitatis. Sacer-
dos omnibus personis debet esse ornatus
et alijs bonae vitae exemplum praebere. Eius
conuersatio non cum popularibus et comuni-
bus hominum vivis: sed cum angelis in celo: aut
cum perfectis viris in terra. Sacerdos sa-
cris vestibus indutus christi vices gerit: ut de-
um plebe et populo suppliciter et humiliter
roget. Habet namque ante se et retro de-

minice cruce
iugiter p
fula portat
spiciat. et se
cruce signa
lata ab alijs
se cruce g
post se vt
one de f
catore p
nec ab obli
tia et mis
sacerdos d
rat. angele
vivos ad
et se p
Interro
munio
Qu
vill
co.
non accedo

minice crucis signū ad memoranduz
iugiter xpi passionē. An se crucē in ca
sula portat vt xpi vestigia diligēter in
spiciat. 7 seq̄ feruenter studeat. Post se
cruce signat est vt aduersa quelibet il
lata ab alijs clemēter p deo toleret. An
se crucez gerit vt ppria peccata lugeat.
post se vt alioz etiā cōmissa p cōpassi
onē debeat. 7 se mediū inter deū 7 pec
catorē pstitutū esse sciat. nec ab orōne
nec ab oblatōe scīa torpescat donec g
tiā 7 misericōiam impetrare mereat. Qñ
sacerdos deuote celebrat. deuz hono
rat. angelos lenificat. eccliam edificat
vīuos adiūuat. defuncti regēz prestat
7 sese picipem oīm bonoz efficit.

Interrogatio de exercitio añ com
munionē. Capitulum. VI.

Cum tuā dignitatē dñe 7 meā
vilitatē penso valde p̄remis
co. 7 in me ip̄o cōfundor. Si cū
non accedo vitā fugio 7 si indignē me

ingessero offensaz incurro. Quid er/
go faciã deus me⁹ auxiliator me⁹ z cõ/
solator in necessitatib⁹ Tu doce me vi/
am rectã. ppone breue aliqđ exercitiuz
sacre cõmunõis z grui⁹ Utile est em̃ sci/
re q̃liter scz deuote ac reuerēter tibi p/
pare debeat cor meū ad recipiendū sa/
lubriter tuū sacramentū seu etiã cele/
brandū tā magnū z diuinū sacrificiū.

De discussione pprie conscie z emen/
datõis pposito. Capi. VII

Per om̃ia cū summa humi/
litate cordis z supplici reueren/
tia. cū plena fide z pia intenti/
one honoris dei ad hoc sacramentuz
celebrandum tractandum z sumendū
opzter dei accedere sacerdotem. dilige/
ter examina conscientiam tuam z pro/
posse tuo vera contritione z humili cõ/
fessione eam nuda z clarifica. ita vt nil

grane hab
deat et libe
beas displ
rum tuoz
nis excellit
as z gema
secreto cor
tuoz mis
buc ita ca
immozifi
cõcupisce
in sensib
rianis
tum incli
gligens a
sum z diss
tum z com
tus ad lap
segris ad
riofus ad
tuenda. ra
cta amplec

grave habeas aut scias quod te remor
deat et liberū accessum impediāt. Ha
beas displicentiam omnium peccato
rum tuorū in generali. ⁊ pro quorūdia/
nis excessibus magis in speciali dole
as ⁊ gemas. Et si ipus patitur deo in
secreto cordis cūctas pfitere passionū
tuorū miseras Ingemisce ⁊ dole quod
huc ita carnalis sis ⁊ mūdānus. tam
immoztificat⁹ a passionib⁹. tā plenus
cōcupiscentiarū morib⁹. tā incustodit⁹
in sensibus exteriorib⁹. tam sepe mul
tis vanis fantasīs implicatus. tā mī
tum inclinatus ad exteriora. tam ne
gligens ad interiora. tam lenis ad ri
sum ⁊ dissolutionez. tam durus ad fle
rum ⁊ compunctionem. tam promp
tus ad lapiora et carnis commoda. tā
segnis ad rigorem ⁊ feruorem. tam cū
riosus ad noua audienda et pulcra in
tuenda. tam remissus ad hūiliat abie
cta amplectēda. tam cupid⁹ ad multa

habenda. ⁊ tā parcus ad dandū. tāz te
nax ad retinendū. tā incōsiderat⁹ in lo
quēdo. tā incōtinēs ad tacendū. tā in
cōposit⁹ in morib⁹. tā īportun⁹ in acti
bus. tā effusus sup cibū. tā surd⁹ ad di
cēdū. tā velox ad cōtē. tā tard⁹ ad laborē
tā vigilās ad fablās tā sumnolent⁹ ad
vigilias sacras. tā festin⁹ ad finē. tam
vagus ad attendendū. tā negligēs in
horis psoluedis. tā tepid⁹ in celebran
do. tā arid⁹ in cōmunicādo. tā cito di
stract⁹. tā raro tibi bñ collect⁹. tā subī
to cōmotus ad irā. tā facilis ad alteri
us displicentiā: tā pn⁹ ad iudicanduz
tā rigid⁹ ad arguendū. tā let⁹ ad pspā.
tā debil⁹ in aduers⁹ tā sepemlra bona p
ponēs ⁊ modicū ad effectuz pducens
His ⁊ alijs defectib⁹ tuis cū dolore et
mag⁹ displicentiā pprie infirmitat⁹ con
fessis ac deploratis firmū statue pposi
tū spemendādi vitā tuā ⁊ in meli⁹ pfi
ciendi. Deinde cū plena resignatione

Lū em̄ qd
spōnū. pe
pariunt.
scribit⁹ rei
neqcia pu
dar ⁊ pple
at. vñ fide
aut oīno
re acceda
dum de
tūm liber
cta fanta
torquēda
⁊ deride
motōs d
munio
tudo p
dā de pfe
sapiētū
qz grām
tis destru
bularōz

Lū em̄ q̄dam sacre cōiōni se aptare dī
sponūt. peiores sathane immissiones
patiunt. Ipse em̄ neq̄ spūs. vti Job
scribit v̄t̄ inter filios dei vt solita ei⁹
neq̄cia pturbet aut timidos nimīū red
dat z pplexos. q̄ten⁹ affectū eoz minu
at. v̄l fidē ipugnando auferat. si forte
aut oīno cōiōnez relinq̄nt aut cū tepo
re accedant. Sed non est quicq̄ curā
dum de versucijs z fantasijs illius q̄s
tumlibet turpibus et horridis. sz cū/
cra fantasmata in caput eius sunt re/
torquēda. Contemnendus est miser
z deridend⁹. nec ppter insult⁹ eius z cō
motōs q̄s suscitāt sacra ē omittēda cō
munio Sepe etiā ipedit: nimia solici
tudo p deuotōe h̄nda. z anxietates q̄/
dā de p̄fessioe faciēda. Age f̄m p̄siliūz
sapiētiū z depōe anxietatē z scrupulūz
q̄z grām dei impedit z deuotōez men/
tis destruit. Propter aliquā puā tris
bulatōez v̄l ḡuitatē sacrā ne dimittas

cōmunionē. sed valde citius p̄fiteri. et
oēs offensiones alijs libēter indulge
Si p̄o tu aliquē offendisti. veniā hūi
liter precare. et d̄s libenter indulgebūt
tibi. Quid p̄dest diu tardare p̄fessio
nē aut sacrā differre cōmunionē. Ex
purga te cū p̄mis: expue velociter vene
nū. festina accipe remedium et senties
meli⁹ q̄ si diu distuleris. Si hodie p̄
ter istud dimittis. cras forsutā illō ma
gis eueniet. et sic diu possēs a cōione i
pediri et magis inept⁹ fieri. Quāto ḡcio
tius vales a p̄ncipiū ḡnitatez inertia te ex
curias q̄z nihil importat diu anxari.
diu cū turbatione trāsire: et ob q̄tidia
na obstacula se a diuinis seq̄strare. im
mo plurimū nocet diu cōmunionem
p̄telare. nā et ḡuē torporē p̄suevit idu
cere. Proh dolor q̄daz tepidi et dissolu
ti moras confidendi libēter accipiūt et
cōmunionē sacrā idcirco differre cupi
unt ne ad maiorez sui custodiā se dare

valde pau
et scilicet
facias et
bim et lau
le hominū
oia pia d̄s
penitū: am
roz meo
amorē tu
sas pro se
raucit et p
vinā: cū
sibi auxil
rectōez a
aduenire
crepignā
uāt. Off
placatis
leferūt p̄
v̄t aliq̄d d̄
p̄bis q̄z o
turbauit ḡ

valde pauca et ipsa. ut tu ea emendes
et scilicet ut ea gratia habearis et accepta tibi
facias et spero ad meliora trahas non ad
buium et laudabile finem me pigrum et inuti-
lem hominum educationem producas. Offero quoque tibi
omnia pia desideria deuotorum. necessitates
penitentium. amicorum. fratrum. sororum. omniumque cha-
ritatis. meorum. et eorum qui mihi vel alijs propter
amorem tuum benefecerunt. et qui omnes et mis-
sas pro se suisque omnibus dici a me deside-
rauerunt et petierunt. siue in carne adhuc
viuant. siue iam seculo defuncti sint. ut omnes
sibi auxilium gratie tue. operam consolationis pro-
tectores a periculis. liberationes a penis
aduenire sentiant. et ut ab omnibus malis
erepti gratias tibi magnificas leti persol-
uant. Offero etiam tibi preces et hostias
placationis pro illis specialiter qui me in aliquo
leserunt pertristauerunt aut vituperauerunt
vel aliquod damnum vel iniuriam intulerunt.
pro his quoque omnibus quos aliquis pertristauit. con-
turbauit. iniuriam. et scandalum. verbum vel

factis. sciēter vl' ignoranter. vt nob' oī
bus piter indulgeas pctā nra z mutu
as offēsiōes. Aufer dñe a cordib' no
stris oēm suspitōez. indignatōez iraz
z disceptatōez. z q̄cqd pōt charitatē le
dere z fraternā dilectiōz minuere. Mi
serere miserere dñe miscōiam tuā po
scētib'. da grāz indulgentib'. z fac nos
tales existere vt sim' digni grā tua per
frui. z ad vitā pficiam' eternā. Amen

Q, sacra cōmunio de facili nō est
relinquenda. Capitu. X.

Requenter recurrēdū est ad
fontē grē z diuīe miscōie. ad
fontē bonitat' z toti' puritat'
q̄ten' a passionib' tuis z vicijis curari
valeas. z vniuersas tēptatōes z falla
cias dyaboli fortior atq; vigilātiōz effi
ci merear'. Inimic' scīēs frctm z reme
diū maximū ī sacra cōmuniōe positū
oī mō z occasione nitit' fideles z deuo
tos q̄stuz preualet retrahere z impedire.

q̄ seipos
firma sen
rioibus
ḡsiopras
plum mil

Q, no
re z pz

D

ne offer
in simpl
pluz rib
obsequi
Suscip
cioscor
geloz in
sit p me
Dñe off
que pmi
is a die
ad diez h

q̄ se ipsos ex toto abnegare nesciūt Est
firma sentētia mea. nisi q̄s renūciauerit
oib⁹ nō p̄t me⁹ esse discipulus Tu
g̃ si op̄as me⁹ esse discipulus offer tei/
plum mihi cū oib⁹ affectib⁹ tuis.

Q, nos ⁊ oīa n̄ra deo debem⁹ offer
re ⁊ pro oib⁹ orare. Lapi. IX

Domine oīa tua sunt q̄ in celo
sunt ⁊ in terra. Desidero me⁹
ip̄m tibi in spontaneā oblatō
nē offerre. ⁊ tu⁹ p̄petue pmanere. Dñe
in simplicitate cordis mei offero mei/
psu ⁊ tibi hodie in seruū sempiternū. i
obsequiū ⁊ sacrificiū laudis perpetue.
Suscipe me cū hac sc̄ā oblatōe tui p̄
ciosi corp̄is quā tibi hodie in p̄ntia an
gelorū inuisibiliter assistentiū offero. vt
sit p me ⁊ p cūcto pp̄lo tuo in salutem.
Dñe offero tibi oīa pctā ⁊ delicta mea
que p̄misi corā te ⁊ sanctis angelis tu
is a die quo primū peccare potui vsq̄
ad diez hāc super placabili altari tuo

vt tu oia piter incēdas ⁊ oburas igne
charitatis tue. ⁊ deleas vniuersas ma
clas pctōz meorū. ⁊ psciam meā ab oī
delicto emūdes. ⁊ restituas mihi grāz
tuā quā peccādo amisi oia mihi plene
indulgendo. ⁊ in osculū pacis me mise
ricorditer assumendo. Quid possum
agere p pccis meis nisi hūiliter ea pfi
tēdo ⁊ lamentādo. ⁊ tuā ppiatiōem in
cessanter oprecādo. Depcor te exaudi
me ppius vbi asto corā te d's meus.
Dia pctā mea mihi maxie displicent
Nolo eavñq; ampli⁹ ppetrare s; p eis
doleo ⁊ dolebo q̄diu vixero. patius pe
nitentiā agere ⁊ p posse satisfacere Di
mitte mihi d's dimitte mihi pctā mea
ppter nomen sc̄m tuū salua aiam meā
quā precioso sanguine tuo redemisti.
Ecce cōmitto me miscōie tue. resigno
me in manibz tuis. ageme cū fm boni
tatē tuā. nō fm meā maliciā ⁊ iniquitatē
Offero etia; tibi oia bona mea q̄uis

⁊ integra v
noīe noīis
caultus p p
bi fidelit
rearis ad d
dere ⁊ sac
cipe. Non
factio ma
purez in
missa ⁊ in
bō fecerit
q̄tenscūq;
rit. viuo
pctōis se
qm pecca
amplius

De obli
resigna

A red wax seal, likely used to secure the manuscript page.

et integra voluntate offer teipm in ho
 noꝛē noīs mei in ara cordis tui holoꝛ
 caustuz pperuū. corpꝛ tuū scz et aīaz mī
 hi fidelitꝛ cōmittēdo: q̄tenꝛ tūc digne me
 regis ad offerendū dō sacrificiū acce
 dere et sacꝛm corpꝛis mei salubriter sus
 cipe. Non ēē oblatio dignior et satif
 factio maior p pccīs diluēdis q̄ scīpꝛ
 purez integre cū oblatōe corpꝛis xpī in
 missa et in cōmunionē dō offerre. Si
 hō fecerit qd in se est et se penituerit.
 q̄tienscūqꝛ p venia et grā ad me accēse
 rit. viuo ego dicit dñs qz nolo mortē
 pccōis sed magis vt conuertat et viuat.
 qm peccatoꝝ suozum non recordabor
 amplius sed cūcta sibi indulta erunt.

De oblatiōe xpī in cruce. et pꝛia
 resignatione. Capitulu. VIII

 Icut ego meipm expanlis in
 cruce manibꝛ et nudo corꝛpe p
 pccīs tuis deo pꝛi spōre obtu
 li. traxi nihil in me remaneret qn totū

L

in sacrificiū diuine placatōis trāsierit
ita debes ⁊ tu temetipm mibi volūta/
rie in oblatōem purā ⁊ scām q̄tidie in
missa cū oībus virib⁹ et affectib⁹ tuis
q̄nto intimi⁹ vales offerre. Quid ma
gis a te req̄ro q̄m vt te studeas mibi ex
integro resignare. Quicqd̄ p̄ter teipm
das nihil curo. q̄ nō q̄ro datū tuū sed
te. Sicut nō sufficeret tibi oībus ha
bit⁹ p̄ter me. ita nec mibi placere po
terit q̄cqd̄ dederis te nō oblato. Offer
te mibi ⁊ da te totū p̄ dō ⁊ erit accepta
oblato. Ecce ego me totū obtuli p̄i
p̄te. dedi etiā totū corp⁹ meū ⁊ sangui
nē in cibū vt totus tu⁹ essem ⁊ tu meus
p̄maneres. Si aut̄ in teipso steter⁹ nec
sp̄te te ad volūtates meā obruleris n̄
est plena oblatō. nec integra erit inter
nos vnio. Jō oīa opa tua p̄cedere de
bet sp̄tanea tuū p̄i in man⁹ dei obla
tio si libertatē p̄seq̄vis ⁊ grām Jō tam
pauci illuminati ⁊ liberi int̄ efficiunt̄

etor purit
nisi sanct
tile proce
pebusti
eius simp
solent in
elevant q
contrect
ter in leg
am ego sa
Adiunct
deus. vt
scepimus
puritate
valeamus
ta in noc
mus con
re mala q
militaris
fitoribi s
re valeam

ctor puritatis Ex ore sacerdotis nihil
nisi sanctum nihil nisi honestum et
tile procedere debet verbū qui tam se/
pe christi accipit sacramentū. Oculi
eius simplices et pudici qui xpi corp⁹
solent intueri. Manus pure et in celū
elevant que creatorem celi et terre solēt
contrectare. Sacerdotibus speciali/
ter in lege dicit. Sancti estote quoni/
am ego sanctus sum dñs deus vester
Adiunget nos gratia tua omnipotens
deus. vt qui officium sacerdotale sus/
cepimus digne ac deuote tibi in omni
puritate et conscientia bona famulari
valeamus. Et si non possumus in tā
ta innocentia vite conuersari vt debe/
mus concedere nobis tamen digne fle/
re mala que gessimus. vt in spiritu hu/
militatis ac bone voluntatis propo/
sitioni tibi feruentius de cetero deservi/
re valeamus.

Ego suz puritatis amator z da
tor ois scitatus Ego cor pur
qro. z ibi e loc^o regetionis mee
Para mibi cenacim grade stratū. z fa
ciā apd te pascā cū discipul^{is} meis. Si
vis vixenā ad te z apd te maneam. ex
purga vetus fermentū z mūda cordis
tui bitaculū. Exclūde totū selm z oēs
vicioz tumultū sede tāq^{ue} passer solita
ri^{us} in tecto. z cogita excess^{us} tuos i ama
ritudie aie tue Dis nāq^{ue} amās suo di
lecto amatori optimū z pulcerrimū p
parat locū. qz in h^{oc} cognoseit affect^{us} su
sciopiēis dilectū. Scito tñ te nō posse
satisfacere huic ppatōni ex merito tue
actōis. etiā si p integz annū te pparet^{is}
z nihil aliū in mēte haberes. Si ex so
la pietate z grā mea pmitter^{is} ad mē saz
meā accedere ac si mendic^{us} ad prādū
vocaret^{is} dimit^{is}. z ille nihil aliū habeat
ad retribuendū bñficijs ei^{us} nisi se hūi
liādoz regnando. Fac qd in teē: z dili

tum glie tu
derit ego
spero. q ill
turi pido
deceptis
am libros
atq sup b
p singlar
q mibi n
vita. sine
ista misab
hui^{us} detē
bo. scz z l
firmo sac
tis z corpi
meis pbi
uere nō po
z sacm tu
dici mēle d
lario scie
cri altar^{is} b
cioluz z l

tum gl'ie tue expectabāt. Quod illi credi
derūt ego credo. quod illi sperauerūt ego
spero. quod illi puenerūt p' grāz tuā me vē
turū p'sido. Ambulabo interim in si/
de exēplis p'fortatus scōz. Habeo eti
am libros scōs p' solacio z vite speculo
atq; sup' hec oīa sanctissimū corp' tuū
p' singlari remedio z refugio. Duo nā
q; mihi necessaria p'maxia sentō i hac
vita. sine q;bus mihi iportabilis foret
ista misabilis vita In carcere corp'is
hui' detēus duob; me gere fateor. ci
bo. scz z lumie. Dedisti itaq; mihi in/
firmo sacrū corp' tuū ad refectōez mē/
tis z corp'is. z posuisti lucernā pedib;
meis p'bu tuū. Sine his duob; nō vi
uere nō possem. nā p'bu dei lux aīe mee
z sacm tuū panis vite Nec pnt etiam
dici mēse due hinc z inde in gazophi/
lario scē ecclie posite. Una mēsa est sa
cri altaris hīs panē scm. i. corp' xpi pre
ciosuz Alta ē diuīe leg' p'rinēs doctri/

nam scām. erudiēs fidez rectā z firmi
ter vsqz ad interiora velamīs vbi sunt
scā scōz pducēs. Sras tibi dñe iesu
lux lucis eterne p doctrine sacre mēsa
quā nob p suos tuos pphas z aplos
aliosqz doctores ministrasti. Sras ti
bi creator z redēptor hoīm q ad decla/
randā toti mōdo charitatē tuā cenā pa/
rasti magnā. in q non agnū typicū. sz
tuū sanctissimū corp⁹ et sanguinē ppo/
suisti manducandū. letificās oēs fide/
les puiuo sacroz calice inebriās salu/
tari. in quo sunt oēs delicie paradisi z e/
pulātur nobiscū angeli sancti. sed sua
nitate feliciori. Q q magnū z honora/
bile est officiū sacerdotū quibus datū
est dñm maiestatis verb sacris psecra/
re. labijs bñdicere. manibz tenere. ore
pprio sumere z ceteris ministrare. Q
q mūde dñt esse man⁹ ille. q purū os.
qz scām corp⁹. qz immaculatū erit cor
sacerdotis. ad quē toties ingredit au/

tur nisi tu
oia desid
Lembi q
ex intimo
Ecce pia
chymis i
tio. vbi la
sio. Certo
lorū tuoz
ret z ex ga
cramēto v
occultatū
tarete cōf
sent. sz ne
maiestas
becillitat
to abscon
angeli ad
ecum in f
velamine
se in lumi
lare donec

tur nisi tu vnicus dilectus eius super
oia desideria ordis eius desiderabil
Et mihi q̄dez dulce foret in p̄ntia tua
ex intimo affectu lachrymas fundere
Et cuz pia magdalena pedes tuos la
chrymis irrigare. Sz vbi ē hec deuo
tio. vbi lachrymarū scr̄arū copiosa effu
sio. Certe in p̄spectu tuo z scr̄orū ange
lorū tuorū totum cor meū ardere debe
ret z ex gaudio flere Habeo em̄ te in sa
cramēto vere p̄ntez. q̄uis aliena specie
occultatū. Nam in p̄pria z diuina clari
tate te cōspicere oculi mei ferre nō pos
sent. sz neq; totū mūdus in fulgore gl̄e
maiestatū tue subsisteret In h̄ ergo im
becillitati mee p̄sulis q̄ te sub sacram
to abscondis Habeo te z adoro quez
angeli adorāt in celo. sz ego adhuc in
terim in fide illi autem in specie z sine
velamine. De oportet contentum es
se in lumine vere fidei. et in ea ambu
lare donec aspiret dies eterne claritatū

z vmbre figuraz inclinētur Eū autēz
venerit qđ pfectū ē cessabit vsus sacra
mentoz qz beati in gl'ia celesti nō egēt
medicamēta sacramentali. gaudēt ei line
fine. in pntia dī facie ad faciē gl'iaz ei'
speculātes z de claritate. in claritatem
abyssalis deitatis trāsformati gustāt
p'bz dei carnē scm. sicut fuit ab initō
z manet in eternū Demoz hoz mira
biliū gūe mibi sit ted iū etiā qđlibz spi
ritualesolaciū. qz qđ iū dñm meū ap
te in sua gl'ia non video p nibilo duco
omē qđ in mdo pspicio z audio Testi
es tu mibi de^o q nulla pōt me res con
solari. nulla creatura qetare nisi tu de
us me^o quē desidero eternaliter ptem
plari Sz nō est h possibile durāte me
in hac mortalitate. Jō optz vt me po
nā ad magnā patientiā z meipm in oī
desiderio tibi submitiaz. Flā z sancti
tui dñe q tecū iā i regno celoz exultāt.
in fide z patiētia mag dñi viuerēt aduē

teneant.
bilem
onētiā fa
illet do a
lipurita
omī die d
ellet si ei
Si qđ i
tia aut le
dandus
por obze
facere qđ
suo pro b
ter respici
est. habeb
intentionē
fructu sac
tus omī d
cōmionez
accedere.
corp^o sui r
uerētia sa

teneant. Deu q̄ modicā charitatē z d
bilem deuotiōem hñt q̄ sacrā cōmuni
onētiā faciliter postponūt. Quaz felix
ille z dō acceptus habet q̄ sic viuūt z ta
li puritate cōsciam suā custodit vt etiā
omī die cōicari patus z bñ affectatus
esset si ei liceret z sine nota agere possz
Si q̄s interdū abstinet hūilitatis ḡ/
tia aut legitima impediēte causa lau
dandus est de reuerentia. Si aut̄ tor
por obrepserit seipm excitare deberet
facere qd̄ ille est. z dñs aderit desiderio
suo pro bona voluntate quā speciali
ter respicit. Lñ p̄o legitime p̄peditus
est. habebit sp̄ bonā voluntatē z piam
intentiōem cōicandi. z sic non carebit
fructu sacramēti. Pōt em̄ q̄libet deuo
tus omī die z omī hora ad spūales xp̄i
cōiūiones salubriter z sine p̄hibitiōe
accedere. z tñ certis dieb̄ z statuto tpe
corp⁹ sui redemptoris cū affectuosa re
uerētia sacramentaliter debet suscipere

et magis laudes dei et honore predece-
re quam sua solatorem querere. Nam totis mi-
stice coiccat et inuisibiliter reficit quatenus
incarnatiois christi misterium passionem de-
uote recolit et in amore eius accenditur:
Qui aliter se non prepat uisi instate se-
stori vel consuetudine compellente sepius impar-
erit. Bonus qui se domino in holocaustum of-
ferit quatenus celebrat aut coiccat. Non sis
in celebrando nimis plixus aut festinus
sed sua bonum commune modum cum quibus
vuis. Non debes alijs generare mole-
stiam et tedium sed comem sua via secundum maio-
rum institutionem. et potius aliorum fuisse reu-
lerati quam proprie deuotioni vel affectui.

Quod corpus christi et sacra scriptura maxi-
me sint anime fidei necessaria.

Capitulum .Xl.

O Dulcissime domine ihu quanta est
dulcedo deuote anime tecum es-
pulantis in conuiuio tuo ubi
ei non alius cibus maducandus pponi

genter fa-
cellitate. et
cum accipe-
natis ad tu-
ego iussi fi-
est. veni et
tuis tribu-
gn'es s3 q-
bes s3 ma-
gemisce et
rearis m-
cipe. Tu
geo. Acc-
te scifican-
nis ut e-
ut noua g-
meda coen-
hac gias. s3
tuum et intro-
aut ut non so-
p-
ea p-
custodia p-

genter facito: nō ex p̄suetudine. nō ex ne-
cessitate. s; cū timore ⁊ reuerētia ⁊ affe-
ctu accipe corp⁹ dilecti dñi dī tui dig-
nātis ad te venire. Ego suz q̄ vocaui.
ego iussi fieri. ego supplebo qd̄ tibi de-
est. veni ⁊ suscipē me. Cū grām deuo-
tōis tribuo grās age dō tuo. nō qz dī-
gn⁹ es s; qz tui mīseris suz. Si nō ha-
bes i; magis aridū te sentis insiste orōi. i
gemisce ⁊ pulsa. nec desistas donec me
rearis micā aut guttas grē salutaris ac-
cipe. Tu mei indiges nō ego tui indi-
geo. Nec tu me sc̄tificare venis s; ego
te sc̄tificare ⁊ meliorare venio. Tu ve-
nis vt ex me sc̄tificeris ⁊ mibi vniarius
vt nouā grāz recipias ⁊ de nouo ad e-
mēdatōem accēdaris. Noli negligere
hāc grāz. sp̄ prepa cū oī diligentia cor-
tuū ⁊ introduce ad te dilectū tuū. Opz
aut vt nō solū te prepes ad deuorōz añ-
p̄munionē s; vt etiā te solícite cōfues i
ea p̄ sacramēti p̄ceptōem. Nec minor
custodia p̄ exigis q̄ deuota p̄p̄atio p̄

U

Flam bona postmodū custodia opti-
ma iterū ē preparatio ad maiore grā; cō-
sequendā. Ex eo q̄ppe vald̄ indisposu-
it q̄s reddiſt ſi ſtatim fuerit nimis effuſ⁹
ad exteriora ſolacia. Laue a mlti loq̄o
mane in ſecreto. ⁊ fruerede deo tuo. Ip̄m
em̄ habes quē tor⁹ mūdus tibi aufer-
re non pōt. Ego ſum cui te totū dare
debes. ita vt iā vltra nō in te ſed in me
abiſq; om̄i ſollicitudine viuas.

Ozoro corde aīa deuota xp̄i vnio
nē in ſacrō affectare dz. Ca. XIII

Quis mihi det dñe vt inueniā
te ſolū. ⁊ apiam tibi totū cor
meū. et fruār te ſicut deſiderat
aīa mea. ⁊ iā me nēo deſpiciat. nec vlla
creatura me māeat vl' reſpiciat ſz tu ſo-
lus mihi loq̄ris ⁊ ego tibi. ſicut ſol⁹ di-
lect⁹ ad dilectū loq̄ ⁊ amīc⁹ cū amico cō-
uiuari. Hoc oro hoc deſidero. vt tibi
tor⁹ vnīar ⁊ cor meū ab oībus creatis
rebus abſtrahā. magiſq; p̄ ſacrā cōmu-
nionē ac frequentē celebratōnem cele-

ſtia ⁊ et
us qñ
meiqz
go in te
pcede
er milib
habitan
tu paci
⁊ reſes
infinita
ditus. ⁊
ſed cū bi
D q̄ ſua
cedinez
ne ſua
reſicere
tio tā grā
quantes
vniuerſa
anī ſola
buis ad
ē em̄ aīa
aut q̄ crea

stia z eterna sapere discas. Ab dñe de/
us qñ ero tecū tor⁹ vnitus et absorpt⁹
meiqz totaliter oblitus Tu in me ze/
go in te. z sic nos piter in vnū manere
pcede Vere tu es dilectus me⁹ electus
et milibus: in quo cōplacuit aīme mee
habitare oībus diebus vite sue Vere
tu pacificus meus in quo pax summa
z req̃es vera. extra quē labor z dolor z
infinita miseria. Vere tu es de⁹ absco/
ditus. z consiliū tuū nō est cū impijs.
sed cū hūilibus z simplicib⁹ fmo tu⁹.
D q̃s suavis ē dñe spūs tuus q̃ vt dul/
cedine; tuā in filios demonstrares. pa/
ne suauissimo de celo descendēte illos
reficere dignaris. Vere non ē alia na/
tio tā grādis q̃ habeat deos appropin/
quantes sibi sicut tu dñs noster ades
vniuersis fidelib⁹ tuis: quib⁹ ob q̃tidī/
anū z solaciū cor erigendū in celū te tri/
buis ad edendum z fruendum. Que
ē em̃ alia gēs tā ielīta sic plebs xpīana
aut q̃ creatura sub celo tam dilecta vt

aia deuota ad qua ingredit̃r d̃s. vt pas-
cat ea carne sua gliosa. O ineffabilis
gr̃a. o amirabil' dignio. o amor imens'
hoi singulariter ipensus. Sed qd retri-
buā dño p gr̃a ista. p charitate tā exi-
mia. Nō est aliō qd gr̃ius donare qaz
q̃vt cor meū dō meo totaliter tribuaz
z intime piungā. Tūc exultabūt oia
interiora mea cū p̃fctē fuerit vnita dō
aia mea. Tūc dicet mihi si tu vis esse
mecū ego volo esse tecū Et ego rñdebo
illi dignare dñe māere mecū ego volo
libētē cē tecū. hoc est totū desiderium
meū vt cor meū tibi sit vnitū.

De q̃runda deuotoz ardēti desi-
derio ad corp' xpi. Capi. XIII

O Quā mag' mltitudo dulcedi-
nis tue dñe quaz abscondisti ti-
mētib' te. Qñ recordor deuo-
toz aliq̃z ad sacm tuū dñe cū maria
deuotoe z affectu accedētū tūc sepius
in meipso pfundor z erubesco q' ad al-
tare tuū et sacre p̃muniōis mēfaz tā te

pide z f
affecto
accēsus
ter attri-
rūt. q̃p
sibili co-
rūt p̃tin-
ad te de-
bāt suā
nec satiā-
tate et sp̃
p̃a ardē-
mū sac-
gnoscu-
cor tā v-
te cū eis
deuoto.
stomib'
gne z p̃-
dū mod-
tui in sa-
mag' pu-
ficiat z ch

pide et frigide accedo. quia ita aridus et sine
affectu cor meum maneo. et quia non super totaliter
accessus coram te deo meo. nec ita vehemen-
ter attractus et affectus sicut multi deuoti fue-
runt. quando nimio desiderio coniunctionis et sen-
sibili cordis amore a fletu se non potue-
runt continere. sed ore cordis et corporis perit
ad te deum fontem viuus medullis inhi-
bat suam esurientiam non valentes aliter temperare:
nec satiare nisi corpore tuum cum omni iocundita-
te et spiritu alii quiditate accepissent. O
quia ardens fides eorum probabile ex his argu-
mentum sacre presentie tue Iste ei veraciter co-
gnoscunt dominum suum in fractione panis quia
cor tam valide ardet in eis de ihesu ambulante
te cum eis. Longe est a me sepe talis affectus et
deuotio. tam vehemens amor et ardor Et
isto mihi propitius ihesu bone. dulcis et benig-
ne et concede pauperi medico tuo. vltim
dum modicum de cordiali affectu amoris
tui in sacra coniunctione sentire ut fides mea
magis qualescat. spes in bonitate tua pro-
ficiat et charitas seipsum perfecte accensa et cele-

Ne mēsa expta nunq̃s deficiat. Potēs
est autē miscōia tua etiā grāz desideras
rā mibi p̃stare. ⁊ in spū ardoris cū dies
bñplaciti tui ad uenerit me clemētissi
me uisitare. Eteñ licet tāto desiderio
rā specialiu duotoz uoz nō ardeo. tñ
de grā tua illi⁹ magni inflāmati deside
riū desideriu hēo orans et desiderans
oim taliū feruidoꝝ amatoꝝ uozū p̃ti
cipē me fieri. ac eoz sancto p̃sortio an
numerari.

Q, grā deuotōis hūilitateꝝ suū p̃i⁹
abnegatōe acq̃ritur. La. XV.

Quod portet te deuotōis grām in/
stāter q̃rere: indefinēter petere
patiēter ⁊ fiducialr expectare.
g̃tanter recipe. hūiliter p̃suare. studio
se cū ea opari. ac deo t̃pus ⁊ modū sup
ne uisitātōis donec ueniat cōmittere.
Hūiliare p̃cipue te debes cuz parum
aut nihil deuotōis interi⁹sentis s; nō
numiū deq̃ci nec inordinate p̃ristari
Dat sepe p̃da in vno breui momēto qd

longo
ne qd in
Sisp ci
esser inf
terea in
ciāda ē
tuis ipu
tollitur
pedir ⁊ a
tius grā
biber. L
amoueri
Statiz
dideris
velle q̃li
vniū te
sapier p
lirar. Q
ci corō su
omī inoz
cuiuslibz
simus gr
uotionis

longo negauit tpe Dat etiā qñq; in fi
ne qđ in pñcipio ozois largiri distulit
Sis p cito grā dare z p voto adelz n
esset infirmo hoi bñ portabile. Prop
terea in bona spe z hñli paciētia expe/
ctāda ē deuotōis grā. Tibi tñ z pccis
tuis iputa cū non dat vl' etiāz oculie
tollitur. Modicū qñq; est qđ grām i/
pedit z abscondit. si tñ modicū z nō po
tius grā de dici debeat qđ tñ bonū p/
biber. Et si hoc ipm modicū vl' grāde
amoueris z pfecte viceris erit qđ petisti
Statiz nāq; vt te dō ex toto corde tra
dideris nec h' vl' illud p tuo libitu seu
velle qñeris. s; itegre te in ipō posueris
vnitū te inuicies z pacatū. qz nil ira bñ
sapierz placebit sic bñplacitū diuieuo
lūrat. Quisq; g' intentōez suā simpli
ci corō sursuz ad deū leuauerit. seqz ab
omī inordinato amore seu displicētia
cuiuslibz rei create euacuauerit. aptis
simus grātie percipiēde. ac dignus d
uotionis munere erit. Dat ita enim

dñs ibi bñdictōez suā vbi vasa vacua
innenerit. Et q̄nto p̄fect⁹ q̄s infimis
renūciauerit. ⁊ mag⁹ lib⁹ p̄ p̄tēptuz
sui morit̄. tāto gr̄a celer⁹ venit. copio
sius intrat ⁊ alti⁹ libez cor eleuat. Tē
videbit ⁊ affluet ⁊ mirabit ⁊ dilatabit
cor ei⁹ in ip̄o. qz man⁹ dñi cū eo ⁊ ip̄e se
posuit totalit̄ in māu ei⁹ vsqz in sc̄l̄z Ec
cesic bñdicet hō q̄ q̄rit deū in toto cor
de suo nec i vanū accipit aīaz suā. Hic
in accipiēdo sacrā eucharistiā magnā
p̄meret diuiniōis gr̄az. qz nō res/
p̄icit ad priā deuotiōem ⁊ cōsolatiōem
sed ad dei gl̄iam et honorem.

Q, necessitates n̄ras xp̄o apire ⁊ e⁹
gr̄am postulare debem⁹. La. XVI

O Dulcissime atqz amantissime
dñe quē nunc deuote deside /
ro suscipe tu scis infirmitatez
meā ⁊ necessitatē quā patior. in q̄ntis
mal⁹ ⁊ vicijs iaceo q̄ sepe suz guar⁹. tē
ptat⁹ ⁊ turbat⁹ ⁊ inq̄nat⁹. Pro remedio
ad te venio. p̄ cōsolatiōē ⁊ s̄beluamīne

te de p̄cor. Ad oīa scientēloqr cui māi
festa sunt oīa interiora mea z q̄ sol^o po
tes me pfecte p̄solari z adiuuare. Tu
scis quibz bonis idigeo p̄ oībus: z q̄s
paup̄ suz in p̄tutibz Ecce sto añ te pau
p̄ z nud^o gr̄az postulās z mīscōiāz im
plorās. Refice esurientē mēdicū tuuz
accēde frigiditatē meā igne amorz tui
illumina cecitatē meāz claritate p̄sentie
tue Verte mibi oīa terrena ī amaritudi
dinē. oīa gūia z f̄ria ī paciāz: oīa infī
ma z creata in p̄tēptū z obliuionē Eri
ge cor meū ad te in celū. et ne dimittas
me vagari sup̄ terrā Tu sol^o mibi ex h̄
iā dulcescas vsqz ī sc̄l̄m. qz tu sol^o cibo
z pot^o meus. amor me^o z gaudiū meuz
dulcedo mea z totū bonū meū Utinā
me totalr ex tua p̄ntia accēdas. p̄bures
z ī te trāsmutes. vt vn^o tecū efficiar spi
rit^o p̄ gr̄az īterne vnionis z liq̄factōez
ardentis amoris. Ne patiaris me ie/
iuniū z aridū a te recedere s̄z opare me
cū mīsericordiālīf sic sepi^o opar^o es cū

scitis tuis mirabilr. Quid mīz si tor
ex te ignescerē z in meīpo deficerē. cuz
tu sis ignis sp ardēs z nunq̄ deficiēs
amor corda purificās z intellectū illu
minans.

De ardēti amore z vebemēti affectu
suscipiendi xpm Uox discipuli

Capitulum. XVII

Cum summa deuotōe z arden
ti amore: cū tota cordis affectu
z fernore desidero te dñe susci
pe. quēadmodū mlti scī z deuote pso
ne in cōmunicādo te desiderauerūt. q̄
tibi maxie in scitrate vite placuerūt. et
in ardētissima deuotōe fuerūt. Q dñs
me⁹ amor etern⁹: totū bonū meū felici
tas intermiabil. cupio te suscipe cū ve
hemētissimo dñsiderio z dignissima re
uerentia q̄ aliqs scōz vnq̄ habuit. z
sentire potuit. Et licet indign⁹ suz oīa
illa sentimēta deuotōis hñe. tñ offero
tibi totū cordis mei affectū ac si oīa illo
la gñissime inflāmata desideria solus

haberē
z desider
uerētia v
beo z off
res me z
me imol
redēptio
tia: land
nitare z
te te affe
pic z des
sap ga m
bi incan
uoter m
fm verb
tuus ex
rista in p
in gaudi
nis clau
nōs inter
se bñlian
Amic⁹ a
gaudet m

habere. Sz z qñq; p̄t pia mēs ꝑcipe
z desiderare. hec oīa tibi cū summa re/
uerētia veneratōe ac intimo fauore ꝑ/
beo z offero. Nihil opto mihi refuſ/
reſz me z oīa mea tibi spōte z liberissi/
me imolare Dñe dñs me⁹ creator me⁹ z
redēptor meus cū tali affectu: reueren/
tia: laude z honore cū tali g̃titudine: dig/
nitate z amore. cū tali fide: spes purita/
te te affecto hodie suscipere. sic te susce/
pit z desiderauit sc̃tissima m̃r tua gl̃io/
sa ꝑga maria qñ angelo enāgelizāti si/
bi incarnatōis misterii bñliter z de/
uoter ñdit. Ecce ancilla dñi fiat mihi
fm̃ verbū tuū Et sicut bea⁹ precursor
tuus excellentissim⁹ sc̃toꝝ Iohes bap/
tista in p̃ntia tua letabūdus exultauit
in gaudio spūs sancti. dñ ad huc mater
nis clauderet ṽsceribz. z p̃ modū cer/
nēs inter hoīes ih̃m ambulante valde
se bñilians deuoto cū affectu dicebat
Amic⁹ at spōsi q̃ statz audit eū gaudio
gander ꝑꝑ vocē spōsi: sic z ego magnis

desiderijs opto inflā mari z tibi exto/
to corde meipm pñtare. Un̄ z oim de/
uotoz cordiū iubilatōes ardētes affe/
ctus. mēt. les excessus ac supnales illu/
minatōes z celicas visiōes tibi offero
z exhibio cū oibus pñtibz et laudibz
ab oī creatura ī celo z in terra celebra/
tis z celebrādis p me z oibus mihi in/
oīoz; p mēdas; q̄ten? ad oibus digne
lauder; z in ppetuū glificeris. Accipe
vota mea dñe dōs me? z desideria infi/
nite laudatōis z imense bñdictōis q̄ ti/
bi s̄m mltitudinē ineffabil magnitu/
dinis tue iure debētur. Hec tibi reddo
z reddere dōsidero p singlos dies z mo/
mēta tpm. atz ad reddendū mecū tibi
grās z laudes oēs celestes spūs z cun/
ctos fideles tuos precibz affectibz inui/
to z exoro. Laudē te vniūsi ppli. tribz
z lingue. z sc̄m ac melliflū nomē tuū
cū summa iubilatōe z ardēti deuotiōe
magnificent. Et q̄cunq; reuerēter ac dō
note altissimū sc̄m tuū celebrāt z ple

na fide re
te inuēire
pliciter ex
ac fruibil
solari ac n
sa celesti a
dari dign
Q, b
cramē
dēdo l

Qu
tōis pñ
maiestatē
opari q̄
pia z bñ
ceri. z p
bulare. L
stionū rel
git semit
tiōez p dī

na fide recipiunt. gram et misericordiam apostoli
te inuenire mereant. et per me peccatore super
pliciter exoret. Cumque operata deuotione
ac fruibili unionem potiti fuerit et bene com
solati ac mirifice refectione. et de sacra men
sa celesti abcesserint. mei pauperis recor
dari dignentur.

Quod homo non sit curiosus scrutator sa
cramenti. sed humilis imitator christi sub
dando sensum suum sacre fidei.

Capitulum XVIII.

Cauendum est tibi a curiosa et in
utili perscrutatione huius profundis
simi sacri: si non vis in dubita
tione profundum demergi. Qui scrutator est
maiestati opprimitur a gloria. Non valet deus
operari quod homo intelligere potest. Tolerabil
pia et humilis inquisitionis firmitas. puta se pro
ceri. et per se ad patrem sentias studens am
bulare. Beata simplicitas quam difficiles quam
stationum relinquere vias et plana ac firma per
git semita mandatorum dei. Multi deuotio
nem perdididerunt dum altiora scrutari vo

luerunt. Fides a te erigit et sinceravi/
ta. non altitudo intellectu? neq; pfundi
tas misterioꝝ dei. Si nō intelligi nec
capis q̄ infra te sunt quōdprehēdes ea
q̄ sup te sunt. Subde te deo et hūilia
sensus tuū fidei. et dabit tibi sciētie lu
mē put tibi fuerit utile ac necessarium
Quidā gūiter tēptant de fide ac sacro
sed non ē hoc ip̄is iputandū s; potius
inimico. Noli curare: noli disputare
cū cogitatōnib; tuis. nec ad imillas a
dyabolo dubitatōes rīde. s; crede ver
bis dei. crede sc̄tis ei⁹ et pphetis: et fugi
et a te neq; inimic⁹. Sēpe multum p
dest q̄ talia sustinet dei seru⁹. Nā infi
deles et peccatores nō tēptat q̄s secure
iam possidet. fideles aut deuotos va
rijs modis tēptat et vexat. Perge ḡ cū
simplicit̄ indubitata fide. et cū suppli
ci reuerētia ad sacm accede. Quicqd i
telligere nō vales. dō oīpotēri secure p
mitte. Nō fallit te de⁹: fallit q̄ sibi nīmi
um credit. Gradit̄ dōs cū simplicibus

renelat se
apit sen
tūa curio
lis est et fa
Dis rō r
qui debet
Hāz fide
et occulte
percellen
nus et in
maḡ et in
est inuest
Si talia
mana rō
lia nec i
Expl
de sac
Frati
ratione c
deuotū z

Incip
cordis m

reuelat se hūilibz. dat intellectū pūnīf
apit sensuz puris mētibz et abscondit gō
tiā curios et supbis. Ratiō hūana debi
lis est et falli pōt: fides autē pōt falli nō pōt.
Dis rō et natural' inuestigatio fidez se
qui debet non pcedere nec infringere.
Nāz fides et amor ibi maxie precellūt
et occultis modis in hō sanctissime et su
percellētissimo sacro opant. Deū eter
nus et immēsus infiniteqz potētie fac
mag et inscrutabilia in celoz in fra nec
est inuestigatio mirabiliū operū eius
Si talia essent opadi vt facile ab hu
mana rōe capent. non essent mirabi
lia nec ineffabilia dicenda.

Explicit liber quartus et vltim⁹

de sacramento altaris

Fratri Thome de Kēpis de imi
tatione chriſti. et de cōtemptu mundi
deuotū et vtile opusculū finit feliciter.

Incipit tractatus de medeatione
cordis mēi Johis gerson. Cap. I

meditatio cor 11

Medis mei in p̄spectu tuo sp̄
Felix certe q̄ cū p̄pha p̄t ex
sententia dicere p̄bz istō
deo. S3 videam⁹ in p̄mis
qd̄ sit meditatio cordis nō p̄ carnali so
lo s3 sp̄uali corde. Est autē meditatio ve
hemēs cordis applicatio ad aliqd̄ inue
stigandū z inueniendū. Et hec appli
catio forisbz difficultatē q̄ q̄bz maio
rē q̄bz miōrē. Qd̄ vt itelligat p̄ suppo
nat ex credit⁹ z ab exp̄iētia cor n̄r3 p̄di
tū eēt tres h̄re sp̄s oclōz oculos. s. mē
tales. rōnales z sensuales. Et ex ille est
vtrobzq̄ vn⁹ oculus in cognitiōe ali⁹ in
affectiōe Fundat̄ hec distinctio in alte
ra q̄ dicim⁹ vniem h̄re portione seu fa
ciērationis duplicē. q̄z supior p̄t ad
leges eternas. altera ad tp̄ales. neutra
tū in actu suo depēdet ab organo cor/
peo. S3 istis est rō demersa corpi q̄
sensualitas appellat̄. Prim⁹ oculorū

vocatur
ter oculi

Meditatio

quillitas
sensuali
supiori
ad supn
b lenitat
sursuz co
ignis su
q̄ aduen
tio dem
nalē b̄i
mitas p
nimā tra
circūliga
dibz. v̄n
q̄ mirabi
cta est o
sic m̄fo
batus ē i

211
vocatur ab alijs oculus. mentis al/
ter oculus rōis. terci⁹ oculus corporis.

Capitulum. ij.

Erat ab initio bñ p dīterōal'
nature illis ordo ordinisq; rā /
quillitas q; ad nutū z mez impēriūz
sensuaitas rōi inferiori z inferior rō
superiori fūiebat Et erat ab inferioribz
ad supna pñus et facil' ascēsus faciēte
s; leuitate original' iusticie subleuātis
sursuz corda. q; admodū naturaliter
ignis sua leuitate sursuz fert At pō p'
q; aduersus dñm supremū ingra p dī
tio demeruit auferri iusticiā hāc origi
nalē s; introijt pond⁹ gūissimū conco
mitās pctm. qd miserā z captiuatā a/
nimā trahere nō cessat ad infima tāq;
circūligata sit funibz charbenis et ope
dibz. vincta in mēdicitate z ferro Sic
q; mirabili īmo miserabili p fusione fa
cta est ordīs pōis puerfio : q; in hoīe
sic merso tenebris z carcere ceco. pñur
batus ē in ira triplex vtriq; oculus per

Æ

impfecit in sensualitate. p obnubio
latōem in inferiori rōis portōe. 7 p qñ
dā exccatōz in superiori rōis portōe

Albem' ecce cāz pma La. III

Difficultatis quā in meditatioe
sentim'. quaz in habēdis sp ad
dñm oculis exprimur. Facit hoc pena
illa guedo deorsuz iugiter ipellēs: quē
admodū videre ē sensibiliter in aque/
ductu. q̄ tota facilitate defluit in ima.
Continet aut vlsursum leuat nō nisi
cū violentia. Nō aliter cor ad infima
pnū leuiter effluit hac illacq̄ veluti si
ne retinaclo vl labore. qm̄ facilis des
census auerni. ait poeta. Sz reuoca/
re graduz supasq̄ euadere ad auras h
opus hic labor est. Cap. III.

Per scrutemur psequenter ex pdic
tis naturā seu pprietatē medita
tionis. qm̄ ex hoc ipso q̄s necessa/
ria nobis ad deum tendētibz existat
videbimus. Diximus autem 7 repeti
mus q̄ meditatio est fortis 7 vehemēs

applicat
inuestig
ole. Ad
vergar
sitatem
rem. Du
ditatio e
plicatio
perimē
hoc vlti
nis que
naliter
pōt alit
taliter a
perimen
pōt eā h
fundere
ille. Du
calipsi sc
reavoc
p̄picuū
lis solū p

applicatio vel attentio animi ad aliqd
inuestigandum vel inueniendū fructui
ose. Addimus fructuose ne meditatio
vergat aut in supstitiōem aut in curio
sitatē. aut in melancolicā stolidita/
tē. Dicam⁹ ergo cōplectentes q^d me
ditatio est vehemēs ⁊ salubri animi ap
plicatio ad aliquid inuestigandū v^t ex
perimētaliter cognoscendū. Nonim⁹
hoc vltimū ppter naturā ipsius affectō
nis que diuersa sortitur noīa pportio
naliter ad modiōez cognitōis. Non ei
pōt aliter affectio cognosci q̄ expimē/
taliter ab eo q^d p eam afficitur. Quā ex
perimētalē affectōnis cognitōem nō
pōt eā hñs in alterz p̄bis quibuslibz in
fundere nisi similiter affect⁹ sit alter
ille. Quoniā solus nouit prout i apo
calipsi scribitur qui accipit. Propte/
rea vocatur māna absconditū Exēplū ē
p̄spicuū in illo q^d nouit dulcedinē mel
lis solū p doctrinā. sic medicus sanus

noscit infirmatis dolore. Hec autem dulcedo a gustate hic dolor ab egrotate aliter et longe cognoscunt. Cap. V

Procedam? ex his quibus profunde senserit propria naturam meditationis dicitur. In meditatione mea exardescet ignis. Utique ei amplexus est et lumen in intellectu et ardore in affectu. Quamvis hoc sit difficile quod ignis deuotionis spiritualis exardescat flatu meditationis fiet notum considerationibus ignem materiale dum quiritur a lignis acquisitis viridibus luto respicitur elici. Suffla quantum potes: iterum atque iterum multo conatu resuffla. emerget plinius ab initio fumus turbans oculos. vix emicabit scintilla quam mox euanescent. Disperges forsitan iras congesta prius ligna si non in longanimitate persisteris. quam longanimitatem appellamus hic meditationem aut meditationi coniungenda. Capi. VI

Eminim? aliquis nos scilicet doctores et crinas vel industrias nedum latino sed et gallico sermone super habenda

meditationis
aliquis ter
ologia.
ro domo
suz de n
nigritat
strate b
na pe se
aliquid s
met m
me se flu
C
placitis
cristum
ponit
cre medi
tiones ex p
tate et arc
re medita
pud effica
sic eueni

meditatōi tali: licz fortassis vteremur
alijs termīs ī tractatulo d̄ mystica the
ologia. p̄tea q̄ p̄ximē docz. z in alte
ro d̄ mōte p̄tēplatoīs edito: alteroq̄ sur
suz de medicitate sp̄iali p̄pilato. De/
niq̄ tāta repit̄ difficultas: tāta p̄ diuer/
sitate hoīm varietas ī practicādo doct̄
nā p̄e sc̄tēq̄ meditatōis q̄ an silere. v̄l
aliq̄d scribere p̄sultius sit. videor ego
met mib̄h̄pi q̄nq̄ sub dubio hīncind̄
mēte fluctuare. Capitulū. VII

Cum ei recogito q̄ absq̄ mediz
tatōis exercitio null⁹ secluso dei
miraclo speciali ad p̄fectōz p̄tē
platoīs dirigit̄ aut puenit. null⁹ ad re
ctissimā xp̄iane religiōis normā vix se
p̄ponit audio zelās ardeoz studiū s̄a
cte meditorōnis suadere. Et p̄o dū to
tiēs exp̄t̄ piclā sedul⁹ recogito difficul
tatē z arduā rariatē pueniēdi q̄ trabe
re meditatio n̄rit̄ ego q̄i torpēs z stu
pid⁹ efficioz. Quēsierit aliq̄s q̄ pacto
sic eueniat qd̄ n̄m̄z frēq̄nter exp̄t̄ū ē

vicz vt contigat studiū meditatōis cō-
uerti dilabiq; in morbū melancolice
passiōis ppter imoderatōez vl ppter su-
pbiam dari in reprobū sensuz dyabo-
lice illusionis. **Lapi. VIII**

M Anuducam' exēplis id qđ dici-
mus. Scim' vinū in iocūditā-
tē z hoīs salurē pdiū esse. Sic
em scriptura. sic rō loquit' Videm' tñ
ex abusu potātū pferim dū febrū di-
scrasia laborātq; por' vini alioqn salu-
bris causat vel egritudis augmētuz vel
maniā et furore aut qñq; mortē Nos
aūt filios oēs adā qđ egrotos. qđ fe-
bricitātes esse pessimis aīe febrib; ne-
gauerit. quib; p̄tunt in nausē et ama-
ritudinē optia diuioz eloq;oz p̄ba. q/
bus in fel puerit' tuauissim' dñi p̄bi
panis. Deu miseros nos. deu q̄ex in-
tima p̄sideratōe illis miserie p̄clama-
uit apls. Infelix ego hō qđ me libera-
bit de corpe mortis hui'. Sbdit B̄sa
dei per ihm xpm. **Lapitu. IX**

Q
adinu-
ne leg-
suffici-
sordid-
nō p̄s-
sunt.
oblec-
q̄ id f-
derat-
post d-
lū z se-
agnos-

Q
gendit.
virtus
virtus
ligedū

Quid agim⁹ g. qd abimus p̄cto
q pites p abrupta vicioꝝ. Ibim⁹
ne post desideria cordis n̄r̄i z i
adinuētionib⁹ n̄ris pessimis d̄spati si
ne lege sine freno sine ordine. Nunq̄d
sufficiēt nob cogitatōnes instabiles.
sordide fluxe. somnioq̄ simillime. que
nō solatōem v̄l edificatōem allature
sunt. s̄z desolatōem mesticiā z ruinaꝝ
oblectātib⁹ se in eis dē. R̄ndebim⁹ neq̄
q̄ id fieri debere. s̄z adsit discretio mo
deratrix in oib⁹. quaz nō securi⁹ h̄re
post diuinā gr̄am poterim⁹ q̄ p sedu
lū z secuz alteri⁹ expti nosq̄ diligētior
agnoscentis consiliū

Capitulum. X

Camat Aristoteles voce ex
pientie loquens q̄ ars z virt⁹
sunt circa difficilia vt ars pin
gendi. ars scribendi. ars citharizādi.
virtus castitatis. virtus fortitudinis
virtus sobrietatis. Hoc vero sic intel
ligēdū ē q̄ ab initō virt⁹ z ars mltas i

acq̃sitiōe sua patiunt̃ difficultatib⁹: dū
p̃o fuerit acq̃site facilia sūt eis oīa. P̃i
git facilius pictor exercitat⁹ in arte. sic
de sc̃ptore. sic d̃ citharizāte videm⁹. ita
vt diceret i dē Aresto. q̃ ars p̃fecta nō
deliberat. tā sibi facilis ē actus suus.

Tamur ista p̃patōe La. XI.
dū de meditatiōe loq̃mur. Attē
dam⁹ q̃ in trahēdo passim line
as picture ṽl sc̃pture difficultas nlla ē
sic nec in discussione digitor⁹ p̃ citha/
re cordas Inuenim⁹ s̃lt̃ in cogitatiōe
Non ei difficult̃ aut laboriose nūc s̃
nūc illud put̃ occurrerit cogitat⁹: sed q̃
null⁹ inde resultet effect⁹ videt̃ in sic pi
gēte. sic scribēte ⁊ sic citharizāte. ita ne
q̃ p̃sus in sic cogitāte. imo cū se talib⁹
cogitatioib⁹ vagi oblectauerit. vt dicit
Seneca tristis remanebit Porro labo
riose: studiose ⁊ attētiissime cū mira tar
ditate p̃ngēdo: scribēdoz citharizādo
fit q̃nq̃ vt bñ ⁊ celeriter ista fiant.

Capitulum. XII.

Quoniam
in medita
tione. E
difficultat
⁊ discret
ad hanc p
re fiet ap
ditatiōis
nigra s̃lt̃
Non ei t
nisi pen
bigē fr
Diffus
respici
tione q̃
describi
tis in bi
rioz. D

Quorsus ista. Nimirum ut oñda/
mus quēadmodū de cogitatōe
null⁹ vnq̃ pficiet aut emerget
in meditatōz. q̃nto min⁹ in cōtempla/
tionē. Ex meditatōe p̃o q̃ summā hz
difficultatē si bona fide. simplici corde
z discreta diligētia exerceat pueniem⁹
ad hāc pfectōez q̃ absq̃ vlla difficulta
te fiet ap̃d nos fructuose: qđ sūmo me
ditatōis studio p̃q̃rere volum⁹. Ita d̃
niq̃ trāsibit meditatio in p̃tēplatōez.
Non ei differt meditatio a p̃tēplatōe
nisi penes facile z difficile. qm̃ vtrōbi
biq̃ ē fruct⁹ aliter q̃ in cogitatione.

Ad Describit aut p̃tēpla La. XIII
Et hoc est libz expedit⁹ mētis iū
tus in res p̃spiciēdas vsq̃q̃
diffusus Et hoc q̃ ad p̃tēplationē que
respicit intellectū. Porro q̃ ad p̃tēpla
tionē q̃ consistit in affectu et in praxi.
describit eā Hugo q̃ p̃ subleuate mē
tis in bilū mors q̃daz carnaliū deside
rioz. Hoc ē gustare q̃ suauis est dñs

Quē gustum seq̃tur alia longe cogni-
tio q̃ fuerit intellectual' solū visio vel
quedā auditio per fidez aut p̃ sc̃pturā
Editabit ecce ali

Cap. XIII

M q̃s gemēs z suspirās vt colūba
diceret cū p̃pha. Meditat' sum

nocte cū cor̃ meo exercitabar z scope-
bam sp̃m meū. Facit hoc anxie difficil-
ter z laboriose. recogitando nūc om̃s
annos suos in amaritudine aīe sue. nūc
iudicia dei q̃ sunt abyssus mltā in ce-
lo sursum z in terra deorsus. z ita de rez
liq̃s circa q̃ versat' meditantis attentō
vehemens. vt ea q̃ meditat' vl' cogitat
limpidi' vl' firmi' in affectū suum tra-
hat. Efficiet tandē vt hec oīa tanta fa-
cilitate recogitet z sapiat q̃s facil' est ip̃a
cogitatio. Docēt nos exēpla p̃dicta si
dubitam' Nōcū plus laboris h̃z sc̃p̃
torpitor' z citharista bñ agēdo qd̃ op-
tūe dīdicerit. q̃ vagus z van' aliq̃s ab
initio discurrens sine arte z ordine per
lineas picture vl' sc̃pture. aut per citha

re cordas

M q̃s gemēs z suspirās vt colūba
diceret cū p̃pha. Meditat' sum

nocte cū cor̃ meo exercitabar z scope-
bam sp̃m meū. Facit hoc anxie difficil-
ter z laboriose. recogitando nūc om̃s
annos suos in amaritudine aīe sue. nūc
iudicia dei q̃ sunt abyssus mltā in ce-
lo sursum z in terra deorsus. z ita de rez
liq̃s circa q̃ versat' meditantis attentō
vehemens. vt ea q̃ meditat' vl' cogitat
limpidi' vl' firmi' in affectū suum tra-
hat. Efficiet tandē vt hec oīa tanta fa-
cilitate recogitet z sapiat q̃s facil' est ip̃a
cogitatio. Docēt nos exēpla p̃dicta si
dubitam' Nōcū plus laboris h̃z sc̃p̃
torpitor' z citharista bñ agēdo qd̃ op-
tūe dīdicerit. q̃ vagus z van' aliq̃s ab
initio discurrens sine arte z ordine per
lineas picture vl' sc̃pture. aut per citha

M q̃s gemēs z suspirās vt colūba
diceret cū p̃pha. Meditat' sum

nocte cū cor̃ meo exercitabar z scope-
bam sp̃m meū. Facit hoc anxie difficil-
ter z laboriose. recogitando nūc om̃s
annos suos in amaritudine aīe sue. nūc
iudicia dei q̃ sunt abyssus mltā in ce-
lo sursum z in terra deorsus. z ita de rez
liq̃s circa q̃ versat' meditantis attentō
vehemens. vt ea q̃ meditat' vl' cogitat
limpidi' vl' firmi' in affectū suum tra-
hat. Efficiet tandē vt hec oīa tanta fa-
cilitate recogitet z sapiat q̃s facil' est ip̃a
cogitatio. Docēt nos exēpla p̃dicta si
dubitam' Nōcū plus laboris h̃z sc̃p̃
torpitor' z citharista bñ agēdo qd̃ op-
tūe dīdicerit. q̃ vagus z van' aliq̃s ab
initio discurrens sine arte z ordine per
lineas picture vl' sc̃pture. aut per citha

re cordas.

Capitulum XV

Addendū est ad pmissa nihilominus quod vix est aliquis ita perfectus in arte sua quā assidue possit ad aliquā vltimā cognoscēdā vltimā agēdā perficere quālibet necesse est ut nō habeat cum labore. Vltimo magis hoc verum est in ipsa de qua loquimur meditatioe quā nouos veritatis aut deuotōis fectus iugiter parere studet. Sed nō deest peruritōis dolor propter illud maledictū spiritualiter intellectū. In dolore paries filios tuos. Nō meminit tū persurre propter gaudiū quia natus est sibi noua cognitiōis et affectōis sciē fectus in animi sui mundū.

Capitulum XVI

Venit autē ab initio frequētius vidē aliquis nondū purgatus a vicis satagit meditari ut colloquia meditatur quasi vetus limea dolos et odia. Meditatur sicut canis rabiosa silentia rodens iuxta verborum satirici. Meditatur quasi sordida sus dū

fediffimas in aīo p̄lat reuerfatq; cogi/
tatōes Quid porro de blasphemie spū q̄
ab ominabil' q̄ horrid? Flōnūq; in
surgit territās meditantē loq̄ns adū/
sus deū scīos sanctalq; ingētia q̄ nec
fari licet Jaciunt ifidelitat' iacta. bas/
ratrū del patōis apit: expimentum q̄
māifestat q̄ recte iusserit sapiens Fili
accedēs ad fuitutē dei p̄pa aīam tuaz
ad tēpatōem. Sbiungēs p̄sidiū cer/
tissimū. Ita in timore Beat' em̄ vir q̄ sp
est pauidus. Capi. XVII.

Apud liq̄s dū timor addit tiori. scru/
pul' scrupulis. pusillanimitas
pusillanimitati. p̄fritū cū nō adest assi/
due p̄siliator: dux z premōstrator itine
ris arti z recti Si p̄o tal' q̄ rar' est inuē/
tus forte fuerit cū ocio nouū meditā/
tē instr: uēdi q̄stū libuerit: felix q̄ dē erit
īpe nou' tyro: si tñ p̄rin' ab lq; ylla tre/
pidatōe pat' est credere p̄silio. Sz o q̄
tiēs bone ihu q̄uens hesitabit z idē re

petet iter
q̄rā idē
p̄siliū do
fide nū
bmoī ser
tione ad
ritū blas
quē rem
rare. q̄m
licite p̄
cautela
teneat h
dū e si i
dictaue
ager in
illā ad
ab aīo si
duc sen
sentia. z
cus cord
sic dicere
a sensu: i
fantasma

petet iterū. q̄ q̄i falli reformidans
q̄ret idē Deniq̄nō vteſt erga danuē ſibi
p̄ſiliū doctrina iacobi. q̄ eſt vt poſtulet i
fide nihil heſitās. Sc̄pſi q̄daz ſuper
hmōi ſcrupul' in tractatulo de p̄para
tione ad miſſaz. aliq̄ ſilr d̄ cautel' p̄ ſpi
ritū blaſphemie duriffimū. aduerſus
quē remediū optimū ē p̄tenere nec cu
rare. q̄nponi' irridere. neq̄ ſup his ſol
licite p̄fiteri niſi forſitā in p̄ncipio p̄
cautela ⁊ h̄ndo p̄ſilio De ſcrupul' p̄o
teneat hec regla q̄ aduerſus eos agen
dū ē ſi ita prudēs aliq̄s ex p̄p̄ſiliator
dictauerit. mādauerit aut iuſſerit. nec
aget in h̄ p̄ ſciāz ſuā demeritorie. dū
illā ad p̄ſiliū ſapiētiōz p̄ rōis libtatez
ab aīo ſuo mutat ⁊ deponit q̄uis aſſi
due ſenſualitatis remurmuratō forte
ſentiat. Alioq̄n nūq̄ fiet in pace dō lo
cus cordis. Rurſus aduertendū. q̄m
ſic dicere Areſto. oīs n̄ra p̄gnitio v̄it
a ſenſu: iterū necelle ē oēs intelligentē
fantasmata ſpectari. ſic originat medi

terra dñi sunt in actu meditatiois. Fit
p̄mo casu crebri⁹ ⁊ leui⁹ q̄ a multis cre
di p̄r agglutatio q̄dā aīoꝝ velata pal
lio sc̄tē duotēq; dilectiois. q̄ p̄mo p̄fa
bulatioib; sub typo q̄rendi p̄silij q̄rit.
dehinc aīa veluti p̄fricata calefcit ⁊ sen
sim igne ceco carnal' amoris carpit et
urit. nec intelligit p̄mo donec rādē ad
risus leues: ad facetos blādosq; gest⁹
puentū ē. Auertat dñs a suis suis id
q̄d reliquū silem⁹. Timeo inq̄t apl's
ne dñi spū ceperit. carne p̄summamini
Sc̄pl' iaz pl'es talia p̄seq̄nter ad Au
gustinū notatim intractatulo d̄ p̄ba
tōe spiritū. Incurrūt aliā picl'm me
ditātes: dñi i sol' fantasie dñi sol' imagi
bus corp̄is se tradūt ⁊ toto corō vehe
m̄ter incūbūt. Fit p̄inde q̄ meditante
dñi trāsire satagit i p̄tēptatōz collabat
ad melācolicā seu fantastica lesiōz. ita
tādē vt imagies itēz p̄latas i imagiati
ua p̄tēpt reb; p̄is exteriorib; accipiat
Et sic euenit i sōniātib; dñi dormiūt: n̄

aliter istis in vigilia ptingit q̃z verba
z opa nullā inter se p̃nexionē. nullū oz
dinē fuāt. vbi neq̃ est p̃ncipiū neq̃ fi
nis. vbi sic vulgo d̃r neq̃ ē caput neq̃
cauda. s̃z de gallo fit salt̃ ad cignū. ita
ṽṽigilātes somniare videant̃. Porro
timēt nō timēda. sperāt nō speranda.
Nūc gaudio dissoluunt̃. nunc subito
merore tabescūt. Quales egent ampli
us fomēto socrati q̃z monitōe sapiēt̃.

Tractatulus venerabil̃ m̃gr̃i Jo
hānis Berson de meditatioe cor/
dis. Argū. impressus. Anno dñi
M. cccc. lxxv. finit feliciter.

Exemplum de 3 fatiētia
erat quidam p̃sbitanus q̃m d̃i
liget. et p̃ntam fatiētia m̃t̃
et in f̃p̃o em̃ singulari d̃i p̃
ṽit̃ p̃p̃ravit et p̃ordat̃ et
p̃m̃p̃t̃ p̃m̃t̃ et quāto
p̃r̃et̃ d̃icunt ad d̃i in ṽit̃
p̃sbitanus d̃m̃ ant̃h̃m̃ al̃
d̃icunt et nō ṽit̃ a d̃m̃ p̃a
m̃t̃ a d̃i et nullo ṽit̃ r̃f̃ p̃h̃
et p̃ortare et m̃t̃ a d̃m̃ p̃a
ñg̃m̃ in ṽit̃ m̃t̃ p̃a
q̃m̃t̃ r̃f̃ m̃t̃ p̃a

ab eis et quoniam ante celebrationem fuerat
 scriptum dimittantur et tamen a signis
 et signis capientibus signis de omnia no
 que no poterat et signis omnia amenda
 in adu omnia celebrationem omnia signis

L'any d'atòr redent d'Eden furem
 en una sayent et exant d'una any
 fura redent d'una q'fura l'atòr d'una
 fura redent d'una q'fura l'atòr d'una
 fura redent d'una q'fura l'atòr d'una
 fura redent d'una q'fura l'atòr d'una
 fura redent d'una q'fura l'atòr d'una

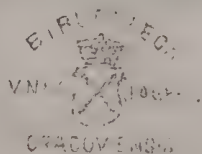
[illegible]

tibus
raris
quid
defe
ficio
os p
rann
nō h
lion
den
red
cui
ben
li z
mad
quol
turo

Prefatio.

Domen hoc precordiale scz
sacerdotuz hic libellus ac/
cepit. eo qz sacerdotibus q/
tidie aut frequenter celebra/
tibus ad deuotionis gratiam ante al/
taris accessuz plurimū suffraget. **A**uz
quidam etia electi sacerdotes sepe ob
defectum deuotionis ab altaris sacri/
ficio abstinentes: culpabiliter se z alio/
os priuāt gratia z bonis infinitis: pu/
tantes sibi satis esse pro excusatōe qz
nō habēt deuotionem. **A**uz tamen a/
lio nō obstante impedimento: defect/
deuotōnis eos nō excuset. **A**d succur/
rēdum igitur hmoi lamentabili defe/
ctui: possunt qui cōuenientiora nō ha/
bent manualia: in hoc precordiali vti/
li z deuoto singulis diebus p hebdo/
madam diuiso legendo sic meditādo
quolibet die vl partem aliquam vl to/
tum: scdm tēpus seu persone capacita

te se exercere. **D**iversitas enim et mutatio
profert delectationes et indeque haurit de/
uotio et cordis dispositio ad digne ce/
lebrandum. maxime si vita bona comes
existat. **S**ubiunguntur centum articuli
breues et deuotum cum suis orationibus
modo orandi deueneranda passione christi
et eius morte gloriosa. ubi si quis clericus vel
laycus se studuerit meditatio exercere
re: superabit omnia mala et consequetur
cuncta bona. prout in prologo ibidem ple/
nius notatur. **P**ost horas canonicas
etiam quedam breues deuote et refertur
multis magnis indulgentiis. per sum/
mos pontifices donate. orationes itaque
deuotionisque utilitati plurimum accom/
de. **Q**uare consilium salubre datur om/
nibus ad quorum manus hoc cordiale
peruenierit ut illud digna reuerentia cu/
studientes (et habent parvulum libellum
ad hoc dispositum) in sinu suo super
cor suum gerant quocumque locorum et

non
infla
ritam
to du
pract

Prefatio.

non recedat a memoria s; cor semper
inflammet. ⁊ ad gratiam et perpetuam
vitam incessanter disponat. Quod q̃
to diligentius ⁊ perseverantius quis
practicauerit tanto magis placebit.

Explicit prologus.

Dristus deus saluator et
amator generis humani
sup^m pastor volens omis
qs preciososanguie rede/
mit: saluos fieri: mini /

stros ⁊ pastores cōstituit sacerdotes.
qbus patefecit ⁊ oñdit quāta caritate
dilexerit oues p qbus aīmaz suā posu
it. vñ eas summa diligētia eisdē cōmis
sit regendas ⁊ pasceudas. qđ si fideli/
ter fecerint: mercedē reportabū: maxi
mā. Qđ luculen ter oñdit Chrys. d di
gnitate sacerdotali. li. ij. ca. i. dicens q
nunq lucrū mai^r eneniet: qđ ea pspi
cimus agētes que argumēta in se cari
tatis plenissime ipe xps esse pñunciat
Ad caput qpe aplōz loquēs. Petre
inqt amas me. Quo professio addidit
Si diligis me pasce oues meas Int
rogat discipulū mgsi si ab eo diligatur
non vt illud ipe cognoscat qđ in pfun
ditatē cordis ingredit. sed vt nos do

Proemiū deauisamēto sacerdotū.

ceat quāta sit ei de gubnatōne gregis
sui cura. Hoc autē cū pspiciū sit. illud
q̄ sine dubio erit manifestū: qm̄ mul
ta z inexplicabil̄ merces sit illis repo
sita q̄ strenue ī his laborauerūt. Si ei
videm⁹ quēpiam aut fuulis nr̄is. aut
peculīs. i. reb⁹ tpalib⁹ adhibentes di
ligentiā. quasi signū hoc ei⁹ quēpiam
in nos habet amor? aspicim⁹. Que cer
te. s. fuuli z res: oīa pecunia cōpata sūt
xp̄s qui non pecunia neq̄aliq̄ fili. sed
morte xp̄ia em̄it sibi oues: preciumq̄
gregis sanguinē fecit. Q̄nta putas pa
stores ei⁹ largitate remuneret. Ob hoc
em̄ r̄ndente discipulo. Tu scis dñe qz
amo te. z in testimoniū caritat⁹ ip̄o qz
amabat adducto. non s̄n hesit sciscita
tio saluatoris: s̄z qd̄ esset signū caritat⁹
ris oñdir. Neq̄ enim tunc q̄tum eum
perrus diligeret cupiebat asserere id ei
ex multis alijs nobis posset ostendi.

sed q̄tuz ip̄e eccl̄iam suā diligeret ⁊ pe
trū ⁊ nos volebat addiscere. vt hec vi
dentes: ad tale officiū ⁊ p̄posituz affe
remus ⁊ iudiciū. Nam p̄pter q̄d de⁹ fi
lio suo vnico nō pepcit. sed illū quem
solū habuit tradidit. nec vt ei recōsilia
rentur inimici: faceretq; sibi p̄l'm sub
stantiū. p̄pter q̄d ⁊ filius ip̄e sanguis
effudit: nisi vt eas possideret oues q̄s
petro deinceps ceterisq; cōmisit. Vnō
etiā dicebat. **Quis** putas est fidelis f
uus ⁊ prudens quez cōstituet dñs sup
familiā suā. Vide verba mirantis ⁊
quasi qui nō inueniat quē req̄rat. cuz
ille vtiq; nō rerū ignarus hec diceret.
Sed sicut petruz interrogat vtrū ab
eo diligatur non indigēs dilectione;
agnoscere quā sciebat. s; vt illi magni
tudinē p̄p̄ie in nos caritatis oñderet
ita ⁊ tūc dicens. q̄s putas est fidelis f
uus ⁊ prudens. nō ignorās loquitur.
sed q̄ velit intelligi q̄rarum sit talem

Proemium.

virū qualem principat⁹ ecclesie deside
rat inuenire. Deinde vide que promit
tit. Sup oīa inquit bona sua p^ostitu
et eū. O sacerdos attende hic diligen
ter cū t^op^os petro dixit. Amas me. z rī
dens diceret. tu scis zc. nōne poterat
ad eū dicere. Si diligis me: arripe for
tē abstinentia. humi sp^o cubato. vigili
as teneto p^otiuaas. succurito his qui
affligunt. esto pupillis p^or z h^omōi. ve
rū p^otermittēs hec oīa ait: pascue oues
meas. Ex his clare patet cuilibz intel
ligigēti: q^ontam diligentia: q^ontam curaz
q^ontiqz zelū q^olibet curat⁹ ad p^op^oum sibi
cōmissum debeat h^ore. vt ipm bene in
struat z regat. quē scit sub tāi sollicita
tione premij sibi cōmissum Sed hoc
ordinate nō pōt fieri nisi primo sacer
dos seipm bñ ordinet z regat. Vita ei
sacerdotū alijs in exemplū imitatōis
posita est vt patet ex interptatōe noīis
qz p^oresbiter d^or quasi p^orebēs iter p^op^oo.

z ducati p bonū exemplū z dei verbū
Dicitur Gregori. in pastorali. ca. xiiij.
Dēs q sacerdotij noie censent. angeli
vocāt. Alti em nomē sacerdos est. si
vita inferior non ē. Angelus nāq pfi
ciēti sacerdoti quasi famul⁹ assistit. vt
dicit Aug⁹. Angeli dico vocant qz si/
militudinē angeloz hnt multipliciter
Prmo qz angeloz est ministrare deo
z hoibus. Sic sacerdotes ministrare
habēt deo die noctuqz in horis cano/
nicis z alijs exercitijs z oratōibz. z hoī
bus in ecclie sacramētis et qbusdā ali
is cerimōijs. **S**cdo qz angel⁹ est pu
rus vita. sic z qlibet sacerdos tenet es/
se castus a p tanto angelicā ducere viā
Tercio angeli informare hnt z amo/
nere hoies p bonā inspiratōem sic z sa
cerdotes p verbū dei. **Q**uarto angeli
hnt deum laudare. ps. Laudate dñm
oēs angeli eius. sic z sacerdotes qd die
hnt laudare in diuino officio. **Q**uinto

Proemium.

to sicut deus in celo h3 angelos sibi a
stantes 7 ministrantes: sic in mundo
h3 sacerdotes specialiter famulantes 7
astantes in sua curia. i. ecclia scia qua
eis comisit regenda. Que teste Chriſt
Celo 7 angelis 7 oi creatura dignior e
Chriſt em eccliaz ampli? diligit q3 se/
ipm. Un de celo venit ad terra. pro ea
mortē amarā sustinuit. iō etiam dat ei
corp? suū in cibū 7 sanguinē suū in po
tū. post hāc q3 vitā dabit illi i celo hūc
spōluz vcz seipm. quē comisit sacro
tibus cū alijs oibus sacramentis Hō
ipe de eis dixit Vos estis lux mundi.
Nam sicut mūdus nihil esset sine lu
ce. sic ecclia sine sacerdotibz nihil es
set. eccliam aut dico pgregationē fide
liū. Deniq3 sacerdos in dignitate assi
milat marie p̄gini. Sic ei p̄go brā qn
q3 verb p̄cepit i vfo vcz deū 7 hoiez. sic
sacros p̄ficit corp? dñi ihu p totidē p̄ba
imo si liceat dicere in h excellit ipaz q3

ipsa solū semel ip̄m in vtero concepit
sed sacerdos q̄tidie creat ⁊ trāssubstā-
ciat: qđ etiā nec ipsi virgini nec ange-
lus ꝓcessum ē. ꝓtererea sicut btā ma-
ria post partū xp̄m portauit in mani-
bus. sic sacerdos ꝓ ꝓsecrationē leuat
⁊ portat manibꝫ. s. corā om̄i ꝓplo. Et si
cut sc̄tā maria preſeruata ⁊ sanctificata
ē vltra oēs hoies vt digna eſſet ſola cō-
cipere ⁊ portare dñm. sic sacerdotes cō-
secrant ⁊ sanctificantur ab ep̄is vt ſoli
ſint digni hoc agere in eccl̄ia. **Uñ** lay-
cus q̄tuncqꝫ dignꝫ ⁊ ſancꝫ: nihil a-
geret etiā ſi verba cōsecrationis ꝓfer-
ret. Item ſicut xp̄us ieſus marie virgi-
ni ſubditꝫ ⁊ obediēs fuit. ſic ⁊ ſacerdo-
ti dñs deꝫ obediēs eſt ⁊ ad ſuā inuoca-
tionē ⁊ ꝓsecrationē morꝫ pñs ē ſub ſpe-
cie tñ panis ⁊ vini. Non ſolum bono
imo etiā qđ magnū eſt malo ſacerdoti
Uñ Bern: **D** venerāda dignitas ſa-
cerdotū in qꝫ manibꝫ dei filius tanqꝫ

Proemium

in utero virginis incarnat Amb. **N**ō
dubites assistere angelos qñ xp̄s p̄ns
est in altari in manu sacerdotis. Et id
circo pōt dñs dicere sacerdotibz illud
Exi. v. Quid ultra debui facere vob
z non feci Quasi dicat. ego oīm cari/
tatem vobis ostendi z dedi me ipsum
vobis ad consecrandū tractandū z su/
mendū. z omnē prātem meā sup oīs
hoīes. vt quēcūq; solueritis sit solut⁹
apud me. z quēcūq; li. sit li. corā me
z in celis. Et dedi vobis maiore prā/
tem q̄ oēs habeant angeli in celis z s̄a/
cti. imo q̄ amātissima m̄r mea in cōse/
cratione videlicet eucharistie. in q̄ sp
vobis obediēs sum imo criminoso et
infelicissimo sicut sanctissimo sacer/
doti. qz cōsecrāt boniz mali sorte tñ in
equali. Et exaltavi vos ī hoc sup oēs
creaturas. Sed vos heu viceversa cō/
tēnitis me z p̄citis metāq; abortiuū
z tanq; cornicē q̄ p̄citur retro ianuā

pomo consumpto. in hoc videlicet q̃
plus diligit muliercl̃as peccatrices z
infelicissimas ꝓcubinas ṽras fedissi
mā luxurie delectatōnem q̃ momenta
nea est. q̃ me summū bonū z celestem
ꝓsolationē z gaudia eterna. Insup̃er
me q̃ndie crucifigitis post crucifigio
nē in immūdiſsimā cloacaz corpis ṽri
plenā peccatis me ꝓicitis toties q̃ti
ens celebratis. Nec valet ṽra ꝓfessio
nec absolutio. q̃ cōtriti verē nō estis in
terim q̃ talia agitis. z non firmiter at
q̃ fixe ab oī actu z volūtatē peccādi re
ceditis. **Bern.** **M**iser q̃d tibi cū mu
lieribz q̃ cū deo in altari fabularis. **M**
q̃d tibi cōmune ē cū corpe x̃pi q̃ ꝓ car
nis feditatē facies mēbruz anti x̃pi. i.
dyaboli. z iō oēs maledictōes q̃s spūs
sanct⁹ ꝓ os danid ꝓnūciauit veniēt su
ꝓ vos: q̃ noluit b̃ndictōez z elonga
bit a vob. Et sunt ille maledictōes tre
decim pessime z dānose q̃s facile est vi

dere dili
deliciz
digne ce
in exerc
rino ap
rem ma
Un sa
mū fed
ter bea
q̃ ven
it apu
hodie
ter in
ꝓdict
vita s
tia dū
tia ꝓ
M q̃
in q̃
incar
cerd
rū q̃

Proemium.

dere diligēter intueti psalmū. c. viij. vi/
delicet De laudē meā ne ta. De his in
digne celebrātibz magis patebit postea
in exercitio q̄nte ferie. Ex his luce cla
rius apperet q̄ piculosus est sacerdo/
tem malā z scandalosaz ducere vitam
Un sacerdotiū tā sanctū tāq̄ dignissi
mū fedant z maculāt. q̄ lamentabili
ter beatus Aug⁹. exclamat dicens. **N**
iū venerabile q̄ glīosus q̄ insigne su
it apud antiq̄s nomē sacerdotū. Sed
hodie ben q̄d abiecti⁹ eo q̄d vili⁹ z h̄p
ter inordinatā z malā vitā eoz. Un si
p̄dictas maledictōes evitare voluerit
vitā suā emendēt z seipos z suā eminē
tiā dignissimā agnoscāt. De q̄minē
tia pulcre itez b̄tus Aug⁹. exclamat.
N q̄ veneranda sacerdotū dignitas
in q̄z māibz dei fili⁹ veluti viro x̄p̄is
incarnatur. **N** felices sacerdotes si sa
cerdotaliter vixeritis. **N** celeste miste
riū q̄d p̄vos p̄ filiūz spiritulanc⁹

tam mirabiliter opatur: sup tam ines/
fabili misterio vno eodēq momento
idē dō q̄ presidet in celo in manib no/
stris est in sacrificio. **C**elū mirat. ob/
stupefcit terra horrefcit infern⁹: cōtre
miscit dyabol⁹. reneret q̄ plurimum
angelica celsitudo. **Q**uid tribuā dño
(vt tacā de ceteris q̄ tribuit mibi) p
tā singlari dono sacerdotū īpenso. qđ
est datū optimū et donū pfectū. **Q**ui
em̄ creauit me sine me: creat mediā
me. ⁊ ille q̄ cūcta ex nihilo creauit sine
me (si fas est dicere) dedit mibi **recreare** ^{2^{da} 2^{ca}}
se p me. **V**enerabiliū sāctitudo ma/
nuū **F**elix exercitiū vbi xps tractat
christum sacerdos vī filiū. **S**acerdo
tes attendite: maiore dignitas v̄ra vo
bis colata q̄ angel. vt patuit: q̄ id ado
rant. qđ vos cōficitis ⁊ vob̄ p̄ficiēti/
bus ipsi q̄ famuli assistūt. **S**acerdo
tes animaduertite si aīa cuiuslibet iu
sti sedes dei est. multo magis sedes ⁊ tem

plum dei
culam. **S**
q̄ corp⁹ su
dignora
fulcat⁹ d
beat⁹ est
p̄m. ita
corda v̄r
piciū fili
pūlis s
nēcius s
nes q̄ v̄r
diligēti
vocat de
ne man⁹
polluan
tes auscu
vobis ipi
pulcerr
men: qđ
citetur. o
An suad

Proemium.

plum dei esse debetis mundū ⁊ imma-
culatū. Si sepulcrū ei⁹ gl'iosum est in
q̄ corp⁹ suū iacuit et anime. gl'iosiora ⁊
digniora dñt esse corpa v̄ra: q̄ a morte
suscitat⁹ q̄tidie dignat⁹ inhabitare. Si
beat⁹ est venter q̄. ix. mensib⁹ portauit
p̄m. ita (⁊ si non tm̄) tm̄ beata dñt esse
cor da v̄ra. in q̄b⁹ q̄tidie elegit sibi hos-
piciū filius dei. Si brā sunt vbera q̄
puulus sucit⁹ ita d⁹ os eē beatū qd car-
nē eius sumit ⁊ sanguinē ei⁹ sugit. Car-
nes ḡ v̄ras cū timore ei⁹ ⁊ figite ⁊ vob⁹
diligēter puidere. ne lingua loq̄ndo q̄
vocat de celo filiū dei. loq̄tur dñm. ⁊
neman⁹ que in tingūtur sanguini xp̄i:
polluant⁹ sanguine peccati. Sacerdo-
tes auscultate q̄ ⁊ quales esse debet⁹ in
vobis ip̄is. ⁊ q̄ ad vobis cōmissos. Mō
pulcerrime doc⁹ qd daz perutile dicta
men: qd si qñq; p̄vagōs in cōuiuīo re-
citetur. om̄imodā tm̄ cōtinet veritatez.
Un̄ suadeo cordialiter illō diligēti a/

nimo attendere nō tñ soluz s; ope pro
ficere. qz non solum auditor sed factor
brūs erit. z eritis gen^o electū. regale sa/
cerdotiū. gens sc̄a. pplas acquisitōis
z annūciabitis p̄tutes ei⁹ q̄ vos de m̄
tis elegit. z de tenebris vocanit ad mi
rabile lumē suū. q̄ ipm z vos cognosci
tis z alios cognoscere facietis.

Viri venerabiles sacerdotes dei
Precones altissimi lucerna dei.
Caritatis radio fulgētes atq; spei.
Aurib; percipite verba oris mei.
Vos in sanctuario deo deseruitis
Vos vocavit palmites xp̄s vera vine.
Leuete ne steriles aut inanes sitis.
Si cū vera stipite viuere velitis.
Vos estis catholice legis p̄ctores.
Muri domus isrl̄. moy. correctores.
Sal terre. lux hoīm. ouium pastores.
Iudices eccl̄ie. gentiū doctores.
Si cadat p̄ctio legis. lex labetur
Si sal euanuerit. in quo salietur

Pisilur
Sipasto
Vos cep
Quā doc
Spinas
U radi
Vos eff
Pruden
Vos hñ
Lariq
Quicq
Dicū p
Quicq
Lredū
Lum p
Non el
Vobis
Lupus
Drex fi
Lorpoz
Serm
Dund

Nisi lux appareat: via nescietur.
Si pastor nō vigilet. ouile frangetur
Vos cepistis vineā dei pcurare,
Quā doctrine rinulis debetis rigare
Spinās atq; tribulos pcul extirpare.
Ut radices fidei possint germinare.
Vos estis in area boues triturantes
Prundera a palea grana separantes
Vos hñt p speculo legem ignorantes.
Layci q̄ fragiles suntz inconstantes.
Quicqd videt layci vobis displicere.
Dicūt proculdubio sibi non licere.
Quicqd vos in ope videt adimplere.
Credūt esse licitū z culpa carere.
Cum pastores omniū finis cōstituti.
Non estote desides sicut canes muti.
Vobis non deficiāt lairat⁹ acuti
Lupus i apax inuider omniū saluti
Grex fidelis triplici cibo sustinetur.
Corpore dñico quo salus augetur
Sermonis cōpendio qđ discretē det
Dundo cibario ne periclitetur.

Omnibz tenemini vris predicare.
Sed qd qbus qualiter vbiqn quare
Debetis sollicitè precōsiderare.
Ne qd in officio dicat vos errare
Spectat ad officiū vestre dignitatis.
Ore peccentibus dona dare grati.
Si si vnqz fidei munera vendatis
Incursuros gezi lepram vos sciatis.
Gratie eucharistiā plebi ministrare.
Gratie cōfitemini. grati baptisate.
Secundū apostolū cūctis gr̃is date.
Solū id qd fuerit vrm cōseruate.
Vestra puerfatio sit religiosa.
Munda cōscia vita virtuosa.
Regularis habit⁹ mensqz gratiosa.
Nullavos coindnet labes criminosa
Nullus fast⁹ deprimat signū vre vest⁹
Prauis in intuitu habit⁹ sit testis
Nihil vos illaqet curis inhonestis.
Onib⁹ clauē regni tradite sūt celest⁹
Estote breuiloqui ne vos ad reatum.
Proirabat loq̃citas nutrit⁹ vanitatū.

Verbū q
Nam in
Estote li
Iusticia
Hospita
A solā
Utina
Velitis
Vtā
Induat
Sed
practica
luto fec
in qbus
dicius fr
pus erit
nos exen
discipul
dic. Qui
semetip
tis. 7 to
me. I. am
bulauit.

Verbū qđ apponitis sit abbreviatū.

Nam in multiloqđo nō deest peccatū.

Estote lingua cauti: sobrii: prudentes

Iusti: casti: simplices: pi: patientes

Hospitales: benivoli: subditos docētes

Consolātes miseros: pios corrigētes:

Utinā sic gerere curam pastorālē.

Velitis (z vitā ducere spiritualem

Ut cū exueritis clamidem carnalem.

Induat vos dñs stolam eternalē.

Sed ut illa exhortatio z auidicia. i
practicā possit poni z nos extrahere d
luto fecis z de mōi hui⁹ delectabilib⁹.
in qbus heu oēs psumur z ppter ea mo
dicus fruct⁹ apparet z in nob z alijs: o
pus erit pmaxie ut in exercitijs bonis
nos exercitem⁹. z retraham⁹ a malis z
discipuli studeam⁹ esse xpi. qbus ipse
dic. Qui vult me⁹ esse discipul⁹ abnegz
semetipm. qlis videlicet fuit in pecca
tis. z tollat crucē suā in pnia. z seqtur
me. i. ambulet ut Paul⁹ ait. sic ego am
bulavi. Ad qđ pficiendū necessarius

erit timor dñi. Qui em̄ sine timore est
nō poterit iustificari. Idcirco expedit
cui libet volenti scemēdare ⁊ satisfacere
re sacēdocij officio et repugnare vicis
vt viriliter agat ⁊ cōfortetur ⁊ inde se
se ruminet materias illas q̄ puocāt eū
ad timorē dei: vt est materia de peccatō
de morte. de iudicio. de inferno. Sed
ne timor p̄tinuat⁹ mentē deiectā ⁊ des
peratā faciat: si non in spe diuine mie
resp̄ret: Idcirco in terminis expedit
materias ad spem ⁊ dei amorē puocā
tes. videlicet de regno celoz de bñfici
is diuinis. De vita ihu xpi ⁊ passione
ei⁹. **Wñ Bern.** In veritate didici: ni
hil sub sole esse tā vtile ad deicndū pec
cata ⁊ ad grām impetrandā q̄ die ac
nocte in memoria h̄re xpi passionē et
Aug⁹. Quid salubri⁹ qd̄ dulcius qd̄
deniq̄ iusti⁹ qm̄ om̄i hora ei⁹ meminif
set q̄ nulla hora obliuiscit n̄rā ⁊ sine q̄
nec ad momentū viuere possum⁹ **Es**

in bñfici
ordo ibi
finē qui
exercitia
prius nō
in bñfici
qd̄az q̄b
p̄fecte ex
arripiente
piātes ⁊
om̄ia p̄
um labo
lo p̄fici
tis mag
lionis re
tē xpi
pōt om̄i
quap̄pre
cum vñ
tis vñ
recolat.

Proemium.

In his ordo seruandus est. qz ubi non ē
ordo ibi confusio. Ordina igitur in corde tuo
finē qui deus est: cuius gratia omnia opera tua et
exercitia perficias. Deinde cogita quod
prius numerata ordinate mediteris.
in his te exercendo. et non casualiter. sicut
quidam quod hodie se in isto. cras in alio im-
perfecte exercent. fluidi et vagabundi: omnia
arripiētes et in nullo perficiētes. omnia tem-
perantes et in nullo perseverantes: fortuitē
omnia percurrunt agentes. quod totum su-
um laborem perdunt. et ut communiter in nul-
lo perficiunt. Et quia ut patuit precus-
sionis magis meritorum est secula dominice pas-
sionis recordatio: sed quia propter breuitatem
temporis et multas alias occupationes non
potest omni die ad plenum recolere et meditari
quia propter ordo ille seruandus est ut quotidie
cum vno puncto de superius numerata
tunc vnus passus dominice passionis
recolat. et sic distribuatur per singulas

ferias. ita q̄ vna videlicet de passione
dñi fiat de m̄ae: altera de sero. Ferijs
g̃ sc̄is de m̄ae fiat meditatio de septem
caus accerrime passionis xpi. De sero
aut̄ de dei bñficijs. Ferijs tercijs i ma
ne de septē verb̄ in cruce a xpo dlat̄is. ⁊
de sero de peccatis. Ferijs q̄rtis p̄mo
de penali expiratione dñi. Deinde de
iudicio extremo. Ferijs q̄ntis d̄ sacra
m̄eto eucharistie. ⁊ penis inferni. Fe/
ria sexta q̄ tota debet passione dñi. de
septē effusionibz sanguinis xpi. Sab
bato de cōpassione p̄ginis marie. ⁊ de
morte. Vñica de resurrectione xpi gau
diosa. ⁊ de regno celoz. Demū subiū/
gitur meditatio in festis sc̄toz. Necq̄
liber ita faciēs. ⁊ ebdomodati sic cō
tinuās bñ masticado ⁊ si nō statiz suc
cessu tñt̄pis magnū sentiet fructū cō/
uersionis sue in deū. v̄t exptus sum et
in meip̄o pbauit. Fui enī olim rebz ip̄a
libus multū ⁊ inordinate intent⁹ alijs

Religiosus
rijs ac va
nō indicā
cia p̄rac
cōs q̄i p̄
in q̄bus
putant
darē. ⁊ de
carē. ⁊ de
be scrib
bus cre
tōes faci
se in illi
puta m̄
bet serie
rūpari
cui place
m̄lo pla
ptis. ⁊ i
Expli
Ferie
licet d̄
mini

q̄ vicijs ligatus. ⁊ me in talibz trāsīto
rijs ac vanis nimis occupauit. p̄tunc
nō iudicās me malefacere. s̄z hec predi
cta piractās. ruminās. ac corde masti
cās q̄i pro nihilo reputauit illa t̄palia
in q̄bus p̄i⁹ d̄lectabar. ⁊ p̄ modico re
putauit oīa relinq̄re vt vitā meā emen
darē. ⁊ deū in h̄mōi sepe offensuz pla
carē. s̄z deuz. q̄ corda scrutat. testor q̄
hec scribēs non q̄ro laudē. s̄z vt legēti
bus exemplū darē **U**t autē hec medita
tōes facili⁹ sint ad manū desiderātibz
se in illis exercere ex diuers⁹ modica vt
puta medullā p̄p̄diose collegi ⁊ cūli
bet serie suas meditatōes assignaui. q̄n
tū paruitas mea se extēdere potuit **S**z
cui placeret in talibz se magis exercitare
m̄lto p̄lā repiet in diuers⁹ sanctoz scri
ptis. ⁊ sanctis libris.

Expliat p̄mū. Incipit tractatus
Serie secunde meditatio p̄ma vide
licet d̄ caus⁹ accerrime passionis do
mini nostri ihesu cristi.

Propterea ad causas propter quas
dominus passus est veniamus
memorandas. aliqua premit
tenda sunt incitantia nos
inflammantia ad dominice pas
sionis recordationem. Dicit enim Bernardus.
Quod quotidiana lectio christiani debet esse
recordatio dominice passionis. et quod nihil
ita accendit cor humanum quodammodo se
pe et sedulo recordata passio et humani
tas saluatoris. Qui ergo in cruce et passi
one domini desiderat gloriari. sedula me
ditatione debet in ipsa persistere: quod preci
pue inter cetera debet cordi nostro esse in
fixa. ut sicut ipse in suo corpore cicatrices
et vulnera sepe tenet et de eius corpore non des
lentur. ita et in corde nostro per memoriam
teneri et nunquam de eo deleri debent. Qui ergo
dein passionis misteria et que circa eas
facta sunt. si toto mentis intuitu per
spicerentur. in novum vitas statum medio
crante adducerent. Sed ad hoc necessaria

De

ritu erit
gitatione
quod passio
domini vi
do. ac si
neres p
spiritu tibi
pro esse
bicrua f
rebit rea
licum ma
mara et
fianesi
solatio
nre. Ad
carnalis
praria
caio et sp
sibi inu
Arut ob
luptas
funt ex

Meditatio sabbatice p̄ma

riū erit vt aliqñ ita cogites te pñtes; co-
gitatōne tua ac si tūc xp̄is pñs fuisses
qñ passus fuit z ita te habeas in loquē-
do: in viuendo. in dolēdo. in cōpatiē-
do. ac si dñm tuū corā oculis tuis cer-
neres patientem. Ita em̄ z ip̄e dñs in
spū tibi pñserit: sicut a te cogitabitur
pñs esse z accipiet tua vota z accepta-
bit tua facta. Et vt breuiter dicā. opor-
tebit te a delectatōe z solatōne carna-
li cū magna diligētia elongari. z vt as-
mara z dura tibi dulcescant z suauia
fiant: si in xp̄i doloribus z passione cō-
solatōez z dulcedine dapes cupis inue-
nire. Nō em̄ bñ pueniunt consolatio
carnalis z p̄ceptatio dñice passiōis. s; z
p̄traria q̄si nota sortuntur nec pñt sūt
caro z spūs delectari. imo scdm aplm
sibi inuicem aduersant̄. Unde Bern̄
Arux christi voluptati aduersat̄ z vo-
luptas cruci. Et tunc quomodo pos-
sunt excusari voluptatum carnalium

amatores vt non sint xpi psecutores.
Rei em sunt mortis xpi z si nō vt pse
cutores. tñ vt tate cōtempiores. Hac
igit breui exhortatōe ad passiōē dñi
meditandā pmissa. venim⁹ ad ea que
scōis ferijs recordari debem⁹. Forma
igit in te talez meditatōz dicēs. O aia
mea pciōsa nō auro vl' argēto sed san/
guine agni imaculati ihu xpi redēpta
cōtemplare nūc deuote qd p te datus
sit. z nō tardas te in pditōem. qm p te
xps dñs tuus mortu⁹ est. Nā mltuz te
dilexit q tam caro te pciō redemit. Vñ
Bern. Nescini q me intātū diligeres
qre ampli⁹ vilis mihi esse nō debes q
deū meū p me mori spicio. cui intan
tū placui. vt p me mori eligeret. ne me
pderet z amitteret. Inde g queri solet
cur mortē z tā gne gen⁹ mortis xps su
stinere voluerit. z se tā extreme exinaniri.
Hoc em deuotissime querēduz z in
uentū diligentissime pteplandū. z sūt

M
hmoilep
dilectōez
emōi am
scōditus
valde ma
cū dixisse
petua di
dere nō p
rādo deo
na remāc
dicz mā
ficarita
sear in eff
igit p no
insinnare
Daiore
ponat q
Tumaio
ihu aiam
Lū em fm
recōsiliari
Soda

Meditatio scde feria prima.

hmoi septē cause. **P**rima vt suā nobis
dilectōez plenī⁹ insinueret **M**agnus
em̄ dī amor circa nos in corde suo ab
scōditus sciri nō poterat. nisi p aliquō
valde magnū extrinsec⁹ pbaret. **U**nd
cū dixisset dñs p **E**sa. In caritate per
petua dilexi te. z hō dure cervicis cre
dere nō potuit verb dei. idō qī in ppe
rādo deo dixit hō ppheticū illud **M**ā
da remāda. māda remanda. i. tota die
dicz z mādas qñtuz nos diligas. sz ni
si caritas hec tua p redēptionē nrī trā
seat in effectū. credere vix valem⁹. **E**st
igit p nob passus xps de⁹ vt suū nob
insinueret amorē scōm illō iohis. vi.
Maiorē caritatē nemo hz vt aīas suā
ponat q̄s p amicis suis. **S**i q̄ dic Ber
Tu maiorē hac habuisti caritatē dñe
ihu aīam tuā ponēs etiā pro inimicis
Cū em̄ fm aplz adhuc inimici essem⁹
Recōsiliati sum⁹ deo p mortē filij eius
Scda causa vt nos ad rediligēdū

se efficacius provocaret. Vidētes enim
q̄ tam sup̄ modū magnarū mltā mala
p̄ nob̄ protulit: amorem n̄m. si lapidei
non sum⁹ ⁊ p̄sequēs insensati. ab eo
reamādo p̄tinere non possumus. Si
aut̄ mortui spū fuerim⁹. sic heu mlti d̄
n̄is sunt. nō erit nob̄ in hoc neq̄ vox
neq̄ sensus. Un̄ Bern̄. q̄ vix in hoc
sine sensu non fuit. sicut. Sup̄ om̄ia
te mihi amabilem reddito bone ihu ca
li redēptōis n̄re quē bibisti. Quāto
em̄ duriora ⁊ a maiora sunt que p̄ no
bis deus hō ptulit. tanto efficacius a
more n̄m ad se totū rapit. Et q̄ faci
litas creatōis q̄ dixit deus ⁊ facta sunt
mādauit ⁊ creata sunt yn̄iuerſa. boies
ingratos effecerat. difficultatē nob̄ re
demptōis exhibuit. q̄ primū videlicet
creatio facta est p̄ solū verbū. s̄ recrea
tio seu redēptio p̄ amarā mortē. vt sic
a nob̄ p̄ inde maiorē extorqueret amo
re. Tercia causa est. vt nos sibi magis

Con
obligaret
p̄ se vsq̄ a
nerib⁹ affi
condēpnā
procedē
re ⁊ excu
dño p̄ o
us em̄ en
buit qd̄ n̄
tur in mo
es seculi
⁊ erit nil
cpi. qd̄ s̄
tutibus
rius scō.
cēna: do
tionib⁹ m
cramento
nissima ac
tis. Uide
⁊ sic exal
ū posita

Meditatio scōe ferie p̄ma.

obligaret. Quis em̄ vidēs dñm suū
p se vsq; ad mortē diuersis penarū ge-
nerib; affectū z tā dē morte turpissima
condēpnatū. quō a q̄buslibet laborib;
pro eodē dño subeūdis. se possit p̄tine-
re z excusare: **Uñ p̄s** Quid retribuaz
dño p omnib; q̄ retribuit mibi: **Re-**
us em̄ erit sanguinis xpi q̄ ei nō retri-
buit qd̄ tenet. **Bern.** Nōne si p̄ferren-
tur in me oēs vite filioz adā et oēs di-
es seculi z labores hoīm q̄ fuerūt z sūt
z erūt nihil esset ad cōpatiōem corpis
xpi. qd̄ spectabile z stupendum est vir-
tutibus etiā sup̄nis in cōcepto despi-
ritus scō. in orto de virgīe. in vite inno-
cētia: i doctrine affluētia: in chorus ca-
tionib; miracloz. in reuelationib; sa-
cramentozum. in sufferentia mansue-
tissima accerbissime passionis z mor-
tis **Vides** igit qz sic exaltant celi a ter-
ra: sic exaltata ē vita illa a vita n̄ra. que
n̄ posita est p̄ vita n̄ra. **Sic** nihil ad

aliqd nullā hz cōpationē. itaz vita no
stra nullā habet ad vitā illi⁹ pportionē
cū illa dignior: ista miserior eē nō pos/
sit. Quid igit rependaz dño p oibus
hīs q̄ passus est pro nob. Nō hēo qui
de. Nā q̄cqd suz. q̄cqd possuz. si deinde
ro totū. eris sicut stella ad solē stilla siue
gutta ad flumē: puluill⁹ ad mōtē. quid
ē retribuā ei p nibus q̄ tribuit mibi.
nisi vt ipm diligā. Idēz Bern. Quid
dirū aut durū esse tibi poterit aia mea
cū recordata fueris q̄ de⁹mus tā ama/
tos p te cruciatus sustinuerit. ne tu p/
petuos sustineres. Idem. Nō hēo ni/
si minuta duo imo minutissima corp⁹ z
animā: vlt⁹ pot⁹ vnū minutū. volūta/
tem scz meā: z non dabo illā ad volūta/
tē illi⁹: q̄ tantus tātillū tantis bñficijs
puēit. q̄ toto se. totū me cōpauit. Alio/
quin si illā retinero qua fronte. qui
bus oculis: qua mēte. q̄ pscientia vado
ad viscera mie dei nfr: z illi⁹ sanguinis

(De
nongutta
corpis in
neratio p
tis in die
tes. ad cu
dederit)
(Quar
animare
se p̄cipue
aiatur ad
Non est
Extremi
vt nullū
ire form
dreas ste
bac cōfisi
quā omne
cpulas aff
p passion
uras dolo
rendū dur
sione aio

Deditatio scōe ferie prima.

non guttas sed vndas a quibus
corpi in meū precii detorquet. **D**e ge
neratio pueris infideles filij qd facie
tis in die calamitatis de longe venie
tes. ad cui⁹ pfugietis auxiliū. si nūc nō
dederis tibi voluntatē vram qd qd est.

Quarta causa vt nos ad sufferentiā
animaret. Seru⁹ em vidēs dñm suū p
se p̄cipue liberādo vulneratū: merito
aiatur ad similia sufferēda. **Math. x.**
Non est suus maior dño suo. Bern.
Extremū mortis supplicij elegit dñs
vt nullū gen⁹ mortis martires p eo sub
ire formidarēt. Qñ petr⁹ paulus. an
dreas stephan⁹ laurenti⁹ vincti⁹ rē.
hac dñi sui passione pfortati: mortem
quā omē viuēs naturaliter horret qsi
epulas affectabant. Quinta causa vt
p passionis sue amaritudinē. passiōis
nras dulcoraret. Quid em p illo susse
rendū dux esse poterit tā amarā pas
sionē aio dulciz fideli affectu p nobis

tam p̃mptus suscepit. **G**reg^o. **C**ū pas
sio xpi ad memoriā reducit: nil t̃az dis
ficile qđ non eq̃ animo tolerat. **A**ug^o
Denot^o miles nō sentit vulnera sua cū
bñfici ducis sui aspicit gūiora. **B**erū
Duo nob̃ in hereditatē reliq̃t ille ver^o
adā. q̃ fugit a facie dei: laborē vcz r̃ do
lorē: laborē in actōe dolorē in passione
ips̃s at: vt dulcoraret: p̃sideravit vt tra
deret eos in man^o suas. imo se magis
in man^o eoz: infir^o in limo profundi.
r̃ intraverūt aq̃ iste vsq̃ ad aiām suā
De labore ad p̃rem inq̃t. **V**ide hūilis
tatē meā: laborē meū qz paup̃ ego suz
in laborib^o a iuētute mea laboravi su
stinēs. **D**e dolore audi quid dixit. **D**
vos oēs q̃ trāsitis p̃ viā attēdite: vide
te si est dolor siliis sic dolor me^o. **I**tem
Vere dolores ñros ip̃e tulit: infirmi
tates ñras ip̃e portavit. p̃inde memor
ero qđ diu fuero: laborz illoz q̃s p̃tulit
in predicādo: fatigationū in discurre

CDe
do. tēptat
in orand
Recorda
spuroz ce
probrati
que p̃en
bec: non
rit: opu
bec: Ber
rā sustin
cruciatu
homo q̃
bus abo
opuit d
ad mori
peoz ren
nō cessat
Reuerter
iā nobilit
dinē tibi
tere. Mā c
ciāt: ad tu

Ceditatio scde: ferie pma

do. tēptationū in ieiunādo vigiliaru;
in orando: lachrymarū in cōpatiēdo
Recordabor etiā doloru: punitiōnū:
spuoz colaphoz subsannationū. ex
probrationū. clauorū. hozq; similituz
que p eū abūdanti? trāsierūt. Sed qd
hec: nonne me pfortāt. vt etiā si accesse
rit z opus fuerit sequar vestigia eius.
hec Bern̄ Sexta cā ideo dñs tā ama
rā sustinuit passionē vt nos ab eterno
cruciatu liberaret. Bern̄. Agnosce o
homo q; graua sunt vulnera tua. p q
bus abolendis tā atrociter vulnerari
optuit dñm maiestati. q si non essent
ad mortē z mortē vtiq; sempitēnā. nūq;
p eoz remedio fili? dei moreret. Quid
nō cessat q̄tidie clamare ad aīam dicēs
Reuerrere ad me o aīa qz ego sum q te
tā nobiliter creauī: q eternam beatitudi
dinē tibi tā liberaliter pparauī: reuer/
tere. Mā cū gaudio te oēs sancti expe/
ctāt: ad tuū reddimū exultabūt angeli.

imo hunc totius trinitatis p̄stolatur
abyssus. Septima causa: vt celū no
bis referaret. Null' em̄ scōz q̄ntū cū
q̄ scōis regnū celoz introire poterat
aū dñi passiōe. Dic ḡ cōtēplare z dic
deuota mente. Si d̄s si id ē qz hec ita
se hñt: q̄ntuz s̄ te diligere debeo. q̄ me
creasti cū n̄ eēz. redemisti cū p̄dir' eēm
cū peccare corripuisti. qñ aūt pene iaz
desperare p̄fortasti me. Aug'. Si fas
ē dicere qdāmo nihil aliud in facere d̄
us videt nisi vt saluti mee p̄uideat. et
ita eū totū ad custodiā meā d̄putatus
q̄i oīm alioz oblit'. soli mihi vacare
decreuerit. Dic ḡ interno cordis amo
re. O dulcissime dñe ihu infunde ob
secro multitudinē z magnitudinē ca
ritatis tue mihi p̄ctōri. vt nihil terre
nū nihil carnale desiderē: sed te solum
sup oīa diligā. z penit' renuat consola
ri aīa mea nisi ī te dulcissimo deo meo
Scribe q̄so digito tuo in tabulis cor

(De

dis mei n
sti nulla
sp̄ pre oc
illa cogi
modulo
hibone
oibus o
et certe
dēpnat
De
sero. r
aum

Q

nolueret
re: z tali
mulis ad
mū q̄ sit
q̄ te q̄ tot

Meditatio secūde ferie prima

dis mei memoriā eoz que p me ptuli/
sti nulla vnq̄s obliuione delenda vt ea
sp̄ p̄e oculis habeā ⁊ delecter nō solus
illa cogitare. s; etiam si necesse fuerit p
modulo meo tollerare Dulcescatz mi
hi bone ihu nō solū tibi ex virib⁹ meis
oibus obseq̄. sed etiā ptumelijs affici
et certe morte si sic tibi placuerit con/
dempnari.

Meditatio Secūda eiusdē ferie d̄
sero. de bñficijs dei que primūz lo/
cum de sero obtinet

C magnam habeas fidu
ciam sperandi et futuram
gl̄iam obtinēdi. debes si/
gna dilectōis q̄ tibi dñs
tuus exhibuit studiose re
uolueret ⁊ ei⁹ bñficia diligenti⁹ p̄sidera
re ⁊ tali p̄sideratōe accēdi q̄i q̄busdā sti
mulis ad reamandū. Cogita igit̄ pri
mū q̄ sit magnū signū dilectōis dī tui
q̄ te q̄ toties eū offendisti. toties ad eū

terga vertisti. toties ab eo recessisti. to-
tiens quissime peccasti. quatenus reuer/
si volebas: ipse te suscepit. emendantem
et corrigentem adiunxit. **C**onsidera quanta
misericordia preuenierit. quod benigne expec/
tauerit. quod dulciter mala tua tibi indul/
serit. quod crebris visitationibus promoue/
rit. quantas ingratitudes dissimulauerit
quantas occasiones bene agendi ministraue/
rit. Dinumera denique beneficia natura/
lia que tibi contulit si potes. Creauit te
et esse dedit tibi ex nihilo. sed esse pul/
crum et speciosum sensibile et viuum quique
sensibus decoratum. Dedit tibi pre cete/
ris creaturis inferioribus intellectum et
ceteris amantibus premineres et deum tuum
cognoscere posses et veritatem ipsam in/
telligere. et huic intellectui tuo lumen
vultus sui infudit. et magnam claritatem
luminis naturalis dedit. Dedit tibi me/
moriam quam similitudinem rerum simulachra res/
poneres donec alicuius tibi placeret re

Ded
minisci.
cum possi
es iterum
nam tu
litaris v
sit ipse il
tas vnu
liudine
solē vt
las vt lu
feriore
et ad tu
cogita
em tibi
et ab inu
fudit quod
gauit. de
velles em
vbi et qua
omnia m
Dedit
diuini.

Mediatione secunde ferie / scda d sero

minisci. Similiter dedit tibi intelle/
ctū possibilem vbi intelligibiliū speci/
es iterū occurrēdas collocares. Fecit
aiam tuā tante dignitatis tāteq; nobi/
litis vt nihil eā replere nihil vepos/
sit ipi illabi nisi scā z gl̄iosissima trini/
tas vnus de⁹ ad cui⁹ imaginez z simi/
litudinē te creauit. Quid pl̄rat? Dedit
solē vt luceret tibi p diem. lunā z stel/
las vt lumiaret tibi p noctē. oēmz in/
feriorē creaturā ad tuū fecit obsequiū
z ad tuū mīsteriū ordinauit. Deinde
cogita de donis gr̄e tibi collat⁹. dedit
em̄ tibi p̄tricionē z dolorē de peccatis:
z ab iniusticia reuocauit iusticiam ī
fudit qd̄ est solius dei. qd̄ tñ mult⁹ ne/
gauit. dedit z inspirauit volūtate q te
velles emēdare. tps z loc⁹ ordinauit
vbi z quando te emēdare posses. z hec
omnia multis te melioribus nō dedit
Additare etiam de donis fortune. d
diuinis. de prouisione sufficienti. z

de pulcritudine. de sanitate. de ptectione a magnis piclis: dō lōga vita: de virtutibus infusis et acquisitis naturalibus et tuitis De caritativa prouisione sacramento. De dignitate. platuris et filio scōm magis et minus pmiq̄ q̄libet a dño dō ḡtiose obtinuit. Cogita de donis supercellētie q̄ tibi p̄tulit videlz q̄ de dicit tibi dilectissimū filiū suū. Primo ī incarnatione. Mas ppter te nat⁹ est. ppter te crucifixus ē. Dein in altar⁹ sacro incibū et potū. Misit tibi sp̄m sc̄m in signaculū acceptatōis. in puilegiū amoris. in anulū desponsatōis. Ut autē te amplius ad amorē. deuotōez et cōpunctionē pietatis eleues. cogita q̄ mltā propter salutē tuā dñs ille magnus pegit Si q̄dez locut⁹ est cū patrib⁹. apparuit in figuris: loq̄batur in p̄p̄is. educit dē egypto. induxit in terrā pmissionis. et infinita miracula et mirabilia fecit. Ut q̄d autē fecit bec oīa: nisi desiderio et a

Sec
more tui
britudin
gnitōe
ret. et affe
oīa spes
re in am
medicā
moneam
talē affe
diligēter
ciā bñfa
lit. Mā
re in rar
vi appar
tillima d
gnissim⁹
te habūd
penitenti
magno d
dici tibi
eret cogi
desiderio

Secūda meditatio ferie secūde

more tui vt tu celoz regnū et eternam
bñtūdinez posses promereri. vt in co
gnitiōe celestīū intellectū tuū illumia
ret. z affectū ab infimis purgaret. hec
oīa spes tuā z affectū sursuz dñe erige/
re in amorem dei tui. Et autē he z siles
meditatōes de bñficijs dei amplius te
moueant. debes tenere hūc moduz. z
talē affectuz formare in meditādo. vt
diligēter inqras magnitudinē z potē
tiā bñfactoris tui qui tibi hec oīa prū
lit. Nā z potentissim⁹. vt potes vide/
re in rerū creatōne. Est sapientissim⁹
vt apparet in earū gubnatōez prouidē
tissima dispositōe. Est pijsim⁹: beni/
gnissim⁹: hūilimus bonitate z carita/
te habūdantissim⁹. vt vides ī te z oīm
penitentīū celeri acceptatiōe. Nā pro
magno debes hñe siqd qñtūlibet mo/
dicū tibi tribuerit. Debes etiā aduer/
tere z cogitare qñta sollicitudiez qñto
desiderio hec tibi bñficia tribuit. Ab

eterno em̃ tibi hec dare disposuit. Ab
eterno de te actualissime sine cessatiōe
cogitauit et tibi benefacere ab eterno
preordinauit. Sic fuit semper et circa
te sollicitus. sicut erga integrā urbem vlt
totū orbem sic intendit tibi sollicitus
p te ac si vacaret a ceteris. Item oīa be
neficia diuina generaliter hūano ge
neri collata. ita tibi debes assumere et
attrahere ac si tibi soli foret collata. vt
cogites. Ecce ppter me totū mundum
creauit et oīa. itea. ppter me crucifixus ē. et
Et istud non modicū ad amorē caris
situdinē te accēdet. et tātis bene
ficijs ampli⁹ obnoxius te reddet. Sed
et teipm debes attēdere et mirari q tam
vili tā indigno. tā tepido et tā ingrato
tāta bñficia tāto tribuit affectu et amo
re. Bern. Felix anīa q bñficia dei sibi
colligere et antement oculos digna cū
gratiatione reducere curat. Quāto g
maiora sunt bñficia tāto offensa ē cru

De
delior. v
Dedica
bis salu

lignū et
ten sum.
bñs sep
plena or
omni fide
omni cord
Tūm
et est ituc
sciunt qu
ignus ille
bus press
sel appui
natio is
rabidos

Deditatio tercię ferie prima

delior. vt patebit de peccatis.

Deditatio pma tercię ferie de septē & /
bis salutiferis q̄ xp̄us in cruce ptulit.

 Sicut cythara materialis li-
gnū habēs ⁊ chordas delu-
p extēsas cū pcutit̄ dulcem
reddit sonus Sic cythara
nra dñs ihs hñs crucē pro
lignō ⁊ corp⁹ suū vice chordarū super
ten sum. p̄cussus tot dolorib⁹ ⁊ obpro-
brijs septē verba salutifera resonabat
plena omī consolatōe ⁊ doctrina Un̄ ab
omī fideli et maxime a suo speciali cū
omī cordis deuotione sunt meditāda

Primū verbuz scribit sanct⁹ lucas
⁊ est istud. Pater ignosce eis quia ne-
sciunt quid faciant Ecce quomodo a-
gnus ille innocens ⁊ mansuetus in oī-
bus p̄sursus suis nec quide⁹ os suū
sel appuit vt q̄ releant excusatōis: omī
natōis vlt̄ maledictōis s̄monē aduers⁹
rabidos canes illos hostes vcs suos

diceret. quoniam potius verbum benedictionis
noue: quod a seculis non est auditum super in-
imicos suos ex habundantia pietatis. di-
cens: primum ignosce illis: non quia non posset
ipse relatare. sed ut nos pro persecutoribus
orare doceret. non solum verbo sed opere.
Idcirco serue dei recorde fideliter ver-
bum hoc in corde tuo. ut quatenus per te se-
uium in imici tui. memineris verbi illius
et sic ipse pro occisoribus: ita tu pro perseque-
tibus te orare memineris: **Un Bern**
Man qui celos formauerit in cruce sit
extense et clauis perfire. nec remansit eo
liber: quod nisi sola lingua que per peccatores
crozaret et misericordiam discipulo commendaret:
Non igit obliuiscet amicorum et memo-
riam suorum: quod in tali articulo necessitatis. non
est in bono obliuiscere inimicorum et persecuto-
rum suorum. Ecce quomodo per omnia artatur et sper-
nitur. Ad locum ducit caluarie. mirrha
potat et felle. crudeliter suis spoliatur ve-
stibus. cruci atrociter affigit per ipsum

Meditatio tercie ferie prima

se lauatur. ⁊ dīc p̄r ignosce illis. Qual'
est hic qui in oibus p̄sulis nec semel
q̄dez os suū aperuit. aut verbū aliq̄d
duz adūsus maledictos canes illos
p̄tulit? Quid hoc viro māsuet⁹. quid
benignius aīa mea vidisti? Quid de/
niq̄s mai⁹ miraculū hac benigna p̄cta/
te? Hoc q̄ppe verbū magne patiēcie et
māsuetudis magni amoris ⁊ indicibi/
lis bonitatis; magni dulcoris ⁊ venie.
In q̄ triplex act⁹ caritatis maxime appa/
ruit. p̄mo qz pro crucifixorib⁹ affectu/
osissime orauit. Scdo qz oratōi lacri/
mas adiūxit. Tercio qz cū valido cla/
more ⁊ lachrymarū effusione pro ip̄is
fm̄ aplm̄ p̄ces obtulit. Unde Bernar.
Xps flagellis cesus. spinis coronat⁹.
clauis p̄fossus. crucifix⁹. opprobrijs sa/
turat⁹ oīm dolorū īmemor dīc p̄r igno/
sce illis hinc m̄lte miserie corp̄is. hic
m̄lte miscdie cordis. Q̄ q̄ firmata est
sup̄ miscdia tua ⁊ q̄ magna multitudo

dulcedinis mie tue. qm̄ portab domie
desiderates te de torrente voluptatis
tue. Dec Berni. Nō g̃ desperet amodo
q̄s penitēs p peccat̄. p̄sando copiā
saluatoris. Ad verbū igit̄ tāte pietat̄
emolliat̄ cor n̄m vt dimittam̄ offen
sas debitoribz et iniuriatoribz n̄ris et n̄
solū dimittam̄ offensas. s; etiā p ip̄is
orem̄ intuitu ei⁹ q̄ p̄merorauit p p
secutoribz et crucifigitoribz suis. Unde
Aug⁹. Vide caritat̄ affluētiā et mira
bilē patientiā. pro inimic̄ fecit oratio
nē. remittit et nō experit ultionē. Tur
igit̄ formica. festuca. cinis. puluis. et
fauilla vindictā expeit̄. remissionē pro
trabis. cū videas regē gl̄ie. dñm q̄ vir
tutū remittentē minas. et humilias et
blasphemias. et cōdonantē crucis mole
stias et reales iniurias. Multi igitur
eorū q̄ aderāt quorū d̄s corda tetigit pe
nituerūt dicētes. Quid est qd̄ audim⁹.
Nos om̄ne malū qd̄ excogitare potuim⁹

mus ei
Si ad
tantis
respec
in dom
crego
tui cor
nerat
misch
contēp
cis bu
tua in
gno p
is rei
pro tr
S
omni
pit ad
fiteret
diso. id
conito

Meditatio tercie ferie prima

mus et intulim⁹ ⁊ ipse orat pro nobis
Si qd ergo malicie in eo esset. vtiq;
tantis p̄sulis erūperet. Igit pcutiē/
res pectora sua cōpuncti reuerſi sunt
in domos suas. Dic igit cū Anf: Ec
ce ego dñe tue maiestatis adorator nō
tui corporis intersector tue mortis ve
nerator non tue passionis derisor. tue
miscōdie cōtemplator non infirmitas
contēptor: interpellat pro me tua dul
cis humanitas. cōmēdet me patri tuo
tua ineffabilis pietas ⁊ da mihi indi
gno per grām tuā corde ⁊ ore pro me
is te inimicis exorare. ⁊ eorū insidias
pro tui nois gloria patiēter tollerare.
Scōm verbū idem scribit Lucas
omni acceptatione dignum. quod di
xit ad latronem sero penitentem et cō
fitentem. Hodie mecum eris in para
diso. id est in requie quod est esse cum
christo domo Vel in paradiso. id est

in fructu gaudio et fruitione beata
quā habuerūt sancti p̄ses in limbo cū
ad eos descendit xp̄i aīa et eadē die descē
dit illuc aīa hui⁹ latronis sc̄tā p̄ticeps
b̄tē fructu. Vel hodie eris mecū qđ
eē in paradiso. qz vbi ē xp̄s. qđ est paradī⁹.
ibi est et paradīsus. **Un̄ An̄s.** Credo do
mie credo certeqz vbi tu vis et vbi tu es
ibi est paradīsus. et eē tecū hoc est eē in pa
diso. qm̄ venerabilis ille p̄fessor et gl̄io
sus martyr tecū fuit p̄ totū illō hodie
et postea oī tpe. **Qđ** b̄tē est eē tecū **Qđ**
qđ beati sunt illi qđ tecū sunt Illi vere
sunt in paradiso. **Itē** sunt i rege qđ tecū st̄
fide et dilectōe. **hec An̄s.** Hoc dñs di
cēs magnā dedit p̄solatōez penitenti
bus et p̄ctā suā p̄ficientibz. **Plaz** reuera
hodie et q̄tidie sic accidit. qz qđ deuotez
pure p̄fiteat p̄ctā suā. statim cū dño est
in paradiso p̄ grām et postea erit p̄ gl̄iaz
Eccē qđ liberal' imo qđ p̄dignus sac̄ est
dñs ihus. qz latroni regnū. crucifixo

celū. dā
ne larg
distul
Xps ai
rebic
suffeci
que for
Exqu
in p̄n
enchar
fides i
tatez p
mitatē
fession
mei dñ
feste ap
pozali
fides. q
ternū. q
rientē. q
cū sepi
tem. **Y**

Meditatio tercie ferie prima

celū: dāpnato padisuz p breui petitiō
ne largit̃. **D**iscōdia obtulit qđ misēria
distulit. **D**ixit em̃ latro. **D**emēto mei
Xp̃s aut̃: **H**odie mecū eris. **C**ontēpla
re hic diligenter. qz in pntia saluatoris
suffecit hec pfessio latronis quā fecit
que fortassis ei in carcere nō suffecissz
Et qua habet. qz mltū est fructuosus
in pntia ihu xp̃i orare scz coram sacro
eucharistie. **C**onsiderāda est hic mag̃
fides in hoc latrone: q̃ nec ppter acerbi
tates pene quā sustinet: nec ppter infir
mitatē carnis quā in xp̃o videbat con
fessionē fidei omisit dicēs. **D**emēto
mei dñi veneris in regnū tuū. vbi māi
feste apparet qz n̄ loq̃tur de regno cor
porali sed eterno et celesti. **E**t v̄e mag̃
fides. qz illi⁹ pfitebat̃ regnū celeste ⁊ e
ternū: quē secū vidit miserabiliter mo
rientē. quē ⁊ tūc petrus negauerat: qui
eū sepissime añ viderat mirac̃la facien
tem. **I**doqz latro ip̃e laudare meruit a

dño verbuz istud totius gratie ⁊ amo-
ris. Hodie mecū eris ī padiso. **Chriſ**
Dres miranda **N**ō abrae data est p
missio padisi: non p̄ribus: nō pphetis
sed primo latroni d̄r: hodie mecū eris
in padiso. **A**redidit abraam deo. non
sub tali conditōne posito: s̄ de celo lo-
quēti. **A**redidit **A**layas sed sedēti sup
solū excelsuz ⁊ eleuatū. **A**redidit eze-
chiel sed ei quē sup cherubin p̄tēplat⁹
ē. **A**redidit moyses. s̄ de medio ignis
loquenti. **S**ed iste vidit saluatorē nō
in regali trono sed in pena sociatū la-
tronibz: videt in cruce p̄dentē: ⁊ orat.
q̄ in celis sedentē: videt cōdemnatū
⁊ inuocat vt reges **A**d mirāda latro-
nis conuersio. **I**udei crucifigūt q̄ no-
uerūt leges ⁊ p̄phas. ⁊ tu latro vñ talia
philosopharis: **D**ec **A**bryf. **E**cce p̄lo
igitur latronis illius cōuerte te o ho-
mo ad dominum deū tuum fide vera
spe: firma: caritate perfecta. ⁊ contem-

plare b
iesus: o
q̄ post
bude t
re: larg
biclat
to cor
mente
to me
gnus s
memor
A go e
plures
occidit
Hodie
padiso
ter me
Johes
Ad dū
tēplare.
suo afi
sup tam
diuini

plare bonitatez dñi: q̃ pius sit ⁊ dulc̃
iesus: qui tam cito p̃mittit: ⁊ plus dat
q̃ postulatus sit. Quis g̃ nūc despera
bit de taz pio exauditorē celerī p̃missō
re: largo datorē? certe null⁹. q̃ saltez sic
hic latro detestari vult peccata. ⁊ se to
to corde puertere ad deum. Dicit igit̃
mente deuota. **O** mi deus ecce cōuer
to me ad te miser ⁊ miserabil⁹ valde di/
gnus supplicio infernali. ⁊ rogo te vt
memor sis mei in miscōia tua multa.
Ego enim latro sum pessimus. q̃ me ⁊
plures alios mecū sepissime in anima
occidi. **A**udiam g̃ a te mitissime deus
Hodie: id est in p̃senti vita mecū eris in
padiso. i. in gr̃a mea. ⁊ in futuro simili
ter mecū in gl̃ia **T**erciū verbū beat⁹
Iohes scribit. s. **A**liis ecce fili⁹ m⁹.
Ad disciplinā autē. ecce m̃r tua. **H**ic cō/
tēplare. quō mater illa tristissima filio
suo assistebat cuz inestimabili merore
sup̃ iam miserabili ei⁹ cōtritione quem
diuinit⁹ p̃cepit: miraculose genuit: in

enarrabili amore dilexit. qñ carnē illā
diu inissimā quā taz caste cōcepit: tam
dulciter aluit: tā crebro amplexata ⁊ of
culata fuit. diris nñc clauis cruci af
fixā: ⁊ tribus illis horis pēdente atro
cissime cruciari vidit. Dic intuerē de
uotissime quō dñs ihs in cruce distē
tus ⁊ in vltimo iaz spū pstitur⁹: cū nul
lū mēbrozū suoz liberū suū hñet offi
ciū siue actū: exceptis tantū ocul⁹ ⁊ ling
ua. de vtroq; tñ matri sue amātissime
fuit studuit: respiciendo eā ⁊ alloqñ
do. vt pfecto indicaret q iaz de mūdo
exiens: in suo eā corde gestaret: quē il
la in suo corpe suscepit cū mūdū redē
ptur⁹ intraret. Dic attende qñlter hec
mutatio ipaz intus cruciatur: ac mutari
amarioz oībus dolorib; corpe passio
nis exitit. Bern. in smone. Signus
magñū apparuit. An nō tibi pl⁹ q gla
dius fuit fmo ille reuera ptrāsiens a
nimā ⁊ ptingens vsq; ad diuisionē aīe

⁊ spūs.
mutat⁹
seru⁹ p
zede de
Quo t
transi
ea licz
dit. De
dier eū
mater
us ecc
matrē
nutriu
citer la
Sed n
ni noie
tur ⁊ ve
aggua
passio
ampli⁹
citer allo
di. quia

Meditatio prima tercię ferie

z spūs. **M**ulier ecce fili⁹ tuus. **D** cō/
mutatōz: **J**ohes tibi pro ihu traditur
seru⁹ pro dño: discipul⁹ p m grō: filius
zebedei p filio dei: hō pur⁹ pro deo zō.
Quō non tuā affectuosissimā aiām p
transijt hec auditio: qñ et nra licet sar
ea licz ferrea pectora sola recordatō scī
dit. **H**ec ille. **Q**uis em̄ sine singltu au
dier eū hec verba dicentē. **M**ō dixit ei
mater sed mlier. ne mris dolorē ampli
us excitaret. **C**hrys. **D** bone ihu cur
matrē tuā dulcissimā: q̄ ita diligēter te
nutriuit reuerenter te tractauit z dul
citer lactauit adeo indulciter alloq̄ris
Sed non vocauit eaz matrē sz cōmu
ni noīe: ne p materni noīs si expm̄ere
tur z vehemens amoris teneritudine
agguaret matern⁹ anim⁹ ac vidēs filij
passionē z audies mris nomē doleret
ampli⁹. **T**ūc em̄ nō erat tps ipaz dul
citer alloquēdi: nec mris nom̄ expm̄ē
di. quia si christus dulcius sibi locut⁹

fuiſſet forte cor vginis crepuiſſ. Sta
tes autē Maria ⁊ Iohānes faciez xp̄i
reſpicientes: iugiter lacrimas funde/
bant: nec fundere ceſſabant: dum hec
pauca diceret: tacebant ambo illi mar
tyres: ⁊ pre nimio dolore loqui non
poterant. **I**sti duo virgines audie/
bant chryſtum loquentem ⁊ videbant
paulatim morientē. amare flebāt: quia
amare dolebāt. Nam gladius doloris
xp̄i. aīas vtrozūq; pirāſibat. ſed ſeneri
or vigebat in matre qz magis amabat
D bone ieſu cruciat te crux tua. ſed n̄
minus mater tua. Cruciat te dolor tu
us. ſed nō minus dolor eius. Non eſt
mirū ſi doles ⁊ cōdoles ſi pateris ⁊ cō
pateris bone fili in deſolatione m̄ris
in ſepatione matris: in cōmendatione
m̄ris. **N**unq̄ em̄ te deſervit: nō in in/
fancia: nō in adoleſcentia: nō in iuven
tute: nō in paſſione tua. **N**unq̄ deſu/
it tibi ei⁹ ſolaciū. ſed nec ei⁹ obſequiū.

lactat infant
⁊ comitat pa
br̄ia: in m̄tē v
Au ſo bone
lerabilis: pla
mortis ⁊ in v
nō obliuiſcer
nas: ⁊ cā in m
⁊ cū ſibi in fil
ſim. ſingular
ciū. Conſide
nitrix ⁊ nuer
dolor ⁊ angu
cificū ynigen
giſter in diſci
minū in ſeru
Reueraviſce
figit aīas: tu a
tē tuā ſpinay
lij tui amar⁹
ritudine lach
forritudo ma
ra filij tui ſun

lactat infantē sequit̃ predicantē: videt
z comitat̃ patientē: cōtemplat̃ oppro/
bria: intuet̃ vulnera: audit̃ tua verba.
Tu p̃ bone ihu q̃ esset dolor into/
lerabilis: plaga insanabil: in agonia
mortis z in vltimo spiritu p̃stitutus
nō obliuisceris m̃ris tue. caput incli/
nas: z eā in matrē Johāni cōmendas
z eū sibi in filiū adoptas. **Felix** depo/
sitiū. singulare p̃uilegiū: insigne sola/
ciū. **C**onsiderare libet bona mater ge/
nitrix z nutrit̃ et filia desolata q̃s sit
dolor z angustia tua. **V**ides em̃ cru/
cificū vnigenitū tuū: mutas filiū: ma/
gister in discipulū: regem in milite: do/
minū in seruū: oīpotentē in deficientē
Renera viscera tua penetrat gladi⁹ cō/
figit aīaz tuā lancea z clau⁹: laniat mē/
tē tuā spinaz accule⁹: lacerat cor tuū fi/
liū tui amar⁹ aspect⁹. **D**eest tibi p̃ ama/
ritudine lachrima: desunt verba: deest
fortitudo: marcessit pulcritudo vulne/
ra filij tui sunt etiam vulnera tua. **crux**

filij tui est crux tua: mors ei? mors tua
Nutrix: quod amittis aliuñ: mater fili
us: ancilla dñi: vno die orbaris patre
z filio: **Hec Aug?** Conpaciebat itaqz
filius mñi ppatienti sibi. p mota sunt
q̄ppe oia viscera ei? sup mfe sua. Scie
bat em̄ ipe angustias materni cordis
nouerat dolorē aie ei?. Quis itaqz ista
denota meditatonē pensas: poterit se
se ptinere a lachrymis? Quis nō ppa
titur matri totius pietatis. Quis nō
miseret mñi miscōie Si ḡ volumus
nos xpo pformare: ppatiamur dolen
ti matri sue. qz ppassus ē z ipe. In ista
aut̄ cōmendatōe nob̄ miseris insinu
auit: quātas spem atqz fiduciā ad eam
hñe debeam? qz nō solū dñs iesus isto
pūilegio. Iohem honorauit. quasi ip
se solus sit marie filius adoptiu? qñ
imo z totā ecclesiā z quāliqz fidelē aīaz
in iohannez intelligim? cōmendatam
virginī bñe: ac ei? fuit z obediētie sub

Medita

ditam: ipaz d
finem mūdi
re ipa nos h
z bonū nñm
z nos bebeat
ipaz sp̄ amar
nozando. **H**
Bern. in fm̄
Si igit scir
z ipa mater
euāgelij hui
ria in matre
sed p qñdaz
que etiā aliq
Hoc dicant
hāne: dscip
Iobānez q̄
tur em̄. Et d
ria crucez qu
cruce quipe
dñi z ppassio
natur. Si tū

Meditatio prima tercie ferie

ditam: ipa; q; toti pporpiano vsq; in
finem mudi p cōsilio z auxilio relictaz
vt ipa nos hēat in filios diligēdo nos
z bonū nīmpcurando matno affectu
z nos hebeam⁹ eā ī matrē dilectissimā:
ipa; sp amando z post deū sup oīa ho
norando. **Hec** Hugo de scō victore.
Bern. in smone. Stabat iuxta crucē
Si igit scire volueris quō sim⁹ fili⁹ ei⁹
z ipa mater nra reuolue totū textum
euāgelij hui⁹: z priū nomē ei⁹ cui ma
ria in matres assignat nūq; inuenies
sed p qndaz circūlocutionē distribit.
que etiā ali⁹ q; Johāni puenire potest
Hoc dictante spūscō vt qeunq; cū io
hāne: dscriptōis h⁹ pnceps fuerit: cū
Johānez qī alter fili⁹ sit **Marie.** Dici
tur em̄. Et discipulū stantē videlicet iux
ta crucez quē diligebat iesus. **Iuxta**
cruce quippe stat discipulū: qn passioz
dñi z ppassionē matris ei⁹ sedule mēo
ratur. **Sz** tūc iesus discipulū diligit

quā diligis ab eo sicut i psona illi. **Sa**
mon ait **E**go diligētes me diligo. **T**er
te de tali dicit **E**ps ad matres. **M**ier
ecce filius tuus. **N**os g frēs charissimi
iuxta crucē stātes discipuli simus q̄s di
ligit ih̄us. vt sic dulce verbis vnusq̄
nostz audire a dño iesu mereat. **E**cce
mater tua. **V**erbū oī acceptōe dignū
Si g maria est m̄r tua: vtiqz dñs ihs
erit frater tuus. **H**git z pater ei⁹. p̄r tu⁹
z regnū illi⁹ hereditas tua. **E**cce m̄r tua
marie igit m̄ris tue gr̄a thesaur⁹ tu⁹ ē.
m̄res ei filijs thesaurisunt. ecce mater
tua: cuiusqz ad cor ascendit oīs necessi
tas tua. **C**ommouent quippe oīa visce
ra ei⁹ sup filio suo. **B**ern. **D**ilige
gēā z venerare tanqz vbiqz pntem. nec
ampli⁹ expecta. sed ab hac hora accipe
eā in tuā. **I**n tuā inqz deuotōem z fa
mulatū. vt z ipate tandē in suā gl̄iam
assumatur vbi cum filio suo dño iesu re
gnat in scla. **I**p̄m proindenūc filius

denota ora m
qui materno
eā disciplo tu
do me tibi i
innice p̄med
re dilectōis p
tuū pacit pū
stodi vt in b
neritate preg
te mentis z co
ant z post h
te pducāt
Matheus
quid dereliq
circa horā ne
gustia z mag
lic non exipa
nino habuit
p̄buz intellig
p naturā inq
filius suz p v
z sic geminat
ineo. **E**t qu

denota ora mente ⁊ dic. Dñe iesu xpe
qui materno dolori cōpacies dilectio
eā disciplo tuo p̄mēdare voluisti p̄mē
do me tibi i illa fide ⁊ dilectōe q̄ eos ad
inuicē p̄mēdasti ⁊ supplico tibi vt p̄ tā
te dilectōis pigra facias me ad amorē
tuū pacis puenire. ⁊ me eoz p̄mēda cu
stodi vt int̄ h⁹ vite discrimia ab oī ad
uersitate p̄tegāt ⁊ i oī scītate ⁊ purita
te mentis ⁊ corpis vitam meā custodi
ant ⁊ post h⁹ vite exituz ad te te miserā
te pducāt. ¶ Quartū verbum scribūt
Matheus ⁊ Marc⁹ vcz. d̄s d̄s me⁹ vt
quid dereliq̄sti me. qđ p̄ulit dñs ihs
circa horā nonā p̄ nimia doloris an
gustia ⁊ magnitudie quā p nob̄ sustu
lit non ex ipatentia sua. qm̄ nullā om
nino habuit in oī sua miseria. Istud
p̄buz intelligit̄. d̄s me⁹ cuius fili⁹ suz
p naturā inq̄stuz de⁹: deus me⁹ cuius
filius suz p vnionis grāz inq̄stuz bō
⁊ sic geminatō duplicē oñdit naturaz
in eo. Et quid dereliq̄sti me. id est.

pene et morti exposuisti. Hoc non loquor
tur deitas que passa non fuit. sed illesa in
passione christi permansit humanitas cum ei
videbatur derelicta et dolores sustinuit.
quia illa morti tradita et passa fuit quam di
ceret. pro instanti mundum dilexisti quod me
pro ipso tradidisti et dereliquisti iudeis et
morti. Extraxit enim precordes et non solu
uit unionem. hoc enim dixit ut magnitu
dinem sue pene ostenderet. Ita enim quicquid
dolebat ac si non dei filius. sed inimicus esset
et ideo penitus videbatur derelictus a deo: non
lumen refrigerium vel inuamen recipiens ab
eo. Derelictum ergo se clamat: quia licet multis
multa propter deum passi sunt. omnibus tamen deus
aliquid refrigerium et consolatio miscebat
Christi pro totaliter dolori subiecit. ut do
leret quantum dolere poterat. An non est
intelligendum quod diuinitas humanitatem
deseruerit: vel ab ea separata fuerit. Deum
enim quem inuocabat insepabiliter semper
secum habebat: quia nunquam desinebat esse de-

Medita

us siue a se
Nam et tunc a
mortui erat
derelictio ad
manitatem sua
sine auxilio d
sui unita non
enim dolor in
bat: et amariss
sue matris et
Et quibus pas
tyrum passion
res enim quon
tato magis in
sicut scribit.
Deus enim L
positus et affl
isti mihi refr
sensit diuinam
materiali quod
tu maiorem
latus est de

Quædeditio prima terciæ ferie

us: siue aia sepata siue siuncta corpi.
Nam & tunc aia illa erat de⁹: & corpus
mortuū erat deus. s; referenda est ista
derelictio ad hoc: q; diuinitas ip̄a hu
manitatē suā sic passionib; & miseris
sine auxilio deitatis vlt̄ q̄ exposuit ac/
sibi vnita nō fuerit. **V**ebemētissimo
em̄ dolore in carne sua tenerrima tene
bat: & amarissimo dolore p̄ cōpassiōe
sue matris & alior; in aima torquebat
Et q̄bus patet q; passio xp̄i oīm mar
tyrū passionib; ḡuior fuerit. **M**arty
res em̄ q̄nto duriora exteri⁹ passi sunt
tāto magis interi⁹ p̄fortati sunt v̄ deo
sicut scribit̄. **L**ū ip̄o suz in tribulatōe
Bñs em̄ Laurenti⁹ sup̄ cratē igneaz
positus & assatus dū diceret **L**arbōes
isti mihi refrigeriū p̄stant: tātē interi⁹
sensit diuinaz p̄solatōem vt ignē ip̄m
materialē q̄i p̄o nihilo reputaret. mo
tu maiore minorē expellēte. **S**ilr cōso
latus est de⁹ oēs martyres suos in to &

mentis cōstitutos. Si em̄ hoc nō se/
cissent: mlti ex eis defecissent. qm̄ nouit
figmentū nrm. qz caro sum⁹. Xpus at
non sic diuina se p̄solatōne releuabat
Nam licet aīa ei⁹ beata semp fuerit ex
cui⁹ beatitudine oīs potuit doloꝝ ab/
sorberi: tota tñ hūanitas ipius taliter
est relicta passioni: tanq̄ vnita nō est
deitari. Et sine illa relictōe nulla eū pe
na affecisset etiā si omnē hui⁹ mūdi pe
nā amo cūctam dānatoꝝ ipōꝝ miseri
am in suo corpe ptulisset: mox illā dei
tas tanq̄ mare guttā vnā siue sintillā
absorbuiſſet. Et hoc est qd̄ dicit Aug
Nallem esse cū deo in inferno q̄ sine
eo in celo. Moluit igit̄ xps in oī pena
sua aliqd̄ aditatie capere refrigeriū eo
q̄ nō fictē seu apparēter pati voluerit.
s̄ verē cū affectu. Vt se derelictum a
p̄re clamauit. qz tūc vere inutilis vi/
debat ei⁹ passio De toto em̄ genere ho
minū nō videbat aliq̄s redemī nisi la

¶ Medita
tro qui p̄ se
pta bīa virg
non ambig
nebaris qm̄
ebas Et atte
ad hoc erant
bris est dicit
cipiendū v̄
tum v̄bū xp̄
bitatis. qz cl
rudinem dol
q̄ p̄ eius ace
derelictū z in
ni solacio de
bitas passio
patiebatur ex
omni parte se
tormentoz. In
sione: que oēs
se ip̄a p̄ met
nille nā for
su z exacerbat

Meditatio p̄ma tercię ferię.

tro qui ꝛesolus in euz credebat. exce/
pra biā virgine que tūc etiā credidisse
non ambigit. **D**ñā q̄nto dolore te-
nebaris q̄n filiū tuū sic clamantē audi-
ebas Et attende q̄ in isto clamore nō
ad hoc erant tenebre: z idō qđ de tene-
bris est dictum: est participationē ac-
cipiendū v̄dicit Ludolfus. Hoc q̄r-
tum verbū x̄pi fuit signū magne acer-
bitatis. qz clamando ostendit magni-
tudinē doloris sui. qui tantus fuit:
q̄ p̄ eius acerbitate se clamat a patre
derelictū z in acerbitate passionis om-
ni solacio destitutus. Que q̄dem acer-
bitas passionis ex hoc apparet qz ipse
patiebatur exterius in toto corpore z ex
omni parte sensuum z ex omni genere
tormentoz Intus ꝑo ex materna cōpas-
sione: que oēs x̄pi dolores corporales in
seip̄a p̄ meterni cordis cōpassionē ple-
nissie trāsformabat. z ex discipuloz lap-
su z ex cecarōe necnō ex ꝑciōsi sanguis

tam multiplici deperditione. qz pside
rauit qz precii sue redemptionis in tot
hoibus ingris anibilari debuit. Hoc
em fm Bern. Maiore dolore ei intu
lit qz oēs pene qz exteri pculit. Ideo
etiā bis ingeminat dicens. de^o oēs me
tus. zc. vt ex hoc oñdatur immensitas
doloris tā in carne qz in aīa qz tuz ad vi
res inferiores corpori affixas: qz in su
perioribz viribus aīe fruebatur pfec
te licz in inferioribz torqueret acerbis
sime. **C**lamauit etiā voce magna pec
catū in clamādo: qd fuerit tāte mortis
z miserie causa. qz fm Amb. Quoruz
suscepit naturā: hoz plozauit miseriā
vt duriciā humani affectus ad sui ex
citaret cōpassionē. **D**e hoc clamore a
pprietate dici pnt verba Augustini in
sermone. Satagētis z solliciti p nob
in tribulatione positi verba sunt ista.
Verba quidē teneritudinis et mero
ris: verba amaritudinis z doloris. **N**az

Cedita

qui deuote
mīu et qz alio
luctu: ex qz an
cruce pruper
est si haberet
tur p punctione
cōpassione: si
lectione: si ere
Ite magnitu
vñ non inerti
rpus oīa no
z hēbat duos
um ab hoīem
deū patre dil
offensione: z
tū dolui de
nū dolore sum
pa: qntū erat
z qntū in sta
us peccati: in
qui qnta era
bat culpa: au

Meditatio prima tercie ferie.

qui deuote consideraret ex q̄s anxio ge
mitu ex q̄s alto singultu. et q̄s p̄fundo
luctu: et q̄s amaro planctu hec vox in
cruce pruperat ab ore dñi ih̄u: nullus
est si haberet pectus ferreū q̄n mollire
tur p̄punctione: si saxu q̄n scindere f̄
cōpassione: si ligneū q̄n flectere f̄ cōdi/
lectione. si creū q̄n liq̄retur p̄cēplatione
H̄re magnitudo acerbissime passiōis
v̄n̄ non imerito clamauit: pater. quia
xp̄us oīa nouit p̄terita p̄ntia et futura
et hēbat duos respect⁹ v̄n̄ ad p̄rēz ali
um ab hoīem. Ratione p̄mi quātum
deū patrē dilexit: t̄m̄ doluit d̄ qualibz
offensione. et q̄ntuz dilexit p̄is gl̄iam
t̄m̄ doluit de ei⁹ ignominia. Sic tan/
tū dolorē sum̄psit p̄ q̄libet mortali cul
pa: q̄ntū erat ḡuis eterni p̄is iniuria
et q̄ntuz iusta req̄rebatur mēda. et si vni
us peccati mortalis iniuria ē infinita
ḡui q̄nta erat oīum simul. cū ad quāli/
bet culpā: aut p̄is iniuriā habuit sin

glarē aspectū **S**ecund⁹ respect⁹ erat
ad hoīem. qz qnto dilexit eos qui suū
sic offendebāt p̄mitantō dolebat de
tali offensione. vt claret maior offensa
amici q̄ extranei. **P**astica o homo h
q̄ntum dilexit patrē suū: z q̄ntū hoīez
p̄pter quēz passus est. z intellige ex his
quant⁹ eius fuerit dolor et passio. **E**x
m̄ltis alijs cōvinci pōt magnitudo a
cerbissime passionis q̄ causa breuitat⁹
hic obmitto. **D**ecet tñ virū deuotum
hic profundius speculari magnitudi
nē z acerbitatē crudelissime passionis
z mortis iesu xpī z dicere d̄ magno cor
dis affectu. **D**ñe ihu xpē q̄ p̄ salute ge
neris hūani pendēs in cruce mag⁹ vo
ce clamasti. ely ely lamazabatani. **D**a
mibi in omni tribulatione z angustia
mea ad te vocē magna cordis mei cla
mare: vt tu me velō a tua misericordia
derelictū nūq̄ reprobari patiaris.
Quintum verbū scribit b̄t̄s iobā

Meditari

nes **V**idēs em
mata sunt vt i
lvij. z in liti
to: dixit. **S**cio
erat z adustum
Aruit tanq̄ te
mea adbesit fa
naturalis et i
ris sanguinei
nē coronation
ce p̄fessionē to
fuit **I**poāt cla
torres vinū
mixtū. **C**ōp
tus fuerit: ver
In quo malac
tuit indeoz. z
vñq̄ similis fu
Abys⁹ d̄ malic
eoz. q̄ assitēbāt
habner⁹ inimic
sunt: vidēs eo

Meditatio prima tercię ferie

nes Vidēs em̃ iesus q̃ r̃iaz oīa cōsum-
mata sunt vt impleret scriptura . p̃s.
lxviij. ⁊ in siti mea potauerūt me ace-
to: dixit. Scio. Corp̃ em̃ xp̃i exiccatū
erat ⁊ adustum. p̃pter qđ dicebat p̃pha-
Aruit tanq̃ testa s̃tus mea. ⁊ lingua
mea adhesit faucibz meis. Nā humor
naturalis existens in corp̃e ei⁹ p̃ sudo-
ris sanguinei effusione: flagellatio-
nē: coronationē: manū ac pedū i cru-
ce p̃fessionē totus ṽl quasi exhaustus
fuit. Ypoāt clamante. Fictio. dabāt ei
tortores vinū acetoſū: mirrha ⁊ felle
mixtū. Cōtēplare nūc hic. q̃lis iste po-
tus fuerit: vere mortiferus ⁊ infernal'
In quo malaciā qua maior: vix esse po-
tuit iudeoz. ⁊ patientiā dñi cui nulla
vnq̃ similis fuit nec erit aduertere est.
Abryē d̃ malicia iudeoz. Temeritatē
eoz q̃ assistebāt cogita. Etsi decemilia
habueri⁹ inimicorū ⁊ si isanabilia passi
sum⁹: vidētes eos int̃fici flecēm: hūo

neq; in hīs quē videbāt facti sunt mā
fueri: sed seueiebāt magis. ⁊ in sanīā in
tendebāt ⁊ spongiā afferētes aceto po
tabāt. **C**redendū in est qđ dñs ih̄us in
cruce pendēs: nō dixerit sūto ad poti
petendū corporalē: qz sciebat se iā cor
poraliter moriturū sed magis n̄rām si
tiebat salutē. qz hanc desiderio feruen
tissimo ⁊ cordialiter sūto. i. desiderauit.
vt nos sitirem⁹ fontē viuū. **N**az vehe
mens desiderū exp̄mere cōsueuim⁹ p
sitim. ps. **S**ituit aīa mea ad deū fon
tem viuū. **U**n̄ **B**ern. **I**ntm̄ me bone
ih̄u dilexisti: qđ q̄si in memor mi dolor
fueris. non aūt mee salutis. **I**n cruce
em̄ dixisti sitio. ⁊ nō dixisti doleo. cru
cē taces sitim clamas. **D**ñe qđ sitis:
fidem v̄rām salutē v̄rām. gaudiū v̄rū
plus animaz v̄strarū qđ corpis mei
cruciatu me teneat. ⁊ si non mei: saltez
v̄stri miseremini. **E**t iterū **D** bone ie
sū: coronā spineā sustinea: de tua cruce

fol. 127

Dedentes ⁊
gionis spe
ad dei cultu
panis vi
lificat de
scandalosa
rba ⁊ felle
hoc deo off
dicens illu
cia ego rep
amaritudi
gna filiū
tio multū
rijs dicere
audio: **D**
reāmiram
em̄ qđ diuin
gelos: pasce
res celi et p
uersa pecor
cunctis qu
buit. clama

Meditatio pma tercię ferie.

cerdotes et monachi et alie pſone reli/
gionis ſpeciē precedētes. q̄ ſpecialiter
ad dei cultū ſe deuouerūt q̄ p̄ ceteris
ſpanis vinū deuotōis. qđ deū et hoies
letificat deo offerre deberēt. ſed p̄ ſuā
ſcandalosa et puerſatōez vinū ſuū mir
rha et felle maloz exemploz miſcent. et
hoc deo offerūt Quibz dñs exprobrat
dicens illud pphetiā Vineā mea ele
cta ego te plantauī. quō cōuerſa es in
amaritudinē et. Potuit tūc ipſo benig
na filiū audiēs in cruce dicentē Si
tio multz ſingultibz lachrimis et ſupi
rijs dicere heu heu me: quid video: qđ
audio? **O** vnuerſe creature celi et ter/
re amirāmini paup̄tatez filiū mei **I**pſe
em̄ qđ diuinitatis ſue potētia ſatiet an
gelos: paſcit etiā ſua p̄uidentia volu
cres celi et piſces maris beſtias et vni
uerſa pecora campi. atq; hominibus
cunctis quotidianum panem diſtrib
uit. clamat i cruce voce maḡ **S**itō et

denegat sibi paululū aque: immo tri-
buitur sibi pot⁹ amarissim⁹. **D** fili. fili
mi amorosissim⁹ me cur tibi de meo pec-
tore lac illud porrigere non valeo: qđ
torrens dū puulus eras supisti: **D** fi-
li mi cur nō possum tibi ministrare i cru-
ce sitiēti cibū z potuz quē colo z acu-
ita diligēter. dū infantiili etate eras ac-
q̄rebā. poterat etiam tūc illa feruētis-
sima magdalena flendo dicere. **D** ma-
gister care m̄ḡr bōe z cure ego indigna
discipula tua in hac tāta necessitate ti-
bi subuenire non possum: **D** dānata se-
necia iudeoz cur tāto furore inflāma-
ris aduersus dñm z m̄ḡm meū: Que
ipsi dño ihu ad dolorē accedebāt Dic-
igit⁹ o amator iesu in cōpassiōe cordis
tui. Dñe iesu qđ salutē nrām sitiens vi-
no mirrhato z aceto fello mixto p me
potari voluisti: fac me queso vinū de-
uotōnis cū mirrha mortificatiōis car-
nis ac felle cōpunctiōis tibi digne offe-
re. *7. folia m̄f*

Ded
cer vulne-
mas dicen-
z salutē ho-
minib⁹ sa-
bus mori-
cōpuncti-
restra rec-
Indura-
nientipōtū
fecus: deu-
dis **D** qđ
gebat. cū
caris ad p-
bus nec p-
duriciā eff-
dū qđ i ista
qđ nos vin-
mortificat-
punctiōis
ei potū ipe-
sed nō vul-

Meditatio prima tercie ferie

ce et vulneribus taces. et pro sola siti clamas dicens sitio videlicet redemptionem et salutem hominum: quia pro omnibus patior. pro omnibus sanguinem meum pro eis offero. pro omnibus morior. Venite ad me omnes corde concupiscitis: et emendatione ac correptione vestra recreate et potate mentes meam. Indurat? igitur valde est quod domino taliter sitientis potum negat scilicet emendationis et profectus: deuotionis et gratiarum actionis ac laudis. Quod quis tunc illi? animum dolorum gebat. cum videbat innumerum esse quod a peccatis ad penitentiam nunquam rediret. quibus nec passionis sue virtus propter eorum duriciam esset in aliquo profutura. Floram dum quod in ista potatione mystice docemur. quod nos vinum deuotionis admixtum mirra mortificationis carnis et felle amare concupiscitis christo propinare debemus. Tales ei potum ipse sinit. et oblatum libenter gustat sed non vult bibere et in se trahere: quia

ipse bonoz nroz nō eget. Ex nra em
deuotione: mortificatione: pūctione
nihil sibi accrescit. sz talia ob eo gran
ter gustata: nobis relinquit. quibz oia
ista coopantur in bono imo et amara
fiūt nob dulcia merito sue passionis.
Qui xpo bmdī potū negat dare: veni
et qz ipe petz z negabit sibi gutta refri
gerij. exēpluz in diuite pulone Item
in alio sensu cōtrario fm augusti. do
cemur. qz nos caueamus ne vinū mir
rhatū vī fellitū xpo bibendū offeram⁹
qz sicut tūc iudei. ita etiam hodie mali
xpiani dant deo bibere amarū potuz:
z xpo sicut salurē animaz offerūt a/
maritudinē peccatoz. Quicūqz em re
cte credūt sz male viuūt: hī xpo dāt bi
bere vinū cū mirrha z felle mixtū. qz vi
nū xpiane pfessionis z deuotōis mis
cent cū felle scādaloze puerfatiois. In
qntuz male viuendo scandalisant ec/
clesiā. qles sunt p̄cipue mali p̄lati sa

Ad 2o folia sup

Ad ita

supplicia: no
cogitare ea. l
pteritū pira
dolorozuz n
ririn cōsum
qz talis cōsum
iegraliter p
onis qz sim
cū dicebat. Q
manēst. Pe
am inchoatā
sine bono re
ad virtutū p
psumationē
cerecū ielu p
pba z o z oim
in inchoatio
Nam datur
sed finientib
bus. sed puer
Xpus facit e
tem: morte z

Meditatio prima ferie tercię

supplicia: nō sine magno horrore pōt
cogitare ea. licet et alia pte gaudeat ea i
pteritū ptransiuisse. Talē horrorem
dolorosus nō dubiū qn xp̄us habue
rit in cōsumando oīa p̄pella. nec mir
qz talis cōsumatio virtualiter v̄l etia
integraliter p̄tinebat i se oēs ptes passi
onis q̄s simul in summa significabat
cū dicebat. Consumatū est. i. simul su
matū est. Per hoc docemur penitenti
am inchoatā p̄sumare. ⁊ vitam nr̄am
fine bono terminare ac om̄ia opa nr̄a
ad virtutū p̄fectōem ⁊ debitā pducere
p̄sumationē Aug⁹. Felix q̄ poterit di
cere: cū iesu p̄sumatū est. cū ihu q̄ est al
pha ⁊ ω ⁊ oīm p̄sumatō. Non est p̄mi
in inchoatione: sed in consumatione.
Nam datur denarius incipientibus
sed finientibus. ⁊ corona nō currenti
bus. sed puenientib⁹. Vincap̄lus ait.
Xp̄us fact⁹ est obediens vsqz ad mor
tem: mortē autē crucis. Similiter et

euāgelista. Qui pſeuerauerit in finem
hic ſaluus erit. Dic igit in deuotione
cordis tui. Dñe ieſu xpe q̄ ſumatores
totius curſus tui in carne mortali per
paſſionis ⁊ mortē in vna ſumma deo pa
tri offerēs dixiſti: ſumamū eſt. Da mi
bi oīa p me opante te: bñ acta et paſſa
ad tuā laudez ſumare. ⁊ cōſumata p
te deo p̄ri dignanter offerri. **S**epti
mū verbū ⁊ vltimū ſcribi lucas qd̄ cla
manit hora nona. Ubi hō deuot⁹ co
gitabit mente lugubri ⁊ deuota: q̄liter
ſiccatur ipe fons vite ⁊ dulcedo cordiū
nr̄oz. ihs dñs noſter amātiffim⁹. ⁊ oī
ḡtuloſitate acceptiffim⁹: venis iam ex
ſanguinis effuſione exhaustis: ⁊ viri
bus deficientib⁹. appropinquās morti in
cipit oculos languēſcentes dep̄mere ⁊ fa
cie palleſcere. ⁊ quō incipit inclinare ca
put verſus matrē ſuā q̄i dās ei vale vl
timū. vale in quā doloris ⁊ oīs deſola
tiōis q̄i p̄mendās ei corp⁹ ſuū tā cru

dit. | folio 107

Dedit

Terr. Accen

linquaꝝ b

verbū ſcribi

nū eſt. i. totū

de me let ⁊ p

de me ſcrip

būane: ⁊ qd̄

ſumamū eſt a

oīs pugna

ſcipere vene

inter boies

tris ⁊ viliū

tū. ⁊ obediē

pſecre pple

quā morere

⁊ ſelleo poc

matū elian

totius aman

plenitudo

itur p̄mille

Pa cū p̄gul

tus nre p̄d

Meditatio tercię ferie prima

Ferre. Acetū & infidelitatis & scanda
li nequaquam bibere vel gustare. **S**ertus
verbū scribit iohes qđ fuit Consuma
tū est. i. totū ppletū est in ope. qđquid
de me ler & pphete predixerāt & qđquid
de me scriptū erat. vcz op^o redēptōis
hūane: & qđquid in mūdo facere debui cō
sumatū est & pfectū. ac etiā oīs pena et
oīs pugna: oīsq; labor & dolor quē su
scipere veneras est finitus. tps q; quo
inter hoīes eē debui ad honorē dei pa
tris & vtilitatē hoīm fidelitū est cōple
tū. & obedienciā quā dedit mihi pater
pfecte ppleui. & qđquid debebat fieri añ
quā morerer factū est. **A**cetoso igitur
& felleo poculo ppinato intulit. **C**ōsu
matū est: tanq̃si in gustu acetī & fellis
totius amarissime passionis psumata
plenitudo psteret. **P**er hoc eī dīlu
itur p̃m^o ille male delectabilis gustus
Nā cū p gustū ligni suavis & veriti to
tius nrę pditionis causa exriterit prena

ricator adā. oportunū fuit ⁊ ſgruum
p viam cōtrariāz inuenire ſalutis nrē
remediū. Et cū in ſingulis membrīs
ſpūs acutiſſimarū paſſionū militan-
tes ſagitte crebreſcerēt: quāz indigna-
tio ebiberat ſpūi eius: reſtabat vltima
pena. ⁊ dicebat vt cibi verbīq; vehicu-
lū nequaquā maneret immune. vt veri-
ficaret illō pphetice Repleuit me ama-
ritudinē ⁊ inebriauit me abſinthio. Et
notandū q poſtq̄ tps oēs penas paſ-
ſionis ſue ſingillatim ptulerit. ⁊ nihil
ampli⁹ circa morē patiendūz reſtaret:
tūc demū omnia ppeſſa rememorās: re-
collegit ea ſil in vnā ſummā ⁊ obtulit
deo patri dicēs Cōſumatū eſt. q̄ ſi di-
ceret. Cōſumatū eſt op⁹ obediētie quā
aſſumpſi. Cōſumatū eſt op⁹ toti⁹ paſ-
ſionis mee: qđ tibi patri meo offero p
ſalute gener⁹ hūani. Et aduerte q hec
cōſumatio nō fuit ſine notabili pena:
ſicut q ptraſiuit multa picula vlt⁹ guā

f. 7. q. 1. a.

¶ Dedica

delictor ſolum
vndiq; ⁊ q̄ in
cians pacē
verbū cū clari-
dicēs. Patet
piatē cōm
verbo dicto
ſeu emiſit ſpū
q̄ voluit ⁊ v-
expirauit. i. ſ
pria piatē m-
mit q̄ voluit
q̄ voluit. A-
luerit. ſic ē ca-
ita voluerit
Quāta ſperā
iudiciōis. ſi
Nota q hoc
in exemplū d-
grandi de bo-
q̄ peccatū nō
vcrimina n-

Meditatio prima tercię ferie

deliter foffum ac laceratū z dissipatus
vndiq; z qñ nob patrē recōciliatis nū
cians pacē **U**o facto cōdūsit vltimū
verbū cū clamore valido z lachrimis
dicēs. **P**ater in man⁹ tuas. i. in tuam
prātem cōmendo spm̄ meū. **H**oc autē
verbo dicto inclinato capite tradidit
seu emisit spm̄: nō coact⁹ z inuite. sed
qñ voluit z voluntarie sine coactōne
expirauit. i. spm̄ extra corp⁹ spōte z p⁹
pria ptāte misit. **A**ug⁹. **Q**uis ita dor/
mit qñ voluerit. sicut ih̄us mortu⁹ est
qñ voluit. **Q**uis ita vestē ponit qñ vo/
luerit. sic se carne exuit qñ voluit. **Q**uis
ita voluerit obire: quō cū voluit obiit.
Quāta sperāda vltimēda est potestas
iudicātis. si tāta apparuit morientis.
Nota q̄ hoc vltimū verbū dixit nob
in exemplū dās nob in eo formaz mi/
grandi de hoc seculo neq̄. **A**q̄ em̄ ipe
q̄ peccatū non habebat z ad hoc venit
vt crimina n̄ra tolleret. sic p̄i animas

comendabat: debemus nos in quibus prin-
ceps mundi huius multa que ad eum p-
tinent inuenit multo magis spiritum nostrum
ne a dyabulo in eis exitu a corpore pre-
benda: manibus omnipotentis dei comen-
dare. Quod si quis salubriter facere volue-
rit: prius se ab omnibus diligenter expedire
siue absolueri debet: que sibi adeo comen-
data accepit. sicut Christus ante mor-
tem fecit. **A**palia enim tanquam viliora iam
dudum commiserat iudei traditori **E**cce-
siam tuam petro zelatori. **C**orpus suum
in sacramento discipulis tradidit **I**p-
sos quoque discipulos patri orando comen-
dauit. **V**estes dimisit militibus **C**or-
pus mortale crucifixoribus **M**aire su-
am virginem discipulo eque virgini reli-
querat **E**t sic per hec omnia spiritum patri comen-
dauit. **E**cce formam de hoc secu-
lo transmigrandi quam Christus nobis
tradidit et in cruce moriens confirma-
uit. **S**imili igitur modo Christus prius quilibet

Cedit

bet post christum
dosis polians
tis que secun-
bendi affectu
religionis que
sue cum affe-
bere tenemur
notus suppli-
ne iesu christi
nimam tuam
mibi in hac
mori. quare
miseram an-
habere com-

Q Meditatio prima tercie serie

bet post xpm nudus egrediat de mun-
do: spoliatus semetipsum non solum habi-
tis que secum ferre non potest sed etiam ha-
bendi affectum pueri. quod professus
religionis omni tempore professionis
sue cum affectu deo suo semper exhibe-
re tenetur. Dicat igitur quilibet de-
uotus supplici mente orando. Domine
iesu christe qui in cruce moriens a-
nimam tuam patri commendasti. Da
mibi in hac vita tibi spiritualiter com-
mori. quatenus in hora mortis mee
miseram animam meam tibi digneris
habere commendatam.

Meditatio scda ferie tercie
de peccatis.

Quod sum? ingrati dei bñ/
ficijs ex peccatis nris eue-
nit: idcirco vt peccata eustre-
m? q maxime deū offendūt
de eis scdo loco meditatōz
faciem? Quod fiet hoc mō. Districte
te ipm indica tractās in te pmo. qntū
deo vnūqđq; peccatū displiceat: qntū
q; horreat z detestet. Ut aut hoc me-
lius sentire valeas. diligenter rumia:
z donece affectu sentias. studiose per-
tractās: q; adeo displicuit deo supbia
vt nobilissime quondam creature sue
non pceret: sed ipaz de celo piecit. Vñ
ipsam non odiret nisi ppter peccatum
sed amaret si peccatū non fecisset. Sa-
piētie. xi. Diligis oīa q sunt z nihil o-
disticoz que fecisti. qđ intelligendū ē
nisi ppter peccatū ad iūctum qđ ipse nō
fecit. Vñ ppter vnūqđq; tale. ipm ma-

Meditatio

gis rale: et o-
fuz alle deo q
ber tam bon
quē non ha
si peccatū i
petro: q; ard
nō peccisset
sisset. Cogit
melior: aut r
gita q; adā p
de padiso z
iusticia spo-
uerit: z odo-
pene totū m-
lia his filia
ra. Cogita q
in q; pon? ip-
re p peccato-
az dimittere
ppter scelus
videt tibi o-
Ranciale:

Deditatio scda ferie tercię de peccis.

gis tale: ex quo constat viciū magis exo
suz esse deo q̄ dyabolū. **P**e' em̄ nō ha
ber tam bonū amicū in celo ⁊ in terra
quē non haberet odio vsq̄ ad mortē:
si peccatū i eo inueniret mortale. **U**n̄
petro: q̄ ardenti' xpm̄ amauit ceteris:
nō peccasset si in pctō negatōnis decel
sisset. **C**ogita an tibi parceret: qz forsū
melior: aut nobilior es: nequaq̄. **C**o
gita q̄ adā ppter inobedientiā expulit
de paradiso ⁊ totū gen' hūanū originali
iusticia spoliauit. ppter luxuriam sub
uertit sodomā: gomorrā. ⁊ in dilunio
pene totū mundū submersit. ⁊ p̄ra ta
lia his filia recitat tibi diuina scriptu
ra. **C**ogita q̄ tm̄ deo peccatū displicu
it: q̄ poti' ip̄e voluit moriens satisface
re p peccato ade. q̄ ip̄m fm suā iustici
az dimittere ip̄unitū. **U**n̄ d̄s p̄r dicit.
ppter scelus pp̄i mei p̄cussi eū. **N**omē
videt tibi odisse pctm̄: cū filiū suū p̄b
Rancialem: gladio acerbissime pallio

nis voluit transuerberari. ⁊ non solū:
s; ⁊ dulcissime mris ei⁹ cor gladio acer
rime cōpassionis matris sari. Hinc est
q̄ Aug⁹. sup paulū ad Col. iij. dicit.
Innocens occidit peccatū crucifigit
Maximū quippe odiū est. cū q̄a vt se
vindicet. etiā p̄prio filio nō parceret⁹
q̄ ad mortē. Si autē adeo duri cordis
es vt ex h̄ ad huc nō expauescas lapsus
tuus: sic forma meditatōez tuā studio
septractās: q̄ diuina iusticia aliter iu
dicare non pōt: q̄ opa tua merent. Et
em̄ de⁹ infallibilis quedā eq̄tas incōuer
tibilis atq; indeclinabilis: nō min⁹ pe
na maloz q̄ gl̄ia bonoz. Certus igit
esto q̄ reddet tibi p̄m opa tua. nec res
linquet aliqd malū in te impunitum.
Attende deniq; q̄ nihil potest hoī no
cere nisi p̄ peccatū neq; dyabolus neq;
mūdus. neq; infirmitas neq; mors: ne
q; alia aduersitas. **Un̄.** Nulla nocebit
aduersitas si nulla dñetur iniquitas:

Medi
Ecliaſtes
non experit
m̄ qm̄ dill
in bonū. D
cūq; non p
fabricat co
dum dei i
leatur neſci
ternas: oēs
cibādo. D
par. Jm̄
fabricauer
penā. Ec
biſ fuge pe
ſuſcipiet te.
interficien
mas ſed ⁊ c
romphea b
bis accuta
pus ⁊ anim
as non eſt
illam. Un̄

Meditatio prima serie quarte

Eccliaſtes. viij. Qui cuſtodit p̄ceptū
non experiet q̄dāq; mali. Ro. viij. Sci
m⁹ qm̄ diligentib; deū oīa coopantur
in bonū. Dyabolus aut p̄ſequitur: q̄
cūq; non pōt nocere. imo cūq; p̄ſequitur:
fabricat coronā p̄petuā. Bern. Hocū/
dum dei iudiciū q̄ ille ſup̄bis mal
leatur neſciēs: eis coronas fabricat e/
ternas: oēs impugnādo ⁊ oībus ſuc/
cūbēdo. Hoc multipliciter p̄ in vitā ſ/
patz. Jm̄ dauid Sup̄a doſus meū
fabricauerūt p̄ctōres. ſupple coronā p̄
petuā. Eccliaſ. xxi. Quasi a facie colu
bri fuge peccata. ⁊ ſi acceſſeris ad illam
ſuſcipiet te. Dentes leonis dētes eius
interficiētes aīas hoīm nec ſolū ani
mas ſed ⁊ corp⁹. Uñ ſequitur Quasi
romphea bis acuta hominis inīqtas:
bis acuta dicitur. quia interficit cor
pus ⁊ animam. Sequitur. Plaga illi
us non eſt ſanitas. intellige poſt vitā
illam. Unde multa paucis p̄cludēdo

Peccatū oīa bona aufert hoi. ⁊ oīa
mala infert. Aufert eīdē deūz: regnum
eternū bona ecclēie: bona ppria: ⁊ seipm
qz in fuitutez dyaboli trāsīt. Un̄ ma
gis eēt eligēdū simplicit̄ nō eēt q̄ i pctō
eē Iher. ij. Scito ⁊ vide q̄ maluz ⁊ a
marū est reliquisse te dñm deū tuūz nō
esse timorez ei⁹ apud te dicit dñs exer/
cituuz. Si hec int⁹ reuolueris: nō cre
do qn timore pcurteris: horroze obstu
pescis. Dis p̄sideratis fiat mēoriaz in
mediū pducāt oīa peccata tua gūia
marimeqz maria. Logita q̄ mltā pec/
cata p̄misisti. pene em̄ oī die oīi hora
gūiter deliquisti. Quis nūerabit quoe
peccata cōmisisti corde ore ⁊ ope? De/
inde p̄curre singla et vide q̄ gūia sint.
quibz deū oīpotentē ⁊ terribilem iudi
cem: p̄remqz dulcē p̄m̄ et benignū. q̄ p
terāta fecit ⁊ sustinuit: offendisti: ⁊ qd
f̄modo f̄m aplm iterū crucifixisti. de
inde reuolue q̄ sint quedā eoz turpia

C Bede

marime qn
succincte d
subpreparat
nis enā i a
m̄ banc vil
sed ⁊ tūc ac
tia p̄tracte
sione cōmis
bus adbucl
de supbia r
bonore lau
aspiras au
depi: i meri
ta q̄ repide
diuino offi
nire p̄fectū
circa opalia
an vltis fui
tinuisti. An
se cōsumpsi
delicate vici
paup̄es fuis

Q Meditatio secunda tercie ferte

maxime quoniam ad carnalia: quod tamen magis
succincte debes transcurrere: ne immunda
subreptat delectatio immorari. Quam
uis etiam iam ad dominum esses conversus: non
tamen hanc vilipendas memoriam peccatorum
sed: et tunc adde ut etiam summa diligen-
tia pertractes peccata tua quod post conversio-
nem commisisti. Cogita singula vitia quibus
adhuc sordes Cogita in singularem
de superbia tua quanta est: quantum cupiscis
honorum laudes desideras ad altum statum
aspiras aut quod illibenter sperneris aut
depremeris quod est signum superbie. Cogita
quod tepide: quod infructuose tot annos in
divino officio expendisti. vis scis inuenire
perfectum Rumina quod te habueris
circa temporalia an nimis anide cupisti.
an usus fuisti et non meruisti: et quod ob-
tinuisti An nimis propose aut luxurio-
se consumpsisti. aut etiam in illis nimis
delicate vivisti. aut nimis peius erga
pauperes fuisti Item quod in statu tuo te

habuisti. an satis fecisti. an neglexeris:
aliqua que in aīaz tuā redundā: Dec
igitur et his similia cū peccator in cogi
tatione reuoluerit et se timore percussu
et dolore interno pfusum senserit. tūc
cor suū hūiliter et dolore plenū imme/
diate dirigat ad dñm deū suū. oratōes
faciendo. et ipi⁹ bonitatem et misericordiaz
cū summo dñiderio implorādo: muta
tionē uite et emendationē morū pmī/
tendo. et promissionē dei adiutorio ad
implendo. Hanc tñ formulaz meditā
di aut similez ita debes dirigere. vt nō
incidas in despationē. sed inflāmaris
ad satisfacionē et emendationē. vt pm
ptus ad oēm laborēz omnīū passionū
tolerantiam efficiaris. Ut aut virū
aīe tue destitutōē ex peccatis genera
tā meli⁹ agnoscas: imo etiā vt genera
liter oīa vitia et passiones euidentius
sentias: debes nōnūq; ipe oportuno:
aliam de te et toto statu tuo facere dili⁹

Ded
gentes dis
nones. et p
ad qd vire
pefm id q
deo date f
ta an non
curiosa et o
lubria. An
finitionibz
ira ptinar
esse aliqd:
rens nola
mēoria T
tius habe
mes: inde
epamia app
tario vnde
tis. Quid
vidbis q
de qles be
as occupat
auaricia T

Meditatio prima quarte ferie

gentes discussionē z studiosa z examina
tionez. z pmo in interiore hoīe. **U**ide
ad qd vires aīe mouent q̄ longe q̄ p/
pe fm id qd debent: vl fm id qd tibi a
deo date fuerit. **E**xamina ratōez: cogi
ta an non sit in mltis erronea: an nō
curiosa z occupata vanis: relinq̄ns sa
lubria. **A**n nō decepta suis credēs dif
finitionibz: non p̄sentia hūilibus. z
ita p̄tinat. **A**n nō supba credēs seipaz
esse aliqd: cū nihil sit. melioribz se p̄fe/
rens nolens doceri. **D**einde examina
mēoriā. **U**ide q̄les meditatioēs frequē
tius habeas. **N**az qd pl⁹ diligis vl ri
mes: inde frequētius cogitas. **D**einō
examina appetit⁹ tuos. **C**ogita vñ trista
tariis vnde turbariis: vñ gaudes z leta
ris. **Q**uid speras z qd odis: z tūc bene
videbis q̄lōge sis a deo. **p**lapsus. **U**i
de q̄les bestie ascendere soleāt vim tu
az occupabilem. vtrum gula luxuria
auaricia. **U**ide quales fere transeant

pirasibile: an leo supbie: canis iracu
die basiliscus inuidie. Deinde examina
hominem exteriorē. Nam motus in ordina
ti exterioris hominis: sunt indicia interio
ris deordinati. Vides si nō sepe excedis
verbis duris: detractoris. adulatoris
is. vaniloquis. vel multiloquis. Item
an cum omnibus caritatē teneas: an nōnū
quā ledas conscientias aliorum scandalo: in
queridine: vel nouitatum presumptioe. Item
an ferueas zelo ad alios caritativē a/
mouendo. vel etiā humiliter increpādo.
vel potius eos in turpibus foveendo.
Item si oportet si permittis et studeas fideliter ad
implere Item etiam te dilectioe: meditatio
ne: oratione: et sic de alijs: quō in singu
lis hominū te habeas. Ex his teipsum stu
debis cognoscere. et inde vitam tuā in
melius ordinare.

Deditatio prima serie quartę
de penali domini nostri iesu ex
piratione.

De

q

terribiliss
inclination
cialis rari
pore cui v
vnitate su
dentes qu
tū tū nū
a corpe id
nalissimā
lam ut seq
ipsos por
credit tū b
netaliter i
si fuisset p
oia summa
emissit. Et
oēs alios d

Meditatio prima ferie quarte

Quarta feria p̄macōtemplā
da venit deuota mente p̄a
lis dñi iesu expiratio. q̄ inf
oēs penas xpi acerbissima
fuit. qz inter oia terribilia
terribilissimū est mors: ppter naturalē
inclinatōem aīe ad corp⁹. Et fuit spe/
cialis ratio in xpo de tali aīa ⁊ tali cor
pore cui vtriqz diuinitas vnita fuit in
vnitate suppositi. Nam oēs pene p̄ce
dentes quāqz maxime fuerint: nō fue
rūt tñ nisi dispositiue ad sepatōem aīe
a corpore ideo seq̄tur illā sepatiōem pe
nalissimā fuisse ex eo qd oēs alie ad il
lam vt sequerēt: ordinatē fuerūt. Et q̄
q̄ xps potuit aīam tradere qñ voluit:
credit tñ hoc nō fecisse donec om̄s pe
ne taliter in eū seuisent: imo magis: vt
si fuisset purus hō exp̄hasset. Et sic cū
oia p̄sumata fuissent: aīam p̄pria p̄tate
emisit. Et licet hec meditatio seq̄tur
oēs alias de dñi passione: ita qd debe/

ret merito esse vltima ⁊ sabato ascribi
q̄m tūc fiet meditatio de cōpassione
marris ihu: idō huic ferie quarte ascri
bitur tractāda. Vñ non ē magna vis
q̄m vna v̄l alia masticet dūmodo nul
la omittat. Circa hāc autē penalem ex
pirationē q̄nq; veniūt consideranda.
Prīmo q̄ caput inclinauit. **S**cdo o
rauit. **T**ercio fleuit. **Q**uarto valide cla
mauit. **Q**uinto morāta ei⁹ diuinitati
vnita ad inferos descendit. **D**e pri
mo vide q̄ inclinauit caput quasi dās
nob osculū pacis ⁊ recōciliatōis cu⁹
deo p̄re. quē fecit nob placabilem: p̄ su
az amarissimā passionē ⁊ mortē. **C**hris
Caput inclinauit: vt ex mō moriendi
ostenderet q̄ moriebat ex obedientia
p̄ris. Et inclinātōe em capitis quis
ostendit se velle obtēporare v̄l optem
perasse. **B**ern. Respice fidelis anima
xpm in cruce pendētē. **V**ide inclina
tiōē capitis ad osculū recōciliatōis

Dedit
extensionē
xum lateris
rūctiam ca
nimia pau
lar ad astr
Beati paup
pertate nam
in hoc mūd
rare de mūd
Audus ege
mee nudue
Dicit em ap
diebus car
litarior pas
tionē q; cur
mis ad deū
sua reueren
lis remouet
nis obtiner
valido et la
ma intensio

Meditatio prima serie quarte

extensionē brachioꝝ quasi ad ample
xum: lateris aptionē ad premiū. Spi
ritus etiam capite inclinato emisit. pre
nimia paup̄tate. que vtiq; via est qua
itur ad astra. **Uñ** in euangelio dicitur
Beati paupes t̄c. **In** magna em̄ pau
pertate natus est. **In** maiore puer̄lar⁹
in hoc mūdo. demū in extrema paup
tate de mūdo exiit **Uñ** dicere potuit
Nudus egressus sum de vtero matris
me: nudus reuertar. **Secūdo** orauit
Dicit em̄ ap̄lus ad hebreos v. **Qui** in
diebus carnis sue. i. in diebus morta
litatez passionis sue. preces supplica
tionesq; cum clamore valido ⁊ lachry
mis ad deū offerēs exauditus est pro
sua reuerentia. **Dicit** preces pro ma
lis remouendis. supplicatō nes pro bo
nis obtinendis. et dicit cum clamore
valido et lachrymis. id est. efficacissi
ma intensione et affectu ob tinendi.

Amoratio cordis intentiōem requirit
magis q̄ p̄nūciatiōem vocis. **U**n ap̄
paret xpi erga nos maxima benignitas
et intensissimū desiderii ut sua passio i
nob fructificaret. Quasi tali intensissi
mo desiderio volēs ut sua passioz mors
quā sic orando supplicādo lacrimā
do et clamādo p̄ri obrulit: pro peccato
ribo sp̄ intercederet apud ip̄m et esset ef
ficacissima interpellatio. **B**ern. **A**scē
dit xpus in altū crucis ut ab oibz vi
deret. **V**oce maḡ clamavit ut ab om̄i
bus audiret. **C**lamori lacrimas ad
didit ut ei homo p̄pateret. **Q**ui ad ei⁹
vocē non excitat ad clamorē non con
pungit. ad lacrimas nō p̄patiat: gra
uior est terra et feridior sepulchris.
Tertio cōtemplare q̄ etiā flendo spi
ritū tradidit q̄ semp in eo maior com
passio fuit q̄ passio. **U**n nūq̄ fleuisse
legitur p̄ sua passione pl̄ries añ et quo
nēs fleuit: ex sua sup nos fleuit cōpassi

Dedit
one ut pater
te fleuit. **F**le
cemorians e
dens q̄ licet
demptioez o
dēptionē pa
doz. **E**t hoc
tione langu
fundet. q̄ sa
p omnibz q̄
oibz effulu
entia. **U**n
iij. dicens. **E**
erat. et celo
diceret. **A**pe
mines et vac
penarū mear
los asperi. i. b
bere videtur:
nitōis saltem
dam memor
onis et mortis

Meditatio prima ferie quarte

one ut pater considerando quoniam et quod
et fleuit. Fleuit ergo dominus ihesus in cru
ce moriens ex magna compassione: attri
dens quod licet passio sua sufficeret ad re
demptionem omnium hominum: effecit tamen beu re
deptionem paucorum respectu salute dānan
dorum. Et hoc est quod ipse dixit in consecra
tione sanguinis sui cum ait quod pro multis ef
fundetur. quia sanguis ille non fuit effusus
pro omnibus quantum ad efficientiam licet pro
omnibus effusus fuerit quantum ad suffici
entiam. Unde conqueritur dominus per Jeremiam.
iii. dicens. Asperi terram et ecce vacua
erat. et celos et non fuit lux in eis. Ac si
diceret. Asperi terram. id est terrenos ho
mines et vacui sunt a consideratione
penarum earum. nec solus illos. sed et ce
los asperi. id est bonos qui celestes vias ha
bere videntur: et non est lux in eis. scilicet cog
nitio saltem impleris eorum ad habenda
memoria et compassionem mee passi
onis et mortis. **Et** Abrie. in persona christi

hoies alloquitur dicens. Ego propter vos
homo factus sum. propter vos illulus celus
crucifixus. et ubi queso est tantorum in/
iuriarum mearum fructus. ubi precium san/
guinis mei quod effudi pro redemptione
vra? Et tu respondebis ei in spiritu dicens.
Acerte domine iesu in emendatione vite mee
precium tui sanguinis est et tantum retribu/
tio caritatis. sed bene pauci sunt qui bene
se emendant. Considera igitur quod penalis
fuerit christi mors ex fletu: cum fletus non ni/
si ex amaro corde omnium habent. O du/
re cervicis attende et premisce: quod tu adeo
durus es quod peccata tua te non movent
ad fletum: cum tamen dominus et deus maiestatis pro/
tuis fleverit delictis adiuncta ferven/
tissima oratione. Si enim rex vel impa/
tor fletet tuam infamiam: nonne magnus
tibi videretur: quantum magis si deus tuus. que si
non attenderis et ingratissimus fueris. cogi/
ta quibus merito digneris penis. Dic
igitur devota mente. Domine iesu qui in ara cru

Credis

eis pro nobis
fieri. Da mihi
et facis nunc
simam passionem
te. aliamque
collata pre
honor omnium re
redemptionis
rissimas cop
titudinis et
spectu tuo el
lis sum quoniam
rastrum. Quia
valido expi
dei est. Nos
de ima voce
mus. Qui a
omnes est qui
tus tradidit
autem illa ne
raculosa. sen
quia homo

Meditatio prima ferle quarte

cis p nobis orando acerbissime fleti
sti. Da mihi queso p grām tuā dictis
z factis nūq̃ te offendere. sz sp amariss
simā passionē tuā z despectissimā mor
tez. aliaq̃i numerā bñficia tua in me
collata pte oculis mentis hñc q̃tenu
hoz oim recordatione spūs me^{us} feruo
re deu otōis accensus. lachrimas ama
rissimas cōpassionis. vl certe debite g
ritudinis z ardēis in te amoris in cō
spectu tuo effundere possim. Me ex il
lis sim quoz in cruce dānatoz deple
rasti. **Q**uarto intuerē q̃ cū clamore
valido expirauit. qđ nō hominis. sed
dei est. Nos enim cum nulla vel val
de ima voce morimur: qui de terris su
mus. Qui autem de celo venit super
omnes est qui et propria sponte spiri
tuz tradidit clamans expirauit. Hoc
autem illa non fuit naturalis sed mi
raculosa. seu virtute diuinitatis.
quia homo magno et longo cruciatu

afflictus morti sic ppinqu⁹ non posset
sic clamare p̄tute nature: ideo dī virtu
te clamauit. **Hic** nota q̄ eadē hora q̄
prim⁹ hō peccauit: scōus scz xps expi/
rauit. prim⁹ peccauit post meridiez: qz
mor̄ vt peccauit. vocē dñi ambulanti
ad auras post meridiem audiuit. z tūc
eadem hora secundus expirauit. **Tūc**
qua hora adam prim⁹ peccando mor
tem huic mundo induxit: eadez hora
secundus adā mortē moriēdo destru
xit. z qua hora illi paradīsus est cōclu
sus: eadem hora iste aperuit. **Fuit** autē
ita magnus et validus iste clamor. q̄
vsqz ad infernū auditus fuit z celū ter
ramqz tremere fecit. **Sol** em̄ per eclip
sim sup̄naturalem nob̄ quasi p̄patien
do flere apparuit. **Unde** z tenebre scitē
sunt in vniuersa terra: qñ dñs lucē te
nebras mortis subijt. **Audiuit** z clamorē
istum velū templi qd̄ z tunc a summo
deorsum est scissus qd̄ vni⁹ nō buma

Peditus sed p
designas p
nidis impl
An veneris
as xps de
iudei men
niā ex tūc
scz regnū z
bus oēm b
voce terra
valens fern
rientem: q
signū q̄ ab
petre scisse
rium: z in la
pro duricia
ille insensib
nō est. sibi i
miseri z mi
biles p̄ obu
nra lapidea
lire non po

Dedicatione prima ferie quarte

nitus sed p angelū creditur esse factū.
designās p tales scissionē pphetiā Da
nielis impletā qua longe añ predictit.
Quā venerit sanct⁹ scōz. i. verus messi
as xps de⁹ z hō: cessabit vñctio v̄ra. **D**
iudei mente excecati: corde indurati. q̄
niā ex tūc excidit a vobis oēm vñctōz
scz regnū z pontificū z pphetaz de qui
bus oēm habuistis bonorē. **I**tem hac
roce terra mota est z tremuit q̄ si non
valens ferre dñm suū pendentē z mo
rientem: q̄ si cōdolendo sue morti. z in
signū q̄ abijciendi z ciciendi sunt. **R**e
petre scisse sunt in signū pueris hōis gē
rium: z in imaximā cōfusionē nostram
pro duricia cordis nostri. qm̄ creature
ille insensibiles: p q̄bus xpus passus
nō est. sibi in morte cōpariebant z nos
miseri z miserabiles cū simus ratōna
biles p q̄bus ip̄e talia sustinuit: cor da
nīa lapidea ad sibi cōpatiendū emol
lire non possum⁹. **I**tem z hunc clamo

rez audine iſt ſepulchra mortuoz. q̄
apta ſunt. In ſignū q̄ mort̄ clauſtra
erant reſerata z q̄ reſurrectio xpi z ali
oz erat p̄p̄inqua. In hui⁹ ſignū debe/
m⁹ corda n̄ra ap̄ire p̄ purā cōritōem
integrā p̄ſſionez. z dignā ſanctificōz
ne feridiores ſum⁹ ſepulchris mortuo
rū in p̄ſpectu dei. Nec magnitudo ſi/
gnoz ſignificat vt xpm crucificu⁹: do
minū ſuū celuz z terra z oīa que in eis
ſunt demonſtrēt. Leo pap̄. Pendēte
ſiquidē a patibulo creatore. vniuerſa
creatura p̄gemuit. debebat hoc teſtio⁹
nū ſuo mūdus actori vt in ei⁹ occaſu
vellent vniuerſa ſiniri. Ecce q̄nta nūc
apparet ei⁹ maietas: cui⁹ parū ante
apparuit tanta infirmitas. Aug⁹. ad
xpm loquēs: Quāq̄m iudicē vt ma
leſicus: crucifigat vt flagicioſus z ip̄i
us: q̄uis videaris a deo derelict⁹: non
deſunt miracula: non deest virtutū ha
bundātia. **Thyſ** Intēde q̄nta ſigna

Thyſ fecit hoc q̄
hoc in ip̄o
ſuā denot
erāt que ſi
ſigna. ſz z
Q̄ntuz
bec fieri v
Logitare
m̄i⁹ ſic
rāt: Non l
re valebit
marie. bec
Quō xpm
deſcendi vni
tas inferi
rū lumbū
guſti. in fi
tū tradidit
infernoz p̄
nebratū ter
dator ſplen
ter obſtup

Meditatio prima ferie quarte

fecit. hoc quod e celo: hoc autem in terra
hoc in ipso templo: simul quidem angustia
sua demonstras. Atque ire dei magne
erant que fiebant. et non simpliciter quidem
signa. sed et furoris signa vniuersa erant
Quotus pia mater eius tunc dolebat quam
hec fieri videbat. hec **Abriſ.** **August.**
Cogitare libet quotus dolor tunc fuerit
matris eius sic dolebant que insensibilia e-
rant. Non lingua loqui nec mens cogita-
re valebit quanto dolore tenebatur tucaia
marie. hec **Aug.** Quotus contemplare
Quod Christus cum exiret moriturus anima
deitari unita ad inferos descendit: por-
tas inferi fregit: et cum multitudinem angelo-
rum limbum sanctorum patrum intrauit. **Au-**
gusti. in sermone. **De** ut Christus spiri-
tui tradidit unita sua diuinitati anima ad
inferorum profunda descendit. cumque te-
nebrarum terminum quasi quidam depre-
dator splendidus et terribilis attigisset
et obstupescerent aspicientes eum ipsi ac

tartare legiones territi inq̄rere cep̄r̄t
dicentes. Vñ est iste tam fortis: tā ter
ribilis: tam splendidus: tāz preclarus
mūdus ille q̄ nob̄ subditus fuit: nūq̄z
nob̄ talem misit mortuū: nūq̄z inferis
talīa munera destināit. Quis ḡiste
q̄ sic intrepidus n̄ros fines ingredit̄.
z non soluz n̄ra supplicia non veretur
verū etiā z alios vincul̄ n̄ris absoluit
Ecce ip̄i qui sub n̄ris solebāt suspira
re tormentis: insuliāt nob̄ de p̄ceptō
ne salutis. z non solū iam nihil verē.
sed insup̄ nob̄ minant̄. Nunq̄z hic sic
mortui sup̄biēr̄. Acc aliq̄n sic leti po
tuerūt esse captiui. Ut q̄d huc istū ad/
ducere voluisti o princeps noster. per
rijet om̄is leticia tua. in luctū conuersa
sunt gaudia tua. Dū tu xpm̄ suspēdis
in ligno: ignoras quāta dāna sustine/
as in inferno. Post istas crudeliū vo
ces infernaliū: ecce innūerabiles san
ctorū ppli lacrimabili voce clamant

U Bedi

aut potius
pedibz dice
lis quē exp
ē pro nob̄
nob̄ deesse
ros. Vñ d
ta leticia sa
lis eius in
ctionis det
miliator m
infunde ob
tudine car
nihil carna
om̄ia dilig
aia mea nū
Scribe qu
dis mei me
st nulla vi
semp̄ pre o
solum cogi
fuerit p̄mo
scanz nihil

Confessio prima quarteserie

aut potius letabāda voce ei⁹ p̄noluit
pedib⁹ dicebāt. Aduenisti desiderabi
lis quē expectabam⁹ in tenebris. Qui
ḡ pro nob descendisti ad inferos noli
nob deesse cū reuersus fueris ad supe
ros. **D**ic deuota mente p̄sidera cū q̄n
ta leticia sancti p̄res cū ip̄o dñō ⁊ āge/
lis eius in limbo vsq̄ in diem resurre
ctionis demorati sunt. ⁊ dic corde hu
miliato ⁊ magno desiderio **D**ñe ihu
infunde obsecro mihi peccatori mlti/
tudinē caritatis tue vt nihil terrenū
nihil carnale desiderem sed te solū sup
omnia diligā. ⁊ penitus renuat p̄solari
a mea nisi in te dulcissimo deo meo.
Scribe queso digito tuo i tabul⁹ cor/
dis mei memoriā eorū q̄ pro me p̄uli/
sti: nulla vnq̄ obliuione delēda. vt ea
semp p̄ oculis habeā ⁊ delecter non
solū cogitare illa. sed etia⁹ si necesse
fuerit p̄ modulo meo tollerare. Dulce
scatq̄ nihil non solū tibi ex viribus

omnibus obsequi. sed ⁊ ppter te contu-
melis affici: aut etiā morte turpissima
si necesse fuerit condemnari.

Meditatō secunda ferie quarte de
sero habenda duplex erit. videlicet de
extremo iudicio generali: ⁊ particulari.
et primo de generali:

Meditare o hō et a memoria
tua nūq̃ recedat illud dūz
terribile ⁊ districtum et tre-
mū iudiciū vt ex ei⁹ amara
mēoria amarescant oīa dul-
cia. Cogita igit̃ q̃ntus timor: q̃nt⁹ cla-
mor: q̃ntaq; turbatio: cū turba archā
gelica sonuerit: cū fulgura terribiliter
splendescēt: tonitrua mugiēt: cū ad ter-
rendū peccatores soli obscurabūt. ⁊ lu-
na nō dabit lumē suū. cogita q̃nt⁹ tre-
mor peccatorē tūc inuadet. Cogita q̃-
liter vniversi mortui resurgēt: tractan-
tes vnusquisq; secū qd bōi egit vl' ma-
li. Si boni q̃de; cū ineffabili leticia ex-

Meditare

pectabūt in
li terrore
dicio dicē
cadite sup
cis. Deinde
de iudiciū
cū seniorib;
vniversis
amarū illu
abbedis.
eorū q̃ a si
maledicti
ribilem se
rabile cala
tas tanta a
nec mēte p
iudicia ab
num habi
spectu fur
dicio exbi
minus m
ueritatem

Meditatō secūda ferie quarte

pectabūt iudicē. Ininsti autē indicibi
li terrore timebūt de aduētū z facie iudicis
dicēs illō. **Luc. xxiij.** **Mōtes**
cadite sup nos z opite nos a facie iudi
cis. Deinde speculādo occurrere z vi/
de iudicē venientē cū potestate magna
cū senioribz ppli. comitantibz angelis
vnīuersis z sanctis. Deinde reuolue
amarū illud diuortiū cū sepanē oues
ab hedis. Transforma in te affectum
eorz q̄ a sinistris sunt quibz dicet. **Ite**
maledicti. zc. Et cōsidera iudicis infle
xibilem seueritatē: iudicādoz q̄ misē/
rabile calamitatē. **Un** iudicis seueri/
tas tanta erit: q̄ntā nec verbis exprimi
nec mēte poterit cogitari. **Omnia** enī
iudicia ab origine mūdi sup gen⁹ hūa
num habita: sunt quasi stille situle res
spectu furoris z seueritatis que in iu/
dicio exhibebit. fuerunt tamē nūloz
minus magna. **Monne** magnam se/
ueritatem exercuit q̄ p̄ mortu ponit:

adam de paradiso expulit. **U**t totū mū
dū exceptis paucis diluuiō deleuit. mlt
tamilia hoīm p vna blasphemia occi
dit. Dathā a abiron cū suis cōplicitibz
p murmurē terra absorbuīt. z mltā si/
milīa. **D**ectū oīa in scriptura nomīa
tur quasi stillatōes furoris. respectu il
lius abissi quā se totū in furorē z seue
ritatē effundit. q̄ tācūz inter se distan
q̄ntum guttula roris ad abissūz maris
Ideo. ij. Paralippo. xxxiij. dz. Scila
bit furor mē sup locū istū. De hac se
ueritate dz. Esa. xxx. Ecce nomen dñi
veniet de longinq. ardēs furor ei⁹ z gō
nis ad portandū. labia ei⁹ repleta sunt
indignationē. z lingua ei⁹ q̄ i ignis de
uorans. z spūs eius velud torrēs inū/
dans vsqz ad mediū colli ad pdendas
gentes vsqz ad nihilū. **N**unc furorem
puidit Job eiusdē. c. iij. dicens **Q**uis
mibi tribuat vt in inferno ptegas me
z abscondas mē donec ptraseat furor

Med
tius. De b
phomias.
tribulatio
tatis z mi
nis. dices
bez clang
late frēs c
sup corda
dū ppheta
tioni nō v
z indigna
erit q̄ oim
sanguinis
nā guttula
rigoris tri
ritas consi
z vt iudici
mū patet q
tū fecit in
incaute ac
exhibeat. **T**
memetipō

Dedicatur secūda serie quarte

tuus. De huius diei tremore dicit **S**ophomias. i. ca. Dies illa dies ire: dies tribulationis et angustie: dies calamitatis et miserie: dies tenebrarum et caliginis: dies nebulæ et turbinis. Dies tubæ et clangoris. **S**uper quod Gregorius. Penitate fratres carissimi extremi dies iudicii super corda reproborum quanta aspirate vidit propheta amarescere: quæ tot appellationi non valet explicare. Qui furoris et indignationis dei ira: adeo inflexibilis erit quod omnium sanctorum usque ad effusionem sanguinis supplicatio: non valeret vltra guttulam gratie impetrare. Qui autem rigoris triplex causa est ut videlicet veritas conseruetur. ut iusticie non deroget et ut iudicis sententia approbetur. Primum patet quia veritas duplex iuramentum fecit in veteri et nouo testamento ut incaute ad iudicium venientibus gratiam non exhibeat. **Vñ** **1** **2** **3** **4** **5** **6** **7** **8** **9** **10** **11** **12** **13** **14** **15** **16** **17** **18** **19** **20** **21** **22** **23** **24** **25** **26** **27** **28** **29** **30** **31** **32** **33** **34** **35** **36** **37** **38** **39** **40** **41** **42** **43** **44** **45** **46** **47** **48** **49** **50** **51** **52** **53** **54** **55** **56** **57** **58** **59** **60** **61** **62** **63** **64** **65** **66** **67** **68** **69** **70** **71** **72** **73** **74** **75** **76** **77** **78** **79** **80** **81** **82** **83** **84** **85** **86** **87** **88** **89** **90** **91** **92** **93** **94** **95** **96** **97** **98** **99** **100** **101** **102** **103** **104** **105** **106** **107** **108** **109** **110** **111** **112** **113** **114** **115** **116** **117** **118** **119** **120** **121** **122** **123** **124** **125** **126** **127** **128** **129** **130** **131** **132** **133** **134** **135** **136** **137** **138** **139** **140** **141** **142** **143** **144** **145** **146** **147** **148** **149** **150** **151** **152** **153** **154** **155** **156** **157** **158** **159** **160** **161** **162** **163** **164** **165** **166** **167** **168** **169** **170** **171** **172** **173** **174** **175** **176** **177** **178** **179** **180** **181** **182** **183** **184** **185** **186** **187** **188** **189** **190** **191** **192** **193** **194** **195** **196** **197** **198** **199** **200** **201** **202** **203** **204** **205** **206** **207** **208** **209** **210** **211** **212** **213** **214** **215** **216** **217** **218** **219** **220** **221** **222** **223** **224** **225** **226** **227** **228** **229** **230** **231** **232** **233** **234** **235** **236** **237** **238** **239** **240** **241** **242** **243** **244** **245** **246** **247** **248** **249** **250** **251** **252** **253** **254** **255** **256** **257** **258** **259** **260** **261** **262** **263** **264** **265** **266** **267** **268** **269** **270** **271** **272** **273** **274** **275** **276** **277** **278** **279** **280** **281** **282** **283** **284** **285** **286** **287** **288** **289** **290** **291** **292** **293** **294** **295** **296** **297** **298** **299** **300** **301** **302** **303** **304** **305** **306** **307** **308** **309** **310** **311** **312** **313** **314** **315** **316** **317** **318** **319** **320** **321** **322** **323** **324** **325** **326** **327** **328** **329** **330** **331** **332** **333** **334** **335** **336** **337** **338** **339** **340** **341** **342** **343** **344** **345** **346** **347** **348** **349** **350** **351** **352** **353** **354** **355** **356** **357** **358** **359** **360** **361** **362** **363** **364** **365** **366** **367** **368** **369** **370** **371** **372** **373** **374** **375** **376** **377** **378** **379** **380** **381** **382** **383** **384** **385** **386** **387** **388** **389** **390** **391** **392** **393** **394** **395** **396** **397** **398** **399** **400** **401** **402** **403** **404** **405** **406** **407** **408** **409** **410** **411** **412** **413** **414** **415** **416** **417** **418** **419** **420** **421** **422** **423** **424** **425** **426** **427** **428** **429** **430** **431** **432** **433** **434** **435** **436** **437** **438** **439** **440** **441** **442** **443** **444** **445** **446** **447** **448** **449** **450** **451** **452** **453** **454** **455** **456** **457** **458** **459** **460** **461** **462** **463** **464** **465** **466** **467** **468** **469** **470** **471** **472** **473** **474** **475** **476** **477** **478** **479** **480** **481** **482** **483** **484** **485** **486** **487** **488** **489** **490** **491** **492** **493** **494** **495** **496** **497** **498** **499** **500** **501** **502** **503** **504** **505** **506** **507** **508** **509** **510** **511** **512** **513** **514** **515** **516** **517** **518** **519** **520** **521** **522** **523** **524** **525** **526** **527** **528** **529** **530** **531** **532** **533** **534** **535** **536** **537** **538** **539** **540** **541** **542** **543** **544** **545** **546** **547** **548** **549** **550** **551** **552** **553** **554** **555** **556** **557** **558** **559** **560** **561** **562** **563** **564** **565** **566** **567** **568** **569** **570** **571** **572** **573** **574** **575** **576** **577** **578** **579** **580** **581** **582** **583** **584** **585** **586** **587** **588** **589** **590** **591** **592** **593** **594** **595** **596** **597** **598** **599** **600** **601** **602** **603** **604** **605** **606** **607** **608** **609** **610** **611** **612** **613** **614** **615** **616** **617** **618** **619** **620** **621** **622** **623** **624** **625** **626** **627** **628** **629** **630** **631** **632** **633** **634** **635** **636** **637** **638** **639** **640** **641** **642** **643** **644** **645** **646** **647** **648** **649** **650** **651** **652** **653** **654** **655** **656** **657** **658** **659** **660** **661** **662** **663** **664** **665** **666** **667** **668** **669** **670** **671** **672** **673** **674** **675** **676** **677** **678** **679** **680** **681** **682** **683** **684** **685** **686** **687** **688** **689** **690** **691** **692** **693** **694** **695** **696** **697** **698** **699** **700** **701** **702** **703** **704** **705** **706** **707** **708** **709** **710** **711** **712** **713** **714** **715** **716** **717** **718** **719** **720** **721** **722** **723** **724** **725** **726** **727** **728** **729** **730** **731** **732** **733** **734** **735** **736** **737** **738** **739** **740** **741** **742** **743** **744** **745** **746** **747** **748** **749** **750** **751** **752** **753** **754** **755** **756** **757** **758** **759** **760** **761** **762** **763** **764** **765** **766** **767** **768** **769** **770** **771** **772** **773** **774** **775** **776** **777** **778** **779** **780** **781** **782** **783** **784** **785** **786** **787** **788** **789** **790** **791** **792** **793** **794** **795** **796** **797** **798** **799** **800** **801** **802** **803** **804** **805** **806** **807** **808** **809** **810** **811** **812** **813** **814** **815** **816** **817** **818** **819** **820** **821** **822** **823** **824** **825** **826** **827** **828** **829** **830** **831** **832** **833** **834** **835** **836** **837** **838** **839** **840** **841** **842** **843** **844** **845** **846** **847** **848** **849** **850** **851** **852** **853** **854** **855** **856** **857** **858** **859** **860** **861** **862** **863** **864** **865** **866** **867** **868** **869** **870** **871** **872** **873** **874** **875** **876** **877** **878** **879** **880** **881** **882** **883** **884** **885** **886** **887** **888** **889** **890** **891** **892** **893** **894** **895** **896** **897** **898** **899** **900** **901** **902** **903** **904** **905** **906** **907** **908** **909** **910** **911** **912** **913** **914** **915** **916** **917** **918** **919** **920** **921** **922** **923** **924** **925** **926** **927** **928** **929** **930** **931** **932** **933** **934** **935** **936** **937** **938** **939** **940** **941** **942** **943** **944** **945** **946** **947** **948** **949** **950** **951** **952** **953** **954** **955** **956** **957** **958** **959** **960** **961** **962** **963** **964** **965** **966** **967** **968** **969** **970** **971** **972** **973** **974** **975** **976** **977** **978** **979** **980** **981** **982** **983** **984** **985** **986** **987** **988** **989** **990** **991** **992** **993** **994** **995** **996** **997** **998** **999** **1000**

iusticie verbū z nō reuertet. **Glō.** Ju-
rat dñs p semetipm vt om̃e verbū qđ
loq̃tur fixū stet z firmū p̃mancat in ir-
refragabili p̃tate. **Itē. Jere. vii.** Noli
orare p p̃plo hoc: nec assumes pro eis
laude z oratōez: z nō obstitas mibi q̃a
non exaudia te. **Idē. ry.** Si steterit
moyses z samuel corā me: nomie illoz
duoz oem cetū volēs intelligi non est
gia mea ad pplm istū. viuit dñs ej̃ce il-
los: a facie mea egrediant. **Silia ml̃**
ta alia. Siliter in nouo testamēto iu-
ramento se strinxit dicēs. **Matth. v.**
Amen dico vob̃ non recedēt inde do-
nec reddāt nouissimū qđ drantē. Si ḡ
veritas: qđ dē est: mēiri nō poterit: qñ
te veritatis iuramentū dei existat. p̃si-
deret qđ potest. **Secūdo** ex hoc ira dī
inflexibilis pater: ne iusticie deroget.
Dabet em̃ iusticia dei tēpus debitū vt
futurum: sicut misericordia p̃ns. **Ac**
sicut nulli manētī in corpe in p̃nti tpe

Ded
negatur m-
sticia in tpe
lctm. **Lū**
dicabo. **U**
sericordia
Dropter q-
minū dī i-
in tpe iust-
tpe miseric-
de iudex n-
solenniter
Quā dñs d-
pis nō mi-
vt p̃m fac-
tū iudex p-
corripit: n-
iudiciū iud-
ferabili cal-
Augusti.
lia Quas a-
vndiq. **S**
subins ve-

Dedictio scda feric quarte

negatur misericordia debite petenti: sic iusticia in tpe iusticie oibus exhibet. ps. lxxiij. **Q**uoniam accepero tempus iusticias indicabo. **U**n quidam sancti? **Q**uere misericordiam si non vis sentire iusticias. **P**ropter quod dicit. **I**sai. lv. **Q**uerite dominum deum inueniri poterit. **G**reg. **N**ecque in tpe iusticie venias inueniet. qui in tpe misericordie veniam non querit. **T**ertio de iudex non flectit: ut sententia ab eo tam solenniter placita ab oibus approbetur. **U**n dominus qui in **Ro. xliij. precipit. Pau-**pis non miserebis in iudicio: necesse est ut primus faciat quod precipit. **I**udex enim in quantum iudex precibus non flectit: nec munere corrumpit: nec misericordia mollescit. sed iustus iudiciu iudicabit. **D**e indicandorum miserabili calamitate: quod his claret. die **Augusti. Idem Gregorius in ome-**lia Quia anguste erunt vie reprobis vndique. **S**uperius erit iudex iratus: subitus vero horrendum erit chaos.

A dextris peccā accusantia. a sinistris
infinita demonia ad supplicii trahen-
tia. Intus yrens p̄scientia Foris mū-
dus ardens. Retro vita detestabilis.
An iudiciū sinemiscdia Diser pecca-
tor sic deprehensus q̄ effugies. apparere
erit intollerabile. latere impossibile **D**-
q̄ntus eoz tūc erit plangē? q̄nta affli-
ctio: q̄ntusq; meror: cū videbūt multis-
tudinez electoz. **T**unc: vt sapie. v. dē
Stabūt iusti in magna p̄stantia adū-
sus eos q̄ se angustianerūt q̄ abstule-
rūt labores eoz **V**identes turbabun-
tur timore horribili: mirabūtur in s̄b-
tatione in sperate salutē. **E**t nota q̄
eria augent eoz calamitatez miserabi-
lem videlicet accusatio: testificatio: ar-
tatio **T**res erūt accusatores. **P**rimus
dyabolus q̄ dicit **E** quissime iudex iu-
dica istuz esse meū: q̄ noluit esse tuus.
Tuus erat p̄ naturā: me⁹ factus est p̄
maliciā. **M**e⁹ p̄ culpā: q̄ noluit eē tu⁹

¶ Medi
p̄ gram Ap
p̄spectū de
cognosce
q̄ gram ter
licas p̄nasti
erit p̄p̄tū s̄
dus in. iij
scet q̄ liber
sti q̄ repro
tur. q̄ non
labunt r b
nis r indu
diuina mi
solum aū
cuiq; mani
Item. sanc
luminabu
tūc reuelat
libri pande
q̄ dē liber v
stanti oim
tudinis cl

Dedicatio secunda ferie quarte

p^{er} gr^{ati}am Apo^{stoli}cⁱ. xij. Accusabat illos an^{te}
p^{re}spectu^m dei nostri die ac nocte. Tunc
cognoscent miseri peccatores et fatui
q^{uod} grauiter errauerunt acq^{ue}scere dyabo
licis p^{er}suasionib^{us}. Secundus accusator
erit p^{ro}p^{ri}u^m scelus. Nam vt inq^{ui}t Richar
dus in. iij. dist. xliij. In iudicio p^{ro}gno
scet q^{uod}libet h^{omo} peccata que fecit tam iu
sti q^{uam} reprobi. Mali vt ampli^{us} crucien
tur. q^{uia} non penituerunt. Boni p^{ro} c^{on}so
labunt^{ur} z hoc ex cognitione remissio
nis z indulgentie q^{uia} penituerunt. z sic
diuin^a misericordiam collaudabunt. Non
solum aut^{em} ip^si met^{sed} singillatim vni/
cuiq^{ue} manifesta erunt o^mia bona z mala.
Item sanctus bonauentura. Tunc il
luminabunt abscondita tenebrarum
nunc reuelabunt abscondita cordiu^m. tunc
libri pandent^{ur} p^{er}scienciaz. et ip^se ap^{er}ietur
q^{uod} d^{icitur} liber vite. Quo fieri vt siml^{iter} z in in
stanti o^mnⁱ o^mnia secreta o^mnib^{us} t^{am} certi
tudinis claritate patefiant^{ur}: vt p^{er} testio

nūū veritatis in xp̄o loquētis: cōscien
tie cuiusq; p̄ter p̄testant̄ nullus p̄z
sus inficiendi defendendi excusandi
subterfugiēdi locus pateat. q̄n recipi
et vnusquisq; iuxta opa sua. **Q**uāta
fusio p̄cōz. **S**ed noticia illa p̄cōrū
que fecerūt electi nō generabit eis pe/
nā v̄l ignominā nec p̄fusionem: q̄n/
mo cedent ad eoz gl̄iam p̄pter peniten
tiam. **M**anifestatio ergo pec catorū
quantū ad reprobos nō quantum ad
iustos erit accusatio. **T**ercius accu/
sator erit tot' mūdus. **U**n̄ Abz̄ ȳ sup
Dan̄. **I**n illa die v̄lctionis nihil est
q̄d r̄ndeam' vbi celū z terra: aq; sol z lu
na dies z noctes z tot' mūdus stabūt
aduersuz nos in testimoniū p̄cōz no
stroz. **S**ap̄. xvi. Creatura tibi creato
ri deficiens exardescet in tormētū cō/
tra iniustos. **E**iūs dē. y. **A**rmabit cre
aturā in v̄lctionē inimicoz. **U**n̄ cum
oīs creatura creata sit ad nob̄ fūien/

Medi
dum. eadem
fui iniuria
auger calar
em testes h
supra se de
Ad heb. iii
scientiā q̄
Terciu iup
custodiam
oim que fec
bebit. **J**ob
iniq̄tatem
te em erit
rū. q̄n non
sare: non a
petrare ver
damnatoz
preces non
non paren
aliud. **B**er
cybi pl' y
p̄bap̄lus p̄

Meditatio secunda ferie quarte:

dum. eadem nos psequitur ad creatoris
sui iniuriarum vltiscendam. Scdm qd
auger calamitate est testificatio Tres
em testes habebit se peccator. Unu
supra se deum cui omnia nudata sunt
Ad heb. iij. Secundum intra se scz co
scientia q etia oia cognoscer vt patuit
Terciu iuxta se scz apriu angelu sibi ad
custodiam deputatu. q tanq psciunt
oim que fecit. ptra eu testimoniū phi
bebit. Job. xx. Reuelabūt celi. i. angli
iniqritatem ei. **T**erciu est artatio Ar
te em erūt tūc z stricte vie oim peccato
rū. qn non potuerūt negare. non excu
sare. non appellare. nō fugere. non im
petrare veniam. **Q**q̄ flebilis erit tunc
damnatorum conditio. Non valebūt
preces. non clamores. non gemitus.
non parentes. non amici. nec quidq̄
aliud. Bernardus Veniet dies iudicij
cū rbi pl⁹ valebūt pura cōda q̄ astuta
pba: plus pscientia: bona q̄ malsupia

plena. **D**ñs tristabitur ppter sentē
tiam. qñ audiet tonitruū illud grāde
z formidabile: vocē scz xpi indignāter
dicentis. **H**te maledicti in ignē eternū
q̄ patius ē dyabolo z angelis ei⁹. **J**ob
xxvi. **Q**uis poterit tonitruū magnitu
dinis illius intueri **R**ogita o hō: qd a
maritudinis: qd horrois qd doloris
p̄tineat sententia illa exq̄ sepabuntur
in iusticia p̄orcio iustozū z a visione
dei. **I**buntq; dampnati eiulantes z q̄
rulantes in ignē eternū. **Q**uis hec in
timo corde ruminās non puocet ad
fletum. z vitaz suā nō emendabit. pu
ro nullus sane mētis. **P**ertracta non
minus qd dulcedinis: qd āmiratiōis
z gaudiū: z quid iubili habeat vox illa
Venite bñdicti p̄ris mei possidete pa
ratū vobis regnū: vbi tria verba sua
uissima loq̄tur xpus electis. **P**rimū
erit dulcis vocatiōis: qñ facie letaz vul
tu bilari ad dexterā p̄tes se p̄tens: aspi

Medit
ciet suā dolo
alioque en
penia z mer
ap̄los. q̄s n
p̄ter ip̄m oī
quiti. de in
sustulerūt.
electos em
iplenerūt.
cer. **V**enite
cior sup me
suauissimū
catōem sub
Primo mi
ctis. **D**ñs
illis. **D**ñs
telliget qñ
deū z odire
suauissimū
uiget. possi
tione mū
ria dñis d

Dedicatio secūda serie quarte

ciet suā dulcissimaz matrez quā pmo
alloquet enumerādo pūicia sua sibi i/
penſa z merita p totā vitā suā. Deind
aplos. q̄s nominat frēs z amicos q̄ p
pter ipm oīa reliquerūt z ipm sunt se/
quenti. deinde m̄res q̄ tormēta forūter
sustulerūt. z p̄fessores virgines z oēs
electos enumerando opa mīscōdie que
īpleuerūt. **Matth. xxv.** Ad q̄s oēs di/
cet. **Venite D** dulce x̄p̄te. **D** vor dul
cior sup mel z māna. **E**cōm verbū
suauissimū est b̄ndictōis. Nam post vo
catōem subiūget eis b̄ndictōez suam.
Prīmo m̄ri sue: deinde oībus alijs ele
ctis. **D** q̄s gr̄a erit b̄ndictio illa oībus
illis. **D** q̄s gr̄is erit dānatis. q̄ tūc in/
telligēt q̄ntuz p̄fuit b̄n̄facere z amare
deū z odire peccatū. **T**ercīū verbuz
suauissimū d̄r remuneratōis: q̄n sub/
iūget. possidere vob̄ p̄atuz regnū a p̄sti
tutōne mūdi. De q̄ regno habet m̄eo/
ria dñicis dieb. **D** nos peccatores in

senfati cur non conamur totis nisib⁹
p̄dicta mala evitare ⁊ regnū illud acq̄
rere. cui tot⁹ mūdus cuz oibus bonis
suis non pōt cōpari. **De** de extremo
iudicio generali.

Secunda p̄ricula meditatiois sc̄de vi
delicet de p̄iculari iudicio quod fiet in
morte cuiuslibet hominis.

O dō cogita q̄nq; de p̄iculari
tuo iudicōz forma meditatio
nes ex p̄missis suo modo. v^t
mag⁹ in p̄iculari recolēs di
ctū sapiētis. **Eccli. xxxviii.** q̄ in p̄sona
mortui loq̄tur **D**ēor esto iudicij mei
sic erit ⁊ tuū. **U**bi norandū q̄ de⁹ sup
singulos nos ī speciali triplex iudiciū
exercebit. primū sup corp⁹ solū **S**cōz
sup aīaz solā **T**erciū sup vtrūq; sūt. pri
mū exercebit in corp̄is extinctōe. s̄m ī
aīe exalatōe. terciū in generali resurre
ctōe. **P**rimū iudiciū sup corp⁹ sic ex
ercebit **L**ū cū p corp⁹ deū offenderim⁹

Pedi. ij. fe
in dilector
tōne i carna
da in iud
alū sine de
in bis in q̄
Uā cū p co
ctor ad hel
dicio in me
ne **T**unc en
honoribz ⁊
deū ad besu
Ecce ego r
culor tuor
bic **H**inc ē
nis bic reli
trare. **B**er
qd nec pui
bu⁹ s̄cū sec
simū diuor
p̄mis per a
iudiciū ex
delectabili

Medi. ij. ferie q̄rte de p̄ticulari iudicio

in dilector̄ adhesionē. delectabiliū frui
tione. i carnaliūz turpiūz iaginatioe. idō
dō iust⁹ iudex q̄ dedec⁹ culpe nō sinit i
ultū sine decore iusticie: punit corpus
in his in q̄b⁹ deliquit p̄ s̄ria p̄dictorū
Uñ cū p corp⁹ eū offenderim⁹ in dile
ctor̄ adhesionē. punimur iusto dei iu
dicio in morte in corūdez oīm separō
ne **T**unc em̄ ab amicis: a diuitib⁹: ab
honorib⁹: z oib⁹ q̄bus h̄ inordinate s̄
deū adhesim⁹: sepamur. **E**zech. xxiij:
Ecce ego tollo a te oē desiderabile o /
culor̄ tuor̄. p̄s. Desideriū p̄ccor̄ peri
bit. **H**inc ē q̄ ille diues ep̄lo d̄ oib⁹ bo
nis hic relict⁹: guttā aq̄ nō poterat ipe
trare. **B**ern. **I**n morte nō magnū ali
qd nec puuz: imo nihil oīno de oībus
hū⁹ s̄clī secū delatur⁹ est. **H**oc amarif
simū diuorciū time o homoz separa te
prius per affectuz ab eis dez. **S**cōm
iudiciuz exercet deus in corpore p̄pter
delectabiliū fructem: quia secūduz

mensurā delectabiliū: totū corpus pe-
nalitates et amaritudines sustinebit.
qz qnto aliqd delicat⁹ est nutritū tāto
impacientius et gūis sustinet amara
Vincboe. li. ij. psa. ij. de psolarōe. **Ni**
si adiutū cūcta suppetāt. oīs aduersi-
tas insolentia minima quisqz psteri-
tur. adeo exigua sunt que forissimis
summā beatidinis subtrahūt. Hoc g
iudiciū in hoc maxime psistit. vt qn-
to corpus hic delicatius nutrit. tanto
mortis amaritudinē gūis sustinebit
Apoc. Quantū glificauit se et in deli-
cijs fuit. tū date ei de tormentis **D**oc
iudiciū ppendere debēt delicate viuen-
tes. et hmoi delectabilia declinare si vo-
lunt mitte iudiciū expectare **T**ercū
iudiciū exercet sup corp⁹ ppter turpiū
et carnaliū imaginatōez. imo etiā locu-
tōem: pmittēs nos laruales facies de-
monū gūiter inqetare. qd seueri⁹ pmit-
titur circa magis delicatos. et iusto di-
iudicio agiūt: tū qā eoz psuasionibus

Medi. ij. fen-
sepe pferit.
nalia fantai-
mones pecc-
p demones
qā peccat: p-
minat dñs.
demonia o
pilosus clar-
qd clamabū
demonies aff-
pone maleb-
triplici iudi-
doretit o ai-
nū pñtia rib-
ctus: tā fam-
mū. Durissi-
ecce fm. sol-
regionē: ecce
terrima illa
tanti necess-
tra rugienti

Medi. ij. serie q̄rte d̄ pticulari iudicio

sepe p̄fensi. tum q̄a turpia sepe z car/
nalia fantasmata admisim⁹ vt sic p̄ de/
mones peccauim⁹ p̄fentiēdo. sic etiā z
p̄ demones torq̄mur. Sap. xi. Per q̄
q̄s peccat: p̄ hoc torquet. Itē hoc com/
minat dñs. Esa. xxxiij. Occurrēt eis
demonia o nocentaur⁹. i. mōstrofa: et
pilosus clamabit alter ad alterz. Sed
q̄d clamabūt insinuat Bern. Clamāt
demonēs affer affer: infige verub⁹: im/
pone male bulientib⁹ calcarib⁹. De h̄
triplici iudicio dicit Bern. Quis pu/
dor erit o aīamea: cū dimissis oībus q̄
nū p̄ntia tibi tā iocunda: tā ḡnus aspe/
ctus: tā familiaris cohabitatio: ecce p̄/
mū. Durissima acerbitate mulcat.
ecce fm. sola egredieris in incognitaz
regionē: occurfantia tibi cateruariz te/
terrīma illa mōstra. Quis tibi in dis/
tanti necessitatis occurret. q̄s turbib⁹
te a rugientib⁹ p̄patis ad escā. q̄s p̄so

habitur: q̄s deducet. Ecce terciū. **S**e-
cundū iudiciū instaurat dñs p̄ra ani-
mā p̄p̄t̄a corpe exalata. qđ iusto dei
iudicio agit. eo qđ nullū peccatū cōmitti-
tur ad qđ ip̄a aīa p̄p̄t̄a volūtatē; z cōsen-
sum nō dederit. Vocantē iudiciū enā
triplici exan̄e instaurat. scz in nume-
ro pondere z mensura. Sic enī ait do-
min⁹. **Isa. xxviii.** Nonā iudiciū in pō-
dere z iusticiā in mēsurā. **Yrē Sap. xi.**
Om̄ia in numero pondere z mensura
disposuisti. **P**rimo anima dei iudicō
presentata indicat in nūero qz oīa pec-
cata cogitatiois locutiois op̄atiois: z o-
missionis. v̄l cuiuscūq; alterius cōmis-
sionis districtissime numerant. **N**ec ē
peccatū licet minuciūm qđ numerū
bunc euadet. **N**ec solū peccata: scz bo-
na op̄a numerātur. v̄l malis pena bo-
nis aut̄ premia tribuantur. **Ecc̄l. iij.**
Aucta que sūt adducet deus ad iudi-
ciū. **Dier. xxxij.** **A**dbuc trāsibūt gre-

Dedu-
ges p̄manū
Q̄m̄s no-
nal p̄p̄t̄a re-
ue bonū si-
giam exerce-
nōz. et sol-
v̄ sic di-
lis: idō non
dere iudica-
fecim⁹ si di-
mala que cō-
na. Si bñ
sufficiente
lucrū debi-
nos dilexi-
Et secundu-
bis retribu-
in veteri leg-
derari iube-
tinebant. Et
ris erunt o-
ad. v̄ltam

Adeductio scda ferte quarte

Ques p manū numerantis. ij. **Choz. v.**
Dms nos manifestari opterañ tribū
nal xp̄i vt referat vnusq̄sq̄ put gessi e si
ue bonū siue malū. Scdm iudiciū p
aiam exerceat. qz plena cognitio operuz
nroz ex solo nūero haberi nō pōt. nec
vt sic diḡ retributio dari bonis et ma
lis: idō non solū in nūero: sed etiā i pō
dere iudicant. Ponderant em̄ bona q̄
fecim⁹ si digna sint retributiōe eterna
mala que cōmisim⁹ si digna sint gehē
na. Si bñficijs dei gr̄ati actionibus
sufficienter rēdim⁹. Si dona eius ad
lucrū debitiū posuim⁹. Si primos vt
nos dilexim⁹. Si tps bñe expēdim⁹.
Et secundum hoc pondus: digna no
bis retributio reponderatur. Quod
in veteri lege innuitur vbi omnia pō
derari iubentur que ad sanctuariuz p
tinebant. Exod. xxx. **E**qualis ponde
ris erunt omnia. Hoc enim pondus
ad. vltimū retributionis meritum

summe est necessarium. Nam inter bona
et bona. mala et mala non parua est distan-
tia. Aliud enim opus est leuius. aliud grauius.
Sic etiam omnia peccata ponderantur. quod ve-
nialia que moralia. que ex infirmitate.
quod ex ignorantia: quod ex malicia sint com-
missa. ut recipiantur nusquisque iuxta opera
sua. Tercio examinauit anima in mensura.
ibi enim omnia nostra tam bona quam mala non so-
lum numerantur. non solum ponderantur. sed
etiam mensurantur quantum tempore peccauimus
si peccata sint continuata. vel usque ad con-
suetudinem prolongata etc. Luc. vi. Ea
mensura quam mensi fueritis remetiet vobis
De hoc triplici examine dicitur. Dan. v.
Dane thetel phares. et hec interpreta-
tio. Dane numerauit deus regnum. et hoc
quantum ad numerum. thetel. id est appesus es
in statera. quantum ad pondus. phares. in
uetus es minus bonis sed per mensuram. D
quanta ibi ad lucem pertinet que hic nunc
fuerunt ad memoriam reuocata. D quanta

Ded
sibi appare
ria spabar
oia opa m
Que ap
laeter per
ad diuin
iusticia e
pra corp
generale
ulare illu
solius me
quod sequi
Ded
eucharist
tionem m
C
rite com
ni. i. lan
Iem De

Meditatio secunda ferie quarte

sibi apparent peccata. q̄ hic opa merito
ria spabantur. Ideo iob ait. Crebar
oia opa mea. Ad expōit Breg^o dicēs.
Que apte egerim video. sed qd in his
latēter ptuleris ignoro. qz nra iusticia
ad diuine iusticie examen deducta. in
iusticia ē. De tercio iudicio qd erit su
pra corp^o z animā simul in finemūdi.

generale dicīt vt patuit sup poterit pri
culare illud iudiciū corpis soli^o z anie
solius meditari ante generale p̄nora
tū z seq̄nter gñale. h̄ stabit ad placitū

**Meditatio p̄ma q̄nte ferie de sac̄o
eucharistie z dispositione ad celebra
tionem misse.**

Caro mea vere est cibus z san
guis me^o vere est pot^o Quap
ptervos amantissimi mei a
mici qui creditis in me Ver
nite cōmedite panem meū z bibite vi
nū. i. sanguinē meū: qd miscui vobis.
Item Venite ad me oēs q̄ laboratis z

onerati estis et ego reficiam vos. Hanc
intra respicias dignationes in nos di
nisi. dicin deuotione cordis tui. Et quod
ego sum vt manducet panem angelorum qui
deus meus est. qui peccator indigens sum. Et
dicat. Aug⁹ quod peccator non est dignus pan
nem materiali qui vescitur. Un⁹ Diero. ad
sacerdotes. O sacerdos inquit quem che
rubin et seraphin vir inspicere audent
tu eundem quod tractare audes et mandu
care Dic igitur in magna humilitate men
tis tue cum eodem Diero. qui in extremis su
is (cum ante eum portaret corpus domini ihu).
ait cum lacrimis. Tu es deus meus qui pro
me passus es. et cur te domine in tantam humili
as: vt patiaris ad hominum descendere pub
licanum peccatorem. et non solum vis cum ipso
manducare: sed te ab eo iubes mandu
cari. Et postquam redicens dominus non sum di
gnus vt intres sub tectum meum. sed tan
tum dic verbum et sanabitur anima mea. Aug⁹
Doro rescit infernus. preterrescit dyabo

lus: super
gelica califi
cerdos cruci
se pie. et que
si fas e dice
gna sunt in
queter dice
fuisse de
preciosi sa
apris vuln
cipere men
sima incip
re: quod non
as recipio
pluribus su
sepius soc
accio in me
estabili mu
uerentia et
milia valde
simu accen
glentia et

Dedicatio prima ferie quinte

lus: stupet terra: reueret̃ q̃ plurimū an-
gelica celsitudo. q̃ creator ip̃e q̃ te o sa-
cerdos creauit sine te. dedit tibi creare
se p̃ te. ⁊ q̃ te vt dictū est. creauit sine te.
si fas ē dicere: creatur mediāte te. **Da**
gna sunt ista ⁊ mira opa dñi. **Uñ** se/
quēter dicere poteris **D** q̃ g̃tus aliquū
fuissem deus me? si vl' guttā vnā taz
preciosi sanguinis d̃ corpe dilecti mei
aptis vulneribz fluētis in os meū sus-
cipere meruissem. **Nūc** aut̃ diligentis-
sima incipio consideratione aduerte-
re: q̃ non soluz guttam vnā aut du-
as recipio: q̃n̄imo totū sanguinez ip̃i
pluriez sumpsi: ⁊ corp⁹ eius corpi meo
sepius sociatū ē. **Uox** glaudis ⁊ gr̃az
actio imensa diuine bonitati de taz in-
effabili mihi p̃stita gr̃a. **Igit̃** cū mag̃ re-
uerentia ⁊ deuotione: ⁊ nihilomin⁹ cū
m̄lta valde formidine ad hoc sacratis-
simū accedēdū ē sac̃m: ne forte ob ne-
glentiā ⁊ impuritātē aut indpositōez

nam: q̄ cedere deberet ad veniā: fiat
in ruinā z dānatiōem. Dēs em̄ veteri
testamenti sacerdotes in cūctis suis sa
crificijs nō intm̄ potuerūt delinq̄re.
sicut vnus dumtaxat noui testamenti
sacerdos in vna sola missa poterit pec
care: Rō hui⁹ est. qz illi in sacrificijs su
is vaccas mactauerūt: vitulos: hircos
z c. aīalia. Nos aut̄ vnū verū deū z ho
minē ih̄m xp̄m filiū dī z marie p̄ginis
immolam⁹. Quāta aut̄ inter hec vitu
los scz z hircos zc. z filiū dī z virginis
distātia sit q̄s ignorat. Et qd̄ miseri
cam. nō em̄ inuenio in toto mundo p
qd̄ de⁹ plus offendať z tam freq̄nter si
cut i hoc sacramēto ab indigne sumē
tibus. Qd̄ q̄ indigne sumit. teste Am
bro. idem est ac si xp̄m interficiat. Et
Aug⁹ dicit. Indign⁹ sacerdos vt ē for
nicator: concubinaris simoniacus
lusor: ebriosus z siles. quot verba ī ca
none missam legens recitat. quasi to/

Quod si facies
pugno impu
cūctis dū aut̄
simi corporis
Dalle iust
inde z heroe
tio indigne
digne aut̄ p
tali celebrat.
quis sacrifici
in infinitū.
Sed beu n
aci interpre
cos. tot ppi
cōcubinarij
quoz non ē
catis mltipl
calis obfus
sacerdotū c
caste ac sanc
cerūt. q̄ vade
fuerūt Leg

Dedicatio prima ferie quinte

riens i facies spuit saluatoris: dñ leuat
pugno impie verberat: dñ diuidit cru
cifigit dñ aut sumit. in cloacā imundis
simi corporis sui pñcit. hec ille. **I.** m̄ idē
Dallē sustinere penas cayphe. pilati
iude z herodis in inferno: q̄s sacerdo
tis: indigne p̄ficientis in mūdo. **I**n
digne aut p̄fici: q̄ sciēter in pctō mor
tali celebrat. **M**issa boni sacerdotis.
q̄uis sacrificiū vrrobiq; idē sit z eq̄le
in infinitū. s̄m scotiū. melior ē q̄ mali.
Sed heu me miserū. **E**cce tot simoni
aci inter presbiteros scolares z canoni
cos. tot p̄prietarij inter claustrales tot
cōcubinarij z fornicātes inter rurēses
quorū non ē numer⁹. taceo de alijs pe
catis mltiplicib; q̄bus sacer ordo cleri
calis obfuscat. **H**orrendū igit est ad
sacerdotiū cōuolare: nisi q̄s velit in eo
caste ac sancte viuere. ut antiq̄ sancti se
cerūt. q̄ valde difficiles ad sacerdotiū
fuerūt **A**egim⁹ cū in vitā patrū p̄ q̄

ducentos monachos in vno sinl' mo
nasterio vixisse z vir tres aut q̄tuor in
ter ip̄os p̄s biteros extitisse **A**legimus
z q̄sdaz paucos sacerdotes q̄dem ordi
natos: nūq̄s aut missas celebrasse **S**
neq̄ maxim' ille religiosoz pater bene
dictus vir vtiq̄s sanctus: sacerdos fuit.
neq̄ franciscus z plures aliq̄. **I**tem le
git de sc̄o **M**arco euangelista q̄ tā
rebūilitatis extitit z indignū sacerdo
tio se reputauit. idō ne ad ordinē sacer
dotij posset hūano iudicio p̄moneri si
bi pollicē amputauit. **Q**uid nr̄is tpi
bus de nob̄ iudicabim': nōne timebi
mus. q̄ ita facilliter sine pōderatōe ad
sacerdotiū puolam': cū magnos illos
et sanctos viros tātus timor sacerdo
tij incusserit. **E**t adhuc maior iste san
ctus **J**ohes baptista q̄ inuitat' a dño
vt eū baptisaret: timebat tangere san
ctissimū verticem ei'. **N**ob̄ ergo pecca
toribus valde timendū ē. q̄ corpus ei'

¶ **P**edita
frequenter t
bene in serm
q̄ sacramen
bolo celatū.
dini v̄re o sa
ra gratiā acci
leste mysteri
uz: in singne
lū. de' qui m
so certe mira
dit. dū mira
plura: **S**ac
no digna de
ruina: qd d
ad medelan
rito vos dix
liter in dom
uenit digni
sacerdos. **P**
te conuersa
non vocabū
sterio. **¶**

Deditatio prima quinte ferie

frequentem tractam? et sumim? Audi
bene in sermone de cena dñi. Hoc ita
q; sacramentū ab eterno repositū. dy a
bolo celatū. pphetis reuelatū: sollicitu
dini v're o sacerdotes est creditū: debi
ta grātiā actiōe psequēdū. **D** sacrū o ce
leste mysteriū vrm: laudabile desideri
uz: insigne spectaculū: solēne miracu
lū. de? qui mirabilis est in oibus: seip
so certe mirabilior quātuz ad vos oñ
dñ. dñ mirabilior p vos opat. Quid
plura? Sacerdotes dei bñdicti domi
no digna deo satagentes: ne vob fiat i
ruinā: qđ digne lumentib; puius est
ad medelam. Sacerdotes dei nō ime
rito vos dixerim: si vixeritis sacrodoti
liter in domo domini. Non eniz pro
uenit dignitas in hoc nomine quod
sacerdos. Nō inq; ex noīe: sed ex virtu
te: conuersatione non officio: merito
non vocabulo. sanctitate non mini
sterio. Unde etiam dicit scriptura.

Sacerdotes viros querim⁹ qui plu
res habem⁹ sacerdotes. plēs inq̃ nūe
ro: nō merito: simulatōe non fide spe/
ciē non virtute. p̃mixtione corporali nō
vinculo spūali carnis adiūctione non
cordis vnitate Sūt em̃ lotis manib⁹
tū in lotis opibus. cruenta p̃scientia
ad diuina accedūt sacrificia. comedūt
sine timore ⁊ sine reuerentia carnes ag
nūq̃ p̃sident in celo. sicut carnes q̃ ven/
dūtur in foro. Nō sicut sacerdotes as
sistunt in altario. sed sic carnifices in
macello. Graue igit̃ pond⁹: q̃ue est pi/
culū istī bonorū Grad⁹ q̃ppe iste g̃dus
casualis ē. gradus iudicialis. nisi me
ritis illustret dignitas vncōis. nobi
litate morū. exercitatio virtutū ⁊ instā
tia bonorū opm. Fodite igit̃ charissi
mi domestico a parietes. i. ponite cor
da ṽra. sup̃ vias ṽras. Fatagite q̃ntū
potestis redire in q̃bus offendistis:
Cōsulendū ergo est q̃ sacerdos missā

Meditatio
ad aliquē va
silentio ⁊ a
q̃ntū pōt. te
ṽ nec sensu
gitatio ad a
atq̃ illic suā
tiat. ⁊ si qd
la chrimarū
uare: p̃ciend
pene donar
aliquē pun
dū. q̃ meli
pōt. nec me
siue missā
de ṽlitate
memoratio
passio: xpi n
nullū q̃ me
dign⁹ est xpi
bus parietē
dez. In re
serā ṽlita

Meditatio prima serie quinte

ad aliquē vadat locū secretus marie in
silentio ⁊ abstrahat se. mēte a cūctis in
q̄ntuz pōt: totūq; se intra se recolligat
vt nec sensus exterior nec interior co
gitatio ad aliqd quōlibet se diffundat
atq; illic suā diligenter ꝑscientiā discu
tiat. ⁊ si qd inuenerit viciosuz studeat
lachrimarū habūdantia si ꝑsto sint. la
uare: petendo a dño veniā sibi culpe ⁊
pene donari. Quo facto puerat se ad
aliquē punctū passionis dñi memorā
dū. q̄ meliori exercitio se dīponere n̄
pōt. nec meli⁹ deo placere: nec fructuo
sius missas celebrare. Dicit enī Aug⁹
de vilitate passionis xp̄i fructu com
memoratiois ei⁹. Scio inq̄t q̄ eū quez
passio xp̄i nō cōcurrit. nulla hūc virtus
nullūq; meritū saluabit. At Bern⁹ y/
dign⁹ est xp̄i passione: q̄ non totis viri
bus patiēti xp̄o studuerit adolere. In
dez. In veritate didici nihil sub sole ef
ferā vtile ad delendū peccata ⁊ ad grāz

impetrandā q̄ die ac nocte in memor
ria h̄re x̄pi passionē. Multe p̄similes
auctoritates inueniunt in dictis san
ctorū: que clarissime probāt nullū sub
celo opus bonū tā fructuosum esse ac
meritoriu: sicut est deuota mēoria pas
sionis x̄pi. Sed cū dolore dico: q̄ fre
quēter q̄s decē aut viginti celebrat mis
sas etiā int̄ religiosos: q̄s se aliqd d̄ pas
sione v̄l morte x̄pi specialiter legat vel
meditet̄. Causa hui⁹ neglectus apud
se q̄ velit diligenter examinet: et videat
si habeat r̄n sup̄ hoc añ deū sufficiēt
se excuset: puto aut̄ q̄ non facile inue
niet. Auḡ q̄cūq̄es q̄te illi meditatioi
v̄l etiā l̄fali lectōi de passione x̄pi māci
pare disponis. Dic in deuotiōe cordis:
Dñe ihu amātiſſime q̄ dixisti apl̄is tu
is et p̄ſeq̄nter nob̄ in ill̄. Sine me ni
hil potest̄ facere: Rogo te affectu q̄ va
leo: et si nō q̄ debeo: v̄l v̄cūq̄s volo: vul
nera cor meū caritate tua et cōpassione

¶ Meditatio

ſat ignē a m
ſcende rē: A
pias: n̄b̄ il
q̄ cepisti
pullando:
ſtio q̄ntū v
ſeruenēte
q̄ ſeruo: et
q̄nq̄s ſubra
telligas p̄d
hil potest̄
cēs. Dia p
Si t̄at̄ ap
poſſe q̄d n
mūdani p̄
ſide circa b
meditatioē
mel̄ p̄ ad
da b̄uilitate
qui ſeindig
imo cum a
minum m

Meditatio prima ferie quinte

Atz ignē amoris tui in me feruenter ac
cende zc: At si quod postulas nō acci
pias: nihilomin⁹ in siccitate cordis tui
qđ cepisti cōtinues: qrendo: petendo.
pulsando: donec inuenias: z apto ho/
stio qntū voles accipias At si non sp
feruentē te sentias: p̄p̄terea nō desistas
qz feruor z deuotō donū dī ē. qñqz dat
qñqz subtrahit. ad dei bñplaciū. vt ī
telligas p̄dicū verbū xpī **S**inemē ni
hil potest facere. **M**ō apl's attestat di
cēs. **N**ia possuz. s; in eo q̄ me p̄fortat
Si rāt⁹ apl's se fatebat sine xpō nihil
posse. qđ nos miseri: misabiles: nimis
mūdāni p̄sūim⁹: qz ita negligent ac de
sīde circa hoc mīsteriū agim⁹ **I**pac ḡ
meditatiōe p̄uia. parer se sacerdos sic
mel⁹ p̄t ad celebrādū: memor in p̄fū
da bñlitate cordis sui abrae electi dei
qui se indignum estimauit cū deo loq
īmo cum angelo dicens: loquar ad do
minum meū. iesuz xp̄m cū sim puluis

z cinis. Et iohānis baptiste q̄ in nat̄
mulierz nemo maior surrexit. q̄ se indi
gnū reputauit tāgere verticē dñi: imo
soluere corrigā calciamentoz ei⁹ quez
celebraturus p̄secrare tractaret totūz
sumere atq; offerre p̄sumit. Dicatq; sa
cerdos valde humilitat⁹ deo suo Lum
nō sim soluz puluis z cinis dñe. sz rvi
lissima putredo z h̄mis tuus. si te non
sup̄sero cōminaris dicens: Misimanz
ducauerit carnē filij hois et biberitis
eius sanguinez: non habebitis vitam
in vob. Et itē manducāti te mltā pro
mittis z magna ac mirabilia Qui mā
ducat (in dēns) carnē meā z bibit meū
sanguinē in me māet z ego in eo H̄o
hinc territus: illinc puocat⁹ ad te mi
pater z dñe venio: orās te p̄ meritū pas
sionis tue sanctissime. vt des mibi suf
ficientē deu orōem z grām ad digne te
tractandū et laudabiliter op⁹ mysterij
hui⁹ p̄ficiendū: ad gl̄iam laudis tue de

Alia me

cor ecclesie.

Sic facient

gl̄ias ad leti

riā: vob autē

meditationē

passione xp̄i

reat: fiat me

tia moris d

Pla

q̄ colu

tra

te en liberat

uit scz alleg

dicebat. Ag

uenio in co

castet indeo

dā viā liber

mittendo et

indicaret

um. Aug⁹ n

mit viā. vt s

cōtumulis

Alia meditatio ferie quinte

cor ecclesie. et salutē fidelium omnium. **B**erñ
Sic facientes: deo erit ad gloriam an-
gelis ad leticiā: subditis vestris odor ad
virā: vobis autē ad coronā. At quia in hac
meditatione non fit mentio specialis de
passione christi. idcirco ne hec feria ca-
reat: fiat meditatio de horribili senten-
tia mortis christi.

Quod platus enim sicut ex evangelis
colligit sciens quod per inuidiam
tradidissent eum. pluries volu-
it eum liberare. quod diuersimode attēpta-
uit scilicet allegatione sue innocentie. Unde
dicebat. Ego nullā causam moris in-
uenio in eo. Quia ista causa plus pro-
casset iudeos ad iram: accedit ad secun-
dā viā liberationis scilicet mutatione fori:
mittendo eum ad herodē: credēs quod non
iudicaret eum tanquam gallileus subditum su-
um. Quia nec sic profecisset: tertiā inue-
nit viā. ut satiares iudeorum impietatem
contumelias et supplicium interrogationis. ut. s.

saturati in dei obprobrijs ipsi mortez
ampli non sitierunt z pbabiliter cre/
do q̄nto vili z ptumciosius potuit:
ih̄m corā impioz ocul presentavit. Ac
qz in dei allegauerūt q̄ dicebat se regē
z filiū dei in derisione dixit pilat: Ec
ce hō: q̄li diceret. Uideris hūc nō h̄re
regie dignitatis nec diuinitatis insig
nia: sed hoīs despecti z vilificati ac do
loribz pleni ludibria in v̄ris oculis ma
nifestant. Attende g̃a crudele iudiciū
dei p̄ris sup vnigenitū filiū suū: v̄te
meretricē reprobā de crudelitate eter
ne mortis eripet. Ut em̄ oñderet q̄ di
ra sentētia tibi eternaliter debebat p
sceleribz tuis: quā scz: z oīa bona a deo
creata: z oīa mala pene z culpe tue: de
beāt tibi p̄nerti in atrocitatez eterni
supplicij: ip̄e sup vnigenitū filiū suū:
(qui hāc penā tuā soluendā assumpse
rat) voluit crudelitate iudicij demon
strare. Om̄ia em̄ que p̄nt rationabilē

Alia m

Cogitari p̄
ru z dolor
gloria z fan
quenties fan
sionis p̄lo
rū hec oīa
dines sup
z virginitas
dilectio ei
ritudinis
vertebāt. i
nobilitas
gnitōis: z
lū deest ab
cabat porē
vīqz in fine
poris. dolo
pores eni
christi in o
to opprob
candia su

Alia meditatio ferie quinte.

Cogitari & currerunt ad aggranatō; p̄a
ru; & dolor; isti passionati ihu: ut oīs
gloria & fama miraculoꝝ sapientie: celo
quentie: sanctitatis: predicatōis: puer
tionis p̄p̄loꝝ aggregationis discipuloꝝ
rū hec oīa sibi sunt cōuerſa ī amari-
tū dines supplicij Sanctitas etiā matris
& uirginitas eius & teneritas cordis. &
dilectio eiꝝ ad ip̄m in absinthiū ama-
ritudinis ip̄i dilecto ihu multipliciter
vertebāt. ip̄a similiter teneritudo eiꝝ &
nobilitas cōplexionis & limpiditudo cō-
gnitōis: & sanctitas uolūtatē qua ma-
lū detestabāt. & sua potentia qua appli-
cabat potētias obiectis dolorosis & q̄
usq; in finem conseruauit robur cor- /
poris. dolorē augebant fortissime
Potes enim uidere q̄ quanto fuerat
christi in omnibus preclarior: fama t̄
to opprobriofior erat horribilis uere-
cundia subsecuta. At etiam quanto

plus discipulos dilexerat. tãto plus af-
fligebat in eorũ ruina. Et q̃nto pl⁹ ma-
ter sibi sollicitè subsequuta fuerat tan-
to magis eius dolorib⁹ affligebat. Et
vt nihil desit xp̃o ad suppliciu: oēs mo-
di qui inuenti sunt ad liberatōem ip̃i/
us. adduxerūt sibi cum mulũ passionis.
Ex hoc em̃ q̃ pilat⁹ suã innocentia al-
legabat: iudei multas falsas accusatō-
nes adducūt. De mutatiōe fori quo
fuit ad herodem missus: acquisita sūt
xp̃o. noua infamia: noua ludibria: no-
uus despectus ⁊ noua irrissio qua ip̃m
herodes cū exercitu suo spernēs: fact⁹
est eis opprobriu ⁊ despectō. De tercia
via liberatōis qua voluit eū affligere
⁊ vituperare vt vel sic satiatis iudeis
euaderet mortē. secutū est q̃ ⁊ mortē
crudeliore accepit ⁊ irrisiones pluries
a iudeis habuit ⁊ tormenta dura ⁊ de-
lectōnes horribiles: ea de causa a pila-
to suscepit. Vñ ⁊ in fine dixit pilatus

Alia m
ecce re velt
tum. q̃ se
pariendū ⁊
nationū m
porauit c
rer dolor
huius viti
vt ppendat
districtiōe
sceleris: si ta
ip̃m pecca-
tum in ip̃o
apparet q̃
dolorem ⁊
rib⁹ repro-
q̃liacūq̃ su
in suppliciū
positū rede-
aculo presē-
latus vole-
care dixit.
le tolle cru

Quia meditatio ferie quinte.)

ecce rex vester. Quod q̄dem se est p̄ba
tum. q̄ sc̄z oīm obprobriū z oīm mōz
patiendi: z oīm despectū: z ab homi
nationū mūdi. pungentē z dolorosaz
portauit coronaz vt merito dici possit
rex dolorz z vitupioz z maloz omniū
huius vite. Nūc digressionē ideo feci
vt p̄pendat intellectus acutus: quāta
districtiōe iudicabit peccator in p̄prio
scelere: si tanta districtiōe iudicātū est
ip̄m peccatū. ad satisfaciendū assump
tum in ip̄o mūdi redemptore. At sicut
apparet q̄ oīa fuerunt ad tēpus xp̄o in
dolorem p̄uersa: sic z imp̄s z peccato
ribz reprobis oīa dei dona z beneficia
q̄liacūq; sunt ex eoz malicia finaliter
in suppliciiū p̄uertent. Sed nūc ad p̄
positū redeam⁹: p̄ducto ih̄u cū tali pi
aculo presentato p̄plo neq; statiz q̄n pi
latus volendo eos ad misericōdiam p̄uo
care dixit. Ecce homo. respōderūt. tol
le tolle crucifige eū. sc̄m em̄ legem de

bet mori. qz filiū dei se fecit ⁊ mltā alia
allegātes: ipm pilatū ad necē innocē/
tis ihu mltipbarie incitabāt. Quartū
liberatōis ihu modū repit. de p̄suetu/
dine iudeoz. qz in pasca vn⁹ reoz libe/
rabat a morte. ⁊ pponens illū iudeis q̄
ratione insignis malicie ⁊ de nouo in
populo suscitare discordie ⁊ perpetra/
ti homicidij. ipi pplo merito oīm hoz/
ribilior debuit videri: vt vlticp̄m in/
nocentē tali scelerato p̄ferrēt. S; ipz
ihm spreuerūt tam impie q̄ insane ex
malignitate cordis eoz clamantes: di/
mitte nob̄ barrabaz; ⁊ ihm crucifige. ⁊
vt ostendatur pertinax furoz eoz d̄r: qz
inualecebant voces eoz acclamātes
ihm impie crucifigi. D̄ anima deuota
accipe illos clamores horribiles. ⁊ il/
las duras impioz voces crudeles: tā
q̄ sagittas cor tuū pforantes. ⁊ imagi/
nare qz oēs pcutiebāt sup̄ cor ihu ⁊ vir/
ginis marie ⁊ ⁊ has tuo cor di p̄feno

Alia m

Farvitu pler
ma caritate
luis qz nū
tus fieret ⁊
⁊ recedēs a
p̄uli cōcū
vincere ten
is oze polli
p̄nuncian
tia adiudi
moriendū
toz eterna
in est p̄ istu
em deus in
ta in se ad
peccatoz p
catus est in
ci eius clā
bant quan
uerūt. S; m
sentū suū

Alia meditatio ferie quinte.

ta: vt tu plen^o cōpassiōe clames. vulne
ra: caritate ego sum. Viden: autē pi
latus qz nihil p̄ficeret s; magis tumultus
fieret z minus terreret. succubens
z recedēs ab illo boni p̄posito timore
fuit cōcussus. q̄ plurib; p̄suationib;
vincere temptauit volēs placere iude
is ore pollutoz eisdē labijs q̄bus eum
p̄nunciavit innocentē: crudeli sentē
tia adiudicauit crucis duro supplicō
moriendū. In qua sententia oīm elec
toz eterna dānatio merito caritatē ie
su est p̄ istud iudiciū annibitata. Tūc
em̄ deus in humana natura assump
ta in se ad expellendū nr̄a scelera. sicut
peccatoz p̄ omnib; peccatozib; adiudi
catus est mori. Cogita quantuz ami
ci eius clamauerūt fleuerunt z plange
bant quando illam sententiam audi
uerūt. s; maledicti gaudēt exultāt q̄ i
tentū suū paruz hñt. ridēt: zeum q̄

est verus et eternus deus deridē: et ei
mortē q̄ntū p̄nt accelerāt. **N**ephas
o iudicij temeritatē: o inaudita a seclō
summo bono irrogatā blasphemiam
dimittere latronē et occidere innocen-
tē sediciosum homicidaz pessimū sceler-
atissimū et insignē p̄ferre x̄po media-
ri p̄o deo et purissimo hoī. **N**aia q̄cun-
q̄es x̄po deuota quō poterēt esse insensi-
bilis et petra dura: vt auditū talis sen-
tentie (qua iesus filius dī p̄ te adiudi-
cat diro crucis supplicio) nō recipias
sup̄ te quasi gladiū ancipitē penetran-
tē a summo capitis tui vsq̄ ad plan-
tas peduz: et piran euntē p̄ oēs venas
corpis tui: et diuidentem te a vicioso a-
more carnis tue infectet te doloribus
sue mortis totaliter cōiungentē. **N**un-
q̄d non vides q̄lis est ista mutatio: vt
sententia tui eterni supplicij in crucifi-
xionē mutet filij dei. **E**t nōne si ip̄e vo-
luit fieri tu: in tua recipiēda sententia:

Elia m
fias tu ip̄e
gultia. **E**ter
q̄z impia: n
quali cruce
capite in p
in te ip̄a po
ibu p̄inue
o homo in
data: crudel
pessimū in
negatū: po
nem: cruci
induerunt
mortem du
ex p̄p̄is ve
pliciter des
poterat. **E**
es neq̄ de
tus eius: et
crucē vt p̄
plicū suū
curuare iū

Alia meditatio ferie quinte.

fias tu ipse vtiq; in tua principada angustia. Vere ingrata es anima mea neq; q; et impia: nisi auditu talis sententie quasi crucem transuersalium gladioz a capite in pedes et a manu in manu super in te ipsa portaueris te dolorib; crucis ihu continue transfigentem. Rogita etiam o homo in corde tuo quod: sententia iam data: crudeles et rabidi canes habentes pessimum intentum suum toriens a iudice negatum: post multam illusionem et afflicto nem: exuerunt eum purpura et clamidez induerunt vestimentis suis vti sic ad mortem ducendus ab omnibus nosceretur et propriis vestimentis: quod iam ex facie: impleciter deformate aspectu: nosci non poterat. Isaie. liij. Non erat ei species neq; decor et quasi absconditus vultus eius. et. Deinde imposuerunt sibi crucem ut propriis humeris portaret super plicium suum: sub cuius onere dorsus suus curuare iubetur et baiulare ignominiaz

suam: ercundo in caluarie locū quiet
vigilia p̄terite noctis: nec nō ex labori
bus p̄ totā illam septimanā assump̄t
z exp̄tis. z multiplicatis. angustijs: ad
dito super his onere crucis z imposi/
to hūeris illis tenellis z sancti nō mo/
dicū s̄m corp⁹ debilitatus est. ip̄e forti
tudo debiliū deuor⁹ ih̄us. **A**lia tūc p̄
acta p̄mitto deuoto meditando.

Meditatio alia q̄nte ferie de
penis inferni.

C peccata vites z caueas etiā
timore penarū: p̄te oculus ad
regionē dānatorū z carcerē mi
serorū: diligēter scrutāns q̄ ibi agantur
qualis sit illa mansio z q̄s locus. qui
bus cōsideratis p̄uideas ne hūc car
cerē merearis. **Q**uia autē mens nostra
ceca. melius p̄uisibilia z sensibilia du
citur ad noticiam inuisibiliū. ideo vt
illas penas melius sentias: sume simi
tudines a sanctis sup̄ hoc in scripturis

positus. **A**
horribili
fundissimū
p̄fundissimū
cem totā ig
ciuitatē ma
totā incēla
populi mu
sis. z misera
latro p̄re d
dia semutu
nes rabidi
loco dicē
tur in p̄gr
z clauden
In ignē d
subsistent.
Quis puta
q̄s luc⁹ q̄s
fortio iusto
testate dem
cū ip̄is i
ctu z gēitu

positas. **A**spice igitur infernum: chaos
horribilissimū: locū subterraneū et p/
fundissimū. totūq; tenebrosū: puteū
pfundissimū et totaliter ignitū: forna
cem totā ignitā et terribiliter flāmantē
ciuitatē magnā tenebrosam obscurā
totā incēsam et ardentē. plenā infiniti
populi multitudie: clamantib; vniuer
sis. et miserabiles sonitus dātib; et eu
latus pre dolore et ardore. **A**t ex inui/
dia se mutuo mordentib; tanq; si ca
nes rabidi simul essent pūcti. **D**e hoc
loco dicit. **Isaie. xliij.** Congregabū
tur in pgregatione vni⁹ fascis in lacū
et cludent ibi in carcere. **I**tem in ps.
In ignē deiciēs eos: in miseris non
subsistent. **Bern.** in meditationibus.
Quis putas tūc meror erit: q̄ tristitia
q̄s luc⁹ q̄s dolor: cū sepabūt ip̄i a cō/
sortio iustoz et a visiōe dī et traditi i po
testate demonū. **Q** q̄s eiulat. tūc ibūt
cū ip̄is i ignē eternū. ibiq; erit sñ sine i lu
ctu et gēitu. **P**rocul q̄ppe exiliati a bōs

paradisi patria: cruciabū in gehēna
perpetua nunq̃ lucez visuri. nunq̃ re
frigeriū adepturi. sz p milia miliū an
noz ī inferno cruciādi: nec vnq̃ indeli
berādi. vbi nec qui torq̃t aliq̃n fatiga
tur. nec q̃ torquetur aliq̃n mouet. Sic
enī ignis ibi cōsumit vt sp̃p referuet: sic
tormenta aguntur vt semp renouent.
Iuxta vero qualitatē culpe: penaz su
stinebit vnusquisq̃ geh. nne. Et simi
lis culpe rei: suis quoq̃ ī milibz iun
gentur cruciandi. Nihil ibi aliud au
dierit nisi fletus z plactus: gemitus
z vlulatus: merores atq̃ stridores dē
tium. z vox illa heu heu ve ve: vt quid
sumus nati: vt quid a deo creati: vt qd
non perim⁹. Maldict⁹ deus z male/
dicta trinitas q̃ nos creauit ad hanc
penalitatē. Acce hoc est carnē quod
ibi cantant: lamentatōes z ve. Attēde
deniq̃ penaz multiplicitatē. Nihil ei
videbit nisi vermes z laruales facies

Alia medita

toroz atq̃
nier. Dic
intima cord
gemit⁹ sup
būmieri i
bulacarent
carne cruci
entē yerm
bilis: fetor
lis. mors co
miscōdie. F
z sic viuē
gehēne su
exteriores.
ni dāt exte
ta nūllus e
mus suffic
locati sunt
videtne cō
vi pōr lū
multa. Ac
sitate spec

Alia medita. serie dñte d pēis inferni.

torroz atq; teterima monstra demo
niz. Vermes crudeles mordebunt
intima cordis: hinc deloz inde pauoz
gemitus supoz 7 dolor horrens: Arde
būt mīseri in igne eterno 7 inextingui
bilitate carentē tū luce in eternū 7 ultra. In
carne cruciabūt p ignē in spū p pīci
entie verimē. Ibi erit dolor intolera
bilis: fetoz incōpabilis: timor horribi
lis. mors corpis 7 aīe sine spe venie et
misēdie. Sic tū morient vī sp viuant
7 sic viuet vī sp moriant. Horrenduz
gehēne supplicii in quo sunt tenebre
exteriores. vbi nulla p̄fessio. vbi nemi
ni dat exire. Cruciatuz illos 7 tormē
ta nullus terminus finit: nullus anis
mus sufficit cogitare. D q̄ male omīs
locati sunt. Vident vī p̄fundant 7 nō
vidēt nec cōsolent. Ab oī vidēte vident
vī promittunt videntū sit cōfusio
multa. At nullus de tanta innumero
sitate spectantium molestior oculus

suo cuiq. Non est aspectus sine in ce/
lo siue in terra: quē tenebrosa cōscien-
tia suffugere magis velit ⁊ minus pos-
sit. Non latent tenebre: vlt scīpas vi-
dent que aliud nō vidēt. O pa tenebra
rū sequunt illas: non est q se abscondāt
ab illis. **Q**uid est vermis q non morit̃
memoria preteritorū semel iniectus vlt
potius in nat⁹ p peccatū heret firmis.
nequaq; deinde euellēd⁹. nec cessat ro-
dere cōscientiā. ea q: pastus esca vtiq;
incōsumptibili ppetuat vitā **U**bi etiā
miserrima societas demoniorū ⁊ hor-
ribilis crudelitas torcorū q sunt sine
misericordia in torquēdo non fatigāt
ad misericordiam non cōmouent. sed
penam omnibus mōis qbus poterūt
augebit. **I**pī insultant ⁊ pscientie ver-
men excitāt dicētes **U**bi nūc gloria: v-
bi voluptas: vbi honor: vbi altus sta-
tus: vbi diuitie immense: vbi potētia:
vbi dignitas: vbi p̄latura. vbi dñiuz:

Alia medi

2c. Quid
tam breui
conscientie
et affligit:
adinstar p
derūt. **D**o
mordacem
cidere in m
te morient
q; poccidit
peccati ipi
videbit es
culpa sp p
rite xpiani
menta fin
niri valeat
de priuatiō
dit omne p
Dallem
q; in celo ⁊
pena: o qu
misisse pro

Alia medita. ferie ante d̄ p̄is inferni.

2c. Quid nūc profunt om̄ia que fuerūt
tam breuia: z tā cito transiētia. Ibi
consciētie vermis nunq̄ cessat: clamat
et affligit: q̄ ppter taz modicū gaudiū
adinstar puncti: ad illas penas descē/
derūt. Horreo societate: horreo vermē
mordacem z mortē viuacē. horreo in/
cidere in manus mortis viuentis z vi/
te morientis. Nec secūda mors q̄ nūq̄
q̄s poccidit. sed sp̄ occidit. Ubi nimiz
peccati ip̄ius z carnis q̄damodo filis
videbit esse cōditio: vt quēadmodum
culpa sp̄ puniri poterit nec vnq̄s pote
rite xpiari: sic nec in corpore aliqui tor/
menta finiri. nec corp⁹ ipsum exinas/
niri valeat in tormentis. Cogita etiaz
de priuatōne visionis diuine que exce/
dit omnē penā aliā. de quo Augusti.
Nallem esse in inferno z videre deū:
q̄s in celo z non videre euz. Q̄ quanta
pena: o quant⁹ morsus cōscientie: a/
misisse propter peccata. et carere illā

beatifica visione. Cogita tandē q̄ sūt
eternaliter anathemafati z eieci ab il
la sup̄na z glōsa ciuitate iherlm̄ nunq̄ il
luc redituri. **Chrys.** Terribil est gehē
na s̄z terribilior facies iudicis irati. s̄z
quod oēm vincit horrozē z terrores est
elongatio sempiterna a cōtemplatōne
sup̄ beatissime trinitatē. **Vinc aut̄ Pro**
sper. Attende q̄ malū q̄ miserū sit a dī
facie separata gaudio eterne cōtempla
tionis excludi. beatissima oīm sancto
rū societate p̄uari. sempiternēq̄ mortī
p̄funde fluctuantē gehenne immergi:
ab edacissimis vermibz eternaliter la
niari. **Iherū.** **Chrys.** Excludi a bonis
eternis z alienū effici ab his que deus
preparauit diligentibus se: tam gra
uem generat cruciatū: vt q̄uis exteri⁹
nulla flāma torqueret hoc solū suffice
ret. z leuius esset mille flāmas tolera
re: q̄ mansuetissimā faciem xp̄i irataz
cōspicere: atq̄ ab ea in eternū recedere:

De

Abhorreant
nū: hoc in cō
sum dispen
solliciti sum
no sepemur
Hec frēs m
git incidit:
V **De** dī
ca passionē
sionibz san
z si placet p̄

D **D**
ai
lic

preuidens
fictōes ecce
misericordi
sponte sub
prebendit:
nem. siml
intelligere v

Deditatio ferie sexte.

Abhorream⁹ ergo hoc maximū dām/
nū: hoc incōperabile malū: tā immen-
sum dispendiū: et ne illud incidamus
solliciti sim⁹ ne in via presenti a diuī-
no sepeamur amore. per peccatū mortale
Dec frēs mei q̄ pauet: cauet qui negli-
git incidit:

Deditatio ferie sexte soluz fiat cir-
ca passionē dñi: signāter de septe effu-
sionibz sanguinis dñi nři ihu christi
et si placz p̄m fiat m̄e et p̄m d̄ sero.

Quid regius ppha. ps. lxxviii
dic Intrauerūt aque vsq̄ ad
aīam meā. q̄bus verbis pas-
sionis xp̄i (ceteris clari⁹)
p̄nūdens amaritudinē oīm alioz af-
flictiōes excedentes: quā pro nra salute
misericordiāz dñs hodie. i. sexta feria
sponte subiit: subtiliter et summarie cō-
prehendit: p aquā tribulatiōis afflictiō
nem. siml⁹ et affligentes ac tribulantes
intelligere volens. Nulli aut tribula

ratio aut passio animam transfixit quod animam
christi. Martires enim christi: inflata a perse
cutoribus pena. ad mortem perduxit glorio
sam que pena solui seuebat in corpore
Verum animam non intrauit. quia et si corpora
acerba senserunt tormenta: anime tamen co
muni consolationes multimodas acceperunt
Soli autem christi passio sicut torrens felle
animam eius introiuit: a quo omnis consolatio.
passione alieniatur. est subtracta. sic
patuit super in quarto verbo. plato in cru
ce. In quo et si mater christi (videlicet cuius
cum unigenito filio cor unum erat et anima v
na) satis multumque accessit. quoniam et de ipsa
dictum est. Et tuam ipsius animam pertransibit
gladius. Non tamen sine consolatore reliquit
quam unicelectam dilexit. Dum iam itaque
in cruce moriens: custodem ac fuitorem
discipulum. pre ceteris dilectum: tradi
dit vice sua. Verum vero dominum ita maris
altitudo salisulimi et passionum repleta

De
absorbere ac
beretur quod
reiturque quod
rare augment
mans. **U**
Rauce fact
moris defec
te mea. **I**
chimarum m
tis dure. **U**
vltus ad aia
malis ania
Et quibus
fecit est. sol
nes sangui
mus. Sep
guinem suu
re cordis qu
cer memoria
militare: co
circumflectio

Meditatio ferie sexte.

absorbis ac p̄it⁹ dimeris. vt subtra
beretur q̄cqd̄ alleuiare poterat: adde/
reiturq; q̄cqd̄ dolores ac tristitiaz pote
rat augmētare. Ideo ait laboraui cla
mans. Vxor clamoris erat. heli. heli.
Rauce facte sunt fauces mee ppter hu
moris defectū arescente vt testa: virtu
te mea. Ideo defecerūt oculi mei p̄ la/
chrimarū multitudine ⁊ violētia mor
tis dure. Vere itaq; intrauerūt aque
vsq; ad aīam meā Et alibi Repleta est
malis anīa mea.

Et q̄nis tota passiochrysti hodie p
fecta est. soluz tñ hoc die septē effusio
nes sanguis eius meditādas suscepi
mus. Septies enim dñs iheſus san/
guinem suū fudit pro nob. qđ cū dolo
re cordis q̄libet sexta feria ad min⁹ de
cet memorari. **P**rimo ex magna hu
militate: contra superbiam nostraz in
circumcisione. Ubi considerandum

na pueri qm et am pueri et am pueri
fructu legitur. tunc erant armati: q pueri
laetant. ducunt: sagittarum trinita: pueri
armati trinita: affareb qm trinita
Summa est de 6.

q̄ seruēter nos dilexit. Vir em̄ in hāc
vallem produxit miser et statim currere
cepit viam saluandi nos. q̄ puer iam
octo dierū erat ipse dñs legis: et legi se
subiecit circūcisionis: quā pro hoīb⁹
in peccato nascētib⁹ dedit: fuit autē cir
cūcisus. Primo vt p̄baret veritatem
sue pro nob̄ assumpte hūanitatis q̄ in
se quidē sanguinē cōtinet et q̄ fantasti
ca non esset. talis em̄ sanguinē nō h̄z
Secūdo vt ostenderet se esse de semie
abrae cui data fuit circūcisio: et facta re
promissio. q̄ in semine suo. i. in dño
ih̄u: benedicēde essent oēs gētes. Ter
cio vt nob̄ daret occasiōē obediēdi
preceptis diuinis. ad q̄ vtiq̄ tenemur
cū ipse propt̄ nos obediret legi ad quā
nō tenebatur. Quarto. xl. vi dyabolo
mysterium sue incarnationis celare /
tur. Quinto vt a iudies tolleretur occa
sionem nō audiendi v̄l recipiendi euz
ne diceret. dissimilis es patrib⁹ no

stris. q̄ nō e
obseruas. et
mūdū est q̄
vna sola ex
torius suffi
magnipen
tū dñi ip̄i ta
nos sup̄ mo
Uñ et volu
suis sangui
ter celestis
sime suam
trax̄ sup̄ m
pter promi
bonū. Dic
ih̄us et dol
rit et fleuer
tenerrima
rit: que et
eius in pan
nerentia su
feras ḡap

Meditatio septe ferie

stris. qz nō es circūcisus z legem non
obseruas. z iō nō te audiem⁹. Et hic i
tuendū est qz guttule ille sanguis. imo
vna sola ex eis pro salute z redemptōe
totius suffecisset generis nostri ppter
magnipensionē diuini suppositi. S; z
tū dño ipi tātilluz hoc nō suffecit. qui
nos sup moduz z mensuram amauit
Vñ z voluit suo tpe pro nob habūde
suis sanguinē effundere. quatin⁹ pa
ter celestis vicē uersa sup nos copiosis
sine suam effunderet miscēdiāz que v
traz sup modū nob necessaria sunt. p
pter pronitatē ad malū z tarditates ad
bonū. Dic libeat cogitare quō infans
ihus ex dolore circūcisionis clamaue
rit z fleuerit z nō dubiū qn mater sua
tenerrima sibi pmaxime cōpalsa fue
rit: que etiam guttulas illas sanguis
eius in panno cū magna deuorōe z re
uerentia suscepit. Immesas igit ei re
feras graziōes pro tā dignā effusi

one sanguinis sui ⁊ roga euz. quatin⁹
te velit spiritualiter circumcidere. ma
las videlicet cogitatōes de corde: cri
minosa ꝑꝑba ⁊ inutilia. ceteraq; hmoi q̄
nō laudem: magis autē vituperiū hñt.
⁊ oīa opa mala. vñ siclis circūcisiōe spi
rituali purificatus. ¶ Secūdo fudit
dñs sanguinez suū ex magna caritate
contra inuidiam in monte oliueti in
stante iam articulo mortis sue. Mñ ei
prolixius orabat fact⁹ in agonia. i. cer
tamine ꝑtra mortē: vñ mortis angustia
te: quā quasi ꝑntem videbat. ⁊ ideo dē
tunc fuisse in agonia: sicut infirmi i ex
tremis laborātes dicunt esse in agone
¶ Vel dicūt certamen ⁊ reluctatio sensu
alutatis ac ratōis. qz agonizabat ⁊ cer
tabat in eo mirabili pugna. sensualis
tas naturaliter mortē horrens ⁊ recu
lās. ac ratio volūtati diuine obēperās
⁊ ipam mortē ꝑ salute hūana zelans.
quia virtute diuina quelibet pars ꝑ/

Ded
minibatur
sibi. Vñ ex fi
sione immi
ti angustate
est) omittet
pziū sibi in
apertis mēb
Auere sudor
Iste sangui
tum ad ver
rūma xpi
naturalis d
quia fm
sanguinem
le fermentiss
vñ ad terra
et vñ pie cre
us ma defaci
lore cordis
guinis dom
que inter a
cissimis fui

Deditatio ferie septe.

mittebatur agere vlt pati qd erat ppiu
sibi. Un ex feruore orandiz ex apphe/
sione imminentis piculiac vehemen
ti anrietate sensualitatis. q (vt dictuz
est) pmittebatur agere z pati qd erat p
piu sibi inflammabat cor z corp. vt
apertis mēbz tenerrimis sui corpis ef
flueret sudor rubicūdu z sanguine.
Iste sanguis fuit verus z natural qn
tum ad veritatez sue existētie z de pu
rissima xpi carne. sed miraculosus z n
naturalis qntum ad modū pfluētie
quia fm Bedam. contra naturam est
sanguinem sudare. Fuit aut sudor il
le feruentissim⁹ a toto corpe erūpens z
vsq ad terram habundanter currens
et vt pie credo. omnes vestes suas p
us madefaciens. Dic contēplare i do
lore cordis tui amarissimam istā san
guinis domini tui pro te effusionem.
que inter alias penas vna de atro
cissimis fuit. Insuper etiā cōsidera qz

penalis ⁊ amara fuerit mors illius in
seip̃a q̃n̄ sola meditatio ei⁹ sic dñm ier/
suz ⁊ naturā suā immutauit: q̃ de om̃i
parte corp̃is sui sanguinē sudare coe/
git. Si em̃ malefactor aliq̃s ad mortē
ducit: ignorat quidez q̃s amara sit p̃ea
sibi infligenda. Non aut̃ sic in domo
fuit q̃ tanq̃ de om̃ia p̃sciuit q̃ ad nūc/
rū pondus ⁊ mensurā. Que licet infir/
mitas humanitatis ei⁹ summe abhor/
reret: charitas tamen ip̃i⁹ nimia: fort̃
vt mors: imo fortior morte q̃ nos dile/
xit: magis in eo p̃ualuit ⁊ hūanitatez
sup̃auit. Ad hūc suauissimi sudor: bal/
samū egroti: p̃ficuū festinare ne tarda/
ueris: vt inde sanari merearis. An̄.
Quid stas accurre ⁊ suauissimas illas
guttas lambe. ⁊ puluerē pedū illi⁹ lin/
ge. Moli dormire cū petro: ne merear̃
audire. Sic non potuisti vna hora vi/
gilare mecū. Nota aliū intellectū q̃ le/
gitur cuidam sancte virgini reuelat⁹

De
fuisse q̃ salu
sanguinē
in dorso fec
bar fructū si
ncipare. sed
fuit cōditō
voluntas f
(vt dicebat)
bilenam q̃
strari suo eff
cū verbo ap
sua reueren
dare videt
suis nō p̃ m
dum enā fr
bus dicte
aror dei ⁊ h
cōceptionis
⁊ caritate. A
deū ⁊ primū
nore suo ⁊ p
ciabat don

Meditatio ferie sexte.

fuisse q̄ saluator tristitiam z sudorem
sanguineū passus est. orationēq̄ illaz
in horto fecit ppter illos q̄s preuide/
bat fructū sue passionis non debere p
icipare. sed q̄ diligebat iusticiā. appo
suit cōditōem: verū tū nō mea sed tua
voluntas fiat. Quā si non apposuisz
(vt dicebat) saluari fuissent Impossi/
bile namq̄ fuisset orationē filij dei fru
strari suo effectū. Dō bene concordat
cū verbo apti ad heb. Exaudir̄ est pro
sua reuerentia. Tū hac sententia pcor
dare videt̄ oratōe eius quā faciebat pro
suis nō p mūdo vt dicit iohes. **N**otā
dum etiā fm qd̄ legitur in reuelatōi
bus dicte m̄ginis q̄ xps (q̄ erat medi/
ator dei z hominū) a pmo instātī sue
cōceptionis plen⁹ exiit gr̄a: sapiētia:
z caritate. Tū igit̄ pfecissime diligerz
deū z primū: videndo deū puatuz ho
nore suo z primū fine suo. summe cru
ciabat̄: donec p passionē suā z honore

deo et salutem restitueret primo. Nec
erat (ut dixit hec virgo) huius desiderij
afflictio pua: imo maxima crux. Unde
ipse dicebat in cena discipulis: deside-
rio desideranti hoc pasca manducare vo-
bis cum quod idcirco dixit quoniam in illa cena
dedit eis gratiam salutis. quam erat opera-
turus: antequam ite: erat cum eis manduca-
turus. Et ad ostendendum hoc magni de-
siderij oravit dicens. pater transfer hunc ca-
licem a me. Ubi viri perfecti et fortes non
debent intelligere (sicut debiles timentes
mortem) quod saluator petierit passionem
a se transferri vel amoveri: sed quod spiritus bibe-
rata conceptione sua. et tunc propter propinqua-
tem temporis cum anxietate bibebat calicem de-
siderij salutis humane: petebat quod cito per-
ficere illud quod tanto tempore tanto desiderio
affectabat: ut calix ille per eum tantum pota-
tus non terminaretur. quod proculdubio non
erat petere remotorem passionis et mortis
sed potius accelerationem. Quod satis cla-

re expressera-
tis facit
derij: fuerit
nihilominus
pit. Verum
fiat offerens
dilatorem de-
ita quod dicitur
fuit expositio
calicem passio-
tionis pater
lectum potius
ores stare
ut sic per m
fuit sua p
tem sibi sui
saluti. Cum
ne ipsius in
debilitatio:
tes et perfec-
roboris con-
fieret nisi per

Meditatio ferie sexte.

re expresserat dñs cū dixit iude. **M**o fa
cis faccitus. Et cū predic^o calic^o desi
derij: fuerit sibi gūissim^o ad potandū
nihilomin^o tñ sicobediens fili^o adiū
xit. **U**erūtñ nō mea voluntas sed tua
fiat: offerēs se paratū ad sustinendum
dilatōez desiderij sui qñtū plazerz pñ
ita q^d dñi dicebat trāsser calicē hunc zē
fm expositōem hāc) nō intelligebat d
calice passiōis future sed de calice pas
sionis pñtis z pterite. **E**t cū isto intel
lectu pōt nihilomin^o qñtū ad infirmis
ores stare expositio cōmunis doctoz
vt sic fm multiplices expositōz: qlibz
fm suā p̄sideratōem inueniat in eis p
tem sibi sui: fm q^d expedit sibi vel sue
saluti. **A**um igitur debiles in oratio
ne ipsius inueniant consolationē sue
debilitatis: necesse videtur q^d etiaz for
tes et perfecti possint iea inuenire sui
roboris confirmationem. quod non
fieret nisi per expositionem dictam.

Illud vltimū notabile fuit incidenta
le ideo redeamus ad ppositū nostrum.
Ergit igit ab oratione i qua stabat
flexis genibz aut pstrat⁹ in terrā: tot⁹
sanguine madefactus. quē pspice ter
gentē sibi vultū: vlt⁹ forte in torrente la
uante. totūqz afflictu reuerenter cerne
z p sidera quanta fuerit mīc aīe sue an
gustia: cui⁹ testes sunt gutte sanguine
decurrentes in terrā. z ei intīmē cōpa
tere quia nō sine ingenti acceberitate
doloris hoc sibi potuit ptingere. **Nū**
qz em aliqz mortaliū ob mortis hor
rorem. audīt sudorē fudasse sanguine
um. **Uñ** pater eius nunqz fuisse similē
dolorē. Sed heu me miserū vbi sunt
lachryme mee pfluente de oculis me
is. **Verecundia** est mihi non modica
viderete dñm z amatores meū pro me
sanguineo sudore pfusus. z me vilem
peccatorē sine lachrimis oculoꝝ meo
rū ptransire. **Tercio** dñs fudit san

vinem er
in flagella
Aug⁹ fure
sic mitecer
le occidere
Uñ etiā p
dere p mī
molliret.
ri. **Ubi** p
inde ad co
mēbra do
manissim
atteritur.
corā oibu
gans z ren
si agn⁹. **L**
nullo vnq
sum fuerit
rā tortorib
fūis boim
sa flagella
nea in noc

Deditatio ferie septe. 1

vinem ex magna pietate cōtra irā. l.
in flagellatione Volens em pilat^{us} fm
Aug^{us} furore iudeoz satisfacere vt vl
sic mitescerent z silerent z desinerēt vel
le occidere eū. quē flagellatū viderent:
Un etiā ppter hoc cohortē suaz ei illu
dere pmisit. aut forte iussit: vt eoz iraz
molliret. Bussit igit pilat^{us} eū flagella
ri. Ubi pmo vestib^o spoliat^{us} fuit. De
inde ad colūnam durissime ligatus. z
mēbra dō plena: verberib^{us} subdēs: im
manissime flagella^t. z vndiq^{ue} flagellis
atteritur. pberib^{us} cruciat^{us} Stat nud^{us}
corā oībus amantissim^{us} iuuenis ele
gans z verecundus z silet ad oīa qua
si agn^{us}. Aredit q^{uod} ab annis puericie a
nullo vnq^{ue} hoīe corpus suū nudū vi
sum fuerit nisi a beata p^{er}gine z nūc co
rā tortorib^{us}. Speciosus igit forma p^{ro}
filijs hoīm suscepit dura aspa: doloro
sa flagella spurcissimoz Caro illa p^{er}gi
nea innocētissima: tēerrima mūdissi

ma ⁊ pulcherrima: flos om̃is carnis et
totius hūane nature: replet plagis: li/
uorib⁹ ⁊ fracturis vulnerat. p totū cor
pus illud sanctissimū a planta pedis
vsq; ad verticem eius non remanet sa
ne p̃tis restigiū ⁊ totū sit rubrū vesti/
mentū suū. fluit vndiq; regi⁹ ⁊ p̃ciolis
sim⁹ sanguis de oībus p̃tib⁹ corporis et
eius corpus candidissimū cruozero/
seo rubricat p totū Sup addit: reite/
ratur ⁊ spissat plaga sup plagas: liuo/
z sup liuoze: fractura sup fracturā: san
guis sup sanguinem: q̃usq; (tā torzō/
bus q̃ in p̃torib⁹ fatigatis) solui iu
bea colūna cui fuit alligatus. Quot
aū ⁊ q̃nte plagē ⁊ vulnera in hac fla/
gellatōe sibi infli. ebant: p̃certo sciri
non pōt. nisi p reuelatōem. sed optuit
ea esse q̃ innūcrabilia: Sic em̃ (vt d̃r
in **Deutro**) p mensura delicti erit pla
garū mod⁹: x̃ps aū flagellabat p pec/
catis nr̃is quernq; sunt innūcrabilia

Dicitur ⁊ plaga
d̃r in **Esai**
ticem nō el
impletū el
cies. neq;
aspectus ⁊
⁊ despectu
proluz p̃
De vultu
om̃is. ⁊ q̃
sus. videt
iniquoz
uerat ver
tatez p̃
q̃ nec lig
ledictos c
stiane con
diligenter
ciose. ⁊ si
pideum re
ma. **De**
modotu

Meditatio ferie sexte.

q̄re ⁊ plage innūerabiles. Et hoc ē qđ
dicit in **Isai.** A planta pedis vsq; ad ver
ticem nō est in eo sanitas. Tunc etiā
impletū est qđ ibidem dicit Non ē ei spe
cies, neq; dec̄. et vidimus eū ⁊ nō erat
aspectus ⁊ q̄si abscondit⁹ vultus eius
⁊ despectus. ⁊ reputauim⁹ eū quasi le
prosum ꝑcussum a dōz hūiliatū **Aug⁹**
De vultu illius pulcritudo effluerat
om̄is. ⁊ qui erat p̄ filiis hoīm specio
sus. videbat om̄ oclis in decorus. qz
iniquoz liuor sacrū illius vultū feda
uerat verberibz. Nec dñs in om̄i cari
tate patientia sustinuit nec verbū ali
qđ nec signū impatiētie aduersus ma
ledictos canes illos ostendit. O chri
stiane considera dominum tuum hic
diligenter per longam moram et spa
ciose. ⁊ si hīc ei nō compateris: cor la
pideum reputa te habere. Et tūc excla
ma. O bone domine iesu chris̄te: quo
modo tu denudaris qui nudos vesti.

Quō tu ligaris qui cōpeditos soluis
z ligatos a demonibz z ab infirmitati
bus detentos liberas? Quō tu flagel
laris q̄ nos a flagellis eruis. Quis fu
it ille tam audax q̄ te vestibz spoliavit
Quis tā temerarius q̄ te ad colūnam
ligauit? Quis tam sacrilegus q̄ te fla
gellauit? **S**ed tu sol iusticie tuos radi
os subtraxisti. z ideo sunt tenebre z te
nebrarū potestates. **D**ēs sunt te fortio
res et potētiores. **N**ob̄ debebant fla
gella eterne afflictōis: tu flagellari vo
luisti p nob̄ vt nos misericorditer eru
eres ab illis. **S**oluto āt dñō a colūna
ducū teū sic nudū sic flagellatū p pan
nis suis colligēdis. q̄ parsim p domū
ab expoliatoribz proiecti fuerāt. **I**ntu
ere eū bñ hic sic afflictū sic tremētem
ppter frigus qz hyems erat. **A**t tēde di
ligent z p̄sidera statū eius in singulis
actibz: vt intīne opatiaris ac siml̄ pa
scaris. **N**onne videb̄ iuuenē elegantiē

Quō tu ligaris qui cōpeditos soluis
z ligatos a demonibz z ab infirmitati
bus detentos liberas? Quō tu flagel
laris q̄ nos a flagellis eruis. Quis fu
it ille tam audax q̄ te vestibz spoliavit
Quis tā temerarius q̄ te ad colūnam
ligauit? Quis tam sacrilegus q̄ te fla
gellauit? **S**ed tu sol iusticie tuos radi
os subtraxisti. z ideo sunt tenebre z te
nebrarū potestates. **D**ēs sunt te fortio
res et potētiores. **N**ob̄ debebant fla
gella eterne afflictōis: tu flagellari vo
luisti p nob̄ vt nos misericorditer eru
eres ab illis. **S**oluto āt dñō a colūna
ducū teū sic nudū sic flagellatū p pan
nis suis colligēdis. q̄ parsim p domū
ab expoliatoribz proiecti fuerāt. **I**ntu
ere eū bñ hic sic afflictū sic tremētem
ppter frigus qz hyems erat. **A**t tēde di
ligent z p̄sidera statū eius in singulis
actibz: vt intīne opatiaris ac siml̄ pa
scaris. **N**onne videb̄ iuuenē elegantiē
nobilissimū. tot
linoribusq
dignis par
gere. z cū q
nudū corā
reuestire: a
derelictū? z
taliter dñs
cia ad e rad
nra nudit
nudus eē
nra olicis
it z rāto pl
q̄nto sua p
oibus virg
liceat pud
nob̄ humi
eternus. z
fuit sed de
qz deitas n
lissimū bō:

Meditatio sexte ferie

nobilissimū. innocentissimū. z aman/
tissimū. totū autē flagellatū z sanguine
liuoribusq; respsū pannos suos vn
diq; sparsim proiectos de terra recoli
gere. z cū quadā verecūdia z rubore se
nudū corā illis (semp ipm deridētib)
reuestire: ac si fuerit oīm infim⁹. a dō
derelict⁹ z oīm auxilio dstitut⁹. Hic no
talicer dñs non fuerit nat⁹ ex illa infe/
cta ade radice ex q̄ erubescibit facta est
nra nuditas: dicente adā: timui eo q̄
nudus eēz: tñ q̄ suscepit infirmitates
nras licz sine peccat⁹: denudari erubu
it z tāto plus alijs pudicis pginibus
q̄nto sua pudicitia incompabilis fuit
oībus virginib⁹: imo etiā (vt sic loqui
liceat) pudicitie angeloz. Q̄ q̄ntz pro
nob humiliat⁹ fuit: qui tñ immensus
eternus. z incōprehēibilis ver⁹ deus
fuit: sed de honestatus (non tñ vt de⁹
q̄ deitas nihil patiebat⁹) ac si fuisset vi
lissim⁹ bō: imo quidā seru⁹ empticus

sub illoꝝ dñio constitutus. Disce hic
miser hominū flagella dei patiēter fer
re cōsiderās diligēter. qꝫ nec ille de mū
do sine flagellis exiit q̄ oīno sine oīni
peccato fuit. ⁊ clama ad deū oculis la
chrimos. **B**enignissime dñe vt mihi
tpe iusticie parcere possis: hic nūc tpe
gr̄e peto me flagelles: hic vꝛe hic seca.
vt in eternū parcas tñ in miseratiōe bo
nis multis. **¶** Quarto sanguinē suū
fudit ex magna sobrietate cōtra gulaz
⁊ hoc in coronatione. **F**ortassis em̄ in
flagellatione capiti pepercūt: qđ ne si/
ne speciali trāsiret afflictōe. cogitabāt
quō etiā illic eū punirent. **A**ū em̄ post
flagellatōem se reuestire vellent: conten
dūt impijssimi qđdam pilato dicētes. h
se regē fecit: vestiam⁹ eū ⁊ coronemus
moꝛe regio. **M**iseri ad plenū sibi illu
dere volebāt: añqꝫ eū morti traderent.
Et consentiēte aut iubente pilato cō/
gregauerūt ad hoc vniuersaz cohortē

¶ Deo
in pretoriū
proēs inter
magis ei ill
ram multū
exuentes: in
cundederū
terem in de
tū. ⁊ colloca
le. ⁊ pro dy
plecentes
nis p̄ciosis
aculei sunt
tratu) ⁊ in
mo rangs d
tegebat p̄ter
parre capiti
ad maxima
nem. **P**ro se
in manu etu
regnum qu
do se regem
se vacuum

Meditatio ferie septe.

in pretoriū vbi sedebat p̄ses z senatus:
vt oēs interessent tali spectaculo. et vt
magis ei illuderent in loco patētz co
ram multitudine. Et eū vix reuēstiu z
exuentes: induunt eū purpura: seu cir
cundederūt ei clemidam coccineā ve/
terem in derisum z pfusionis augmē/
tū. z collocant eū quasi sup solū rega
le. z pro dyademate seu corona regali
plectentes nō de auro argēto vl gēmi
nis p̄ciosis sed de spinis marinis (q̄z
aculei sunt valde accuti duri z pene/
tratuui) z imposuerūt capiti ei? tenerri
mo tanq̄ dyadema: q̄ totū caput eius
tegebat p̄ter faciez: imprimētes et oī
parte capiti sanctissimo aculeos istos
ad maximam eius penam et afflictio/
nem. Pro sceptro quoq̄ regali dederūt
in manu eius arundinem. designātes
regnum quod sibi vsurpauit (dicen/
do se regem) ad modum arundinis ef
se vacuum et infirmum. Deinde cum

signa talia adhibuissent: p̄tebāt genua corā eo: ac ironice z derisorie vt regē salutabāt illudendo dicentes **A**uerer iudeoz. Quasi dicāt: voluisti q̄dez regnare. sed nō p̄ualuisti. z hoc fecerūt: vt eoꝝ illusio respōderet iudeoꝝ accusationi z vt illuderet factis: sic illuserāt verbis z signis. **D**abāt ei alapas **I**n hoc illusionē suam magis despectiuam fecerūt: q̄ velut adorātes deū z salutātes regem: eū alapisauerūt. **A**t expuebāt in faciem ei⁹ tanq̄ in vilem p̄sonā z cōtempribilē. **Q**uā vili⁹ actus militis. **D**einde reaccipientes arūdinem d̄ manu ei⁹: cū ea reuerendū caput ei⁹ crudeliter feriūt. z ratōe doloris infligendi: vt aculei spinarū forti⁹ infigeretur capiti. z ratōe cōtemp̄. in signū vacuitatis. **N**on em̄ t̄m causa ledendi eū p puncturas spinarū et pictus baculi. sed etiā causa illudendi z vilificandi fecerūt. **N**am viles p̄sone baculis: sic

Ped
bestie: p̄cut
Dm bō vili
tūc fluit v
nas z collū
no iniquum
sus z nouiss
bis specie n
tuit. **I**ncir
sicut cruor fl
guineus cin
vt nō t̄m m
sanguine re
ascēdisse d̄ b
ie. **I**ciij. **Q**
um z vestim
torculari **Q**
loꝝ vident
q̄ de vtero
but: in t̄m f
quā questio
cular: calcau
cordis ama

Meditatio ferie sexte.

5

bestie: pcuti cōsueuerūt. quasi dicerēt.
D tu hō villis vt qd te regē facis. At
tūc fluunt vndiq; largiter p frontē ge/
nas z collū ihu: stille sanguinis cū spu/
tis iniquum. vt appareret quasi lepro/
sus z nouissim⁹ viroz. z sic vilis est n̄
hñs speciē neq; decorē. vt etiā sup pa/
tuit. Tūc g sanguis totū caput eius
sicut cruor flagellis extract⁹ z sudor sã
guineus tinxit oēs alias ptes corpis.
vt nō tm̄ man⁹ z pedes z lat⁹ dicamus
sanguine resp̄sa. s; tota veste ticta xp̄s
ascēdisse d̄ bozr vt impleret illd. Asa
ie. lxiij. Quare rubrū est induentū tu
um z vestimentū tuū sicut calcātū in
torculari **Q**ue q̄stio. fm̄ glo. fuit ange
loz videntū z mirantū q; corp⁹ xp̄i.
qd̄ de vtero virginali tm̄ candorē ha/
buit: in tm̄ fuit sanguie rubricatū. Ad
quā questioem ip̄e ibidē r̄ndet. Tor/
cular calcaui sol⁹ zc. Verne igit̄ eū cu;
cordis amaritudie in singulis suis af

fictionibus. qz oia sustinet que ipsi vo/
lunt quasi eoz fu⁹. z ad oia tacet qua
si mutus z maxime cerne eū: cuz caput
ei⁹ spinis plenū. arūidine gūiter z sepe
percutitur. quomodo depresso collo
patienter (cum dolore tñ magno) acer
bos ictus suscipit z patit. Et dicin de
notione cordis. Dñe ihu p hāc tuam
būiliatōem: confusionē: z afflictōez ro
go q̄tenus me velis in hac vita coroz/
nare grā tua: vt ipa me cuz sit in oibus
bonis agendis z a malis retrahendis
z viam dirigens salutis. vt tandē pos
sim venire ad coronā glie. ¶ Quinta
sanguinis effusio sc̄ta fuit ex magna
paup̄tate p̄tra auariciā in loco calua
rie. Data em̄ sententia vt crucifigeret̄
(que data fuit in publico) reduc̄it do
min⁹ intus z spoliat̄ seu eruit clamide
purpurea. q̄ fuit ab illis indurus: nu
do corā eis existēte. vir dat̄ sibi spaciū
vestiēdi se vestimētis suis. vt duc̄ ad

Med
mortē magis
ad locū calua
re depolita z a
io cūctis vidi
vesti⁹ interior
neribz flagellat
vestiū vna z
Ad hanc ei a
oia vulnera
q̄ in p̄mar
em̄ modica
in recē vultu
ter extrahat
in p̄ma vul
ra: eo āplioz
et̄ tā elegā
cruentatū z
appuit passi
bilis confusio
et alios) et
nisi person
simis: recti

Meditatio ferie septe.

mortē magis cognoscere. **U**t autē venit
ad locū caluatric portās crucez: cruce
deposita et adaptata: spoliatur vestibus
suis cunctis vidētibz cū magis dolore. **N**ā
vestis interior adherabat ei ipsa vul-
neribz flagelloz. **E**t fuit hec spoliatio
vestiū vna de portioribz afflictioibz dñi.
Ad hanc ei ablatōz renouata sūt in eo
oīa vulnera sua: et magis tūc cruciabat̃
q̃ in p̃maria et actuali flagellatiōe. **S**i
enī modica lana aut panniculus aliq̃s
in recēti vulnere p̃gelet: et inde p̃ violē-
ter extrahat̃: lōge maior sentit dolor: q̃
in p̃ma vulneris inflictiōe. et q̃ p̃la vulne-
ra: eo ap̃liora cruciam̃ta. **E**t tūc corp̃
ei⁹ tā elegāter formatū: apparuit totuz
cruentatū et linozibz repletū. **I**n h̃ enī
appuit passiōis ei⁹ ignominia et horri-
bilis confusio q̃ nudus (s̃m Ambro.
et alios) est crucifixus. quia hoc non
nisi personis abiectissimis fit et vilis-
simis: rectis fortassis tamen verēdis.

Sed innocentissim⁹ dñs totius ho/
nestat⁹ rex ⁊ amator pl⁹ cūctis scelerat⁹
p̄fundit. **U**n̄ verecūdia pl⁹ q̄ dici pōt
aiam virgineā cruciabat. **D**inc in p̄s
p̄pter te sustinui opprobriū ⁊ opuit cō/
fusio faciē meā. **E**t si cū nudabat ante
flagellatōez corā pauc⁹ pudicissimus
dñs nō modice afflictus est. **Q**uoma
gis nūc corā omī pp̄lo in cruce erigen
dus vltra nō reuestiend⁹. **E**t tūc p̄mo
eū mater sua p̄spexit sic cruentatum et
vulneratū. **Q**uant⁹ dolor ei⁹ fuit cū
eū sic aspexit afflictu⁹ ⁊ corā omī pp̄lo
nudatū vt dictū est etiā femoralib⁹. cre
do verbis explicari nō possit. **A**ccele/
rat igit⁹ mater ⁊ filio suo appropinquat ac
velo capitis sui eum cingit ⁊ velat. vt
vult ludolfus in de vita xp̄i. **I**n q̄n
ta amaritudine cū hoc fecit fuit aīa sua
Berne q̄ntum cōdoluit fili⁹ matri sibi
taliter cōpatienti. credo q̄ ambo p̄ba
facere nō potuerūt. **C**onsidera etiam

De
q̄ntus do
tioneratio
stes erui no
sic semp no
hend opus
non fuit er
gna fuit f
pice eius in
uus fuerit
de suo que
spicere po
mi ihu q̄ in
nimis vili
ciprocā ca
bus ex poli
ab oibus n
salutē meā
dū crucifixe
Setto fi
micicia p̄
afflictione
⁊ para esset

Meditatio. ferie septe.

Quāto dolor fuerit ipi dño in tali exui-
tione ratione noue coronatōis. qz ve-
stes exui non potuerāt nisi p caput. et
sic semp noua vulnera. Velū em extra-
bendo plus ledit qz infligendo Aut si
non fuit extracta p̄us corona. tūc ma-
gna fuit fa-cta cōmorio spinarū in ca-
pite eius infigarū. Quantū tūc excessi-
uus fuerit dolor ei? penset q̄libet i cor-
de suo que oīa mater illa mestissima cō-
spicere potuit Dic ḡ corde deuoto. O
mi ihu q̄ in nullo tibi ppter me (quem
nimis diligebas) pepcisti: da mihi re-
ciprocā caritatē. vt q̄ ante crucē vesti-
bus expoliari: nudari voluisti: fac me
ab oībus mūdānis rebus in q̄stum p̄
salutē meā sunt: denudari: q̄tenus nu-
dū crucifixū: z nudā crucē nud⁹ sequar

Sexto fudit sanguinē: et magna a-
fflicciónē. Hā cū crux in terra iaceret.
z pata esset (vt dicit Rudolfus) eripitur

filius de manibz matris furibūde: nō
sine magnis doloribz: gemitibz et suspi
rijs viriusqz ac nudus. et sic dilacera
tus sine pietate sup crucē pñciē. crude
luer expans⁹ et tract⁹: astrictissime hinc
de extēsus. Hic itē qz foramiā pñs se
cessit. et qz brachia et pedes xpī non po
terāt foramiā attingere: ideo ligas funi
bus in brachijs et pedibz: itē traxerac
dulces man⁹ et pedes ita atrociter extē
derūt non sine magno corpis cōpagū
qz fragore: qz oēs iuncture ossiū dinu
merari potuerūt. iuxta. ps. Et lic ma
nus vna: qz sinistra videt esse fm. Die
ro. cū magno dolore clauo affigit De
inde brachijs alterū ad foramē funibz
tenet: scdā man⁹ sili clauo annectit.
Post virūqz pedē in nexis vincul deor
sus trahūt et cōplicitis sup se inuicem
pedibus (vt ia z cōiter tenetur) tercius
clauū crudelissime perfigūt Vult bea
tus Anst. qz vno clauo ambo pedes p

figūtur. qd
nio insatiab
natus exco
natus fore
cellatos con
ter maiore
tūpter sup
rōez tū prop
ctōnem: que
cappodiam
ad plantar
stipiti pcla
pudicicia
supieet eff
des cācella
latos pfo
longū et la
maximis cr
qnter ex br
pus in cruc
vt dictum
hinc ampli
hec extēso

figuntur. qđ sic ostendit qđ in oĩbus pe
nis insatiabilis odij rabies q̄cquid pe
nalius excogitare poterat. egit: sed pe
nalius fore dinoscit̃ duos pedes can
cellatos configi clauo vno. tum prop
ter maiorem percussione violētiaꝝ
tū ppter supior̃ pedis latiorē vulnera
tōēz tū propter vtriusq̃ duriorē p̄fra
ctōnem: quoniam sic cācellatos pedes
(appodiamēto nullo supposito) vsq̃
ad plantarum rectificatōnem crucis
stipiti p̄clauerūt. Putanduz qđ dñm
pudicicie auctorez: cū dorso ten⁹ cruci
supiect⁹ esset. nature secreta celando. pe
des cācellasse. Arnifices qđ sic cācel
latoz p̄fodisse. Et sic totū corp⁹ dñi in
longū ⁊ latū extensuz trib⁹ horis cum
maximis cruciatib⁹ pepedit. Vñ p̄se
q̄nter ex h̄mōitēsiōne vulnera eius q̃
pus in exuuijs vestimentozum suoz:
(v̄dictum est sup̄a) renouata fuerūt
hinc amplius dilacerata sunt. Vnde
hec ex̄tēsiō mltū penosa fuit ⁊ maximū

dolore xpo intulit: q̄ oīa vulnera sua
magis ampliata fuerūt: sic videm⁹ quā/
do pellis aliq̄ p̄unz hñs foramē tendi
tur: mor foramē āpliat. Sic in xpo fa
ctū fuit cū nouo vtiq; dolore ⁊ multa
sanguinis effusione. Deinde attende
elevationem dñi iui sic ligno affixi de
terra: cū laborib⁹ magnis ⁊ clamorib⁹
factā: ppter corporis sui pōderositates. et
dimittūt cruce cū eo affixo in foueam
(cruci paratā) violenter ⁊ vno impetu
decidere vbi cōcussa sunt ⁊ supafflicta
oīa mēbra dñi etiā interiora nerui ⁊
cōpages ei⁹. sicut solēt ad corda straci
ti (si qñ cū baculo astātis: funis pcut
titur) cū maximo ⁊ q̄i intolerabili do
lore sentire. Vñ iterū lacerabant vul
nera manū ⁊ pedum ex pōderositate
corporis (vt dictū est) pfluxerūtq; copio
si rui sanguinis vndiq; ex illis mag
nis scissuris ⁊ fontib⁹ saluatoris. tūc
apie sunt vene fontis aquarū viuentiū

CDe
et effluit co
illo baliam
faciens pia
padili: fons
lupratis: co
uifus: p̄an
osifime flu
rā: peccata
in terra po
crucifixus
dñi ipm lig
rit eleuati
derositati
tis carne
tuit fieri: v
reuellarō il
cē ascēderi
deliter: p̄m
uatus: rōn
mēt sup v
in anterio
rib⁹ tra

Meditatio. serie septe.

et effluxit copiosissime preciosissimus
illud balsamum cunctorum penetrans et lique
faciens pia corda. Tunc erupit fons
padili: fons sanguinis Christi de loco vo
luptatis: corpe. scilicet domini per quatuor partes di
uisus: manuum pedumque fossuras. et copi
osissime fluens: irrigauit vniuersas ter
ras: peccata omnium abluendo. Siue autem
in terra posita cruce extensus fuerit
crucifixus (ut iam dictum est) et postmo
dum ipsum lignum taliter deo insignitum fue
rit eleuatum: quod non sine gradu dolore po
derositatis corporis laceratis et diuelli
tis carne et riuos in locis clauorum: po
tuit fieri: ut super patuit. Siue etiam: ut i
renellatōib⁹ brigitte legitur: per scalas cru
ce ascēderit. et a pluribus carnificibus cru
deliter peractis brachijs fuerit concla
uatus: totoque pondere corporis impri
mēte super vulnera manuum. alijs alijs
in anteriori parte positus crudeliter per
sibias trabes ad ima. sicem clamaue
D

rūt eum. Hoc ex euāgelica historia nō
declarat apte: vtq; em̄ modoz fieri po
tuit. In hac ḡ declauatōe: p̄fessione: ex
tensionez p̄ensione inter oīa q̄ pro no
bis p̄tulit: maxime doluit ⁊ p̄cipue in
pectore p̄pter disunctōez p̄ccioralium
ossūz ⁊ hic dolor rehemētiōz videtur
p̄pter p̄p̄inquitatē cordis. Quia em̄ ossa
illa videant̄ naturaliter ordinata pro
cordis ⁊ pulmonis p̄ectōe. nō potest
ip̄oz dissipatiō fieri absq; cordis maxi
ma passione: nec cessante miraculo. in
alio posset tal̄ violētia fieri absq; mor
te. Nec h̄busdaz deuotis p̄sonis legū
tura dñō reuelata. Itēz legit̄ quandā
sanctā ⁊ deuotissimā virginē dixisse q̄
passiones q̄s in corp̄e sustinuit filius
dei ⁊ hoīs pro n̄ra salute: nullus hoīz
ferre posset: q̄n̄ pluries si esset possibi
le moreret̄. Nam sicut amor quez gere
bat ⁊ gerit erga nos inestimabilis est:
sic passio que (solo amore inbēte p̄ter

⁊ cogente) p̄
bilis fuit. ⁊
rūz malicia
sed etiā m̄li
q̄ spine p̄f
ceretoz: vna
gerentur. si
maxim⁹ era
bat bec om̄
penas. quib
ret. Nec em̄
sis illi p̄pas
tissimi am̄
puenientia
ri. Vnde clau
amor. nec
amor. Quia
vnicū re
ram. Nec
in deuotio
Vnde dom
amaritud

Meditatio ferie septe.

et cogente) portabatur ab eo: inestima-
bilis fuit. et non tñ quātuz natura re-
rū: et malicia inferentius: potuit facere
sed etiā mltō plus. Quis em̄ crederet
q̄ spine pforarent os capitis vsq̄ ad
cerebrum: aut q̄ ossa iui hoīs disun-
gerentur. sicut in xp̄o contigit. Sz q̄
marim⁹ erat amor: ppter quē solū porta-
bat hec om̄ia: marinas etiā adinuēit
penas. quibz se nob̄ pfect⁹ demonstra-
ret. Nec em̄ fuit vna de p̄ncipalibz cau-
sis illi⁹ passionis: demonstratio scz p̄fec-
tissimi amoris quē habet ad nos qui
p̄uenientiori mō nō potui demōstra-
ri. Vñ clauī nō tenuerūt eū in cruce sz
amor. nec vires hoīm deuicerūt eū sz
amor. Quō aut̄ vicissent illuz: ad cui⁹
vnicū verbū omnes ceciderūt in ter-
ram. Nec predicta virgo. Dic igitur
in deuotione cum dolore cordis tui.
Mi domine ihesu tuas considerans
amaritudines in memetipso desitio.

Immenſas ergo tibi gr̃az refero actō
nes p̃ tā penali iſta ſanguis tui habū
dāt effuſiōe rogās hūiliter benigniſ
ſimū cor tuū: vt q̃ in cruce leuari z ſica
terra exaltari voluiſti: fac me q̃ſo a ter
renis affectibz ſubleuari z mēte celeſti
bus puerſari. z tuis vulneribz cōdolē/
do me immergere. ¶ **S**eptimo z vltimo
effudit ſanguinē ſuū benedictū dñs ie
ſus ex magna aſpitate ꝑ luxuriā i late
ris ſui ap̃tione. Tū eīm milites obten
ta licētia a pilato mitterent a iudeis.
vt crucifixis crura frangerēt vt ſic citi
us morerent z tollerent de patibulis
p̃pter feſtus. Cum magno q̃ ſtreptu et
furore veniētes. z vidētes latrones vi
uere: frangūt eis crura z occidunt. Ad
ih̃m aut̃ veniētes: q̃ iā mortu⁹ fuerat:
eo q̃ acerbiora ſupplicia q̃ latrones ꝑ
tulerat: vlt̃ forte añ alios ſuſpēſus fuit
vlt̃ quia p̃tatem aīaz ponendi habuit
nō fregerūt ei⁹ crura. vt ſcriptura iſte

De
remr. Sec
et. vnus m
imp̃z z ſup
ſir factus
accuſſimā
ſerabiliter
re gr̃adi ap
placeniā iu
crudelitas.
crudelitas
q̃s x̃po viu
uz vulnera
melia illa
nū pd̃je. q̃
verus: aqu
uit z prinu
tis. q̃d a fo
p̃ſuſuz inn
vite gr̃am.
viventibz ꝑ
in vitā eter
teris nō ſer

Deditatio ferie sexte.

retur. Sed tñ vt certificaret de morte
ei⁹ vnus militiū. Longin⁹ noie (tunc
impi⁹ et supbus: p⁹ ho puerus et mar
tir factus) porrigens lancē et hastam
accutissimā in lat⁹ dñi ihu dexterū mi
serabiliter et crudeliter defixit et vulne
re grādi apuit. Et hoc fecit iste ad cō/
placenciā iudeoz in q̄ patz eoz nimia
crudelitas. Crudelitati eniz sp̄ maior
crudelitas succedit. qz nō sanati p̄is
q̄s xp̄o viuenti infligerāt: etiā mortu⁹
uz vulnerare conati sunt. Sed cōu/
melia illa a iudeis illata: statim in sig/
nū pdiit. qz de corp̄o extincto sanguis
verus et aqua pura miraculose emana
uit et p̄tinuo effluit: vt precīū nr̄e salu
tis. qd̄ a fonte ihu scz cordis archano
pfusus inundaret sacramentū eccl̄ie ad
vite grām. p̄ferendā. essetq; iaz in xp̄o
viventib⁹ pocl'm fontis viui salientis
in vitā eternā. Et q̄ntis illud vuln⁹ la
teris nō senserit. cū corp⁹ mortuū fue/

rit. tñ p hoc ptumelie z cõuicia sibi in
ferebant. qz oēs ptumeliez crudelita/
tes illate mortuoz corpibus: reputā/
tur ac si uiuis inferrent. Item z si cor
pus mortuū erat: vixit tñ immortalis
deitas a corpemortuo nullaten⁹ sepa/
ta. Magna ȝ crudelitas fuit talem ac
tñ bñfactorem innocentē: tali morte
turpissima z penalissima occidere. Sz
maior feritas corp⁹ iā mortuū frustra
vulnerare. Deestabilior em̃ est spolia
tio mortuoz q̃ uiuoz. ppter qd̃ graui
us punit fm̃ leges: ira z mortuoz cor
poz vulneratio maioris feritatis est
indiciū. Sed licet ip̃e nō senserit: me/
stissima: tñ m̃ eius bñ sensit cuius fe/
licissima aīa z crudel̃ illa lanceatio tñc
transfixit: tñc ip̃a deficiēs z quasi mor
tua cecidit inter brachia magdalene i
terrā. Vides quotiēs isto die mortua
est: totiens certe quotiens videbat cō
tra filiū fieri nouitatem. Ecce iāz nūc

Tunc salu
ban callo vi
diuina
m̃ fecit in p
tanq̃ habu
ergo virgo
lecti colum
in summo
z lateris xp̃i
dū quem ti
misit. Et tu
ibit gladiu
fuit ip̃i bñ
in ipsum co
um transpo
tuam: quia
mortis: tua
pertransi
tando dolo
care sumus
non corrup
sed pxiolo

Meditatio fericlerice.

lancea salutis. perfidia populi repro/
bati casto vulnere in parietem carnis
ihu diuina miseratione prolata. foras
me fecit in petra et cauernā in maceria
tanq̃s habitaculū colūbinū. Exurge
ergo virgo beata: que sola es et vna di/
lecti columba formosa. esto edificans
in summo ore foraminis apti cordis
et lateris xp̃i tui. recipe dolorosum gla/
diū quem tibi symeon p̃pheta olim p̃/
misit. Et tuā: ait ip̃ius animā pertrā/
ibit gladius. Vere tuas ip̃ius: q̃a tua
fuit ip̃i b̃ndicti ihu m̃lto plus q̃s tui.
in ipsum totaliter per amoris incendi/
um transportata. Vere etiam ip̃ius
tuam: quia gladius diri supplicij iesu
mortis: tuam dilectissimam animam
pertransiuit. totam se in suos trāspor/
tando. dolores. Dic contemplantē q̃s
care sumus redempti et q̃s preciose lori
non corruptibilibus auro et argento.
sed precioso cbr̃sti ihesu sanguine.

Dic ergo cum beato augusti. **R**ogo te
dñe p illa salutifera vulnera tua q pas
sus es p salute nr̃a in cruce. ex qbus e/
manauit ille p̃ciosus sanguis quo su/
mus redēpti: vulnera hāc aīam meaz
peccatrice p qua etiā mori dignat⁹ es
vulnera cā igneoꝝ potētissimote lo tue
potētissime caritatis. **C**ōfige cor me
uz iaculo tui amoris: vt dicat tibi aīa
mea. **C**aritate tua vulnerata sum: ita
vt ex ipso amoris tui vulnere: vberime
fluāt lachryme die ac nocte. p̃cute ob/
secro dñe hāc durissimā mentē meaz
valida cuspide pie dilectōis: vt altius
ad intima penetret p̃tute potēte. **D**ec
aug⁹. **V**ulnera queso cor meū lancea
caritatis: vt tuis dign⁹ efficiar sacramē
tis: q de tuo sanctissimo latere nob p/
fluxerūt. **I**n apertura lateris tui dñe a
peruisti electis tuis ianuam vite. **D**ec
porta tua dñe. **I**usti intrabūt in eam
Noli dñe queso iniquitatū meaz recor

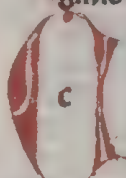
Amen

dari vt p̃p
istū: quē pec
nidisti. p̃p
listarigilan
ret lat⁹ ei⁹ p
aliqd aliud
q̃damodo h
sacramēta e
pauerit sine
Cultra
quis co
C
c
te
p
an istos corp
quō putas e
matōem fige
moris tanq
rā memem s
guraue: vt m

Lamentatio marie p̄tra arma xp̄i.

darī vt p̄pter eas mihi claudas aditūz
istū: quē peccatorib⁹ ⁊ penitentib⁹ pro
uidisti. p̄pterea (s̄m augusti.) euange/
listarigilanti p̄bo vsus est. vt nō dice
ret lat⁹ ei⁹ pcussit: aut vulnerauit: aut
aliqd aliud. sed apuit: vt innuat q̄ ibi
q̄damodo hostiū vite apertū ē. qz in d̄
sacramēta ecclie vt sup̄ dictū est ema/
nauerūt: sine q̄b⁹ ad verā vitā nō intrat.

Pulcra lamentatio beate vir
ginis contra arma christi.

Consumato passiōis xp̄i a/
gone cū ip̄a mat̄ sup̄ morte
vni geniti sui videret celūz
terrāqz lugere: ⁊ dolorosum
piaculū fugere: corp̄is ihu
aū s̄tos corpales aspectus attenderet:
quō putas eā affectā similez in se for/
matōem figere. Vere em̄ ip̄m exēplar
mortis tanq̄s sigillatiua impressio to/
tā mentem s̄gineaz sculprura simili fi
guraui: vt merito dicat. Ihus matrē

afficiens. i. ad se faciens. quia totā eā
in sue mortis similitudinē trāsforma
uit. **Q**uātis dolorū stimulis cōrue/
batur mater corp⁹ dilecti filij in cruce
pendere. et q̄si horrore mortis filij: in/
strumenta ip̄a inscruentia: crucem: cla/
uos: spinas ⁊ lanceā: potuit querulo/
sa pietate de temeritate arguere. ⁊ sibi
irrogatas iniurias i ipsa insensibilia
instrumenta: lamentatione retorques
re deuota: **Q**uasi dicat virgo loquēs
ad crucem. **Q** dura crux ⁊ crudelis in
tū auctorem. qua audacia meū dilec
tissimū filiū dei viuū ⁊ eternū au
des sup̄ tuā rigiditatem austeraz ⁊ du
ram sic crudeli extensione protrahere.
⁊ clauis ferreis tibi sic crudeliter alli
gari. **Q** vos clauis creature illius q̄ ve
stris vulnerib⁹ moritur. quo temerita
tis ansu dilectissimā amantissimi mei
filij carnez spiritus sancto cōceptam sic
atrociter perfodiendo diuellitis: **Q**

Lamentati

lancea que e
ri callo vuln
nati mei: for
uernā in m
horribiliē t
uz exercuiss
rus fabrica
minie debui
create. vt vi
Lur dure c
non eliqua
An non a
aculus opi
stinendo co
pides natu
sup filij me
nec videren
crudelitate
sem: nisi qu
uo in dilect
spernere vo
sanguine m

Lamentatio Marie cōtra arma xpi.

lancea que ex perfida populi reproba
ri casso vulnere in parietes carnis ihu
nati mei: foramen fecisti in petra ⁊ ca/
uernā in maceria. cur tuā acuitatez tā
horribilis tāq; tirānice in mortuū me
u; exercuisti nō tu? extitit inimic⁹ s; ve
rus fabricator. hic cor ei? ⁊ lat⁹ pforare
minie debuisti. Et vos spine nō fuistis
create. vi vñ caput pūgeret auctoris.
Cur dure create vrāz innatā duriciāz
non eliquastis vestri timore auctoris
An non aduertistis solem horrere pi
acutuz opis vestri: Terrā tremere su/
stinendo tormentū illati supplicij. La
pides naturali cōditōe vob duriores
sup filij mei dolore pscindi. Certe vos
nec videre: nec noiari: audire (vñ ipsa
crudelitate impediēte) vl' tenuiter pos
sem: nisi quia vos totaliter filius me
us in dulcorē sui humoris puertit: vt
spernere vos non possim: sanguis de
sanguine meo. ⁊ caro de carne mea.

Ipse em̃ dilectissim⁹ fili⁹ me⁹. vos na-
tura siluestres et duras: in sui corpis
plātavit deliciosissima padiso. Et vos
sui sanguinis sic humectauit irriguo
vt nō iam alius cibus plus mihi pla-
ceat q̃ ṽra deglutire acumina: et vos i-
figere cordi meo. Et tu crux attestatu-
re. si ad me pietate pmota mitti velles
et rigore tue natiuitas inflectere. vt mi-
hi inclina: me pmitteres meū dilectū
filiū amplexari: iam tuaz iniuriarum
oblita: pacē tecū cōponerem. mente de-
uota. Amen

Deuota disputatōem beate virgis
cū cruce: quā quidaz deuot⁹ p̃teruit
hic ex deuotōe inserādz eē decreui
Cruce dura qd fecisti. Vultū
o certe p̃sumpsisti. Christū deū
suscepisti. Qui creauit om̃ia.
O crux redde mihi filiū. Totū meuz
solariū. Nam nō expecto aliū. Sicut
scripture predicāt. O crux apte respi

Disputat

ce Vide tra-

gere. Dec

Ratio

O tibi

teneo. Huc

dū a morte

nature. Ju

vinū illo i

Nors ē

est laboris-

O p̃ter q̃ n

navit. D

Propter h

ordinat.

sp̃us dei fil

Fecit ad co

ue filia. V

ne p̃p̃entis

uat. Per

Paradisus

rauit. Resu

Ratio

Disputatio Marie cum cruce

ce Uide fraz tremere Solē lumē clau-
dere. Hec xp̄um deū nunciāt.

Rñsio crucis ad btām virginē
Q tibi ego m̄deo. q̄ p mūdo ihm
teneo. Hūc tibi nō restituo. Ut mun-
dū a morte redimat. Hec est certeler
nature. Jugum gēgeniture. Om̄es
vinūt isto iure. Ut mors oēs recipiat

Hors ē quies viatoris. Finis oīs
est laboris. Per mortē corp⁹ redēptor
O p̄ter q̄ trāseat. **D**eus mortē ordi-
nauit. Mundum mortē subiugauit.
Propter hoc ip̄e gustauit. Dō r alijs
ordinauit. **N**ihil cōuenienti⁹. Quā
xp̄us dei fili⁹. Patri succurrit penit⁹.

Hecū ad celū, puebat. **V**irgo tu e-
ue filia. Matrē dānatā libera. Sol-
ue sp̄ennis vinclā. Hūc nō te laude f-
uat. **P**er hec mundus te laudabit.
Paradisus exultabit. Adā xp̄us libe-
rauit. Resurrexit die tertia.

Rñsio virginis ad crucem

Cruc tua verba audio. Nō tamē
dolore careo. Iesuz pēdere video. In
ter latrones viliter.

Responsio crucis ad virginez.
In me deus se hūiliauit. Propter
me celum lenificauit. Et infernus spo
liauit. Christus agens humiliter.

Sum scala celi ordinata. Sū xpi
morte cōsecrata. A deoq; pdestinata.
Vexilluz suz victorie. **D**ebes ergo
tu gaudere. Nō debes mūdo inuide
re. Sic p mortem subuenire Voluit
eis rex glorie. **M**undus debet hāc
amare. Et deuote salutare. Se mihi
corum inclinare. **P**ro xpi amicitia

Rēsio pacificare xginis cū cruce.
Pacem simul babeam? Amplius nō
piendam? Deo cūcta cōmittam? Qui
sit laus et glia. **M**ortē iaz non time
am? Crucē oēs diligam? Deuote do
cuiam? Lum dei reuerentia. Amen.

Deditatio prima diei sabbati de

Deditio
compa

lebzare: ba
gladiop qd
primū acc
pnerū ihm
spūscō ipr
uū. et premi
Mūc dimi
ri dicit. Et
bit gladi? I
um doloris
lis potest. v
re. Quis d
gnouit ex
prouenire.
lm expam
tra qdredi

Meditatio pma diei Sabbati.

compassione Marie virginis

Jes sabbati specialiter cō
secratus est marie virgini.

Uñ si non legitimū habes
as impedimentuz: decet in
ei⁹ honorem missaz deuote ce
lebrare: habita piter tūc meoria dñqz
gladioz qz singulari⁹ ppressa inuenit^r

Primū accepit ex pphetia symeonis q
pnerū ihm oblatū in templū repletus
spūscō ipm eē saluatozē mūdi cogno
uit. 7 premisso pconio (qđ in cantico.
Nūc dimittis exprimis) ad matrē pue
ri dicit. Et tuam ipius aīam ptransi
bit gladi⁹ In q̄ verbo intellexit gladi
um doloris: eo q̄ null⁹ gladi⁹ materia
lis potest. vsqz ad animam pertransio
re. Quis doloris magnitudinem cog
nouit ex nulla alia causa nisi a filio
prouenire. Et ideo ad prophetiam il
lrm expauit stupore rebenienti et vl
tra qđ credi potest. Ex tūc em̄ cor mñis

eodem spū plenū: intellexit qz filiū suū
vr p nob mortē despectissimā suscipe
rer: generauit. **U**n quotiēs cū post in
spiceret gemens suspirabat: memor p
phetie: quā cōplendā suo tpe minime
dubitauit. **D**ic cōtemplare quō gladi
us iste doloris. nō vno die tm aut tri/
bus. sed vsqz in diem resurrectōis fili
miserabilis z qsi sine intermissiōe ipaz
cruciabat **S**pecialius aut tūc quādo
membra ei⁹ tenera lauando aut aliter
tāgeret z tractarz **U**n z dicere poterat
Deu me si qū sanctissimoz mēbroz
istoz ptritōnem corā videre cōtingat.
Sed forsitan dulcis z vnicus fili⁹ me
us hanc suā mecū faciet miscōiam. et
auferet a me aiām ne videre cogar cor
dis mei immēsū hūc dolorē: mortē
scz eius turpissimā. imo si sic placituz
esset in p̄spectu dñi. mortē meaz añ ei⁹
passionē: pre cūctis delicijs mūdi hu/
ius z bonorib⁹ desiderare. **S**cōm

Medita
gladium m
filiū per tri
annoz esset
parentib⁹ in
qdem locu
rex regū z d
nere. sed nō
sum est in lu
mansit puer
miratu. **P**a
sum ibat. **Z**
pre deuotiō
cū illis vñ
de vita xpi.
vbi hospita
dñi ipm ioh
disse credeb
cū lachrimis
ransero circū
iostph cū fle
tūc nō muen
teratūmpc c

Meditatio p̄ma diei Sabbati

gladium maria suscepit in ammissiōe
filij per tridui. Tū em̄ dñs ih̄us iam
annor̄ esset duodecim ⁊ ascenderet cū
parentibz in iherl̄m ad diem festū: qđ
qđdem iocundū valde fuit marie: vt scz
rex regū ⁊ dñs dñantiū secū esset in iti
nere. sed nō multū post: gaudiū h̄ ver
sum est in luctū. qñ recedentibz illis re
mansit puer ibi: putantes eū esse in co
mitatu. Nam viri seorsuz ⁊ fem̄e seors
sum ibāt. Dicem̄ mos antiquus erat
p̄re deuotiōe meli⁹ fūada. Pueri vero
cū illis r̄l̄ istis ire poterāt. Audol. in
de vita xp̄i. Tū sero venissent ad locū
vbi hospitari debeāt p̄mo die videns
dñā ip̄m ioseph sū puerē qz cū eo redi
disse credebat: dolore reher̄iti p̄cussa:
cū lachrimis p̄ domos q̄p̄ deceter pote
rat: sero circūibat: de puero q̄rebat: et
ioseph cū fletu sequebat̄. Puerō autē
tūc nō inuento: q̄lem q̄terem tūc h̄re po
terāt: inipe cogita: ⁊ marie mater q̄ ip̄z

A

artius diligebat: nec cōsolari poterat.
Quid em̄ erat p̄dere ih̄m? p̄spice bene
ip̄am ⁊ vehementer ei cōpatere. q̄a in
maḡ angustia fuit tūc aīa sua. Nunq̄
ex quo nata est v̄sq̄ tūc in tāta fuit. Nō
ḡ turbemur q̄n̄ tribulatōez habemus
cū etiā matri sue amātissime nō peper
cit dñs. Tandē dñā in camerā se con
cludēs ⁊ ad oratōem ⁊ plancitū se puer
tēs: p̄ totā noctem illā ⁊ sequentes an
gustia bat sup̄ dilecto filio suo. **De** di
ligēter cogita ⁊ recogita: q̄ntis vulne
ribus ⁊ cruciatibz cor virgis tūc fauci
atū fuerit: que suspiria: q̄ lam̄ta: q̄s an
xietates ptulerit: cū tanto tpe quesitū
filiū non inuenerit. Iaz experiri cepit
q̄lis esset futurus dolor ei? de quo pre
dixit ei symeon. Nesciebat p̄go q̄d age
ret. q̄ thesaurū sibi pie a deo cōmissus
pdiderat. **Uñ** lamentabiliter poterat
dicere illud Gen̄. Puer non cōparetz
ego quo ibo? **Cō**sidera hic q̄ b̄tā p̄go

De di
de terra sua
sain tanta
perdidit. sz
ip̄m amiserit
iesus sepe i
p̄spirare p̄
gno labore
in hiernsalem
cere illud **L**
aīa mea: que
cet inter co
ergo eundo
bo ciuitate
raz quē dili
duum ammi
nerunt eum
uoto et sanc
crine sacre d
tes cū in me
valde p̄pter r
tale fecerat **Z**
exillarata: de

Meditatio p^{ma} diei Sabbati.

de terra sua expulsa et in egyptū fuga-
ta: in tanta tribulatiōe posita filiū nō
perdidit. s; postq̃ ad festiuitates iuit:
ipm amisit: p quod datur intelligi: q̃
iesus sepe in aduersitate custodit et in
psperitate pditur. Postq̃ ergo cū ma-
gno labore et lachrimis plrimis: redijt
in hierusalez querēdo ipm: potuit di-
cere illud **Lan. ij.** Quesiui quē diligit
aia mea: quesui illū et non inueni: scili-
cet inter cognatos et notos. Surgaz
ergo eundo de loco ad locum et circūi-
bo ciuitatem p vicos et plateas. et que-
raz quē diligit anima mea. Et post tri-
duum ammissionis (vt dictū est) inue-
nerunt eum in templo: in loco vtiq; d-
uoto et sancto nō alibi. sed in loco do-
ctrine sacre deputato et oratiōi. et viden-
tes eū in medio doctorū: amirati sunt
valde ppter rei inexpientiā: quia nūq̃
tale fecerat **Mater** at ei⁹ q̃i reuiuiscēs
exhilarata: deo gratias egit immensas.

At puer iesus videns matrē: venit ad
eā: quē ip̄a suscipiens ⁊ dulciter oscu-
lans: ac deinde respiciēs in faciē ei⁹ de-
corā dixit. fili qđ fecisti nob̄ sic. Greg.
Maria maternis affecta viscerib⁹: qđ
cū lamentis inq̄sītōz dolorosaz: oñdit
⁊ oīa sicut mater fiducialiter ⁊ hūiliter
⁊ affectuose exp̄mit dicens. fili qđ feci-
sti zc. que fuit pia de ei⁹ absentia ⁊ que-
stio. Ecce pater tu⁹ ⁊ ego dolētes: scz d̄
amissione et absentia tua: querebas-
mus te. cui⁹ p̄ntia est nob̄ dulcissima
Quib⁹ respondit. nō eras perādō s̄ in-
struendo. Quid est qđ me querebatis
scz inter cognatos ⁊ notos: cū potius
deberetis me querere in tēplo qđ ē do-
mus p̄ris mei: ideo subiūxit: nescieba-
tis qđ in his que p̄ris mei sunt oportz
me esse. Et nota qđ istud fuit p̄mū ver-
buz qđ ab ore saluatoris plātū eē legi-
tur. In qđ suā diuinitatē expressit. ⁊ fu-
ictante altitudinis. qđ maria ⁊ ioseph

Medita
ipm non in
leticia nō ad
restitūem ⁊
reth. ⁊ erat s̄
in exēplo re-
mittere. ⁊ mi-
cere pueniat
ria in singula
tus hui⁹ mū-
tes suos tam
t̄ps subtrah
strā illud fa-
cū nos p̄per
varias tribu
arguit ⁊ cast
in salutē aīa
bac amissiō
pulcre ⁊ alte
li. ca. vij. de
multas p̄fu
⁊ pulcerrime
um accepit

Deditatio pma diei Sabbati

ipm non intellexerūt. Vel pre nimia
leticia nō aduerterūt. **I**pse xpo ad mris
reqsitiōem z volūtātē redijt cū ill' naza
reth. z erat subdit' illis **N**ōdens nob
in exēplo vt interdū bona maiora om
mittere. z miora p bono obediētie fa
cere pueniat. **A**t his g eligatur paciē
tia in singularē amicā hoc tpe incola
tus hui' mūdi **S**i enī dñs ihs paren
tes suos tam iustos tā scōs **N**e eis ad
tps subtrahēdo sic tribulauit: ad no
strā illud faciū eruditōem credam': vt
cū nos ppter peccata nrā plurima: per
varias tribulatiōes (tanq' filios q's h
arguit z castigat) pbauerit: patientiā
in salutē aīaz nostrarū discamus. **D**e
hac amissione z reinuentōe pueri ihu
pulcre z alte loq̃tur. **A**bertin' in scōo
li. ca. vij. de arbore vite crucifixi iesu:
multas pfundas questiones mouēs
z pulcerrime soluēs. **T**ercii gladi
um accepit maria in filiū sui captione.

Euz em̄ beatus iohānes socius suum
petrū post trinā negatōez mgrī de do
mo cayphe abeunrē z amare flentē am
miserat: timēs ne forte sibi similia eue
nirēt: etiā ipse recessit z venit nocte illa
in domū suam in q̄ forsitan maria ma
ter dñi cū matre iohānis (que soror do
mine erat) et alijs mulieribz manebat.
Uel (vt alijs dicūt) iohes dimisso dño
iesu in domo cayphe: cucurrit versus
berthaniāz ad domū magdalene vbi ꝑ
go remāserat: qñ xpus cū discipulis ve
nit hierlm ad cenā faciendā. z ibi cla
mās ad hostiū a virgine orāte: tremēte
z attonita audit⁹ est. Aduocauit moꝝ
magdalenā dicens. Surge filia: z audi
amus qd nob de filio meo significat.
Inromissus iohānes eiulās flens z
lachrimās dicit. heu me venerāda ma
ter: q̄ durus tibi nūcius venio. **E**t cū
presingultibz vix loqui valeret: inters
rogabat a ꝑgine cōlachimātē. **U**bi

2 Dedita

est fili⁹ meus
actū est de fili
interfecerū
mū. **E**t ioh
dū mortu⁹ e
nū z mgrī
tradidit eū
nistrī cōpre
tū ac vincitū
Aliis utqz n
debere mor
factū est ruc
dolore reple
dium symeo
tauerat) cu
trocus sen
spiritu cogn
cap⁹ fuerat
bilis lamen
iohannē: m
bus. hiera
ne veniens

Meditatio p̄ma diei Sabbati

est fili⁹ meus? ubi est iesus me⁹? Quid
actū est de filio? vinit adhuc: an iudei
interfecerūt euz? Deu me dolentē ni/
mū. Et iohānes rīdere poterat. Mō
dū mortu⁹ est sed iudas scarioth dōmi
nū z mgr̄m vendidit inimicis suis: et
tradidit eū nocte ista iudeis: quoz mi
nistri cōprehenderūt illū: z captū liga
tū ac vinctū duxerūt in domū cayphe
Asserūtq; neq; illi pharisei et scribe eū
debere morti adiudicari. Q̄s geli dū
factū est tūc cor illud virginē: q̄nto ve
dolore repleta fuit aīa eius? Tūc gla
dium symeonis (quē tot annis expec
tauerat) euz magna cordis tristitia a
trocius sensit. Alij dicunt q; maria in
spiritu cognouerat: quādo et quomō
capt⁹ fuerat. Que statim cum inestīa
bili lamento fletu z plancu exiuit euz
iohanne: magdalena z alijs comitaci/
bus. hierusalem festina petens: z ma
ne veniens vsq; ad domū pōtificis (ubi

multitudinē congregatā inuenit: qm̄
ad pilatū ih̄us mittendus erat) tēpta
bat ad filiū p̄perare: sed nō p̄mittebat.
Tūc clamare potuit altisona voce: fi
li mi ih̄u: ih̄u fili mi: vbi es dilectissime
fili. vbi te inuenias? Quis te cepit: cur
te mihi abstulerunt benignissime fili?
Et similia poterat dicere. Et dū vide
ret armatos iudeos atq; gētiles domū
cayphe intrare & exire (q̄ oēs tanq̄ lu
pirapaces in agnū mātuerissimū seu i
ebāt) multiplicabat dolor ip̄i? nimis
Et dū sic angustiatā staret: mox edu
cūt dñm ih̄m hñtem man⁹ retro colli
gatas: quasi fur esset et latro in medio
armatorū: q̄s antez retro habuit: a dex
teris & a sinistris p̄pter meritū cōis vul
gi: q̄s summi sacerdotes & p̄ncipes mē
tū timebāt. Et cū ip̄a mestissima ma
ter (cū his q̄ secūt erāt) videret sic liga
tū: afflictū: sp̄utū: ab oībus despectū
a discipulis derelictū: ac oīni solatioz

Meditatio

antilio dest
accusantes: s
tera tāta m
liū duci ad
iniqui. & cō
fuerit dolor
posset dici. v
vidēs matrē
tantē in tāto
& adangeba
ebatē q̄ p
aiea corpe
erat amor v
lor cōpassion
q̄ nunq̄ in
tenlior fueri
bet cēp̄tris
virgine sola
nonit) vbiq
angustia. J
magnus va
forlian aue

Meditatio p̄ma dici Sabbati

auxilio destitutū: non loquēte: nō se
excusante: sic virupabiliter et enormi
ter a tāta mltitudine armatoꝝ crude/
liū duci ad sistendū tribunali iudicis
iniqui. et cōdemnandū morti: quanto
fuerit dolore et amaritudine repletū
posset dici. vel fmōe explicari. Dñs autē
vidēs matrē et forte audiēs eā sic lamē
tantē in tāto dolore valde dolebat ipse
et adangebatur angustia mētis sue. Fce
batur em̄ q̄ pro ipso vsq; ad emiſſione
aīe corpore dolebat. Nam q̄nto int̄ eos
erat amor vehemētiꝝ: tāto vtriusq; do
lor cōpassionis intensior. Cōstat autē
q̄ nunq̄ inter matrē filiū maior et in
tensior fuerit dilectio. Amor em̄ q̄ de
bet eē patris et matris ad filiū: erat in
virgine sola. Et hoc sciens dñs (q̄ oīa
nouit) ubiq; ei multiplicabat dolor et
angustia. In illo ḡ mutuo conspectu
magnus valde dolor fuit vtriusq;. Vt
fortē an auertit vultū suū spūis iude et

orum totū maculatū: ne plus augeret
matris dolorē. qđ vtiq; etiā sine viriuf
q; speciali miseria nō fuit. **Q**uartum
tūc gladiū mater dolorosa accepit qui
aiam pginis pertrāsiuit: qñ iuxta cru
cem filio in ea pendēte sterit et eū pmo
intuita fuit tā miseret crudeliter expā
sum et laceratū et oibus vestib; spolia
tū et manib; pedib; pfossuz et totū san
guine pfusuz nolēs deferere morientē
quē viuū añ nunq; reliqrat. et qz ei nō
dabat mori cū filio: saltē oculos habe
bat fixos i eo suspēso: imo i cruce dñi
mūdi: regia celi cū filio affixa stabat: fi
lius em̄ in corpe sparsa: ipa pō in anīa
omīa illi vulnera habuit vnita. **Q**q
miserabilis intuit? et aspect? intolera
bilis vñ dolor inexplicabil? nō īmeri
to aiām ei? ptrāsiuit: nec soluz ex intui
tu. sed etiā ex auditu. cū audiret hīcin
de blasphemātes: ac filiū sub sñātes
atq; dicētes. **M**ach q̄ destruis templū

Deditat

et in tri duor
scende de cr
pferentes.
crūssima lam
mi aie mee d
aūt gladius
ne acutissim
sibus in vte
ui: quē torie
nis inuoluit
morosis an
ra meaz ofē
que de te sus
merore et lug
cēs. **A**ue gr
sunt in ve
tua natiuita
cum plangu
sepe venie nre
adorantes. **A**
Migra p m
cis cōuerati

Meditatio pma diei Sabbati

z in triduo reedificas. si fili⁹ deies des-
cende de cruce. z alia mltā in derisuz
pferentes. **U**n poterat virgo illa san-
ctissima lamentabiliter dicere. **O** fili
mi aīe mee olim solator⁹ gaudiū: nūc
aūt gladius penetrabilior omī mucro-
ne acutissimo. **F**ili mi quē nouē men-
sibus in vtero tenui: quē puo lacie pa-
ui: quē totiens infantem z paruulū pā-
nis inuolui: incunabulis reposui: z a-
morosis amplexib⁹ strinxi inter vbera
mea: z osculata sum vbi sunt gaudia
que de te suscepit: cōuersa sunt mihi in
merorē z luctū. **U**bi gabriel mihi di-
cēs. **A**ue grā plena: **O**mnia conuersa
sunt in ve ve. **U**bi angeli cantātes in
tua natiuitate. **I**am sol z omnia me-
cum plangunt. **U**bi pastores ad pre-
sepe venientes: vbi reges oriētales te
adorantes. **E**cce omēs te blasphemāt
Ubi grā p trigintatres ānos tua dul-
cis cōuersatio z iocūda familiaritas:

D q̄ infelix fetā ē mibi ⁊ tibi dies ista
Deu me miserā. Acce iaz morieris et
nihil mibi dicis: ⁊ qd faciā ego sine te
filio meo? Quo diuertam? Ad quem
pfugiā? Tu mibi pat: tu frater. tu mi
bi blandidus fili'eras. Tu me diui
ciē tu delitie: tu mea gl'ia. **D** me deso/
larā que tm̄ filiū in cruce video defice
re. **D** amātissime fili loq̄re matri tue:
loquere vt audiā vocē tuā. **N**on dene
ges mibi qd postulo **A**randi me ⁊ ver
bo tuo psolare: ne deficiā in hac tribu
laciōe. **D** fili mi lumen oclorū meorū
pdescendisti latroni misericorditer lo
quēs ei? **A**cquiesce itaq̄ voto matris
tue. ⁊ dic mibi qd factura sum ⁊ cui me
orphanā reliqs. **L**atroni padisum p
misisti bodie: ⁊ mibi nisi tu e mestissi/
me nullā psolatiōez tribuis. **J**udeis
pius pro qbus orasti et latroni: mibi
durus. **H**is vel silibus q̄relis pulsa/
bat tristissima mater aures afflictissi/

Pedita
mi filiū sui: q
ebat in m
ris: quā len
dis vsq̄ ca
Berlon. in
Quid sibi v
lectā marre
De cruce lat
diēte em̄ ma
ante (qm̄ p
aiam eius)
die meū cr
ibū ⁊ vbi er
nonne vidi
nō nec cogno
eius ⁊ aiā
D vere terri
lios hoim.
credidisset
ad glie par
maris reli
go rpe post

Deditatio pma diei Sabbati

Mi filiū suū: qui nō minorē penā experī
ebatur in mēte ppter teneritudinē ma
tris: quā sentiebat in corpore a plāta pe
dis vsq; capitis verticem vulnerato.
Berson. in q. tracta. super magnificat
Quid sibi vult q; vnā suam vnice di
lectā matrē sustulit in p̄solabilem. qñ
de cruce latronē p̄tinus p̄solabat. **A**
diēte em̄ matrē et incōsolabiliter anti
ante (qm̄ p̄rāstierat doloris gladius
aiam eius) **D**ixit. Amen dico tibi ho
die mecū eris in paradiso. **O** mirissime
ihū z vbierat mater tua **N**onne p̄ns
nonne vidisti z audiūisti lamentantē
nōne cognouisti dolorē ingentem cor
eius z aiam secātem? **Q**ur nō p̄solaris
O vere terribilis in cōsilijs de⁹ sup fi/
lios hoīm. **Q**uis ē estimasset? **Q**uis
credidisset? **Q**uis sperasset? **A**ssumit
ad gl̄ie paradysum aīa latronis. z aīa
matris reliquit ad lamentū. **Q**ui lon
go tpe post patet ingressus ad idē filiū

regnū. Potuit inuidiā sibi facere glo
rificar⁹ ipe latro: si non fecisset eā cari/
tas vnū cor z vnā aīam cū eo. Suasit
eadē caritas (querēs que dei sunt) ha
bere vitā in patiētiā ppter electos dei:
p se z ex se docendos de mysterijs p̄e fi
dei: vt p̄prios filios q̄s tē sub cruce cū
marino dolore z amaritudine genuit
vt i verbo seq̄nti mistice sp̄s sc̄o dictā
te declarā. Audi em̄ qd dixerit matri
sue taliter lamentanti aliqliter conso
lando z p̄mendādo eā dilecto discipu
lo iuxta crucē stāti: in q̄ quis xp̄ianus
venit intelligend⁹. vt sup̄ patuit. In/
q̄t em̄. Mulier ecce fili⁹ tuus. Et q̄uis
aliql̄ez p̄solatōez in illa cōmendatōne
debuit accipere: fuerunt tñ oīa viscera
ei⁹ cōmota. z si ad huc q̄c̄q̄ sensibilitas
tis z viriū in ip̄a manebat. hoc totū
immerferat amaritudo: ad illaz ei⁹ vo
cē qua sic loquēs de cruce valescēcit ei.
dans sibi iohem p se z vocādo eā m̄lic

Meditatio

tem nō m
gnus flet⁹
iosep⁹ q̄ f
nū sudorē
bus orb: la
passionis p
innocēter
figentiū ma
gladius p̄m
suā z p̄ting
sp̄s. Du
cōmutatio
osissimam
tio: q̄n z no
pectora: sol
pl⁹ aut̄ aux
cum vrgē
imminente
re valido z l
ad quod lib
meditatione
doloris gla

Meditatio pma diei Sabbati

rem nō matrez. **Q**ntum lamentū ē
q̄ntus flet⁹ in ip̄a incunauit. **D**ic
ioseph⁹ q̄ fletus sub cruce ad sangui/
neū sudorē se extrēdebat: z in mltis pti/
bus orb: sanguis d̄ celo fluxit in hora
passionis xp̄i. in signū q̄ sanguis ei⁹
innocēter effusus req̄rēt a nobz cruci/
figentiū manibz. **B**erñ. **A**n non pl⁹ q̄
gladius fmo ille: reuera p̄trāsīs aīaz
suā z p̄tingēs vsqz ad diuisionē anie z
spūs. **M**ulier ecce filius tu⁹. **Q**lis
cōmutatio. **Q**uomō non suaz affectu
osissimam aīam pertransiuit hec audi/
tio: qñ z nostra (licet saxeā licz ferrea)
pectora: sola recordatio scindit. **A**m/
pli⁹ aut̄ auxit dolorem faginei cordis.
cum vrgente dolore z mortis articulo
imminente. audiret filium cuz clamo/
re valido z lachrimis expirantem. **E**t
ad quodlibet verbz quod post ei⁹ cō/
mēdationem in cruce ptulit. cor eius
doloris gladius transfixit. videlicet:

Aum ad patrē se clamaret derelictum
Lū in indicibili pena sua siure se dice
bat. Et tandē q̄ntum dolores senserit
post expiratōem in lanceatione fidei
anime cōmitto contēplandū. De qua
iterū. Bern. Vire tua; mater aīam (o
beata) gladius ptrāsiuit. Aliaq̄ non
tuā ptrāsiens nisi carnē filij tui peni
traret. Et q̄dem postq̄ emisit sp̄m tu?
ille ih̄s: oim quidē: sed specialiter tu?
ip̄ius plane non attigit aīaz crudelis
lācea q̄ ip̄i (nec mortuo parcēs) cui no
cere non posset. apuit lar? sed tuā vti
q̄ aīam ptrāsiuit. ip̄ius nimirū aīa iā
ibi non erat sed tua plane nequibata
uelli. Tuā q̄ ptrāsiuit animā vis do
loris. vt plus q̄ martirem merito pre
dicem? in qua nimirū corporee sensus
passionis. excessit cōpassionis affect?
hec ille. Nescio si in aliquo passionis
xpi articulo tristissima mater intensio/
et dolore repleta fuerit. licet in oib̄s

Pedita

intensissime
furoriosis
illata mino
cūq; corpus
ad cordis la
Torrens p
fluctuabat
pluebat. **T**
ris aīam ei
lium eius de
dat oib̄: cor
te pallidū: p
laceratū. 7 p
litera lamēti
esset plena
Aīa. Aīa pla
nō est in eo
dimus habi
ciosum for
liter occisum
decor. Lū enī
codemus do

Meditatio p̄ma diei Sabbati

intensissime doluit q̄ nūc. dū inimico
furore hoīs pena filio viuenti ⁊ moriēti
illata minor erat vt etiā mortuū extin-
ctūq; corpus: crudelissimo vulnere vsq;
ad cordis lachrimatiōem dissecarent.
Torrens passionis tūc in sola matre
fluctnabat: qui prius ⁊ filiū ⁊ matrem
pfluebat. **Q**uintus gladius dolo-
ris aīam eius ptransiuit: cū videret fis-
lium eius depositū de cruce: qui vitam
dat oīb; corā se mortuū: cruciatū: mor-
te pallidū: plagis liuidū: vulneratū: di-
laceratū. ⁊ p oēs ptes corpis miserabi-
liter ⁊ lamētabiliter cōtrectatū. vt in eo
esset p̄pleta p̄phetia iā sepe recitata ab
Asaia. A planta pedis vsq; ad verticē
nō est in eo sanitas. Quid mentis cre-
dimus habuisse virginē: cū videret spe-
ciosum forma p̄ filijs hoīm tam crude-
liter occisum: vī nō esset in eo spēs neq;
decor. **Tū** em̄ ioseph ille nobilis ⁊ **Mi-**
codemus doctoz legis: discipuli dñi. li

M

cer hucusq; ocelli: nūc autē audacter. vē
nissent ppe crucifixionis locū (vt dicit
ludolfus) Igen: ua flectētes adorauerūt
dñm. **E**t cū appropinquasset ad crucē:
ad cui⁹ pedes iacebat mesta mater an
xia nīmīū de corpe ponēdo a cruce: cū
maria magda' ena z maria iacobi z ma
tre filioꝝ zebedei z iohāne z ceter⁹. quā
reuerēter (lacrimātib; oculis) saluātes
ab eadē etiā decēter recepti: dixerūt **M**
mesta mater z dñā: venim⁹ vt filiū tuū
z m̃gr̃m ñrm deponam⁹ de cruce. recō
damusq; honorifice in sepulcro. **M**
ip̃a audiēs q̃si de morte p̃surgēs: pau
lulū reuixit spūs ei⁹ **G**ras igit̃ mater
cū anxietate mltā brachia extēdebat vt
dilectū filiū tangere posset **E**t cū anul
si fuerūt clauī de manib; z pedib⁹. sus
cepit eū cū astātū auxilio inf̃ brachia
sua: stringēs eū ad tristepect⁹ suū. z ru
ens in āplexus z oscula. de dilecto suo
satiari nō poterat. **C**orpe igit̃ dñi in

C Bedua
terra posito
mlta carita
rectabar su
put cū scap
spinea coro
culaba illu
cruore resp
diademate
coronatum
rona spinea
z illā merer
rafacies z s
ānos tūga
vt leprosa:
cipiebat am
bar basta a
pba cōpatie
q̃s posset ple
depositu de
tabatur **M**
quos olim
tenebat. **M**

Meditatio pma diei Sabbati

terrā posito adorabat eū. Deinde cum
multa caritate dolori ingenti mixta: cō
trecebat sua sanctissima membra: ca
put cū scapulis suscipiēs in gremio ⁊
spineā coronā extrahēbat ab illo. ⁊ os
culabāt illud multipliciter pforatus ⁊
cruore respiciens dicens. **D** caput dignū
diademate ⁊ corona impiali: q̄s turpis
coronatum et dire te vidi huc vsq; co
rona spinea. **I**nspiciebat liuidā faciē
⁊ illā merens osculabāt dicens **D** deco
ra facies ⁊ speciosa nimis. ex qua p tot
ānos tū gaudiū suscepi: quō facta es
vt leprosa? Deinde pforatas man⁹ sus
cipiebat amoroſe osculās. ⁊ lat⁹ tange
bat hasta aptus: referēs semp p̄ssima
p̄ba cōpatiēde querele. **N**ec puto ali
q̄s posset plene inuestigare. q̄liter p̄go
depositū de cruce filiū dolenter lamē
tabatur **M**agdalena p̄o pedes (apud
quos olim tantā gratiam meruerat).
tenebat. **A**lij vero autem circumstant

z oēs placentū magnū sup eū faciūt. **Vi**
dētes autē Ioseph z nicodemus dolorē
mris rebermentē nimis: quē ex visu et
tractu filij mortui habebat: valde ti/
muerūt matrē pdere cū filio. z ideo festi
nabāt corpus illud mortuū abscondere
ab oculis mris: rogādo vt pmittat cor
pus dñi pungi: ac linteamibz inuol/
ui: z sepeliri. Ipsa vero p̄tendebat di/
cens. Nolite amici mei tam cito filiū
meū auferre mibi: vel me secū sepelire.
Illū adhuc paululū relinquitē mibi:
vt faciē ipsius valeā p̄templari. z inde
aliquantulū p̄solari. Illi volebāt euz
tradere sepulture. z ipsa volebat eū re/
tinere. z sic erat hec p̄ialis et miserāda
p̄tentio inter eos. flebat illa lachrimis
irremediabilibz. Ipsius lachrimaz tā
ta vbertas fluebat: vt caro cū spū in la
chrimas resolui putaretur. Rigabat
lachrimis faciē z extincti filij corpus.
z pfundebat vndiqz plagas eius. lapi

Meditari

pidem quorē
pus adeo lac
huc apparere
su ecclesie
Aspiciebat
z caput. vide
pilationē bar
guine demp
do nō potera
mētātes. vt
per idē corp
explicari nō
nullos placē
dolor ei? ad r
Logica etiā d
q̄ sibi sedule
lud facz corp
maternis fle
cus iob āncē
corpālis asp
pfusus: totū
z q̄l. poterat

Meditatio p^{ma} diei Sabbati

pidem quoq^{ue} sup^{er} quez positi^{us} erat cor^{pus}
pus adeo lachrymis madebat. vt ad
huc apparere dicatur. q^{ui} lapis iⁿ ingres
su eccle^{sie} sancti sepulchri esse memora^t
Aspiciebat vulnera corp^{is} z vultu^m
z caput. videbat spinaz p^{un}cturas. de
p^{ur}itat^{em} barbe. facie^m et sp^{iritu}s et san
guine dem^{on}strata. et deaspiciendo et flen
do n^{on} poterat satiari. Quantas igit^{ur} la
metat^{io}es. vlulatus. plac^{er}e^{nt} z fletus su^{os}
per id^{em} corp^{us} vnici filij t^uc fecerit. verb^{um}
explicari non posset. Cred^{endum} t^{amen} est q^{uod}
nullos plac^{er}e^{nt} irrat^{io}nabiles fecerit. q^{uod}
dolor ei^{us} ad r^{ati}on^{em} sup^{er}iore n^{on} p^{er}tingebat
Cogita eti^{am} q^{uanto} affectu ille sc^{ilicet} m^{er}it^{um} ref
q^{ui} sibi sedule ministr^{antes} d^{omi}ni viueret: il
lud sac^{ra}z corp^{us} n^{on} iteb^{atur} c^{on}tingere. z se
maternis fletib^{us} sociare. S^{ed} ille dile
ctus ioh^{annes} expti amor^{is} memoria. z
corp^{us}alis asp^{er}ct^{us} figura: dolor^{is} pariete
p^{ro}fusus: totu^m se lam^{en}to sac^{ra}i corp^{us}is
z q^{ui}li. poterat refrigerio suspirijs ma^{gnis}

ternis exhibebat. **M**agdalena ꝑo pe
des dñi q̄s alia vice lacrimis cōpun
ctionis rigauit: nunc mltio magis vn
dis lacrimarū cōpassionis largit la
uit. **A**spiciebat pedes sic vulneratos z
pfzatos: deficcatos z sanguinolētos
z flebat amarissime: z ꝑ dolore vide/
batur deficere. **S**imiliter flebāt vehe
menter z alij. **A**c etiā angeli pñtes ibi
Uñ Aug⁹. **Q**uod angeloz vñ archan
geloz illic nō flectet: vbi cōtra naturā
auctor nature: immortalis deus: mor
tu⁹ hō iacebat: videbāt xp̄i corpus sic
male tractatū ab impijs: sic laceratum
iacere: z mariā (totā suo cruentatā san
guine) sic amarissime flere: z nullo mo
do suas lacrimas posse refrenare.
Sicut em̄ possibile fuit deū ꝑ assum
ptū hōiem mori: sic possibile fuit ange
los bonos i morte dñi sui dolere. hec
aug⁹ **Uñ** puto q̄ istoz plonatiōe fle
tunz z deuotoz luctaminū: quib⁹ ma

Predicat
tera filij cor
ip̄illor cor
vñ ad horā
fuit. **D**ic
in corde pug
prim⁹ fuit
Sed us q̄
hūanuz salu
posterior ꝑ
dicere poter
z mori luct
cordis me
ris hūani. **Z**
z ip̄m dñm
mur. **N**ā sic
it: volūtarie
vt eternalite
mater suā in
stram salu
lecte. **Uñ** d
bannis z ali

Meditatio p̄ma diei Sabbati

tera filij corpe auelli nō poterat: z q̄b⁹
īp̄a illoz corda eliquabat ī lachrimas
vsq; ad horā tardā sepultura p̄tracta
fuit. **D**ic p̄tēplare quō duos dolores
ī corde pugnauerūt mestissime m̄ris
p̄rim⁹ fuit quē de morte filij habuit.
Scōdus qz si mors illa nō fieret: gen⁹
hūanuz saluū a morte scōa non esset sz
posterior priorē supabat. **U**n̄ z p̄grue
dicere poterat. **M**ibi viuere xp̄us est
z mori lucrū. **H**oc est: vita filij vita est
cordis mei sz mors sua lucrū est gene
ris hūani. **M**erito ḡ matrē dñi sicut
z ip̄m dñm: singularius diligere tene
mur. **M**ā sicut fili⁹ plus nos q̄ se dilex
it: volūtarie se p̄ nob̄ ī mortē offerēs.
vt eternaliter secum vinceremus: ita et
mater sua: imo etiam nostra: plus no/
stram salutem q̄ vitam fili sui vnici di
lexit. **T**an tēvero dñā ad infantiā io
hannis z alioz appropinquāte hora

noctis tāq̃ grata et discreta licet: vt se
pe dictū ē. mestissima āplius cōtēdere
noluit: pmisit corpus dñi inungi. in/
uoluit ei aptari. Quosic aptato: vide-
bāt oēs mrem amarissime flentē: oī so-
lario destitutā: vt nō solum dñm extin-
ctū: s; sup ipaz dabāt oēs plāctū mag-
nū. et cū ea eē amarissime flebāt. vt vir
q̃lq̃ eoz loq̃ posset. Tūc dñā videns
q̃ ampli⁹ differre nō posset: ponit vul-
tū sup faciē filiū sudario inuolutā. et ex
inundatā lacrimaz mltro magis la-
uit faciē e⁹ q̃ magdalena pedes Et sic
signās et benedicēs corp⁹. Et tūc oēs
adorātes flexis genib⁹ et pedes oscu-
lantes portāt ad monumētū. qd̃ dista-
bat a mōre caluarie q̃nq̃ginta passib⁹.
Diā āt cōcertatōnē dilarōis sepulchrī
inter deuotā virginē et adueniētes dis-
cipulos deuotus lamētator passionis
iesu et eximius doctor Bernardus in
quodā describit tractatu de sacre viro

Cedita

ginis plane
ture officio
ipz sacz sacz
crebātur bz
bātur labia.
sua p̃cordia
cz. Attēde ad
cularōis a sp
tus: qñ a sep
sa: facie palli
losis suspiri
tis et fleb⁹
dilecti iob am
roz in cinire
na erat (qz a
lamēto. Lere
cōterit cōpal
morā virginē
sua miseratio
magdalena d
cendit: tāta p
dine tā validū

Meditatio prima diei sabbati

ginis planctu. Terminato autē sepul-
ture officio cogita cū quantis gestib⁹
ip̄s sacz sacū sepulchri materna cōple-
ciebātur brachia. rigabāt ocl⁹ oscula/
bātur labia. et totus gest⁹ corp⁹ intra
sua p̄cordia absorbere videbatur sepl⁹
cz Attēde aīa deo deuota q̄nte iacula/
cularōis aspectū p̄bet matern⁹ contri-
tus: q̄n a sepulchro filij dolorose auul-
sa: facie pallēs. resp̄sa sanguīe cū anhe-
lōsis suspirijs et gemitibus interrup-
tis et fletib⁹ lachrymosis in manibus
dilecti iohannis et illoz fidelīū deuot⁹
toz in cinerem reducitur: cur⁹ tūc ce-
na erat (qz adhuc ieiuna) lachryme cū
lamēto Lerte qz nō penitēs: imo q̄ non
cōterit cōpassionis affectu in tali me-
morā virgīs m̄ris: degener ē filius. z
sua miseratione indignus. Ez et illa
magdalena deuota tāto ferebat cordi
cendio: tāta pietatis afficiebat dūce
dine tā validis trahēbat vinculis cha

ritatis: vt feminee fragilitatis oblita
nō terretur noctis caligine: nec retar
daretur psecutorū immitate: nec arma/
tura custodū a visitatione sepulcri: qn
poti⁹ foris stās z rigās lachrimis mo
numētū. recedentibz alijs nō recede
bat: p eo q diuine dilectiōis igne suc
cesa tā valido vrebatur desiderio z com
passionis vulnerabatur amore. vt nihil
ei saperet nisi flere. possetqz veracif cū
maria virgine illud eructare ppheticū:
fuerūt mihi lachrime mee panes die
ac nocte **D**ic g in deuotōe cordis **D**e⁹
me⁹ p me tot⁹ i mortē tradit⁹ bone ihu
cōcedemibi: quāqz in oēm modū ime
ritoz indigno: vt q his: corpe interesse
non merui: fideli tñ (licet arida) mēte
eades ptractans: illū ad te deu⁹ meū p
me crucifixū z mortuū cōpassionis af
fectū experiar: quē innocēs mater tua
z dilect⁹ tuus discipū z frater vicin⁹
p adopiōis grām z recōmendatōes

matern
dalena
sionis
conipl
māz bo
rē: sicu
amāti
tua pre
hui⁹ tre
surrecti
rūeaz
dēptio
tare die
mabili
rūfima
dam ei
tero pe
tōe in el
in tā gō
durallz
qng do
speciale
in suis

maternā ioh̄es apl's. z penitens mag'
dalena cū sodalibz suis in ip̄a tue pas
sionis hora senserūt. Sed hic deuor'
contēplator ammirari possit. cū null'
vnqz hoīm tm̄ in corde senserit dolo
rē: sicut maria mater z virgo in filiū sui
amācissimi morte: cur ergo nō sit mor
tua pre nimio dolore? Et assignantur
hui' tres cause. Vna fuit certitudo re
surrectionis filiū post triduū: quemul
tū eaz p̄sortauit ne deficeret. Scda re
dēptio toti' generis hūani de captini
tate diaboli p̄ morte filiū sui. q̄ inesti
mabili fauore dilexit. Tercia z poten
tissima fuit gr̄a z virt' spūs sancti: q̄ qñ
dam ei obumbrās vt filiū dei in sua v
tero p̄cipet. Illū qz illā in tāta tribula
tōe in esse cōseruauit ne deficeret. q̄ vnqz
in tāc doloribz inenarrabilibz i' vita nō
durassz si nēcā vis diuina cōsuassz. Vñ itz
qñqz dolores marie gñales (licet p̄les
speciales) q̄bz oīm sc̄tōz passionēs: q̄s
in suis corpibz pertulerūt: nō poterūt

adequari. Qui (vt pie credit) ita sunt
priuelegiati. vt quicūq; a q̄buscūq; an
prietatibus et dolorib⁹ opp̄si fuerint.
si beatā virginē pulsauerint. et de illis
suis dolorib⁹ eā cōmonitā habuerint
exaudiantur et eripiantur a quacūq;
tribulatōe Dicamus ergo clamātes ī
celū Virgo scīa subueni nobis misē
ris. et propter dolores tuos quos sui
stinuisti nos eripe a dolorib⁹ p̄ntibus
et protege ab eternis.

Meditatio secunda diei sabbati.
videlicet de morte.

Meditare o homo. et ab oculis tu
is nūq̄ recedat q̄ p̄ modicū sis
ab hac vita in aliam ignorā regionem
transiturus. et oēs res mūdi / glām et
hōrem et q̄cūq; alia in q̄b⁹ in hoc mun
do delectaris hic sis relicturus. Diei
hora. omni die fini et vltime hore a p̄
pinquas. Scrutare igitur et q̄ntū po

Meditatio secūda diei sabbati.

tes interdū affectū in te trāsforma ho/
minis morientis. et forma in te et me/
ditatione tua quasi statim moriturus
eiles. et iam sit pñs qđ sine dubitatōe
adhuc tibi pñs erit. Vide igitur sic af/
fectatus quātus tibi dolor inest. quā/
tus cōscieremor? et internus clamor
de malis delectationib? tuis. quātus
dolebis qđ te non emēdasti. et a delecta/
tionibus tuis te nō auulsisti. qđ dei p/
cepta transgressus es. Nā illa hora vi/
debis qđ meruisti. et qđ cōmisisti. Ad/
huc ante oculos tuos singlas delecta/
tiones vide singula vicia et passionē
quib? modo dulciter delectaris. Co/
gita qđ amarū erit tibi tūc a delectatio/
nibus separari. et quātū dolebis qđ vi/
uens non fuisti cōcupiscentiis mortu/
us. Deinde cogita et forma in te tales
affectū vti si aīa tua statim deberet exi/
re. qđ libenter oēm delectatōnez velles
relinqre. qđ gratanter oēm laborē et pe

nitentiā arripere: si vitā posses obti-
nere. **C**ogita dñde in illa hora q̄ bre-
ue videbit tibi om̄e temp⁹ vite tue ⁊ de-
lectatōnuz tuarū. **A**ūc videbis totūz
tēpus tuū transisse q̄si somnū vʹ sicut
vimbā: maxime cū perpendis instare
eternitatē que nunq̄ finiet. **H**ora lō-
gins abesse nō pōt. **M**az si nongentos
vite exceſſerim⁹ annos. sicut añ dilu-
uū gen⁹ vixit hūanum. **E**t si mathu-
ſalem nob̄ tēpora donarent. nihil tñ
eſſe. **P**roterite vite longitudo: cū eſſe de-
ſiſſeret. **E**t eñ inter eū qui vixit centuz
annis ⁊ illū q̄ mille: q̄ oſtq̄ idem finis
vite venerit ⁊ irrecuſabilis mortis ne-
ceſſitas aderit. quid h̄z vn⁹ plus alte-
ro? **T**ransactū om̄e tpus tantūdeꝝ eſt
niſi q̄ ille q̄ magis ſener eſt: magi⁹ onu-
ſtus pctōꝝ falſe p̄ficiſcit ex hac vita.
Deinde cogita q̄ntus tibi erit dolor q̄
tā pro minima delectatōne breuiſſimi
t̄pis ammiſtiſti delicias: letitiā ⁊ gl̄iaz ſe

C
pitē
lectatō
q̄ ama
to ei di
rebo in
gar⁹ **V**
amar
hūi in
cū in
ſenſer
illa bo
euita
tāto t
plus
eſt vit
tidie n
bona
aduen
cut er
currie
ignis
redig

Meditatio scda diei Sabbati.

piternā. Perpende etiā q̄ oēs iste des-
lectatōes nihil tibi tūc apli⁹ pferent q̄
q̄ amarā mortē faciēt amariorē. Tan-
to ei difficult⁹ hinc se paber⁹ q̄nto plib⁹
reby inordinat⁹ p̄cupiscētis fuer⁹ alli-
gat⁹. **Vñ Sap. Eccli. xli.** Mors q̄
amara ē mēoria tua. hōi sano z pacem
hñti in substantia sua. Cū aut talē affe-
ctū in te formatū z cordi tuo ip̄essum
senseris. tūc p̄cede vlti⁹ cogitādo q̄
illa hora certissime veniet z est tibi in-
evitabilis. **Bern.** Cur ego vitā istam
rāto tēpore desidero: in quo q̄nto am-
plius vivo tanto plus pecco. Quāto
est vita lōgior: tāto culpa maior. Quo-
tidie nāq̄ crescunt mala z subtrahunt
bona. **Alidue** variat hō p̄ prospera z
adversa z ignorat quādo moriat⁹. Si-
cut em̄ stella in celo choruscās velocit̄
currit z repēte deficit. Et sicut scintilla
ignis subito extinguitur z in cinerem
redigitur. sic cito finitam datur istam

cernere vitam. Dñi ei libèter ac iocūdis
sine moratur homo in mundo. diuq;
se victurū arbitrat. ac multa longo tē
pore disponit agēda subito rapitur in
morte. et ex improviso auferit vita a cor
pore. Dies ei hominis sunt sicut ym /
bra sup terrā. et tūc est propenibil dñi
stare videatur. **A**ur ergo thesaurizant
in terra cū sine dilatoē transeat. et illō
qđ colligit et ille qđ colligit. Et tu ho /
mo quē fructū expectas in mundo. cu
ius fructus ruina est. cui⁹ finis mors
est. **U**tinā saperes et intelligeres ac no
uissima puideres. Dic mihi vbi sunt
amatores mūdi qđ ante pauca tpa no /
biscū erāt nihil ex eis remāsit nisi cinis
et vermes. Quid profuit illis inanis
gloria. breuis leticia. mūdi potentia.
carnis voluptas. false diuicie. magna
familia et magna concupia. **U**bi ris⁹
vbi iocus. vbi iactantia. vbi arrogan
tia. **D**e tanta leticia quāta tristitia? p⁹

Meditatio scda diei Sabbati

tantā voluptatē tanta miseria. de illa
exultatiōe ceciderūt in magnā ruīnā;
et magna tormenta. Quicqd illis acci-
cidit. tibi accidere potest. qz hō es hō
de humo: lim? de limo. de terra es: de
terra venis et in terrā reuerteris qñ ve-
niet dies vltima q subito venit et for-
sitan hodie erit. *Hec Bern.* O mors
q̃s amara est memoria tua. Vnc cogi-
ta etiā q illā horam determinate psci-
re nō poteris s; improuise veniet. et sic
dictū est: forte hoc anno forte hoc mē-
se vlt hac septimana. qz sicut fur ita in
nocte veniet qñ nihil de hoc cogita. b.
Sed mltā te actuz cogitas. sicut cōri-
git illi q dixit. *Alia mea habes mltā bo-
na posita in annos plurimos: req̃esce
cōmede bibe epulare.* S; qd audiuit
Stulte ac nocte repetēt aīaz a te. *Ue-
niet parasti cui? erūt.* *Luc. xij.* *Idcirco
saluator nī nos sepe ammonet. Ugi-
late qz nescitis diē neq; horā.* *Ite Uis*

detene fugarestra in hyeme fiat id est
improvisè incaute: vt euangelium canit
Nonnunquam etiam vt eo plus timore te
excruciet et expurget: reuolue ordines
quo ad mortem deuenies. Siquidez
mortem vt cõter precedit infirmitas g/
uissima. **L**ogita quanta hecerit q̃ g̃uis
debilitas qm̃ cor tuuz p̃ nimio dolore
rũpetur **L**ogita quod tũcerit cor de p̃s
suz ac sit totũ mundũ sup se teneret. tũ
pp̃ter infirmitatũ magnitudinẽ: tũ pro
pter naturalis inclinatiois aie esse su/
um appetẽtis: mirabilẽ horrore. tũ pp̃
timore de peccatis et futuro iudicio. et
sic tandẽ seq̃tur mors **V**tm̃ interdum
prepone oculis tuis imaginez alicui⁹
hois morietis. et diligenter respice for
mã modũ et ordinẽ quibz ad mortẽ de
tinetur. **V**ntuere g̃ quẽadmodũ imi/
nẽte terribili hora separatõis aie a corpe
suo (ad qd̃ naturalẽ h̃z inclinatioẽ et a
more) totus homo palescat: pedes fri

Meditatio scda diei Sabbati

gescāt: infirme man⁹ nigrescāt vultus
discolores: oculi tenebrescant ac pfun
dent. ⁊ pre intolerabili penarū angu
stia euertāt. **U**ide quō pili labāt: frōs
obduretur: mēbra cūcta rigescāt: men
tū ruat labia in frigidē: os recōtra
het: pulsus capriset aut tremat. alicui
quoz ex pfundū seipm recolligēs defi
ciat. **E**t ecce mor assunt pūcture mor
tis ⁊ pūsure mortifere: aculeū vsq; i cor
tis ⁊ pūsure mortifere: aculeū vsq; i cor
(qđ est pūmū vinēs ⁊ vltimū moriēs) i
pūntēs. erūpit sudor mortis: naturaz
iaz victā esse demonstrās. **S**icq; pūa
lentib; penis corrūpitur p dolore cor
⁊ anima d habitaculo suo eūcitur. **S**i
hanc morientū dispositōez pēsemus
⁊ nobis in breui taliter euenturū dili
genter quotidie perpēdamus: nō du
bium qđ salubrem concipiē⁹ formi
dinem mortis. **D**einde perpende qua
liter demōes aduenient expectantes.
sicut rugientes preparati ad escam.

si qđ d suo in anima potuerint inueni
re. qđliter inmundis spūs aīe egrediē
ti obuiabūt: querētes in ea opa sua vt
secū eā trahāt ad inferni pfunda. De
inde cogita qđliter aīa de corpe egressa
statim aū tribunal xpī iudicis statuit:
iam tūc sententiā receptura: qđ ex tūc
in secula nō mutabit. imo etiā anteq
e. gressa fuerit de corpe (fm Innocētiū
dī miseria hūane p̄ditōis. qđ in docto
ri Jacobo Barthuf. nō placet) vide
bit quibz tā bon⁹ q̄ malus xpī i cruce
positus: malus ad pfusiones vt erub
escāt se non esse redemptū sanguine
xpī: sua culpa exigente. bon⁹ autē ad cō
solatōes. Q̄ q̄ntus terror tūc erit anie
miseri cū fugere non possit. Nec om̄ia
predicta dictus Innocenti⁹ rudit
ad quorū passionēs vl' dolores q̄a oēs
mouentes habebūt. Prim⁹ dolor ē an
gustia corporea tāta z tā grauis: q̄nta
z qual' nec fuit nec est in p̄tuita anie

12

dissolu
lisē vi
ficales
p̄tur.
cūdede
dolor
pore z
to liber
rere oīs
oīs red
Dolor
mū rui
Torre
Terci⁹
dicare.
debira
Qual' z
scā por
dolores
hac in c
nos ad
rui dol

Meditatio scda diei Sabbati.

dissolutionem illā. Foris em̄ et incōpabili
lisē violentia illa p̄ quā nec⁹ illi et phī
sicales nodi inter corp⁹ et aīam disrump
pūtur. Un̄ ppha lamentando ait. Cir
cū dederūt me dolores mortis. Scd⁹
dolor est. qñ iaz plene diffanigato cor
pore et suis exhausto virib⁹ aīam mul
to liberius videt tūc in momēto occur
rere oīa opa bōa et mala que fecit. que
oīa reducūtur ante ocl⁹s interiores.
Dolor iste tant⁹ est et tā gūis q̄ aīa plī
mū turbata cogit q̄ seipam odisse. ps̄
Torrentes iniquitatis turbauerūt me.
Terci⁹ dolor qñ aīa incipit tā iuste iu
dicare. et sibi de iniquitatib⁹ suis singl⁹
debita gehēnetorimēta videt imminere
Qual⁹ et quāta sit tñc aīe angustia pen
set q̄ potest. Hō ps̄. Circū dederunt me
dolores inferni. Quart⁹ est qñ aīa ad
huc in corpore posita videt spūs malig
nos ad recipiendū se patos. Vici
tus dolor est et tumor q̄ misera aīa licet

extincta q̄diu pōt refugiatz īp̄us sue
captiuitatē redimat aīq̄s de corpe ple
neceat. Dec Innocē. Deinde segre
fun⁹ ad sepulcrū z vide quō caro mise
rapp̄ter quā tanto pequesiuit delecta
tōes. terre traditur z vermib⁹ esca paf
z traditur ppetue obliuioni Ex ist⁹ bñ
p̄sideratur. q̄ gaudiū z mūdi delecta
tio sit instar pūcti z trāsīt sicut vmbra
z q̄ homo sit hic velud hospes vnius
noctis. Econtrario cogita de iustis q̄s
securē hinc exeunt.

Alia salubris z notabilis imagi/
natio de dispositōe hoīs moriētis

M p̄uocandū in se cōpunctio
nē atz salubrē mortis timorē:
ad expellendū negligentia oēs
z accidia ad aggrediendū viriliter et
absq̄ dilatoē opa penitentie: p̄tuosam
q̄ vitā: plimū p̄fert imaginari ac intue
ri dispositōes hoīs agonisantis q̄ im
pūse talem egriitudinē incidit. Vide

Predicatio scda diei Sabbati.

igitur homines in medio periodi vite humane subito incidisse languore mortiferum: qui fuit donis ornatus nature bonis fortune: habundans atq; in desiderijs suis usq; ad infirmitates homini perversatus. Aspice q̃ desolatus in lecto decubat: q̃ntis p̃matur angustijs et tormentis cordis et corporis: q̃ maximis piculis sit vallatus Qualiter inuisibiles hostes ad eum impugnandum accelleret. Quam horrendum iudicium ei imminet: q̃ intolerabilia ei p̃pinq̃nt supplicia. Aduerte ei? Inspira: singultus: querelas lacrimas: et penitentiā seram atq; (ut formidandum est) infructuosas: Audi eum dolorose dicentē. Deus q̃ crudel afflicto me inopinate inuasit: q̃ dira egritudo me p̃habita sanitate p̃uauit. Ach i quos luctus tristitie corruerit paulo ante in tanta iocunditate prosperitateq; vixi. Quid vero mihi iam profuit delicie sede. quibus eternam infernalis

incēdij penā pmerui. Quid mō me in
uāt corpales diuicie q̄bus hacten⁹ ha
būdaui ex q̄bo incimui ⁊ q̄bus iā ipru
denter abusus su⁹ ⁊ q̄bus calamitates
acq̄siui exustionē illā ppetuā pati iam
merui: in qua gutta aque p refrigerio
mibi negabit. ¶ Q̄ libēter ciuitas me
as diuitias p recupāda sanitate expo
nerē Quid mibi nūc cōferūt dignitas
potestas. pspitas. honor ⁊ glia. q̄bus
hucusq̄ in sclo florui. ⁊ ppiā defectio
sitate fragilitatē ⁊ mortalitatē meā pē/
sare neglexi. atq̄ stultissime supbiui: q̄
si oīa illa habuerim a meipso. ⁊ tāq̄ ea
relictur⁹ nō fuerim: nec ratōem datu/
rus de eis esse⁹ iudici summo Et nūc
recordatio oīm horū parit mibi mero/
rē. augetq̄ tristitiā. q̄ tā repente ac im
pūce vniuersa illa relinquere eogor.
Ubi iā vana ⁊ mala iocūda societas
vbi corpis decor: fortitudo: agilitas.
¶ Sunt p sanguinei et carnales amici

Confessio scda diei Sabbati

me cōsolantes pīculose. et pphēantes
mibi adulatorie q̄ ex egritudine ista
moritur⁹ nō sim. cū sentia mibi vires i
cessanter deficere: punctur aq̄ moris
ad cordis transformatōem et suffocatōz
appropinquare. Deu ben q̄ male et negli
gēter q̄ carnaliter et insipiēter. nō solā
infructuose et osiose: sed et vitiose tpus
mibi pcessuz psumpsi in vanitate et p
sumptōe: in gula et incōtinentia: in lu
dis. iocis. ac risibz. in pfabulatiōe tur
pi et inutili et ocio. Ecce p̄sidero iudicē
metuēduz. cui⁹ tribunali mor p̄senta/
bor: quē toties enormiter in honoz au
offendi. et reliq̄. et iō timor et tremor me
penetrāt. qz p̄gnosco immēsitare iusti
cie ei⁹. et q̄ occulta et rigorosa sint iudi
cia ei⁹. Deu quo me vertā. penitere vo
lo. sed ex p̄uili timore resistio. Aure
p̄stristor q̄ p̄fara oia: que male amauī
relinquere nūc cōpello: nisi qz ad buc
diligēcia. nec cū tali timore caritas dei

habetur. Quid ergo facturus sum: de
spere phibeor: et sine meritis sperare
videtur inane. Et quis scio adhuc alio
quod superesse remedium. ut scilicet dominum inuocem
quatenus vere contritionis gratiam mihi di-
gnetur ex sua pietate immensa infunde-
re. Nunc tamen ratio mea sic obscurata est
impedita a libero usu ac recto iudicio
ex magnitudine affectionum meorum: ex
vehementia angustiarum: ex multitudi-
ne et confusione fantasiarum ex debilitate capi-
tis ac nature emergentium ex timore et
tremore: ex desolatione et merore: ex in-
uisibili hostium suggestione et impug-
natione: ut ad deum sincere aspirare non que-
am. nec vitiorum meorum enormitates re-
cte perpendere. sed solo horrore ex conside-
ratione eorum scutior. Doleo tamen quod de eis
non plenius doleo: nec desolationem ad-
mitto. Verum quis nouit an hoc moue-
riam impetrabo? Quod quod periculosum: per-
uersum: et incertum: ac fatuum est (sicut

Meditatio scda diei Sabbati

nūc experientia me docet) cōversiones et
penitentiā differre: temp⁹ vane expen
dere. gratiāq; iuuentutē non deo: p vi/
tam virtuosam. offerre. sed ad creato
ris iniuriā p ouersatōem impiā: scan
dalosam: carnalem immolare dyabo
lo. Nunc ḡ o vniuersi astātes me mis
rimū (tāq; speculū) itueamini ex meo
periculo z dolore cuncti efficiamini Fe
lix em̄ est quē faciūt aliena damna per
itum. Et tutā eligite viā: tēpestine cō
uertatur mens vestra ad dominū. q̄
tenus mortis tempore (et memoria vi
te preterite virtuose transacte) solatō
nem sortiatur cor vestrum. Deniq; in
clitus ille princeps noīe mago frater
banibalīs regis carthaginēsi diro vul
nere lesus p̄inquās ad mortem agit.
Deu qui finis fortunēq; stultū ē gau
dere loco sublimi atq; precipiti. status
potentum subiacet procellis innume
ris: cuius finis est cito ruere.

Deu tremulū magnorūculmē bonorū
Spes hoīm fallat atq; inanis gl'ia il
lata fictis blādictijs. **D** vita incerta la
bori ppetuo dedita Quid mibi nunc
prodest domos ⁊ fortalicia incendisse
vrbes vastasse: homines perturbasse?
Quid me o carissime frater iā iunat al
ta aurea marmorea ⁊ eburnea erexisse
palacia: q̄ sub diuo nūc morioz. Quā
ta animo paras: ignarus finis acerbi
En ego discedo: te cito secutorū aḡsce.

Meditatio prima diei dñice de
gloriosa xp̄i resurrectione.

Omnica die xp̄us victor: mortū
resurrexit ⁊ nos resurrecturos
monstrauit. Si igit xp̄o pas/
so fuistis cōpassus: nūc resurgēti cō/
gaude. Cogita nūc deuote qualiter a
nima xp̄i ad infernū descendit: qd̄ ibi
egit. et de gaudio sanctorū patrū ⁊ tri/
sticia demoniorū. Cogita de timore cu
stodiū. cogita d̄ custodia angelorū cir/

Meditatio prima diei Dominice.

ca sepulchꝝ nūc refertur vn^o sol^o sede
re: nūc stare: nūc sup lapidem: nūc in se
pulcro: nunc duo ⁊ hū diuersumode. p
qđ oñditur multitudo angeloz circa
sepulcrū. Et varia visitatio mulieruz.
Cogita quō amor ⁊ desiderū magda
lenā ⁊ alias feminas frequenter coge
bat currere ⁊ sepulchꝝ dñi visitare. Co
gita de varijs xpī apparitōibz. de dul
cibus ei⁹ colloquijs cū discipul⁹. Cir
ca xpī resurrectōz nota tres iocundi
tates scz p̄ticulārē: generalē ⁊ materna
lem. P̄ticularis fuit in anima xpī bñ
dicta: dñi corpus suū iterū sibi vnuit
efficiens illud p̄petuo gl̄iosuz. Ad qđ
plen⁹ intelligendū cōsidera qđ in xpō
resurgente q̄tuor ac⁹ mirabiles op̄era
ta est virtus ⁊ potentia dei. P̄im⁹ ac
tus fuit sanguinis reassumptio. Nā
corpus xpī clausum existens in sepul
cro: reassumpsit sanguinē p̄p̄iū qđ extra
erat dispersus. qđ non nisi p̄ diuinam

virtutem fieri potuit Ratio autē prefa
te sanguinis reasumptōis (fm tho.
in tertia pte) est: qz quicqd ad naturaz
corpis humani ptinet: totū fuit in cor
pore xpi resurgētis. sed ad naturā cor
pis hūani ptinz carnes ossaz sanguis
z alia hūmō: ideo omnia ista in corpe xpi
resurgentis fuerūt. Dicūt etiā philo
sophi: qz sanguis est sedes anime. z a/
nima viuificat corpus sanguine me/
diante. quare indubitanter sanguinē
suū xpus resurgens ad suū corpus re/
duxit. Utrū autē totū sanguinē reasum/
psit: cōmitto determinatōni sedis apo
stolice. **S**cdus acc^{us} fuit corporis mu/
tatio z si non fuerit mutatū fm substā
tiam: qz eiusdez nature resurrexit: fuit
tū mutatū fm qualitatē. Erat em̄ (fm
Greg^o. in omelia) eiusdem nature sed
alteri gl'ie. Non potuit hoc fieri vir/
tute creata: vt corp^{us} ex aīne añz vulne
ribus plenū sanaret impassibiliter: ad

ditis alijs dotibus gl'iosis. Tercius ac/
tus fuit: aie ad corp' vnio. Nō em̄ pōt
nisi diuina virtute aīa separata eīdeꝝ cor
p' qđ in xpō factū fuit. Quartus se/
pulcri penetratio. Exiuit namq; xp̄s
de sepulcro clauso. sigillato. ⁊ custodi
to. Nō autē angel' reuoluit lapidē: hoc
nō fecit (fm̄ Bedā in omelia) vt egres
suro dño ianuā pandat. sed vt egress'
ei' iam facti: per vacuitatē sepulcri: ho
minib' p̄stet indicijz. Qui em̄ adhuc
mortal' clauso ꝑginis vtero potuit na
scendo mundū ingredi: ip̄e fact' imor
talis clauso sepulcro potuit resurgen
do exire de mūdo. Considerem' ergo
quāta leticia mens xp̄i fuit ꝑfusa: cuz
de sepulcro exiens (qui pri' passibilis
fuit) gl'iosuz ⁊ impassibilem se cōspexit
vt puto qđ primū elenatis iceluz ocul'
gr̄as retulit patri: qui eū de morte iaz
feceret triūphare. **S**ecūda iocūdi
tas dicit' generalis. qā plimū mag' fu
it iocūditas. videlicz patz victorū in

limbo: discipulorum. mulierum. et angelorum. Primo victorum in limbo quos inde Christus resurgens penitus eduxit et liberauit taliter electos suos. Augusti. fuit inexplicabilis et maxima illa loci inditas innumerabilium sanctorum cum ad eos descendit Christus morte superata voce laudabiliter clamantium. Aduenisti redemptor mundi aduenisti quem desiderantes quotidie expectabamus Descendisti pro nobis ad inferos noli nobis deesse cum reuersus fueris ad superos Descende domine de inferno spoliato et auctore mortis suis vinculis irretito: redde iam leticiam mundo **Q**uod ingenti leticia animarum in limbo existentium tunc mentes perfuse sunt: cum viderunt benignissimum Iesum tam diu expectatum: tam diu desideratum: tam diu denique acclamatum. Viderunt in quo animam eius et diuinitatem cui erat unita. Viderunt Christum redemptorem et glorificatorem suum. **N**ec locus ille ex penitentia

Meditatio p^{ma} diei Dñice.

anime xpi illustratus erat eis ampli⁹
penosus Expectauerūt aie iste sancte
summa cū leticia in eodē loco ipus re
surrectōis xpi. q̄b⁹ etiā gaudiū accidē
tale ac reuit locū illuz relinquēdo. in q̄
tādū habitauerāt i tenebris: meroze
Secūdo fuit iocūditas maxia disciplo
rū. qz eos p⁹ tantā fugā z infidelitatez
sibi in passione oñsam iterū ad grām
recipit: eis mltipliciter apparēdo z dul
citer alloq̄ndo. vt patet ex diuersis passi
bus euangelij Et de hoc pulcre loqui
tur. Albertin⁹ in lib. d arboze vite cru
cifixe ihu. li. iij. ca. xxi. Tercio fuit in
estimata exultatō mulierū q̄ magis in
ei⁹ morte doluerunt. D̄ q̄ntus lucr⁹ in
eis fuit puerfus in maximū gaudiū:
cogiter quisqz in corde suo. De quartū
gaudio z exultatōne (p̄cipue magdale
ne q̄ fermentior ceteris erat) plures sc̄ti
sacras z longas omelias d̄ iscribūt: q̄s
deuotis cōmitto legendas: z hic b̄ cui

ratis causa dimitto. Quarta fuit iocū
ditas angeloz quibz accidentale gan
diū accreuit pro glia xpi resurgēis: p
liberatōne patrū in limbo z p toti⁹ leti
cia ecclie militāris. Un si xpo recēter
nato in hac vallē miserie cū leticia ma
gna cātanerūt: qnto magis putas nunc
exultasse cōpleto ope obedētie: qd ipe
xps suscepit a prē. **T**ercia iocundi
tas pncipalis fuit marerna. Sup ce
teros etem p xpo suscitato: letificatus
est. cor virginis mris. Sibi nāq; (vt pie
creditur) pulch^r ceterz bñdictus fili⁹
apparuit. qd mltipliciter oñdi p^r. Pri
mo testionio. Amb. in li. de pginibus
dicentis. Vidit maria resurrectōnem
dñi z pmo vidit z credidit. Vidit ma
ria magdalena: qñis ista adhuc nura
ret. Scdo oñdit qñ p cōtrariū. Dicūt
em nōnulli xpm virgini mri non appa
ruisse: qz null⁹ enangelistarū hoc alle
rit. Sed ad hoc dicūt doctores vt eni

Meditatio p^{ma} diei Dñice

am postea magis videbit: q^d euange/
listarū officiū fuit solūmō resurrectio
nis testes inducere. matrē autē induce
re ad testificandū d^o filio nō decuit. Si
enī verba extraneaz femīaz deliramē
ta visa sunt: quō nō magis mrem p filij
amore crederet delirare. Nō scripsit
ē euangeliste q^d xp̄us apparuerit sgi/
nl mri. s; p pstanti dereliquerūt illud.
Si enī velis arguere q^d sibi nō apparu
it. qz enā geliste nō dicūt: impie conclu
des q^d ipm nunq^m vidit in resurrectio
nis leticia: quā tñ alijs mltō minoris
sāctitatis imo peccatorib; sicut petro
et magdalene multipbarie exhibuit.
quod est valde absurdum cogitare ta
ceo loqui. Tercio ostenditur ex con/
uenienti ratione. Rationabile etenim
fuit vt p̄ssimus dominus iesus fau⁹
cōsolatōis z gratie (qui omēs alios tā
nū studuit cōsolari) oblit⁹ nō sit solatiū

excessiū illi impedere: quā solā nouit
sue mortis amaritudines in plenitudine
degustasse. Ad templari g deuote pos/
sum? q sanctissima illa virgo ipa resur/
rectōis nocte orōibz intenta: filiū suū
(quē in sepulcro clausū reliquerat) vi/
dere ardentissime cupiebat. Neqz em
ignara erat illū die tertia a mortis resur/
recturū. Ob qd vl' corde vl' ore dicere
poterat. O pater eterne ecce iaz temp?
instat vt filiū tuū z meū a mortuis re/
uoces. Suscita ergo illū z ad me mīs/
te tanto merore p sua passione cōtrita
O fili mi dulcissime: O fili mi amātis/
sime: quē vidī plagis repletū spinis co/
ronatū: crudeli morte extinctū. z in se/
pulcro repositū. qm videbo te ex mor/
tuis triūphasse. Dixisti o fili mi. z toti/
ens dixisti: die tertia resurgā Ecce iaz
dies tertia iminet. Surge dñe in req/
em tuam. z veni vt videā te solatiū aie/
mee. Et dñ hec z similia pgo gliosa ro

Meditatio pma dici Dominice

gaude ecce cū ingenti lumine: decora fa-
ciat: aspectu affabili apparuit ei filius:
Salve inquiens mīr z de cetero mise-
ricordie regina. Cessent amō dolorosa
suspira amara lamenta et copiose la-
chrime. Ecce ego ipse suz q̄ i vtero tuo
steti: quē pepisti: quē pauidisti lacrevi-
gineo: quē tenerrime educaſti: quē tan-
tope dilexiſti: quē dñicq̄ defleuiſti trāſ
fixa doloris gladio Ego sum ih̄s fili⁹
tuus q̄ infernū expoliaui: inde p̄ſes e/
duxī: z eternitatis adiū deuicta mor/
te reſeraui. Gaude o mater veneranda
q̄ data eſt mihi oīs p̄ſas in celo z i ter-
ra, z in noīe meo flectet om̄e genu Tu
p̄o poſt me in regno celoz ſup oēs ho-
mines z angelos exaltaberis. Mō poſſz
profecto mens n̄ra inueſtigare q̄ be-
nig fuerit viſitatio illa. q̄ blāda z ami-
cabilia p̄ba m̄ris z filiū: q̄ graſioſi z io-
cūdi vtriuſq̄ in alterū aspectus: q̄ eti-
aſ reuerentes morigeratiq̄ reciproci

gestus. Post que oia recessit fili⁹: m^{re}
in leticia z desiderijs remanēte. **A**lete/
mur g^o z nos cū illa: desiderātes videre
suū dilectū filiū dñm n^{rm} sedentes ad
dexterā p^{ris} cū q^o z spūsc^o viuit z reg^o
nat p^o eterna secula. **A**li⁹ modus est
imaginandi qualiter dulcis dñs p^{ris}
mo z añ oia apparuerit dilecte m^{ri} sue
z ille est subtilis z deuor⁹. Pro quo ad
aduertendū q^o duplex est aspectus seu
intuit⁹: corporalis scz z mētal^{is}. Prim⁹
est debilis z infirmus z sepe m^{re} de ce
ptioni z vanitati subiect⁹. Secundus ē
stabilis certus z clar⁹: qui de leui non
nisi purgatis mētibus exhibet. Esto igit⁹
tur q^o p^{ri}mū aspectū (ex q^odam speciali
p^{ri}uilegio) bon⁹ i^{esu}s peccatoribz volu
erit impartiri. Non tñ dubiū admin⁹
q^o certissimo mētis īuitu: xpi filij sui
resurrectōem p^{ro}go mater vidit z certitu
dinaliter cognouit firmiter tenuit et
iocūdisimīs amplexibus constrinxit

Meditatio prima diei Dñice

Huic autē aspectui mentali: parū cōpa
tine affert extrinsec⁹ intuitus oculorū
De facili em̄ non credit carnalis mēs
tota immersa sensib⁹ suis. Sed mēs
elevator deuota ⁊ talib⁹ assueta. ⁊ clare ī
telligit ⁊ experimēto cognoscit. Et sic
oportet intelligere dictū. Amb. de ap
paritōe facta magdalene dicēris. Nō
dū discipulis apparuerat nec ipi geni
trici Similiter dictū euāgeliste. q̄ pri
mo magdalene apparuit. scilicet īuitu
corpali. Et huic intellectui non modi
cū aufert suffragiū: quedā deuotio vir
ginis m̄ris de filio resurgēte. quā qui
dā sanctus ⁊ deuotus interruit Dicē
q̄ mēs virginea tota vulnerū filij ca
uernis inclusa: ⁊ intra ipius sepulcri
angustias cōsepulta: vicē (vt sic loqui
liceat) aīe boni ihu supplebat in senti
mēto passibilis carnis. Tunc ipsa p
sp̄m̄ sc̄m̄ illuminata: resurrectionis horā
sentiret instare: aduenientē aīam filij;

vt in ppria glia assumeret corp⁹ suum.
sic deuote allocuta est dicēs. Quid tu
dilecte fili aduenisti factur⁹ Si vis
me tecū absorbere in glia vt reddā de/
positū. hoc solū annuo. Si autē impas/
sibili carne viuēte: me tuo vis dolore
priuare: et has tui corpis scissuras (in
qbus solauino) tuavis medicina sana
re. nisi cū pacto nō annuo. Nunq̄ em̄
tu fili dilecte in ista carne passibili: tuo
uolūsti priuari dolore. Et nūc q̄re me
vis facere tue p̄formitatis exortē. An
Bego a te merui: q̄ tibi cōmōrtua et cō/
crucifixa (a me auulsa) tota in tuos sal
tati dolores. Aut me q̄ in tuā assume
gliam. aut (sicut iā dixi) mihi dimitte
tui doloris angustia. Qui benignissi/
mus fili⁹ deuota p̄solatōe r̄ndit. Dñ
mea dulcissima nō potest pusill⁹ istorū
filioz tuoz grez: tua nūc societate p̄ua
ri. Dñs em̄ deficiēt nisi tue fidei fulci
mēdo firmēter. et nimis durū esset eos

Meditatō pma diei Dominice

simul me pastore z p̄re z te matre z ma
gistra p̄nuare. Dulcis est em̄ mihi p
eos p̄p̄us acquirēdus: q̄ de viscerz tuo
rū caritate p̄cedit. Patienter ḡ ser dul
cissima mater. q̄ te ad t̄p̄s cū eis relin/
quā. z meū corp̄ in gl̄iaz assumā. Cui
deuota mater ait. Hoc est q̄ attēte cō/
sidero. qz in tua sacratissima cruce mo
riens: in dolore mihi recōmendasti io
hannē: in quō z tu oēs includēs: om̄s
electos in meis visceribus inclusisti.
Quō ergo eoz apud te operiā mltitu
dinē peccatoruz: si mihi tue carnis ab
stulerit palis. Quō lauabo eoz defor
mes facies: si mihi sanguis tui absta
leris lauacrū. Quō etiā eos tuoz vul
nerū crucifixioni cōfigam: si ip̄oz vul
nerū nō appareat signū. Quō etiā eos
in tua morte sepeliāz: sicut s̄dē mortis
tue mihi abstulerit gustū. Istis fili mi
dilecte p̄uideas: z mihi tue passionis
instrumēta clauos sp̄mas crucē z lan

ceamcū tuis doloribus derelinquas.
q̄a sine his in mea passibili non uiuo
carne. Scis em̄ fili dulcissime q̄ nun
q̄ tue voluntati (vl̄ modicū) restiti. et
idō cōpleas desiderii meū: reddo tibi
carnis substantiā quā de virginitate
mea cōcepi. At dulcissim⁹ ih̄us totus
flagrans amore materno in auditu sic
dolorose querele ac amorose. Mater
ait dulcissima video q̄ mea glificatio
p̄ oīa tibi placet: tibi mee mortis ⁊ acer
bi doloris relinquo thesaur⁹ instrum̄
ta passionis mee tue menti infigo. **L**a
uos cōdide qui manus meas ⁊ pedes
crudeli dēte roderāt. **S**p̄inas glurias
quas hūor mei cerebri in meo humec
tauit dolore. **L**anceā intra tui cordis
archanū includas: que meū cor ap̄iēs:
iuxta mea pectoralia est sacrata. **C**rucē
amplectar⁹ ⁊ in ip̄a req̄escas. que meo
inebriata sanguine oībus mee passio/
nis fili⁹s tota dulcescit. **N**ec credas

De litatio prima dici Dñce.

mater dulcissima q mee passiōis thesaurū quē tecū. xxxij. annoz circlo cōgregant 7 psumant: velim de mea memoria tollere qntūcunq beat⁹ resurrectōe. In ipsa mei corpis glia apparebit figura victorie. 7 apta relinq vulnera qntūcunq sanata. p que (dulcissima mī mea) ad cordis mei dulcissimū thalamū. 7 patulū habebis introitū: vt ad me intrās. 7 ad filios exiens nūc possis offerre qd velis tuis tribuere filijs 7 ipsos pro tua volūtate recōcedere 7 intrducere intra mei intima cordis. Exurge g ait mat glia mea. qā psumata est resurrectio Tūc mater tota transformata in glia resurgētis fili: ipsum dulcissime alloquente audiuit. Resurrexi 7 adhuc tecū sum alleluia. posuisti sup me manuū tuā. mirabilis facta est sciētia tua alleluia. Et paterno honori de hoc mille milies alleluia. In quo fili⁹ introducitur subito

in gl'ia maiestatis mēti m'is apparēs
ipam amplexās z osculās: et ipa z totā
in gl'iam resurrectōis sue trāssō: mās:
ingerit sibi sue resurrectōis pñtiaz. z ī
diuisibilē sue societatis copulā cū dīc
Resurrexi z adhuc tecū sum. Et de tā/
ta cōpassione z lamētatiōe sue moris re
gratiās dicit: posuisti sup me manum
tuā. manus em̄ hic cōpassionē alias co
opatōem virginei cordis significat.
quetota fuit sup filij morte effusa. Et
qz in tantis doloribz nihil pdidit d' fī
dei claritate z in oībus se habuit sicut
diuine sapientie splēdor exigit: ide īdō
illā excessiue cōmendās dicit. **A**dra/
bilis facta est sciētia tua. z īdō ambo
simul: dulcissima mater mea iubilem?
iocūdisimū alleluia. **D**ucusqz pōt vi/
deri qz in cōtemplatiōe z virginis ma
rie z filij p die resurrectōis sancti iste.
denotos suos oñdit volarus Et quo
facis potest patere qz qdā sit de corpa

Meditatio prima diei Dominice.

Ali aspectu: nullus dubium illi fuit de me
tali intuitu. propter quod certissima: ad se
pulcrum non venit quod vacuum fore sciuit
et licet ipsa esset multiplici doloris col
lisione quassata: tamen etiam reputando ad
monumentum venisset pro dulcore cor
poris filii amplectendi: nisi sibi certissime
de resurrectione constaret. Et sic atten
de quod disputatio dicta loquitur de cordi
ali affectu. et verissimam quantum ad inter
iorem spiritus sancti in mentem sanctorum
dat contemplandi materiam. et sic aduer
tendum est: quod per ista que sancti in suis con
templationibus scribunt et mente concipiunt.
eorum gustui datur principium. et eorum intel
lectui datur spectrum illorum ineffabilium
luminum: et amorosorum gustuum quem mater
materna in diuersis attribuit a filio suo:
et tota ternitate recepit. Sed in deu
ta mens nostra ingnorans commotiones cor
dium et influxus spiritualis amoris et assue
ta nostra insipiditas in sua in deuotione

cordis ariditate sepe talia deridet. Et
tm̄ de materna apitione resurrectionis
ihu xpi. Bern. in pmo smone pascale
de resurrectione loquēs dicit. Vicit leo
de tribu iuda: vicit plane maliciam
sapientia: attingens a fine vsq; ad fi-
nem fortiter et suauiter disponens vni-
uersa: sed p me fortiter suauiter mibi.
Vicit iudeoz blasphemias i patibus
lo forte armatū alligauit in atrio. et de
ipso mortis imperio triumphauit. Vbi
sunt opprobria tua iudee. vbi sunt za-
bule. i. dyabole vasa captiuitatis. vbi
est mors victoria tua. Confusus est ca-
lumniator: raptor spoliatus est: nouū
gen⁹ potētie hacten⁹ victoriosa mors
obstupescit. Quid tu iudee q̄ pridie añ
crucē caput agitabas sacrilegū. Quid
sacrū hominis xpi caput eragitabas op-
probrijs dicendo si rex isrl est descendat
de cruce. Venenata lingua: sba mali-
cie. s mo neq; Mo est h caypha qd̄ pau-

Meditatio prima diei Dñice

loanto dicebas. Expedi vrynus mo
riatur hō pro p̄p̄loz nō tota gens peat
At illud (quia mendaciū non erat) nō
loquaris de p̄prio: nō a temetip̄o dice/
bas. sed si rex isrl̄ est descēdat de cruce.
hoc plane tūc est magis aūt̄ eius q̄ mē
dat est ab initio: q̄ tūc xp̄i mortē suā sit
nūc aūt̄ timēs ⁊ p̄tute crucis enernari
se sentiēs: ⁊ quos instigauit ad crucifi
gendū: instigat nūc ad suadendū vt de
cruce descēdat. Mouerat em̄ inimicus
q̄ntuz p̄ salute p̄p̄li zelū gerere videret
p̄p̄ea maliciose nimis (linguas erudi
ēs blasphemoz) suggerebat vt dicerēt
descendat ⁊ credim⁹: q̄si iam nihil pos
set obstare q̄n descēderet: q̄ eoz credul
itatem tātope desideraret. Sed quid
machinatur. aut cui parat insidias ⁊
sipelis. id est astutus et subdolus: nē
pe ei in quo nihil proficiet inimicus?
Non mouetur vana pollicitatione.
qui vero nouit vt scit omnia corda.

sicut nec exprobratioe blasphemia mi-
rissimus oim monebat. Eo quippe te
debat maliciosa suasio: non ut ipsi crede-
rent. sed nostra quia si quod erat fides in eu: oim
mode pires. Sed si perfecta sunt opera
ideo salutis opus noluit relinquere imp-
fectum. Sed audiamus quod ad hec Christus
runderat per prophetam. Queris signa in dee
expecta me in die resurrectionis mee. Si
tamen vis credere: maiora tibi iam opera de-
monstravi. Multiplicavi signa. sani-
tates perfecti heri et pridie: hodie magis
habeo consumari. An non maius erat quod
vidisti e corporibus obsessis spiritus exire
malignos et de grabatis exire paraliti-
cos: quod per manus meas et pedibus claudos
resilire quos infirmitati. sed patiendi te-
pus est. non poteris impedire. Sed si
adhuc signum querit generatio praua et
adultera non ei dabitur nisi signum Jo-
ne prophete. Non signum descensionis de
cruce sed resurrectionis a morte: quod

Meditatio prima diei Dominice.

si iudens nō querit: amplectat. ⁊ gau/
det xpianus. Uicit g̃leo de tribu iuda
clauso p̃d̃it tumulo q̃ de cruce nō de/
scendit. An vero illud mal⁹ sit. inimi/
ci n̄ri sint iudices: qui tā curiosē mu/
nierūt monumentū signantes lapidē
cū custodib⁹. Clauso: vt dictū est: exiit
tumulo rediuitū corp⁹: qđ clauso vir/
ginis vtero natū: p̃cessit in vitā ⁊ ad di/
scipulos clausis intrauit ianuis. Sz
est aliud loc⁹ in quē claus⁹ noluit ingre/
di ianuis carcer vni⁹ gebēnalis. Con/
fregit siq̃dem ferreos vectes: repagla
vniuersa contriuit. vt libere suos edu/
ceret q̃s redemit de manu inimici ⁊ a/
p̃er⁹ egredereñt por⁹ agmina sancto/
rū. Siquidē ⁊ in hoc vicit leo d̃ tribu
iuda: tertia die pp̃ia p̃tuit a mortuis
resurgēs. Dicē p̃atri. Resurrexi ⁊ ad/
huc tecū suz (sic etiāz matri dixerat vt
sup̃ dictū est) qui tā importēs videbar
deputatus cū mortuis: sed inter mor/
R

tuos liber. Nec resurrectionē ultra ter
tium dies distulit: ut propheta fidelis inue
niatur qui dixit. Vivificavit nos per du
os dies: in die tertia suscitabit nos. De
cet nimirum ut quemadmodum caput
precessit: sequatur membra. In paribulo
sexta feria redemit hominem: ipsa die qua
fecit hominem ab initio. Sequenti die sab
batizavit in monumento consummato ope
quod susceperat. Tercia proinde que prima di
citur est primicie dormientium. apparuit mor
tis victor novus homo. Iam et nos qui cum
capite sequimur caput nostrum tota die hac qua
plasmati sumus et redempti: non cessemus
agere penitentiam: non cessemus tollere cru
cem nostram perseverantes in ea: sicut ipse pe
severavit donec dicat spiritus ut requiesca
mus a laboribus nostris. Reminere audiamus
fratres non carnem et sanguinem: non spiritum
quolibet descensum a cruce suadentes
Perfistamus in cruce moriamur in cruce
deponamur aliorum manibus: non nostra le-

Deditatio prima diei Dñice

uitate. Caput nostruz deposuere viri
iusti. Nos ergo dignatiõe sua angeli
sancti deponant. vt psumata viriliter
die crucis: scda que post mortẽ est des
cam? suauiter: dormiam? feliciter in se
pulcris: expectantes bñam spem ⁊ aduẽ
tũ glie magni dei q̃ resuscitabit corpa
nostra tertia demum die: configurata
corpi claritatis sue. Fetent q̃dridua/
ni sicut de lasaro scribit. Ad inuentio
filioꝝ adaz quartã formauit diez quẽ
a dño nõ accepit. p̃pterea corrupti sunt
⁊ abhominabiles facti sunt tanq̃ iumenta
q̃ in stercore suo putruerũt. Diuinesi
quidẽ ad inuentiois est iridũ qđ p̃di
rim? in labore in requie in resurrectiõ
ne. Non placent hec filiis hominũ sz
suum volunt preferre diem. differen
tes penitẽtiam: vt indulgeãt volupta
ti. Non est hec dies quam fecit domi
nus. Quadriduani facti sunt iam fe
tent. Non nouit banc quod de maria

natus est sc̄m̄. tertia resurrexit die. ne
videret corruptōem Uicit itaq; leo de
tribu iuda. Occisus est agn⁹. s; leo vi
cit. leo rugiet. q̄s nō pauebit. leo inq̄
fortissima bestiarū que de nulli⁹ paue
bit occursum. sed leo de tribu iuda. Pa
ueāt q̄ negauerūt. q̄ dixerūt non habe
mus regē nisi cesarē. Paueāt q̄ dixerūt
nolum⁹ hūc regnare sup nos. Redit si
q̄dem accepto regno: et malos male p/
det. Vltis nosse q̄ redit accepto reg
no. Data est mihi (inquit) oīs p̄as i
celo et in terra. Sed et pater (vt in psal
mo. ij.) postula a me ait et dabo tibi gē
tes hereditatē tuā: et possessionē tuam
terminos terre. Reges eos in p̄ga fer
rea. et tan. p̄vas figuli confringes eos
Fortis siquide; leo est non crudelis i
suos: gravis tñ indignatio ei⁹ et intole
rabilis ira in extraneos. Leo p̄ suis
rugiet: nō in suos. Paueāt igit alieni
quos non nouit dñs: q̄s dyabolus tā

Meditatio secunda diei Dñice.

Meditatio secunda diei dñice de
gaudioz iocunditate regni celoz.

Meditatio de celesti patria po/
teris similitudines sensibiles
assumere a sanctis p nra capa
citate adinuētas seu etiā oñsas. vt be
ato Johi. Apoc. xxi. Est igit ciuitas
illa gl'iosissima amplitudine et capaci
tate pmaria: ex auro purissimo: gēmis
q' p'ciosissimis mirabilr ornataz p'stru
cta. Singl'eei' porte sunt ex singulis
margaritis. Est itē camp' speciosissi/
m' oim floz pulcritudie decorat' Hbi
semp est estas amenissima: ibi odoruz
suauitas fragrantissima z oim delec/
tabiliū copia. Serñ. in smone de qua
dragesima. Dier' in ciuitas regis ma
gni q' ex adipe faciat te z quā fluminis
imper' letificat. nec pond' nec mēsurā
sed facietas est apud te z affluētia sum
ma mira serenitas: plēa suauitas. eter

na securitas iam nō est timor in finibz
tuis. qz posuit dñs fines tuos pacem
Nullus inimic⁹ intrat: nullus exit a/
micus: nulle tēptatōs: nulla ibi sese co
gitationū turba cōfundit. qz ille q̄ est
omnia in idēitate p̄solidat atq; p̄iū
git. Nulla ibi tēptandi facultas: inde
tandi nulla libertas: nocēdi nulla pos
sibilitas. volūtatē dī nulla erit trans
gressio Ubi nimirū nob̄ z i nob̄ z felic
securitas z segura felicitas atq; oīno p
fecta iocunditas. vsit nobis vna cuz
deo volūtas. z q̄cunq; ei placēt: placez
ant z nob̄. Ubi purissimū lumē puris
simis oculis intuebimur Ubi oēs bo
nū z intelligūt z requirūt intellectu p
spicacissimo ad audiendū vocē sermo
nū dei Vita eterna ip̄a ē plēitudo ip̄a
est longitudo dīez Verus dies q̄ non
nouit occasus. plena merities: p̄e glo
rie plenitudo: eterna veritas: vera eter
naq; sacietas. Siq̄dem nec lōgicurni

Meditatio secundæ diei Dñice:

tas illa terminū: nec claritas illa occa-
sus: nec facietas illa fastidiū habz. **E**/
rit em̄ securitas de eternitate: gl'ia s̄
veritate. exultatio s̄ societate. **M** vera
z felix z gl'iosa facietas. o scm̄ cōuiuiū
o desiderabiles epule. o nimirū angie-
tas nulla. nullū poterit esse fastidiū.
qm̄ facietas summa z summū inerit s̄
sideriū. **M** vere meridies: plenitudo
feruoris z lucidi solis statio vmbzarū
exterminatio. desiccatio paludū: feto-
rū depulsio. **M** penne solsticiū. **M** lu-
mē meridianū. o vernalis tēperies **M**
estiva venustas. **M** autūnalis v̄bras.
M q̄es z feriatio hyemalis. tuta habi-
tatō paradisus: dulce pabulū plena opu-
lencia: mlt̄a nimis eternitas. nihil ibi
formidat. nihil fastiditur: nihil s̄ficie
Festinem? proinde fratres festinem?
ad locum tutiorem: ad pastū suauiorē
v̄h̄item? sine metu: habūdē? sine s̄
secure: eplemur sine fastidio **M** qd nob

Illic erit gaudij cū sine timore sine peri-
culo sine nota z tedio: sine suspirio et
vicio habitabim⁹. Illic nos amabi-
mus sine mō: videbim⁹ sine terminio co-
herebim⁹ sine malo pleni laude z inbi-
lo: pleni gratia pleni deo. Tūc quilibz
videbit deū ad volūtatem: habebit ad
voluptatem: fruetur ad iocū dītātē: in
eternitate vigebit. in veritate fulgebit
in bonitate gaudebit. Sicut habebit
pmanēdi eternitatē: sic cognoscēdi fa-
cilitatē z req̄escendi felicitatē. Finis si-
q̄dem erit illi⁹ scē civitatē. Āgeli sunt
ciues: deus pater tēpluz: fili⁹ eius splē-
dor spūs sanct⁹ caritas. Cogita z totis
viribz teipm totū ad cogitandū recol-
lige: vt videas quātū sit gaudiū deuz
semp p essentiā intueri. Summā z in-
diuiduā trinitatē mūdo cordis oculo
sp̄ inspicere. In qua relucet oīs pulcri-
tudinis: oīs dulcedinis: oīsqz bonita-
tis exēplar essentiale. In q̄ visione oīa

Meditatio scda dici Dominice

videbis: oia que velis scies. ex ea visi/
one omi bditate: omi gaudio ⁊ leticia
repleberis. Cogita qntum sit gaudiū
dño ihu sp assistere ⁊ ei⁹ sanctissimam
⁊ gliosissimā humanitatez sp aspicere.
Cū petr⁹ vidēs eū transfiguratū opra
bat sic semp pmanere. Qd magnū est
gaudiū videre illū in regno suo subli
mē ⁊ gliosuz: qd pro nob i hoc exilio qn
dam paup venerat: exul pariter ⁊ pere
grin⁹. Qd ciuitas celestis: mā sio secu
ra: patria totum ptinēs qd delectat. Qd
gliosa dicta sunt de te ciuitas dei. Sic
letantiū oim habitatio est in te. oēs le
tant in leticia ⁊ exultatōe. oēs letantur
deo cui⁹ aspectus pius: facies decora
eloquiū dulce. Delectabil⁹ est ad vidē
dū suavis ad habendū dulcis ad pfu
endū. Ipe p se placz ⁊ ppt se sufficit ad
meritiū: sufficit ad pmiū. Nec extra illū
qdq querit. qz in illo inuenit qdqd de
siderat. Sp liber illū inspicere: sp bñe

semper in illo delectari et illo perfrui.
In illo clarificatur intellectus et purifi-
catur affectus ad cognoscendam et intel-
ligendam veritatem. Et hoc est totum bonum
homois: noscere et amare creatorem suum. **C**o-
gita etiam quantum sit gaudium interesse so-
cietati celestis curie. Quanta leticia re-
gina celi matrem dei cum ceteris virginibus
intueri. Quanta exultatio interesse a-
ngelorum. letari cum patriarchis
et prophetis: apostolis martiribus et confessoribus.
Cogita denique de donis corporis tui: quibus
ipsum corpus beatificabitur. videlicet
de eius immortalitate: impassibilitate
summa agilitate et gloriosissima speciosi-
tate et claritate. Item de donis anime qui
bus ipsa anima implebitur iusticia beata. qui
sunt plenitudo scientie quantum ad vi rationis
naturale: repletio iusticie quantum ad virtutem
naturalem secundum affluentia dilectionis et leticie quantum
ad virtutem concupibilem. Alii alio modo dones anime
declarat et in idem redit. Item de criticis

tionis plenitudo lucis: voluntati multi-
tudo pacis: memorie continuatur eternitas.
Cogita ex his dotibus principali-
bus quae multa alia magna dona et ines-
fabilia consequeris. Berni. Perces san-
ctorum tam magna est quod non potest mensurari
tam multa quod non potest numerari: tam copio-
sa quod non potest finire. tam preciosa quod non potest
estimari. Tot ergo et tanta sunt ibi gau-
dia quod omnes arithmetici huius mundi non
possent ea numerare: omnes geometrici non
possent ea mensurare. omnes grammatici: dy-
lectici et rhetorici non possent sermonibus
explicare quod quod oculi non vidit: nec au-
dis audiuit: nec in cor hominis ascendit pro-
parauit deus diligenter se. Gaudebunt
ergo sancti super sede dei visione. Infra se de-
celi et aliarum creaturarum corporali pulcri-
tudine. intra se de corporis et anime glo-
rificatione. Extra de angelorum et homi-
num societate. De omnes sensus spi-
rituales ineffabili delectatione reficiet
cum ipse sit obiectum omnium sensuum spiritualium.

Erit nāq; de speculū visui: cithara au-
ditui: mel gustui: balsamum olfactui:
flos tactui. Ibi sapia salomonis vide-
ret stulticia ibi esset deformitas pulcri-
tudo absalonis: ibi esset tarditas velo-
citas asabelis ibi debilitas indicaret
fortitudo sampsonis: ibi esset mortali-
tas longa vita mathuselem: ibi pau-
peras esset regnū augusti. Ibi (scilicet au-
gusti.) nihil obest nihil deest nihil as-
fluit: nihil defluit nihil extra qd appeti-
tatur nihil intra qd fastidiat. Cū igit
ibi sit p̄a leticia: plena scia ois pulcri-
tudo et ois beatitudo Ibi pax pietas
bonitas: lux virtus: honestas: gaudia
dulcedo vita penitus. glia. laus. requies
amor. et concordia dñi: cis Que ergo nos
angit vesania: vitioꝝ sitire absinthiū
huius mūdi sequi naufragiū: vite laben-
tis pati infortunium: impietirāidis fer-
re dñm. et nō magis cōsolare ad sancto-
rū felicitatē: ad angeloz societate: ad so-

Meditatio secūda diei Dominice

lennitatē supneleticie. z ad iocūditatē
ptēplatiue vite: vt possim⁹ intrare ī po
tētias dñi z videre supabundantes di
uitias illas bonitatis eius. **U**bi voca
bim⁹ z videbim⁹ qđ dulcis est dñs z qđ
magna multitudo dulcedinis ei⁹. **U**i
debim⁹ glie decorē. scōz splendorē z
regie potestatis honorē. **C**ognoscem⁹
p̄is potētiam: filij sapientiam. sancti
spūs benignissimā clementiā. z ita ha
bebm⁹ noticiā illi⁹ summe trinitatis.
Qđ btā visio videre deū in seipso vide
re in nob. z nos in eo felici iocūditate
decerit summa felicitas qñ intelligi
tur in suo puro esse sincera diuinitas.
tūc pprehendēt mō incōprehensibilis
trinitas: patebūt archana diuinitatis
videbit⁹ z amabit⁹ deus. **E**t hec visio z
delectatio totū hoīem replēs z facians
tota erit illi⁹ beatitudis psumatō. **U**n
a erit oīm lingua: iubilatio indefessa
vn⁹ affectus: amor etern⁹. **P**atebit ve

ritas implebit caritas: et erit integra
nimez corporis facietas. Fulgebit sic sol
hūanitas glificata. q̄ta erit et cōcor
anie et spūs sanitas. Angeloz et hoīm
vnū erit gaudiū: vnū colloquiū: vnū
vniū. Nō languebit amor. non liq̄
fier dilectio: p̄ntibz oibus bonis. nul
la erit dilatois afflictio. qm̄ beatifica
diuine maiestatis p̄ntia oibus erit oīa
Illuc itaqz festinare debem⁹. vbi sem
p̄ viuemus et nunqz ampli⁹ mori time
amus. Si sic amam⁹ vitā istaz labile
et caducā. vbi cū tanto labore viuim⁹
mlto magis amare debem⁹ vitāz eter
naz: vbi nullū laborē sustinebim⁹ vbi
summa sp̄s iocūditas summa felicitas
felix libtas et felix beatitudo. Ad quā
nos pducit ip̄e q̄ essencialiter talis est
beatitudo. **C**onsiderandū. q̄qz dies
dñica precedat alias ferias vt merito
etiā eius meditatioēs alīs precedere d̄
berēt. tñ qz expedit p̄mo meditari pas

Meditatio secūda diei Dñice

siōne dñi q̄s resurreccōem. idcirco p^o il
las vltimo posite sunt eius meditatio
nes. Non tñ mltū refert vt etiā prius
tactū est q̄ ordine ponant dñmō medi
tari non omittant. Cū etiā cuilibet af
fir libertas se exercitādi in his s̄m satū
libitū. Quicūq; tñ in pmissis medita
tionib; diei (vt premissum est vel ad
placitū) ex intimo corde se exercet. fru
ctū magnū sentiet (saltē p̄tinuando) z
facile p̄ nihilo iudicabit oīa hui⁹ vite
vana z caduca. Et si non oīa cuilibet
dei ascripta medetur q̄s (q̄ aliqua p̄
ter materie pōderositatē satis plixē ex
tensa sunt) nullaten⁹ tñ transeat q̄n a/
liqua dicta die in vna hebdomada: al
tera in eodez die alteri⁹ hebdomade p
currat. Sic faciēs minime dubito q̄n
facilime z celeriter: dī auxilio (qđ per
hoc mereri sperat) cōcurrēte. vitā pre
teritā emēdabit z reliquū tempus cō
cessum in penitētia hilarit̄ terminabit.

p quas ⁊ dei grām in pñti et eternā in
futuro beatitudinem possidebit. Ad
quā nos pducatur oīs gratie ⁊ beatitu-
dinis largitor ih̄us xp̄us dñs noster
in secula benedictus.

Exhortatio bona ⁊ breuis in festis
uitaribz sc̄ōz ptractāda aut meditan-
da ex p̄monibz dulcis doctoris. Bern̄.

Circa festiuitatis p̄cipuas q̄li-
bet debz se p̄formare eccl̄ie ca-
tholice formādo meditātōnes
⁊ exercitiā de materia festi. In festiui-
taribz tñ sc̄ōz vigilāter p̄siderare de-
bem⁹ tria quesitūs Bern̄. docet. viles
Auxiliū sancti. Exēplū eius. Et nr̄az
p̄fusione. Auxiliū. qz q̄ potēs in terra
fuit. potēti⁹ est in celis añ faciem dñi
sui. Si em̄ dñs hic viueret misctus est
peccatoribz ⁊ orauit p̄ eis. nūctāto am-
pli⁹ q̄nto verius agnoscit misērias no-
stras orat p̄ nob. qz btā illa p̄ia carita-
tē ei⁹ nō minuit sz augmentauit Neqz

Dedicatorio in festis sanctorum.

Gentem quod impassibilis omnino idem incompasibilis factus est. sed nunc potius sibi induit viscera misericordie. cum autem fontes misericordie existat. Et sit et alia causa quam magis urget sanctos ut solliciti sint de nobis: quod iuxta voces apostoli de prelo paret pro nobis: ne sine nobis consumamur in gloria. stola videlicet corporis. sicut ait sanctus David. Ne expectat iusti donec retribuas mihi. Eligite etiam in gloria consumatur quantum ad coniunctionem corporis et anime (quod summo desiderio desiderant) ideo solliciti sunt pro nobis. ut cito impleatur numerus electorum. Ite frater nostra caritas aucta est in eis non minuta. quia in hac vita existentes nostram desiderabant salutem. Debemus etiam accedere ad exemplum eius: quod quando in terra visus est et cum hominibus conversatus non declinavit ad dexteram neque ad sinistram sed viam reginam tenuit. donec veniret ad illud quod dicit. Ego sum via veritas et veritas. Invenit huiusmodi tatem operum eius et tunc videbitur quod ita

Pro exemplo vixerit inter hoies. q̄lia
 nob vestigia dereliquerit: vt ambule⁹
 p ea z nō errem⁹ in eis. Vere (iuxta p/
 phetā) semita iusti recta est: rect⁹ callis
 iusti ad ambulandū. Sz z diligētiōri
 intuitu cōfusiōnē nrām inspiciamus
 qz hō ille siliis nob fuit passibl⁹. z ex eo
 dem luto format⁹ ex q̄ z nos. Quid er
 go ē q nō solū difficile. sed impossibīle
 credim⁹: vt faciam⁹ opa que fecit: vt se
 quamur vestigia ei⁹? **C**onfundamur
 frēs z premiscam⁹ ad vocē istā. si for
 te hec p̄fusiō adducat nob gliaz. vt di
 cit **Isa. Si** forte generet gratiaz ti
 mor iste. Hoies isti fuerūt q̄ p̄cesserūt
 nos. q̄ tam mirabiliter p̄cesserūt p vi
 as vite: vt vix eos hoies fuisse creda
 m⁹. Sic g̃ in festis scrōz z gaudere et
 confundi debem⁹. Gaudere qz patro
 nos premisim⁹ Confundi qz eos imi
 tari nō possum⁹ aut poti⁹ nō volum⁹.
Ita sp̄ gaudiū nrām in hac lachrimaz

Meditationes in festis sanctorum

valle: pane lachrimarum condiri debet: ut
semper non solum extrema: sed et prima gau-
dij: luctus occupet. quod et si magis est gau-
diorum materia: maior tamen est dolorum. De
more sui dei clamat iustus et delectatus
suis. Sed et statim subiungit. Defecit spi-
ritus meus: turbatus suis et non suis locutus
Ex his bene masticatis: magnam deside-
rii perveniet de memoria sanctorum. Vulgo
enim dicitur. Quod non videt oculus: cor non do-
let. Oculus meus memoria mea. Et co-
gitare de sanctis: quodammodo est eos videre.
Et ad hoc multum adducit legenda eorum. Cum
multum expediret devotioni cuiuslibet quod
tidie ad minus legere aut meditari in
martirilogio vitam occurrentium san-
ctorum (ut omnes religiosi faciunt) et
hoc in hora primarum post primam
collectam: ad quod faciendum etiam nos
seculares sacerdotes: estimo: obliga-
mur. Ad quid enim legitur post pri-
mam collectam: preciosa in conspectu

Dñi more sanctorum eius: non prehabita lectione vel memoria eorum. Et cur oratur in collecta sequenti. Sancta maria ego pueri ma mihi cum istis et omnibus sanctis atque electis dei orare et intercedere dignare te nisi quia recitatio vite sanctorum eius deus dici occurrentium precedere debuit. Quare autem a nobis hoc non fit. ascribo negligentie nostre et superiorum. Cum tamen portio nostra merito sit et debebat esse in terra viventium. nec modica sane portio. si tamen (ut decet) tale memoria affectio (sine qua nihil perficitur) comiteretur. Sic inquam conversatio nostra in celis. Veritatem non sic nostra sicut illorum: propter enim substantia ibi est: nostra autem desiderium: ipsi per presentiam: nos per memoriam ibi sumus. Quod quoniam et nos addemur ad patres nostros: quoniam essentialiter presentabimur eis. Docemur primum desiderium quod in nobis sanctorum memoria vel excitat vel magis incitat. ut eorum tam optabili societate fruamur. et mereamur cociues fieri.

Deditatio in festis sanctorum

z cōtuberna les esse spiritū beatorū.
Discerit cetui patriarcharū: cunctos p
phetarū: senatu iaploz. martirū exer/
citijs nūcrosis. Cōfessorū collegijs: p
ginū choris in oīm dñicū collegi z col
letari cōmunionē scōz. Singloz q̄p
pe recordatōes q̄i scintille singl' imo
q̄i ardētissime faces: deuotos accedūt
animos: vt eoz z p̄spectū sitiant. z cō/
plerū ādeovt plerūq; etiā interesse sere
putēt mō ad oēs siml' mō ad hos vel
illos tora audire z vehemētia. cerda
vibrātes. Mō mō tm̄ societas: sed etiā
felicitas nobis. optāda est scōz. vt q̄i
rū desideram? p̄sentiā. gl'iaz q̄z feruē
tissimis studijs ambiam? S; sanet
eā nobis sp̄are liceat z ad tātāz beati/
tudinē aspirare. summoq; nob̄ deside
rāda sūt suffragia scōz. vt qd̄ possibi
litas n̄ra nō obtinet. eoz nob̄ interces
sione donec. Nec n̄ra ei eoz coheren
tia est. vt nos cōgratulemur eis. z ipsi

cōpatiantur nobis. Nos denota me/
ditatōe regnem⁹ in eis: ipi in nob ⁊ p
nob militē pia interuentōe. Necē qđ
de eoz pia erga nos sollicitudīe dubi/
tem⁹: qñquidē (nō psumandi sine no/
bis) expectāt nos: vīq; dū tribuat no/
bis: vt vīlcz in nouissimo die magne
festiuitatis: oīa siml in virū pfectū cū
suo (tā excelsō) capite mēbra cōcurrāt
⁊ laudet euz hereditate sua ih̄us xp̄us
dñs noster p infinita secula bñdictus
Amen. Finis harū fructuosarū
⁊ salubriū meditationū seu exercitiōz.

Prologus in centū meditatio
nes dominice passionis

Memorie passionis domi
ni nr̄i iesu xp̄i memoriā a
gere. eiusq; multipharis
dolorib; vicissitudinaria
gritudine p suo mō cupi/
ens quis deuotus rñdere: sequētes cē
tū meditationū articulos amare mor;

Prologus in centū meditāōnes

nis eius vestigia expmētes: cū subscri-
ptis cētenis petitōibz quīdianis vicibz
et ex ore depromat: et cruciformi ac ve-
ludictāti corde reuoluat: singul' arti-
culis versiculū hūc videlicet Ave be-
nigne dñe ihu seu saluatōez angelicā
(put signatū viderit (subiūgēdo **G**b
hac ei forma deuotus quidā crucifiri
dñi discipulus: pñtem oratōez diuini-
tus est edoct'. Nā cū nocte quadā cō-
pletis matutinis staret corā imagine
crucifiri: seqz p desiderio suo ad dñice
passionis memoriā digne cōpassiōis
sterilē q̄rulosiss p̄cordijs deploraret. ī
tantū deplorādo (cōpatiēdi desiderii
cupiēs) sterilitatis sue dolor increuit
vt in extasim caderet resupinus. Ecce
lux eū (celitus emissā) circumfulsit:
in qua sibi hoc passiōis dominice spe-
culuz lucidum: et harū centū meditāō-
nū mēoziale deuotificuz est ostensum

Accipit qm̄ mādatis vt om̄i die hos
centū articulos cū totidē venijs: totidē
q̄ subiectis penitōibus ore cordeq̄ de
uote reuolueret. ⁊ in h̄ se ib: su dñō p se
passo p suo modulo conformaret. **A**b
eo ḡ die p acceptā hui⁹ meditatorij ex
ercitiū grām. tāto cepit deuotiōis incē
dio inflāmari. ⁊ diuini amoris vinctō
ne pungi. vt in cōuersatōis sue sinceri
tate. in libroz seu scriptoz suoz suau
tate. in oratōnuz instātia: ⁊ in toti⁹ vi
te sue elegātia (tāq̄ in expolito speculo)
facile fuerit acceptaz grām speculari.
Et sciendum q̄ post articulos q̄ dñice
passionis memoriā p̄tinent debz sem
p̄ subiūgi versiculus. **A**ue benigne do
mine ihu xpe. **P**ost exprimētes hodo
lorē virginis gl̄iose: saluatio angeli/
ca. ⁊ semp cū genuflexione aut inclina
tione. **D**iones etiā singule geniculan
do legant̄. **E**xcepta ea que septuagesio
mū q̄ntum articulus sequitur. q̄ p̄strato

Articuli meditationuz passionis xpi.

corpe deuoti⁹ est legenda put ibide vi
debitur. Et sic erūt centū articuli pas
sionis dñi: centū petiōes plerūq; sin
gulis articulis correspondentes cen
tū saluatōnes. ¶ Finit prologus.

Incipiūt centū meditatioes passio
nis dñi nostri ihu xpi q̄s q̄libet deuot
us xpi discipul⁹ q̄ridie: aut ad minū
q̄libet hebdomada oꝝ deuota mēte p
soluere: ac seipm in eisdem suo p se cru
cifixo humili⁹ q̄ potuerit p affectū pū
amoris spūaliter pformare.

Articulus primus.

Gra dei sapientia dñe ihu xpi
qualemcūq; vicissitudinē tue
bñdictissime passionis medi
tatio cordis mei representat: spectui tue
dulcissime bonitati illā tristitiā dolo
rosam cui⁹ rehemētia post desideratā
illā cenā nouissimā in monte oliueti p
anxietate et angustia tui cordis: corp⁹
tuū scissimū sudorē sanguineuz suda

uit tãq̃ sanguis stillicidia stillatia su-
p̃ terrã. ¶ Versiculus salutatiois.

Aue benignissime dñe ihu xpe gr̃a ple-
nus miscdia tecuz bñdicta passio vul-
nera z mors tua z bñdict sanguis vul-
nerũ tuorũ. Amē. Articulus II. ¶ Re-

psentat z tibi bone ihu cogitatio mea
illã iniuriã furiosaz cui⁹ violētia tra-
dit⁹ es fallaciter capt⁹ feraliter : duris
funib⁹ ligatus crudeliter : z inuidialit⁹
es deduci⁹. Salutatio. ¶ Aue beni-
gnissime dñe ihu xpe gr̃a plen⁹ vt sup̃.

Articulus III. ¶ Representat itē tibi
benigne iesu mēoria mea illã crudelez
alapatioz corā anna ministro acceptā
z psequēter illud iudiciũ imopiudici
um facinorosoz : cui⁹ inuidētia corā
caypha ab inuidissimis canib⁹ pcacit⁹
obiurgat⁹ a falsissimis testib⁹ menda-
citer accusat⁹ mortis sentētia es crude-
liter cōdemnat⁹. Salutatio. ¶ Aue
benigne dñe zc. III. Articulus. ¶ Re-

Articuli meditationū passionis xpi

presentat item tibi pie ihu recordatio
mea illō opprobriū maliciosuz cui⁹ in
solētia nocte illa p̄tati tenebray accō
modatus: velatis tuis pulcerrimis o
culis inuidoz irrisorib⁹ vocib⁹ gestib⁹
bus ⁊ p̄cussioib⁹ bestialiteres illusus
facies tua ḡraz plenissima rabidoz
canū putēti sputamē p̄tētibilib⁹ fede
facta: ⁊ corp⁹ tuū tenex viliter ē tracta
tū. Salutatio. Ave benig. ⁊c V
Articulus Representat ⁊ ibi clemētis
sime ihu oīa interiora mea illū tuū vir
ginee genitricis intuitū luctuosuz cui⁹
materna cōpatiētia ⁊ pietate p̄dolētis
pectoris lugubriter te aspexit. Ave
benig. ⁊c. Dñe exaudi orōnem meam
Acta.

Oratio.

O dea vnica singularisq; fi
ducia piissime iesu xpe bo
nitati tue mēoriā harū pas
sionuz hodie represento: vt
in omni tribulatione et an

angustia paterna mihi piate succur-
 ras. Ab pctōz meorum vinculis me ab-
 soluas Ab occultis delictis et manife-
 stis vitiōz scādalis me custodias. Ab
 insidiosis dyaboli suggestionib⁹ cū
 cūq; criminosis occasiōib⁹ meliberes
 et defendas Et tuis matrisq; dolorib⁹
 intima pū amoris affectiōe me facias
 p̄dolere. pūssime dñe ihu xpe q̄ cū deo
 p̄re et spūscō vnus es de⁹ om̄ps in se-
 cula benedictus. Amē. VI. Artic.

2

Ita veritas eterna pie dñe ihu
 xpe mea tibi nūc offert memo-
 ria p̄fusiōē illā p̄rumeliosaz
 q̄ fuit brā aia tua: tūc suffusa: dū pila-
 to opprobriosissime p̄sentatus: falcissi-
 me accusat⁹ et ignominiosissime mori
 sine pprio demerito iniustissime fuisti
 acclamat⁹. Salutatio. Ave beni-
 gne ihu xpe: ḡra plen⁹: misericōdia tecū: be-
 nedicta passio vulnera et mors tua. et
 b̄ndict⁹ sanguis vulnerū tuōz. Amen

Centum meditationes passionis xpi.

VII Articulus ¶ **O**ffert item tibi bone iesu cor meū derisionē illā opprobriosam q̄ a pilato ad herodē missus es in veste alba p̄ fatuo d̄risus fuisti. **Aue**

VIII Articulus ¶ **O**ffert tibi benigne iesu anīa mea lūionē illā vulnero sam q̄ (p̄ multā obiurgatōez) corpus tuū pulcerrimū flagelloz verberibus liuidū. & berbū vulneribz laceratū misa biliter intumuit. **Aue** benigne dñe zē

IX Articulus ¶ **O**ffert itē tibi dulcis iesu mēs mea coronatiōem illaz spinosam q̄ (p̄ dirā flagellatōem) capite tuo regio spinis acutissimis p̄forato: tua serena facies z amabilis cruore imma duit. **Aue** benign. **X Articulus** ¶

Offert tibi clementissime ihu spiritus meus illaz tuā p̄dēnatōez ignominiosā cui impietate neq̄ssima (post multā altercatōem) ad mortē sentēciar. p̄p̄ris hūeris crucē baiulās ad locū crucifixionis es deduci. ip̄ie z furibūde ex

3
itus ⁊ tuus vestibꝫ atrociter spoliatus
vbi nō sine magna acerbitate vulnera
tui corpꝫ in nouata fuerūt. **S**alu
tatio Auebenig. Dñe exaudi orōez
meam Et cla. *Memoratio.*

O Spes et solatio mei cordis
piissime ihu xpe p horribilem
tue crucifixionis lnam suppli
citer te ex oro: vt in hora mortis mee mi
re iudiciū meū agas. Doce me bonos
res mūdi cōtemnere ⁊ tibi fidelis prou
denterqꝫ fuisse. Peccatorꝫ meorꝫ vulne
ra tuis me dñe doceas cōsolidare vul
neribꝫ. Nō me ihu bone in tēptatōis
rpe derelinqꝫ: qꝫ mei causa caput tuū
sacerrimū tot spinarꝫ pūctionibꝫ obie
cisti. Da mihi dñe dolorꝫ tuorꝫ amato
ria sp memoria recordari. ⁊ p meo mo
dulo cruciforme vice tue reddere passi
onē: ⁊ me frutibꝫ mūdum: tua caritate
tegas: piissime ihu xpe qꝫ cū pte ⁊ spūsa
cto vnꝰ es dñs in scla glia. **Ar. Xi**

Gentum meditationes passionis xpi

O Amator hoim benignissime ihu xpe cu denotar³ ad crucez piectus fuisses. sinistra tua fu
it cruce crudeliter acclauata. Aue be
nigne ihesu zc. XII **G** Dextera tua fu
it equo clauo ferreo seueriter pforata.
Aue benign. XIII **G** Brachiū tuū si/
nistru fuit bone ihu extensione nimia
pquassatu. Aue benign. zc. XIII
Dextrū brachiū tuū fuit ptractōe ni/
mia tabefactū. Aue benign. XV
Tam miserabiliter tāqz penaliter ihu
pissime extensus pepēdisti vt sola aspe
ctu ad amanti pectora in tui cōpas/
sione mollescere potuissent **G** Aue be.

Dñe exaudi oꝝoem **O**ratio

O Misericordie inscrutabilis al
titudine ihu bone p tue te obse
cro amaritudinem horrifice
crucifixionis: vt nec in prosperitatibz
tui melinas aliqtenus obliuisci. nec
in aduersitatibus a te me patiaris

vllatenus separi. O pto dñe totū cor/
pis ⁊ aie mee posse cruci tue inseparabi-
liter affigere. Et oēs affectiōes meas ī
te amoris anchora q̄etare. Fac me pie
iesu impotentē malas meas ꝑcupiscē-
cias exequēdi. Fortē hō ac vegetatus
ꝑficiēdi cogitat? meos in tuos ama-
rissimos cruciatūs: aduersus potētiā
molientissī separe me a te meo diuinis-
simo salutarī in seclā bñdicto Amen
Batorpstan. **Arti. XVI**
Missime dulcis iesu sub eadem
crucifixionis hora fuit pes tu-
us sinister clauo ferreo dolēter ꝑfoll⁹.
Aue benig. XVII Sed et pes de-
xter fuit eque duro vulnere ꝑforatus.
Aue benig. XVIII Omnia mēbra
tua dñe violentata sunt crucis stipiti
immobiliter adherere. **Aue benig.**
XIX Grane lassī corpis tui pond⁹
mēbra tua pulcerria sua pendulitate ī
mū dissecuit ⁊ ꝑtriuuit vulnera ampli

Centum meditationes passionis xpi.

ando penaliter exacerbauit: et nervos
tuos nimia distentione dirupit. **Aue** et
XXI Totum corpus tuum veneranda spe
cie grossum rinuli sanguis ex vulneri
bus decurrentis vermiculariter ihu pi
issime lineabant. **Aue** Dñe exau.

O Abisse pietatis eter. **Tolle.**
ne benignissime ihu xpe te nunc
deprecor toto desiderio cordis
mei: ut et in bonis et in malis in prosperis
et aduersus quoslibet spiritus inueniar et gratias a
ges tibi meo fidelissimo redemptori. **Ut**
porro sim cogitationes meas vanissime
sepius dissiparas et singulas cordis
mei in meditatione tue benedictissime pas
sionis prouocorie adunaret crucifor
miter occupare. **Et** ut nullum sit corpus
meum membrorum quod non aliquo ex parte passio
ni tue sensibiliter conformetur. **Cede** quod
quod mihi queso ihu bone ut in laude tua:
tuorum diuinissimo famulatu nunquam mi
hi reditum subreptat: sed in hoc mihi par

et requies summa consistat. **D**a mihi do-
mic delectabile appetitū in tuis sacris
sanguinolētis vulneribz demorandis
vbi in omni tribulatiōe et tedio cordis
mei recreatiōem recipiā salutarē. Qui
cū p̄re et spū scō vn⁹ es deus in secula be-
nedictus Amen. **Arii. XXI**

5 **M**antissime ihu mēoria me-
mor suz et tabescit i me anima
mea dū singlos tui corporis sen-
sus singlis doloribz obstupuisse recoz-
dor: pendēte siqdem te in ligno crucis
obtenebrati euerisqz sunt oclī tui car-
bunculis clariores. **Aue be. XXII**
Aures tue sanctissime insultatiōibus
et impropetiis sunt replete. **Aue be.**
xxiii. T odoratus tu⁹ nobilissim⁹ pu-
tozem fetentissimū respiravit. **Aue**
benig. xxiiii. T gustū tuū naturalis-
simū amarū felcibavit: felleū potavit
acerū. **Aue be. xxv. T** totū corp⁹
tuū tactus nobilitate mollissimū dūz

Tantum meditationes passionis xpi

verberibus est affectu. **A**ue benigna.
Domine exaudi. Oratio.

O deprecor pie ihu uertas o-
culos meos ne videre gestiāt
vanitatē. Sepi aures meas spiritus ti-
moris tui: ne audire cupiāt linguā ne-
q̃: verba vana maledicta seu detracto-
ria pferentem. Vdoy illecebrā z inoz-
dinatū carnaliū suauitatū in me extin-
gue penit^a appetituz **F**ac me quoq; do-
mine de oblectamētis ciboz z potuiuz
nō curare. **S**z da mihi obedientem z
humile in tuo sancto finitio volūtatez
vt mea ppria volūtate sub tua sanctissi-
ma volūtate hūiliata: dign^o habear tu-
oz annūerari deuotoz collegio famu-
lorum: etiam z in hac vita tibi humili-
ter seruientiuz: z in aula glorie eternali-
ter benedicientiū z laudantiū te deuz
in secula gloriosum Amen **xxvi**

Heu iesu amabil' z benigne in
hora illa crucipendētie tue ca
put tuū venerādiſsimū fuit i/
mititer inclinātū ac p̄p̄ta mole miserā
diſſimependulū ac penoſe **Aue be.**
XXVII Collū tuū pulcerrimū p̄e/
sum: fuit mole p̄duli capitis incurua
tū. **Aue benig.** **XXVIII** Pre/
clara facies tua fuit ſputo z ſanguie d̄
libuta. **Aue be.** **XXIX** Color cus
tis tue optim' z ſeren' doloris z tristi/
cie nūbilo obſcurat' z cinereus eſt effe
ctus **Aue be.** **XXX** Sp̄s tua z
forma p̄ filijs hoīm ſpecioſa imutata
eſt: z viſus es nō hñs ſp̄m neq; deco
rē. **Aue benig.** **Dñe ex.** **Mō**
O Clemētīſſime dñe iesu xp̄e fac
me q̄ſo p̄tute tue bñdicīſſime
paſſionis obdeletōnez meorū
peccaminū corpalibz p̄alitatibz aſſue
cere. z ob tue crucifixionis reuerētiaz
iſſas amare. **Da z mibi dñe p̄ayozum**

Gener
moreo z
tolerare
noīs gl̄
re. **Dñe**
ſticias
rare. **A**
in me co
rē mori
ſubire
dñe iſu
oſus z ſ
O
illa trib
ab oibu
XXXII
ti diſſu
dus pie
ſti oīm
ter expo
nipoce

Gentū meditationes passionis xpi.

mores et insolentias patienter et humiliter
tolerare. **T**empe et contumelias pro tui
nomine gloria non metueris. sed potius affecta
re. **D**eus animi mei amaritudines et tri
sticias in tue pietatis dulcedine solu
rare. **E**t carnales concupiscentias et omnes
in me corporales illecebras ob tui amo
rem mortificare: qui mei gratia mortem crucis
subire minime dubitasti benedictissime
domine ihesu xpe deus verus: laudabilis: glori
osus et superaltatus in secula seculorum. amen

Onde fuisse fidei firma **XXX**
mentum et totius speculum sanctita
tis beatissime ihesu xpe in hora
illa tribulationis et angustie fuisti mei cum
ab omnibus hominibus derelictus. **Aue be.**
XXXII Amici tui a te timore pertri
sti diffugerunt. **Aue be. xxxiiij.** **Au**
dus pie ihesu in patibulo crucis pedes
suo omni vestimentorum honestate enormi
ter expoliat? **Aue be. xxxiiij.** **Om**
nipotens virtus tua domine ibi nullipotens.

videbatur. Ave be. . xxxv. **U**nus
honestissime te iesu piissime tractaue-
runt. et tu eorum crudelia ludibria silenti
mansuetudine prulisti Ave benigni.
Dñe exaudi. Et c. Collecta

Ave venerandū cūctaz exēplar
pūctuz sanctissime ihu xpē ab
omī dānosa et piculosa hoīm
dilectiōe me spolia. Ab inordinata a-
micoz affectiōe me libera. Ab omī su-
puacua occupatiōe denuda me penitē-
et expurga. Da mihi dei virtutē et dei sapi-
entia ihu bone p̄ oēs spūales neq̄tias
virtutē animi et sapientiā intellectus.
Et dū p̄stiterit aduersuz me impfecto-
rū hoīm impudētia: da māsuedinē ra-
curnā ob tue reuerentiā passionis et
amaritudinē dire mortis. q̄ mihi p̄ su-
gem meditatiōez in corde inradicabis
liter sit plātata: in ore p̄ frequentē ora-
tiōem in sangabiliter recitata: et ī toto
corpe p̄ scām opatiōez indelibiliter fi

Lentū
gurata

Duro c
Ave b
mū pe
dulica
be. p
vuln
Ave b
tuū di
sime p
recam

O
mibi o
Aua
lis rec
tio. A

Centū meditationes passionis xpi

gurata Amen. Articulus xxxvi

In iesu pūssime floridū corp⁸
tuū in stipite crucis pendēs pre
cruciatib⁸ nimis marcescebat
xxxvii Dorsus tuū tormētis lassus
duro crucis reclinatorio incubebat.

Aue be. xxxviii Corp⁸ tuū sacerri/
mū penosa lassitudine pōderosus pen
dulitate nimia ad ima p̄gebat. Aue
be. xxxix. Carnē tuam dulcissimā
vuln⁸ innūez nimis dolorose ledebat
Aue be. xl. Dec om̄ia pie ihu cor
tuū diuina caritate plenissimū amariss
sime pferebat: ut sic tu⁸ nob innotesce
ret amor immēsus Aue be Dñe ex.

O Increate sapia iesu Dño.
xpetu⁸ in cruce pēdens p̄ cru
ciatu nimio torpēs marcor: sit
mibi obsecro in tua grā florens viro.
Tua inimicis ad crucis stipite; corpa
lis reclinatō: sit mibi ī te spūalis q̄era
tio. Tuq; pōderosi corpis declinario

dolorosa: sit mihi in virtutū apicē exal-
tatio gaudiosa: Carnis tue vulnera ⁊
dolores: peccatorū in me sanent vlcera et
oēs aīe mee iedēt merores. Cor q̄ tuū
amātissimū: meū ihu bone diuino ier-
tinguili accēdar amore flāmeſcente
in vitā eternā amen. Articū. XLI

Pissime ihu christe cruci te af-
fijo īproperiū iudeis fuit vi-
ta tua innocēs ⁊ bñā. Aue be.

XLII Bestus dñe subsannatozios
psingerūt. ⁊ verba despectoria in tui cō-
tumeliā depmserūt. Aue be. clūj

In lapideis cordibz iudeoz fuisti ie-
su pijsime p nihilo reputatus. Aue.

XLIII In omī tua pēali angustia
stans ⁊ solidus pstitisti. Aue beni-

XLV Pro tuīs dulcis ihu crucifi-
xibz psem amāter orasti. Aue beni-
gnissime. Dñe exaudi. Dño

Oce benignissime ihu me in-
dignū famulū tuū pro amore.

Centum meditatioes passionis xpi

tuas malicias p[ro]uox et in p[ro]p[ri]a libentia
nimo tolerare. acta derisoria et verba
despectatoria placato corde p[er]ferre. Et
ab iectioes et o[mn]ia m[un]di vilipendia ob tui
caritatem minime formidare. Da mihi
pie iesu s[an]c[t]o es malox insult[us] et p[ro]uocan
tes aduersitates sp[iritu]s m[ai]suetudis et co
stancie in co[n]cussu h[ab]ere. Deosq[ue] aduersa
rios h[um]ili dilectione apud te excusare
me doce. q[uod] tuos letales inimicos ap[er]o
p[re]m caritatiuo enologio excusasti. dul
cis et h[um]ilis ihu xpe q[ui] cod[em] p[re]e et sp[iritu]
s[an]c[t]o vn[us] es d[omi]n[us] s[an]c[t]a b[e]n[e]d[i]c[t]i. Ar. xlv.

Et agn[osce] in nocens clementissi. 10.
me ihu xpe reco[n]siliis apparuisti
du[m] inter sceleratos cruciformi
ter pependisti. Ave. xlvij. **A** sinis
tro tibi maliciose iproperate latrone
iniuste blasphematus fuisti. Ave be.
xlvij. **A** dextro aut[em] penitente latrone
excusatus veraciter et exoratus h[um]ilit[er] r
exististi. Ave be. xlvij. **T**u po pi.

issime ihu oia illi crimina remisisti.
Aue be. **L** Tu illi paradisi ianu
am misericorditer apuisti Aue beni.

Dñe exaudi Et cla. Oratio

11

O Inerhauribilis bonoz hoiz
largitudo diuissime ihu chri/
ste hodie mortez tuā in nocen
tē p mea nocētissima vita pñs celestis
pñs p̄spectibz representa. Noli me ob
secro dñe ob mea mltaz grandia crimi
na p̄dēpnare. Clamo ad te pccōz peni
tēs. cū latrone deuotissime penitente.
Memeto mei dñe in regno tuo. Dia
itaqz mibi pie ihu peccata dimitte. Et
tuā celestē aperi padisum: vbi te beati
oēs laudāt z glificant in eternū Amē.

Largitate cordis Ar. li.
O tui dñe dū in cruce pendēs so
lus tue dulcissime matris cor
mellissimū cognoscebas Aue benigni
lū. **T**ristissima ei⁹ aiaz gestus nimi
um lugubūdi: tuū tibi dñe martiriuz

Pente

dupli
ba ill
cor tu
lxiij
me z
dilect
gini si
lv. **O**
mriy

O
me flos
mris
qs vtr
tuā ca
q̄mati
rafi.
ta bñ
ra mor
aliē.

¶ Tentum meditatioes passionis xpi.

duplicabāt. Aue be. liij. Ver/
ba illi q̄rula z miserā diffimi lamētat⁹
cor tuū tenerrimū dilecabāt. Aue.
lxiiij. ¶ Uex in hora necessitatē extre
me z sepatōis intolerande solatorē ei
dilectū discipulm tradidisti p̄ginez vir
gini sub m̄na fide p̄mēdās Aue be.
lv. ¶ Uicissim q̄z discipulm virginem
m̄ri p̄gini sub filiali fide sili p̄mēdasti

Aue be Dñe exaudi Toll.
O Uicissime ihup me leralit cru
cifixe p̄mēda me hodie p̄stāssim
me fidi z securissime custodie p̄ssie tue
m̄ris Sz z illi⁹ discipuli tui pre dilecti
q̄s virosq̄ in cruce pendēs ob proga
nuā castionie corpis z aie singlarē tan
q̄ matrē z filiū indissolubilit̄ p̄fede
rasti. Ut tui cōmissiōe me z in hac vi
ta h̄j fideles cōmissarij tueant z in ho
ra mori mee tibi suis p̄cibus me reco
ciliēt. Et ad vitā eternā perducāt amē

Articulus lvi. De brā p̄gine

Thus maria

O pctor veneradissima solas
trix angeloz gloriofissima ipa/
trix filij dei sancissima genitrix
Ego maria: memorla illi miseradi do
loris z tristicie cordis tui qbus passa
es ex pmo puitu dulcis filij tui inter
latrones in cruce pedentis aia mea ti
bibodie solenizat. **Aue maria** gratia
plena dñs tecu bñdicta tu in mulieribz
bus z bñdixit fructu ventris tui iesus
xpus Amen. **LVII** Deu mater
eginea nō illi succurrere potuisti. qñ
nimo symeonis gladiū tuā maternaz
aiam oportuit pñsire **Aue maria.**
LVII Dulcissimi filij tui crucifor
me martiriū z amarissim cruciatu su/
it tibi o ego brā penosuz spectaculū z
speculuz dolorosum. **Aue maria**
LIX O ego amabil' mater casta ip
sum tuū dilectū filiū lugubri lamētati
one planxisti. **Aue maria.** le.
Vicissim ipse tuus dilectissim' fili' te

Centum meditatioes passionis xpi.

mīre venerādiſſimā dulciter ōſolaba
sur. Ave maria lxi. ¶ Hod⁹ su⁹
emoziēs ⁊ loquela deficiēs tuā meſtā
giam doloris vulnere pforauit Ave
maria lxii. ¶ Verba tua doloroſa ⁊
geſtus tui corpīs plāctuoſi corda ſar
ea poterāt emollire Ave ma. lxiii
Materneman⁹ ⁊ ꝑginalia brachia ꝑ
cordis amaritudine deſcere non vale
bāt Ave ma. lxiiii. ¶ Tuū o ꝑgo
renellū ⁊ imbecille corꝑuſculū ꝑe do/
lore nimio deficere coꝑebatꝛ deorſum
vergere reſupinū Ave maria lxxv
Poſtqꝫ vero cōualuiſti oſcula deſluen
tis ſanguinis: filiālī ꝑ ſolatio accepi/
ſti. Ave maria. Dñe exau. Oro.

Ho mater miscōie virgo incō
pabilis puritatis in vita pñ
ti maternaliter me guōnar in
hora mortis misericorditer me tuere.
Deceste ei (o dñā venerandā) hora me
tuendissima ob cui⁹ seueritatē tibi cu/

pio oibus diebus vite mee fidele ser/
uitiū exhibere. **D**ora inq̃s terribil' est il
la ⁊ horreda in qua vniūsa corda mor
taliū tremūt. ⁊ ois conscientia expaue
scit. **I**nstante illo siq̃dem momēto ter
rifico q̃ mea peccatrix aia est a suo mi/
sello corpusculo egressura i felix ego ho
mūcio ad quē me tūc verā auxilij p̃so
lariōisq̃ obtētū p̃sus ignoro: nisi ad
te o mater misericordiārū. **E**ya g̃ in un
dās distue miscōie torrēs pia m̃r ex in
tīmo cordis suspirio ad pedū tuorū ve
stigia me p̃sterno: tuā misericordē duls
cedinez suppliciter exorando: vt in illa
letali hozula: tua letātī p̃ntia p̃frui dis
gn' fiam. qd ei is timere qd illi nocere
poterit virgo mater p̃ quo tu interces
dere. quē tue familie ānotare dignar'.
Mea igit' singlariis p̃solatio clemēs
regina: p̃ me desolato interueni ⁊ tue
familie ascribere dignare: vt sic in peri
clitātis mei succursuz benigniter tūc

Centu

festine
me p̃
b' me
latōe
mūcl
man'
dant.
suscep
orose
diem
stri ib
excellē
valca

P

entē
ra nec
dereli
ribus
lue co
accele

Centum meditaciones passionis xpi.

festines Et 3 karuales demonũ facies
me pñgnes. A malignoz hostiũmã/
bº me defenses Aoz pteritũ dulci pso
latõe pfortes Et misabiles meos ge/
mitº clemẽtauscltes. Tũc mibi o dñã
manº tue largissime misicorditer extẽ
dant. Tũc mea misa aia a te benigne
suscepta sũmo iudici regi nõ ovultu tu
o roseo pñsentet Et eterna in celo bñtu
dic muneret. vbi dilecti filij tui dñi no
stri ihu xpi gliosaz faciez dñitatis z tue
excellẽtissime gliam dignitatis videre
valeat in eternũ Amen. Arti. lxvi.

Pape ihu dulcissime pñe dile/
ctõis vnice filij i quo sibi de
us pñ bñ cõplacuisse testatº est
tur te ipius paterna dilectiõ in tã ama
ra necessitatº articulo foris tã extranee
dereliquit. z inferioribº anime tue vi/
ribus: patientiqz nature internam so
lue consolatiõis subtraxit dulcedinẽ
ac celestis rozis profluuiũ desiccavit.

Aue bení. lxvii. **D**ñe dñe etiā hu
ius rei causa ad eū voce mag' hely inge
mínis mēsbiliter clamasti. Aue b.
lxviii. **C**lericū tamē in a volūtas hūili
ma pformis fuit p oīa illius gūssime
volūtatī. Aue be. lxix. **V**en dñe
psecitate nūmā etiā tūc corpāliter
sitiebas Aue be. lxx. **V**ex te amor
eximius saluā nē pāmpli' fecerat spi
ritualiter sitibundū. Aue be. Dñe.
O Mediator fidelissi. Oratio
me dñe ihu xpe q' pprio sangui
ne pacē nob cū p're fecisti: eadē
queso fidei p'stancia in oībus tribula
tiōbus meis mibi liberaliter digneris
adesse p'inas aures meis precib' z cla
moribus apire. Volūtatē meā tue sā
cūssime voluntati in oībus cōforma
re. Terrenoz in me dñe molestā sitiz
proius extingue. spūaliū donozū me
fac obsecro mētaliter sitientē. Da mi
bi bone ihu virā oculis tue maiestatis

Lentini

accepta
fructio

celo fel
rūit
erāt in
z carit
moz p
Lōlū
effabi
magis
dio r
entē f
cruc
lxviii
ma n
ueri
n' p'ri
Do
fimo

Centum meditationes passionis xpi.

acceptam: mortem patam ⁊ finem tue
fruitionis securū Amen. **Ar. lxxi.**

Iesu piissimēdū in cruce pē
dens pre ariditate nimius cru
ciati pectoris sitio prulisses. a

ceto felle mixto te in hūaniter potaue
rūt **Aue be. lxxii.** **P.** Tūc autē p̄pleta
erāt in te oīa q̄ de te dñe sc̄pta fuerant
⁊ caritas dilectōnis electōz ab eterno

tuoꝝ pia victoria triumphasset dixisti
Consumatū est **Aue lxxiiij.** **Q̄m**

effabil' dilectio caritat' que filij dei cor
magnificū n̄ri occasione amoris incē

dio torruisti ⁊ p nob eūdez filiū obdi
centē fecisti p̄ri vsq; ad mortē: mortē ac

crucē p̄tēribilē ⁊ horrendā. **Aue be.**

lxxiiij. **T**ūc qz nō erat in q̄ diuinissi
ma tua caritas potuissz sublimiꝝ pmo

ueri: inclinato spinolēto capite in ma
n' p̄ris sp̄m tuū p̄mēdasti. **Aue. lxxv.**

Dox aut tua aīa gl'iosa a tuo sacratis
simo corpe se mortalit' sepabat. **Aue.**

U

Hic fiat pstratio ⁊ dicat Adoram⁹ te
xpe ⁊ bñdicim⁹ tibi. qz p scām crucez
⁊ mortē tuaz redemisti mundū. Qui
passus ⁊ mortuus es p nob. misere nob
Pñ nñ. Ave maria ⁊ iterū Adoram⁹
te xpe vi pus. Que oīa dicent etiā cuz
orone toto corpe sup̄ terram pstrato.
Domine exaudi orationez. Et cla/
mor meus. **O**ratio.

Templar pclarissimū pfecti as
moris stabilis fidi ⁊ gñissime bo
nitatis clemētissime ihu xpe il
lud tuū queso amaritudis po
tuli qd in cruce gustasti oīm i me spi
ritui repugnātiū amaritudies passio
nū. vir tutū trāquillitate dulcoret. Da
dñe viin sensu recto ⁊ bonis actibz vs
qad mortē stabilis pfenerēt a tue obe
dientie semita nunq̄ discedā. In ma
nus tuas pietibz spiritū meū cōmēdo
vi p⁹ hanc vitā a te letanter suscipi me

Centū meditatiōes passionis xpi.

reatur. Amarā mortē tuā dñe pio pñs
tui p̄spectui represento p peccatis me
is dignissimū placamentū. Infinitū
meritū tuū ihu bone meas p̄cor exigu
as opūnculas ipaterne maiestati taz
acceptabiles faciatz acceptas. vt in ip
so dinorcio corpis z aīe mee: ita mihi
reat oīs. z omē debitū dimittat q̄ (in/
star dilectissimoz tuoz) a morte ad vi
tam trāscam sine mora. Amen.

Articulus. lxxvi.

O diarū flebile spectaclm aīarū
dñe ihu crucifixe memento q̄
mō te mortuo in cruce pēden
te: vn⁹ militū acuta lancea lat⁹ tuū sa
cratissimū p̄forauit. Aue be. lxxvii.

Reminiscere quomodo continuo
ex vulnere illo sanguis recentissimus
emanauit. Aue benignis. lxxviii.

Recordare quomodo et ex eodem
vulnere aqua verissima distillauit.

Auebe. lxxix. **Q**uoniam ihu bone cor-
pus tuū diuinissimū pepēdit ī cruce ri-
goze mortis stupidū penetrabili frigoze
aspatuz. Aue. lxxx. **E**xami dñe
qñte tibi amaritudinis cā fui: qm ma-
nifico p̄cio me emisti. ⁊ q̄ dur⁹ labor
rib⁹ redemati Auebe. Dñe ex. Dñs

Ihabilis ihu in tuis q̄so p̄fū-
dis vulnerib⁹ oībus inimicis
meis abscondar. Preciosi san-
guis tui rubor misellā aīaz meā gr̄e ac-
tū decoret ornatu. Aq̄ mūdissima
later⁹ tui dñe meā sordidā p̄sciaz a cū-
ctis mactis diluat ⁊ emūdet. Rigidi-
tas ⁊ gēlatō tui corpis p̄ciosi in tuo
me ihesu bone amore stabiliat tibi me
dulci-glutino caritat⁹ ad anchoret. et a-
te me nūq̄ separi p̄mittat. Care em-
ptōis q̄ me emisti: p̄ciosi uelenodij q̄d p̄-
mea redēptōne dedisti. nūq̄ me sinas
dñe obliuisci. Dur⁹ labor quē mei cā
ihu p̄ssime p̄tulisti: suauī me foueat

Cent

refrigi
q̄rib⁹
cro v
cias
ritus

H

⁊ filio
dente
lor op
tuos
pēdit
Qua
bra
fuer
Qua
ra ⁊ s
rosēa
Qua
mēb
Aue

Centum meditatioēs passionis xp̄i

refrigerio caritat̄ q̄ nescit laborē. Et
q̄ tibi dñe tātoꝝ extitit cā labor̄ obse
cro vt dulci amoris vnionetibi me fa
cias adherere: vt vn⁹ tecū efficiar sp̄i/
ritus in eternū Amē. Arti. lxxi.

Hu m̄ m̄e errantiū port⁹ ⁊ in
stoz speculū deiforme. ihu gēi
trix bñdicta: sub cruce testāte
⁊ filio r̄no dulcissimo mortuo in ea pē
dente q̄ntus te tūc ꝑgo p̄ssima aī do
lor opp̄sserat: q̄tiens in hora illa gemi
tuos ꝑtuitib⁹ in dilectū tuū mortalit̄
p̄dulū susperisti. **Aue** ma. lxxij
Quā m̄nalit̄ tunc illa ei⁹ stupida mē/
bra: q̄ molliter tabefacta brachia a te
fuerū cruce suscepta. **Aue** ma. lxxiij
Quā fida dilectōe tūcei⁹ recētiā vulne
ra ⁊ sanguinolentiū corp⁹ ad tuā fuere
roseā faciē applicata. **Aue** ma. lxxiij
Quoties pia ꝑgo genecius pallide ⁊
mēbra cinerea a te fuere dulcit̄ osc̄lata
Aue ma. lxxv. **Q**uot tūco mat̄

pium & tristissima cor tuū fuit dolorū
vulneribz sauciātum. **Aue ma.**

lxxxvi. **Q**uot ex altis precordijs ge/
mebūda suspiria mater castissima emi
sisti. **Aue maria lxxxvii.** **Q**uan
tū amarū lacrimarū imbres o celi re
gina pluisti. **Aue maria lxxxviii.**

Maternae miserationis tue verba fue
runt o virgo dulcissima nimū plan
ctiosa. **Aue mari. lxxxix.** **D**o
dus tuus quondā delectabilis ama
bilis & grātiōsus: fuit tunc miserabil
flebilis & dolorosus. **Aue maria**
xc. **C**or tuū o dominā venerāda do
loris gladio perforatū in solabi
le proptus fuit. nullum omnino cōso
latozem admittens. **Aue maria.**

Domine exaudi. Et cla. **C**ollecta

Quamater amabilis virgo sēc
ta perpetue castitatis: nos q̄
so liberales oculos mihi digne
ris aperire misericordie & omnes vīsā

Pent

meam
ctis b
tuarū
mabil
ginea
lectifi
deose
fima
que m
ranci
timū
na m
bile
mus
mas
nis.
ciofo
vani
sa in
tifico
cōso

Gentum meditationes passionis xpi

meam clementi bonitate tueri. **A** cunctis hostibus sub sanctissima alarum tuarum umbra fideliter me defende. **A** mirabilem vultum tuum ad me semper o virginea genitrix amanter conuertere. **D**ilecti filij tui mortue faciei amatissima deoscatio mihi sit (precor illi) amicissima reconciliatio. **D**olorosa vulnera que maternum cor tuum penaliter secuerunt: dolorum mihi pro peccatis meis interitum mereatur. **T**uum mihi o domina miserabile suspirium: tui det filij stabile desiderium. **F**letus quoque vberissimus tue lugubris lamentationis: lacrimas mihi impluat salubris contritionis. **V**erba tua dolore plenissima: officiosorum mihi sermonum amputent vanitatem. **T**uasque maneris in cruciosa in disciplinato in me morum mortificent libertatem. **C**or tuum ego beati consolationis impatiens: preteritum mihi

secularis pſſet amoris: ſuaue mibi ſo-
fluat guſtū diſſice caritatꝫ. q̄ vtiqꝫ eſt ve-
ſtis nuptialꝫ q̄ eos indui optebit q̄ do-
minū gl'ie fructū vteri tui bñdiciū: te
q̄ m'rem virgineā in paradīſo volupta-
tis eterne: pleno deſiderāt gaudio cōſ-
templari. Amen. Ar. xci.

75

O Landor luc' eterne ſole ſpecio-
ſior fili dei quō nūc iaces ſub
cruce i meſſiſſime m'ſ tue gre-
mio mortuꝫ z extincꝫ. Aue be. xcij.
D ſpectm ſine macula di maietaꝫ quō
ſices mortꝫ nūbilo ecliptatū. Aue be.
xcij. **O** imago pulcerrima bonita-
tis p'ne quō ſices mortꝫ yredie marce-
facta. Aue be. xcij. **D** agn' mā/
ſuetiſſime quō ſic viliter es tractatꝫ.
Aue be. xcij. **D** rex regū z dñs do-
minātū quō ſic fac' es opprobriū ho-
minum z abiectō plebis. Aue. benign.
Domine exaudi. **O** ratio.

Aentum meditationes passionis xpi.

O Ignis rozās z ros ardēs pat
miaz z de^o totius solatōis: s
formatā queso imaginē tuam
mea miserā aiam reformare digneris.
z ita trahere post te tue dulcedie solat
tionis occulte (tuis electis dilectorib?
bñ note) q̄ mihi vilescāt p̄ te oīa trās
itoria. **D**is fiat extra te req̄es tediosa
z post te solū respiret anhelō d̄siderio
aia mea! **D** cādor incōprehensibil luc̄
eternae: meū p̄cor caligātes illumina itel
lectū: vt tuā bñplacentē in oīb⁹ agno
scat volūtate **D** celestis melliflueri uile
padisi spūsancte: p̄ris z filiū spiraculū
dulcedis z suauē vinclū caritatis: tu
cor meū scā amoris vinctōe punge. **I**n
diuio amore pficere me fac et crescere.
In fraterna caritate cordis āplitudie
dilatari p̄cede: z corde meo s̄a pietate
in primoz necessitatib⁹ mollescō: de
mibi p̄ter necessarijs meis tribuas li
beralit̄ subuēire. **D** agn⁹ dulcissime je
A

in xpe tue bñdicte bñanitatē velleret
pccōz meōz maculas deleas: debitaq;
pfoluas Nec siccis oclis de tua inno
cua morte pensare me sinas: s; tibi cō
patiz oibus in necessitatib; stitui spie
p dolere me doceas. **O** dñs om̃ps dis
cerne deprecōz causaz meā ab hoibus
mūdānis z vanis: terrena oblectamē/
ta q̃rentibus: eternā pulcritudinē ma
guipendētib; z seclares honores dili/
gentib;. **D**uicq; mibi misello vermicia
lo ad eternū illū honorē tribue pueni
re: q̃ tecū electis tuis in celi regno lau
dē z gl̃ificem in eternū Amen. xvi.

Eu mater amabil' virgo bea
ta. q̃ dolorosa sub cruce sedi/
sti iacente in gremio tuo virgi
neo: dilecto filio tuo mortuo z exticto.
Aue maria. xvij. **D**ēte z oreti
bi o dñā meōz sum hodie illaz tuaruz
lamētabiliū precū: q̃bus p̃cata es eos
q̃ dñcis filij tui exanime corp' (sepeli

Rentum meditatioes passionis xpi

endi gra) a tuo pectore auellebant.

Aue maria. **xcviij.** Recordor o mi
dulcissima tue tristissime a sepulcro di
scissionis Aue ma **xcix.** Retra
cto virgo beatissima in cori cordi tui re
gressus pedagia miseranda. Aue ma.
c. Reminiscor o celi regina z tue co
stantissime fidei qua sola filio tuo vni
genito in oibus necessitatibz suis cof
uasti. Aue ma. **dñe exau.** **Lolk.**

Eja singulare dei formitas agal
ma ac clementie i peratrix ego
maria tuis mihi queso digna
re beatis pccibus a dilecto filio tuo im
petrare. vt in virtute sue bñdictissime
passionis: tueq; dolorosissime ppassi
onis: oēs meas tribulatioes: angustias
z dolores valeā supare. Doce me o
ro dñā oēs tēptatioes refugio filialiuz
vulnerū euadere: aduersus omnes tpa
les sollicitudines in seplcri sui latibu
lo me recludere z in ipius amore stabi

liter permanere. **D**ignifica me o genitrix
gloriosa vt filij tui deitatis facie (lucem
inprehensibile) facialiter merear cō
templari ⁊ pacē (que oēm sensuz exultat)
eternaliter degustare. **F**ac obsecro ge
nitrix gloriosa ac dñā bñdicta vt me eter
ne illi⁹ voluptat⁹ ⁊ vbertatē possidere cō
tingat: q̄ in diuina claritate valeā iocū
dari: ⁊ inensa suauitate ppetuo recre
ari ⁊ in eternitate immutabiliter reque
scere. **P**resta o summū subelliū trini
tatis intellectū meū oīs veritat⁹ lumie
illustrari voluntatē meā celestis rosis
dulcedine irrorari: memoriā torrente
deliciarū inebriari: ⁊ illi⁹ btō pfluuiō
inundari. **A**diuuā pcor o filia! dextri
sedia maiestatis: illuc me tuis gloriis
precib⁹ puenire: vbi incōprehensibilis
illa lux orit⁹ que nunq̄ occidit. **U**bi
effabilis illa pax colit⁹ quā turbatō nō
la interimit. **U**bi fontana illa oīs bo
ni abijssus scaturit: quā nemo exbau

Alie meditationes passionis christi. **I**

rire sufficit. **U**bi diuina maiestas eterna rege omnia preinet. **U**bi diuina veritas penitus lucet. **U**bi diuina caritas eterne consolationis dulcedine spirat. **U**bi beata trinitas vivit et regnat deus omnipotens in substantia unus et in personis trinus pater et filius et spiritus sanctus: per omnia secula seculorum Amen.

Sequitur oratio per meditationem hanc ceteri phariam memoriam domine passionis.

Cum vero crucifixa per nos sapientia eius super te clementie largitate suppliciter interpellor: per omnibus horum centum tue passionis articuloz meditationibus: ut in meditatione eorum sancte deuotionis ignis diuinitus exardescat: ut cor eorum eructet verbum bonum: verbum illud amatorum et deuorum: fasciculus mirrhe dilectus meus mihi inter vbera mea commorabitur. Fasciculus in herbis ceteris mellifluis pater et thurisfluis ramusculis relectus: ut

sacrificiū eoz apud te resulgeat. tu eis
sol iusticie (passionis quōdāz núbilo
eclipsatus) tui amoris igne valido ita
eoz exestues holocausta : vt in singul
his meditaciūculis dirigat oīo eoz si
cut in sensuz in p̄spectu tuo. ⁊ sic virgu
la fumi ex aromatibz mirre ⁊ thuris.
eozq; pie cōpassionis deuotionisq; re
dolentia ihu p̄ssime delecter. Amen
Finiūt centū meditaciōnes domi
nice passionis christi.

Prolog⁹ in seq̄ntes meditaciōes

Equētes meditaciōes cū qui/
f busdā internis oratiūclis in
fine horarū dicēdas (summas
dñice passionis ⁊ qd circa q̄libet horā
dñs passus est saltē in genarali p̄tinē
tes) cōposuit papa B̄ndict⁹ duodeci⁹
(vt fertur ⁊ in quibusdā libris inueni
tur) ⁊ cōcessit oībz deuote dicētibz
duodecim milia dies indulgentiarū.
⁊ p̄ has abluipctāq; p̄ p̄boz sincopaz

Allie meditatioes passionis xpi

in canone z in horis canonicis com-
mittunt sacerdotes saltē ex leui z nō vo-
lūtarta aut nimis negligēti distractio-
ne. q̄ numer⁹ dierū facit trigintres an-
nos mtn⁹ aliq̄b⁹ dieb⁹. Et licet bec me-
ditatioes aliq̄ mō variate sint a cōsuet⁹
put ī libris inueniunt. nō tñ diminu-
te sed poti⁹ aucte. In his em̄ seruāt or-
do rei geste dñice passionis.

Meditatō p̄ matutinas aut con-
clusio matutinarum.

Dñe ihu xpe fili dei vini q̄ hora
matutina a iuda tradi z oscula-
ri te pmisisti z a iudeis capi et
ligari z ad annā pontificez pmū duci
voluisti: corā quo a ministro crudelez
alapam suscepisti. et vincitū z ligatū te
ad caypham pontificē adduci pmisi-
sti vbi z te falsum testimoniu: z dignū
esse morte dici audiuisti. z dehinc spu-
ra z plagas z velatōem tue faciei z co-
laphos sustinuisti z tota nocte multa

incommoda et opprobria pertulisti et petri
te negante audiuiſti et lachrimante oculo
lis misericordie reſperuiſti. Fac nos quos
domine peccata noſtra deplangere. ut ve
nia misericordia: gratia et gloria apud
te mereamur inuenire. **¶** Et dixiſti no
lo morte peccatoris ſed ut magis con
uertatur et uiuat. Pone ergo amarissi
mam morte tua: crucem et passionem
inter animas noſtras et tremendum iu
diciu tuu. Interveniatque pro nobis dñe
iesu xpe apud tuam clementiam nunc et
in hora mortis noſtre glorioſa ſemper vir
go maira digniſſima mater tua cuius
ſanctiſſimam ſanimam in hora amarissi
me passionis tue doloris gladius per
transiuit. Qui cum deo patre et ſancto
ſpiritu uiuis et regnas deus per omnia
ſecula ſeculorum Amen.

¶ Meditatio deprecatoria et con
cluſiua Primarum.

Centum meditatioes passionis xpi

Oñe ihu xpe fili dei vini q̄ hora
diei p̄magmisti te deduci ca
pti in p̄ciliū iudeoz. ⁊ audiui
tū te falsam eoz cōdemnatōem dice
tū reus te esse mortū. ⁊ vinctū ⁊ ligatū
te pilato iudici p̄ntari permisti. Tibi
iterū false accusat⁹ fuisti. ⁊ missus ad
herodē: a q̄ sp̄et⁹ ⁊ illusus veste alba d̄
risorie fuisti indut⁹ ⁊ ad pilatū remis
sus: ⁊ iterū a iudeis de nouo accusat⁹.
⁊ a iudice examinat⁹. Dignare nos q̄/
sum⁹ dñe a falsis ⁊ insidios accusatio
nib⁹ defendere ⁊ liberare. ⁊ in p̄spectu
tuo sine crimine cū gaudio sp̄appere.
Qz dixisti nolo mortē p̄cōris s̄z vt ma
gis p̄uertat̄ tē. vt sup̄ vsq; ad finez. qđ
ad oēs horas subiungitur

Oedi: de p̄catia ⁊ conclusina **Tercia**.
ñe ihu xpe fili dei vini q̄ hora
diei tercia linguis iudeoz. cru
ci fuisti acclamar⁹ ⁊ a militris
pilati flagellat⁹ ⁊ totus sanguis p̄fus⁹.

Deinò clamide coccinea vestit⁹: coro
na spinea coronat⁹: scepro arūidineoz
genibus flexis derisus irōice adorat⁹
alapar⁹: p̄spur⁹: ⁊ arūdie in caput tuū
regale bestialiter pcussus. ⁊ sic vilifica
tus iudeis ostēsus: ⁊ iterū magnis cla
moribus ad crucez postulat⁹. Et post
multā altercatiōem Barraba latrone
dimisso: ad mortē crucis impie senten
tatus. ⁊ tūc purpura exut⁹ ⁊ veste tua
indutus ad crucifigendū fuisti duc⁹
baiulans in hūeris tuis crucem. Fac
nos q̄s dñe enadere dyabolicā sugge
stionē ⁊ eternā mortē. Nec permittas
nos tartareis cruciari supplicijs s; gau
dys facias p̄frui sempiternis. **Ordi**
pisti nolo mortē. rē. **C.** Post sextam

(d) ne ihu x̄pe fili dei viui q̄ hora
diei sexta añ crucē fuisti denu
dat⁹ ⁊ tuis vestib; atrocit̄ spo
liat⁹ vbi oīa vulnera tua dolenter fue
runt innouata Deinde mirratoyino

Alien

porat⁹
pedib;
⁊ expa
tauer
cū ind
ex nin
catuas
tib; n
mar⁹
plicia
exaud
te ⁊ p
sollic
nos
tibi
regia

D
voz
fuer
itep

Allie meditationes passionis christi

potat^r z cruci nud⁹ affixus: manib⁹ et
pedibus clavis atrocissimis pforat⁹
z expansus. vt oia ossa tua nūerari po
tissent. z sic lacerat⁹ in cruce erectus
cū indicibili penalitate. z nihilomin⁹
ex nimia pietate p crucifixorib⁹ depre
catus. sed a sacerdotib⁹ alijs ptereun
tibus z latrōe impio irrisus z blasphe
mat⁹ z ab altero excusat⁹ z p regno sup
pliciter exorat⁹. q̄ a te misericordis est
exaudir⁹ Et p mfe tua amarissime flet
te z p dolēte z dilecto discipulo astante
sollicitus. **T**e q̄s dñe ne derelinquas
nos nūc z in hora mortis nre: sed nos
tibi cōmendatos in regnū tuū assūme
redignare **Or** dixisti. **zē** **Ps** Nonā
Dñe ihu xpe fili diuini q̄ hora di
ei nona i cruce pendēs p⁹ mōi
obtenebratōz z sol⁹ obscuratōz
voce mag⁹ clamaſti te a p̄e d̄relictū Et
sitis gustato aāro aceto cū felle mixto
itez p⁹ oim⁹ sumatōz clamādo flecto z

orando in man⁹ p^{ri}s sp^{ri}m tuū p^{ro}māda
sti. z inclinato capite eūde; sp^{ri}m emisi
sti. Et iā mortu⁹ vulnus lateris delā
cea milit^{is} suscepisti. qđ m^{an} tua dolori/
bus q^{ui} cōsumpta in corde suo sentiēs
pene defecit. Tū tibi cōdolēdo: fra tre
muit: monumēta apta sunt petre scisse
z velū tēpli laceratū: nec nō veridica cē
turionis exclamatio: vere dei fili⁹ ante/
status. Dignare q^{ui}s dñe cordib⁹ n^{ost}ris
vulnera tui corp^{is} i^{mp}rimere. et in fine
vite sp^{ri}m n^{ost}rum in man⁹ tuas cōmenda
rⁱ cū beat^{is} sp^{irit}ib⁹ collocare. **Q**z dixi
sti nolo mortē peccatoris sed vt ma. zc
vt in matutinis. **P**ost vesp^{er}as.

Dñe ihu x^pe fili dⁱ viui q^{ui} hora dⁱ
ei vesp^{er}ina cū discipul^{is} tuis ex
magno desiderio agnū pasca
lem manducasti z vet^{er} testamentū ter
minasti z nouū inchoasti: lauādo pe/
des discipuloz. z sacra tissimo corpo
re tuo z sanguine eos cibādo: hoc no

nū diuinissimū sacramentū instituen-
do. Ausasti deniq; vnū ex eis te tra-
diturū. z facto p̄mōe cōsolatorio trista-
biliter ab eis recessisti. Nec non hora
eadē alteri⁹ diei de cruce solut⁹ z depo-
sit⁹ manib⁹ iustoz z a mestissima m̄re
tua cū mltis amaris amplexib⁹ susce-
pit⁹ z añ eā locat⁹: n̄ sine mltis suis la-
chrymatōib⁹ pfusus z aspect⁹. Solue
nos q̄s in exitu d̄xilii p̄ntis sc̄li a ne-
cibus pctōz z cōsolare nos digna per-
ceptōe eiusdē sacrosancti corpis z san-
guinis tui p̄ciosi. Or dixisti nolo. zc.

Post Completorium.

One ihu x̄pe fili dei viui qui ho-
ra cōpletōrij dixisti. trist⁹ est a-
nima mea vsq; ad mortē: et tri-
bus vicib⁹ p̄rem orasti: vt si esset possi-
bile trāsiret a te calix passionis tue: z p̄
angustiaz pauore mortis sanguineū su-
dorez in terrā decurrentē sudasti: z cō-
fortatiōem ab anḡlo de celo suscipere
dignat⁹ fuisti. Et eadez hora alterius

dei vinctus aromatis et lintheis inuolu-
tus et honorifice sepulture traditus
fuit. sed a matre tua et multis alijs lamen-
tabiliter plangitur. Te quod domine ne per-
mittas nos tradi in manus crudeliū sed
iubeas nos adduci per manus sanctorum
angelorum tuorum ad te piissimū episcopum fide-
lium animarum. Or dixisti nolo mori etc.

Conclusio omnium horarum.

Has horas canonicas cum deuotione
tibi precolo piatione.

Ut sicut tu passus es penas in agone.

Sic labore personarum pro te eterne
corone. Pro quo tibi domine ihesu christe sit
laus et gloria infinita secula. **Versus**

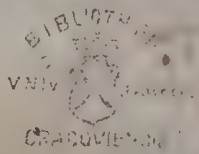
Proprio filio suo non peperit deum. sed per
nobis omnibus tradidit illum. Oremus
Domine ihesu christe qui dixisti. nolo mori pec-
catoris sed ut magis committeretur. ut supra in-
uis.

Universis et singulis dñi Jesu pas
sionis: eiusq; mris Marie passionis
dolorosissime deuotis zelatorib; Doe
precordiale saluberrimū (Quotid
diana deuota frequētia non soluz pec
cata adimit: verū et innumeras pecca
toz tribuit indulgentias. et post huius
vite exiliū: Jesu passo: Marie q; sibi
cōpasse: cōregnare faciat perenniter).
Impressum Argū. Anno salutis M
Lccc. lxxxix.

*Et cont' q' quid religioz sit mte
pdat xpi in gloria regis huius m
laqueis m carz dñi pñs sibi o mte
delictisima quā doloz m pñs pñe
pñs cō m pñs pñs pñs pñs
pñs pñs pñs pñs pñs pñs*

[Faint, mostly illegible handwritten text in a cursive script, likely a Latin manuscript.]

In omni...

'obe
 quid
 et Eud
 d et po
 ubi et d
 ipi p
 na det
 t ut m
 obdip
 obdip
 p p
 et d
 mag
 madat
 imget
 fuz
 pua
 dist
 p
 d
 scim
 Eud
 d
 p
 d

obediencia Effunt ergo quida frate die
p qd o s iungebat pmt et laro aro adipe:
et cu de gnt mfinaret hnt suq nstant
d et pa pluma va gfolatoia vides cu ifmi:
utiq et doloitq aguar det qd fr me ne ad pa:
qd pxt o lileu pr hnter vo e mag gfidem:
cia det e fr p i oitq obedies fupit et o papio
e. ut mltz tate dicit statim vadas ad deu cui
obedisti et illuc pa lndictio mntu fr e dno
abdozmit **Ad pma p ad feta** et d pma
gh pma mactye ipd quetu fuit hntaz lay:
et duobffiq et ibid qda fr q tur d pto ad or:
hntz voneat gussie ifmact: ruda gfflor:
madat qd hntaz ut gfflor ed audiet et o
iungit qdignu pmas d ptoz fr ig audita gff:
fioz s mltas dfoylas pva ieiunia p d ga
pma s iumat d d e fr e audisset. s gmdq
dxt fr ifmo qto fctaz e em et aly fct e
pcto iuctaz pmas faactaz Tur hntaz pva
diuist mlt dno. s et aly lauz dfoylat. et o
ieiuna pmt gple d d fct det hntaz ifmo
vad fr et e papio aq pma tua aly e qm q
qd. fme do p gatorio afadab ad deu regnu d d
plua mact e fr. et feta dicta pma mltz fr
p fctz. du fct fct d d d d d d d d d d d d
idaz fr apparuit q dno d d d d d d d d d d

Et pater Eusebio qd mē vtrū suū pma p vob
plene et carissime optata fuit. sic adeo ampt
q statim in alio pignatone padesi itavi am
De oratione deuot. ¶ Tunc quida carna
parus simplici assis et i oron ppetu et in pame
frusta. ponet si mēsa ad comedē. vultudo
passim remebat et panē qumedebat. et sic ille
mī moleste ferebat. marie eoz qd frās suū
lumbant si mēsa et panē qumedebat. et sic ille
passim fugare nō posset qntūqz mēt. vām
mīdo eoz volabat ad panctē. qd eoz gaudend
nō modiqz tūmūz faciebat. sed plura ad orat
domi p remedio se gubēt. dū vō aq pūe simpl
atū adpedit. p eoz orō. hā affuit ibi quida
aius qn mēsa capiebat. qd hūz vocat. qd pū
zō mēsa fereat. inadebat. fugabat et orat
et erat mirabile et stupē. Quidm em panis
erat sup mēsa hūz adēat pdesi. nō mēsa pū
ad pūna nō inde recedebat. done p mēsa fragm
et collatqz tūz āms illa subit auolabat et d
alio diebz mēsa capiebat statim hūz ad tūz ed
et hō tūdm qūmūat. done tūz pūssū mēre effe
et a dēbat. et tūdm i ordine vū
ffuit quida frō nōmē et re hūz et a dūna am
mōne oron mēt. cū at esset famolissie pū
dū hūz eoz pūp et mēgredi vūgūz. dū aut
interz garet quā vūz dēat tūm in oron pū

[illegible]

in q^o sit p^olebit d^ono p^ole q^o appa^oit m^o li
o d^ou e^o ut ip^o q^oter l^oant^o q^o d^ono q^oor p^oor
p^omisit q^o d^ono q^oor et corde d^olget f^ore
et ordie^o b^on^o f^omet v^ota p^oal d^oina g^ora p^oue
S^om q^o notat^o p^omet o^o p^osentore^o p^og
d^oic^o T^ou q^o mal^o f^oi^o m^oalio p^oerf^oer^oas
d^ou h^oo pot^oit p^ouraz^o q^o d^omnit^o o^ond^o b^omp^o m^oi
o^oer^o q^o f^oide^o **U**er^o q^o i^osta religio ut i^omer
p^oal p^ourabit an^o **D** p^oaupertate **T**u
f^oet b^oo p^oleano m^ofm^oat^o aff^oict^o f^oi^o l^oleo or^oat^o d^oe
p^ote^o p^ole^o e^o i^oat^osi et d^ou^o i^o p^ou ad q^oedaz
p^ol^ou i^oet^ois^oal et lat^ou v^ol^o e^o app^oet^o h^oeam
t^oo videt^o d^oquos f^ore^oig^od^o p^ol^ou o^oer^oat^o d^oe
quoz d^oqu p^omergebant^o i^o p^oimp^oio d^oq^o i^omer
d^oq^o v^ol^o p^og b^o m^oia f^om^o m^oioze b^o l^oore p^ood^og
f^ouitat^o q^o f^oi^o l^oeo n^oo pot^orat v^ode b^on^o q^ou^o
f^oion et v^ode p^omoq^o alio f^ore^o o^oer^oat^o f^oi^o
p^outo et l^oesion f^oual^o p^ou^ois^oic^o b^on^o m^o f^ou^o o^o
p^ou^ois^oic^o q^o d^oq^o m^ois^oic^o v^oid^o f^oi^o p^oap^ot^o e^o q^o i^oa q^o
v^oid^o et d^ouclaret^o ad e^o f^ora^oet^o d^oet s^o f^oi^o v^oer^oat^o
q^o v^oid^o h^oal p^ol^ou e^o i^om^oia m^oia e^o f^ore^o f^ou^oer^o
q^out^o q^o n^oo h^out v^oolunt^oat^o p^oaup^oer^o d^oe et m^oet
m^oioze o^oia m^oiana q^ou^oer^oat^o f^oi^o p^outo d^oe
b^on^o f^ou^oer^oat^o ad e^ol^ona e^o g^oaudia an^o **D** p^oroter
uione e^o f^oia **U**er^o f^oi^o l^oleo s^o f^ora^oer^oat^o
p^oa m^oo^o i^oia q^ou^oer^oat^o v^oid^o et o^ol^oic^o d^oe

Jeunio et oratione se afflavit coram deo. Ecce
ex eo apparuit ei S. Petrus iunctus et splendor
hunc alas et pennis fulgentibus et in unguibus
deauratis admodum aquile. Cum se ille et tu mi-
rando aspexit et aspectu mellis illo inter se recipere
interrogabat. Sic et in illi effigie apparebat. Cum
S. Petrus prout quod alia dona quam in pietas divina
gressus est. ut duos ordines in adiuvantem
qui volas et bulantibus cor aduocatis ac cor lo-
senti et animas eorum ad celestia regna perducere. Demo-
strat ut qui in unguibus ferunt et pennis malos non in
studioso scripta relictis ac ordinis presbiteris dura
punitione corrigantur ac discipuli. **Ad ista**

Virgine maria **T**unc se ille in sompno vidit
quod diuini iudicii parabat in pto quod et ibi an-
geli tubicinatibus aggebant gentium multitudi-
nabilis et ecce due scale quare una erat
alba altera rubra erat posite una ab una
parte per illam altera ab alia. Quod perueniens
ad alios tendebat. Apparuit ei ihesus christus in
summitate scale rubre qui ostendit quod et iudicium
et ista ista aquilula inferius erat pro eo et
amplius. Quod presbiter suos fortissime damando
vocabat dominus nomen presbiter nomen accedite ne
timeatis. Presbiter ac multum crebat a timore
presbiter in manebat scala aspectu affident. **Sic**

ascendunt una videbat d'zo q'du aliqd?
quid d'z q'to a' d'zo a' d'z q'du aliqd?
ad ad tantu fin' tuina motu quasson pro
fatis vidit d'zabat. Cuius no videbat ma:
ny et latu i q'bz plage eia renouaba' sine re:
nouari videbat et inde sanguis recentissime d'z
labat. et dicebat h'zta fecerut in tu p'eb et
did b' f' p'sentaret. mag' p' filys postulato
p' breue morula aq'ntu p'scala cuba d'z:
debat et clamabat d'z. Confidite p'eb ne
despetz t'ite ad scala alba et ascendite qz
ibi suscipiem' et p' cad' m'f'bz i calz eune.
t'bz at p'bz ad scala alba et amonitione
p'na eae d'z. ego maria app'it i sumitate
scale albe et recipiebat eos et ingrediebant
in labore i regnu celoz. **De Igratu**
d'ne **Q**uadal vice d'z d'z app'it f'z
d'com d'z ego d'z tuclor d' p'bz tu ordms
ad' no ie times cum m'rogaret indit d'na
no cag'ant b'f'ia mea q' impedo q' quottu
ut tu nosti ad' tu sp'ualia f'z et sp'ualia n'ra
corpe. ad' no semant neq' m'chut et frequer
n'mizat p' captos alios et qz se ad'ra p'uo
aut et ad amore no ato redent p'centes i uer:
is ut deberet et r'ore r'orde p'ortal nec ar:
dialiter indulgent. **De d'z d'z maria**

Quonda' nouum erat in orbe qua bñ uirgo
habat alio spūale et in pēt id nouum an yma
gines bñp marie flendo oraret uet b uirgo
et ipm gñt uisitāt et eū cordē dulcedie qñ
lat et qd fuit mirabilis ei terfē lacrimas odo

Seunda a' fē q erat duotiffiq mñ dea q
salutabat eū tāta duotōn pēuebat ut pēs
indēp mirarent pēt at uidentibz pēu qñ
filius glōse uirg dñdē d' gremio mñ illo uo
pē uirg salubantz ille puer pōclut uosē m
manibz salubantz adorificā eūq adore fē ille
tanta duotōn pēuebat q uir abhorē possē
exstimari rē

Fuit eoz qd fē duotōn q frequē
orabat corā aduē uirg glōse et qdā nocte
orans uidit q' astantē q u uirg ad q uirg
lū q' ad domitū q' dē u uirg d' mñ dñs
u d' uirg d' mñ quēbat ueritate q' u
fē sapiētiā oīa eoz dubia eluadabāt et
solabat et q' magna pē dulcedie fē pēuebat
pē uirg d' uirg q' uirg d' pēu fē uirg mñ
dñs eū uirg glōse uidit pēu e' h' male et
uide nocte ueritatē horas suas qd audire fē
mutatū 2 m uirg alud et pēu dñs offēu
pēu pēu et amplius i' pēu pēu rē

Se' grauitate penar i' pēu

Fuit eoz in quem quāq fē mñ ad dñm
lagrunda q d' pēu uirg dñs laborat
et tē d' uirg fēu lantē q d' uirg pēu dñs

Cum dicit uirginem hanc uouisset et ductionem
q. nupt. ob amore. cui aq. postulanti ipz. si pte
tas afficeret dingeret. si petrom hunc qd. pvi
tus adimpleret et d. na queda. h. facit que
monachos albos intine diligebat et p. m. r. r.
Contingit q. die qda. d. na illa det monachis
albz pte ad m. g. m. allerandz et ab eo petre
ut vitz religionem intrat amore vitz gl. ose et
rectitudis credat q. petrom vitz atq. sic adiple
bit. m. r. r. m. o. a. c. h. sup. h. c. attendens solem.
tem p. s. e. n. e. si ab alia pte in vo illuz d. u. t. e. et
variaz m. t. i. c. e. q. f. i. d. e. n. s. ad m. g. m. alia. super
h. c. a. n. e. s. s. e. r. u. t. et cu. ip. o. s. m. g. r. alia. p. a. t. i. s.
sic recipisset. et du. d. m. t. e. r. a. l. y. s. d. i. f. f. u. s. i. q. l. o. q.
rent. deo forte aliud ordinare obliu. f. u. t. v. o. z.
illoz p. a. b. q. p. i. n. a. p. a. l. r. e. n. c. i. a. t. et ad p. r. a. r. e. d. i.
a. n. t. d. n. a. v. d. c. r. e. d. e. n. s. illos et q. t. e. p. t. u. l. i. t. e. d. i.
l. i. t. a. t. e. d. i. m. i. s. s. i. s. s. e. p. d. e. m. p. r. i. b. p. d. i. c. a. t. o. r. i. b. i. l. y. s. t. i. m. a. t.
et g. a. u. d. e. n. s. et ad m. g. r. a. l. l. e. r. z. sup. h. c. a. n. d. e. n. s.
Cu. v. o. d. a. l. i. o. s. v. t. p. r. i. m. l. o. q. u. e. n. t. et v. e. t. e. l. e.
m. o. s. i. n. a. r. i. a. p. r. i. m. b. o. z. ad s. a. n. c. t. o. ad c. o. l. l. u. v. t. p. a.
n. a. p. r. d. e. n. p. o. s. t. u. l. a. z. et ut v. i. d. e. n. s. m. g. r. a. l. l. y.
d. i. p. d. i. c. a. t. o. r. i. b. i. l. y. l. o. q. u. e. r. z. d. i. u. i. o. i. n. s. t. r. u. c. t. i. o. n. e. p. e.
m. t. y. p. d. i. c. a. t. o. r. i. b. i. l. y. g. u. i. l. i. s. d. i. t. d. i. x. i. t. r. e. n. c. i.
d. e. cu. d. i. u. m. d. i. o. s. e. r. u. e. n. t. y. et s. a. n. c. t. o. s. et m. i. s. s. e.
r. e. l. i. g. i. o. n. i. s. i. n. h. e. a. t. i. n. g. e. r. z. q. d. p. r. i. m. u. o. b. i. s.
v. t. a. m. o. r. e. et s. v. o. z. d. i. u. i. o. n. e. ad v. i. l. i. t. a. t. e. m.
n. e. v. i. t. e. et m. i. s. s. e. r. e. l. i. g. i. o. n. e. h. o. n. o. r. e. i. n. t. i. o. r. d. i. n. y.

multum assumat. Sive potius predicatores. Sicut
magna fuit magis. Alii. si subito a deo inchoat in-
terfuerit. cum de oratione dicit. vadit per quod statim
te sequar et fandum quod petisti a me. Et per
catolice et subore recedat. Et magis aliter
inter me deliquit accept. Cum vero per ea ad
dimittenda hinc a dyabolo recedat et tempta-
tione quia inchoat quodam nocte liberaret hinc
dimittit in castro eadem nocte vidit hinc
portantes crucem digne predicantibus cum quod vole-
bat ascedere motus quid. Cum magis vellet ea
ad portandum mittere. Sed hinc indignat. dicit ei
dominus vade miser. in non potes vna leue portare
item d. primo quod portabz vna predicantibus digne
dixit illis magis alii et ad psecutionem
rebat. **vbi in celo manet frater bice**

Quoniam episcopus nos radulphus quoniam oratione
fuit addit rapit et cum in me aduocatus ma-
fuit et ceteros dicitur religionis fuit et illi
fuit bice videns ibi apparuit ei pulcherrima
dicitur f. bice dei in hinc et quod alio induit
requirit. Cum f. episcopus mirari per hoc se dicit quod
illos in illa bice fuit bice videt quod
tatos etiam militas reputaret. dicit ei
in dem meum et ego vbi manet f. indigne
fuit cum fuit bice quod familiarit. ad hoc
sate magis f. bice fuit indigne. Salua go ad
hys alaz tuam consideras in episcopus in f. in

terti et hac inter mignit. Et est in huius
multo fuit p. angli educta et p. p. gatorum
reloat, ut sapientia huiusmodi et statim fuit
conventibus p. francie h. anthomo et alyo
stoss p. huiusmodi ad cel. p. huiusmodi. Et
p. huiusmodi q. n. d. d. m. q. a. q. p. huiusmodi
h. n. d. d. d. p. gatorum et huiusmodi ad cel.
et ille. Huiusmodi ne in p. gatorum p. huiusmodi huiusmodi m. q.
h. p. huiusmodi huiusmodi. Et d. d. d. h. ad cel. huiusmodi
m. q. m. q. q. celestium p. huiusmodi p. huiusmodi huiusmodi
Et aut huiusmodi q. huiusmodi huiusmodi huiusmodi d. d. d.
Et huiusmodi ead. huiusmodi p. huiusmodi huiusmodi m. q.
p. huiusmodi p. huiusmodi huiusmodi. Huiusmodi aut huiusmodi
q. huiusmodi huiusmodi p. huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi
et huiusmodi m. cel. huiusmodi celestium audita e. i. p. gatorum
d. d. d. Audite vos p. huiusmodi huiusmodi q. m. p. gatorum huiusmodi
huiusmodi huiusmodi p. huiusmodi p. huiusmodi d. d. d. remittit huiusmodi
d. d. d. huiusmodi p. huiusmodi p. huiusmodi q. huiusmodi debet huiusmodi d. d. d.
Et huiusmodi v. g. p. huiusmodi huiusmodi portat p. huiusmodi
Orabatur p. Comrada in loco f. huiusmodi
iam huiusmodi p. huiusmodi m. q. d. d. huiusmodi huiusmodi p. huiusmodi
d. m. q. d. d. huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi
ad orand. d. d. d. huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi
p. huiusmodi ut ad huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi
Comrada ad huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi
p. huiusmodi ut huiusmodi a filio suo huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi
et d. d. d. huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi huiusmodi

In vltis portat d' daret agnibus capiti Et co
sic p'ces multipliciter videte d'co f'et p'co q' co
laktas in filia fuit mag' g'olaco' q'z ip'e
Mecia f'ic l'iffia v'lnaia o' apparuit e' filio
in brachio gebat e' t'ita l'uis dante q' no
nody fingabat tenebras f' coq oia l'ua f'ing
bat et f'ci grado appinquis filio f'ud d'cti f'
et p'p'ofiffi'z m' eiq' b'chia collocat **Q**ue p'ra
Coradq' duote recipies et l'alua l'alys p'men
et p'ctor' p'ctor' astringes tota l'ig'f'at f'ib'ia
ap'lemb' et ap'ale m'ib' **S**in v'g'is readece
ad filio **P**et'q' latente et f'ef'mant' domu
inertebat **P**et'q' coq Coradq' redyt tota f'ef'mq'
et l'et' **C**u' f' p'et'q' o'it'es d'it **O**ch'beu'f'e
h'ac magna g'olaco'z recipisti l'iu d'it f' Coradq'
f'tup'es **E**d' q'd d'ic' f' p'et' **E**d' f'q' l'u' q'f'
habuec'm' g'olaco'z **P**et' f' p'et'q' b'n' f'ao al'he
rote b'n' f'ao q' b' v'go coq f'ig' te p'f'itaneant
Ed' audies f' grado f'ic v'zq' f'unt' ip'z m'f'at
rogat ut ip'o p'uic'e n'li l'uerale **A**l'ud **A**l'io
p'c' m' f'et m'ead filia f' Coradq' moraret'm'
m' q'd cella ab al'y f'eq'z'at' l'et' f'iluef't'es b'e
m'as m'f'eq'z'ent' **A**l'ig' venatores **R**up' q'daz
f'ug'f'et' v'et ad cella coq que f' Coradq' per
collu' am'p'et' q'i ag'm' m'af'm'et' adduxit **E**l'uo
f'et' f'tup'f'et' p'duoc'o'z f'leuec'm' **A**l'ud
El'io p'o d'ic' e'f'et m' quaz locelle v'ent' ad
co' quedo' am'is p'ulcec'm'at que q'nq' f'up' e'

Inmeco
cure p'ce
bat quo
cib' d'ic'
v'm mag'
apparet
leuec'm'
f'et' p'lo v'
et f'olito n'
g'ulua d'ic'
pant
quod m'
f'et' d'ic'
Rudon
f'ia o'at
p'et' co
ar v'g'et'
ad m'ia
et co'p'
d'ic'm'
m'ia l'ib'
def'ec'm'
m'ic' v'ic'
m'ic' l'ib'
b' f'ian'
duo f'ic'
q' d'ic' l'ig'

lymecos se ponebat quia sup caput xpi aut
cūte p oitū l siluā cantando dulcissime pade:
bat. quo nō incedo gsolatōn intuplā et isopl:
cūbū ipēbat. **Agymāte** et die iouis s. p. p.
vlt mag rogat dōz ut amō ia illū dēly nō
apparet. qz xpo tūlato illū gsolatōz hīc nō
lebat et c. usq ad die resurrexōz se pemptō ad
tāt illū nō die s. resurrexōz d' nūm pulcor apparuit
et solito more dulcē gsonat. Et nō p. eaq amō ma:
gnalia dūlassit et lū co vidente gscit. **De**

paupitate seruanda. **Thyasphe**
quoda amō custodi et Ratori dēi quēq mortuū
sūt d' qbz pda sūt duota q ad visitatōz corpū bti
Rudouici illuc venerat. Dū sero hora tardis:
sua oraret i celū atq vidit visionē vidit cū
porta ecclie apertā et scōs mactres gsfiores
ac signēs et aptos ordinatē eccliaz itare et
ad manū altare accedētes iob genu flectebat
et corpi domū i altā existenti reuerēciāz
debuit exhibebant. pā hēc vidit multitudinē
i mīabiles angloz duas pulcrimas cathedras
defecit. quas an dētrū altare seuerunt. p.
inde vidit domū pūm et mēz eaq dulcissimā
indubiti glā fulgentē. Et pā ipōs veniebat
l pūm qz glosy et pā gōs dūebantur
duo fēs. **Lynnōd** an pūm et mēz pā pā:
quō ligatus fuit. quō duo sequant mūli.

magni libz onerati dñs **Thms** et mat' eiq' m
bissia **Dñs** an altare p'cessissent se ad s'ced
m illo m'chedez posuerunt **Thms** p'p' **stao**
f'ra r'p'ena t'io l'ndato et mat' eiq' s'chiffi
ad d'ct'ed' et se posuit **Thms** p' ille indebat
q' oia q' erat m d'io edic' **En** ad illi duoz
f'ies d'udi fuisse an ep'z **Dñs** **Thms** ait b'p
f'rao q'st fuerit d' o'ne b'zo ind'au' q'ere
cu' eq' et b'issia **stao** q' oia oibz m'rogat
custode dñs **Thms** oibz et et e' ip'e d'ict'q'
fui **Thms** **stao** ait q' volut s' ist' filio et an
fuit p'it q' fuerat ip'z **Thms** **stao** **Thms**
f'rao q' fil' ist' p'radet **Thms** q'nd **En** b'p
q' ait b'p'et'aria fuisse h'us q' i' cel' h'us
et t'nnist' ne id q' d'ea m'adat i' q' p'f'rao
et eo m'it' b'p' **Thms** d' p'z et dñm m'lt'm
et fil' eiq' et p'f'rao et b' h'are ac t'ona o'ie a
l'p'z et m'ea te maledictus et ad m'f'iu' te d'p'z
ro **Thms** statim **Thms** se ap'ruit et p'z f'iz cu'
libz et mulo d'ignuendo ad m'f'iu' t'nnist'
d'ea p'acto sic p' oia f'et d' alio f'et p' l'ore
h'z p'act' o'f' s'ch' va e' an'ly cu' s'uma d'ua
et melodia aynt' cantare **Thms** dñm l'anda q'
duo p'acto m'f'io d'eparuit **Thms** q' m'ndat
alio enarrat **Thms** **Thms** **Thms**

Dunda
 d' adw
 in dho
 mcei d f
 mity maw
 rapu fud
 cu mboz
 racom f
 rapu m
 b' p' p' **A**
 miguans
 una yu
 listu pul
 mince
 madun
 sa mada
 cat et c
 d' ouc
 audet
 iho ma
 b' f' a
 libz a
 f' y m
 fi mto
 qe f' u

Quida si sunt anglic hys qz capm et.
d. qda die redit p p randoi staret
m dya oia mstro & fcty capm fortit plo.
vazet & fuit capm cora atqz **lms** h arnes
fcty madat ut os apertaret done frille a
capm suo rediret Quo mso **lms** p oiaz
ei mrogat & papt ut qd mdiset ad edifi.
racom fcty dicit qd apertu oia aut **lms**
raptu m rclt et mdi mfor fcty m p
bissis p r xpo madante mduate d' h' fcto
migrans die hodie na! Unq habebat pasc
vna pullaz magna libroz **Alia** habat 2
libro pulcerrimo **Lucia** habat pg se ho: 3
mines mltos et pucros **Quia** erat pamp
modu et dpercty hys mduatuz **Alia**
a madato xpi **Rm** mrogat oia ordy
et et qd ei fcty lib' velle et e se dicit
d' oie suo & libroz p ratus hysse ad 7
audet **B** fca aut p raptu ne ca q dnt
hys madat i fcty libz et e dicit q non
b fca fcty p ratur maledict & ipe cu
libz ad mfm **Madet** **Dend** **B** fca
h mrogat oia mlt ordy et fcty mlt
fr mnt su **Qui** b fca mntuz inquit
q fcty mei no mltibz h mltibz mdui

Dilecti ne faciat ut tu faciat Et ipse maledict
ac adspiciat dicitur **T**unc in interrogat mo in
dico et que inter et hunc et sequitur
in meum eos inuabat et ex aduocando Cum h
aut si hoc ad det et aduocato Quia rea dicit
no diligenter si det esse in cella plorat an
suo in amari ne aie sue et maledict et ipsa
Ipse inuenerit **Q**uod ad interrogat cum
esset et audacter ait si hoc ad Que si
ampliatando dicit quod regem quasi et vixi si
mior fuisse in in grandis in tu et h ad b
Pec in gla inuenerit si se in si ille inquit
inquit in **A**liud dicit **I**n ymna
Siclic quod si dicitur et in inter officio est
conuocato ad congregat piam liberos vestres
et alia totum sunt inquit conuocato **S**i in hoc
mortuus esset et tota in in morte a fide in
etia custodiret **V**ideretur in statz custodire
et flos in comitatum **S**inducit epus et s
anthomo d'quadua et quibz cor inuenerit
bat in manibz anuenerit et ad ad fide in amess
fient si b flos in dicit statz **I**nrogat d'quid
et flos si fuisse si hoc in ille in si flos Cum
et si aut ne dicit me p'et tunc quod nunc si
in me fuisse Quia inuenerit flos paupere
obit inquit **C**ustodisti ne hoc At ille inquit

10 **T**unc **B**ea ad **l**i Audomard q' ai mit.
ea in foras epi stabat et ad scti Anthomiz
dat Quid facies? **E**sto q' relas ad fuerit
Iu illi Quid inquit bi pr' vis facias q' t' uidi
d' q'p' g' missu? **T**and' **B**ea ad p'fat' **H**ome
inquit caput ab h'itu d'eti f'ig' **D**eand' ad eia
cella inuenit panes libras et oia a' q' aggrega
uerat ampieis clausis cellis intactis ad celas
p'duxerunt v' cor' d'eti f'ig' iacebat et oia p'ia
entes sup' cor' eia **R**og' ap'p'uit b'p'ia **B**ea
ut res in cor' i'g' tot' g'p'p'it f'ies v' q'ui
cu' custodiebat a longe stabant p'p'p'it cuncta
cernens g'p'p'it oia **B**ea ai f'ig' uer' f'it **L**e
f'ies tot' cor' p' amicos g'p'p'it inuenit
De g'ate **G**uaz' centenis a f'ano ad cella d'eti
f'ig' cuncta clausura intacta **I**g' cuncta ip'is amo
ra inuenit et g'p'p'it p'ut uiderat q' f'ies q'
ad custodiebant **20** **P**urgacione
Quidam f' p'f'ius v' l'unt' d'is et d'icta
cu' **G**uaz' q' ip' n'ub'at existenti i p'udo mor
tis mandat tua **H**om' ut statim ret ad p'ad' 1
Si ut p' mort' q'ntoia ad se rediret **T**ho 23
ut f'aret q'd' aie in egressu ip'is f'ig' d' m'do q'
uissent et q'ot i p'ad'isul' ad p'atorum vel
ad inf'ud' d'and' f'ent q'p' f' mort'ua p'at' t'at'
dies redit tota gl'ia **R**og'at' d' m'ora A.
D' d'ecisione q'm

Quia no hiet q sua obia no p alia mta f
pnt in mltis No statim no nemi ad te q m d
Gelaz pgnit et is hys tbus dila i p gatoris f
gntrogat d m fct Quia eo fact bñ mase
Dico qñ alij fct no bñ mtabat alijr eos deudeb
qd fat qd. deq noluit ipune p fusa hz qñ in qplm
pñaz mea mo ad paradisu pgo de tno d' p m
imposuisti fcas qñ bñ qñq mltia homi d' mdo qñ
7 mclatut m gressu meo d' qñ una uirt ad paradisu
Tunc ad p gatoris d' qñq eo fui una deliquit ual
7c ad m pñd spaderut d' hz dñz fric d' pñzunt
7c

D' mclinacon ad gla pñ **¶** ficut
quidam fr pger q se pñ mclinabat ad gla pñ
et aqñ no mclinabat Et m pñzno ite pñz fct
pñmty fctulat em sup altitaz colūna et actif
fimal m medio marz et deneb m die et tñes
m nocte se mclinabat et m dñi debuit fctre do
net implet oñ idinacon qñ neglexerat ad gla
pñ et dñt q fct mclinacon q erat uald pñno
fct qñ se mclinacon putabat m pñd mltaz 7c

D' vigilijs mortuor **¶** Quidam
fr erat negligens m pñzendo q statuta st i oñe
p dñz fctly deudeb et pñ dies plures ap
pñzco vni fñ fono suo a qñ gntrogat d' fct
ta pñt se saluand hz mñt mñt fñ m ma
xime pñno Qui fong ait thos diximus
qñ qñ obmittit argumts

et tot missas p aia tua hanc tibi
fecerit p q nra. Quia no pssim da m.
ueba q debui p pta dfectu q dms ea q
fcta snt p me apluravit. Ille dfectu fcty
p qly ego da m nra pssim it s aq dxi
m si duon d si demerps feci p me oia.
et. hie m valde dms dnt dypant p q
pssim domi dypant et

Edificia p pnt
p p puenalis a florentia. Et fiderant
magnas etas sic reuelatu fuit and fci d.
uoto hanc bz penat usq ad die iudij vq ut
duo malis p cia impat p pnt.

Dns ihu
set fci Comrado dxi

hunc ordine
mo fct qd q fuant relaz voluntate et q.
fctus et hy statim p q morte sua euadit
ad vita etna. **Ally** fct q fuant voluntate
fci efflu et ipi pgalit. **Ally** m nra ne
fct d'aly p no sit oia Quia ne m' d'iat

Dns **Elis** em ad mfm dputant d' quibz
dud no 2 oia ipa rstanti q aut m dico
vobis nro vob ut **Quida** p bor
guenibz sona nra Bonafimis qf fozz foraz
fcti fime vq petronille d' fenis ad mork
morte pncipis Rogaty a dco fci fona
fime ut p q morte ad ipz rediret et ille

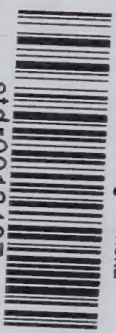
Index
staty
oidj

transiit si dno placet qd nra tres dnos iudicet
Dn at pda fr cu adparuit infra tres dnos
sub pondo p moribus reme uocat cu p
no bonafine endit Honoremas filo huius
ni pauorem fine tuo Qd endit magnitudi
pauorez Bz bta p m ptaqz au p huius
me dndit et ead dndit me ad paradisu Remo
em d purgaio p ai p bonafine uelz o pla
lea pte dit nou me fine apia relime qd cu
bta glo ptao nado ad paradisu ad q nos pda
p et filz et ptao d no e maia 7 pte

in q̄am
 orda in
 tōdys
 inuay
 sic q̄t d
 sa p̄dī
 udi nō
gin
 a p̄t
 ma ad
q̄ in
 los mab
 u ego
 tōt mab
 e m̄ f̄
 hoap̄at

Biblioteka Jagiellońska

sidr0013497

